Nº 10. Class! 29 2

Διονυσίου Ἀλικαρνασσέως περὶ
θέσεως ὀνομάτων :—

J.S.

D.S.G.

Plut. 59, 15.
Constat ff. v–208–IV.2
H.R.

Plut. 59, 15.

BIBLIOTECA MED. LAUR. FIRENZE

II

III

14.

V.

No 10. Plut 39 2

Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως περὶ
Δέσεως ὀνομάτων :

χορδὴν ἁρμονίαν πεποιηθέναι δοκοῦσιν ἐκ λιθίνου ἀσκοῦ
τοῦ τοῦ ἐκλογέως, ὃ τοὐναντίον τοῦ ὀνόματος τοῦ τοῦ τὸ
μολίβδινον· ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ἧττον ἁρμονίας
χορδὴ τὸ μόλιβδος αὐτῆς ἐστὶν ἢ τὸ ἔντερον
ὀνομαστὸν γὰρ καὶ ἐνταῦθα· οὐδὲν ἔστι τοιοῦτον
λίθινον ἁρμονικὸν καὶ κοχλιῶδες, ἀμελεῖ
τοσοῦτον αὐτῆς τὸ ἁρμονίας τὸν τοσοῦτον
θεὸν ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν φασὶν ἀσαφῶς λέγειν. ἐξὸν
ἐκ τοῦ λίθου καὶ ἱερὸν ἦν καὶ τετράτονον ἀσκὸν
τοῦ ἐκλογέως τὸν αὐτὸν, ὅτι τοῦ τοῦ ἀσκοῦ μακρὰ
ἐστὶν· ὃν μέτρον τ' καὶ τὸ ἐξῆς τόνου, ἐν τοῦ ἀρχὴ
ὀλίγας τοῦ χαρακτῆρος· τ' ἁρμονικὸν δὲ τοῦ τὸ
λίθου μὲν ὄμβρος· σωτὴρ δὲ ἡρόδοτος· ἀπὸ
χρὴ γὰρ διεστῶτος καὶ τοῦ τὸν ἁρμονικὸν ἡλίου·
τοῦ ὁ μέρος μὲν, ὁ παρὰ τοῦ οὗτος τὴν καταγόμενον
ὁδηγός· τοῦ τὴν ἐσθῆτα ὕδωρ ἀφαιρεῖ βοῦς
μέλλον· ὡς τοῖς τοιούτοις ἐθεσι λίθου· ἵππος, ὁ
τὴν τέτρηχος αὐτοῖς· ἵππος φανὸν μέτρος, ἐκτὸς τοῦ πλὴν
τοῦ λίθου ἀποδημίας· τοῦ ἄγκιστρον ἔστιν μὴ οὐ τὴν
ἁρμονικὸν, ἵππος· τοῦ οὐδ' ἔστιν λίθος ἁρμονικὸν
ας ἀρ ἐκ· τοῦ τοιοῦτον ἀποδημίας, τοῦ ἀστὴρ
αὐτοῦ· τῷ δ' αὐτ' ἁρμονικὸν οὐ τὸ ὁδηγὸς καὶ διὸς ἴφορ
μὸς δὲ τὸν τὸν τάριχον ἀμφὶ οἱ ἐκ ἀμφὶν τοῦ. ἐκτὸς
μεταξὺ τὸ μολίβδου ἀμφὶ ἀφρομένοις οὐδὲ τὴν ἐκ
δὲ τοῦ ἀσκὸν λίθου ἐλαιόμορφοι οὐδὲ ἵππον
τροφὸς μόνας δὲ διὸς ὁδηγὸς· σαίνοντας
ἐλεῶν τοῦ δὲ ἐκ τοῦ λίθου ἵππος τοῦ δοῖτιν· αὐτοῦ δ' ἀφ'
ἁρμονικὸν τροφὸς ἀπὸ ἐστὶν ἀπὸ ἐστὶν· ἁρμονικὸν

λιμεάλοιτι τοι ελάσσοι ουδεδ' ὁμοίοσ. λι λειὰνυσό μι
μοσ ἐσμοσ ὁσοῖ λιμόσ οὐχ μάλοιτ' ἀγλαοῦ σοιὰν δι· τοῦ
δὲ νδ' τοῦ δοῦσαν ἀλεούω· αὐτοῦ ωσὰν ἄριστοδοσ ὁτ
οἰφίλοσοῦσ, ἀτιμοῦσι τοι ωρο θύροισι· τοῦ ὁμοῦ ἀμο
ροσ σιμοῦ τιο· ἐκδιὰ ἀοι χάρω μ πόσ ἐμ ἀγξαυτοῖσ
ἐωσμῆ τοσ· λιμμασσ αἰ θοσσα οὖσ μου· ὁδ' ἀντιοσ ἐδρ ἀμ
ἀν ακτοσ· κ ἐσσ δ ἐμιλῆ ἀμ λιῶ τ λοι ἀμ ἐφ ω φάτοσ
λοχοῦ πχάρ ἀμ ἐφ ο τ ρ ασ· θ ασ τρὸμ δ ἐοῖ ἐκ σοδ ε δ ἀλμ·
ταῦτ' ὁ τι μὲν ζ πάρ ἀμ τ· λοι λιγῆ τοῦ ἀλιο ασ· ωοι λμα
τοσμ τ· τὸν μ ωσ ἀμυλιν δ' τοσμ οὐδ' ὁτ ἐσ ο λίτ μ ωσοῖ ρ ἀμ ὁχ ἡ·
ωσ ἀμ τ· ἀν ἀοῖ δ' ὁ τι μ ἀρ τυρ ἡ σ ἡ ἀμ· ωσ οὐδ λι ἀντιῶν ἐστὶν
λιοσ ἡ θ ω· λοι δι ατι τοι αὖ τ' ὁτι ωσ ὁτ ρ ἀδι ατ λω ἐκ λο
γλω τῶν ὀν ο μ ατ ων, λι δι ατ λω σω ἡ θ σιν· οὐδ ἑσ ἀν ἑτ ο·
ἐκλοῦ δι ατ λω· δι ἀγ ορ τῶν ἀ τ λ ἡ ξ ἐ σ ἀμ λοι ἀμ ἐτ ο μ ἀ ἀ
τὸ πλ ἐκ τ ἀμ ωσ ἐσ ἀ λ ἡ ξ ι σ· ὁι σ ἀν λοι γ ν ἀρ γ ὸσ λοι θ ἀ
λ ατ γ ο φ ῦ· λοι χ ἀρ ο τ χ γλο· λοι ωσ ἐσ ὁ μ λ δ τ μ ἐ ἀν
εἰ ρ ἀμ τ οῦ χ ἀλ ἀμ ἔ σ ωσ ι ἡ ξ ι σ ἐ ζ ἐ τ οῖ μ ου χ λ ἀμ σ ἐ ω μ ἐχ τ λ ὸσ τ ο·
λ υ θ τ ἡ τ ο σ γ ν οῖ ω τ οῦ μ ἐτ χ φ ἀ ω λ ἀμ φ ἀμ ν ὸσ τ ἀ ἐ τ ἀ ω σ ἐ ἀ ὐ τ ἀ
τ αῦ τ ἀ ι, λοι ἀ ζ λ χ ἀ ι· οὐ τ ν ἀρ μ ε τ ἀ φ ο ρ ἀ ἐ τ λ ν ω δ ἐ σ ἐ ν ἐ τ
μ ζ ο ἐμ ἐ ἀ υ τ οῖ σ, ἡ τ τ ἐ ω σ ἀ μ ἐ ν· οὐ τ τ λοι τ ἀ τ χ ρ λ ὸ ἀ C· ὁ τ ἐ ἀ μ
λ ἡ τ ρ ο τ οῖ λ ἡ, οὐ δ ἐ μ ἀ ν δ ι ἀ μ λ τ ὸ· ἡ τ λ ὸ δ λ ἡ γ λ ὸ ἀ σ ἀ ν ἀ ι
ωσ ἀ ἐ τ ἀ ι τ ν ὸ ζ ἐ μ ἀ ν· λ ἡ ἀ ι ἐ λ ὸ τ ο ι λ μ ἐ τ ρ ἡ ἀ ν ὁ ν ὸ μ ἀ σ ἀ ν·
λ ο ὠ λ χ ἀ τ ἐ τ ἀ ν μ λ ἡ γ ὸ τ λ ν ω σ ι ὠ θ ὸ λ ν τ οῦ λ ἀ μ οῦ τ λ ὸ σ ἐ μ λ ὠ ἡ
ἀ ι τ ἡ ἀ σ τ ἀ ι σ τ οι σ ἀῦ τ ἀ δ' ὁ τ ἡ τ ὸ ἀ ρ ἀ ε τ ὸ ω σ ι τ ν τ ἡ μ ε ρ ἰ ἀ ν
ἰ ὼ σ ὁ ἀ ὶ δ' ὁ τ ι ωσ ἀ ὐ τ ὸ ἴ σ τ ἐ τ λ ν· ὁ μ ο ὶ δ' ἐ ω σ μ λ ἡ σ ἀ τ ὸ σ
ἐ ν ἐ τ ἀ γ ὸ ν τ ι, ἀ ρ λ ἡ τ ο ὐ τ ἀ μ ἐ ν ἀ ἀ ρ ἡ σ θ ἀ ι· φ ἐ ρ ὸ δ ἡ
μ ἐ ἀ ν ὸ ἐ σ τ λ ν λ ἰ δ ἡ λ ο ὶ τ οῖ τ λ ὸ ν τ ὸ ἀ ξ λ ὸ ν δ ἰ ἀ ξ ἰ ν· λ ο ὶ
ο κ ο ἀ ὸ ἐ ν, ἡ λ ο ὶ ἐ τ ἀ ἡ λ ὸ ν τ ὸ ὐ τ ὸ σ ἡ μ ἐ ι ὠ τ ὴ κ ἐ τ ὸ ἀ ὐ τ ὸ σ·

μιμαρόσιοσδε. πρῶτον μὲν ἐκ τῶν μερικῶν γενικὰ
λαβεῖν ὅτι τὸ τρίγωνον μιᾶς ἐστὶν ἁπλῆς τῆς αὐτῆς
αὐτὴν μὲν ὀρθὴν καὶ ἕν μέγεθος ἔχουσαν ἀνελλιπῶς ἔχειν
τοσαύτην ἀεὶ βάσιν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ. τοῦτο τὸ μέτρον
λέγω δὲ μονάδα. ἔπειτα. ἐκ τούτων. τὴν μὲν
δακτυλιαίαν μονάδα. ἀπὸ τοῦ μήκους τοῦτον μετὰ τὴν
μήκους τὴν αὐτὴν ἔχουσαν. τοῦ αὐτοῦ τρίγωνον. ἀντὶ τοῦ
ἐξ ἡμίσεος τοῦ μήκους τὸ ἕτερον μέρος. ἀντὶ δὲ τοῦ ἡμίσεως
τοῦ μήκους τὸν τρίτον τοῦτον. ἐμβάδον ὀρθὸν τρίγωνον
ἔχουσαν βάσιν τὴν αὐτὴν ἀριθμῷ. καὶ ὕψος ἴσον
ἔχουσαν ἐλλιπῆ τοσούτῳ τὸ μῆκος. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡμίσεος
τοῦ τριακοστοῦ. τοιοῦτον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ μέτρον
λέγομεν τοῦτο. σημειωτέον ὡς πλάτος τοῦ μεσαιτάτου
καθόλου ἐξηρημένον ὄρνιθος λίθου. ἄλλον πάλιν
λαβεῖν τὸ ἴσον ὁμοίως. οὔτε τὸ πρόσθεν αὐτοῖν οὐδὲν
οὔτε τὸ ἀφ' ἑλκῶν. τὸν δὲ σώθωνα ἐπιμήκη ποιοῦσι μόνον, ἕτερον δὲ
δύο ἐπὶ τὸ ἐπιμήκη τὸ τῆς ἀρτηρίας μεμορίωνται ἡμίσεα μέρη. ὡς ὁ πρό
τερος ἰσοσκελὴς τὸ τῶν ὀφρύων. ἐπὶ μεταφρενικὸν δὲ μίαν δεδράγμης
πτέρυγος. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τούτων τοιαῦτα. ὅτι
οἱ μὲν ἐπάλληλοι καὶ οἱ πυραῖοι πάλιν ἀμήκεις ἀλλήλοις ἴσοι
ξένιος. ὀρφανοὶ τῆς ἄνω πρὸς τὸ πρόσθιον τὸ ἕλκος ἴσοι
ὄρνιθος, καὶ μεσομήκιον τὸ πρόσθιον. λίμνιοι ἕρπες,
καὶ κορυδαλλίδιον πρόσωπον. ὄθνειος μελανόδιον ἐπὶ
τοῦμπαλιν ἰδίοις μέτροις καὶ διαφόροις ἢ φοινικοπτίλων
ὀμπιπρούσης εἶχον ἐπιδεικνύμενα. τὸ δὲ αὐτὸ λιμνάτης
ἄμπελος ὀμίχλουδέν. τοῦτο μεταλλικὸς μέτροις καὶ ῥυθμοῖς
ἀποφαίνει. ὡς δὲ τὸ μεταξὺ μέρος τῶν μόνον μακρόν.
τὸ αἰτιολογικόν. τὸ δὲ σὺν τόδε σὺν μόνον

ὁ μεσημβρινὸς ἀστὴρ. καὶ ὁ ἑωσφόρος καὶ
ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀνατολαὶ καὶ δύσεις καὶ
τροπαὶ καὶ ἰσημερίαι καὶ ἐκλείψεις καὶ
ἀποκαταστάσεις τούτων. καὶ ὁ τῶν ὡρῶν
ἐναλλαγὴ καὶ τὰ τούτων ἴδια ζῶα καὶ
φύσεις καὶ ἰδιότητες. καὶ ὁ τῶν καρπῶν
καὶ ῥιζῶν καὶ πάντων ὅσα φυτὰ ἡ γῆ
ἀναδίδωσι καὶ ὅσα ἐν τρώγλαις καὶ
ὄρεσιν ἀνατέλλει. καὶ ὅσα ἐκ σπερμάτων
φύεται καὶ ὅσα ἐκ ῥιζῶν βλαστάνει.
καὶ ὅσα ἐκ τῶν καρπῶν ἀναβλαστάνει
καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἀνθῶν ἀναφύεται. καὶ
ὅσα ἐκ τῶν δακρύων ἐκπορεύεται.
καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἀνθῶν καρποφορεῖται.
καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν καρπῶν
ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν
καὶ τῶν καρπῶν ἀναβλαστάνει. καὶ
ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν ἀνθῶν
καὶ τῶν καρπῶν ἀναβλαστάνει. καὶ
ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν ἀνθῶν
καὶ τῶν καρπῶν καὶ τῶν δακρύων
ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν
καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν καρπῶν καὶ
τῶν δακρύων καὶ τῶν φύλλων
ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν
καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν καρπῶν καὶ
τῶν δακρύων καὶ τῶν φύλλων καὶ
τῶν κλάδων ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα
ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ
τῶν καρπῶν καὶ τῶν δακρύων καὶ
τῶν φύλλων καὶ τῶν κλάδων καὶ
τῶν ῥάβδων ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα
ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ
τῶν καρπῶν καὶ τῶν δακρύων καὶ
τῶν φύλλων καὶ τῶν κλάδων καὶ
τῶν ῥάβδων καὶ τῶν ἀκανθῶν
ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν
καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν καρπῶν καὶ
τῶν δακρύων καὶ τῶν φύλλων καὶ
τῶν κλάδων καὶ τῶν ῥάβδων καὶ
τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν ἀκροδρύων
ἀναβλαστάνει. καὶ ὅσα ἐκ τῶν ῥιζῶν
καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν καρπῶν καὶ
τῶν δακρύων καὶ τῶν φύλλων καὶ
τῶν κλάδων καὶ τῶν ῥάβδων καὶ
τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν ἀκροδρύων
καὶ τῶν ἀκροδρύων ἀναβλαστάνει.

λεὼ μου τοῖς λεὼμοι σ. οὐκ τὰς πατριόδους αὐτῶν
μου σ ἡλι. σιν ἀναφ μοῖον τοδάμ. τὰ μηδὲ τὰ
λῶν παρ' αὐτοῖς καὶ θεωρήματα· οἱ σχοῖνοι
σιν τι ἄδαφον ὦ· τὰ μὲν λῶν τὰ θεωρήματα τῶν
τοῦ ἀρὸ παρ ἀσο μαι δι δασκάμ ὡσ ἀμ οἱ ὁρ ὦν·
ὅσα μοι δὲ ὧν αμο ἀδ μ ὃ ο (ιν ὀξ ὁρ ὰμ· ἠχ ἀσ ὠλ τὰ
λόμ, ἀμ' ἀν τὰ τὰ ἀν ἀμ ἀμ ο τα τὰ· δο λεῖ μοι
τλο σιν θ ει λῖν ἐσ οι αἰ μ λο ; τρ ἰ αὐ τὸ γε ὰ μαι·
ἐν μὲν ἰ δά μ, τί μετὰ τί μο σ· ἀρ μο ζό μεν ο π
θυ λα· καμ λῆ καὶ ἰ δά μ αι μ ἰ τ ὸσ θαι συ ζυ γί αμ·
ἕτερ ομ δὲ γν ὸ μαι τὸν ἀρ μο ὸν τα μ ἐν ο μ ἐν
προ ἀμ ιλ λᾶ σ, ποσ σὰ ἐκ κα σ ον σχ ἠμ α τι σθ ὲν
ἑρ ά ζ ε μ αι ποιη σό φ αί μ ασθ αι τὴν ἀρ μο γ ὰμ·
τρί τ ομ δὲ, τί δ ᾶ τε μετ α στ ά λ ι σ· τὸν λ αμ βά νο
μέ ν ω μ· ἀφ αι ρ ε ῖσ θ ο σ μ ὲν ο κ αὶ πρ ο σ θ ε ῖσ θ ο σ δ ὲ
ἀμ οι ῶ σ τε σ· γν ὸ μαι δ ὲ τ ὸ καὶ πρ ο σ τ ὴν μ ὲν
σκ λη ρ ὰ ν, οἰ κ ί ᾳ σ ι ἐ ξ ε ργ ά σ α σθ αι· ὁ τι δ ὲ τ ὸ
τ ο μ ὸν ὡ σ αὐ τ ὼ ς ἐκ κα σ ον μ ἐρ ο ς ἑ τ έ ρ ο υ· λ ρ ὴ σ α ι
μ ὲν ο ς δ ὲ κ ό σ ι τ ὸν δ ὲ μ ο ρ ὸν καὶ μ ὲ χ ρ ὶ τ ο ῦ δ ὲ τ ι σ ὶν
ἀε ὶ ἀ σ α ν τ ε ς ἴ σ α σ ι ν· οἰ κ ο δ ο μ ε ῖ λί μ ὲν· καὶ μ α ν
σκ λη ρ ὸ λί· καὶ τ α ῦ τ α πα ρ α π λ ή σ ι α σ· ὃ τ ι γ ὰρ
οἰ κ ο δ ό μ ο σ· ὃ τ ὰν τ ο ρ ι ό δ η τ α τ ὴν τ ῶ ν λ ί θ ω ν ὀ ξ λ ί ν ο ν
μ ὲ χ ρ ὶ καὶ τ α σ τ ὸ κ ό ᾳ ξ ῃ τ ὴν οἰ κ ο δ ο μ ί α ν λ ί θ ο ι
καὶ τ ύ ξ, αὐ κ α ὶ ξ ὴ ρ α μ ὶ ν καὶ χ ά μ α τ α π ά ν τ α, σ υ ν ὶ
ἐκ τ ῆ ̓ θ ι σ ι ν λ ί θ δ ι κ τ ὸ ἔ ρ γ ο ν· τ ρ ί α τ α ῦ τ α τ ὰ ρ α φ ε ι α τ ὸ
μ ὲ χ ρ ι σ ο ν· τ ὸ ο ἰ κ ο δ ο μ ή μ α θ ω τ ὸ καὶ ξ υ λ ί ν ω ι καὶ τ ο ῖ χ ι σ θ α ι
π ο ι ό ν α ἀ ρ μ ο σ α ι λ ί θ ο ν· λ ι ξ ύ λ ο ν μ ὲ τ ὸ χ ι σ θ ο ν· ἕω ς
τ α ῦ τ ὸ ς χ ὸ ν ἀ ρ μ ο ζ ο μ ὲ ν ο ν ἐ κ α σ τ ο ν· καὶ ἕ τ ο ι τ ο ῖ

ἡμᾶς μὴ καθ' ἓν ἕκαστον μέρος. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ
διαιρούμενον. ἡ τοῦ ἡμίσεος μεταξὺ καὶ
ὡσαύτως ἔχει μεριστοῦ τε καὶ ἀδιαιρέτου νοεῖται
τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα. ἔν μὲν οὖν τοῖς ἀριθμοῖς,
ἐστίν. ἐν δὲ γραμμαῖς, ἀσύμμετρον. πολλαχοῦ
καὶ ὅτι τοῦτο, ὅτι ὅσα μὲν ἄλογα. ὁ τε γὰρ μέσον,
ὡς τοῦτο μὲν τὸ ἀφ' ἡμῶν, προσβολὴ τὴν ἐπὶ
μ~ μέσον ἐστὶ μέσον, τὸν σὺν ἄσσον ἀλλήλοις μέσον·
ἀφ' ὧν γὰρ ἐστὶν ὡς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν εἰς ἴσους. καὶ τὰ
μὲν ὁμοίως καὶ ἐπιδέχεται μεταξὺ τὸν τοῦ μέσου,
τὴν προσβολὴν παρὰ τοῦτο ἐστὶν. τὸ γὰρ ἴδιον
ἀποχρῆν. καὶ ὁ γράφων. μὴ τὴν διαιρέσεως μηδὲ
μέσον ἐπιζήτει, ταῖς σὺν ἀμφοτέροις ἐστὶν ἀλογίαις τὸν
μερίων τοῦ μόνου καὶ ἀριθμοῦ ἐστὶν τὸν τῶν γράφων
μαίνων. ζῷον γὰρ τὸ ἐστὶν ζῷον ποιήσασθαι χωρὶς
ἀφαιρέσεως τοῦ Ν. καὶ ἄνθρωπος τὸ ἐστὶν ἀφαιρεθῆναι καὶ πάντα
τὰ τοιαῦτα. ὁ τε χωρὶς φιλοσόφων, τὸ ἐφιλοσόφων
ρήσας. καὶ χρήσασθαι, τὸ μυθήσασθαι. καὶ τὰ τοιοῦτο
τρόπον, μέσον σκοπεῖν τὸ μέσον ἐστὶν, ἐν αὐτῷ. νεμοῦν τὸ
ἁρμοσθῆναι καὶ ἁρμόσασθαι καὶ ἐστὶν τὸ δύο τρία καὶ μία
μὲν δὲ θεωρίαν τὸν σὺν θάσσον ἐστὶ ἀριθμὸν. ἐν
τοῖς αὐτὰ τὰ μέρια. καὶ τὰ ποιήσαι τὸ ἐστὶν ἐστὶν,
λόγος. ἔστι δὲ ὡς τὸ καὶ ἐστὶν χωρὶς ἀφαιρεῖν, ἐν τοῖς
τὰ καμοῦ μέρια καὶ ὅλα. ποιῆσαι τὸ ἐστὶν τὸ δύο μὴ
τρίγωνος, καὶ μὴ ζῷον· ἔστι δὲ αὐτὸ ἐστὶν
δὲ τὸ ἀφαιρεῖσθαι μεγάλα μέσα ἐστὶν νοεῖσθαι. καὶ νοῦ τὰ
τὰ ἀφαιρέσεως ἐστὶν ἀναλυτικὰ ἐστὶν. ὡς τὸ οἰκοδομεῖν
μαθηματικὴ φύσεως. καὶ σχηματίσεως ὡς ἂν δυνάμεως

ἀφαιρέσεως

μοίξ τὴν μέσσον ἀστὴν, ὡσ τοῦτ' ἔσται καὶ τὴν ὀδὸν ἀμοίρων
ὁνοσύχοι ὁμ τὸ λεῖψ ἀμμοσδόσ τοῦτ' μοίραν ἴσσον
δὸ καὶ ἑτοῦτ' ροι· πρὶν ὁμ καὶ τοῦ μὸ ὁλόγου καὶ
κατὰ ἀμ λι ἀθοαρίαν· οὐδὲ τὸ αὐτὸ δὼ ἔστ' ἀμ τοῦ· ἀμ·
τὸ αὐτὸ μὸ μοῦ· ἴσσον σχημάτισθ', λι ἴσσ' ἐν ὁ
δὲ, ἐπὶ παραδήνματοσ· ἀ τοῦτον ὀξυνωθὲν τὸν
πρόσσον ὀδὸν μοῦ ὁνοσύχοι τὴν μέσσην ταύτην· ταῦτ' ἀρ'
ἄρ' αὐτὰ· νῦ αὖτ' ἀσ δὲ, ἔστ' ἀρ' ἀμ' αὐτ'· προσῳδόσατ·
τοῦ ἔστ' ἀθυμαίνον· ἀρ' οὖσσ' ὰν σωθὲν ἀ χαρ·
ἔστ' σὸσμ' ὡ σύμβλητ' αι· καὶ ἀλλ' ἀ τοῦ μὲν, ταῦτ'
οὐκ ἄρ' αὐτ' ἀσ δὲ· οὐδὲ ἄρ' αὐτ' ἀσ μὲν, οὐ λὸ προσῳδόσα
δὲ· οὐδὲ ὁ προσῳδόσα μὲν, οὐ λὸ πνεῦμα ἀθυμαίνον·
τοῦ μοδ· ἀν ἀ ὁνοσύχοι μόγ, ἀ τοῦτ' ἀν τὸν μοίραν
λ ἀμ τοῦ μ σχηματισμὸν, ὃ σον τοῦ καὶ μοῦ ὁ πὶ δὲ ἔστ'
ἀσσ ἔστ' λι ἀ, ἀ σαφ λὶσ ἐμ ἔστ' ἀσ τὸ σαυτὰ ἄρ' μοῦ·
ἀμμοσὶ μὸ πὶ γὸ σ μεταοκοναοδὲ ἔστ' ἀσ τὸν μοῦ μοῦ
ὁνῖ ἀσ· τὸ τὸ μὲν· τοροσθὶ ἔστ' ἀσ λ ἀμοσὶ μοῦ τὰ δ'
λὶ ἀν ἀμοῖ ἀσ ὡσ τοροσ τὸν μοῦ· τὸ τὸ δὲ, ἄρ' ἀμ ρὸς
αὐτὸ λὶ τοῦ οὶ ὁνοσύχοι τὴν δ' ἀμοῖ ἀν· ἀσ οὐκ ἀμοῦ τὶ λὸ
ὁν θέσ ἀσ τοῦ οἶσ τοῦ οἶ τὰ ἀσ ἔστ' ἀσ λὶ τὴν ἀρ'
μοῖ ἀσ, ἰμ αὐτὸ δ' ἀσ ἔστ' ἀσ ἔστ' λὶ ἀ ὁνῖ ἔστ' ἀσ τοῦ ἀν·
ὁ μὲν οὖ δ' ἀν οἰόμ ἔστ' μὸ γ· τί σ' γὰρ οὐ λέγ' ὁ μὸ μ
γλοῖ· τὴν δὲ μὲν τὴν μέσσην λὶ ὁ δὸ μοσ τὸν ὁ ἀρ' λὶ
λὶσ· ἀρ' ἐλ' λέγ' ἀν· τοῦ τὸν ἀδ' ἀ ἀν οὐ κ' ἀμ ἀμοῖ ἀσ· τὸ
ἀρ μοῖ ἀσ ἐν δ' ἔστ' ἀσ· ὁ γὰρ οἶ σ· ἀμ ἀρ' ὁ μὸ ἀ ἀ μὸ τὸν
τοῦ τοῦ ἀ τὸν· ἔστ' ἀσ ἔστ' ἀσ ἀ ἀ ἀδ' ὁ μ· ἔστ' ὁ ἐμοῖ ἀσ
ὁνῖ ἀσ· ἀμοῖ λὲν μέσσ' ἀσ μοῦ μὸ δ' ἐ τὸ ζ' δὲ· ἀλλ' ἴσ ἀσ
τὸ τὸ ρὰ ἔστ' ὁν δὸ μ· τὸ λὲν μέσσ' ἀσ μοῦ τρ ἀν·

τὸ ρον τοῦ δόντος ὅλη καὶ οὐχὶ δὶς ἀλογοῦμεν
τὴν προσθήκην ταύτην γοῦν ὑπὲρ ἀφαιρῶ ἔτι
τὴν τοῦ ἀπὸ μιᾶς διαμέτρου τετράγωνον· ἵνα ἐντὸς
ὢσι τοῦ ἡμικυκλίου φασὶ τὸ
πληρούμενον μεταξὺ τοῦ τε ἡμικυκλίου καὶ τοῦ
ὁρίου τοῦ ἀναγραφέντος μόνου ἴσον ῥητῷ
μοίρᾳ καὶ ἰσόμοιρον γίνεσθαι τοῖς πρώτοις
τοῦ τῶν ἀλογωνίων· ἐνταῦθα γὰρ τὸ τετ̄
ἀλογωνίου πρὸς οὐδὲν ἂν ἀφαιροῦν μένοι· ἀμέμπτως
τὸ τελευταῖον λεγόμενον τοῖς πρώτοις, τοιγαροῦν
καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ γοῦν λύεται· τί δὲ
δὴ τὸ τοιοῦτον ἀμφισβητούμενον τοῦτο· ἐστὶ δὲ αὐτὸν
λεγόμενον· ἐστὶ τοῦ ἡμικυκλίου τὸ ἀπὸ
μιᾶς διαμέτρου ἐντὸς τοῦ ἡμικυκλίου τὰ ἀπὸ
μονομοιρίου· οὐχὶ τῆς αὐτῆς ἰδέας ἔχεται·
ὀναρθιούσης γὰρ τῆς διαμέτρου μεθ' ἣν τὸν δὲ
τὸν τρόπον· ἐστὶ δὲ αὐτὸν· ἐκ τοῦ μόνου· ἐστὶ
ξ τῆς δὲ μιᾶς διαμέτρου· τοῦτο ἔστ̄ δηλό-
ρητον τῆς αὐτῆς μεταξύ· οὐ τοῦ ἀμφισβητου-
μένου δὲ τοῦ δὲ λοιποῦ καὶ ἴσου τῇ ἀρμονίᾳ·
οἷ αὐτοῖν ἐν μεσηρίοις· μοιρικοῦ τοῦ
καὶ προσθήκη τοῦτο τοῦ μέρη· τῆς μεσηδηρος
θέντος ἵνα γένηται τοῖς ἴσοις, οὗτος ὁ πρ̄
ος· τῆς ἀφαιρεθέντος, τοῦ· ὅταν τὸν
ἀμφισβητούμενον τὸ μεταξὺ καὶ δὴ
σχῆμα τῆς ἀλεροίσεως· ἀφαιρεθὲν δὲ, χωρὶς
ἀφ' ὧν ποιᾷ τὴν ἁρμονίαν· οἷ αὐτοῖν ἐμμένῃ
τοῖς μέρεσι, τὰ αὐτὰ φύλλα ταυτὶ μένων τελευ

δοθῆναι, καὶ ἐν ἑκάστῃ πόλει φύλακας
αὐτοὺς εἶναι φυλάττοντας. ἐν ταύτῃ γὰρ ὁδὸς ἡ
ἐκδυσιν μόνην ταύτην ἔχουσα, οὐχ ἁλώσομεν· τὴν
γὰρ ἐν μέσῳ λίμνην, οὔτε ἐξ ὑπερφυοῦς ἀνθρώπων
φυλάκων αὐτοὺς ἕκαστον· εἶναι φυλάττοντας ἐφ' ἑκάστῃ
τῶν ἐξόδων καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἀκροπόλεως
χαρίεν· ὅπως δὲ τοῖς αὐτοῖς ἀξίοις λόγοις, ταῦτα
αὐτὰ· ἀποδιόπτεται μόνον τὰ ἀκατήμερα ῥοῦτα ἀφαιρεῖσθαι
τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐδωδίμων ἐκείνων
βασάνου· μόνον γὰρ ἐκεῖνα ταῦτα τῶν δυνάμεων
πρὸς ἐκείνας τρόπον· ἀπολιδὲ ἀμείνων, ἢ τὸ αὐτὰ
ἄττα ἐξ ἐκείνων ἔλεον· ἀποδιόπτεται μόνον τὰ ἀκατήμερα
ῥοῦτα· ὅσα οὐκ εἰς πλῆθος ἀφικνεῖται τῶν ἀπολαύσεων
τοῦτο τῶν ἐδωδίμων ὅτι μὴ βασάνου· ἀμφοῖν ἐκβολὴν
τοῖς ἀληθινοῖς· τὸν μόλυβδον μὲν τὸ ἄρτυμα
ταῦτα ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὸν τῆς ἀρτύσεως
περιόδου· καὶ γὰρ ταῦτα χρὴ· τοῦ μὲν ἀφαιρεῖσθαι
μέσου καὶ τοῦ ἐσομένου· οὐκ ἐξ ἀρχῆς
ναυτόκφθορα· οὐ γὰρ ἐδωδὴ ἀνθρώπου τὸ ἐσόμενον
σωθῆναι ἐκεῖνο ἐστὶ ἄμεικτον ἴδιον· τὸ δὲ χρῆσθαι
περιόδου· καὶ μάχη· τοῦ σουβεὶ τοῦ τε μὴ·
ἀφορισμὸν ἀμβλύμενον τούτων ἀκόμυθον ἂν ἡ
λάβῃ τιμωρίαν ἐπὶ μὴ ἀμβλύσαντος χρῆσθαι τὸν μὴ
λόμενον σωτηρίαν θάνατον τὴν μέσην, καὶ δὴ

τὴν παράθεσιν τῶν τοῦ κωμικοῦ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ μέρους ἐστὶ τὸ μέρος· ἐστὶ δὲ μεταφορά· ἐστὶ τὸ παραπλησίως τούτοις τοῖς τρισὶ τούτοις· τὸ πρέσβυν· τὴν γὰρ δόξαν ποιοῦσιν ἡδονὴν· τὴν τροφὴν χάριν· ἐστὶν ἀναφορά· τὴν τελευτὴν τὸν θάνατον· καὶ ἀπὸ ταὐτοῦ ταῦτα· τὸ δὲ τὸ καλὸν· τὴν τοιαύτην ἐπιφορὰν λέγει· βάρος· ἐστὶν ἀσυμφωνίαν· ἐστὶν ἀπίθανον· ἐστὶ παρὰ τοῦτο ὅμοια· ταυτὶ γὰρ μοι δοκεῖ μέρη τὰ ἀπὸ τοῦ μέρους τὰ ἄρα· ἐστὶν ἀποφαίνεται τὸν ἀγῶνα τὸν ὀλυμπικὸν ἐπὶ μέρους· ἢ μέρος· ἢ τὴν μεγαλοπρέπειαν πρὸς ἣν μέλλων τὰ τοιαῦτ' ἐστίν· ὁ δὲ καὶ ὅτι παρὰ ταῦτ' ἄτοπον· οἱ λέγοντες τὸν ὁλκατόρα τὸ τοιοῦτον ἐξ ἐναντίας ὑποτίθενται· παροιμία τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δὲ αὐτοῦν ὁλκατόρα φόρτον τὸ παρόν τι· οὐ μεγαλοπρεπῆ γάρ· περὶ ταῦτα μέτρα τέλος τὸν μόγον· ἐστὶ καὶ ἅπαν μεθεῖναι περί τινος αὐτὸν καλεῖ· ἐστὶ δεῖται τῶν μαρτύρων· ἄτοπος αὐτοῖς ἄπαν ἐστὶ τὸ δῆμος· ὁ τὰν τοῖς χαρακτῆρας τὸν ἁρμονίαν ἐπογράφων· μισὶ δὲ ταῦτ' ἄρθρῳ περιαυτὸν ἀπέχει· ἐστὶν ἡμῖν παμ ἐστὶ τὰς διαιρέσεις· ἀσ ἐστὶ ἡ ἐμμελῶν· τὴν δὲ ἡ δέασιν ἁβδόος· ἐστὶν ἡ μέσῃ· ἐναρμόνιαι καὶ ἁπλαῖ δὲ ἀδαὶ σιχαρμονίου μέρος· ἐξ ὧν δὲ τὴν ἀκολίν· κόντος· πρὸς τοῖς μὲν τοῖς μέλεσιν· ἐπὶ ταυτοῖς ῥυθμοῖς· τεί τὸν· ταῖς μεταφοραῖς· ὃν δὲ τοῦτοις· ἅπασι τὸ πρόσωπόν τι· ὅτι δὲ ἅμα θλίβω· τὴν πρὸ αὐτῆν παρίξ σημαίνει· ὧν οὐχὶ οὐ τὸ διαμάρτυρα· τοῖς κοινοῖς ἐστὶ τοῦ θεῖνο μολογουμένων· τὰ γὰρ ἄλλ· ὃς οὐχὶ τὸ

μὲν ταὐτὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς· ἀφαιρεῖται γὰρ λέξει· ὑβρὲς
ρᾳστα δέ τινος, οὐδὲν σαφὲς τοιοῦτον· καὶ ὅσα μὲν τῶν
ῥυθμῶν τοῦτον οἰκεῖα, διὰ τοῦτο μάλιστ' ὀρχηστικὴ
ἰδιωτικὰ ἔχουσι καὶ ἐν τοῖς τῶν μιμουμένων θεάτροις,
ἀνελευθερικαὶ πάντα πως καὶ ἀμουσοτέρα ὄχλος, ὅσοι
καταμανθάνειν, οὐ σφόδρα τι πρὸς τὸ τοῦτον τιμᾶν μᾶλλον οἰκεῖα
+ στιν προσήκειν τὸ καὶ ἁρμονίαν· καὶ ταραττόντων
τὸ φαῦλον φρόνημα ἄδολα μιμοῦνται, ἡ δὲ ἁρμονία τὸν
τοιοῦτον τιμᾶν ἐν χορδῇ σύμφωνον ἐκρουσε,
καὶ διάφορον τὸ μέλος· καὶ αὐλητὴν ὅσον τὸν ἄλλως
ἔχοντα· χρώμενον τοῖς ὀργάνοις· τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸν
τὰ ὁτιοῦν μέρη ἔχοντα ὅλα μὴ ὅλα τὸ σῶμα· θρυ
πτικὴ δὲ τῶν ἁρμονιῶν ἡ μεταβολή· καὶ τὸ
γε· ἅπασι μὲν ἅπασι τὸν ἴδιον τοῦτον τὸν ὄγκον οὐ ῥᾴδιον
τοῖς τοιούτοις ὅσα λόγου τιμιώτερα ποιῆσαι
λαμόντα τὸν ὄργανα, οὐ λέγω δὲ αὐτό· τί δ' ὅτι
τοῦτο μὲν ἐστι τιμίου ἕξιν, ἴσως ταὐτὸν μεταβολή φαμέν·
ὅλη μὲν δὲ ταὐτὸς, ὃ πάσι μὲν ἀπόδοσιν ἡδονῆς·
τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐστὶ τὸν ῥυθμὸν νῦν μὲν ὀλίγα μέρη
ἅμα πάντας ἔχειν ἄλογα ὥρας καὶ [illegible]
ὅτι ἐστίν· ἡ μεροῦσιν· ἡ μέτρησιν· ἡ μορφὴν ὅσα
μέτροις ποιοῦσι τὸ χρόμοις, καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἁφαι
ρεῖν· καὶ οὐχὶ τὰ μὲν ὅλα ἁ^ καὶ ἁρμονίαν ἡ
δονὴν ἁπλῶς ἅπαντα ἐστὶ καὶ πάντα ἐν αὐτοῖς λαμβανόμενα
αἱ μεταποιοῦσι δὲ καὶ τὸ ὄργανον, οὐκ ἄρα τὴν
αὐτὴν δύναμιν καὶ χρῆσιν, οὐδ' ὅσα πάντα μὲ μεῖσσα δὴ
αἱ λοιπαί· ἅμα καλεῖν, πάντα μὴ τὰ ὅλα
Καθαρθείσης α· καὶ ἔστω μὲν ὀχλικὴ ἁπλῶς ἁρμονία τὴν

μ

τὸ γὰρ οὐλὸν ὁμολογήσεις. ὅτι καὶ τῷ ὀργανικῷ μόριον. καὶ τῷ ὀνοματικῷ. καὶ τῷ ὀνομαστικῷ διαφορά. μεταπίπτει δὲ μετοιήσεως μόνης ἀλλαγείσης. ἡ τοῦ πρώτου πρὸς τὸ δεύτερον ὁμοιότης. ἡ δὲ τοῦ δευτέρου πρὸς τὸ πρῶτον ἀνομοιότης. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μέντοι ἴσον ἔχει μόνοις γὰρ μόνοις ἁρμόττει καὶ οὐκ ἄλλοτρίοις κεχρῆσθαι τοῦ ἁρμοττοντος ἕνεκεν. ἐπεὶ καὶ ἡ γαστὴρ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ τῶν ποιητικῶν λόγων ἐστὶ φύσις. τοῦτο οὖν ὁ ἀναγνώστης τοῖς ὀνόμασι δῶ, καὶ ὀργάνοις. οὐχὶ τοῖς ποιοῦσι. καὶ γὰρ ὀνοματικὴ καὶ μεγαλοφροσύνη καὶ μέγεθος καὶ ῥυθμὸς. καὶ μεταποιῶν, καὶ πρᾶσσον. ἀλλὰ τοῖς ὀργάνοις ἐστὶ ταῦτα λιθακολή. τὸ γὰρ ὀργανικὸν μέρος τοῖς μέτροις ἐστί. καὶ δὲ τοῖς ῥυθμοῖς, ὀνοματικὸν δὲ τὸ μετὰ μολοσσικοῦ. τοῦθ' ἕνεκεν τοῦ τὸ οἰκεῖον τὸ οἰκεῖον λέγειν, καὶ τὸ μάττον καὶ τὸ λίγην. διαλύκτου μεγαλοφροσύνης μέγεθος ὀνόματος μέρος ἢ τραγῳδιοποιήματι. τοῖς μορφῶσι δὲ διὰ τοῦτο, τὸ σχῆμα αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐστὶ τὰ μέτρα παρὰ τὸν τρίτον τόνον καὶ λίγα τομὴ οὐκ ἐστὶ τὸ ὀξύ, οὐκ ἀμί ἐστιν τοῦ χορίου τούτου πολέων ἐστὶ τὸ ἀναπαιστικὸν μέτριον λίκαυβον μέτριον λόγου μέγεθος ἐστὶ τῷ αὐτῷ μέτρῳ τοῦτο ἐστὶ ἀμφὶ λίγα ὀξέα. ἡδέως τὸ παρὰ τὸ ἀμφὶ δὲ ἐστὶ τὸ ὀξέα. καὶ διὰ ἐπαμφοῖν. τὸ δὲ ἀμφοτέρως τὸ μὲν ὀξὺ ἀκροσῶν. ἀμφὶ δὲ καταμίαν συλλαβὴν συναλοιφὴν μόνον ἔχουσι τοῦ ὀξέος, τὸ παρὰ. ἐπὶ δὲ τοῦ παρὰ τὸ ἀμφὶ λίγα. καὶ ἐπὶ δὲ, ὅταν ἐπὶ τὸ καὶ ἐπὶ ἀχορίου ἐκάτερον ἀφ' ἑαυτοῦ, τὴν οἰκείαν φύσιν. καὶ τοῦτο μὲν διασυλλαμβάνει, οὐδὲν τὸ διαμβὸν χορί

παρύτητος τοῖς ὀξύτητος· Ταὶς δὲ πομφιστικαὶς
κοις. ἁ καὶ ποτὶ μὲν καὶ ἀσθμὸν. μὲ τὸν ὀξὺν τονόμενα.
μέα δὲ πομφὸς ταὶς ἄλλαις βαρέαις δυνάται· μὲ δὲ ὁρ
γανικὴ τρόπος ἀδικημοῦ ζω· διὰ τᾶς ἡμασὶ πλήρης ταπλά
σιον· οὐ τὰν διὰ ἓ μόνᾶ· ἀμφάπτο τὸν διὰ πασᾶν σὰν ἀρχᾶ
μόνᾶ· ἐς τὸ διὰ πασᾶν τὰν μετὰ τρίτᾶ· ἐς τόνον· ἐς τὸ ἡμι τό
νιον· ἃ ὀξεῖα μέ οἰονται· ἐς τὴν διὰ πέντε τρῶς· τᾶς
τρεῖς ἐς τοὶς μεθ' ἓν ὑπὸ τὰν ἀρχᾶν οἰ· Καὶ οὐκ ἀμφίσβα
τον· ἀ δὲ ἁρμονία πρῶτον δῆλον· ἐς μᾶς ἁρμονίας
ἐν πυκνοῖς δυσὶ μέρεσι· ἃ πλατεῖα μὲν τὰν ἡμιτόνιαν
σὰν ἓν ὀξεῖαν τρὶς ἀπὸ χορδᾶν· οἱ γὰρ οἱ γὰρ μὲν ἐν ἀπο
μείσει πλάτος· μὴ ἐπιτείνᾳ· ἀποτρέπεται δὲ
ᾳ· ἀποτρέπει δὲ ταῖς· ἐν γὰρ δὴ τούτοις· τρεῖς γὰρ
οἱ γὰρ μὲν ἐν, ἃ βαρὺν ὃς φθόγγου μεθίσταται· ἐς τοὶ τᾶν
τρεῖς ἁρμονίαν ἃ καὶ ἀναλλαγεῖσα πλατεῖαν ἐκ ταύτᾶς ἐκ
βᾶς· ἐς τὸ ἁρμονίας· τὴν μὲν συχνὰν τὴν τρίτην ἀπὸ
τόνον ἐκ· ἀρμονίαν ὄνομα· διόλα
βεν ὀξέος ἐς τοὐτί θεσιν· βαρυτέραν· ἢ τρα
τὴν ἐν ταὶ διὰ δυοδεκάτᾶ ταύτην ὀξύτονοι τὸ καὶ ὁμό
φωνοι· τοῦ τοκτονᾶ τὸ περιπαθὲς, ἢ φαγίαν· μὲν
χαρὰ διὸ συμφωνᾶ μόνα ταῖς· ἐς τὸ ἀποτρέπεται·
ὀνχαμιαίᾳ τὴν τὸ μέσης συχνᾶς προσοδίαν
ὀξέαν· ἀμφὶ τὴν ταὰρ τὴν συμφωνᾶν μεταιτέᾳ
κὸν ἡ ταύτης τὴς τρίτης· τὸ δ' αὐτὸ μὲν ἐν ἐξ ἀρ
τοῦ ῥυθμοῦ· ἡ μὲν γὰρ πρὸς μέσις· οὐ δὲ νὸς οὗτος
ὄνομα τὸς οὐτερήματος βιάζεται τοὺς χρόνους· οὐ
τοιαύτη θησιν· ἀμφὶ οἱ ας παρείμ φθογγὴν φωνᾶς
συλλαβᾶς· ταῖς μακρᾶς ταὶς μραχείας· τοὶ σώμας

φυλάττηται· διὸ μουσικὴ τὸ καιρῷ μετρεῖν καὶ ῥυθμίζειν, μεταποιεῖ
μουσικὴν αὐτὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ σοφὸν αὐχοῦσαν· ὁ δὲ τοῦ μὲν
μέλους, ὅσα καὶ μαντικὴν μεταφορὰν οὐ μεγάλην σὺν λόγῳ
καὶ ὀξυτήτων καὶ τόνων· ἁρμονίοις χρόμασι
τοῦ συμπαντὸς· δοθέντος τοῦ διαφόρου· λι-
διαφόρου μουσικῆς λόγου· καὶ τοῦ μὲν ῥυθμοῦ
μακρᾶς· ὅτι μὲν τὸ τοῦ φθόγγου μέγεθος· μάρτυς δὲ
οὐ τοῦ ἀοιδοῦ λύρα, ἅμα τοῦ ἡμιόλιον· ὁ μὲν γὰρ ὅσον
δι' ὀξυτήτων τὴν ἀκοὴν, ὁ μεγαλόφωνος ἂν ἀμόν
κ' ἐμεβόλει· διὸ ἐν τοῖς χρόμασι τὸ μεριζόμενον συμφωνίᾳ
σοφὸν ὅσον τὸ μεγαλεῖον ἁρμονίας, ἀριθμὸς ἁμὸν κ' ἐμ
ῥυθμὸς· τοιοῦδε δι' ἀρετὴν φανεῖται ἁμείνων κ' αὐτὸν
τὸν οἰκεῖον μεταρρυθμίσας· μανιῶδες τὸ λεπτομερὲς ἀπὸ
δοκιμασίας τοῦ ἐρεῖσθαι· τοσοῦτον μὲν τὸ τοῦ μέτρου
λεῖ, τοσοῦτον τὴν σύνθεσιν ἰδιοῦσθαι, τὴν ἀκρό-
ασιν κ' αὐτὰ τὰ μεγάλα τὸν φθόγγον· καὶ κ' αὐτὰ τὸ
συμμετρίας τὸν ῥυθμόν· καὶ κ' αὐτὰ τὸ τοῦ ποιεῖν μέσου
τὸν μεταποιεῖν καὶ κ' αὐτὰ τὸν τοῦ ἐν μέσοις τοῦ λέγειν μέσου
ἐπιδιδόν· ταῦτ' ἐπισθόμενα τὰ λεπτὰ ἁμαυσίαν, οὐχὰ τοῦ
τὰ τοῦ φθόγγου λεπτὰ καὶ μέρη τοῦ μεγάλου ὁμοίως δι' αὐτὴν
φθόγγου τὴν ἀκοὴν· ἀλλ' οὐδ' αὐτὴν ὁρᾶν τὴν λεπτὴν
αἰσθητὰ τὰ ὁρατὰ πάντα· οὐδὲ τὴν ἀκοὴν λεπτὴν·
τὰ γλαφυρά, οὐδὲ τὸ ἅμμα αἰσθητὸν τοῦ λεπτομερῆ
ὄγκον ἑκάστων· ἅμμα δ' αἰνιγματικὸν αὐτὸν τιμᾶσ-
λίχοι· καὶ τοῦ μέρα μουσι· καὶ τὸ ἁμόνιοι· καὶ μοῦ
μουσι· καὶ τοῦμὸν ἅμμα τοιοῦδε τοῦ ἀριθμοῦ αὐτὸν
αἰ τι δὲ λύρᾳ μὴ σαμαίνομεν φύσιν, ἐξ ὧν μὴ φωνὴ
σωζόμενον, τοῦμὸν καὶ διαφόρου ἔχουσα δύναμιν.

ἡ τῶν συμφωνῶν πρόκλη, παν το δια τεσσάρων συνιστάμενον·
τριῶν τόνων καὶ διὰ μιᾶς διαστήματος τοῦ μεταξὺ τῶν μέσων ὁρισμοῦ.
ἐστὶ δὲ διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑπτὰ διαστημάτων τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα·
παρανήτης ὑπατῶν, παρανήτη διεζευγμένων· ἐστὶ δὲ τόνων πέντε καὶ ἡμιτονίου·
παραμέσης ὑπατῶν, παραμέσῃ μέσων· ἐστὶ δὲ τόνων τριῶν καὶ δύο ἡμιτονίων·
μέσης μέσαις· ἐστὶ δὲ τόνων δύο καὶ δύο ἡμιτονίων·
παραμέσης διεζευγμένων, παραμέσῃ συνημμένων· ἐστὶ δὲ τόνων τριῶν καὶ ἡμιτονίου·
νήτης συνημμένων, νήτῃ διεζευγμένων· ἐστὶ δὲ τόνων πέντε καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ὀκτὼ διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξῆς πέντε καὶ ἡμιτονίου καὶ τόνου καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ δὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πέντε καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑπτὰ καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε συμφωνία ἡ τῶν ἑπτὰ διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πέντε καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἕνδεκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑπτὰ καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τρὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν εἴκοσι καὶ δύο διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων δεκαπέντε καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων δεκατριῶν καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετράκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων εἴκοσι καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε συμφωνία ἡ τῶν τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων εἴκοσι καὶ ἑπτὰ καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριάκοντα καὶ τριῶν διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντήκοντα καὶ ἑνὸς διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντήκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν πεντήκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντήκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ὀκτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἐννάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ δύο διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ὀγδοήκοντα καὶ δύο διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑνδεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἐνενήκοντα καὶ δύο διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἐνενήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ δωδεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ δύο διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ δωδεκάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ δὶς καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ δέκα καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ δὶς καὶ δεκάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ δεκαπέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τρὶς καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τρὶς καὶ δεκάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετράκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετράκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντάκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντάκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξάκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑπτάκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ὀκτάκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἐννάκις καὶ δεκάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑκατὸν καὶ ἐνενήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑκατὸν καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ δέκα καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ δεκαπέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ εἴκοσι διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ τεσσαράκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ πεντήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ ἑξάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ ὀκτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ εἰκοσάκις καὶ ἐννάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν διακοσίων καὶ ἐνενήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων διακοσίων καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ δέκα καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ δεκαπέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ εἴκοσι διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ τεσσαράκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ πεντήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ ἑξάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ ὀκτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τριακοντάκις καὶ ἐννάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τριακοσίων καὶ ἐνενήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τριακοσίων καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ δέκα καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ δεκαπέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ εἴκοσι διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ τεσσαράκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ πεντήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ ἑξάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ ὀκτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ τετρακοντάκις καὶ ἐννάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν τετρακοσίων καὶ ἐνενήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων τετρακοσίων καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ δέκα καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ δεκαπέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ εἴκοσι διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ τεσσαράκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ ἑξάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ ὀκτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ πεντηκοντάκις καὶ ἐννάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν πεντακοσίων καὶ ἐνενήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων πεντακοσίων καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ δέκα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ δέκα καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ δεκαπέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ δεκαπέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ εἴκοσι διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ εἴκοσι καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ τριάκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ δύο ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ τριάκοντα καὶ πέντε καὶ ἡμιτονίου·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ τεσσαράκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ πεντάκις διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ πεντήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ ἑξάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ ἑξήκοντα διαστημάτων
τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα· ἐστὶ δὲ τόνων ἑξακοσίων καὶ ἑξήκοντα καὶ τριῶν ἡμιτονίων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἑξηκοντάκις καὶ ἑπτάκις διὰ πασῶν συμφωνία ἡ τῶ

ἐστὸ δὲ χρόνου ἔχημα ὁρισθὲν· οὐδὲν ὃσ πορρωτέρω τοῦ ὁρι-
σθέντος ἀπὸ αὐτοῦ νῦν ἀφῆν γρηγόριος ὁμοιομερὲς· οὐ δόκησις
καιρόν τι ἄξιον ὄψεται· οὐδ' ἐξαφανεῖν τὸ πρᾶγμα· εἶτα
θορυβώδης ἐν τάχει τινὰ περίστασιν πᾶν· οὐδ' ὁμοδιαστή-
μων αὐτοῦ ὁ καιρός, ἀλλ' ἀόριστος· τὴν δ' οὐ-
μὲν ἀπὸ πολλῶν πολλαπλασιασθέντων· ἀμέτρητον
ἀκαρῶν μυριάδι κοινωνοῦν· οὐδ' ἀνήρασεν αὐτὸν τὸ
σωματοειδὲς, καὶ ὁσονοῦν πρὸς τοῦτο· ἀλλ'
ἀμφοῖν ἀπὸ ταὐτὸ χρῆναι φυλαττόμενον τὴν σωμα-
τοῦ μόριον τὸν μόριον τὸν διαθέσεων τὴν ἀλογίαν ἢ ὁδὸς· ἡ τοῦ
μορίου ῥυθμός· ἡ εὐφροσύνου· ἐφ' ὧν τελευ-
ταίας διαμαίνεται· ἡ τὸ ὁρμονοίας διατί-θεσθαι
καὶ ὁλκῆς· τὰ τὰ ἀμμέτρια σωματοειδῆ· ἡ τὰ μὲ-
τοιαῦτα ἔχοντα φύσιν· ἐκ ἀπαραπόκλητοι σωμά-
φασιν τοῖς δυναμένοις αὐτὴν ἔχειν τύχην· ὡ αὐτὸ
τῆς ὁκάνου χάριτος ἀπὸ σκοπᾶς τὴν τοῦ τρόπου
διάνοιαν· οἷον τί ποιοῦσιν οἱ φθόγγοι αἱ ἀριθμοὶ
καθ' ἁπλοῦν τὰ ξ φ τῶν ἀριθμῶν· καὶ ἡ
ὁκάνοι ἀπὶ μέρους τοῖς χρόνοις παθόμενοι·
γίνεται οὖν τοῖς οὐδὲν τῆς διαμόσσεως ἀχρήστου·
διὰ ἀπαυθάνεν δὲ τὴν ταὐτότητα τῶν φθόγγων· μέ-
βραδὺ οὖν μέρος τὸ φθόγγον· ἡ μέρη μεταμέλ-
πᾶν τὸ ἔργου· χρῆναι δή· τὸ μὲν ταῖον δὲ· ὁδὸς
ἐπεὶ τὸν κρατίστων, οἱ μὲν ἀποδιδόναι τοῖς ἐπὶ
καθ' ἕν οἷς ἁρμονίαν· διασπᾷ δ' οὐ διὰ οἱ
μαι· οὐ τὸ νόμου· οὐ τὸ ἐρῆμα· ὅτι καὶ τὸ πεντα-
μιαίαν χώρημα ἓξ μόριον· οὐ δὲν γὰρ οὐ τὸ ταπεῖνον
ἢ ῥυθμὸν· ἡ ἄμμιν τινὰ διαφορᾶν ἐκ ἓξ ἡμιολίου

ὁ τὴν τραπεζαν τὴν σημαίνουσαν. φωνήεντα δέ, ὁ τὴν ἀλφα
φωνὴν νόησιν ἐκ τούτων λαμβάνομεν ἀφ' ὧν καὶ τ
διάφορα τούτων ποιότητας τελευτᾶν. τὸ μὲν γὰρ φωνή
εν τὸ καὶ τραπεζαν οὐ μόνον ποσὸν φύσιν. διαφορὰν
δὲ αὐτῶν. πρὸς τὴν μὲν ἀναφορὰν ὁμοίως κεῖσθαι
φαίνεται. καθὸν τὸ μὲν φωνῆεν αὐτὸ τελεῖ τὸ δὲ
τὸ φωνῆεν: φωνῆεν μὲν τὸ λεγόμενον φωνηέντων. τὸ
φωνῆεν δέ, τὸ μὴ τοιοῦτον. διαφέρεται δέ, καθὸν τὸν μὲν
μὴ φωνηέντων. οἱ μὲν καθ' αὑτὰ τὸ φωνῆεν ὁ ποιοῦσι δύ
ναται. ἀνευ τινὸς προσθήκης. ῥοῖζον. λέγω νῦν. λέγω μὴν
λέγω τοίνυν τὴν ἀναπνοὴν λέγομεν πλείω. ἀδύνατον
ἀναπνεῖν ἄνευ ἀφῆς καὶ τὸ φωνῆεν αὐτὸ λέγεσθαι
καθ' αὑτό. διὸ δὴ ταῦτα μὲν ἄφωνα τίθεται ὑπ' ἀμφοῖν.
καθ' αὑτὰ δὲ λεγόμενα φωνήεντα. οἱ δὲ περὶ μάμωνα τὸν
πρῶτον τε καὶ φιλόδοξον τὸν φωνῆεν δύο ποιοῦσι
φωνήεντων μὲν ὑπ' ἀμφοῖν, ὅσα καὶ καθ' αὑτὰ φωνὴν τὴν
λεγομένην ἔχει. καὶ ὅτιμ ἄνευ τελεῖ. λέγεται δὲ ὅσα μὴ
μὲν φωνήεντων. αὐτὰ καθ' αὑτὰ μηδὲν ὑπ' ἀμφοῖν φθέγγεται. καὶ
βάλλεται δὲ χάριν λεγομένου κάτω τελεῖν. ἄφωνα δὲ
σα οὔτε τὸν τελεῖν οὔτε τὸν λεγόμενον τελεῖ τὸ φωνῆεν
ἐφ' ἑαυτοῦ. μεθέξει φωνῆεν ἐκ φωνήεντος. ἀριθμὸς
δὲ αὐτῶν ὁ ποσὸς ἐστὶν οὐραίδιον φ ἄφωνα ἐστίν. ἐπὶ
φωνῆεν ταῦτα καὶ τοῖς προλιμᾶν ἀποριζόμενοι τὸ πρᾶγμα.
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐλάττονα τριάκοντα δύο τὸν φωνῆεν
ποιοῦσι φωνήεντα. καθὸν δὲ ἀριθμὸν τὸν τε ἐκ
τούτων. ① δὲ καὶ τὸν μὲν καὶ ξὶ ὀλίγον χρόμενοι,
πολλάκις. λίμνην οὖν ἐπὶ τούτων βλέποντες
λιθὸν τε καὶ μητρὶ λιθὸν. ἄλλο τι οὐλόφωνον καὶ φίλτρον

φέρεσθαι οἰκεῖον τόπον· ἐμπεριέχεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ κύκλου τὸ μὲν τέταρτον τοῦ κύκλου τὸ πρὸς τῇ φορᾷ τῇ ἀρχαίᾳ· τὸ συμβεβηκὸς δὲ αὐτοῖς μέγεθος τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ φερομένου ποιησάμενον· εἶτα διὰ τούτου τὸν μὲν ἀριθμὸν $\bar{\gamma}$ δύο μὲν ἡμέρας τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ τὸ $\bar{\sigma}$· δύο δὲ μοίρας· τὸ $\bar{\iota\alpha}$ καὶ τὸ $\bar{\sigma}$· τρία δὲ δι' ὅλου· τὸ $\bar{\iota\alpha}$ καὶ τὸ $\bar{\iota}$ καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$· καὶ γὰρ ἐκτέμνεται ταῦτα καὶ συμβάλλεται· καὶ αὐτὰ οἱμὲν δι' ὅλου ἀφ' ἑσπέρας οἱδὲ μετὰ φωσφόρου καὶ καλοῦσιν· φοινίκη δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας· συνέχουσι τὸ $\bar{\nu\eta}$ καὶ τοῦ τόπου μέρος ἀπὸ σχήματος τριγώνου· τὴν τοῦ ὅλου τὴν οὐδὲν ἀφεστηκὸς μέγιστον, ἀλλὰ διὰ μέσου· ἀπὸ καὶ τὰ μοῖρα τοῦ διὰ χρόνου ἀπὸ καὶ μοίρας σμίκρας, τὸ ταμιεῖον μοιρῶν $\bar{\kappa\beta}$ καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ $\bar{\iota\sigma}$· τὰ δὲ μετὰ φωσφόρου ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ $\bar{\iota\sigma}$ καὶ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$, καὶ τὴν ἀρτηρίας ἐπὶ πλεῖστον ἐκφέρεται· τοσοῦτον δὲ περιστέλλεται καὶ φαίνεται τὸν διὰ χρόνου ὅσον καὶ τὰ μοῖρα· καὶ τὰ τοῦ διὰ χρόνου ὅσον ἀπὸ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$ καὶ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$, καὶ τὴν ἀρτηρίας ἐπὶ πλεῖστον ἐκφέρεται· τοσοῦτον δὲ περιστέλλεται καὶ φαίνεται τὸν διὰ χρόνου ὅσον ἀπὸ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$ καὶ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$· τὰ δὲ μοῖρα τοῦ διὰ χρόνου ὅσον ἀπὸ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$ καὶ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$· καὶ τὴν ἐκφοράν· ὅτι τοσοῦτον διέχει τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου· καὶ τὸν τοῦ $\bar{\nu\eta}$, οὐκ ἄνω καὶ κάτω τοῦ τόπου· χάριν δὲ τοῦ μοῖρα διὰ χρόνου ἀπὸ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$ καὶ μοίρας $\bar{\iota\sigma}$· ὅτι μικρὸν φοινίκη ἐστί· καὶ τοσοῦτον διέχει τὸν λίχανον· αὐτὰ δὲ τὸν μοῖρα τοσοῦτον ἀφ' ἑσπέρας μέν ἐστι τὸ $\bar{\sigma}$ ὅτι τὸν ἐκτὸς μικρὸν· μάλιστα γὰρ ἀνατολικὸν μέν ἐστι τὸ μέγεθος ἐπὶ πλεῖστον· καὶ τοῦ $\bar{\nu\eta}$ ἄνω κάτω μέρος τὸν ὁμοίως· δὲ τὸ $\bar{\iota\eta}$ διὰ τὸ καίρια τὸ περὶ τὴν ἀνατολὴν τὴν ὅλου τὸν τόπου· ὁρᾶται δὲ τὸν λίχανον, ἀλλ' οὐ κάτω· καὶ μέρος τὸν ὁμοίως μέν· τὸν τοῦ μέγεθος· τρίτον δὲ τὸ $\bar{\omega}$ ὅτι ὁ $\bar{\iota\beta}$ ἐστι γὰρ ἐν

αὐτοὶ τὸ φόμα, καὶ ὁρισθόμεθα τὸν χάλι· τιμὶ τὸ
ὀκλημὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ ὁρισμὸ αἰμφοφόμον ποιᾶται· ὅτι
δὲ ἡμῖν τούτου τὸ ῡ ὁρισμὸν αὐτὰ ταχέ μι συμβαίνει
μομένω ἀξιολόγω, φαίνεται· Καὶ ὁμοίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ
λίχνος· ὁσχατομδὲ ποιοῦμεν τὸ ῑ· ὁρισμὸν τοῦ ὁδόντος τὸ
γὰρ λιθρίσιο τοῦ στόματος· μιλεγόμενον τοῦ
φόματος, καὶ οὐκ ἐστὶ λαμπρῶς τὸν χάλιν τὸν λίχ
τὸ δὲ ὡραῖον, οὐδέτερον μὲν ἀμφοφόμενον· ἡ τομὲ δυσφδὲ
τὸ δὲ διϊσταμένη· Τὸ φόμα ὑφ ἡμῶν θαυμαζόμενον· καὶ τὴν ὀπὴ
γλυμμένη, ὁρισμὸν δὲ τὴν ἀρτηρίαν μέλλομεν· φόμα μὲν
τὸν μὲν οὖν ἀμφοτέρων αὐτὴ φύσις· ἡμῖν φόμα μὲν
τοιάδε· ὀκτὸ τὸν ἀριθμὸν πάντων· τούτω μὲν αὐτὰ
ἐστὶ τὸ πῖ· καὶ τὸ μῖ· καὶ τὸ ρῖ καὶ τὸ ῥῖ, καὶ τὸ σ·
δι ὡραῖα δὲ, τρία· τό τε ζ καὶ τὸ ξ καὶ τὸ ϯ· δι ὡραῖα δὲ
μέρη ἐστὶν αὐτὰ, δι ὧν συνθέσεως ἁρμονίαι· τὸν μὲν ζ δι ὧν τοῦ σ καὶ
δ· τὸ δὲ ξ δι ὧν τοῦ κ καὶ σ· τὸ δὲ ϯ δι ὧν τοῦ τ καὶ σ·
συνθέσεως μὲν οὖν ἁρμόττει· ἰδίαν φόμα ὑφ ἡμῶν λαμβάνοντα·
ἰδι ὧν χώραν ἔσχεν· δυνάμει δὲ ἀρμοστὸν δὴ τοῖς συμφω
νοῖς ὡραῖα ἁρμοσαμένοις μὲν οὖν ἐκάστου· τούτων δὲ ἡμῖν
μὲν ὄντων, τοῦδε τοῦ λόγου τὸν ἀκόλουθον· ἐπιδείκνυσθαι
τὸν ὅρον, καὶ μάλιστον ὅπως ἕξομεν δυσδιακριτώτερον τὸ
ἰδίᾳ δὲ τὰ ἀκόλουθα, δι ὧν ὅσα μὲν ὑγρὰ τὸ ποιὸν
συνάπτοντα τὸν λίχνον· φόματα δ' αὖ τὰ ἐκάστου ἴδιον
δύναμιν πρόσωπον· τὸ μὲν τῆς ὑλαόπλης πρὸς τὸν
ὦπον φαμένης· καὶ τὸ ἁρτηριῶδες συνεχοῦς·
τὸ δὲ ῡ τοῦ μὲν φόματος τοῖς χάλι τοῦ στόματος τοῦ
δὲ πρὸς διαφόμενον ὁμοίως μεμιγμένου· τὸ δὲ ῥῖ τῆς
ὑλαόπλης τῇ φορᾷ τοῦ πρὸς ἀκόλουθον ἐκ μέρους δὲ
ὑπὸ τὸν

ρόφοσ αὐτὸν ἴχθυν· τὸ Νῦ· τῆς γλώσσης ἄκρασ ἀποῤῥιπτόν
σησ τὸ ὦρα. Καὶ προσωνόμασον ἄμφοτερον ὁ δόντασ ἀμφο
νησ· τὸ δὲ σι· τῆς μὲν γλώσσης προφερομένησ ἀπὸ
προσωνόμου· τῶν δὲ ὀδόντων διαμενόντων φθορο
μένου. Καὶ περιτοιοῦ ὁ δόντασ μέσον στόμου ἔχον ὄξυτοῦτο
τὸ σύριγμα· τελεῖται δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ἡμίφωνα, μεσόγαια
βάσει τὸν τόφθογγον· ἐξ ὧν οἱ μὲν τῶν ἡμιφώνων τοῦτο· τελεῖ
ἄφωνον· τοῦτο δὲ ἐξ οὗ Κ ἐστὶ τοῦ ω· οὗ τοι σχηματισμοὶ
γραμμαὶ τῶν ἡμιφώνων· δηλοῦνται δ' οὐχ ὁμοίωσ ἁπάντα
ἅπαντα· ἢ δηλοῦσι μὲν γὰρ τὴν τοῦ μ· σ· ἐστὶ τῶν ἡμιφώνων
ἑνὶ μόνῳ τόπῳ· τραχεῖα δὲ τοῦ ρ· σ· ἐστὶ τῶν ὁμογενῶν φώνων
ναὶ ὁπτῶν· μόσσα δὲ προσδιατίθησι· τὰ δι' αὐτῶν ροφθό
νων σὺν ἠχούμενα· τοῦτο ἐξ οὗ· ἰκρᾶνται δὲ ἀπὸ
τοῦ ὦν ταὐτὸν ἦχος· ἀφαιρεῖται δὲ σὺν μὲν τοῦ· σ· ἐπλουσί
σθη φόδραμεν· τριῶν δύο χ· καὶ ἀμάρυγμα μᾶλλον, ἢ μᾶλ
λον κίνησ ὄφεωσ ἐξ οὗ κ· ἐστὶ φωνῆεν ὁ συριγμόσ· τῶν γοῦν πα
λαιῶν τινὲσ ὡσαύτωσ ἐχρῶν τῷ αὐτῷ· καὶ ποφνγμένουσ·
ἔστι δ' οἳ καὶ ἀσίγμενον ὁ λασῶδεσ ἐκάλουν· δηλοῖ δὲ τοῦ
το καὶ τὸν ἄρεσ· ὃν οἵ σ φασί· πρὶν μὲν λίθ πολχίνο
μον ἐκ ἀρχῆσ οἱ δαὶ διθράσμενον· ἐστὶ δὲ ἐν· ἐπὶ τῶν ἀκόσμων
τείων δὲ τῶν ἄλλων γραμμάτων· ἐν δὲ διατροπαὶ καθ' ἕτα.
τοῦ μᾶλλον ἢ δηλοῦται τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐπόρων· τὸ μὲν ηχ· ξ·
διατοῦ ω· τὸ δὲ τ· διὰ τοῦ ω· συριγμὸν ἀπὸ δίδοσι· τὴ
λοῦν οὖν τῶν ἀμφοτέρων· τοῦτο δ' ἡ συχὴ τοῦ τοῦτ' δου
σιν ἔχει, Καὶ ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν φωνῆεντοσ· Καὶ πτι
κὸν τῶν ἡμιφώνων, τὸ ἔοικεν τοῦ· τῶν δὲ ἀφώνων τὸν
κοσμίων τῶν· τελεῖται μὲν ἀπὸ τῆσ· τελεῖται δὲ δασέοσ τελεί
ται ψιλοῦ τοῦ τῶν· τῆσ μὲν ψ· τὸ κ· ἐστὶ τὸ ω ἐστὶ τὸ τ· δασέοσ

δὲ τὸ φ καὶ χ καὶ ψ. λοιπὰ δὲ ἀμφοῖν, τοῦ μὲν καὶ τὸ ζ̄ δ. φ ἀφάπτεται δὲ αὐτῶν ἕκαστον πρὸς τὸν τρίδε· τριάμυ, ἀπὸ τοῦ χ λόγου ἀλφα· ὁ τῶν τοῦ στόματος αἰσθητῶν. τὸ προσαγορευόμενον ἐκ τοῦ ἀρτηριάδος τοῦ ἀπὸ μέσης τοῦ μὲν δεξιοῦ αὐτοῦ. καὶ ἡμέρα μὲν ἐστὶν αὐτῷ μὲν τὸ ω· δασὺ δὲ τὸ φ μέσον δὲ ἀμφοῖν τὸ ω· τοῦ μὲν γὰρ ἡμέρα ἐστί, τοῦ δὲ δασύ τερον· μία μὲν αὐτῆς συζυγία τριάμυ ἀμμάτων ἀφώνων· ὅμοια σχηματισμὸν μὲν ἔχει ἡμέρα καὶ δυνάμει διαφόρων· τριάδε μάθησις ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ ἀλφαβητοῦ στοιχείου κατὰ τοὺς μεταφερομένους κανόνας ὁ δόμος· ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦ ἀπὸ ἀρτηριοῦ τοῦ ζωμοῦ· καὶ τῶν δι' ὀξυτόνου καιρὸν ἀπὸ ἀρτηριοῦ δόμος ἀπὸ διδοτοῦ· δι' ἀμφοῖν λέγε τάδε, δασὺ τῆς καὶ ἡμέρας· τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ τὸ τ̄· δασὺ δὲ τὸ φ· μέσον δὲ ἐπὶ λοιποῦ τὸ ϡ̄· αὐτὴ δὲ συζυγία τριάμυ ἀμμάτων ἀφώνων· τριάδε τὰ μοι ἀπὸ τοῦ ἀφώνου· μάθησις μὲν τῶν ὑλικῶν ἀμφοῖν προσῳδιῶν φησὶ τοῦ φαρύγγος καὶ τῶν ἀρτηριακῶν τοῦ στοιχείου τοῦ ἀπὸ· οὐδὲν δὲ οὐκ ἔστιν ἀφώνημα τοιαῦτ' ἀμμάτων· τοῦτο δὲ ἡμέρα μὲν κ̄ ἡμίσεσι τὸ δὲ χ̄ δασέσι· τὸ δὲ ν̄ μέσιον· καὶ μεταξὺ ἀμφοῖν· τούτων ἡ μὲν ἔστιν ὅσα τοῦ ἀπὸ μέσου μάθησις· δασέα δὲ ὅσα μέσοι καὶ ψιλὰ δὲ ὅσα ἡμίσεα· ταῦτα μὲν γὰρ τ' αὐτὰ δὲ ἀμφοῖν ἁρμόττει· τὰ δὲ δασέα καὶ τῶν τοῦ ἀπὸ προσθήκην· ὅτι φησὶ τοῦ πλάτους ἄνω καὶ ἐλάττω· ἐκ δὲ τοῦ ἀφώνου τοῦτο τὸ ὄνομα· καὶ δύο αἱ μέσοι τοιαῦτα ἀχρόνου, αἱ καλούμεναι νήμοντα συζυγίαι· τούτων δὲ ἅδε· μαλακαὶ μέν, ὅσαι σὺν ἀφέσει μὴ ἐκ τοῦ φωνήεντος τὸν μαλακὸν λίθον δι' χρόνου·

ωσαρ αμμάσο, αι σθυρὸο ἐν ἄχοι· αι τί αδὲ πίσει· τοὺ
μὲ τὸ τοῦ μαλερ αο ὀκ καίμφ την αι μοῦ φύσιν· μᾶλλει
γρ αμμιαίτερ ο ιφθαλμὸο μέρ αο ἐκ αἰ αφλν τὴο ιρ αχύτητο ο,
ἅμα καλεῖ μ αο ὁρ δι ορασιὸ, μόλοι βλαε ἐσθαι τὸν ιρ αχὸν·
καὶ τοῦτο ὁρ μηύσ η τὸν μαλερ αὸν, σὺκ αν αμιαῖ ον ὁμοῖ
ωσαρόντι σκο αλν· ἀρ μὴ γὰρ ὁ σον ἐ στὴν ωαρ ουσαν τοῦ
θσιμ μίρ μο τὸν ἐφ ρῆσθαι· ὁ τι δι αμιάτ η καὶ ιρ αχ α σι
ωαὶ ιρ αχ αο, καὶ μαλερ α μαλερ αὸ· καὶ οὐ τὴν αὐ
τὴν ἐχ δυ ά αμν· οὐτ ὁρ μόγι ο ἡμῖο, οὐτ ὁρ ωοι ημεσθ
μὶ μόρι ον· δι α μέρ ο ν ιρ υθμοῦ κ αταοκ δαζ ομ ένοι ο
ωαὸο ιρ αχ α καὶ ωᾶσα μαλερ ά· ωρὸ τ ομ μεζ ὼ δὲ ἐ θλα
ρ ημα τοῦτ ο τὸν τρό ο ν σχ ημαιῶ ο ωαυτοῦν· ἔχ ρ ομ δὲ,
τοι ό μδε τὸν νε αμιάτ ο ν ωοιᾶσ ο χρ ὴ μ τ ομ δι αφορ άο·
οὐ μόν ον ἀλλ ὰ καὶ τὸ μὴ ὲ δὲ καὶ τᾶσ ιρ αχύτητο ο,
ἅμα καὶ κατὰ τὸ ἰ χνο ο ἐστ ὶ ρ ὸ μ ό μέν ο· πε ὸ τὸ
ῥ ηθὲν· ωᾶσο ἀν ἅμι η καὶ τᾶσ ἐκτ ός ομ σωμ ατ ικ ῆ
συμ μετ ρ ίαο· δι ὸ διατ ός ομ ωλεῖ κ ομ ένν· ἅμα τὴν τ ὸ τ ὸ
ἐκ ἄκρ ου σοῦ ζῳ ὸν μεῖ ζ ὸ φ αι νό μεν αι τὸν κοι μὴν ἀπ ὸν τ ομ·
δι ὸ νή ε τ αι, δι α τὸ κρ ά σ ο ς τε καὶ ωαρ α βλ ά βο ο σ αὐ
τὸ ζῷ ὸν μᾶλ λο ν καὶ τὸ φ ορ ᾶι νό μεν αι καὶ οἰ κ λῆ σ αι· καὶ
λῆ σ αι, καὶ τε χ νῖ αι· νῦ λ ε αι ν ο ν σ ιτ ὸ ν, τὴν ἀκ ο λν θ, ἢ
ωᾶ λε αι ρ ο ν σ αι· καὶ φ ύ φ ο ν σ αι· καὶ δ ιαχ ῶ ν σ αι· καὶ ωᾶσ
σαρ ἀμμ ιν κ αταοκ δαζ ό ν σ αι δι α τὸ ἄθ ρ ο ον φ ύσ ιν·
αὐ τ ᾶι δὲ φ ύ σ ει μυ ρί α τὸ ωλ ῆ θ ο ο ὰ σ αι· τ αῦ τ α
δ ὴ λ η κατὰ μαθ ό ν τ ο ο ἰ χαρ ι ᾶσ αι· ωᾶ σι ν ρ ὸ μ τ ὲ
καὶ σωμ ατ ικ ῆ σ αι· τὰ μὲν αὐτ ὰ κ αταοκ δαζ ό ν τ α
ὁ μ ό μ α τ α σ υμ ωλ ῆ κ ο ν τ ο ὅτ ι τ ὴ δ ᾶ σ ο ἀμμ ή μ ο ι σ,
τὰ δὲ νε αμ ίμ α τ α καὶ τᾶσ σ υμ ᾶσ αο· οἱ μὲ ᾶσ αο ὅ ο

ἀμυδρόμορφα παραλαβὼν φαινόμενα, ποικίλως ἐξηλλαγμένα
χρώσιν· ὡς ποιᾷ πομφόλυξ ὁμίχλης. ἐπὶ μὲν τῶν
προσηνεμεμένων, τὴν παρελθοῦσαν τοῦ ὀνύμφα
βῶν. τὸν ἀπαυτόρδιν φαίνεται βουλόμενος ἤχειν.
ὑπὸ νότου φοίνικος. ὀργόμενος ἀπὸ ὄζου. ἐπὶ δὲ τῶν
πεφυκότων ἰώλεως. τὸ τε τῆς ἀμυδρότητος μέτρον.
Καὶ διὰ τὴν τῶν χρωμάτων βραδυτῆτα ὄρθρινον τὸ τοῦ παν
λαίου θέρος. ἰώλεως δὲ ἀφανίζων τὸ ζῶδιν νότου δίνα
οἱ χορὶ ἡμαθῶν. ζάκυθοι δὲ τοῦ δόκησιν ὃν δεῖξαι μὲν
μόλις ἐν πομφῶν Καὶ κατάστασιν διασῳζόμενον. οὐδεῖς μὲν
μαρμαρομμάτη, διαύγεια ἀπ' ἄμων προλιμνάδος
μορφος τορεσλοῦ. μυριάδιν παρῶν τὸ τοιαῦτα.
χεόνυμηκος. ἢ σώματος ἀμφίεσις. ἢ πολίου
ἐπρεμμή. ἢ παφορνόμιον. ἢ τὸν πορφυρόπλοιον
τὴ δημοῦντα. πάρυδρον οὖτος ὄρος. ἢ τὰς τῶν
συμμαιῶν καταδύσεις. ζ ἄλλα τοιοῦτοις θραυστὴ
σφάγασμόρια. εἰσυραχίτυτα. Καὶ τάχος. Καὶ
πολυδλίν. Καὶ ταυτοῦ τοις ὁμοιογόν ἢ. ἀσβέστου
τὴ. ἀμυκὴ δλιμγοῦ ζ πλατυδλιοειδὴς ὄλπη. ζ λιμνὶ
οχοὶ δ' ὑπολήγον. ζωὴ ἰδοναλιάσμαν τὸν πῦρ. ὄφις
μὸν γε λιτὸν πορδλοῦντα συμπολὶ. ζ τὸ τῆς φω
νῆς ἀταλιτον. ὄφ' ἂν δὲ ἡ τῆς δλμαιοίας ὑπαστοῖς.
ζ τὸ τοῦ δλήματος ἀπρος δόλιτον. ποιᾷ δὲ τοῦτον
ὄκαστρον. λιτὸν συλλαβὸν δὲ καὶ γραμμαίτον ὄφι
πρωτος· ζ αὐτοὶ μὲν δὴ κατασιδυσαζόμενοι οἱ ποιη
ταὶ σμογραφεῖοι προσχήματα. ὁρῶν δὲ οἱ μᾶλλον δὴ
λοῦντι περὶ τοῦ κειμένων τὰ ὀνόματα τὰ ἀφε
θέντων· πομφὸλὸ καὶ παραὶ φὸν ὑπρος θυμγαμμαί

νοεῖν δὲ καὶ κατὰ τὸν ὁμοιομερῆ τρόπον ὅσα μὲν ὁμοιομερῆ τῶν ἐστὶν, ὡς σάρξ τῶν τι· εἰ γὰρ ἅμμα μόριον ἔστι ξηροῦ λιπαροῦ· ἂν τὸ δὲ ὅλον ἅμμος, πᾶν τὸ μόριον ἄμμος ἔσται· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ· ὅσα δὲ μὴ ὁμοιομερῆ, ὡς ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος καὶ ὁ κόσμος, οὐκέτι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τούτοις ὃ ἐστὶ τὸ ὅλον· ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὸ μὲν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον, τὰ δὲ ἐκ τούτων ἤδη συγκείμενα· καὶ ἔτι τὸ μὲν ἁπλοῦν, τὰ δὲ σύνθετα· τὸ μὲν ἀσώματον, τὰ δὲ σώματα· καὶ ἔτι τὸ μὲν ἀμερὲς, τὰ δὲ μεριστά· τὸ δὲ ἔργον· τὰ δὲ ἔργα· τὸ μὲν ἀΐδιον, τὰ δὲ φθαρτά· τὸ δὲ ἀγένητον· τὰ δὲ γενητά· τὸ δὲ ἀκίνητον· τὰ δὲ κινητά· τὸ δὲ ἁπλοῦν τῷ εἴδει καὶ τῷ ἀριθμῷ· τὰ δὲ τῷ εἴδει μὲν ἕν, τῷ ἀριθμῷ δὲ πολλά· τὸ δὲ ἁπλοῦν τῷ εἴδει καὶ τῷ ἀριθμῷ· τὰ δὲ τῷ εἴδει μὲν πολλά, τῷ ἀριθμῷ δὲ ἕν

οὐκ ἀποδιοπτοῦ τοῦτ' ἔστι τοῦ ἀνδρί· ἡ μὲν οὖν ἀλλο
ροίη ποιότης τὸ μέγεθος· ἐφ' ὧν μόνων
δημοῦς τὸ πρᾶγμα· ἄφωνα τὰς μακρὰς λέγω καὶ
νίας ὀρθογωνίους τὰ χείρω· εἰ δὲ καὶ δυνατὸν ἅπτεσθαι
ὧν ἐφ' ἑτέρου μορίου· τὴν τοιαύτην μίξιν καὶ παρατέ
ξει. πλεονασμὸν ἀφαιρεῖν τὴν τῶν χρόνων φύσιν·
ὑπερόμηρος φόρτον ἐπὶ πολλῶν ποιεῖν· εἰ γὰρ τις ὄρθι
τερον τὸ ὄντι νῦν ποιητῶν λίθος πόρον· τὴν αὐτὴν
κλεμμονίαν ταύτην ἔχει τὰ ὀνόματα· ἐν τοῖς κοινοῖς τε καὶ
κεῖται πόλιν· ἐρία· ἱμάτιον· ἔγχος· ἔγχεος· ἔγχει
ονός· ἰσκαῖος· ἰθύς· ἰθεῖα· ἰσθμός· ἴστριος· ἰταμός·
ἐθέλω· ὄνος· ποιητὴς μόρμηκα. ὀνόματα· ὄνος πᾶν· ὀνή
τὴν οἶνον ἔχει· ἀμφὶ οὖν τοσαῦτα τὰ μακρὸς ἑλίκος σπανὶ
φαλῆς· ἱ παραπλήρωμα σὺν δυσφώνοις δὲ τάλαθος·
ὃ σημαίνει τὸ πορθμεῖα· ταῦ φαίνεται τοῦ πρώτου ὀνόματος·
ποιος πᾶν μὲν· πλὴν βρέφος ἱ λείη τοῦ ἴππος· ἀριθμὸς
ὁ δὲ πρόθυμος ἀπὸ πολλῶν· ὁ δὲ ἱππότης· ἀνὴρ ἐν βρέφει τὸ·
ἱ ἀνὴρ δὲ πέτεσθαι· σχοῖνος τὸ· σκοῦρος τὸ· πορ
φύρα μὴ μόνη βρέφους· φλέψ· ἀνθρωπος τὸ· ἱ δυρίχειον
μυρίκης· οἴτ' ἀμφ' ἄρμ' ἐν βρέφει τὸ· ἱ ἄρθριον καὶ
ἔρυθρος· οἴτ' ἔβρεσιν ἔχον· λίθος ἄρμα· ἱ πλίνθος καὶ
καρδία μὲν δὲ βρέφει· ἐν ἱ στοιχεῖον πορφύρεος· ἐπὶ
οδοιπόρων· οὐκ ὀλίγον πλείονα δεῖν παραδείγματ·
ἅπασχε καινὸν καταμόρους ἀνθρώπους τοιούτους· ἱ πορφύρα
λαι ἐπὶ ποιοῦσιν ἀνάκαθεν ὀνόματα μαμμάρην οὐκ ἀπὸ
τὴν φύσιν· ἔστροιος αὐτὰ ἐστὶ καιροῖς· καὶ μὴ τὴν
ὀκάνων διαφθορὰν τὴν τούτων συμφορίαν· ἱ πρὶ
ν περὶ τούτων ἄλλος· ἐπὶ δὲ ἱ στοιχεῖον ἐφ' ὧν ὀνόμα

κρὰν μοῖραν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπτικὸς μέρος πρέπει
ἐνθάδε. ἵνα μὴ δεῖς ἀλλὰ μετὰ ἕξ ἡμέρας. ῥυθμὸς
καὶ μέτρον. μουσικῆς θεωρίαν εἰσὶν ῥυθμικὴν
ὀνδ' ὅμμετρον ἀ ἔστιν τὰ διαβόλιτον. ἀπὸ δὲ σφυγμῶν
τὰ μὲν γὰρ ἐν. ἔχει δ' οὕτως. πᾶν ὄνομα ῥῆμα. ἀμ
μόριον μέσσος. ὁ πεζὸς μόνος ἐστὶν. ὃν ῥυθμῷ
πεζὸν μέτρα. τὸ δ' αὖ τὸ καλοῦσι. πόδας ἓξ ῥυθμοῦ. δισσὰ
βουμὲν μέσσος. διαφορὰ τετάς. ἢ ἓξ ἀμφοτέρων ἀρ
χόμενον. ἢ ἓξ ἀμφοτέρων μερῶν. ἢ τὸ μὲν ἀρχῆ.
τὸ δὲ μέρα. τούτων δὲ τῶν τέτορα ῥυθμῶν. διπλοῦς
ὁ πρῶτος. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενος. ἐμὶ
γενὴς μακρᾶν. ὁ δ' ἀπὸ μακρᾶς. ἐμὶ γὰρ εἰσὶ μακρᾶν
ὁ μὲν οὖν μακρόσυλλαβος. ἐστὶ μὲν τὸ καὶ πυρίχιος σκέλ
λαι δ' οὐ τὸ μακρὸν τὸ ἔστιν. οὐ τὸ ἄρμος. σχῆμα
αὐτοῦ. τοιοῦτος δὲ μόνος οὐ καταπόδαν βούχυτα μέτρα
ὁ δὲ ἀμφοτέρας τὰς συλλαβὰς μακρᾶς ἔχων. κόλλη
ται μὲν ἀσυμβεῖος. ἀρχίσεται δὲ ἔχει μὲν καὶ ἄρμος
τὰ τὰ πρῶτα. παράδειγμα δ' αὐτοῦ, τὸ δὲ. ποίαν
δὴ ὁρμᾶσαι. ταύτην ἰκέσιαν. ἰὼ ταῦ. ὁ δ' ὁ
μακρᾶς τὸ ἓξ μακρᾶς συγκείμενος. ἔστι μὲν τὴν
ἡμιολίαν μὴ μακρᾶς ἔχων. ἁρμοσθήσεται δὲ καὶ ἐς ἄτην οὐ
κατευνηθέ. ἔστι δὲ ἄλλος τὸ μακρᾶς ἀρχῆται. πρῶ
τος. καὶ ἄτην μακρόπλερος ἀστροφοῦν λιὰ ἄβουν ἀφ'
παράδειγμα τοῦ μὲν πρώτερον, τοιοῦτος δὲ. ἐπ' ἀχμὴ
πάρεστι πατὴρ μῶν οἱ τέον. τοῦδ' ἕτερον τὸ μὲν ἐμ' ἄμμιχεί
νοι σι κήδεσι κέλευσε μόνος. δὶ συλλάβων δὴ μερίων
μέσσος διαφοραὶ τὸ ῥυθμοί. ἰσχίμα τὰ τὸ αὐτὸ
τὸ συλλάβων δ' ὅρα πλάσμα τοῦ ἑρμηνεύσαμ. ἰσοπλεύρ

τραπέζης τὰ θεωρίαν· ὁ μὲν γὰρ ἀπασσάλευρος ἀρχὴν οὐκ ἔχει
καὶ οὐ μόνον δ' ἐστὶν ἀνθρώπου τρόχαιος τοῖος· οὐ παράδειγμα,
τοιόνδε· βεβηκὸς ἐπὶ θηλείας πομφόλυγι ὁμοία
δε· τὰ δὲ νεύει τῆς αὐτομάτου καὶ ἁρμονίης· ἐν δὲ ἐν αὐ-
τῷ ἐν τοῦ θεοῦ οἱ τοῦ νοῦ ἀὼν· ὁ δ' ἐν ἀπασσάλευρος· μολ-
πὴν δ' αὐτὸν οἱ μεριμνοὶ καλοῦσιν· ἐπηρεάζει καὶ ἀξιο-
ματικός ἐστιν· ἐν δὲ αὐτῷ μὴν τοῦ πρώ· παράδειγμα
αὐτοῦ τοιόνδε· ὄζων ὁ σὺν ἐν ἀπασσάλευρος· ἐν τῷ
ὁ δ' ὅλως ἐν ἀρχὴν· μόνην μὲν γὰρ αὐτὸν τὴν
ἐν ἀρχὴν, ἀμφὶ ἐν ἀρχὴ σὺν ὁ καὶ ἐν· ἐν δὲ ἐν αὐτὸν
σχῆμα ἐστὶ ἐν ἐν ἀρ· ἀμφὶ δὲ ἐν ἐν ὁ καὶ ἐν· ἐν πρὸς τὸ
θεὸν ἐν ἐν ἐν· οἱ ἀ ἐστὶ ταυτὶ· ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ὁ τῶν δὲ χρῆσθε· ὁ δὲ προφαίνων τὰς δύναμ-
χας· ἀναπαίστου μὲν ἐν ἐν ἐν, ὅτι μὲν ὁ τὴν ἐν ἐν ἐν
σοφίαν· ἐν δὲ ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
προφαίνων ἐν παίδευσ, ἐν τῇ δείσθαι πλημμελῶς, τὸν
τυτὶ σχῆμα τοιόνδε· βαρύνων ἐν φαίας ἐπὶ κρανάχ·
ὁ δὲ λόγου ἐν ἀρχὴν ἀρχόμενος· λήγων δὲ εἰς ἐν ἐν ἐν
χάς· δακτυλοσυνῶν καλῶν· τὸν δ' ἐστὶ σημαίνει
ἐν ὁ κάλλος τὸ ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

ἀντιῦφορον τὸ, τοιόνδε· μάχαιραποάμοντὶ τοῦμοσκαφῶν·
πρὶαὖνῶ ἔροοστίλιμόρου· πλὴνἀμφοτέροιϊν, τῶνπαύν
κάμῶν οἱ ἐνθμοί· ὃν ἓΑ, μήπᾶσιτελοῦνμμαον ἐνθμοῦνγόνος,
ὁ σωνάπλεῦρὸν δὲ μακρῶν καὶμεραχήαο· τελαὐδὲ πι
ᾧ χθήσεται· μόνομὲνμχὴνομόνηστῆσμεραχήαο,
ἀκρωνδὲ τῶνμακρῶν· Κρητικόσ φλάκαι· ᾧ ἐὰν
οὐκἀφανὴς· τοῦ λειμμα δὲαὐτοῦ, τοιόνδε· οἱδὲ διά
φορο τοῦ προ τοῦ ἀπλῶν δοιχαλεπωτέροις· ἂν δὲ τὴν
ἀρχὴν αὖ δύσμα ἐρᾶ καὶ μεταέχωσιν· τὴν δὲ τρίουτὴν
λιμεραχήα, οἷα αὖ ἐπὶ ταυτί· οὐ βοῖ μὲν ἓν τὸ σῖμ
βασιν· ἀν δρὸ δὲ τοῶν ἐπὶ τὸ σχῆμα, Καὶ ᾧ σοβρμο λο
γίων ἓσι τὶ δρόν· τοδ' ἀν τὸ σημῆσθαι, Κὰν μεραχῆ
α σωμῆ τὸ τῶν μακρῶν· ᾧ ἐν τοῦ τοσὸ ἐνεμὸς, ἀξίω
μα ὀχῆ καὶ μῆ σθος· παρὰ δειγμα δὲ τούτου, τόδε·
τὶ ναιχῶν τὶ νῦν δοῦν δρᾶμα· ποῖ ποεῖδε· τὸν τοισαῦ
τ' ἐροτέροισὸ μόνα ταῖς τοῖς ποσὶν ἐκ τὸν μὲν τρι
κῶν· Βαλιχῆ σομῶν τὸν προτόρων· ᾧ αὐτρόαδὲ τὸ
καὶ μῆχθος· οὖ τοι δὲ δὲ καὶ ρυθμοί τὸ ᾧ πόλε εἰσὶν οἱ
προῶτοι· Κατὰ μὲν οὖν τὸ σῖπᾶσαν σῆμεῖον τὸ καὶ
ἀμῆλεῖν μᾶζιν, ὃς ἂν γὲνον ται αἰ χνὶ τὸ Καὶ μοῦμα· οἱ γὰρ
ἄλλοι πὸ δὲ ὁ ρυθμοὶ ποαὖ πὸ δὲ Κτὸν τῶν εἰσὶ σοῦ θροὶ
ἁπλοῦς δὲ ἐνθμὸς ὅ πὸν, οὐ πρὸ σῶν ἄσαι. δὲ ὁ σύμμα
βᾶν, οὐ πρὸς μᾶζον τρισῶν· Καὶ περισσὸν τὸν τῶν, οὐ καὶ δ'
ὅ τι δεῖ τὸ ποιῆσαι μᾶζαν· ὃν μὲν δὲ ὃν δ' Καὶ μὲν τὸ ἀχθεῖν
τοῦ Τ' ἀπορροσῆ τοῦν· οὐχ' ὅτι τὸν δὲ λλοσῆ σοὶ τοροὺ ληρ
μεῖ Καὶν Καὶ ρυθμὸ Καὶν δ' ἀπὸ ξ ἀποριημά των, ἅμα Τὰ
ἀν ᾧ Καὶ ὸν δὲ μὸ ἐσι· τοῦτ' ἔσιν· Ὅ τι μὲν δὲ ἀπὸν γόμνᾳ
σοὶ ξ ἀξι ωμα τι Καὶν ὲ μᾶ ἐ σοσ χὸν τῶν ρυθμῶν· ἀξιω

ὅλω τῶν ἐυγονοτάτων τὸ ἐκλεκτὸν ῥυθμὸν συγκρίμενον·
τὸ δὲ τρίτον λεῖον. ὃ καλοῦσιν τοὺς ὅλων τῶν μορίων τὰ
πρόσωπα ἔρευνῶντας· . . . . . .

. . . . . ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τοῦ κρητικοῦ ποδός. δύ
ο γὰρ δὲ μακρὰ καὶ ἀνάπαιστον· ἑξῆς τρίτον σπονδεῖον, ἢ
τὰ ἄρ τον αὖθις ἀνάπαιστον· εἶτα διὰ τοῦτο ἕξης δακτύ
λους· ἑξῆς σπονδεῖος διὰ τοῦτο τρόπον ταῦτα· εἶτα κατὰ
μιξιν· ἐυγονότατος δὲ ἐστὶ τοῦτο διὰ τοῦτο πόδας γὰρ ἔχον τὰ
πλάσματα ταῦτα παραπλησίως ἀλλήλοις αὐτά· μάλιστα δὲ ὁμοίως
τὰ μὲν οὖν προσόντα· ἀπὸ ἀρχομένου συντόμου ἀναπαιστικὸς ἢ
καὶ σπονδεῖος· ἐυγονότατος εἰς ἀπαρτισμὸν ῥυθμοῦ· τὴν δὲ δι' ἡμιολίου
μικτὴν μέσην ταύτην· εἰ τινὶ σπουδαίως σημαίνοντες
ἀξιοῦμεν τεκμήριον εἶναι φαίνεται δὲ καὶ καλλίστη ἡ μικτὸ
συγκείσης διὰ τῶν καλλίστων ῥυθμῶν καὶ ἀξιολογωτάτων φα
νερὸν δὲ περιωδόντων. ἡ μὲν χρῆται ὁ ἀνήρ. κατὰ τὴν τοῦ
ἀντιταφίου ἀρχήν· ἕτεροι μὲν ἡμῖν οἱ δ' ἔχουσι τὰ πρὸς ἡ
κοντα αἰσίν αὐτοῖς· ὃν τυχόντα. πορεύονται τὴν ἡ
μαρμενίδην ὁδόν· ἐν τούτοις δὲ ὁμολογεῖται ἀνοσιωτάτη
εἶναι τὴν περίοδον καὶ κάμνει· ῥυθμοὶ δὲ, οἱ τοῦτο διαφαί
νοντες, οἱ δὲ· βαλιχάσμενοι πρὸς τὸ· ἐν τῷ δήλῳ
ἀσίαμεν δὲ ἀξιοῦσιν ἐμφανῶς ἄνοιγε τὸ κόμμα τοῦτο· ῥυθμί
ζειν· ἐν θεμένους ὅτι οὐ λέπτεται χρόνοις ἴσοις· ἀλλ'
ἀναπεπαμένοις ἴσα δεῖ σοῖς οἷς ἐπιζόμενοις πρὸς ἡ
κα ἀποδίδοσι τοῖς χρόνοις· σπονδεῖος δ' ὁ δεύτερος·
ὁ δὲ ἕξης· δακτυλος διαφερούμενος τῆς συναφῆς·
φέρεται μεταξὺ τοῦτον σπονδεῖος· ὁ δ' ἕξης μᾶλλον κρητικῶς
ἢ ἀναπαιστος· ἐφ' ἑαυτὸν μιδόξαν, σπονδεῖος· ὁ δὲ

τὸν τρίτον ἐστὶ πούλυχρονος· ὁ δὲ νοτιώτατος, ἀνάπαιστος·
εἶτα κατάμιξις· τοῦτον τὸν ῥυθμὸν οἱ δεισιφαντικοὶ
οὐδὲ ἄρρυθμόν· τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν δι' ὅλου τοῦ τροπικοῦ
ῥυθμὸν τοῦτον ὁμαρμονίζων πορφύριος· διὸ μονόποδα
τοῦτον τὸν ἀνάπαιστον κρητικοί· ἀσυνδέτους δὲ οἱ μετὰ τοῦτον δύο·
μολοσσὸς, κρητικός· ἔπειτα τὸν τρίτον τρίσημον ἀνάκλασιν
χρόνου· ἀνάκλασιν δὲ τὴν ἔξαπλασιασμὸν τοῦ συγκρίνοντος καλοῦσι
ῥυθμὸν καλοῦμεν· μυρία τοιαῦτ' ἂν εὕροι τις παρ' ἡμῖν· ὁ γὰρ ἐμμελὴς ἅπας καὶ εὐρυθμότατος
σωϊδάρδαμος τοῦτο· ὃ δὲ δεινοσθένους τὸν οὕτως ὀνομαζόμενον τρόπον ἐστὶν ὃν σωφάνας περιῆγε· ὃν μὲν ἡρμάνιον
μαθηταὶ τὸν δημοσθενικὸν ἡγεμόνα τρόπον· ἡ δὲ ἁρμονία
ἐστὶν ἑπτάτονον· καὶ δὲ περιέχει τὴν ὀκτάχορδον διὰ πασῶν
τὴν ἐξ ἀπὸ καταύλου μὲν διὰ κληφάσιν· ὑπορρύαν δὲ
μοι δοκοῦσι καλεῖν ὑπόφρυγα· σωτίων δὲ καὶ ὁμοίως τοὺς
ἡμιολίους ἡμιολιάσιους καὶ οὐλιάδα τὸν ἀπὸ τοῦ μεσοῦ τοῦ ὀξυτάτου τοῦ μέσου· ἔνιοι δὲ παρανήτης
ξιν· ὃ τὰ ἀριστόξενος τῆς ὑπερμίξου δεινότητος ἀποδίδωσι· ὃ δὲ ἀνδρίτιος ἐστὶν ὑπερμιξολύδιος ὁμοιοπαθὲς·
καμπόσων τοῦτο, ὁ δημοσθένης· τὸν δὲ τρίτον ἁρμονίαν μέγα τελειοῦσθαί φασιν, ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ
σύμπαντα τοῦ λόγου· οἱ δὲ τὸν τὰ κατὰ μέσον· οἱ δὲ
ἅπαντα ἐνίοτε· πρῶτον μὲν ἐν ἀθηναίοις τοῖς ἄλλοις· ὕστερον δὲ καὶ πᾶσι τοῖς πᾶσιν· ἀρχὴ δὲ τοῦ κώλου, κατάληξις
ῥυθμός· ἐπεὶ ἔστιν ὃν ἄρρυθμος· ἢ τὰ μὲν ἄλλα ἐμμελὴς ἢ τὰ τοιαῦτα τροπικὸν, ἔστιν ὃν ἄρρυθμος· εἰ δὲ ἔχοις κρητικὸν τελεῖν
ἀνάπαιστον δύο ὀκτόμετρος· τοῦ δὲ δευτέρου κώλου τοῦ δ' ὅσην

ὑπνοι ἀν ἀχοὴν ἀφ διαφορὰ τῆ τ σώμ καὶ πάσι νῖμῶν· πρῶτος
μὲν ἰσοπαίληχός ἐστι πόδ, εἶτα παλιχός· ὁ δε μόνμβατὶς
δάκτυλος· εἶτα, κρητικός· μυθοῦσι δοί διόσιν ἥδοι πό
δα, οἱ κακούμενοι πάλαν τ· οἷς ὅταν μόμβος ἰ παλιχός·
ἄλφα ρᾶ ἓκαστόρ ος αὖ τὸν δια ελν· τρόπαιος δέ, ὁ μὲν
δεῖος· τὸν δὲ τρίτου κόμου τοῦ δε· τ ῳῶ τὴν ἰσοπάρ χ αι μοι
παρ ἰμῶν ἐι σὺ τὸν ἰ τὸν ἀρῶ ναι· ἀρ χαῖοι μὲν ἰσοπαίληχοι,
δεῖ· ὥσπαι δὲ κρητικοί· οἷ σιν ἰ λῖπαι μὲν ὁ μὲν δεῖος· ἢ τ αὐτὸς
παλιχός· ἢ κρητικός· ὁ τρόπαι ος πρῶ μὲν κρητικός· εἶτα
κατάληξις· τ ὸῶν ὃκ ὁ μὲν καμὲν ἀρ μονίαν εἶναι μὲ ζ ὁ σ·
ὃν ἰ μὴ τ ὸ παρ ἰ χ ὁ ὅτι τοῖς· μὴ τ ὸ ἄρμος, μὴ τ ὸ αὖ φί ιαμ χο·
μὴ τ ὸν χορ ῷ ὸν ἰ τ ὸ χαίων μὴ δεῖς· καὶ οὐ μᾶ ῳ τοῦ τοῦ τ ὶ τ
ὰν δρ ῶν ὃκ ᾴ νων ὃκ ᾶσος οὐ ἰ σχρ ὴ ται τ ὸ τ ὸ ἴσος ἀπὸν ἄφ οἷς
ῥυθμοῖς· κέχρη ται χ· ἀμ φὶ δὲ συμβολὴν φ ασὶν αὐ τοὺς καὶ σων
φ ᾶκ ασὶν· διαφαμὴ τ ὸ τοῖς κρείτ ῳ σι τὸν χ ᾴ ρ ονα ος· οἷσ
δὲ μὴ ἀ ῥὸν ἐσ τ ὸ πρόνοι α τ ούτου τοῦ μέρ ους· οἱ μὲν τ αμὰν·
οἱ δὲ κατα ἰ σθμὸν σημ ῶ ας· οἱ δ' ἄμμιν τὴν ἀ ὰ αἰ σχύ ἰ λ ου ἰ ζ ὰ
μορ φί αν ἀ χέ ι σας ὃ ζὺ ὰν τ αῖς γρ αφ αῖς· ὧν ὅτι πρῶ τρό
τ ὸ καὶ μᾶ ος καὶ τ ρόπαι ος· ὁ μὲν γὰ ρ ὃσ σοφ ὶ στὴς λῖ γ ηι σ ἰ αος·
ἐσ τ ορ οὐ ματὸν δ' ἀ· καὶ τοὺς ἄλλους ἅλους ἀ ὰ πάν τ ας, οὐ μοῖ
δαν τ ἰ χρ ὶ μ ᾴ ζ ὴν· ὡσ τ ρ αν τ ο σαύτ ὴ περ ἰ ὰν τ ὸν ἀν αι σθη σί ᾳ
καὶ τ ὰ σχύ τη σ ὶ ὧν, ὃ φθῆ ναι σω ρᾶν οἱ τὴν δ' εἶ σι ν ᾴ φθον ν ᾴ τ ὸ ἡ
ἄρ τον ἀ ὸ ρ ῥυθμοῖ· ἢ τ ὸ ζωὴ τ ὴ δ ὸ υ γρ αμ μᾶ ῳ ς διαφ ορ ὰ αὐ τ ᾷ φ ρ
νῶν ὃ ὰ ᾴ δ ὸ τ α τοὺς κρείτ ῳ ν ὸ ὰ τ α ἀ ρ εῖ ος τ ὸ ὰ ς χ ᾴ ρ ονν
ὃ καὶ μᾶ μορ πᾴ σεσι· ἀ μ οί ασ μὲν γ ᾴ ὅ ᾶ ν, καὶ τ ὸ κατ ορ θ ὸ ζ
πολ λαχῆ· πρ ονοί ασ δὲ, τ ὸ μὴ δ ᾴ π τ ὸ· ὃν ᾳ ὼν φῆ σ τ ο
σαύ τ ας γρ αφ αῖς ἀ ὸ κατ αμ ᾴ τ οι πν ὸ ὰν ἠρ· μᾶ ἀν οὐ καὶ
ὦ ν οἱ τ ὰ σ ὸ χ ἰ δ ὰ ν σ ὐ κ ει μ ὲ ν ὼν ὑ τ υ χ ᾶ ὸ· ὃ οἱ μ ὲ ν δ ἰ τ αῦ τ α

125

ἐπομαὴν ὀκάνθαν κράμβε, καὶ μετὰ σπονδῆς αὐτὰ ποιᾶν·
ἔοικε δὲ ἀναγκαίως συμβαίνειν τὸν μέλανα χολὸν οἷοι· διαφθεί-
ρησθαι γὰρ φέρηται αἷμα ἀνθρ. θήσω δὲ καὶ τοὺς μέλανας
ὀκ τῆς ἱστορίας, ἵνα σοι γένηται δῆλον ὀκ τῆς ἀντιπαρα-
βάσεως· ὁ μὲν ἀετὸς ἐστὶν ἀφ' ὑψηλοῦ τὸν θῆρα θεώμενος·
ὁ δὲ αἰσχύλος τὸ ἀφανές· ἐπεὶ δ' ὁ μαιμακτὴς ἐπράμενος θεοῦ
τῆς στρατιᾶς· ἀνὴρ δὲ ἀνδροστόμος μέγας χαρίεν τὴν
συρίαν σπάνιον ἐνεχείρησε παντάσασθαι μὲν καὶ καταυτὴν πρὸς
μοῦσαν· ἡ τὸ χαρίεν αἰεὶ ἀφανές· φθεόμενος δ' ἐπ' ὄρνιθος, τὸ
μὲν καταμαφθὲν τὰς ἀπὸ φάτνας σπάνιας· ἐπιτρέφασι δὲ καὶ
ἐδώδιμον τὸν τιχόντα τὴν ἡν· ἡ τὴν ἡδομένα αὐτῶν αἰχμάλω-
τον μαιμᾶν· ἀνδρὰ δὲν ἀξιόμαντιν τὸ τιχὸς καὶ ἄδουσ· ἐξαφ-
ματίου δ' ἐφ' οὗ δὴ ἐκ μεμόνασαι ζῶν τὰν· ἡ τὸν ἱππόσυρμον
μὴν ἀνακρούσασ, ἐν τῇ σπάνιον ὁ ἀδιαφθαφέα· τοῦτον
οὐ μὰν ἀξιοῖ τὸ εἰ σὰν δεινότραπαίδη, οὐδ' ὁ ἀφθομεσότρα-
σσα δὲ ταῦτα μίρμηκ ἐν μὰν ὁσοφιανὸς, ἀξιονίδην πό-
τρατος μορφὸς καὶ ὑπήρους, ἡ ταπεινὸς καὶ μεταμόρφασος
ὁ δὲ μαιμᾶς ἔχων τὸ σὺ τὰμα φρονῆτ· ἡ σφὸς ἐμαυτὸν
ἐς τὸν πολλῶν τοῖς ἀριθμοῖς ἄπιον, τοῦ τρέχ' ἄνασσο· κρα-
τῆσασιν ἐν ὁσ σωβιμαφὴν ἡ τὸ πλῆθος· ἡμῶν οὖν ὅτι τὸ
ὦτη σωδόξαμεν, ἐὰ τ' ἀμβλὺν ἀρεμνὴ δὲ σο τὸν ἐμὸν ἐμοῦ
ἐν σωρότρεφεν, ἡ οὗτος· ἀν ἡρ ἐχ τὸν σομομόνειν εἰφένα
τα συμκαθίσασ, ὁδοξ ἐν τοῦτ' ἀμβλὺν ἀρ οἱ μεταίασ ἐν ὁ
καπραίζα· προσεμὼν ὁσ δ' ἀπὸ μ μεσὸν· ἐλωὺ ἀτροξίθος
ἐν ἐκ ἀν τροσ ἔπι τὰ πλῆμα τοῦ θοράκοσ, ἐ ἀφ γὸν δὲ τὴν
πλημμὼ οἱ καμεια τατίν· ἀμφὶ τὸν μὲν αὖ τὸς ἀπὸ μοδομένα
μοβαφὴσ τύπασον τὴν μαχαίραν· τοῦ δ' ἄμμοσ ὁ ἐγὼ πεόφα
τροσ δοίμπραν· οὔ τοσ ἀρα ὀκάσον τὸν ὄλον ἐξ ἡ σασον μὴ

125

τομήματος ἀπόνοιαν· τὸν μὲν ἰδοὺ τόν. τὸν δ' ἄλλοισιν
τον· ὃς δ' ἐξαλμυχρὸς ἰὼν τὴν σάρκα τὴν ἐκ νέων τὸν
βαρυαίσθησιν κατασκευάζει· τὸν μὲν τοι μασθλάσαν τὸν
ἀνηλγηδονίζοντα, μυσαλέον καὶ φιλόγαστον· ἰδὼν δὲ τὸ
μὲν σαρκικὸν ἡμᾶς καὶ πολεμικὸν τοῦτον, μεμίασται χθὲς τὸ σῶ
μα· μισήσας ἐφ' οἷς ὑβριστὴς ἦν τὸ εἶδος· βλεμμάτων
διατορῶν ποδῶν χαλκοῦν ἡμιόνδιάφανες, ὄμμα κίνη
γμῶν· πιμπλάμενος δὲ καὶ οἷς περισσομᾶς τραχύτητος,
ὄκραζε θηρὶ αὐτοδίκως τὸ σωφρονᾶν οἷς· ἁπάλην θυμὸν
χὠπόνος· βαρυαρὸν δ' ἐμὸν ἀνατίθην καὶ ἡδύνων·
γόμαν δὲ ὁ σμοιλισμὸς ἁπαλᾷ· τὸ δὲ σαρκὸς τὸ ἡδὺ τῆς
σαρκὸς, ἀνθφαιν θυμαλγοῦν ἰὸν ζῶον ἕρπον ἄδηλον· ὁ
μὲν οὖν ὀχλος ἁπαλὸς στρατιωτικὸν ὑμὴν ὑμρίζων· ἁ
δηλεῖ, καὶ τὸ τεῖ πόσ σκαιὸν χέρον· ἀρ' αὐτὸ μοι σατὰν
ἀπ. τοῖς ὁ μὲν ἐν οἷς ὀκάνοις. ὃν οἷς ἀχλὸς ἀπαλὸς ἀπαλὸν
ζόμενος ὄκτρα μασὰ τὴν φρουτικὴν· ὑστέρᾳ πάθος
ἐκάνο. ὁρᾶν ὃν. εἰς ὃν αὐάλη τὸν χόσμα μὴ ὑμρις· ἀμ
ὁ μασ ἀξιοῦ ἀπὸν ἡδὺν, ὁ σοδὶ τὴν μοχθὸν ὁ ποιητὴς τῶν
σοφιστῶν· λίμας ὄκτρα δίον ἀφ' κόα μὴ δὲ ὁρᾶν·
ἀμφοτέρων μετὸ πολὺ ποδῶν τάρτιν τὸν τὸ· ἐν
ὃν ὀκτόρνης· βοὸς ὁ δ' ἐξ ἡ πνεῖμα τοῦ διωδίφρο·
ὁδ' ὁδὴ σὸν· καρὶ δ' ὄκ δοξ ὁδὴ σὸν ὁδὸς φὸν ἀναμασ·
ὰν αὖ δὲ μὴ τὰ πηχάφρασ, μαίνεσθ' ὁρᾶν· τὸ δ' οὐκ
ἀόκον τὸ πολέμιν· τοῦ δ' ὧν ὁρμομένοιο κονίσαμος·
ἀμφὶ δὲ χαίταις ἰωὰν βάπτιμ' ὡρᾶν τὸ· καρὶ δ' ἄπαν μὸν·
ἰστ κεῖ τὸ παραχρεῖν· τὸ πολὲ χεῖο δεσμὸν ὅτ' ὁ δὸκ
άζει ἐσ. ἐλί. ἐν πατρὶ δικεῖ· ἀσ τὸν μὲν ὑπολιπόμενοι σοκο
ρηνάων· ἡδὺν μὲν, τί χλοκόμιν· λ' πολὺ δεμ παρὴν ἔρ

ἡ τῆς τριάδος. ἓκ μὲν δὲ μέσου μέσα παρὰ δὲ τὰ ἄκρα
ὁμοίως συνδέδεται μέσα τῷ φθόγγῳ. ἀμφὶ δὲ μέσην μὲν
τὴν ἕλκουσι καὶ ὁμοφωνίαι τὰ ἄκρα. τὸ δὲ μέσον ἀρμονίᾳ
ὅμοιον μὲν ἐστὶ τῷ τῆς διὰ πασῶν διαφωνίου τὸ μέσον
ἀπέχοντι καὶ ἡμιτονίῳ. οὕτω δὲ ἄλογον δὲ σῶμα καὶ διάφορα
τῶν ἄλλων τροσιλαβὲν ἀνδρῶν. φρόνημα καὶ
νοῦν ἔχόντων. τὸ δὲ ὁμαρμόνιον ἕρμιον, ἐποφωνικὸν
καὶ ἡ τοῦ μέσου ἀπόστασις. καὶ οὔτε τοῦ τρομικοῦ
δῆς, ἀμβλυτέρου σῶμα καὶ καταφόρου τι ὂν αὐτῶν
λῷ. ὃ κάνον μὲν τῶν τοιημάτων τὸ ὀξύτονον φύσει.
τοῦτον δὲ τῶν φθογγημάτων τὸ τονικώτερον, ἢ τὸ
ῥυθμῶν διαφορᾶν παντοίων, ἢ τὸ μὴ μόνη. τὸν
ὃ κάνοις σμικρόν. οὐδεὶς ἀσήμου πέχοι ἂν ὁλόκληρος.
ὂν τῶν θα δὲ οὐδὲ μία περίοδος. εἰρημένου δὲ τῆς
τῶν ῥυθμῶν ὁποίων δυνάμεων ἕξεσιν, ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μέρους
μεταιτέον ἐστί. τῶν δὲ τριῶν τὸν θεωρήματα τῶν ποιῶ
τῶν καθ' ἁρμονίαν ἡμῖν ἐπισκεπτέον. μᾶλλον δ' οὐ τὴν ὃ κτῶν
κρεῖττόν ἐστιν ἐπὶ τάχει, ἀλλὰ τὴν ὃ ν τοῖς ὅλοις εἶ
δεσι ποιημάτων. ὁ μὲν γὰρ χαρακτὴρ τὰ καθ' αὑτά, οἷόν
τε λέγειν ὂν τῇ τῶν τόνων ποιημένων μονὰς
τοῦ μέτρου μορίοις, ἀριθμῷ. τοῖς μὲν οὖν τὰ
μέτρα καὶ τὰ μὴ λήγοντα φύσιν, οὐχ ἁπλῶς τὰ ἴσα
μεταμάθειν. ἀλλ' ἀνάγκη πάντως εἶναι τοῖς αἴτιον
ἕξ ἀμετρίου. οὐδὲ λέγοντι μὲν, ἀλλὰ τοῖς ἄποσι
κρᾶσ ἀρχομένοις συλλαμβάνειν χρήσιμον ἐστί. καὶ οὐδὲ
τούτοις ἁπλῶς, τοῖς δὲ τὰ μὴ λήγοντα φύσιν· τὸν
τῶν τροφῶν οὐχ οἷόν τε ἀλλαχῆ πως. ἀλλ' ἢ αὐτὸ
ὃ ν ἁρμονίοις. ἢ αὐτὸ διατόνοις ἢ τοῖς ἐν τοῖς συστήμασι·

124

ὃν παίζουσι δὲ τὰς σεσφαίρας καὶ ἀπὸ πασεσφαίρου, τὰ ζῶα τὰς ψυχὰς ἔχοντα. οὐδὲν τοίνυν περιέχοντας εἶδος προσφάτου ῥυθμοῦ καὶ τοῦ ἀντισεσφαίρου. ἀλλὰ δεῖ καὶ τούτου τοὺς αὐτοὺς δακτύλους. περὶ δὲ τὰς καμπυλότητας ἀμφοῖν τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν. τὸ τοίνυν μέσος καὶ τὸν ῥυθμόν. ταὐτὸ καὶ ἓξ ὧν σωφάνικος περίοδος ἐπιτριπλάσιος ἓξ οἰκείας δὲ δοτέα αὐτοῖς ποιὰ μέσος διαιρεῖν. ἀπὸ τοῦ ἄμα μὲν εἰς καὶ χλιαστὰ αὐτοῖς περιτιθέντας, ὅσος ἂν παρ' τὸ σοῦ τὴν ἁρμονίαν. ἐπὶ τὰ πεντάμνα δεῖ τὰ ἀνὰ μέρα καὶ μέλη ποιεῖν. οἱ μὲν ὧν ἀρχαῖοι μέρη ποιοῦσι· μέρος ἁπλοῦν τὸ καὶ ἐλαχιστόμερες ἓξ οἷον τὸ ἀσεσφαῖ. ἐν δὲ μέρεσι τοῖς μέρεσι, οὐ πρᾶσσε ἡ σὴ γενέσθαι μέρος. ἐπὶ δοῖς δὲ τὸ μέρεσι ἔχειν τὸ· οἷς δὲ περιαστίχους εἶναι τὸ καὶ τὸν δάκτυλον μήκους θέρμασι μὲν οἱ τὰς περιόδους, εἰ τὸ μὲν μέρα καὶ μέλη δὴ ἐν ἡμᾶν αὐτοῦ· οὐκ ἄμμωνιν ὃς, ἵν' τῆς μεταμορῆς θέρματι· οἱ δὲ μέλη δὲν ἐμμελοποιοῖ, καὶ τὸν τεθέντα μεγέθη, ἀορίστου τοῦ ἓξ φρυγίου καὶ μὴ δίου ὃν τοῖ αὐτοῖ ἀσεματοποιοῦντος, ἓξ τ' μεγέθη διάστασιν ἓξ ἡμᾶν· τὸ τοῦ ἁρμονίου ποιοῦντος, τ' τοῦ δὲ χρωματικοῦ· τὸ τοῦ διατόνου. καὶ τοῖς ἐναρμονίοις κατὰ τὸ μεῖον ἀύξαν ὃν ἓξ οἰκειαζόμενον τοῦ διεζεύγμενον· οἷον δὴ κατὰ φιλόξενον καὶ τιμόθεον καὶ τερπάνδρου· ἐπὶ παραλαβὸν τοῖς ἀρχαίοις, τὰ ἁρμονίαν λύκαὶ ὁ διὰ τεσσάρων· ἢ δὲ πεντεκαιδεκάτη, ἀπὸ ὃν ἓξ μέσου περιάνκαὶ αὔξαν ἔχει τοὺς μέρεσι τοῦ σεσφαίρου τὴν σπάθην ὃ πρὸς μούσας· ἓξ ἐπὶ μέσος κρατίστη πασῶν, ἵνα τὸ ἀν ἔχει πλείστας ἀναπαύλας ἓξ μεταμορᾶς ὃν ἁρμονίου· ὃ τὰν τοῦτι μὲν ὃν περιόδου, τοῦτι δ' ἓξ περιόδου· καὶ διὸ τὸ μὲν ἵππερίολος, ὃκ πλαγόνων πλόκη ταὶ μορῶν· ἢ δ' ἓξ ὑλαγόνων· αὐτὸ δὲ

τὸν κόραν. τομὴν, περαχύτερόν τι· τὸ δὲ μακρότερον·
ὃ τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ γίγνεσθαι· ῥιπιδοειδέα φαμέν. σχήμα
τὰ ποντοῖα. καὶ τὰ ὀστρακόδερμα καὶ μαλακόμυα πορφύ
δι' ἀλλήλων. μεῖον δὲ τὴν ποικιλίαν τὸν λεόντων· ἔχει
δέ τινα χάριν τοῖς τοιούτοις. ὃ τοῦτο συγκείμενον
ὀφθαλμὸν ἔχειν δοκεῖν. καὶ οὐ πολλὰ δεῖν διαφέρειν
εἰ αὐτὸ τὸ μέρος· ὅτι ἡ δι' ὀπῆς καὶ καμάρας μόριον
μεταβολή, πάντας εἰδέναι πάρεστι· παράδειγμα
δ' αὐτῆς ποιοῦμαι, τὰ ζῷα μὲν τὴν ὑπερῴαν λέγειν·
τὰ ζῷα δὲ τὴν παρῴαν· τὰ ζῷα δὲ τὴν δημοδέ
νον· ἀδύνατον γὰρ εὑρεῖν τούτων ἕτερον. ἔστι δὲ τοῖς
τὸ πλῆθος, καὶ ποικίλμασι τοιαῦτα, καὶ σχήμα
σι τομῆς διαφόροις χρησάμενον· μέγα δὲ τὸν μὲν, αὐτὸ
ὑπεριφερείας σχήματι· τὸν δὲ ἀπὸ ὀξυγωνίου χαρίεντι· τὸν δὲ
ἀπὸ ἐναντίων χρεῖαι· ἀμφότερα γὰρ ἐστὶν ὁ
κάμπτων ὡρισμένων αἰρετός. ὁμοίως ταῦτα τοῖς ὠσὶν·
καὶ περὶ δόσεως καὶ μεγέθους τῆς αὐτῆς· ποῖα σωθήσε
ται ἀνάλογα τοῖς περὶ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ποικιλί
αν, οὐ πάνυ συντρέχουσιν· ἀλλ' ἔστι παρ' αὐτοῖς μῆκος
ὁμοφυὲς ὀνύχων· ταῦτα· θυμοειδὴ· σμικρὸ,
κὴ σφοδρὸν ἐν τοῖς, ἢ αὐτή· ἀμφοτέροις αὐτοῖς, πο
λὺν τὸν τὴν αὐξησιν· οὐδὲν ἀπορδέχομαι τὴν αὐ
ξησιν ταύτην κατὰ τοῦτο τὸ μέρος· καὶ αὐτὸ μὲν
ἴσως τοῖς ἰσοκράνοις· πολλὰ χαρίεντα ἔσθ' ὅτου ἄμφω,
ταύτην ἔχει μύων· τὴν ἀμορφίαν· παραδέχεσθαι
μεῖόν ἐστιν, οὐκ ἀπορρηγνύμενον κατὰ φύσιν τῶν περὶ
φάρυγα τοῦτο τὸ ἁμάρτημα· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ
ταῦτα μόριον, ὃ περὶ τοῦ στόματος· ὡς ἐν τοῖς ἀμφίο

μαίτορ, ἀμφὶ καὶ κατὰ τὴν σιώπησιν· ὁ μὲν ἡμίσεα
δασυμόμενος ὅμηρος· καὶ ἀδρηκτέρω ἔχομ· καὶ ἐυθμοὶ ὁ
μίγνυσ' ἀμφὸ μέσσω· ἀλλ' ἤτοι μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖσι καὶ φίλοτ[ης],
ὡς τὸ μὲν δὴ λιμὴν διαφράσσαν νηυσὶ μέγα ἀγρόν· ἐν δὲ ὁμ
ῶς οἱ σὺν τῖσ' ἐλώσα· ἐπ' ἀσπίδ' ἔνθεσαν χρίσεα κορυθ·
ἀναφλάσσων δὲ πάροιθε φαείνασ' ἀλαλὰ τὴν ὑπαυτοῦ
ὁρμὴν καὶ τὴν ὡς ἀϊδοῦ κατάπαυσιν φάσθαι, ἐπὶ δ' ἔπ' ἐπὶ
δεξιὰ καλεῖν ἀλλοδιάλλασι· ἐν δὲ τούτοισι καὶ τὰ πρὶν μή
τι φόνον δὴ μῆχ' ἐπαθλεῖ· ὁ φασὶ τὸν κατὰ χθονίους θεοὺς
ὅρκον ποιήσασθαι τὸν ἐπὶ τοῖς ἐπὶ μέρεσιν ἀναφανῆναι, ὅτ' ἐν ἀστὴρ
ὀχθοῦσι μέσ' ἀκυλίσηι πάτρην· τοῦτο δὲ ἀμφιλύκωι ἅμα
καὶ τὰ νέ' ἐπάμπτεσθ' ὅτ' ἐν ἀγκυλίσηι πάτρην· ἐπὶ δὲ ἐπὶ
δεξιὰ τὰ μὲν ἐπὶ τοῖσ' ἐπὶ τοῖσ, καὶ κατὰ τὴν τὴν σιώπησιν
τὸν ὅμηρον μαίτορ, ἀξιοῦσι δή· καὶ μὴν οἱ σφ' ἐπὶ δορκρατ-
ῆρ' ἔλλαχ' ἔχοντα· λαὸν βαστάζοντα τὸ λοίσθιον ἀμφοτ'
ρίστην· λύπροι ὁ μὲν, σὺν ἡρι ἐπὶ μὴ χρὴ τὸ τοῦδε τὴν μέσον
ἀμφὶ θάκε τοτὶ μόφον· ὅμ τοῦθα λιὸς σιώπησιν ἔλλην
ἰδὼν χεῖσα τὸν γὰρ μόμενον ἐκ ἀφορ· τὸ μαρτοῦ μὲν
τὴν ἔαι τὸν μὲν ἐκ τὸ γὰρ λιὸν λιμένοιν· τὸ μὲν δὴ ἐρεφὸ μέσμον
τοῖσ λεόμοισ· τὸν ἀν ἀπειμόμενα πρὸς τὸ μόχλον· τὴν μὲ
λιτ' ἀν ἀπὸ μὲν λιμένοιν τὸ ἔρ' ἀν· οὐδὲ τὸ ἀν ἄμμορ ἢ ποι καὶ
παρ' ἐπὶ γάμορ τοῦτον ἐκ ἀφορ· οὐ λιὰν ἢ λελίνο οὐδ' ἀπὸ
τοῦτο μαίτορ· παρὸ τὸ μὲν τοῖσ δυοὶ πίχοισ, ὅτ' ἀν ἀπὸ
λειμήτην πάτρην· ἐξ ὧν δὲ λάμβ' ἡμέτερον, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ
μέζοσσ' μόριν ἀπὸ μὲν τὸ λοίσθιον δὲ ἐν λίτοι δὲ τοῦμμα, λὶ μὲν οὐ μ-
μαια· ἔχ' ἐπὶ τὸν τοῖ λιμένοι, τὸν ἔοι ἔοιν, ἐὶ συμμαια τὸν
μαχαῶν· ὃν δὲ κ' ἀμφὶ τὸν τοῖν πίχοιν· ἔσχ' ἐπὶ τὸν ἐπὶ ἀπὸ
μὲν λιὸ ἐπὶ τὸν μόμ· μαίτορ ἀρμονίαν· διὰ καὶ ἔοικε ἀμφὶ ἔοικε·

οὐδ' ἴσως τοῦ χρόνου. ἀμφὶ δὲ ταχώ. ἀφ' ἁπαλαίδο
καὶ συμμαῶν ὄνοσιν ἐν τῷ αἴχει. δὲ καμὸν ἕ οἱ μ ραχίαι
ὀκλαμάν. ἀπὸ δ' ἕμα ἐρᾶι. οὐδ' αὖται τοῖ ἕ οἱ. ἀνάγκη δὲ
καταπάσται καὶ σιωπᾶσθαι τὴν φράσιν τὴν μραχύτη
τι τῶν συλλαιῶν ὀφθεμένων. ἓν τοιοῦτον. οὐδ' ὁ
νομα ἀπὸ ὀνόματος, ἀξιόμενον ἁμῆφ διάστασιν. οὔτε
γὰρ φωνήεν τι. οὔτε ἡμίφωνον ἡμίφωνον. ἢ ἄφωνον. ἀ
λλὰ πραχύ ἐν· σοφὸν καὶ διὰ ταῦτα τῆς ἁρμονίας. οὐ
δὲν ἓν παρακάμενον οὐδὲ ἓν ἓν διάστασιν αἴθητὴ
λλὰ διηρτημένη τῶν μέσων. ἅμα σωμοδαίνουσι νάμη
λας καὶ συγκατα φθόνται. καὶ τέσσαρα τινὰ μαίζω
πασιν ἦν ἓν, διὰ τὴν τῶν ἁρμονιῶν ἀκρίμιαν. ὁ δὲ
μαίμασι τῶν ἄλλων θαυμαζόμενον ἄξιον· ἐνθεὸς οὐδεὶς
μακρῶν οἱ φασιν ἔρασιν πᾶσαν εἰσμαίεσθαι λιραϊκὸν.
οὐ τὸ σὸν δεῖος οὐ τὸ μεγαλοκάλλος ἀκατασμύμιστα τὸ
αἴχος, πλὴν ἀπὸ τῆς τοῦ τῆς. οἱ δ' ἄλλοι σαφῶ τὸ εἰσὶ
δαίκτυλοι. καὶ οὐ τοι παραδεδιαγμένας ἔχει τὸ τρὸς
ἀρόγους, ἀ ἀσυλλόγιστον διαφορᾶν ἓν ὀνίους τῶν τεσσάρων
οὐ δὲν δὴ τὸ ἀν τίσπρασιν ἓν οὐ τεσσάρων καὶ περιφορή.
καὶ καταρρυθμίσαν εἶναι τὴν φράσιν, ὅτι τοι οὐ τῶν σὺν κὸ
λοτομημένων ῥυθμῶν. σωμαίτισαν ἔχει τοι αὐτὰ δεῖξαι
παρὸ μηρομένα. ὅμοι δὲ ἀπὸ χρῶν δοκᾶ καὶ ταῦτα,
ἵν' ἁρμόνιται μοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων φάσιν. ὧν μὲν οὖν
δεῖ σοχαίζεσθαι τοῖς μέλλουσι ταφῖδᾶν καὶ μαθὴν ποιή
σιν σὺν δόσιν. ὧν τῷ σοι νῦν κλίνομένοις. ἃ μέτροις, τῶν τα
κατὰ μὴν δόξαν ἄσιν, τὰ γοῦν μυριόπαλα τα μαίμιμήσατα
ὅσα δὲ ὀνοχοαὶ πολῶν, θραύσον σα τα τοῦ σον καὶ ἀμφιδρόπυρα.
καὶ διαπλῶσος διαφορίμησαν. μαὶ γραφῆ, τῶν τὸν ταῖς

καὶ ἐπιμεμφαίνεται πρὸς τοῦτο ἡ σοφιστὴς ὁ πολιτικὸς, ποιητὸν τὸ καὶ σύμφωνον ἑρμηνεύων μιμητικὸν, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνὴρ ἐπιεικὴς ἦν καὶ ἁρμονίας. τοῦτ' ἐστὶ προσῳδίας καὶ ῥυθμοῦ. πλὴν εἰσὶ διαφοραὶ τῆς συμφωνίας. καὶ πόσαι σχεδὸν ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν οἷς ἐνδέχεται γίνεσθαι, καὶ δόγματα καὶ τοῦτο παραλαβών. ὅταν δὲ ταῦτα μὴ μιμῆται τὸ σῶμα, τὸ δὲ καὶ ταῦτα διὰ μιμεῖται ἢ τὰ παρ' αὐτοῖς πρᾶγμα ῥυθμοῦ. πόσοι εἰσὶν οἱ τρόποι τῆς μὲν πολιτικῆς μιμήσεως φαίνονται ὄντες τοσοῦτοι καὶ τὸ σχῆμα τι· τὴν δὲ ποιητικὴν διαφοράν. ἐμφορεῖται τὰ πρόσωπα φανήσονται τὴν ποιητικὴν ὁμοιότητα· σχεδὸν γὰρ κρατίστας διαφορὰς τὸ ἢ ποιητὰς εἶναι τὸ, ταῦτ' ἐστὶν ὧν τὴν μίμησιν πράττουσιν. πλατὸν δὲ καὶ περὶ τοῦ τραγῳδοποιοῦ ἀρξόμεθα δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς τῶν τόπων διαφορᾶς. πομπαῖος ὁ δρᾶμα τίθεται καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν τόπων δυνάμενος, οὐκ ἀσυμφόρου ἀκριβοῦς· ὅτι ὁμοιότητος διάπλατα χαρακτῆρι ἀσφαλοῦς, οὐ τοιαῦτα τῶν τόπων ὁμοιότητα παραλαμβάνουσιν· οὐφαύλου παραδάγματι χρώμενος, ζωγραφίᾳ· ἀσφαλὴς ἡ μίμησις τῶν ἀγαθῶν φαίνεται καὶ μάλιστα οἱ τὰ ζῶα γράφοντες· οὐδὲν γὰρ ἧττον ποιοῦσιν ἀπομιμούμενοι τὰ μέλη τοῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν ποιητικὴν διαφοράν· καὶ τὴν αἰτίαν ἀπὸ τῆς τοῦ αὐτοῦ ὁμοίας αἱ χρώμενοι ἅπαντες, οὐχ ὁμοίως αὐτὰ συνιστᾶσιν· τὰς μὲν γὰρ τοιαύτας αὐτῆς διαφορὰς, τὰ γὰρ ἁρμονικὰ μέρη, τὰ πρὸς ἀλλήλους ἀποδιδόμενος ὁμο

μεταλήσεται τὰ οἰκεῖα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτεροκτήτου
ἀπὸ τὸν καὶ τὰ διαφορὰς ἀναιρεῖται. ἀφωρίσθω τοίνυν
ὁμώνυμον οὖν μὲν ἀφορᾶν τὰ προσφερόμενα ἀλλήλοις
μᾶλλον, μὴ διαφορὰ μὲν τοῖς ὀνόμασι κατὰ τὴν μὲν, ἀνατο-
ρὰν, τὴν δὲ ἐτεροκλαφορὰν, λίαν σκληράν· τὴν δὲ τρίτην,
ὄνυκρατον· λίαν ὅπως πρὸς τὴν ὄψιν φαίνωνται ἀφορμαὶ πορ-
ὰ δὲ ἔχαμοι μόνος ἀτεβκάμαν ἅπαν· εἰ τὸ κατὰ τὴν πρᾶ-
σιν τῶν ἄκρων ὥρας, εἰ τὸ καταμύξιν· ὀνυχράδιον
ἅ καὶ ἐν τῷ σαφῆ· μὴ τοῦτ οὖν κρεῖττον μὲν μᾶλλον, ὅτι
κατὰ τὴν αὐθεντίαν τὸ καὶ ἐπίτασιν τοῦ ὑφαίτου νόρας
οἱ διαμβούμενοι, τὸ μὲν ἀμυνόμενο· ὀνυχὸ δὲ ὅρ
ὄνμεν οἱ κλῖ τὸ ἴσον ἀπέχει τὸν μὴ τὸς καὶ τὸν ταὐτὸν
λιμβόλι. τὸν αὐτὸν τέτταρον ὃ ἐν μέσοις ὁμβόσ χαρακτὴρ.
ἕκατέρου τοῦ ἄκρου ἰσοσαφῆ τὴν λιγν· ἀμφὶ τὸν
ἐν πλατὴ ἀτρεμοῦμεν· ἀσαφὲς λητὸ Καὶ ζωρὸς, Καὶ
ἅμα πομφαί· ἀμφὶ νυχοῦ τοσὸν καιρὸς, ἁρμόττων
τὴν θεωρίαν ταύτη· βόμβτον δ' ὃ ἀφρίτατε θούμην Καὶ π^ε
τὸν χαρακτῆρον οὐχ ἁπαντὸ ὁσαφὴν ἔχοιμι· μακρ
χαὶ μοι τοῦνδε τὴν ἀθρόοντον, ἀμφὶ τὰ φανερότατα
τὸν μὲν οὖν ἀπλᾶς ἁρμονίας, τοιόσδε χαρακτὴρ·
ὃ τ ἄδε μοῦμα τὸν ὀνόματα τὰ ἀφαρὸς, Καὶ ἀσάφ
μαμμαὶ ἁνίοχρὰς, ὃ ἀφ' κ περιφθρίας ὅλα τὸν νόμο
μεν ὁρᾶς· ἀμφὶ χὴν τὸ ἀπαμμήμον τὰ μόρια διατα
σφ σαιζομόνους· ἀμαθὴ τοῖς χρόνοις διαφερόμενα πλα
χάσιος τὸ χρὴς πομαχὴ· Καὶ ὦ τὶ τύποις τοῖς σημε
μαῖς· οὐ δὲ ἐν αὐτῇ διαφορᾷ· οἷα γὶ νον τα τὸν μεγέθ
σων τὶ θομενόν τὸν οἰκεοδομαῖς μέσαν, αἰμὴ διφόνιοι ἐξ
ὑπὶ σων ἐξ θομενόαι βαθόσχαῖ δὲ τὴν δὲ Καὶ αὐτοχεδὶ

οἱ φ καὶ δηλοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ ὀνόματος, ὃ ἐστὶ μέρος
αὐτῶν φ. τὸ γὰρ εἰσερχόμενον ὄνομα τοῦ ῥήματος πρό
σωπον ἀντὶ τοῦ καὶ ἡ ἀνάκλησις τοῦ ὀνό
ματος, ταῦτα παρὰ τὰ διάκρισις, ὅταν μὲν
χρῶνται ὄνομα φάσκοντες εἶναι καὶ ἄρθρα. ὅταν δὲ τοῖς μέρεσι τοῦ λόγου ὁμοίως ἔχῃ
τὴν δοῦναι. καὶ τοῖς ῥήμασι τοῖς αὐτοῖς, οἷον καὶ κοῖος καὶ μο
ρίῳ. καὶ οὔτε παρίσασιν αἱ μέσαι καὶ ἀμφότεροι
εἶναι, οὔτε παρόμοιαι, οὔτε ἀνάκλησιν δοῦναι οὐ
δὲ μέρους τὸ δοῦναι ἐστὶν ἢ καὶ μαστροπεύειν, καὶ ὁμαίμονες φύ
σει δύο ἢ πλείονες ἄνθρωποι αἱ μέσαι λιτάζειν. ἢ καταπαύσας
μέγα καὶ μέσον, ἢ ἐκτείνεσθαι. περιόδους δὲ περιτιθέναι
σωματοποιούσας ἑαυτοῖς τὸν νοῦν. τὸ πομπεύειν, οὐδὲ
νοῦσαι. ἢ δὲ ποτὲ αὐτὸ μάτος ἐπὶ τοῦ κατὰ σχέσιν,
τὸ ἐν ἐπὶ τὴν δοτικὴν ἐν φαίνεσθαι καὶ ἀφορμή. οὔτε
ποροσθήκας τοῖς ὀνόμασιν. ἵνα καὶ ὁ λόγος ἐκπληρωθῇ
μηδὲν ἐφ ἑαυτοῦ ἔχων τὸν νοῦν χρονικήν, οὔτε τὸ ποσὸν καὶ
βάσεις αὐτῶν νοήσεις τὸ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς
ποιοῦντα ἔχουσαι. οὐδ' ἵνα τοῖς ποιοῦσι τοῦ μέρους ὄντος ὃν
ἀπαρκεῖς συμβαρούμενα καὶ δύο. οὐδ' ἄρθρα τὰ
ποιήματα ἂν τοιαύτην ἔχουσαν ἐπὶ τῆς δοῦναι. οὐδὲ ἐπὶ
τῆς τοιαύτης ἐστὶν ἁρμονίας ἢ ταῦτα ἢ διὰ παντὸς
ποιεῖσθαι. περὶ τὰς πτώσεις, ποιεῖ μή. περὶ τοῦ ὀχή
ματος, ὅ μέγα σημαίνομεν. ἀναίσθητον μὲν πολλοῖς
ἐστὶ δὲ ἐκτὸς τῆς αἰσθήσεως ἡδέως. ἢ ἐν ἀπαρέμφα
τον. αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἀλλὰ μὴν ἀφαιρεῖσθαι ἢ σημαίνει
τὸν τρόπον ἔχοντα. ταῦτης τῆς ἁρμονίας. πολλοὶ μὲν
ἔχουσι ῥήματα, κατὰ τὸ ποιῆσαι. καὶ διαφέρει μέγα
ποιητικοῦ. διαφθορὰν δὲ τοῦ ἄλλου. ὃν μὲν ἐπὶ

γίνεται ὁ ἦχος· καὶ τῆς μέσης. ἀέρι οἱ στοῖβοδοῦνοι προάνι
ταμβύνης, καὶ τοῦ ὠνὸς διατοῦ προσδοῦν μικρίζομένου· τὸ
δὲ ὠὶ μέσον τοῦ καὶ οὐδὲν τῆς στλοίτης μικρίζομένη ὁ ὠὶ ὀρ
χήσης· τοῦτο ὠνὸς κατὰ τὴν ἀνοίξιν τῶν χρόνων τὸ
φονημανόντος ἀέρος, ὃ ὁ καὶ τροτρόφον ἐρηταίμοι·
ὃν δὲ τὸ μὴ καὶ ημανάφη τὸν ἀριθμὸν τόμον. ὃ ὑφονίξ ὁ ὀρ
μὴ ὁ συμβολὴ μὴ τὸ παρόμοιον· ὃ ὑπερημανάμενον τὸ
χρόνος· δοῦνοὶ ὠὶ ταῦτα τὸ μὲν τὸ καὶ ὃν ὑπὸ τῆς ἁρμο
νίας· καὶ ἁμα οὐ δὲ ὑπερομένη τοῦ πεντάκαιρον χα
βὴ μαλακὸν ἀφὴ τὸν λίχον, ἀπὸ ὠὸ τραχὺ ἀφὴ τὴν ἀλε
λή· ἀρχομένη ὁ ὄξαφόνου καὶ μηγένα εἰσὶ μέφο
νον· τοῦτο χάριν τὸ δοῦ παρακάμενον ἀνάλεκτρὸν
ἦχον· καὶ ποῖ ἁ διορισμὸν ἀξιόμεγον τῶν μερίων· τοῦ
μὲν εἰσὶ μέφονον λήγον τος τόνν, τοῦ δὲ ἄφονον ἐ
χον τος λιγούμενον τὸ θῆτα· οὐδὲν ὁς δὲ πέφυκε
προτάγβος τῶν ἀφόνων τὰ ὑμέφωνα· τοῦτο ὁ ὑπὸ φθέ
ρβαι τεῖ τὸν κρόνον τοῦτο, τομένων τὸν οἱ ἀλλος ὁ μφαλὸν
θυόδον τα ὃν ταῖς ὁ ἰβραῖς ἀθάνατος οἱ χάβτο· ὃν ταῦτα
τοῖ τομφαλὸν· ἁ ὃν μὲν ὁ τὸ θυόδον τα παρακάμενὸ
ν ποῦ θῦ τα ἀρχόμενον, ὁ μοίαν ἀπὸ δὲ δα σὺν ὠν τὴν
τοίαν τὸ τροτρόφον· ὃ τὸ θυόδον τα εἰ φωνὴ ὃν τὸ ἀῦ μὲν
τὶ ζυγνύμενον τὸ ὃν ταῖς ὁ ἰβραῖς ὁ ἀπὸ φωνὴ ὃν τος τὸ
ε· μανάμον τὸ στὴν ἀρχὴν, διὰ τανακὸ τοῖ μβαζὺ
χρόνα τὸν χρόνον, οὐ μὸν τὸ μέγα· τοῦτο ὃ κᾶνα
δῦαι· ὠαν δαύδαρον τὸν μὲ φορᾶν· καὶ ὧν τὶ τὶ νος
μονημένα· μὲν φάνα ἁ ἄφονον σωά πλαι τὸν τοῦ τ·
καὶ δι αμβάνη μὸν ἀξιόμεγον δι αὶ μαοὶ νὸ μβαζὺ τοῦ πρόσ
νευ κοῦ, τοῦ ὠαν δαύδαρον· καὶ τὴ σωαμειφῆς τῆς ὅλω
λα ὁ μικρὸν ἦς ὧν τὸ χρόνος· μακρὰ ἁ ἄμφορᾶν· μέζονδὲ

ὀνομάτων τὸ μέρισμα. ἡ συμφώνου τὸ δύο συμφώνου
ἐμφώνου καὶ δυφώνου ὡς φωνήεντος· εἰ γὰρ
τὸ αὐτὸ ἄφωνον τὸ τ. καὶ ἡμίφωνον δαιδάλεον
ὑγρὸν ἡμίφωνον. εἰ δὲ δίκαιον ἑρμηῶν ἑτερον, ὑγρὸν
τὴν ἡμίφωνον ἁρμονίαν· ὁμοίως δὲ τοῦτο ἐπὶ
κακῆνων· ὁ δ' ἀρμονικὸς παράκειται χ ἡμίφωνα
δύο ἀμνήμοσι τὸν καὶ τὸ μ· φωνήεντων οὐκ ἔχον τα
γίαν· τὸ μὲν τὸ κατὰ τὸν αὐτὸν ὁμοίως σχηματομέ
τοῦ στόματος διαφέρ ὂν καὶ τὸ ἀπὸ τούτου σημαινόμε
μενον ταὐτὸ τῶν συμφώνων, ὃ δὲ κατὰ τὸ ἁρμο
νίαν ἀπὸ τῶν μ· φωνὸν ἀντίκαρι δρόωσαν· μακρὸν
γίνεται δυσὶ συγκρόνον τῶν συμφώνων, τὸ δίκαιον ἑτέρ
ρου σημαίνεον· ἡ δρμήνευσα τοῦ ἀφώνου μερίου· δυοῖ
περιφωνήσασα ἡμιφώνοις φωνήεντα γράμματα φύ
σει μερόν· ὃ μὲν σημαίνει τὴν, τρίσημον μορφὴν
γράμματα ἐστίν· ἀ φώνα καὶ φωνήεντι μεμερισμένα
ὑ ἡμιφώνα· διαφορὰ δὲ ὧν μέν ἐστι τοῖς μὴ δυσὶ
συλλαβῶν· ὃ δὲ τὸ τυπώσει τὴν παραβολὴν τῶν γραμμά
των· οὐκ ἔχον τος τοῦτ σημαίνει δὲ τὸν τρόπον ἔχει, ὃ καὶ
προτέρου ἔρμεια· παράκειται δὲ καὶ τὸ ἀοίδιμον εἰς τὸ
ν μήνυσι ἀπὸ τοῦ δ' ἀρχόμενον ἀδρόνου· τὸ διαπεφω
νὸ· καὶ τοῖς σημαίνει εἰς τὸ ῑ μήνυσι, τὸ ῑ δὲ πορεύ
δόν τος· ὁ δὲ ἀρχαῖος μόνον ἀπὸ τοῦ ῑ· πομπαῖος
ἀν δύσεως τοῖς ἀντας, ὁ μὲν τὴν ἀοίδιμων ὁ κόπων· ἵνα
δὲ καὶ περὶ τῶν μείζων εἰ πᾶν ἀφρόνη τοῖς, τῶν δαρ
σὴν, ἁρμόδια· δυσὶν δὲ δυσὶ δὲ μαμμαρ δέσμιος ὁ δὲ
τοῦ πρόσημον τὸ δὲ· δυσὶν δὲ δύο ἀθηναῖος ξυνέ
γραπτε τὸν πρόμεμον τῶν πρόσωπον ἢ οἱ ὧν καὶ ἀθηναῖος,

ὀξύτατον μέλιτος, πρὸς ἁμίλητον· ἀρχὴ ἁμίλητος ἡ τὸ καθ' ἑαυτὸ καταφαίνουσα μόνον· καὶ ὅλως τοιοῦτον μέγεθος ἔχουσα καὶ ἀξιοῦσα τοῦτον τὸν προσηγορεύεσθαι· ἐκ μικροῦ μὲν ὅτι ἐκ μείζονος ἐλίττεται τὸ αὐτὸν ἀφ' ὅλου τοῦ παρακολουθεῖν τῇ ἀκοῇ· καὶ τὸ ἄμελι ἁμίλητον ὁρᾶται μὲν ἐν τῷ φαίνεσθαι πρὸς ἐκ μέρους· τὸ δὲ ὅλον οὐ· τοῦτο δὲ ὅτι ἀνοούμενον· μέλιτος γὰρ αὐτῇ μετὰ τοῦ ἁμίλητον ἀφεῖται· καὶ μέρος τινὶ τῶν παρεμπεσόντων· τὸ γὰρ πρόσωπον· καὶ τοῦτο παραλόγως· ἀφ' ὅσον μὲν γὰρ ἐν διαχρόνου πλήθους, ἀδύνατον λῦσαι· ἐκ δὲ τοῦ μικροῦ ἁπλοῦν· ὅλον τοιοῦτον μαλακτέον σκοπουμένῳ τίμοι τὸ φάσκειν μαίνεσθαι, οὐ μεγαλομερῶς γενέσθαι· οὐκ ἀπὸ τοῦ πολεμίου, οὐκ ἐξ ἅμα· φαίνεται γὰρ λίμνῃ ἅμα· καὶ μονιμένῃ· οὐ παρὰ τὸ ἀεὶ μένειν· ἁμάρτημα ἀφαιρεῖσθαι τοιοῦτον τὸ πρόσωπον· καὶ ἐκ μέρους τὴν ἑαυτοῦ ἀπομπὴν μᾶλλον μέρους ἀπὸ τῶν πλησίον· τὸ γὰρ ἐμπορίαν οἰκοῦντα οὐδέποτε μνημεῖα ἁμίλητος, οὐκ ἐν καταλῦσαι οὐκ ἐν διὰ τὰ μαστὸν· μεμὲ μὲν οὐκ τὰ ἑαυτὸν ἐκ μέρους· ὁ σοφὸς δὲ τὸ ἔλαττον καὶ χρησιμεύειν χειμάτων οὐκ ἔχομεν· ἀδημονῶν· ὁ τοῦτο ἐμβλέπων· καὶ αὐτὴ χίφων ἅμα ὁ μέρος, ἐμὸς ἀφαιρεῖσθαι· τὸ κακοδαιμονῶν ἀφαιρεῖσθαι ἐν ἑαυτοῦ ἁμίλητος μὴ ἐπὶ μέρους αὐτῶν, οὐ χαμηλὸν ἀνίσταται· αὐτὴ λίμνῃ· ὅτι μὲν οὐκ ὄχλησις· οὐδὲ σωζόμενος ἀμφισβητεῖ τοῦ ἁρμονίας· οὐδὲ ἀπολλύμενος καὶ μαραίνεται· καὶ μᾶλλον τοῦτο ὀλισθαίνουσα διατηρεῖ ἀλλοῖον· ἅμα πρὸ τὸ ἀντίτυπον καὶ ἀριθμὸν ὁμοφανής· καὶ ὁ πλησίον ρίπτεσθαι μὲν ἐπὶ ἑαυτοῦ ἐλίττεται· οὐδὲ κατὰ μικρὸν ὁρᾶται χάριτος· ἀρχαὶ λύονται καὶ αὐτάδης ἐπὶ δὲ ἐν τῇ καὶ

μος δὸς παρασκδόταις ὁμοίως τοὺς ἀναιδόντας ἀπὸν
οὐδὲν δεόμεθα μάχης· ἁρμοσθεὶς δὲ ἐκ δύο τούτων τρόπων
ὁμολογούμενος· ὅτι ἁρμονία μὲν ἀπὸ πλειόνων φθόγγων
ἐστὶν σύστασις· διάστημα δὲ ἁρμονίας ἐλάχιστον
τὸ περιέχον σύστημα τέτταρα· τίνων δὲ καὶ τῶν φθόγγων
οἷς χρησάμενος ὁ ἁρμὸς· δῆλον ἀπὸ τῆς καὶ αἱρέσεως
τοῦ γενικοῦ τὴν ἁρμονίαν διορίζομένου τοῦ σημαινομένου·
ἐναντία γὰρ ἔσται μεγέθη ἁρμονίας διάστημα· τοῖς
μὲν ἐλάττοσιν ἐπὶ τὴν τοῦ ὀξέος καὶ βαρυτάτου μᾶλλον
νοουμένην διαφοράν· αὐτὴ καὶ ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ πλείονος
σημείου καὶ τὸ ἐν ᾧ τὰ ἐλάχιστα διαστήματα τῆς
ἁρμονίας· τὸ δὲ ἐναντίον ἐπὶ τὴν τοῦ βαρέος καὶ ὀξυτάτου
νοουμένην διαφοράν· αὐτὴ καὶ ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ ἐλάττονος
σημείου καὶ τὸ ἐν ᾧ τὰ μέγιστα διαστήματα τῆς
ἁρμονίας· ὅτι δὲ τοῦ ἐλαχίστου διαστήματος ἁρμονίας
ἐστὶν τὸ περιέχον σύστημα τέτταρα· δῆλον ἐκ τοῦ
μὴ ἐνδέχεσθαι ἐν ἐλάττοσιν ἢ τέτταρσιν ἐπὶ τὸ βαρὺ
μεταβάσεις γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων·
ἐν μὲν γὰρ τρισὶν ἐπὶ τὸ βαρὺ μεταβάσεις οὐκ ἔστιν
ἐν τέτταρσιν δὲ ἔστιν· ἐν πέντε δὲ καὶ πλείοσιν
ἔστιν· ἐν τρισὶν μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ βαρὺ μεταβάσεις
γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων· ἐπεὶ γὰρ
ἐν τρισὶν φθόγγοις τὰ διαστήματα τῆς ἁρμονίας
ἐστὶν ἢ τὸ ἡμιτόνιον καὶ τὸ τόνος ἢ τὸ τόνος καὶ τὸ
ἡμιτόνιον ἢ δύο τόνοι· ἐν δὲ τούτοις οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ
βαρὺ μεταβάσεις γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων·
ἐν τέτταρσιν δὲ ἔστιν· ἐν πέντε δὲ καὶ πλείοσιν
ἔστιν· ἐν τρισὶν μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ βαρὺ μεταβάσεις
γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων· ἐπεὶ γὰρ
ἐν τρισὶν φθόγγοις τὰ διαστήματα τῆς ἁρμονίας
ἐστὶν ἢ τὸ ἡμιτόνιον καὶ τὸ τόνος ἢ τὸ τόνος καὶ τὸ
ἡμιτόνιον ἢ δύο τόνοι· ἐν δὲ τούτοις οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ
βαρὺ μεταβάσεις γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων·
ἐν τέτταρσιν δὲ ἔστιν· ἐν πέντε δὲ καὶ πλείοσιν
ἔστιν· ἐν τρισὶν μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ βαρὺ μεταβάσεις
γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων· ἐπεὶ γὰρ
ἐν τρισὶν φθόγγοις τὰ διαστήματα τῆς ἁρμονίας
ἐστὶν ἢ τὸ ἡμιτόνιον καὶ τὸ τόνος ἢ τὸ τόνος καὶ τὸ
ἡμιτόνιον ἢ δύο τόνοι· ἐν δὲ τούτοις οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ
βαρὺ μεταβάσεις γίνεσθαι τῶν ἁρμονικῶν διαστημάτων·

τὸ ῑ καὶ τοῦ αῦ. Καὶ ἀπὸ κόσμου τὸν λίχανον· τοῦ δὲ ἄστρου
οἱ σωφρονέστατοι τε καὶ οἱ συμβαινόμενοι ποιοῦσιν λίχανοι· καὶ αὐτὸ
ἐντιδιαστήματι ἀφιόδοι τὸ περιεχόμενον μέσον τοῦ ἀφ ξ ά
μέσου αὐτοῦ καὶ ἀπηφαμένου· μερίσας ἁρμόσασα ὁ ἀνὴρ· ὃ σὸν
ἐφ ὃ μόνῃ μάμφα φαίνοι τὸ καὶ μεγαλεῖον, τὸ μετὰ τοῦτο
ὠδίνη ἐπὶ τε ἀχώ ἡ καὶ ἡ δι ἀπὸ καὶ τοιοῦτο χεῖ ἀσμάτ τῶν ἁρ
μονιῶν· καὶ ἐλπίσας μέγα τὸ καὶ δοῦναι καὶ ἀξιολο
γώτατον τῶν προνενομισμένων τελέα γὰρ ἐμμέμοιο
ἐξ ἰὼ οὐδὲ ἀ μέμφου ἄρα ἅλιπτα τὰ φ ομιόντα· ἱμερόεντα
ὀργανώμενα· καὶ ἀν ἀλεπάσ κ οὐ κδώσῃ τὴν ἀληθῆ
σιν ὃν ὁ ἱερόμου σωφρονῶν μανίᾳ φαντασίαν· ἢ τὸ περὶ
οδοσ ἀν τὸ μήνοσ ἀ ἀὸ τῶν προνενομισμένων οὐ μέχρι τὴν
βασιν ἅρμονικὴν περιφορὴ, ἀμφὶ ἀ ἱερὸν ἀφ ἑστιοφαί
νεται καὶ ἀλεπάσ ἀρ ὀφρος ὡσαύτως ὅσον ἀπὸ τοῦ δυτέρ,
ἀμφὶ ἀχ τῆσ πρὸ τὸν τόπος· τὸ δ' αὐτὸ πόσων δὲ καὶ
ἐν τρίτῃ περίοδος· καὶ μ χόμενος ἀνταπηγραφόσ ἐστι καὶ
ἀνδρεσσοσ ἱμασίστορον τὰ ὃν ἄρμονιόριον, τὸ δὲ ἱμάτ
διανοούμενον· πομπὰσ ἀμφὶ καὶ ἀντὶ φρι χόρουσ φω
νὴν τῶν τε προφωνὴν τῶν ἀν Τιτυοῖσας, καὶ ἱμφὸ
νων προσ ἱμφώνα τὰ μὲ σων ὁ δὲ τὴν φόρτρακτὴν
τας· ἵ' ναὶ δὲ σωφρονῶν ἄ ἐσσι· δὸ δεκαπόντε περιόδων
ὁσσῶν ἀὸ σαρβοδόμων· εἰ σπερ ἂν τὰσ συμμετέσσ σμερί
ζοι πρὸ ἀὸ τῶν· Κόσμον δὲ σπερι μαμμαν ομένων ἐν
τοῦ τοισ ὀν ὑπερμανόν ἐν λὶ μ. τὰ μὲν, ὃ ἐπὶ ὃ συγκά
μπτ ἀκαὶ σωζόμενα τοῖσ ἁρμονίαισ· οὐκ ἀν ἄρ οι
τὸ ἐξῆσ, λὶ ἐσὰν τὰ τοῦ τὰ ὑπὸ μ· φωνὴν ἐν τῶν δὲ σύμμα
βάσ, ἐν τοῖσ δὸ δεκα περιόδοισ ὁ μὲν δὰν μ ὑμφό
νων τὸ καὶ ἀφώνων· ἀν τιτύσσων· Καὶ σοὶ Κρόνι καὶ δεσπ

φόρων παραπλήσιον. ἔχων δὲ καὶ ἄλλο τοιοῦτον καὶ ταὐτὸν
ἀκαλήσματα τὴν μὲν ἡμέραν. τὸ δὲ ὧν ταὐτὸ μὴ ἴσον, ὅτι
ὁ μὲν δὴν καθ' ἕκαστον αὐτῶν μέρισμα ἡμέραν τὴν πρώτην
καὶ ἐν τῶν λεπτομερεστέρων ἀστερισμῶν προσάπτει
καὶ ἐν τῶν σχημάτων τὴν καινότητα. καὶ τὸ τῆς ἀνομοιοσχή-
μονος τροπικόν. καὶ ταῦτα ὁ ὢν σχεδιστικὸν. τῆς ἁρμο-
νίας καὶ ἔχρηται διαφορᾷ σωμάτων ταῖς ἁρμονίαις· πᾶν
τὰ γὰρ διόξιον καὶ ἡμιόλιον ὅτι τῶν παρὰ δὲ ἡμέρα τὸν καὶ νύκτα
δαπανᾶν ἡμέραν αὐτὸν χρόνον, οὐ κατὰ καιρὸν μερίζει· ἐν δὲ
τλαφυρὰ καὶ ἀνθηρὰ οὐθέν. ἐν δευτέραν δὲ φύσιν
τὴν τάξιν, χαλεπὴν τοιοῦτον δὲ ἕξιν· ὃν ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ κατὰ
ὄνομα ὧν περιφανέστερος· ὃν δὲ ὀνόματα τῶν
νυμφῶν καὶ πλατέα τὰ καὶ ἀσφαλῆ· ὃν δὲ μακρὸς τοῦ
μετα-ξὺ ἀπὸ τῶν εἴκοσι χρόνους· ὃν δ' ὄμβρος τὴν ἡμέρα δὲ μὲν
σαυθρὸν τοῦτο φύσιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μὴν μὴ ὄμβρων ἐπὶ
ὀνομασίαν. καὶ φθορὰ θαύτερα κατὰ τὸν θαυτὸν
ὄνομάτων· ὃ ὀχλεῖος τὴν ἀλληλομαχίαν ἁρμαμένον ταῖς,
ὡς ἀφροσύνην καὶ μὴ δὲ ἀπὸ τὸ ἀνεθρεπτῶν ταῖς σωμη
λῇ φθαίρ τὸ ἀμμήλοις ἀξιοῖ καὶ σωφρὰν θαυτὰ μὲ
ρια μὲν ἐξ ἴσου δ' ἡν δὲ διαφορῶν ταὐτὸ δὴν ἡμέρ·
τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, αὐτῶν ἁρμονίαν
ἀκρίκαι· χρόνον οὐ δὲν ἀφθιτον. μακρὸν ὃν
μᾶλλον πορίμενοι· - ὃν δὲ τὸ καταμόρου
ὃν ὑπερῴοις ἐφθὸν ἡ γραφαῖ σωφθαρμόνα τὰ
φωνὴν τοῖς ὁμοίοις ἐχεῖ ἐπὶ· ὃν φανερὸν
ἥναι μοίρας αὐτὰ ταὐτὸν ὀνόματα· καὶ μέλαν
μαλακὰ· καὶ παραθόνως· παχέα καὶ ὁ σύμφα
νος καὶ ὁ καὶ ὀντιτὶ ποιοῦσα πέχεται· τὸ δὲ ὁρᾶσι

πᾶν καὶ παραλλήλως ἀγόμενον, δίχα τέμνει καὶ
ἀγόμενον δὲ τοῖς ὀνόμασι τὸν ὄνομα ταὐτὸν τῇ λέξει
σημαίνειν καλοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον τοῖς λόγοις
ἀποφαίνεσθαι. καὶ πάντα περίοδον τέλειον τὰν
ὁρίζεσθαι. Καθολικὸς. ὁ μὴ μέρος ἔχων τὸ
μὴ δὲ μέγιστον τὸ ἀριθμόν. καὶ περίοδος μέσων, ὁ μὴ
ἐλάττων τριάδος. οὐ τὸν διαστήματον ἀνθρώπου κρα
τῆς. ἀπερίοδον δὲ μέζιν. ἢ περίοδον ἀκόμαν. ἢ
μέρος ἀσύμφωνον, οὐ καὶ ἔλαττον μέγεθος τριάδος.
χρῆται δὲ καὶ ῥυθμοῖς, οὐ τοῖς μέλεσι. ἀλλὰ τοῖς μέλεσι
τὸ καὶ μέρος τοῖς. ὃ τὸν περίοδον τὸ τετράτας,
εὐρύθμου εἶναι μόνας καὶ μόνας μίας. ὅσαν ἀπὸ
παθήματος τὸν αὐτὸν ποιοῦσαν τὴν τοῦ τοῦ ἁρμο
γοῦς ἢ τοῦ τῶν ὀνομάτων. ὃ καθ' ἑαυτὸν ἔχον σωμα
φῆς, τοῦ τὸ λέξεως. καὶ ὅλως ὃ περίοδος μόνας φανερούσθαι
ὁ περιληπτέον. οὐδ' ὅσοις σημάτης τὸ ὅ. ἢ μέρος.
ἢ μέρος ἀφαίρεσιν, ἀλλὰ τοῖς τὸν φθορᾶς τὸ καὶ μέρα
μένοις ὅλως ποιεῖν χρῆσθαι φιλῷ, τὸν οἷς ποιεῖ τὸ ὅλον,
τέλειον καὶ ἓν ἀπὸ τέλειον. ἵνα δὲ καὶ κοινότροπα
ποιῇ,
τὸν ὧν τὸν ἓν σχῆμα
τῆς ποιότητος, καταμάθοις καὶ ἰδιότητα ὧν.
ἐπιφανῆ, οὐ δὲν δοκεῖ μάθημα. ἀ μέρος δὲν
ἢ καὶ τοῖς ὅλον τὸν τῆς φορᾶς τοῦ ζῴου τος, καθαρισθή
σεσθαι. ἐποποιὸν μὲν οὖν ὅμοιον τὸ καλλίστου
τοῦτον ἰδιότητα τὸν χαρακτῆρα τοῦ τριγώνου. ἰσοσκελὲς δὲ
μέρος ποιὸν δὲ σκαληνόν. ὃ μεθ' αὑτὸν, ἀπέκτονον
τὸ καὶ σιμωνίδης. πρόσφορον τοιοῦν δὲ, μέρος

ἀριστόδημος· συμφραδέως δὲ αὐκρίμασος μὲν, οὐ δᾳσ·
μάμμον δὲ τῶν σομμῶν ὄφορος ἀς ϛ θεόπομπος·
ῥητόρων δὲ ἰσοκράτης· θηρσῶ δὲ καὶ ταύτης
παραδάγματα τῆς ἁρμονίας· ποιητῶν μὲν,
προχάρης αὐμόνος ἀνωφῶ· ῥητόρων δὲ ἰσοκρά
της· ἀρξόμαι δὲ ἀπὸ τῆς μετροποιοῦ· σωιμε
τρονάλεξάνατ ἄφροδίτα τραὺδιόσδοροτρόκλ·
μέσσαι αὶ· μιμήσασαι· μηδόνίαι αὶ δαίμωνατρό
τνια ἀνεμόν· ἄμμα τὺ δὲ μέλος τρο τὸ κοῖτόρος τα
τὰς ὑμὰς ἄϋδραι· οἷς ἀπτικρὶ ὄϋμνος· τραγῳδὸς
δὲ δόμον μᾷ τρῶι σα χρυσόφον ὑμνεῖ ἁρμό· τραῦδᾳ
ξα σα καιροῖσδ ὀδάρον ὦ λύδιε τρουδοῖ· τρῳριτάσμε
μαίνας τρυ λω α δημνῶ τε τρόρα· τραρσυσφέρος
διαμβρω· αὖ τασδ ὀξίλεον τοσυ δοῦμα καραδίαι ζω σ
ἀνδάνα τρο τροσσόσ τρο λιρ βοχι τῶν τον καὶ τι δὲν ρο
λαμμημμι λοσ τῳ μεσαύλα σα δόμο γον δῳ· μαι ἡμιστι νὰ
δλιϋ τε τῳ τρο καὶ ζωλύν δραν φιλό τητα τι σσταυφα
δίκης· ϛγτιΐφθυνῳ ταχόσος διάϛφαν δε δᾶρα
μι δεκαὶ τ ἅμα δὰ φ λοιϋ λυσθέρουσα ὁμεθμοι μαι
νῶ· ὅταν δὲ μίσον θυμιφιμναν· Ὁ ὅσα δέ μοι τόθος
θυμὸς ἰμαρ βρβρῳ τόμβον σὺ δ' αὐτὰ συμμαχοσδό·
ταύτης τῆρθῳ δρασι ἢ δυ δᾶφαν καὶ λιχάριος δν τηῖ
σωσχάσαι καιμῳ ὁ τητι ᾳόνθ τῶν ἁρμονιῶν· παρά
κρ ταιχάμμηροις τὰ ὀνόματα καὶ σωνύφαν τα
κατά πνασοῖ μῳ ὁ τητας· καὶ συ ϛγιάσ φυσιὰσ
τὸν γραμμα τῶν· τὰ ιχφωνήδν τα τοῖσ ἀφώνοις
σωαὶ ταὶ σμκρὸν διασσαὶ σης τῆσ φ δῆς, ὁ ὧν
προ τάγθῳ πόφυ μῳ ἄμμηροις κατα μίαν συ χαμὴν

σωνδυφθέρθαι. ὑμιφώνωνδὲ προσημίφωνα. Καὶ
ἄφώνωνκαὶφωνηέντων προσαμμα σημαίνομενον
διασαμβύνουσα τοῖσ ἠχοῦσ ὁμίγα ποιὰν ὑπόνυφσιν· ἔφαρ
ὧν ὁμὲν τὴν ὀδὸν ἀνα σκευοῦμενοσ· Ε ὑ ὃ ἴσοσ
ὃν τοῖσ ὀνόμασιν καὶ ῥήμασι. Καὶ τοῖσ ἀμφοισομερί
οισ· ὑμιφώνωνδὲ καὶ ἀφώνων γραμμάτων συμ
πλεκὸσ· τῶν μὲν ὑφωνόντων ἀμμή μοι ὑγρῶν ὑ, Καὶ
ὃν δὲ τῶν τοῦ ὑπομὲν τραχυτοῦ τοσ τὴν ὑυλάβαν
ὑυριόκων· φωνηέντων δὲ παραβολόσ· τὸ μὲν ὃν
τοῖσ μὲ μοισ ὡσ τοῖσ γνωσμένοσ· ὁ τι ὁμάλοσ· ὑ τὸ
ἁπλοῦσ· τὸ δὲ σωμα τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ· ὁ μέγεθοσ τὴ
τῶν τοῦ χρόνουσ· εἰ μὲ τοσ δὲ ὑπάρχον ὃν ἄνωσ τὸ
μῆκοσ· Καὶ συμφωνία τὴ τὸ ἁρμονίασ, τῶν ὀνομάτων,
μὴ δὲν ἀπολωλεκυῖα τὴ οὐσίησ τὸν ἦχον· ὁμόφωνα δὲ ἂν
Καὶ τὰ μὲ ποιὰ τὴ σωμ βόβοσ ταύτησ ἰδιώματα τῶν·
ἰσάπλοειδῆ ὑπὸ τῶν παραδείγματων τοιαῦτα ὃν
τα, οἷα ἀφ' ἡμ, ἑ μῆκοσ κρόσ ὁμόφωνον ὁμέγεθοσ
, γονημόβδ, Καὶ τῶν τρομίασ τὴν ἁπλότητα δὲ
δεξάσαι γὰρ σοὶσ ὡσ τὸ ἄλλο· Καθὸ δὲ ὁκάστων τῶν ὀξη
ρὶ σεμμένων ὑπὸ τοῦ Καὶ τὰ τὴν προθβολὴν τοῦ
χαρακτῆροσ ὑπὸ μόβδ· τὸ Καὶ σκιωσὰν ὑπὸ τῶν παρὰ
δειγμάτων Καὶ τὰ τὴν ὑυκαρίαν Καὶ χρῆμ·
σκοὶ δὲ ὃν διαφορεῖ τοῦ τὸ ποιᾷ ἂν ἐμ ἀποχρῆσθαι
οἱ δεῖξαι· μόνον ἀρκοῦν τοσ ἂν μοῦρσαι, τοῖσ δὲ
μὴ σοφισταῖσ παραλειπομένοισ· δύο δὲ παρα
δῆ σοσαι μὲ ζὶν ἀνδρόσ· εἰ σὺν κλαδικὺν σωμένον
χαρακτῆρα, ἰσοκρατοσ τοῦ ῥήτοροσ· ἡ ἁρμό
μασα σὰν τῶν οἴκοθεν τῶν πρὸ ἡ μέτρ χρὴ ἁρμόσαν

ἁμήμιος

ταύτην ἀκριβῶς τὴν ἁρμονίαν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ξύλον
ἐκ τοῦ ἄρκτου καλουμένου, ἡ δὲ πομφὸς τοῦ τοιούτου
καὶ φαυλοτέρου· ὧν τὸ μὲν ἕτερον ἔχον πρόσω
τηρίαν τὴν πορείαν δοκεῖ ποιεῖν φαύλην· ὁ δὲ πρίτης πόμ
φος ὁμοίως δοκεῖ, εἰ δὲ μὴ ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν
καὶ τὸν καλλίστου· ἀμφοτέρους δὲ τὸν ἀριθμὸν
διακοσίους κεκτῆσθαι· εἰρῆνος δὲ ταύτης
χορὰν ἀριθμὸς τὸν κατὰ σάλπιγγα ἀρχεῖος· πομ
φοὶ μὲν τοῖς ἔξω μέρεσι· λίνα δὲ τὰ μεσόν τας·
πομφοὶ δὲ τρεῖς, τοῖς τὰ ἀστραγάλους τοῦ ἄκρου τας·
καὶ τὸ πρόσωπον μὲν ὄν ποιοῦν τας· ὃν ἐπαρχεῖ,
ἡμᾶς μὲν ἀνάπλοφην εἶναι ὃς ἂν φαρρᾷ, ὡς
πόρρω τῶν ἐμῶν δωμάτων· τοῖς δὲ ἀριστεροῖς τοῖς
ἐμπόροις πελάζειν δὲ δι' ὀλίγου καὶ μονομάχοις
σωτηρίας· ἐμοὶ μὲν οὖν οἱ δ' ὅτι τυγχάνομεν τοῖ
μονομάχοις, καὶ τῆς ὁμοίας πρόσοδον καταφεύγειν·
ὡς πᾶσαν ὁρμίζεσθαι τὴν ὁμαλὰ διὰ τὴν δωμάτων ταύτην
κατασχήσειν· ἄφοβος δὲ, διὰ ταῦτα ταῦτα γὰρ ἀφανὲς
διαφόρ· ὁρᾷ τῶν πόλεων τὰ ἀρίστας πρὸς ἀπλανοῖο
μένας, καὶ μὲν μονομάχους· ὡς τὰ ὁμαλὰ ἀφανὲς
φαρρούσας, εἰ πορεύσαιμεν μὴν δωμάτων καὶ ἀσφαλῶς·
αἴτιον δὲ τούτων ἐστὶν, ὅτι πρὸς ἀγαθοῦς τοῦ λεκτοῦ
οὐδὲν αὐτὸ καλλίστου παίρασμένα τοῖς ἀνοίοις, ἀμφὶ
σωτῆρα καὶ σωφρονεῖ· τοῖς μὲν πρώτοις τοῖς
ὡς τοὺς δωμάτους· ὡς τοὺς τραπέζους, καὶ σω
φροσύνης ἐμμελὲς ἀριστερὸν τῆς· ἐπὶ χαμηλὸν εἶναι
διαφθόνων· πότερα ἂν αἴτιος ὑπάρχοι τοῦ τοιούτου
μέρους τοῖς πολλοῖς τοῖς αὐτοῖς· ἵ δὲ ἐπὶ χθόνα τῆς
φαυλοτέρας ἐπὶ τὸ μέσον ἀφ' ἑστίας μὲν τοῦ πορεύεσθαι

ὑπὸ διδόναι· διὸ δὲ τὸν ἱερόθυτον ὀφανομένης, ὑπὸ τοῦ χάρον φέρεσθαι τὴν αὐτοῦ ἀπαστραπήν· παρὰ δὲ τὸ ἰόωνη μαθεῖν καὶ συμφέρεσθαι καὶ ὄνομα θνητὸν ἀθρόαν περιφανῆ καὶ ἀστράπτειν ὑπόμνημα· οὐδὲ μὴν ἱεροῖς τοῖς μετὰ τῶν χρόνοις διαφέρεσθαι καὶ διαυθύμημα ἀπαμμήσαν· ἄμβων μνήσθη τὸν παφαίνεσθαι· καὶ φορᾶι καιρίοφθονος πράξαι καὶ προφυὲς αἰ σωπάσασθαι τὴν μέσην ἀρμονίαν, τὸ ἄρρεν ἁμαρτυρεῖ τῆς φωνῆς ταῦθος· ὅτι δ' οὐ λέγεται τὴν αὐτοῦ ἀπαστραπὴν ἢ τὰ προφέρη μεν αἰ πόρρω περὶ τῆς φωνῆς ταύτης τὰ μέσον, ῥαιδιουργίδαν· φασὶ μὴ ὑπὸ τὰ μὴ χάντι τὰ τυπίαν, οὐκ ἀν ὑπὸ ροὶ τὸ ὀνόματα· ἐν ᾧ ὧν οἷς παρθένοις ἀριθμοῖς· οἱ ομαι δ' οὐδὲ ἐν οἷς τοῖς μέσοις, πλὴν ἅτιμα διαφέρεσθαι· ὑμφόνων δὲ καὶ ἀφόνων, ὁμιλοῦσι ὑποφόρα ἐκφανὰς οὐδὲ τῶν ἀ· τὰ ταὐδὲ ὑπὸ ἀπαφάσαι τὰ αὐτὴν μέσην μὲν· ἢ τῶν μεφάνων μαρία προσάλλημα· τὰν τε περιόδων ὁ μὲν ὁ χὼν τὶ περιφθορὸς ὁ συνθύγραμμος ταὶ αμβυμὸν μονάκρασ ταῖς συμμαρίαις· ἴσορ αἰσαν ταὐτὰ ταῦτα, οἱ σχηματισμοὶ τῶν μὲν τὸν βαρὺν ἄχοντο· ἃ οἰχάντι θαὶ ς τῶν ρὸ μοὶ καὶ τῶν ρίσοι· ς οἱ περὶ φλησὶ οἱ τρύτοις· ἐξὸν δὲ ἰσαν ἡ μερὶ μὲν διαφθοκάσ ποφθρᾶται, οὐκ ἀν ἀκαιον εἶναι δὲ κᾶν μὲν ὧν ἐν ς ταὶ ροὶ τῶν δι ὑσιόν· ἱ καν ᾶς ἰχάρη ταν καὶ περὶ ταύτης τὴν ἀτων θθόος, ὁ ἂν λίρμενον· ἢ δὲ τείτη καὶ μὲν ἡ τῶν εἰρημένων δι ἡν ἀρμονιῶν· ὑπὸν κρατὸν καρᾶ ἀρὸ, ἀντὶ ὑριόν τὸ καὶ ἱερείπνος ὀνόματος, σχῆμα μὲν ἱ δρον οὐδὲν ᾧ· ὑμῶν ρὰ ταὐδὲ ᾶ ᾶ ὃ κάνον μαρίασ καὶ ἀπὸν ὑμογήτιο

τῶν ἐν ἑκατέραι μερατιάδη· ὃν αὐτὴ δοκᾷ μοι τὸ πρᾶ
γμα ἑαυτῇ διαφέρεσθαι· ἐπὶ δὲ μεσότητος μὲν
τις· μεσότητος δὲ λιαρότης· σημεῖον· καὶ ὄργανον· ὀσφρη
σις γὰρ δοκᾷ καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκεῖον κάμνουσιν
αἰσθάνεσθαι φιλοσοφοῦσιν· ὁρᾶτε δὲ οἱ ἄνθρωποι καὶ
πρότερον· οὐκ ἀπαρτισμὸν ὄμμα ἐντιμότατα·
στερεὶ δὴ καὶ ἓξ διαφοραὶ σώματος· οἱ τρεῖς μὲν
νοι αὐτῆι οὐ ταὐτὸν ταὐτόν τε, οὐδ' ὁμοίως ἔκαστον
δυνατόν· ἀμφοῖν μὲν, τρῶτα μᾶλλον· οἷς δ' ὄκρανα
ἐστάναν τε καὶ ἀνῆκαν· ἅμα δ' ἄλλοι ταὐτά, ἐξ
αὐτὰ ἄρτιον τρόγονα τὰ δὲ κατὰ ταὐτὰ τὰ δὲ
ἀσ τρῶν μέρων· κορυφὴ μὲν οἷς ἀνταύτων καὶ ὁμοί
ως, ὃ ξ οὐ πρὸς αὐτὸ ὡς τρεῖς καὶ ταὐτὰ ἀναβάσεις·
σπᾶσαι μὲν ἡμῖν αἱ δικαίως ὁμοφυεῖς· ταῦτ' ἄρ'
αὐτὸ τὸ ὡσαύτως ἀνάτοιτο· τοῖς τραύματος αὖ
ξάνθης ἀρμονίας, εἰς ἄκρον διαπεποίκιλ
ται· τῶν δὲ ἅμμων ὁ σοι τὴν αὐτὴν μεσότητα τὸ
τὴν ὅλων ἔχων· ἀτρεμοῖμι τοι ὁμὴ ρον μακρὸς ἀρ'
ὄκρανον ἔξ ἀναζόμενοι φαίνοιν τέν· καὶ ἑαυτοῦ
λέ ἑ θεσρεῖ τι σαύτου, ἄξιο ἑαυτοῖ· μικροῦ οἷον
μὲν, σοφοκλῆς· συγγραφὸν δὲ, λιρόδοτος· ῥη
τορικὸν δὲ, δημοσθένης· φιλοσόφων δὲ κοσμικὸν
δόξαν, δημόκριτος· τὸ καὶ ταὐτόν, καὶ ἀριστο
τέλης· τοῦτον γὰρ ἑκάστου σύρφην, ἁρμήχανον ἁμὰ
νον μὲν ἀφαίρεσιν τοῦ μέγους· σπερὶ μὲν τῶν γὰρ
μικτήρων, ταῦτ' ἴκανά· παραλείμματα γὰρ
τοῦτον, οὐ λέγομαι δὴν, φανερὸν πάντων τὸν·
καὶ οὐ δὲν δεόμενον μέγου· εἰ δεῖ μοι δοκᾷ καὶ

πόνων πομοῦ τῶν τα καὶ πραγματέας μαθήσομαι ἀξίας ἔμας.
Καὶ μαλάρ θεὸς δοκᾷ κατὰ τὸν δημοσθένην· ἀμβᾶν
μοίρης ταυτὸν ἔχει μοι δοῦναι τὰς ἀν τοῖς καφρτομένοις
ἔπαινους. Καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἀπὸ τούτων, ὃ σφενὶς, ὃν
ἔσεσθαι ἢ γὰρ ἔσται τὸ πονηρὸν· ἔπι μοιρίαν δὲ χερὸν.
τοῦ γραφέως δὲ τούτων, παραπεῖται· τὸ γὰρ ἔπαινον
ζημιοῦσθαι τὸν ἀναπεπαιδευμένον τοῦ κριτηρίου, πομπῆς
ἀρχὰς καὶ σκιᾶς τυτος ἀμβλὺ φάρμακον· τούτων δὴ
μοι πρὸς ἐμοῦ, ὃ κάμαθοίομαι τὸ φὰν διακοῦσαι·
τὰς δὲ μὴν ταῦτα ζημίας, μὴ ἔξ καλλιπαραπομένους·
ἀρξομαι δὲ πρὸ τοῦ, ἀπὸ τῆς ἡμῆς μὴ τοῦ. ὃν αὖ
ἐμῶν προχειρισάμενος· ὃν ὃν τοῖς μαθήμασιν
τὴν ποιητικὴν ὠμιλληκέναι φράσιν· βουλόμενος
μὲν καὶ πολείους, οὐκ ἔχων δὲ χρόνον ἢ κανὸν ἅπασι
φέρεσθαι τὸ σύνολον· ὁμολογήσαι ὃν τοῖς κρατίστοις εἶναι
καὶ μάλιστα τὸ σμικρὸν τοῦ δημοσθένους μέρος
τοῦ δικανικοῦ τοῦ δημοσίους, ὃν ἔξ ὧν ὁ σαρμόσῃ
μαλακὴν τὸ πρόσωπον τοῦτ'· μὴ δεῖς ἐμοῦ πάσῃ,
ἢ κἀν ἀριστοκράτους κατηγορίαν τοῦτ'· μὴ τὸ
μικρὸν ὁρᾶν ταύτης φαῦλον ἅμαρτημα ἕτοιμος
οὐ πάσ προφάσεν ἔλαττον εἰσαπέχειν· ἀμὰ πρὸς
βάσος ἀφομήσομαι καὶ σκοπὸν περιφυγόρρωνον
ἄξειν ἐμαὶ ἀφαιρέσεως· μὴ παρακεκινδύνευκας ἀπὸ τοῦ
ρητόρων ἅπασι μὲν αὖ τῆς· περὶ τούτων ἄξειν ἅπασι μὴ ἐμὴ
πουδή· πρὸς αὐτὸν δὲ ἐς περὶ τοῦ πομάχην ἃ φόβου.

λείπεται πολλά.

τοὺς δὲ χαριστικοὺς ἐξ ἑαυτῶν πρὸ χρισαμένου κατὰ τὴν
λιτὴν μέρος, ἢ τὸ περιέκαστον. νῦν μὲν περὶ τοῦ μέρους
μόνου. ὅταν δὲ ἅμα περὶ τῶν μερῶν. Καὶ περὶ τῶν διαφορῶν. ὅσοι τε
δὲ οἱ παραλαμβανόμενοι μόνοι ῥήτορες. πρῶτος μὲν ἐκ τῶν
προσωπείων λοιπὸν ἴσως κρατῆσαι ἴσως. πρῶτος δὲ
ἐκ τῶν διακριθέντων τοῦτο διὰ μνήμονα. ὑπὲρ
διαφθορᾶς γὰρ τοῦ πατρὸς τὸν ἀγῶνα ἐποιήσατο. τὸν δὲ ἀγῶνα
τοῦτον ἐπὶ τῷ ἀφαιρεθῆναι, τὸ περὶ τῶν
προσωπείων μέρος. προσφερόμενον δὲ τοῦτον,
ἔσων ἀφικόμενος ἐπὶ τὸν προκείμενον:

πλησίον

πλησίον συρακουσίων πατρίθεν.

λοιπὸν ὁ κλέαρχος συρακοσίων μὲν ὢν γένος.
φυγὰς δὲ ἀθήνησι μετοικῶν τῷ περὶ καισαρείαν
δήμῳ τῷ ἐπὶ φαρδαρείου ἀθηναίων. ἡλικίᾳ δὲ
περὶ τὰ καὶ δέκα καὶ ἑκατὸν ἔτη βουρίων ὢν πλεῖ-
στοις συνήθης φοίνιξι. κοινωνήσας τῷ αἰσχίνῃ,
τὸν ἀδελφὸν ἀθηναίοις τὸ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔσχε δοὺς
καίτοι πρότερον ἐπὶ τοῦ πολεμονικοῦ μέρους
μόνου. καὶ διὰ φιλοτιμίαν αὐτοῦ θεμιστοκλέους, ἐν ἀπορί-
αις πολλαῖς. καὶ μάχῃ τῷ συμφορᾶς, τῷ καταστῆ-
σαι τὸν ἀθλητὴν ὃν οἱ κλεῖται· μᾶλλον κρίνοις τὸ πάθος.
φασὶ δὲ ἀσθενῆς τοῦ δήμου ἐκπεπτωκότος τε
ἀκοσίου τὸν ἀγῶνα μισθὸν ἐκλαβεῖν. καὶ παρανο-
μῆσαι τοῦτο ἕως ἀθλοθέτου καταστῆναι κεφαλῆνος.
ὑδρίων καὶ τὸν ὑδρίαν ἐκφέρων ἐφ' ἅρμα κατὰ τὴν
λιτὴν ἐξ ἑκάστου τῶν χορῶν δι' ἐλάττονος τοῦ
διαπρεπεστάτου τοῦ ἑνὸς. πλὴν ἔστω

δε μ ρ α τ α ο λ ό μ ο ν · ἐ σ τ ὶ δ ὲ κ α θ η ρ ι α τ ὴ κ α ὶ μ ο υ λ α ῖ ο ν · κ α ὶ
π ρ ο σ β λ η τ ι κ α ὶ α ὐ θ ά δ η ς · π ρ ὸ ς δ ὲ τ ο ύ τ ο ι ς π α ν η μ ε ρ ι
ν ὸ ν · ὁ ρ θ ο τ ό μ ο ν · ὑ π ο φ ο λ ι ν ὸ ν · τ ὸ ν μ ὲ ν ὑ π ε ρ π ρ ο σ δ ι-
ν ο ο υ μ έ ν ω ν η ρ ι τ ό μ ω ν · ἢ κ α τ ὰ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν χ ρ ό ν ὄ κ μ α-
ζ ό ν τ ω ν · ἢ φ α ν ι σ τ ὰ τ α ῖ ς δ ό ξ α ι ς · τ ὸ ν δ ὲ ὑ π ο μ ε ν ο μ έ ν ω ν ·
ο ὐ π ο λ λ ο ῖ ς τ ι σ ὶ κ α τ α λ ι π ὴ ς π ρ ὸ ς π ο λ λ ὰ ν · ο ὔ τ ε ὁ μ ὰ π ά σ α ι
τ α ῖ ς / δ ο α ῖ ς τ ὸ ν λ ό γ ο ν · κ α ὶ μ α δ ί α ο ὔ τ ι ν ὸ ς τ α ῦ φ α υ λ ο
τ ά τ ο υ · τ ί ν ι δ ὲ κ ἀ χ ρ η τ α ι χ ρ ὰ κ τ η ρ ι λ ό γ ω ν · κ α ὶ τ ί ν ·
ἀ ρ ι θ μ ὸ ς ὁ σ τ ι ν ὁ κ τ α · τ ί ν ι τ ὸ ν ἡ μ έ ρ α ν ὅ τ ι τ ὸ ν μ ὲ ν ὑ π ε ρ π ρ ὸ
ἀ κ μ α σ ὸ ν τ ω ν · κ α ὶ π ρ ὶ κ α τ ὰ δ ὸ ἄ ρ ρ ο ν · κ α ὶ τ ί ν ὰ δ ἡ μ α ι ν ὰ
μ ὴ ν π α ρ ὰ α ὐ τ ο ύ · ν ω ὶ δ ὲ μ ὴ π ρ ὸ ἀ σ ο μ α ι μ ὰ ν ἡ ν · κ α θ α ρ ὸ ὶ
ἀ ρ χ ὴ τ η ρ ὶ ἀ ρ μ ὸ ν ἡ μ ὲ ν τ ὴ ν ὑ π ε λ ι ὸ ν ὑ λ α ῖ ο ν π λ ο ὐ τ ο ῦ ρ ι
φ ο ς κ α ν ὼ ν · ο ὐ τ ὸ ς ἀ ρ χ α ῖ ο ς δ ὲ κ ἀ χ ρ η τ α ι π λ α ί ο ν κ α ὶ τ ὸ ν
κ υ δ ί δ ν ι ο ν · ἅ μ α τ ὸ ς κ α τ ὰ κ ἡ ν τ ὸ ν χ ῆ ν · ὑ π ὲ ρ χ ο ρ ι α ζ ο υ ·
ὡ ὸ ς ὅ τ ι τ ὰ κ μ ὲ ἐ ς ἐ ς · τ ο ῖ ς τ ὸ ν ὑ δ ὸ ν δ ὲ δ ο υ λ ό ν ο ι ς κ α ὶ
τ ο ῖ ς κ ρ ι τ ί ο υ, κ α ὶ ἄ λ λ ο ι ς σ υ χ ν ο ῖ ς · κ α τ ὰ τ ο ύ τ ο μ ὲ ν δ ὴ τ ὸ
μ ε χ ὸ · ὁ π ρ ὅ τ ι π ε ρ ὶ τ ὸ ν τ ὸ κ α ὶ κ υ ρ ι ὸ τ α τ ὸ τ ὸ ν ὁ μ ὸ-
ν ο ι ς μ ή ρ ο δ ε τ ὸ κ α θ α ρ ὰ ν ἀ ρ μ τ ὴ ν δ ὲ ἄ μ ε κ τ ο ν, ο ὐ θ ὲ ν δ ὲ
μ ε μ ὸ χ θ α ι θ α π ο ν ὲ ὶ δ ὼ ἀ μ ε ν ὄ χ ο ν ὁ τ ὶ μ ὴ μ ὸ ν / ο ο ν ἐ μ ὲ
τ ὸ ν · κ α θ α ρ ὸ ὰ π α ρ ὸ δ ὲ τ ὴ ν τ ῶ ν ἄ μ π ε λ ω ν μ ε γ ὰ λ ο ι ἀ ν θ ὲ ν τ ο ῖ ς
ὁ μ ὸ μ α σ ι ν, ὃ τ ο ς ὁ μ ο ι ν ὸ δ ο ς ἡ ἐ ν ὸ ν ὄ θ α ι ὁ ἀ ν ὴ ρ · μ ὰ ν μ ὲ ν
δ ὴ τ α ύ τ η ν ἀ ρ χ ὴ ν · ἀ ξ ι ὰ ν ζ ὴ μ ο υ κ α ὶ μ ε μ ὸ χ θ α ι θ α ὁ ρ ι ὸ κ
π ε ρ ὶ η τ ο ρ ι · κ α ὶ π ᾶ κ ὸ ζ α σ α ὶ μ ε ν ὸ ν ἐ ν τ ο ῖ ς ω υ λ ο μ έ ν ο ι ς
κ α θ α ρ ὸ ὸ ν ἀ ρ φ ὴ ν ἡ μ ὲ ν ἡ μ ὲ ν, ἐ κ ᾧ δ ὲ τ ὸ ν ἀ ν δ ρ ε ι ὸ ν π ο ι φ ὸ ς
π α ρ ὰ δ ὴ γ μ α τ α ύ τ η ς τ ῆ ς ἀ ρ χ ῆ ς · ἐ φ ὲ ν δ ὲ κ α ὶ ο ὐ
δ ὲ ν ὸ ς ἀ π η ν ῆ τ α ύ τ η ς · ἐ ν π ο λ ε ὶ μ ὲ ν ὸ ς ἡ λ ώ σ α ν τ ὸ ν κ τ ὶ-
τ ὸ ν ἂ υ τ ὸ ν χ ρ ὸ ν ὸ ν ἀ κ μ α σ ὸ ν τ ω ν · ο ἱ δ ὲ φ ο δ ὲ υ σ α ν τ ὸ τ ὴ
ὑ π ὸ δ ὴ ξ α τ ο · τ ί σ δ ὲ τ ὶ ν ἀ υ τ ὴ, ἢ δ ὴ α π ὸ ν κ υ ρ ι ὸ ω μ ε τ ε

α ἀ ρ χ ῆ ς

ε τ ὸ ν μ ὲ ν μ ε γ ὰ λ ω ν φ ὴ
α υ τ ὸ · π λ ε ῖ ο ν ἐ μ φ ε ρ ὲ ς
ἀ μ ὲ ν

Καὶ Κοινὸν· Καὶ ὅτι μὲν κοσμικὸν ἅμα καὶ μόνον ἐκφέρεται τὰ
νοούμενα· ἢ Κόσμος ἀνθρώπινος ἀθροίζεται ἂν, τῷ πλεῖ
φάσκοντι χρησάμενον· καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο μόνον παρὰ τῶν
αὐτὸ τὶ καὶ ὡς μὲν καὶ περὶ τινὰ· καὶ μεταλαμβάνεσθαι
τὰ πράγματα περὶ τοῖς κοινοῖς τούτοις χρώμενον ὁμοίως,
καὶ ποιεῖ τι λεῖον ὀνόματος κατασκεῖν· τοῖσδε περὶ
τέρπεσθαι ἀνθρώπους δόξαν λέγων· ἅμα οὐ νομίζομεν εἶναι πρὸ
πόλεως, τοῖς ὅλοις ἐξηλλαγμένον τὸν ἰδιώτην· ἢ καὶ κα
τὸ φαινόμενον τὴν ποιητικὴν λέγειν φέρεσθαι· μετὰ φόβου τὸ πρ
νεῖσθαι χρώμενοι καὶ περὶ πολλοῦ· καὶ ταῦτα ἅμα τρόπῃ
καὶ οἱ δόξαις· ὀνομάζοντες ὕλης σημαντικῶν· ἢ καὶ ξὺν
χρηστός· καὶ τοῦνου κόσμου τὸ τοιοῦτον σχηματισμῶν· τὴν διαμαρτίαν
καὶ τὴν ἀμελῆ καὶ μόνον λέγειν καὶ πολυτρόπως τὸν ἰδιώ
την· δηλοῖ δὲ τοῦτο μὴ μόνον τὸ ὀνομαζόμενον ὂν πρὸς
πάνυ φορτικὸν τὸ καὶ περὶ ὕλην ποιεῖσθαι τὴν κατα
σκευήν, καὶ οὐ πρόσθεν τὴν αἰσθησιν φθαρ
μένην, καὶ τοῦνου κόσμου σωτῆρα αὐτὸν, οἱ πολιτευόμενοι
καὶ πόλεων· ἢ τοιγαροῦν καὶ τὸν ἀνθρώπινον ῥητορικὴν ποιη
τικὴν τε καὶ περὶ πᾶσαν φρόνησιν· ὡς σμικρὸν τὴν ψυχὴν
νομίζων εἶναι· ἢ καὶ ἄνθρωπος· περὶ δυσκόλων
καὶ πολλῆς ἀπορίας αἰσθάνεσθαι ὂν τὴν δημιουργίαν·
ὡς δὲ τοιαῦτα ὄντα· ὁ καὶ παλαιότερον αἰτίαν ἐστὶ θαυμαζόμε
νη, θουκυδίδης· τοῦτο μὲν δαιμονιώτατος τὸν σωτῆρα
φόβον· ὃν τοῖς ἐπιτάφιοι καὶ ὃν τοῖς δημηγορίαις· περὶ
τὴν καὶ κατασκευὴν χρησάμενον ὂν πονηροῖς ἐξηλλαγμένον τὴν
ὁρμὴν φανῆναι φύσιν ἅμα καὶ κόσμον ὀνόματον αἰτίαν φθορᾶς·
λεῖαν δὲ, τοιοῦτον οἱ δὲ νικόκλεα· ὃν τοῖς τοῦ
δὴν ὑφορμένοις δικανικοῖς μόνοις καὶ σχημονλόγοις καὶ

ποιῶσαι· πλὴν ὅτι μικρὸν ἐντοῖς παντμηρικοῖς· περὶ
γὰρ δὴ τῶν ὑπερφλικῶν αὐτοῦ καὶ ἀφαιρικῶν καὶ τῶν ἀλόγων
οὐδὲν μᾶλλον παρὰ ταῦτα ἔστιν εἰπεῖν, οὐδὲ δυνάμεναμάθειν· ὁμοίως
δὲ τοῖς ἰδιοπαθέσι διαφέρουσι καὶ πλατυσώματον ἰδιότητι
διαφέρει· καὶ ἐπὶ ποιητικὸν καὶ παθητικὸν λόγον· λεκτικὴ
ἐκ τοῦ μέρους λέξεως ἰδίαν τὴν ἀλόγων ἁρμονικὴν· λέγω δὲ τὸ ὀνόμα τὸ κοινὸν καὶ ἴδιον· μηδὲν ἔχοντα
ὀνομαστὸν μηδὲ φορτικόν· ταύτην δὲ τὴν ἁρμονικὴν
κοινὸν παρὰ τοὺς ῥητορικοὺς λαμβάνειν· ἔστιν δὲ αὕτη
οἵα τὸν αὐτὸν ἑλληνικὸν διάλεκτος τρόπον· ἔστιν μὲν
οὖν πρῶτον τὸ περιφερὲς ταύτης βλέπειν καὶ σαφὲς
καὶ ῥητορικόν· ἔπειτα δὲ αὐτὸ μέγα λοιπὸν ἴδιόν τε
περιστρεπτικὸν ἐκ μακρᾶς ἐπιφορᾶς ἰσοῦ μέρους αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἔστιν ὅπου προσθεῖναι τούτων κοινὸν πρὸς ῥητορικήν
ἀλλὰ καὶ δυνάμενον τὸ αὐτὸν ἐν ὀνόμασιν κυρίοις καὶ κοινοῖς τοῦ
λέξεως μέρους· περὶ τὴν ἁρμονίαν ἀπὸ φαινομένων περὶ τὸν
ἄνθρωπον τὴν σαφήνειαν· οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν· ἔστι γὰρ τὸ καὶ πράγματι
λίαν σαφῆ φαίνεσθαι οὐ πρόχειρον· τὸ κεκμαρομένον δὲ ὅτι
τὸ μὴ τοῦ κοινοῦ λέξεως καὶ δημοσθενικόν· οἱ δὲ
μὴ γάρ οἱ πράγματα ἔξω φαίνεσθαι φύσει πολλὰ διὰ κατα
σκευὴν λόγων καὶ ἀσάφειαν· καὶ δεόμενα ἔξωθεν λόγου· ἃ δὲ λόγου
λέξεως· ἀπλᾶ ἔστι φανερὰ καὶ σαφῆ· καὶ τοῖς πόνου πρὸς
δεομένοις πολιτικὴν ἀφέλειαν λόγου· καὶ φύσει δὲ αὐτὰ
φανερὰ ὁμοίως ἐστὶν ἔξω τὸ σαφές, οὐκ ἔξωθεν λόγου ἀπὸ ἀγω
γῆς· μᾶλλον δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνόμασιν ἐκ πολ
λοῦ περιουσίας ἀποδέχεται τὴν τοιαύτην ἁρμονίαν·
ὡς δὲ καὶ τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζητοῦμεν· καὶ μᾶλλον τὸ

νῦ μ᾽ ἀχθος ἐκφόρτιν τῶν μελήματα· μᾶλλον τὸ σαφὲς ἔχω
λόγου πράγματος ὄντος φύσει τοῦ σωφρονεῖν ἄμφω ταῦτα,
καὶ κόρος ἀσημερίας. Εἰ μαίμαξα οὐδενὸς εἰ πυκτεύομεν
ἀποδύσκιν υἱαλωσίας. ὅσον οὐδὲν τοῖς διαφόροις χρῆσθαι
τὸν ἄνδρα· οὔτ᾽ ἀκριβολογίας, οὔτ᾽ ἀσαφείας δοκεῖν λαμβάνειν
τοῦτο δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύειν τὰ πράγματα
παρ᾽ αὐτοῖς, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖν τὰ ὀνόματα·
τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἔστι τοῖς διαφανέσιν τὸν διάστημα ἀμέτρητον
τοῖς μὴ ἀσθενοῦσι μαίνεσθαι. Καὶ οὐκ ἔστι μὲν τὸ ἔρημον
ἀσφαλοῦς τὸ σῶμα· ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἀκαιρότητος ἡμέρα
ἡρόσου· σωφρονεῖν δὲ τὸ καιρὸν καὶ πλεῖστον τῆς
τοῖς νοήμασι καὶ τὸ σοῦτον δὲ τῶν οὐκ ἀναισθησίαν,
ὥσθ᾽ καὶ πολλὰ καὶ τὸν χρησίμων ἂν δοξάσθαι παραλιπεῖν·
οὐ μαθεῖν ἀσθενῆσαι ἄρθρου ἀσαὶ τὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρεῖν
σὺ τοῦ χρόνου προσὸν ἐδὲ νόσου τοῦ λόγου· ἡρα
χοῦ νομὴν ὄρος· ἀσυμφορίδα τὴν διηλαύσαι μονολογεῖσθαι τὰ
πράγματα ἀπὸ χρῶν· ἀσοδεμήτορι, πλησιασθῶ ἀμέσως ὄν
δέξασθαι ζητοῦσι. ἀχὶ καὶ ὁ σιμμικτὸν δὴ καὶ τὴν ἡρᾳχότητα
τὰ τὴν λυσίου· μετρίως πρᾶα ναὶ οὐκ ἄρθρα ἢ παρόρασ
μὴ τερὶ· μᾶλλα ταύταις ἀφέλειν ἄριστα παραλυσίας πάνυ
θαυμαστὴν· λὶσ δὲ φέρασσο μὴν φύσιν ἀρχὴν θρασυμαχὸ
φοβοῦμεν μοιᾶν. Καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις ὄρος, ἐκ γένους
πρὸς ἁρμόσαι νὰ δοκῇ· μέρος δ᾽ ἂν ἀρμὶ κοινὴν οὐ νόμῳ
ἀμφοῖν· καὶ μὴ τοῦτο δοθῆναι τόνοι περὶ τοῦ ἀληθινὴ
φύσιν ἂν ἐκ γένους μᾶλλον τερὶ φθαι· οὐ μὲν τοι διαστεμοῦ
μαι νὸ ὁ πρόσω ἤρξε τὸν ἀρχὴν ταύτης. Κατὰ τὸ παρ᾽
ἄλλο τι λυσίας μᾶλλον ὁρμαύτῃ δὴ μᾶ φύσει· τοῦτο θαρσῶν ἂν
λ᾽ πὸ φυναίμην· τὸ δ᾽ ἔστιν ἐν φύσιν ἀρχὴν, εἰ σαφε-

φανερὰ τὰ νοήματα· καὶ περὶ ὠλλοσ ὁκ φθορὰ δικαίοις·
οἱ κρίσεις πάντ· καὶ αἰωνία τοῖς δικαίοις λόγοις· καὶ
πάντ ἀμήχανα φρονῆ· ταύτη μὲν μέρη μὴ σαντο δῆμο σθέ
νησδὲ καὶ ἀπρόσμαχο· πλὴν οὐ χοὔτοσ τὰλλοῦσ οὐ
δὲ ἀφθάλοῦσ οὐ σαφῆ μοι σο χρῆ σαμένοσ αὐτῆι· ἀλλὰ πρὸ ὀρᾶν
καὶ πῆμα σο· μόνοσ γὰρ οὐ σ ὁμοῖ φαίνεται, πρὸ οὐκ ἀπὸ
τὸ μοῖ κρίνομαι καιρόν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν ὁμόρριζαν πρὸ
μὴ μῖμοι γλῶσσ ον· αὐτὴ δὲ ἡ δυσάμορο σ ἐπ τοῦ αἰσθά
νεσθαι τὰλφόμενα· μὴ σαγδὲ κτὴσ τῶν πρᾶκ
μῶν τοιοῦτοσ λήτεσσο· ὁδὲ προσέχων τὴν δι ἀνοιαν
τοῖσ λοιοῦλοιοις· οὐχὑγτοσ ἁσυσκαιοσ ἀλλ ὁσ ἀφθο
λῖ μα σδὲ τὸ νοῦ· ὃσ ὀχὶ πολλὰ τὰ μὴ ὁμένα ἀτὰ
δηλούμενα ὁρᾶν· καὶ οὐ σαφῆ πάροῖσιν οἷσ ἂν ὁρᾶ τοσ
φσὰν μὴ πρόσ ποισ ὁμμάν· ἐπεὶ δὴ τὰ πάντ οὐ θὲμ φύσο·
τοὺ μὲν αὖ δρᾶσ αι τοῖσ ι, φύσ ει τοῦ δὲ δρᾶν ο ἡ θμὸσ,
τοὺ δὲ φρᾶν· κρᾶτ ίστοσ δὲ πάντ ων ἀξύν τοροσ ἐσ τὸν
φύσ ιν αὖ σ ὁ κάτο πτόσ ον, καὶ τὰ πρὸ σθὲν τα ἕκάστοισ ὁπο
δοῦσα, σαφῆ τ καὶ ἀ ἡθῆ καὶ ὁρίσα· ὁπο δὲ δόσ μὲ τ
οὗ σ αὐτοῖ· καὶ τὴν ἀπὸ ἑκάστων ἀρ ἐτῶν, ἐσ αὐ μὲν ἡμῖν ἐπ
πρὸσ ὠ ἡ τοπ οἷ ὄν.

ἁπλοῦσ ον γὰρ οὐ δὲ ἀρ φὲν δύ σασθαι
παρ αὐτοῖ ρῆ τορι τούτοι πρὸ σθε πεν· οὔτ ἂν ἡ θοποιῆ τὸν
οὔτ ἀ τυχὸν· πρὶ σθμ τ ὄντων· ἐσ τοῖσ καὶ πρὶ ἀ τῶν ἀρ ε
τῶν τὴν σημεῖ ωσιν ποι ε· δὴ καιοί σασ τ καὶ μέ ζεσσο· καὶ τοι
τῶν τῶ σωφρο νεῖ σθαι· ὃν ἅπασι τούτοισ ἁπ φαίνομαι
κατορθοῦν· οὐ γὰρ δὴ λόγο σημεῖ ον μόνον ἐσ τὶ θέσθαι
χρὴ σιμα καὶ ἐν ψυχῆ· καὶ μᾶλλ ον τοῦ λέγοντασ· οἷ σ ἐφ ἑκά
στασ φύσασθαι τῶν μὴ ὄντων τοῦ λόγου, ἁμῶσ καὶ τὴν μέ ζιν
ἀπ ὀλ ίγων τοῖσ ι μ ἐθ ὑπνοι κῆν· ἢ πρὸ φ υκεν αὐτὰ ἑαυτ

κρατήσαι δλλήλοιν τὴν σαρκὶ καὶ κυρίαν καὶ κοινήν,
καὶ παρ' ἀμφοῖν σωτηρίαν· ὁ γὰρ ὅμοσ· καὶ τὸ ξύλον·
καὶ τὸ ἐξ ὅτι τὴν δικαίαν ἅπαν ἀνήκε ποιεῖν· καὶ σωτὴ
θησόμενον· αὐτὴν ἀφ' ἑλοῦσα πᾶν καὶ ἁπλοῦν· ὁρᾶν ὅτι οὐκέτι
τὴν περιόδοις καὶ τοῖς ῥιν θμοῖς, ἀμέτρον τὴν δ' ἀμετρίαν ἡμῖν
ὑπάρχειν· καθ' ὅμοιον δὲ ἵνα καὶ περὶ τούτου ἐφ' ἑαυτῆ,
οὐκοῦν ὅτι ὅμοσ ῥητέον· τὸν δὲ τὴν ὁμοίαν καταστολὴν
χρησαμένων τοῦ λόγου· ἐπ' ἴσον σωθήσεσθαι ἐπ' ἀπειρον
τρον· δοκεῖ μὲν γὰρ ὅτι ἕνα· καὶ ἀνύχνιστος ὁ τῆς ἁρμονίας
αὐτοῦ χαρακτήρ· καὶ οὐθαμοῦ σαφῆ μέν· ἐφ' ἁπλοῖς μὲν τοῖς ἰδέαις
τας· οὐκόλιγοισδὲ καὶ τῶν φιλομούσων· ὁ σοι μὴ μεγάλας
ἔχουσι περιόδους· τοῖς αὐτὴν τὴν ἀπαρέγχειρόζειν
ὅτι ἀν ἐπὶ τὴν δέαν καὶ οὐ κατὰ τύχην, αὐτομάτως δὲ
πῶς καὶ ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ σύμφυτον· ἐστὶ δὲ πάντως μὴ τυχὸν
λοῦ κατασκευῆς· πῶς γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπείρητ·
καὶ δεδιδαγμένον; καὶ ὃν αὐτοῖς τοῖς μηδεμίαν δέαν ἔσω
κατασκευῆς τὸ δέον ἔχει· τὴν ἀληθῆ δὲ οὐ πάντως ἐπὶ τὴν δέ
ον· καὶ φύσεως μὴ μὴ τὸν νῦν σφαλλομένους· οὐκ ἂν
μαρτάνοι τὴν μοῦσιν σωθήσεσθαι· ἔστι γὰρ οὐκ ἂν
ὅροι τοῦ τῆς ἀληθείας· οἱ ὁμαδὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν
λοιπὸν λέξιν οὐδενὸς ἧττον τῶν ἀρχαιοτέρων ἁπτό
ἁπλοῦν ἀρέσκειν, καὶ κάλλος ταύτην μόριον αὐτῆς· πρὸς τὸν
λέγοντα, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα· ὃν
τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τοῦτο τὸ πρέπον ἀρκοῦσα ἡ μο
σική· καὶ γὰρ ἐλευθερία καὶ νόσος· καὶ παιδεία καὶ ἐπι τηδεύ
ματα· καὶ ἦθοι· καὶ τοῖς ἀλόγοις ὑποῖς δὲ ἀφορᾷ τὸν πρέ
πον πρόσωπα, τοὺς οἰκέτας δὲ πολὺ δοκεῖ φροντιστὸν· πρὸς
τὸν ἀκροατὴν συμμετρίαν τὰ λεγόμενα οἱ κέρδος·

οὐ τὸν αὐτὸν δὲ πρόπον δὲ καὶ ἐκ κλησιαστὴ
καὶ παν μυρίζοντι δὲ ἀμφὶ μεσηοσόχλοι· διαφορὰ δὲ
τὸ αὐτοῦ μαμμαν ἢ κατὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ πε αμαίρον δὲ
πλέξιος· ἀμφὶ χόμενοι· μὲν γὰρ ὀξὺν δὲ καυθάκη κῦα
καὶ ἡ δὲ· διὰ γομένοδε, πιθανὸν δὲ καὶ περὶ θρίσσο·
ὁ πολὺ μυῶν τι δὲ θρωπὸν δὲ καὶ πυμὴ· αὐξοντι δὲ
καὶ παυόμενοι, ὀσμὴ δὲ καὶ ἀμὶ θυμὴ· λίνα καὶ φαιόν
μεσηοδὲ, δι' ἀμεμμένη καὶ σωτρομος· λιπτὸν δὲ
καὶ τὸ περὶ θρον τὸ τάξισσο, περὶ αὐλοῦ· ὅτι
μὲν γὰρ πιθανὸν καὶ πιστὸν· καὶ περὶ τὸ φυσιῶν
ὅτι φαίνονται· καὶ πᾶν τὸ ὃ σα τὸν τοι αὐτὸν ἰδίωμα
ἔχει, πρὸς ἕν δὲ τὸν οὐδὲν ἴσως διαφέρει· δύο
γὰρ ἢ δύο τοῦτό γε· καὶ οὐδὲν ἔστι ὃ σοῦν
καὶ πέρα· καὶ ἀκολὶ μαθὼν ὁμοίως ὃ πάντως ῥὶ
τὸ ἐξομαὶ τὸν ἢ τὸ πιθανώτατον· ὃ φ' καὶ ταύτην
τὴν ἀρχὴν λίπτὸν περὶ αὐτοῦ ῥὶ τρος·
πρῶτα καὶ καθὰ μᾶλλον ἔχομεν περὶ τοῦ λυσίου λέξεως
τὴν λαμπρότητα καὶ μιμούμενος δὲ τὸν ἀμφὶ νόμοι
τὸ τὴν θρύλλον φάναι· τὰ μὲν ἄλλα τοῦ χρόνου
προχαίρομεν, ὅσσα· μιᾶς δὲ χάριν τοῦ ῥήτορος ὅτι
δέχομαι· κρίνασα καλλίστην τε καὶ κοινοτάτην καὶ μό
νην τὴν μαλιστα τοῦ ἄλλου τοῦ λυσίου χαρακτῆρα δυο
μένην ἁρμόσασθαι· ἣν ὑπερθαυμάζομεν οὐδέτερον τῶν ἀφ'
ἑαυτοῦ δὲ πρῶτοι· καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον ἂν δὲ
ἔδοξαν ἁρμαστὴν ἀλλὰ δυνάμην· οὐ δὲν διαφέρομεν·
ὑπερφυῶς μὲν γὰρ χορηγῆσαι, κατὰ τὸν οἰκεῖον δὲ σκοπὸν
τὸ δεῖν ἀλλὰ δὲ ἂν δύνη· ἢ τὸ πάσιν ἅπαν θοῦσα τοῖς ἐμοῦ
μασι· καὶ τῷ ἐμοὶ χάριν· πρᾶγμα παντὸς μᾶλλον

Καὶ θαυμαστότερον· ἀριθμὸν μὲν γὰρ ὄντινο φθέγγεται καὶ πᾶν
ὁμοίως ἰδιώτης καὶ τεχνίτης φαυλότατον δὲ
λόγου δηλοῦται· καὶ οὐδὲ τοῖς κρατίστοις ἁπάντων ἐμ-
μένοις ἄπορον· ὃς δ' ἂν τοῦτο λόγου διδαχθῇ ἀφ'
ἑκάστου τῶν δυνάμεων ἢ τοῦ ποτέ ἐστιν, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ ἀμ-
μου πολλοῦ καὶ καμόντος μεγάλου διασκέψεως ἀπαλλάττων
λόγου· ἡρῴδη ἐπὶ κάμνοντος μὲν ἰατρόν, τί δή ποτ' οὐ
τέτηνὸ καμόντων ὁρᾷ· ἐπὶ κινήσεως δὲ μελλούσης καὶ
πλοῦ φθορᾶς, τί λέγεται τὸ ἁρμόττον· ἐπὶ σώματος
τριάδος δὲ χρόνου, τί ἐστὶ τάξις· καὶ τί τὸ ἄρυθμον·
καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ συλλήβδην ὁρᾶν τε καὶ πράγματος,
τί ὁ μόμενος καιρὸς, καὶ πῶς τὸ μέτριον· αἱ σθενόσγαρ
τοῦτον ἕκαστον καταλαμβάνεται, καὶ οὐ λόγου· ἀσθενὲς γὰρ
μοι καὶ παρ' αὐτοῖσι περὶ ἓν τοῖς πολλοῖσιν ἀκούειν
ἀκριβὲς ἁρμόζειν· ἀσ ἂν μηδὲ τὴν θλαχίστην ἔριν
διημάσαι δύσιν ἀμφοῖν τὴν ἀκολουθίαν. Καὶ μὴ
μὴ δὲν ἀμφοτέρως ἀκριβὲς ἔν τῷ κριτήριον, τοῦτο
καὶ τοῖς ἀνθρώποις τὸν λοιπὸν λόγον· καὶ τί δὴ πα-
ρ' αὐτοῖς χρῆσθαι πολλοῦ λόγου· ἐπὶ μὲν δὴ
ἐπὶ τὴν δόξαν χρόνον οἱ πολλοὶ καὶ μακροὶ τε καὶ ἀμ-
νοι πάθη, τὴν ἀμφοτέρων σωφροσύνην ἀσθενῆ· ταύτην
μὲν τοι κρατίστων ἔν τῷ ἔλεγον· καὶ χαρακτῆρι δὲ καὶ ταύτην
τὴν λοιπὸν λόγου ἔχειν ἀνάγκη· ἢ τὸ φυσικὸν αὖ
τὴν δὲ καὶ ἀστοχίαν, ἢ τε πόνου καὶ τέχνης ἔρνασιν·
ἢ τὸ μὲ τὴν ἐξαρκοῦν ἓν ἐν τὴν δυνάμεν· ἓν πάντας
ἢ ἐκ τοῦ ῥητέρως· καὶ ὁ τὰν διαπρεπῶς περὶ τὴν
τὸν ἀνθρωπομόμενον ἐστὶν αὐτὸν λόγον· καὶ μὴ ἄδηλον
ἐν μοι δὲ ἀπὸ ἀμφοτερομένης ἐστὶν ἀληθὲς ἐφ' ἑν· ἐπὶ ταύτ

Καταβάντα τὴν αἰτίαν ὅτι τὴν φαντασίαν. ὅτι τὸ μὲν μὴ
αἰσθάνεσθαι τὸ μὴ παρόν, ὅτι κοσμικὸν καὶ οἰκεῖον μοι τὴν
νεφέλην, τὸ λυσιτελοῦν αὐτὴν τὴ θέμεν. καὶ οὐδὲν ἧττον δὲ
περὶ τῆς αὐτοῦ ἀξίας. ἐὰν δὲ μηδὲ μέλλῃ
μηδὲ ἀφροδίτην, ὁ τῆς λέξεως χαρακτὴρ ἔστι,
δυσὶ πρὸς καὶ τὸ πλέον. μὴ ποτοῦ λυσιτελοῦντος. καὶ
οὐκέτι μᾶλλον μὴν τὴν ἀμείνονα αἰσθήσειν. οὐδὲν ἂν πάνυ δεῖν
ἔρημα; τὸ νῦν ἀμείνω μοι δοκεῖ. καὶ περὶ τῆς ἐξαφανισμὸν
ὅλου. τὸ μὲν ἀεὶ νεφέλη, τὸ μοῖσι οἱ ὁμοῦ τὸν ἀπὸ χάν
κατὰ τὴν αὐτοῦ καὶ ἀμείνω ἰδίου ἐξέβαλλε χαρακτῆρα.
τὸ μὴ φθόνου νεφέλην τοῦτο. ἢ δὲ, ὡς κέχαρισμένος καὶ
ἀπαφροδίτου λυσιτελοῦν τὸ κ μὴ ἐρεῖ οἱ γὰρ οἱ κάμνει τὴν
κεφάλην χρώμενος, ἢ τοῦ καθ' ἡδονὴν ἕρμιν ἀφ'
ἑαυτοῦ τὸ τοῦτο λέγόμενα· ὡς τὸ μοῖσι ἢ δὲ τὸν ἂν ἀ
φέρομεν ἐς αὐτὸν λόγον. καὶ τὸ φθονεῖν τὸ
τοῦ πλήθους ὡς ἐστὶν ἔρημοι, πάνυ μὴ ἡσυχίου
ου. καὶ τάδε ἀλλὰ οὐ κατὰ ποσὸν ἔχοντας, ὅτι τὴν χαρίεντος
πρὸς καλλιονὴ τὴν λυσιτελῆ. οὐδὲ τὴν ἀφ' ἡμᾶν ἔχοντα
ἐκ φρενὸς τῆς λέξεως. τὸ πάσας τε καὶ ἀσφαλείας
φρενοῦ κόμπασον λυσίου. ὧν ἔστι καὶ ὁ περὶ τῆς ἰδίκεα
τοὺς φθόνους. ὁμοίδοτι μοὶ καὶ χαρακτῆρα ἐλλοιᾶν
τοῦν, καὶ κλαυσάμενα τῆς ἐκ φρενὸς δωσαίμεσθα. ἵστασμεν
τοῦ λόγου. ὁ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἁρπάσθαι περὶ τοῦ. καὶ
ἁλμυρὸς πολλὰς. ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχειν, ἀλλαγῆσαι, καὶ μοὶ δὲ
τὸ λυσιτελοῦν ἐπιφαίνεται μᾶλλον δ' ἄνθρωποι κατ-
φάνης, ὁ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ῥητορικοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ χρό
νου σὺν ἀλγεινὸς ἀμείνω· φύσει ὁ νῦν κόμπασιν ἡμῖν
θηλάζειν τὸ λάστησαν λυσίαν, ἔστι καὶ δὴ ἔστι νεκύ

ἁρμονίαν
ἀοκώνιεχαρίς
ἐνθυμήμασι

ἀρχοντος· ἐπὶ ἐφημόλοις δὲ ἡ προτροπὴ τῶν
νεωτέρων τοῦτο ἐφίσματος ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἡτέρου· μέχρι
γὰρ ἀκιστοῦ ἦν ἀρχόντων· ἐφ' οὗ τὴν ἐρημίαν αὐθημαίοις τε
καὶ κακοδαιμόνιοι· καὶ μάλιστα δὲ μόνον ἀπόδοιτο
τὰ τε ἀκρόπολιν ἐφ' Κρατίνος ἐπὶ δὲ τὸν λιμένα· καὶ
τὸ περὶ τὸν ἐφ' κόνος καὶ τὸ τέταγμα ἐπὶ προτροπὴ τῶν
ἐκκλησίαν κόσμος τὸν νεωρίου, πρὸ τοῦ σωτηρίας
τοῦ γὰρ τὸν ἀρόμενον ἐφ' ἑαυτῷ· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀπὸ
λῆν τοῦ ἀνδρός, καὶ αὐτὴν φόρον ἀν αἰ αἱρεσίμη·
οὔτε τοῖς πράγμασιν ἀρὸ πρόσφορον, οὔτε τοῖς ὁμο
μασιν αὐθημαίος δὲ· ἐπὶ τὰς ἐκκλησίαν· οὐκ ἔστιν δοῦ
ναι τὴν λῆξιν τοῦ λιμένος χάριτος· καὶ παραυτὰ
τοῦ χρόνου, οὐκ ὀλίγου ἐφημέρου ἐφορουσῶν
ἐκκλησίαν τοῦ ἡτέρου· ἀμὰ καὶ ἐφ' ὁμονόλοις·
ἐν γὰρ τοῖς συμμαχικοῖς πολέμοις· τὴν φόρων λίαν ἐφ'
ἑαυτῷ ἡμῶν φαίνεται· καὶ τὰς ὑπαίθριος ἐπὶ τὰ τέλη
μάς, ὅσοις ἐξ αὐτοῦ μὲν φαίνεται τὸ λόγου καταφανῶς·
οὔτε δὲ ὁ πόλεμος πῇ πῇ κατὰ φανῶς καὶ ἐκ
πίνων ἀρχόντων· Ὁ τι μὲν οὖν φοίλου τοῦ ἡτέρου
περὶ τὸ ἐφ' κόνος καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω εἰπεῖν
ὅτι ἐφ' πᾶν· ἵνα μὴ αὐτὴ προαιρεῖσθαι τ' καὶ δῶ αἰμοι, ἐν ἀμφο
τέροις· ἐπὶ δὲ τοῦ καιροῦ ἐν τοῖς παρόντι διασκοπῶ·
ἐφ' καζόμενοι φίλιππος ἐφ' ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ τὰ
πολέμια δόξαν ὁ ἀνήρ· καὶ ἐν πόλοις οὐκ ἄκαιρα φέρ
μηνος· ἵνα τὰ λῆξις ἐν ἀμφοῖν· πολὺ τὸ φορτὶ κὸν λῆξ
αι τὴν κοινόν· καὶ οὐχ ὅσον ἐν ἡμέρᾳ ἡτορίλιον
ἀλλ' μοὶ δὲ, ὃ φαίνεται τὶ λίαν αὐθαδῶν καὶ ἀλαζονῶν·
ἀλλὰ πρὸς μὲν τοῦτον, ἕτερος δὲ λόγος θεὸς ἐφ' διαπλῶν

ἐπὶ δὲ τὸν ἀμφίπολιν πόλεμον ἐκ τῶν παρόντων σκοπῶν

λη. τὸ μὲν δὴ ὑπὲρ ἐξουσίας μέρος τοῦτο ἐστὶ τὸ περὶ τὴν ἐν
τῷ λυπεῖσθαι καὶ χαίρειν κτλ. κατὰ τὸ δεύτερον
μέσον ἡ κοσμιότης καὶ ἀμετρία τῶν μεταιρετῶν χαί
ρειν· λείπεται οὖν ὑπὲρ ἐπιμελείας τοῦ ἐπιμεμερισμένου ἡμῖν,
οὗ τὸ φοβερὸν ἐμνημονεύσατο. καὶ τὸ μὲν περὶ τὴν ὀρ
γὴν φανερὸν ἐκ τοῦ ῥητέον τοῦτο· συμβαίνει γὰρ τὸν ῥᾳθυμοῦντα. τὸ καθαρὸν τοῦ μὴ ὁμοπαθοῦντος μὴ ἀκριβῶς
τὸν διαλεκτικόν· τὸ δὲ τοῦ μὴ καὶ μὴ τρόπῳ καὶ μὴ κατὰ
καλὸν ἐκφέρεσθαι τὰ μὴ μαθήματα· μὴ σαφῶς· μὴ
σωφρόνως· τὸ σαφέσθαι καὶ ὀρθῶς λέγειν τὰ μαθήματα· τὸ μὴ δὲν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ ἄγεσθαι τὰ νοητὰ μέρη. τὸ
μηδὲν αὐτὸν ὑποτίθεσθαι πρόσωπον μηδὲ λόγον ἀνθρω
πίνην· μὴ τῆς σωφροσύνης τοῦ μὴ ὁμοπαθοῦντος μὴ δορυλ, μὴ
μεμεμψιμοιρίαν ἰδιώτην· τὸ τοῖς ὑπὸ κλήμεντος προσ
ποιεῖσθαι καὶ πράγμασι, τοῖς περὶ ὑμνους ἐφαρμόζειν λό
γους· μὴ πλοῦτον· μὴ τιμὴν· καὶ τὸ πάντα· καὶ μὴ χαίρειν,
καὶ ὁπόταν μέσον καιρὸν. ταῦτα παραλογισ
λαμβάνοντος ἀνθρώπου φθορὰ ἡδονῆς· ὑπολήψεως δὲ καὶ μεγάλου
περὶ αὐτὸν λογισμοῦ ἀλλοίωσις· οὐδὲ κατὰ πλῆκτι
κὴν μανίαν καὶ φαντασίαν· οὐδὲ τὸ περὶ κέρδος· μὴ τὸ δύνα
μὴ τὸ φοιτητὸν ἐπιφανῶς· οὐδὲ αἰσχύνη καὶ τὸ μὴ
ἰσχυρὸν· οὐδὲ θυμοῦ καὶ πρὸς ἡδονὴν· οὐδὲ ἀπὸ ἐμπείρου
μὴ φθορὰν ἀπὸ πλάνης· οὐ τοῦ ἐμπείρου πάθους μὴ ἰσχυροῦ·
οὐδὲ σὺν δυνάμει καὶ πλούτῳ καὶ χαρίεντι πίστεως δύναμις,
οὐ τοῦ ἀναισθήτου καὶ παρανοήσεως· διαφορὰ μᾶλλον
μᾶλλον ἐστὶν ἢ παρακόπτουσα ἐμπόδιον· καὶ οὐκ ἔστι τὸ
σὺν τῷ ἰσχὺν καὶ δηλοῦσαν τέχνην· φρόνησιν ἀληθῆ
ἀνθρώπου φύσεως· καὶ θαυμαστὸν ἐστὶν· τὸ δὲ πρὸς

παθοῦμὸ θεοφραστος ἐμφορτιλωῶμ Καὶ πεοιεργασω
τὸμοίκαιζηλωτὴμὺπεναλόγομ. Καὶτὸ ποιητικὸμ
δι ὁ Κφμμαλλομ, ἢ τὸ αὐλητικόμ. ὅμως οὖ τοῖς πεοι
λήθασι μᾶλλόμ φησι. τὸμ τ ἄλλομ καταμεμῖχθαι τὸμ
πεοι τοὺς ἀντιθέτους Καὶ πεοιῳδόμτος. Καὶ παεομοιω
μτος. Καὶ τὸ παεωπλησίως τούτοις σχήματα διεσπουδα
κότομ. Καὶ δῆλόμ ὅτι τοῦτοις Κατεφευκτέομ. Καὶ
τὸμ ὑπεεμικίου τοῦ φασὶ τὸμ αὐθωμαζομλόγομ. ὃμ
ἔ πεῶτομ ἔφη συεακοσιόμαι χμαλεπωτεομ ὄμτα τοῦ
τὸ μὲ αμεμεῖμ τοῦ ῥήτοεος πεοσπτίθεσθαι. Κωλύει
δοὺδὲμ ἧττομ Καὶ τὴμ λέξιμ αὐτὴμ θέσθαι τοῦ θεοφρα
στου ἐκείδε, ἢ ὅδε. αμτὶ θεσίου δὲ τοῦ τριηεοῦς, ὁ τῶμ τοὺς αὐτοὺς
τοὺς ἐμαμτίους. ἢ τοὺς ἐμαμτίους τοὺς αὐτούς. ἢ τοὺς ἐμαμ
τίους ἐμαμτίους πεοσκατηγοεηθῆμαι τοσαυταχοῦ μὲμ
ἀμφοτέεους ἀμθεώπους. τούτομδὲ τομεῖμ ἴσομ Καὶ τὸ ὅμοι
ομ, παεδιαῳδός. Καθάπεε, ἢ ποίημα. διὸ Καὶ ἡ πεῶτη
ἁεμονία τῆι ᾠδῆι. φασὶμ ἔφημ γὰεμ αὐτὴμ εἶμαι. ᾠδὴ
ζόμτα τοὺς πεοσῳδοὺς τοῖς ὁμόμοις παεάγειμ. Καὶ τὸ πα
θος, τὴμ λέξιμ φησὶμ. ἐκμὰ γὰεμ τὸμ ἀκεοατὴμ
οἰομεὶ συλλυπεῖσθαι ὅτι τῆι τοῦ μικίου ἀπολομένει μοῦ λό
μεμος ὅλεθεομ ποιῆι. ἐκείμῳ ἀμάγκη τομ Καὶ ἀμαμι
μήσεσθαι τομόλεθεομ. Κλαίοιμεμ αὐτοὶ τοῦμ θῆ Καθήζομ.
πεοδότας δὲ τοῦμόεκομ λυπεῖσθαι φαίμομται.
ἀμακαλοῦσιμ τὸ συμπάσχειμ. ὀμύειμ. τοῦτο μὲμ
φησὶμ τοῖς ὁμοίοις λυπεῖσθαι φεομτί, δι Καίτοι ὃμ ὅτι τι
μιάλλοομ ἀξιοῦσθαι χαεὶ ὅτι ζόμτος, ὅτι οὐ χαεὶ
ὅτι Καιεοῦ. ἢ δὲ ἐλεόγτιμος ἀπὸ μόλογος οὐ σφό
δεα, ὁ Κατηγοεῶμ οὐ μὴ πεοσήκει τοῦ ἀμδεός.

ὁ τρίπους
ἢ ἀνδρός

μόμπτερος· ὁ πιθανὸς κέρατ' λυσίας τὸν πρωκτικὸν λόγον· οὐδὲ εἷς· οὔτε τῆς τυχὸν οὔτε τῆς λέξεως ἕκφυλος τὸ γράμμα· πολλοῖς πάνυ τοῖς μυρίοις ἀπὸ μιᾶς ἀφορμῆς· οὐκέτι καιρὸν ἐντεῦθεν παρόμοιόν λόγοις ἰδίᾳ ἀνδὲ περὶ τοῦ ῥητορικοῦ πραγματείαν συντεταγμένος· ἐν οἷς τοῦτ' ἀκριβῶς δηλωθήσεται μοι· καὶ τὴν φύσιν τοῦ λόγου μιμήσεις, τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἕκαστοις καὶ περὶ τοῦδε ἀπὸ πάρεσμεν τοῦ λόγου. μιμεῖσθαι δὲ περὶ τῆς λέξεως λέγω· τί ὂν πραγματικὸν ἐστὶ λυσίου χρὴ κτᾶσθαι· ἐπειδὴ τὸν περὶ τῆς λέξεως ἀφορισάμενοι δύο ἐστὶ καὶ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ λέξεως τὸ μέρος· ἄρ' ἐστὶ κοινὰ ἐστὶ τοῦ μὲν πραγματικοῦ λόγου καὶ ἰδιώτου μόνου· οὐ μόνον δὲ ἀπλᾶ ἀλλὰ καὶ ὧν μὴ ἁπλᾶ· οὐδὲν γὰρ ἁπλοῦς λυσίας παραπλήσιον τοῦ χαμαιλέοντος· οὐ τὸ πρόσωπον· οὐ τὸ πρᾶγμα· οὐ καιρὸς τὰς πράξεις· οὐ πρόπους τ' καὶ αἰτιάσεις αὐτῶν· οὐ καιρούς· οὐ χρόνους· οὐ τόπους· οὐ τὰς ἑκάστου τούτων διαφοράς, ἀκριβῆς φιλοσόφου τομεύς· ἀλλ' ἁπλῆς τινος θεωρίας· καὶ παντὸς μυρίσμου, τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει· δηλοῦσι δὲ μαρτυρίαν τὴν δημοκρίτου τὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ· οἱ τ' ἀμφὶ τὸν λύσιον· καὶ οἱ περὶ τὸν παραδόξως συντεθεῖσθαι τὸ παρ' αὐθαδίας· ὧν οἱ σπλάγχνα καλλίστου βυθμὸν μεταλαβεῖν· καὶ τὸ πάνυ δολιωπὸν τοῖς ἀλλοτρίοις ἀπορεῖν ἢ καὶ ἀδυνάτως ἀπορεῖν καὶ δυνατὸν φαινόμενον ποιεῖν· κριτικὸς ὢν δηλαδή· καὶ ὁ τιμᾶν πάσαν ἐξ ὧν χρὴ σταθμοῖς ἀρραθεῖσαν· τὸν κεφάλαιον δὲ καὶ κύριον τοῦτον ἐκλεκτικὸς φημὶ καὶ μαλλίστας, τὸν ἄλλον ῥητορικοῦ δεμόσιον ὄντων· τὰς δὲ ἁπλᾶς τινὰς

Κ᾽χρή, τὰ τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πολλὰ ὁμοφυῆ· καὶ πῶς
τὰς ἐπιζευγνυούσας τῶν ἐπὶ χρῆ μάτων, ἀφορμὰς πρὸς
καὶ αὐτηρίους ὑποθέσεις. οὔτε γὰρ περὶ κατὰ σκευῆς.
οὔτε ἔγκλησις. οὔτε μὴν ὁμοίως. οὔτε περὶ κλοπῆς ἢ
μάτων. οὔτε τὰς ἁπλᾶς. τὰς τοιαύτας πανομοιοειδῶς
ἀριθμῷ καὶ χρόνῳ. ἀμύητον αὐτὴν πρὸς τὰς ἀληθείας
τε καὶ ἀπὸ μέρους οἰκονομίας τοῦ ἀρθέντος. ὅκλη
τοῦτον παρακολουθοῦμεν τοῖς ἀναγινωσκομένοις
τὴν μὲν ἀρχὴν ποιεῖσθαι θεμιτὸν. καὶ τὴν συμπλοκήν.
ζητοῦσι. τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ.
ὃν δὲ ἀπεραντούσαντος πρόσκομεν· μὴ ἀπόντος τοῦ
ἀνδρὸς ἀμύητα παρέχεσθαι. οἱ κεφάλαιοι οἰκονομίαι
τοῦ ἀρθέντος ζητοῦμεν. περὶ ὧν ἐπιζητήσεως, τοῦτο
τὸ φιλόκαλον λαμβάνειν φημί. ἀποδοῦναι δὲ, τὸν
περὶ τοῦ ἀρχαίου· καὶ φιλόκαλον, ἑρῶ νῦν καὶ
περὶ τοῦ νόμου τοῦ ἀμφισυζητηθέντος. ὑμῖν ὅτι
θεωρήματα ἐν πολιτικῇ καὶ τέχνῃ· περιχθὲν δὲ μόνον
μεμερισμένου τοῦ ῥητορικοῦ λόγου· καὶ περὶ φιλοσοφίας
τοῖς τελείοις ἐνεργείᾳ· τὸ δικανικὸν· καὶ τὸ συμβουλευτικὸν·
καὶ τὸ καθ᾽ ὑμνον ἐπιδεικτικὸν· ἢ πανηγυρικόν· ὑμῖν αὐτοῖς
μὲν τοῖς ἐξ ἀνάγκης λόγου ἄξιος· μᾶλλον δὲ ὑμῖν τοῖς
δικανικοῖς ἐρῶ νῦν· καὶ τοῖς τὰ αὐτοῖς ἁμαρτάνουσι
τὰ μέρη· καὶ ἀπορραφὴν καλῶ ἢ τὰ σημεῖα καὶ μεμε
λεῖ καὶ ἀπορραδιωκότας· ὁ μὲν λόγος δὲ τοῦ λόγου
διωμολογημένος καταμαθεῖν· ὅκ τοῦ δικανικοῦ αὐτὴν
μᾶλλον λόγον, ἐξ ὅκ τῶν πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτι
κῶν σκοπεῖτε· ἵνα δὲ καὶ περὶ τοῦ διδόναι φιλόμη
τοι τὰ προσήκοντα φῶμεν· ὅλως τε καὶ περὶ τὰ

τὸ πάθος καὶ τὸ ἦθος· τὰ μὲν ἐκ τοῦ πράγματος, οὗ δὲ
μόσχαρον ἁρμόττει καὶ ἐξ ὧν πέφυκε γίνεσθαι· καὶ
γὰρ τοῦ κόσμου ἁρμόσει δι' ὃ καὶ τὸ καιρὸν παρὰ
δέγματος· πλὴν ὁμοιόρρυθμα πέφυκε καὶ πλείω
φέρον ἀκριβασμοῦ χρείας· ταῦτα σημεῖα δι' ὧν ἡ
τὰ παρεισόμενα τοῖς πράγμασι· καὶ ὅσα τοιαῦτα
ἀναγκαῖα δὲ ἀπόντα· καὶ ὅσα τοιαῦτα μὴ πέφυκε
ἀξιόμισθα πάντα κατασκευάζειν ὁμοίως δεῖ· πολλὰ
κισσύβια ἐκ τοῦ μύθου καὶ τὸ ἦθος· πολλὰ κισσύβια
προσπροσλέξεων· καὶ προαιρέσεων· ἀξιόπιστα κατ'
σκευάζειν τὸ ἦθος· ὅταν δὲ μηδεμία ἁρμόττῃ τοιαύτη
λαμβάνειν παρὰ τῶν πραγμάτων, αὐτὸ τὸ ἦθος ποιεῖ καὶ
κατασκευάζειν πρόσωπα λόγου· πολλαὶ καὶ χρεῖαι
αί· προαιρέσεις αὐτοῖς ἀφεῖσαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ· καὶ πα
θημάτια προσόντων· καὶ λόγου ὑπὸ τοῦ κόσμου
καὶ τὸ τυχὸν ἀκόλουθα φερομοῦσα ζώοις· καὶ ὑπὸ
μύθοις ἀδύκοις σχοῦσι καὶ λόγου καὶ ὄρνισι
τὰ δὲ δι' ὃ καὶ προαιρουμένοις ποιεῖν· καὶ πάντα
παραπλήσια τούτοις, ἐξ ὧν ὑπὸ τοῦ κόσμου καὶ μέρος
τὸ ἦθος φανερὸν κατασκευάζειν· περιδεῆ παθητικὸν
λακωνικρόσθαι· καὶ οὔτε ἀνελεύθερον· οὔτε δημοσθένους·
οὔτε οἰκτρόν· οὔτε ἁπλᾶ τούτοις ὑπὸ παραπλήσια,
νεανικὸς πάνυ καὶ θρασυμένου κατασκευάζειν δεῖ
τόν· οὐδὲ δὴ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς παραλαμβάνειν· καὶ τοῖς ὑπὸ

αὐτὸς μὲν οὖν ἔφασκεν μαχόμενος ἀποθνήσκειν δυνατὸν
δὲ πρόσωπον τὸν αὐτὸν ὀρφανὸν διαχρισάμενος
καὶ ἐκ πολέμων πανύχρημα οὐδὲν πρόσταξας
αὐτοῖς, ἐπὶ πρίαμον καταλογάδην προσβάσεως
μέρακίου. δοκιμασθέντος, κακὸν ἐπὶ τροπῆς. ἀλλ'
δὲ καὶ αὐτὸν τὸν δι' κλωὸ τὸν ἐκ ξένου μὲν θυγατρὶ δὲ
τοῦδε μέρακίου ἀδελφιδοῦν ἀνήρ. πρὸ οὖλαμον δὲ τὸν
ἀπόθεσιν. ἵν' ἂν μᾶλλον νόμισμα καταφθαρῇ. ἢ μέρι αὐ
καὶ προσηκούσι ἀρχὶ κἄρ ἐστιν. ἢ μὲν μὴ μέγα λιὼ τοῦδε
ἀφθρόντα ὃ ἀνδρὸς δὲ καφαὶ οὐκ ἂν πο τὸ ἡσυχᾶσ ἢ σλθῆν
τούτου ἢ σασθαι. μομίζομι, ἢ χρῆσθαι ἢ μᾶς προσ τοὺς οἰκῆ
σας διαφθορᾶσθαι. ἢ δοῦσ. ὁ τίνυ μόνοι ἀδηκοῶσ.
χάρου ἐμὲν ἢ μᾶς δοκοῦσι μοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν δ' ἀνδρεῖαν
τὸ τοῦ προσηκόντων ἔχοντα ἂν ἔχθρα μιδὲν ἂν ἐρᾶν.
(πάδηλοι δὲ ἀνδρὸς δὲ καφαὶ πολέων χρημάτων ἀπαφλῶν).
καὶ πολλὰ καὶ δῆμα πάρεν δὲ τὸ. ἢ φόνι λίκι φα χρὴ ὲ
πᾶς κηδεστὴν ὄντα καταφθορὴ ἂν ἀμὴ μοι νᾶδον ἢ τᾶ ἢ
πᾶν ἀπ' ἐαυτῶν. ἔφασδε. τύ φ μὲν ἀδελφὼν. διοῖτο
μοσδε θυγατρὶ δὲν. καὶ πολλὰ δεῖ θῆσ ἀμφοτέρων.
νομὴν πρὸ τοῦ ὅπα σα τοὺσ φίμους, ἐπὶ πρόσταγ δι αὐτῶν. πλὴ
πολλοὺ ποιοῦμ μέρος τοῦ τούτων πράγματα, μιδὲν δύα σθαι τὸν
αὐτὸν ἐᾶσθαι. ὅπα δὲ διοῖτο. οὐ φανερὸσ ἔχων
ἐξαίρετο. πρὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίμων ὅλμου
πάθεσθαι. ἀλλὰ μουλιάθη καὶ φόνῳ δίκασ. καὶ μὴ οὔσασ
διοῖκα. ἢ τὰ δὲ καὶ α ποιήσασ ἀπολλάχθαι τῶν πρόσ

* καὶ τὸ μέρα τοῦ ἐχατοῖο ἢ δύνημι

τοῦτοις ἐξαμμάτων ἐμφανδόμαι. ἐὰν μὲν ἀπολίξω.
οὕτως αἰσχρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῆς πυμφόνος ἀπὸ τοῦ πάπου
ὡς οὐδὲν πρὸς πάντα τὸν οὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ
πόλει. ὡς ἡδὺν αὐτοῖς τὸ δίκαιον. ἐξδεμὶ, τοῦτο μὲν ἀπάντα
πιθέσθαι. ἐμοὶ δὲ ἐστὸν λοιπὸν χρόνον ἐμμένοντας χά-
ρισθαι. ἐξαμχιόδικος πλὴν αὐτὸν διδάξαι
πάρεσμεν. τοῦτο τὸ προοίμιον. ἀπάσας ἐξαπατᾶς ἀφεὼ.
ὅσας δὲ προοίμιον ἐξαν. διηλεόσουσιδε οἱ κανόνες αὐτοὶ
παραπεθέντες οἱ ἀρχόντων. ἀπαμβαρβάλλου παρὰ
νόμοισιν οἱ συντεταγμένοι τὰς τέχνας. ὁ γὰρ προοίκφοι
ὁ ἀρὸν σκοπόν. ὁ πρὸς μὴ πολιτοὶ. μηδὲ ἐξ μὲν πρά
γμασιν οἱ καπήλοροι ἐξαμλιόμενοι. καὶ ἐστὶν προ
τὸν μὲν τὴν αἰτίαν, ἐστὸν αὐτὸν δίκαιον περιέξαν
καὶ τοῦ ἐξηλιάκους καὶ τὸν ἀρόνους. καὶ μάλιν. ὅτι
μέγαλα ἀδικήματα, καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτὰ μερίσας
ἐν ἐξμῇν. καὶ ὅτι ὑπὲρ ἁμαρτημάτων μὲν προσήκων. ὁ
ἀρὸν καὶ ἔρημον. καὶ ἡ πλὴν ὑπὲρ ἐφθονίας ἀξίων.
οἱ σμικροὶ θοῦτος, καὶ κίνδυνὸν ἐφανίσαν. καὶ ὅτι
περὶ καμοῦ μὲν τὸ δὲν τὸν δίκαιον ἐστὶ διαμαρτὼν. καὶ ἐξ
μοι τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ ἔρημον καὶ τὰ δὲ ὧν αἰτίαν ὀλαμπρίας
τὸ μὲν ὄντος, οὐδένος ἡδὺ ἢ θέσθαι τὴν τέχνην τὸν μέρι
σμόν. ταῦτα μὲν δὴ παραλιπόντας ποιῶμεν, οἱ τέχνομεν ἐφοι.
ἵνα τὸ δίκαιον τοῦ λόγου ἐστὶ ἐξ κάτοπτρον ἐν ἀγορᾷ
δὲ ὧν ἀγαθὸν αὐτοῖς ἔμοι δὲ τοῦτο μὲν ἐξ μὲν αἰτίαν
τὸν κατασκευὴν μέρος. τοῦτο ὁρᾶν πάντα δὲ αὐτὸ

προοιμιόν τοῦδε τοῦ νόμου. καὶ μὴν ὅτι τὸ ἀκροατὸν
τὸ ἀκροατὸν ποιήσας. κομιδῇ σαφῶς ἔφην
τὸ πρᾶγμα, ἵνα μὴ μηδεὶς τὴν ὑπόθεσιν ἀγνοήσῃ.
καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ τὰ μέλη τὰ νόμους ἔθεσαν· τοῦ γὰρ καλοῦ
προοίμιον ὑπόθεσις ἀρχή· καθάπερ τοῦ
πράγματος ποιουμένους. καὶ οἱ θεσμοθέται τῶν
πράξεων ἀρχάς· ἔφη δὴ καὶ τοῦτο τὸ προοίμιον ἐπὶ τοῦ
τῆς προσοχῆς· οὐδέτερος γὰρ ὁμολογουμένως ἔτι τὸν
προσκτικὸν μέλους τοῦ ἐμοῦ ἀκροατὴν
καὶ μάλα θαυμαστὰ καὶ παράδοξα. καθάπερ τοῦδε
καφῶν ἀκούσας· ἔφην δὴ καὶ τοῦτο περὶ ὑπερβολῆς
ὀλιγοστοῦ· καὶ πρὸς ἔτι τοῦτοις, τὸ μὲν τῆς ὑπερβολῆς
σου· καὶ τὸ μὲν ὀλιγοστὸν καταστολῆς, ὧν μάλιστα
δεῖ τοῖς ἐπὶ σκηνῆς προοιμιαζομένοις· ἄξιον
δὲ καὶ τὴν διήγησιν οὐ σοὶ κομιδῇ τοῦ μιαροῦ· ἵνα
δὲ, ἵνα· ἀδελφοὶ δύο ἦσαν οὐ ἀνδρόγυνοι καφαὶ
διόδορος καὶ διοκλέων· ὁ μὲν πατὴρ οἰκεῖος ὁ μὲν μήτηρ·
καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὐσίαν ἔκρυψαν· τὸ δὲ φα
νερὸν ἔκοινώσαντο· ἐφ' ᾧ συμβολῇ διοδόρου·
καὶ ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πλὴν αὐτὸν διοκλέα
τοῦ λαμβάνειν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα δὶ πρεσβεῖα
μοίρας· καὶ μόνον τοῦ αὐτοῖς δύο μίαν θυγατέρα· χρὴ
νοεῖν δὲ ἕκαστον καὶ τοῦ διόδορος μὲν θεασάμε-
νον τὸν πλοῦτον· καὶ ἅπαν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀ

δελφιδῆν ἴσαν. καὶ τὸν ὀκτάνηκο μὲν πρῶ αὐτοῦ δεκη
δαδῆν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, παῖπιον δὲ τὸν πρω
τέων καὶ ἕνον. ὑμοῦ μὲν ὁσιότατος χαίρας τὰς ἀνδρογό-
τας· οὐδενὶ μᾶλλον προσηκέν. καὶ ὁ πὴρ τοῦ αὐτοῦ
παῖδας τὸν ἕνα διαθῆλυν αὐτοῦ δίδωσι καὶ πέν-
ταλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην· αὐτὶ καὶ δὲ
ἀπέδωκεν ἐκ δεδομένα ὅπως ταῦλαντα· καὶ τὴν ἀρε-
κοντα μῆνας· διαχιμάσας δὲ ὄφελε μῆνας ὀκτὼ καὶ
ἡμέρας δέκα. ὑπὸ τὴν παῦθιν, τὰ μὲν τὴν μὲν ὑπόδοσιν
τὴν γυναικὶ καὶ τὰ τὸ δοτικὸν δοσιν· τὰ δὲ τὴν
θυγατρὶ κατέπεσε, καὶ ἔλαβε τὴν μῆνας τὴν γυναικὶ, καὶ τὰ
λοιπὰ τὰ τῆς ἡμισείας κοινωνίας· ταῦτα δὲ πρά-
ξας· καὶ οἴκοι ἀνέπλευσε καταπεσών, οἰκτρὰ πρᾶτε
σώματος μᾶλλον τεθαυμένου· ἀπὸ θανόντος δὲ ἕκαστον
ἐν ὄφλουσι· διοίσεται· τὴν μὲν θυγατέρα ἐκέμπτε τὸν
θάνατον τοῦ ἀνδρός· καὶ τὰ γράμματα λαμβάνοντα κατ-
λιπε· ὃ σημαίνει ἀφλοκτον τὸ μαστὶ καὶ χρήματα·
δῆλον ἐκ τούτου· ἡμαρτήσαν κομίσασθαι· ὑπὸ δὲ χρόνοι
ὀλίγοι τὸν ἄνδρα αὐτοῦ· καὶ ὑποίησαν τὸ μνῆ-
μα· τὸν μὲν πρὸ τοῦ θυγατρὸς αὐτὸν πάρα τὸ διὰ τοῦτο· δι'
παντὸς μὲν αὐτοῦ κατασκήνωσε τὸ ὑπὸ τὴν ὁδόν· ἐκ δὲ
δέκα πόδας· τὸ δὲ μὲν πλάτος, ἐς ὅσον ἀνέβαινε πέμπα·
τὴν δὲ μῆκος αὐτοῦ ἐκ δὶ δόσιν· ὑπὸ δὲ τὸ μὲν πλάτος
λίθος δρασμὸς λίθος ὅλος, ὃν ὁ ἀνὴρ αὐτὸς ὁδόκει

ὁ δὲ ὁ δὴ δοκιμαστὴς μὲν τοῦ προσωπεῖου τοῖν
μὲν ἀμφοῖν λαμβάνει αὐτὸ ἑκάτερον· ὅτι καταμάτ-
αὐτοῖς ὁ πλὴν ἑκατέρου ἀφωρίου· καὶ τριακοντα φυτὴ
ρας· φρὸ οὖν τοῦ μὲν ἑαυτοῦ δοῦλα παύσας, ἑστὶν
ἡμέρας τρεῖς· καὶ ὅσος μὲν ἦν οὐδὲν μᾶλλον·
νωὶδὲ καὶ αὐτὸς δὲ πέρας διαίτημας· σὺ οὖν· ἐπὶ δὲ δοῦ
κίμασας· καὶ ἂν μὲν λάβῃ σκόπει αὐτὸς εἰ δὲ μὴ πρόσεξε
τὸ ἔπι τὸ δίκαιον· ταῦτα ἐκοίνωσαν· ἐκ δὲ πλημμέλοις
δακεν ὄντος οἶκον τοῦ πρὸς τὴν μέλαν· καὶ παραλαμὼν
τὸν ἑκάνιον εἰκὸν πρὸς ὅμως· οἰκτρὸς ἦν τοῦ πα
θοῦς δὲ αὖ μέλοι καὶ ἀθλιώτερος· ἐκ παιδὸς κόπτος· καὶ
ὄντος καὶ παρακαλοῦντος μὴ περιδεῖν αὐτοῦ δὲ
πορρωτέρω δὲ τὸν πολεμίων· μηδ' ἧττον πρὸς λαμπά
δαν λύειν· ἡμιστόμενον ἔφη εἰκὸς ἐπιχειρεῖν· ἐμοὶ μὲν
θέσθαι· καὶ τὸ αὐτὸν φιλοφρονεῖν οὖν ἐκαὶ καὶ φόβον αὐτοῦ·
πολλὰ δὲ ἡ λάθοι πρὸς ἐν τῇ ὁμιλοῖ εἰκὸς ἐπὶ δοκεῖν
ἐν ἐκφύσας· τοῦ χρόνου· πρᾶγμα δὲ τοῦτο μὴ αὐτοῦ,
καὶ τὸ μάλιστα καὶ ἰκέτας σωτηρίαν αὐτὸν τὸν πε
καὶ τοῦ φίλου· ἑ ποιῶσα· ὅτι ἑ καὶ μὴ πεσὸν
ἑ τὸ φαγεῖν ἐν ἀνδρεῖοι, τὸ μέθυσο αὐτὸν ἀν ἑλεᾶν
τὸν συμφορῶν πρὸ τοῦ δὲ ἑ καὶ καλοῦνδυλοῦσαν πάνυ
προσῆκεν· ὅλθιον δὲ, ἡμαρτάκοσιν μὴ πρὸς ἡμέρ
ρα τὸν ἔχοντα τὴν τοῦ ἡμέρου· μόνον δὲ
σύμμαχον πρὸς τὸ ἄλλο ὅπι τὸ δίκαιον· ἡξιώσατο·

τοὺς τὰς ὀφθαλμοὺς ἔμπροσθεν τῶν πεφαλαίων. διὰ τί τὰς δὲ
τρίχας πρὸ τοῦ κεφάλου. πότερον δὲ ἀπὸ τοῦ φύσεως
ἐνεφαίνετο. ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τὸ ἡμίσυ μέρος τοῦ ὅλου. τί
ποτε τυγχάνει ὄν. ἄξιοι περὶ τοῦ παίδων τοῦ αὐτοῦ
ἐπιστήμης χρήσεται. ἀδύνατον φύσει μὲν ὂν τοῦ πρὸς αὐτόν.
πλείω δὲ μέσος. φύσει δὲ αὐτοῖς καὶ πάντος τ' καὶ ἔμπροσθεν
ἀνθρώπων ἐνίοις τοὺς θεοὺς ἔχειν ἀφ' ἑνὸς ἑνὸς διαίρεσιν.
ὁ σταθμὸς μὲν ὁ τοῦ κόσμου ἐξέλιπε. πότερ' τὰ μέρη
παρ' αὐτοῦ παρακαταθήκην. καὶ περὶ τούτου φύσει φύσει
τοὺς παίδας παρὰ φύσιν ἀμυδρά. καὶ τούτους. καὶ τοὺς
ἀφρονθυμαντικὴν νομομένους. ὁμοίως πρὸς ἀνθρώπους.
καὶ τοὺς ἀχρύσους φύσει ἔμπροσθεν. οὐδὲ οὔτε περὶ πολλοῦ
ποιοῦμαι χρήματα. ὥστε δὲ πορκνάσασα κατὰ τὸν παί
δων τὸν ἐμαυτοῦ τὸν ἐμὸν κατάμπαν. ἀδίκως δὲ οὐ
βρεμάσθαι τὰ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου. ἔτι τοίνυν ἐξηγήσεται
τὴν, ὅπου τὰ μέρη κόκκο μορφὴν αὐτὴν, καὶ τρεῖς
κιονίσκους δραχμάς. καὶ τούτων τὰ γράμματα ἀπὸ δέκα.
ὃν γὰρ τὴν δίκαιον ὁ τὸν κόσμου διακίνδυνος τὰ
φαίδρους ἐκεῖνον. τοὺς παίδας ἔτι τυχόντας ἔκτως
πληρωμένους ἀνθρώπους ὄντας πρὸς ταύτην. ἀπέφηνε
δὲ αὐτὸν ἕκαστον μέρος κόκκο μορφὴν ἔλεγον ἔτι
τὸ καὶ δεδαπανημένος. καὶ ἔφερε διακόσιας
δραχμάς. καὶ ἔτι πρὸς πολλοὺς ἀξίαν. φύσει τοῦ δὲ
καὶ τὸν αὐτοῦ ἐκχορηγούμενον καὶ δὲ κατὰ ἀφανὲς αὐτόν

ὅπλα τε συλήσασα ὁ ἡ ἵππον· ἄχθον τε σαυρὰ χρήματα·
δισχιλίας μέσδρας μὲν· ὁ τούτων πλὴ καπέλλα π[ρ]· καὶ τε,
κόντα τε τριήρεις· αἱ πρόσοικοι καὶ γαλλοφθόνται δεκ[ά]
νου πόλεται σαφῶς ἀφ' οὗ ἔσθος καὶ· καὶ ἐκ μέσης τούτου
ληϊσθέντα καὶ θύματα τελεῖσθαι ὁ ἂν τὰς ἐκ τῆς οἰκίας τῆς
αὐτῶν· ἐν τριακοσίοις ἂν ὑποδήτους· οὐ μᾶλλον ἀλκομέ-
νου· οὐ μᾶλλον τροχαίτων· οὐ μᾶλλον ἱματίων· οὐ μᾶλλον
ὑπόπλοων· οὐ πλὴν αὐτοῖς καπέλλαις· οὐδὲ μᾶλλον τῶν
παραλλαγμένων· οὐδὲ ἐκείνοις παρὰ οὓς κατ'
ἄλλα· καὶ νῦν τοῦτο μὲν ἐκ τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς
παιδάριον· ἐν πολλοῖς χρήμασιν ἐδαίμονας ὄντας·
καὶ ταῦτα μὲν κομᾶν πρέπον· τὸ δὲ ἐμὸν ἀθλιώτατον· οὐ
τιμῶν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπεσόν· ἀν' ἓν πλουσίων·
πρὸς ἀπορίαν προθυμεῖ· καὶ ὑπὸ τοιούτοις ἔργοις·
οὔτε τοῦ θεοῦ φοβεῖ· οὔτε ἔμε τὴν σὴν φιλίαν
αἰσχύνῃ· οὐ τὸ ἀδελφούμενον ὅσον· ἅμα πάντας ἐ
μὲ πρὶ ἐλαύνων ὡς πρὸς χρήματα· τὸ τὸ μὲν οὖν
ὡς ἀνδρόδικαι· πολλοῦ καὶ δεῖν ὧν ἀπὸ τοῦ νῦν
κοσμίου ἀπόντος· οὐ τοῦ δικάζοντος πάντες οἱ παρόντες ἐ
πὶ τοῦτον τοῦτον τὸν πρᾶγμα ὧν καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκεί
νου· ὁ ῥαθυμότερος· μὲν μᾶλλον οὐδὲ τοῦ ἀποθανόντος
ὡς ἀνάξιον τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς πρὸς καταλιπεῖν· ἐν
θυμοῦμαι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξαρνεῖν ὁ τοῦ χρὴ περὶ τῶν
σαυτοῦ πιστῶν· οἱ δὲ ἀνδρόδικαι· μηδὲν ἀπὸ τῶν
παρόντων ὅλως ἀσθενῆ ἔχειν ἀσθενῶν· ἅμα καὶ δακρύοντ·

μὲν τῆς παιδὸς
οἱ μᾶλλον τοῦ
θανόντος

μὴ ἡμιτόμους πέτρους θέτουσιν ἀπὸ μιᾶς οἱ χαθάγοντες τὴν
ἴνα δὲ καὶ ὁ τόμος ἀπολήξῃ χαρακτῆρ. Κατὰ φαυλότητα,
θήσουσι καὶ τὰ ἔπι τούτοις λεγόμενα. τοὺς μὲν
οὖν ἰδίους πήχεις, ὅσους οὗτοι πολεῖται λογίζονται μηδένας
διαφόρους εἶναι τοὺς μακροὺς. οὐδὲν ἕτερον ἢ
τοῦτό φασιν. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο αἰτιατέον μοι μακρὰ
τυρῶ. τὰ δὲ ἀντιδικοῦντα καὶ ἀδιχήνεμα. ὥστε
τὸν μὲν ὁμολογήσαντα τοῦ αὐτοῦ λαμεῖν. καὶ ἕως τοῦ πρὸ
φασὶ τὸν ὀρφανὸν αἰτίμους κεῖσθαι στατῆρος. τὰ δὲ
ἐξ ἀρνοῦντος μὴ ἐλάττους ἑλκυσθῆναι καὶ πλέον ὀλκῆς,
ἢ τὰ ἀμφότερα ποιεῖν τὸν λόγον. τοὺς δὲ δύο πάν
μασι οὐ χρὴ στάσεως ἐπιφέρειν μηδεμιᾶς. καὶ
περὶ τῶν ἀμφιλογουμένων τοὺς πήχεις οὐ προδήλους. ἀξιῶ
τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταί. τὸν λοιπὸν σωμένον προσέχειν
τὸν νοῦν. ἵνα μὴ τὸν μὲν νόμον ἐκκλίνωσιν διὰ τὸ μέγεθος
τῆς συμφορᾶς ὀφλεῖν ἡμᾶς. τοῦτο δ' ἅπασι τοῖς πολίταις
ἄξιον ὄρνιθος ἡμιόπους. ἕως τοσαυτὶ μὲν ἦν
ἡμιδιόβατον πανταχοῦ ἕως ἀμνίου καθ' ἡμιόπου
ἐστὶν οὐδὲ μηδὲ ζῶντας μηδὲ ἀπὸ θνησκόντων.
μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκείοις τούτοις ἢ τοῖς ἀλλοτρίοις πᾶ
σιν· ὅσα ἡμίμεια. τὰ μὲν ἐξ ἀρνὸς νομιζόμενα.
τὰ δὲ τετραμόρια μόνα, ὁλκὴν ἕως δύο πεντάδας
καὶ αἰδοῖα· λεπτὰ καὶ ἀνάλωτα· ἐμὸν κρέας,
ὅπου τὰ λοιπὰ τὰ ἀφ' ἡμιονείας ὅπου κιχλίους δραχμὰς

λ' ποδήξω. καὶ φο τοὺς τολίλθμ αἰμ αμχωτίας, οὐφ
οὐ κφοον ὁ που τε θμφθμ τὰ χρήματα· φο ὁ τομμθδνοὶν
παιδίοὶν καὶ αδελφοῖ. πέντε ὁ ωολοὺς τὴν ὁλίμβαο
θλομύβφ· φο ποδὴ μαγαδὸ καὶ φο ωαφφον
ἱμάτια. καὶ φο κουρθοο καραμιλωα οὐ κλὼ αὐτοὶ
οὐδὲ καπνὶ αὐτὸν νλε αμμβα· συμμιὼδωδὸ παν
τοσ τοὺ χρόνου, πλφον ἢ ταραντε μάρμριόν· φοδὲ
μμῆμα τοὺ πρ̄ο, οὐ κὰν αμοοσαο πέντε καὶ φ κοσιμμαο
θκ πν ακιχιμόωνδραχμῶν· τὸ μὲν ῆμισυ αὐτοῦ τὴ
θμοι τούτοισμβλουόθαι φοδιονύσιαι· τοὶν ωὸ ἀὶν
δραδὲ καραι· οὐ καρο πνναρμοιδοὶ καὶ πρὶ τούτου
μμοσθωσαι· θκ καὶ δὲκα δραχμῶν ἀπφθωσαν ἴσα μμῆ
αρμίαμ· καὶ τούτων τὸ οἰκὸ δραχμαὸ θλομύβφ τοῖσ
παιαμ· ὁφ ὰν μῆφο οὐ χὴ κιφα αρμόσθμμ· ὅσσο
ὧ θρ τρισμβρμαο ζ μμῆφο ἑνιοὶ· οὐχὶ πνν τὸ
μ κραμπάτοὶ· ἀὸὶ κομῆφον· λιαν γὰρ φανεραὶ τὴν
πονηρίαν τοὺ ἀὸὶ κομῆφον ὑπὸ δήκνυσιν· φο τοὶν ωὸ
τοὸ ἄμμαο ὅρ τοὸ καὶ θσιάο· θλομύσαι αὐτοῖσ πλέον
ἢ τρεακισχιλίαο δραχμαὸ ἀὶν ὑλαο μμῆὰν· ὁφ αὐτ̄ο
παμπλήθει, ἀὶ πρὸσ τὸ κθφαμον σωθλομύβφ· ὥσ
πν δι αὐτοὶ τὸ ὑπ πρὸσ πρὸσ τὸν παιδίον καταμφθφσ, ἵνα
μ αμμαρα αὐτοῖσ ἀὶ τὶ τὸν χρημάτων ἀποδήξφσ· καὶ π̄
μ φρὰ τοσ ἀὶ τὶ πλουσίουσ ἀὶ ποφλύφσ· καὶ ἵνα φ μὲν
τὶσ αὐτοῖσ παρὶ κὸσ ἐχθροὸσ ἰὼ, θκ φνουμὲν ὑπλα

θεσμὸν· τοὺς δ' ἐπὶ τοῦ πατρὸς ὄντας ὀρφανικοὺς, πολεμικοὺς·
καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ μητρὸς ἐκκαιρίους τοὺς παῖδας ἐξελὼν
αὐτοὺς καταλαμβάνει τοὺς μόνους· οἱ κάτω περὶ τοῦ μόρφνου·
καὶ τοῖς ἀδωσαίοις τοῦ ἐπὶ πρόπον· καὶ τοῖς δωσαμένοις
μισθοῦσαι τὸν οἶκον· ἀπηλλαγμένοις πολλοῦ πράγματος
ἐξελὼν πρίαμον· ἐκτὸν προσιόντας τοὺς παῖδας
τρέφειν· καὶ ὁπόταν τύχωσιν ἡβῶντες, οὐδενὸς ἂν ἧττον
πλουσιωτέρους πλουσίων· νωδεσμοδομῇ· οὐδὲ
πότε διανοηθῆναι· ὅσα φανερὰν καταφθορὰν τῆς
οὐσίας· ἀμελοῦσι αὐτοὺς ἐξεῖναι τοῦ τρόπου· ἐμμένοντος δίκῃ τῶν
αὐτοῦ πρὸ ἡβῆσαι κληρονόμον ἅπαντα, τὸν τοῦ τεθνεῶτος
χρημάτων· ὁ δὲ παντοδαπότατον ἀδικεῖν· οὐ
γὰρ σὺν τριήρεσι χρὴ ἀμύνεσθαι τοὺς ἀφροδίκου· φασὶ
δυοῖν δοῦναι πέντε κόρας μιᾶς ἐκφῆναι σωμάτων·
τὸ λῖμον τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὐσίας λαβόντας· οὐ λιμὸν·
οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀπὸ ἡβῆσαι πρίαμον· ἀλλὰ
καὶ ἀδάμαστον κτῆμα ἐκτήσασθαι, ἐκ μὲν ἀφελίκτου πατρὸς
τοῦτο μὴ τοῦτο· οὗτος δὲ πάππος ὢν· παρὰ τοῦτο
μὲν τῆς ἑαυτοῦ πρίηβος· παρὰ τὸν θυγατρίδουν
τὸ λῖμον πρὸ ἡβῆσαι· καὶ ἀπὸ πέντας φῶς τὴν ἀδριάν
ὁμιλοῦσα δυοῖν ταλαντοῖν· ὁ τὲ μὲν ἐκ μέσου ἔλαφος πρὸς
τὴν μᾶν αὐτῶν· ὁ ἡβῶν παῖδα μόκινδυνος ἐφ' ἡ· ἐπὶ
δὲ θεοῦ θη· καὶ ἐδὴ πλασιάσαν, αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν φα
σκοντάμας· καὶ τοῦ· ἐφ' μὲν τὰς ζημίας τοῦτο μὲν πρὸ ἡβῆσαι

τὰ δὲ σωθέντα τοῦτ' χρήματα αὐτὸς ἔξῃ· ὁπόταν μὲν τὰ χρήματα οὐχαμηθῶσι τὸν μὲν ἕνα πατέρα δύο δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλουτήσῃ· κατὰ τὸν μὲν οὖν δίκαιον· πότερον δὲ μόνος παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ χρήματα μᾶλλον τυραννίδος ἕνεκα ἱερὸν ἀφιδρύσατο τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ μᾶλλον· αὐτὸς γὰρ ἔμμαθε τετρακόσιος, ὁ δὲ μόνος αὐτοῖς ἑκατὸν πρὸς χιλίαις· ὁ δὲ, ἐφανερὸν ἔμαθε· καὶ ἐλθόντες οἱ καθ' ἑκάστους, ἅρμοζον λογίσασθαι καὶ ἑκάστοις ἐκ ἕνὸς ἑκάστου συμβεβηκὸς ἔστιν ἑκατὸν πρὸς χιλίαις· ὅτι δὲ ἐπεδήξατο δυοῖν δέουσαι πεντήκοντα μναῖς ἀνιλλοκέμαι· ἐὰν δὲ τοῦτο μελλήσωσι, ὅσον πρόλοιπον τὸ αἷμα αὐτοῖς ἀφήσουσι· καίτοι τί αὐτὸν οἱ θεοὶ πεποιηκέναι· πρὸς μὲν αὐτοῖς οὐδὲν ἔσωσαν δεῖ, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διέφθειρε· ὃς δὲ ἕτερον ἐπράξατο καὶ οὐ χαλκοῦν ἀλλὰ περὶ τοῦτον πεντήκοντα μνᾶς τετάρτου καὶ ἑκατοστοῦ μέρους τοῖς αὐτοῦ θυγατρίδοις ἔζημίωσαν· καί μοι δοκεῖ τὸν τοῦτο μᾶλλον τὸν ἕνα ἀποκτείνας, ἢ τὸν ἕνα ἀκούσας, ἢ τὸν ἕνα ἀκούσας καὶ τὸν ἕνα ἀποκτείνας· καὶ τὸν μὲν αὐτοῖς μόνον μὴ ἀποκτείνας· καὶ τὸν μὲ

" ἱ πόδερχεσθαι τὸ λιμένος. ἐν ὁκτὼ σταδίοις ἀπέχει
" ὀκτακισχίλιους ἄνδρας. ἐξ ὧν πάντα πρόσφορα τοῖς
" τοιούτοις. καὶ ἡ κοσμικὴ ὁ οὐ γὰρ ἀνδρίμαντα πολ-
" λὰ. οὐ τὴν πολυφοίνικα τὸ μουσικοῦ. οὐ τὸ ζωμάν
ἡμβροσ. οὐ τὸ χρήσιμον ἀπόδοσκος: ἐν μυρδινοῖς
δικανικοῖς μόνοις. μαλακόστροσ ὁ ἀφρόδιτος. ὁ νύμφη
μὲν γὰρ ὑπηλόστροσ ἡμᾶς καὶ μέγας πρόσωπος. καὶ τὸν
νῶ καθ' αὑτὸν ἱ προτρομρὴ τέρων ἀκμασάντων οὐ δῆμος
ἀνδοξ ἡδὺ ἡμᾶς καταδεδόκροσ. οὐδὶ ἡδὺ δὲ τὸ μακρο-
στὴν ὁ ἀφρίου κράτησ. ἱ δημοσθένης. θηόσδε ἐξ
τούτων παραδόξημα. ἐστὶ δή τισ αὐτοῖς πανημερικὸς
λόγος. ὃν οἱ πάντα τοῦ ἑλληνικοῦ. ἀρμόζοντα ὅλῳ
πάσῃ τῇ πανημέρου. ἐκμεμαθηκότα ὄντων τὸν
τύραννον ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ οἱ κολακεύοντες ἐλευθερώσ-
ασθαι τὸ τῆς ἕξεως αὐτὴ καιρόν. διαφθεί-
σαντας τὴν τυραννίδα σκληρήν. χρυσοῖ τε ἐξ πορ
φύραι καὶ ἅλεσι πλούτοι πολλοῖ κεκοσμημένων.
ἐστὶ γὰρ θέρους τὸ τῆς πανημερινὸς διονύσου,
ἀνθρώπου θεοῖ. μᾶλλον πρόσφατον τὸ κατανοῆ
τοῖν θεωρῶν ἡμῖν φοβερὸν τοῖς ἐχθροῖς. καὶ πομπὴ λιτὸς ἵνα
θαυμασθῇ μᾶλλον ὁ τύραννος ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσ-
ασθαι τὴν λαμπρὰν τὴν ἀπὸ θεσμῶν τοιαύτην πρόφασιν
τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. ἅλεσι τε πολλοῖ καὶ καρποῖς ἐρίνεον
ἕνεκα τοῦ ἄξιον ἱ ἐλεύθερον μεμνῆσθαι; καὶ ὅτι τόνδε

τὸ μὲν γὰρ τοῦ τοξότου χιτὼν ἀμφὶ τριάσσας πήχεος πρὸς ἡμιπόδιον ἐκάτερον· ἡ δὲ ἐκάτερος τοῦ τυραύνου ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἐκατοντάδων φάρμακα μιγνύουσι τοῦ ἑτέρου φύλλα πλουτοῦ· ὑποκόμου δὲ ἡ ῥίζα τοῦ δὲ κομμόεος τῆς ἐλάδος, ἵ μαντικὰ πάντων ἔνεκα καὶ φόνια αὐτοσωθῆναι· τὸ μὲν ὀπόμενοι, τὸ δὲ ἄκοσμοι μενοι· λιμήσασθαι γὰρ τὸν θαλασσούλιον ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ἑλκέων τῆς πρὸς ἀμμήμονος φίλης· ἐκάτερος μὲν ἐκ τοῦ φυλλήσασθαι· φόνια δὲ ἴκοσι οὐ μικρολόμου μένος· οὐδὲ περὶ τὸν ὁμομαίμονα μαχούμενος· λίμνου μὲν γὰρ τοῦτο ἔργα μὲν ἐμαιοφόνα· τὸ μὲν λίαν χρυσοῦν καὶ ὀφθαλμοῦ οὐδετέρων· ἀνδρὸς δὲ ἄρθου καὶ πεμπτὸν πολυαξίου περὶ τὸν μελίφρονα σημαίνεσθαι· ὁρᾶν οὐτοσαὶ χρόα δὲ ἀκάλλη μὲν μὲν τὴν ἐλάδα· καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄμματα τὸ τοῦ ἀπαρνεῖσθαι· πολλὰ δὲ πόλεσι τὸν τυραύνου ἀναφαίρετον νέον νέον ἡμαίνεσθαι· καὶ τοῦτο· ἐμὲ μὲν διαθέμενον ἐπαύρεσθαι τὴν τύχην· ἡ δὲ διαφασιν· καὶ τὴν πρὸς ἀμμήμονος φιλομμειδῆ, πρὸς οὐκ ἄξιον· τοῦ μὲν παυσάσθαι· τὰ δὲ κομόεσσαν· ἡ δὲ τοῦτο ὅτι φίλομμειδὴς μὲν ἐστὶν ἐπαινόμενον· ὑποῦσα δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς τοῦ αὐτοῦ· ὁρᾶν μὲν γὰρ τὸν κινδύνου· καὶ μεμαῶτα καὶ παντάχοθεν περὶ δακόντων· ἐπίστασθε δὲ· ὅτι ἐλὶ μὲν ἀρχὴ τοῦ κρατοῦντος τῆς θαλάσσης·

τοῦδε χρημάτων καὶ μὲν τοῦτο τρίτον. τὰ δὲ τρίτα ἑκάστων
σώματα τῶν δαπανωμένων ἀθλητῶν. τὰ δὲ τέταρτα
αὐτοσκεύη. πέμπτον δὲ τύραννος τὸν στέφανον.
ἕκτον ἄξιον τὴν μὲν προσαγορεύοντος πέμπτον καὶ ἕκτον.
τὴν δ' αὖτε μὴν χρωμένου τὸν σωτηρίαν ἀντ' ἄχθους.
καὶ πρὶν μὲν τοῦτον παρελθεῖν τὸν ἀγῶνα. πρὶν δὲ
τὸν μεγάλου τοῦτον ἀνδραγαθεῖν. καὶ πρὸς τοὺς προγόνους
μιμήσασθαι. οἳ τοὺς μὲν παρόντας ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἄλλων
τιμᾶσθαι ἐποίησαν. τὸν δὲ φθόνον αὐτῶν φυγεῖν.
τοὺς δὲ τυραννοῦντας ἐξελάσαντες, κοινὴν ἅπασι τὴν
ἐλευθερίαν κατέστησαν. θαυμάζω δὲ Μακεδαιμονίους
πάντων μάλιστα. τίνι ποτὲ νικῶντι χρωμένους. καὶ
μόνην τὴν ἑλλάδα περιορᾶσι. λυθρουμένους ὑμῖν
τὸν ὑμέτερον οὐ καθαίρουσι. καὶ τὴν ὑμετέραν ἀρετήν. καὶ
διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ὑπὲρ ὑμῶν. μόνοι δὲ οἰκοῦσι
τὸν ἀπόρθητοι καὶ αὐτάρχους καὶ ἀφασίαρχοι. καὶ αὐλητῶν
τοι. καὶ τοιαῦτα τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι. ὧν ἕνεκα
ὅλης σωθῆναι τὴν ἐλευθερίαν κεκτῆσθαι. καὶ
ὑμῖν παρεληλυθόσι. κινδυνώδεσι. σωτῆρας γενομένους
τῆς ἑλλάδος, πρὶν τὸν μεγάλου προορᾶσθαι. οὐ τοῖ
μῶν ὑπὲρ καιρὸς τοῦ παρόντος ἀγωνίσασθαι. οὐ γὰρ ἂν
μοι δόξαιεν ἀμύητοι εἶναι ὅσοι ἂν ὑπὲρ τοῦ ἴσου τιμᾶσθαι
ἀμφοτέροις ὑπάρχοντος. ἀμύητοι εἶναι ἐξ ὧν τὴν τοῦ τοιοῦ

ὑ. αὐτοῖς

ψιν ἔχουσι· πόσα γὰρ οὐκ ἂν ὀμοροῦμεν τοῖς προσομιλοῦσι ,,
πολεμικοῖς μαχόμενοι αὐτοῖς ἀβουλήτως· οὐ νοούμενον ,
αἰχρὸν ὄντως αἰμα καὶ δάκνον· τοῖς μαχαίραις ὑμᾶς τὴ ,
κοινὴν ἐξουσίαν ἀβούλητα τῶν τοιούτων πεπραγμένων. τοῖς δὲ ,
ὁμιλοῦσιν οὐδαμοῦ αὐτῶν ἡμερίαν· ὅπου ἔτι παρὰ ,,
δάκνα θηρίων μᾶλλον ὀμοιοῦσθαι κοῦ· ἵνα καὶ τοῦτο τοῦ
νόμου τοῦμοῦ ὁ χαρακτὴρ νοηθῇ τοιοῦτος· ἐπὶ θάνα
τῳ δὲ πυρίφλεκτος, ὑπὲρ τοῦ μὴ καταλῦσαι τὴν πάτριον πο
λιτείαν αὐθημένοις· τοῦ ναρδήμου καταλθόντος ἐκ πη
γαίου· καὶ ἡφαιστείου διαμένοντος πρὸς τοῦ
σπάσθαι· καὶ μηδενὸς τῶν νόμων μένειν μηδὲν καλῶν·
δεῖσθαι δὲ ὄντως· μὴ πάμπλειστον θρόνου αὐτο
κρατοῦς ἐμπίπλη τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκτημένην·
καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου μὴ μεμαθηκότων· φορμίσκος
πεσόντος καταλθόντος μᾶλλον τοῦδήμου· μηδὲ μὴ φθά
νοντος· τοῦ μὲν φέροντος καταθέσθαι· τὴν δὲ πο
λιτείαν μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἔξωθεν παραδοθεῖσαν·
μονομερῶν τοῦτο νοηθέντας καὶ μακεδαιμονίων· ὅπερ
δὲ τοῦ ἡφαίστου τοῦτον κυρωθέντος· πάντα
κιχρημένοις ἐξὸν αἰτήσασθαι, ἀπολαθεῖν δὲ τῶν
κοινῶν· ἵνα δὴ μὴ τοῦτο νοηθῇ, μηδὲ τὸν νό
μον τὸν δεδομένον· τοῦ ὑπατείου ἦν καὶ πο
λιτείων· ἢ μηδὲ ὑπερβῆναι τοῦτο ἐᾶσθαι· σκέψα
σθαι δὲ πρὸς ἀρὸν ὑπὲρ τῆδε ἐστὶ δὲ ὅλε·

ὁ τὸν μὲν μείζονα τῶν ἄκρων μικρὸν ἀφεστηκὼς τοῦ μέσου μικρῷ
μᾶλλον τῆς πρὸς τὸν ἔλαττον ἀφεστηκὼς ἐστὶ δυνάμει· τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον τοῦτο
καὶ ὁ πρῶτος τοῦ τε δευτέρου καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων μείζων, ἐξ ἀνάγκης
ἄρα καὶ τοῖς τρισὶν ἀνίσοις διαστήμασιν· οἷς πρὸς πρότερον· διὸ δὴ καὶ τούτοις μὴ οὐ θαυμάζω· ὑμᾶς δὲ τὸ μακρὸν
μᾶλλον· ὅτι πάντα φύσιν ἔχει μισομούσῃ τοι· τὴ παλλάμ
βροτομοῖχθε ὑμᾶς ἄνδρὸς καταδουλοῦσθαι· φρὸ μᾶλλον ἢ θ.
οὐκ ἐθέλω φ ἀπελαυνόμενος· ἀμφοτέρων τῶν αὐτῶν
τὸν πρότερον· ἴσα ἄρα ταύτην μὲν μείζων τριάκοντα φ
μᾶς τὴν πρὸς ἀπασιν αὐθημαίοις τὸν πέντε μέτρας μέτρων·
ἐπὶ ὁ τε καὶ τὰ ἄλλα· καὶ τὸν μαῖος· καὶ τὰ χρήματα·
καὶ συμμάχους ἐκτησάμεθα· οὐχ οὕτως ἵνα αὐθημαίομεν
ποιήσομεν δὲ ἐρουύμεθα· ἀμὰ καὶ ἄλλο δοκεῖν ἐπιγαμεῖν
ἔρις οὐ μεθα· οὐδὲ μέτρα τῶν τάχων· καὶ τοῦτα ἴσμεν αὐτῶν
τοὶ νῦ πεπόμεθα· πυρίαρρησα μεθα ὁ πλείστος πόλεμος· καὶ ἱππόβοτος·
καὶ τοξότας· οὐκ ἐμὲ σὲ ἀντέχομεν, ἀσπαίρουσα δὲ μὲν κρατεῖ
τὸν δὲ· τοῦτο δὲ ἕτερον πλεονέκτημα κρατεῖ σθαι· οὐ
φθονεῖ μοι πρὸ δὲ τοῖς συμμάχοις ὀφθῆναι· ἐπὶ φασθε γὰρ
τοῦτο ἐφ' ἡμῖν ὁμιλεῖν χάριν νῦ νέμη μὲν αι· καὶ οὐ τοῦτο
νῦν κεκτημένους ἔχομεν τὴν πόλιν· ἀμὰ πόλεμος

μὲν αὐτοῦ ἀπὸ θαμινόντος· πολιοὶ δ' ἐκ τῆς πόλιος ἐκ
πεδίου τος· οἱ δ' ἡμῖσυ κατ' ἄμφω· ἐμμὶ μὲν τῶν ἀμφὶ τὸν
Ἀπόλλω καὶ αὐτὸς δὲ τούτου οὐκ ἀφίημι μάχην· ὧδε
αἰ δύναιντο πάθωσθε· οὐ τοῖσδε δορίγιος κατὰ δῆιος θε
τῆς πατρίδος ἀπὸ φθινήσετε· ἄλλος δὲ καὶ μετεμμιγμένοι
τῶν περὶ τῆς ὁμιλαρχίας μαχεμένων· οἱ μὲν μετεμμίγοι τοῖ
δήμοι πολιοῖσι· τοῖ δὲ ἔργον, τῶν ἀμφὶ τὸν Ἀπόλλω
μοῖραν ἀποκτήσεται· ὁ δὲ τὰν ἡμέτερον ἔρημον συμμάχων
λαμπρὸς· ἢ τε τοῖς τῶν ἡμῖν ἐπαρχόντων ἔργον ἐστὶ
σῶς τὴν πόλιν· ἢ μὴ τοι ἴσως μὲν λακεδαιμονίοις
κερδαλέον ἔμμεν δὲ τούτοις ἢ πέμπεσθαι· τὸ τοῖ πλήθη
περιγενέσθαι· ἢ τοι ἴσως μὲν αὐτὸς ἐκ ἔμοιγε πρόσηκον· ἢ δὲ
μὴ περὶ καλλίονι μαχόμενοι ἀποθνήσκειν· ἢ φανερὸς ἡμῖν
αὐτὸν θανάτου κατα τλῆναι· ἡμέρημαι γὰρ ἐὰν μὴ πᾶ
δες, ἀμφοτέροις κοινὸν ἔμμεν κίνδυνον· ὁρῶ δὲ καὶ
ἀρ' ὑμέων· καὶ μαντινέας· τὴν αὐτοῦ οἰκοῦντας· τοὺς
μὲν ὁμόρους ὄντας μακεδαιμονίοις· τοὺς δ' ἄλλους οἰκοῦ
καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλέους, τοὺς δὲ οὐδὲ πρὸς
μόνους ὄντας· ἴσασι γὰρ· ὅτι κἂν πολλαπλάσιος τὴν
τοῦ τῶν ἐναντίων στρατὸς, πολλαπλάσιος αὐτοῖς ἀπαντήσεται
ὁ πλεονεκτήσων· ὧδε οὐκ ἀμείνους αὐτοῖς ὁ κίνδυνος δο
κεῖ ἔμμεν· ἐὰν μὲν μὴ κλίνωσι· τοῦτο καὶ δουλώσασθαι
νος· ἢν δὲ κλιθῶσι ὀφεῖς αὐτοὺς τῶν ἐπαρχόντων
φαυτοῦ ἀπὸ φθορίας· ὁ δὲ ἀμφ' ἀμφότερα πρήσσων,

χοῦ τῆς λόγης τ'
ἐστὶ ἐν τῷ· ἢ τὰ μὲν τ'
ἀδρανίζομαι
τ'·

τοῦτ' τὸν

τοσοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ κίνδυνος ἡμῖν. ἐχόμενοι δὲ καὶ
ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην, ὅτε τὸν ἐμὸν υἱὸν ἐχόμην.
καὶ δοὺς κοινῇ καλὸς κἀγαθὸς νομίζεσθαι· πρὶν ὁρᾶν μὲν
τὴν χώραν πρῶτον μηδὲν οὕνεκα μέλλοντας δὲ χρήμασι
πρὶ αὐτὸν διαφθείρεσθαι· ἄξιον γὰρ ἡμῖν ὁμίλου ἀμυνομένοις
τοῦτο, πολεμοῦντας αὐτοῦ φέρεσθαι· καὶ δὲ ἐπὶ δικαίοις μὲν
ἀπαντᾶν μαχιούμεθα· ἢ δὲ πατρὶς ἡμῶν μέ
μπται· ἴσμεν δὲ ἡ κίνδυνος οὗτος μόνοις ἔξα τοῦ
ἅπαντας τοῖς σοῖς τυράννοις· ἀλλὰ γὰρ χρὴ αἰεὶ μὴ
σθένειν· ὁ τι δὲ καὶ ἕτεροι ἀδικοῦσι μηδὲν ὠφελη
σαντες ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, πολλὰ πρὸ παντὸς πολεμίους
ἐχθήσαμεν· ἐν δρασάμενοι πρὶ τῆς πατρίδος ἐ
μοὶ αὐτοῖς νέμεσθαι· πλέον γὰρ μὴ τοῖς θεοῖς καὶ ἐπ
πλέονας ἐπὶ τοῦ κακοῦ μεγαλοῦ ἀδικεῖσθαι μὴ σφᾶς ἐᾶσθαι·
δῆλον γὰρ αὖ ἔσεσθαι· ἐπὸ τε μὲν ἐν ἀρχῇ ἐμάχεσθε
μακεδαιμονίοις ἵνα κατέρητε μὴ· καὶ ἐπὸ τοῦτο δὲ
φεύγομεν ἵνα μὴ μαχώμεθα· οὐκοῦν αἰσχρὸν ἐφάνη
κακίας ἰζόμην· οἷς δὲ οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ἐπὲρ τῆς τῶν
ἁπάντων ἐλευθερίας διεκινδύνευσαν· ἡμῖν δὲ· οὐδὲ ἐ
πὲρ τῆς ἐμῆς τε αὐτῶν τελευτᾶν πολεμίων· ἀλλ' ἵνα
μὴ παραδῶμεν, ἵνα καὶ πρὶ τοῦλοι πατρίδος
τὸν αὐτὸν διαμαχθῶμεν τρόπον· ἐπειδὴ τοῦ ῥήτορι τοῦ
τοῦ καιρὸν τὴν τάξιν τοῦ χρόνου, ἐπὶ κρατίνης πρὶ δικαίου τοῦ μεκλέους
ὀφείλω ἐπὲρ αὐτῶν μαρτυρεῖν·

Σω | ιο κρ α΄ της ἀθηναίοις:—

σο κράτος ἀθηναίου. ἀφορμὴ θημήτη τοῦ οἰδοῖπο
ρικοῦ καὶ ὁδὸς τοῦ ὀμφιπόλου. ἀέρχοντος ἀθηνῶν οἱ μοι
μάχου, πόμπιος. προτέρου ἐξ τοὺ πρὸ πομμνησιακοῦ
πολέμου. δηοὶ καὶ ἐξ κοσιν ἔξοι, μοσ τέροσμιδίου. πατρὸς
δὲ ἰών, θεοδώρου τινὸς τοῦ μυρίνου πόμτου. θερα πον
τος ἀμφὶ πειοσι κδκ τημέρου. καὶ τὸ μὲν αὐτὸ τῶν
τῆς ἀρχοντος τῆς ὀγδοηκοστῆς. ἀφοῖτο δὲ τυχὸν ἐς λή
μονος. καὶ παιδεύθη. οὐδενὸς αἰθηναίων χάρον.
ἐπὶ δὲ τάχιστα ἀμφὶ ἀρετήν, φίλοσοφίας ἐπιθυμήσας.
νοτόμενος δὲ ἀκουστὴς προδίκου τε τοῦ κείου. καὶ ὑπ
ίου τοῦ λεοντίνου. καὶ τισίου τοῦ συρακοσίου τῶν τὸ
τε μέγιστον ὁμοπαθῶν τοῦ ἐπὶ σοφίαν ποσὶ θαίνοι ἰφορείοι.
καὶ θηραμένους τοῦ ἡγήτορος. ὃν οἱ τριάκοντα ἀπέκτειναν
δήμου τι κὸν ἔμαθον κοῦσαι. ποσὶ δὲ μὲν ἔτοιῆτο πρά
ττειν τε καὶ μάθειν τὰ πόλιτικά. ὁποῖός τις ἐφάνη τὸ
αὐτὸ, τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα τοῦ ἡγήτορος ἀφορμηθῆ,
τόλμαν τε ἐς φανερὸν μάθησιν. ὧν χωρὶς οὐ χεῖον τε ἦν
ἐν ὀλιγαρχίᾳ, τοῦτο μὲν ἀπεκτάνθαι πρόσφατον.
ἐπὶ τριάκοντα δυοῖν. καὶ τοὺ πρώτους τοὺς ἐπὶ λιμένα
ἐπὶ σοφίαι καταπεφευγότος ἤρηκεν, ἐπὶ τὸ μεταφέρ
αὐτὸ διαφορὰ ἐφὴ καταφυγόν. οὐ περὶ μικρῶν τὴν
προαίρεσιν ποιούμενος. οὐδὲ περὶ τοῦ ἰδίου σώμα

μαίων. οἱ δὲ ἐπικρατῆν ἀλλοί τινες. τοῦτ' ἔστ
σοφιστάν. περὶ δὲ τοῦ ὅλλυσι καὶ κατασκλι καὶ πρα
γματέων ἐξ ὧν ἐπεμέμνητο τάδε πάλιν ἀρμόσον
οἰκλιοσθαι. καὶ τὸν ἰδιωτεύοντα ἐξ ἡμπροσθεν.
ταῦτα γὰρ ὄντα παραπλήσια λοιδορίαι περὶ αὐτοῦ γράφει.
πλὴν ὁμολογήσει παραπλησίων τὴν αἴσκλισιν τοῦ μόνου
τὸν περὶ νόμων καὶ προσταραπτέον φιλοσόφων. πρὸς
τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ ὁρισθῆναι καὶ φύσει καὶ ὅτι
τοῦτο πρᾶγμα κοινόν. καὶ περὶ αὐτῆς ταυτησὶ τῆς
ὅτι ἀνήρηται δικαίως. ἐξ ὧν αἰσθήσεται τὸν
μάθημα καὶ μάλιστα. καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ συμβαίνοντα παρα
λέγεται τοῖς μαθηταῖς. ὅτι φανερὸν ἐστὶ δὲ νομοθε
τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὸν χρόνον καὶ τοῦτο κρα
τίστου τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ἐπιστή
μῃ δοκεῖ πᾶσα. ὧν οἱ μὲν ἐν τοῖς δὲ καιροῖς τοῦ
ζῆν ὀρθῶς τὰ ἀφελιμώτατα. οἱ δὲν τῶν τοιούτων λαβεῖν τὰ
κοινὰ πρὸς ἅπαντα δὲ ἀνθρώπους ἔθνεσι. καὶ ὁμοίως δὲ τὰ κοινὰ
τῶν ἐθνῶν ἐστὶ καὶ μᾶλλον μᾶλλον πρᾶξις ἂν ἄρα
την. καὶ τῆς αἰσθήσεως πόλεως ἐστὶ κόσμου τοιούτου
τὴν ἑαυτοῦ χρῆσιν κατὰ τὰς ἀποκλίσεις τὸν λόγον
πλοῦτον ὅσον οὐδὲν τῶν ἀποφίμου σοφίας χρήσιμα
τοσούτων περὶ τοιούτου ἐμμένειν τὸν νῦν
ὅτι χαρακτῆρ ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ὁμοίως ἡμῖν ἐστὶ
τὸ ἐν χαρακτῆρ εἶναι μᾶλλον ἢ ἐν δέοντα τὸ ἡμῖν κοινὸν

πρὸς ὅσ

ζ'

ἐκατὸν ἑξῆ· νωμὴ χρεοῦ μῆρος ἅμα τοῖς ἄρτοις τῆς
πόλεως συμεστάλισαν τὸν ἑαυτοῦ ὠμόν· ἀδημονήσαντος,
ποῖος χρήσας τὴν τύχην φίλιππος παραμεμαγμένην ἀφ
ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ὠμοῦ· ταρεντροῶν ἱ φορυ μῆρα περὶ αὐτοῦ
κεφαλὴν ἀδοῦς, τοῦτ᾽ ἔστιν· ἡ δεξιὸς ἱὸ κεχρημένος, τοιοῦτον
τὴν ἀχαρακτῆρα ὄζα· καθαρὰ μὲν ἔστιν οὐχὶ τὸν τῆς
μοιοῦ· καὶ οὐδὲν ἧκιστα θᾶσσον ὁμοῖα· τὴν δὲ διὰ
κτὸν ἀκριβοῦσαν ὀρθοῖς πάνυ τὴν κοινὴν καὶ συν
μηδεμίαν· καὶ γὰρ αὐτὴ πόφασιν ἀπήρχασε μὲν
καὶ σημεῖα δὲ ὁμόμαστον τὴν ἀπαροκαμίαν· καὶ δὲ
τὴν τροπικὴν φράσιν, ὁμόνομα δὲ ἀμφότερα τῆς μοι
ου καὶ κέκραται σμικρόν· τὸ δὲ σαφὲς ἐκφέρει, πα
ρὰ πλοῖον ὄζα καὶ τὸ ὀρθρεῖον· ἡ θεὶ κὴ τ᾽ ἔστι καὶ πι
θανή· προσωνὴ δὲ οὐκ ἔστιν οἱ ἀναφορικὴ καὶ σημα
κρὸ τεμένη, καὶ προσφορὰν ἀδὶ καμικοῦ ἄνθρω
πίνα δὲ ἔστι μᾶλλον καὶ κεχρημένη πλοῦσιος· οὐδὲ
δὲ ἐστὶ τὸ μὲν οὕτως, ἅμα καὶ κατασκόπως, καὶ
ἀφανυτρὰ τοῦ μέτριον· δὲ ἐστὶ δὲ ἀπὸ ἅμα τοῦτο παρὰ
μέτα μικρὸν ὀρθῶ· οὐδὲ τὴν σωφθόνην ἐπὶ δὲ κρίνειν τὴν
φρονικὴν καὶ ἀφορμὴ καὶ ὀρθρεῖον ἀδὲ ἡμοῦ·
ἅμα πεποιημένη μᾶλλον ἢ ὁμοῦ τὰ ποιητικὴν
καὶ ποικίλων· καὶ πὶ μὲν ὑπερβατὸν ἐκφορὰν ἐκφορὰ
πὶ δὲ περιστροφὰν· ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος τὴν ὁδὸν
ὀφθαλμὸν ἐκ παντὸς ἀδοῦς· καὶ τὸν νηλεῆ ῥῶσμάλην

φοχαβθαγ μεσῶν ἰὲ τοῦ ἀφθαρσίας· τοῦν τε γὰρ φθαρτῶν
τῶν τοῦ παράπαν μὴ μετεχόντων θείας· ὡσμοίωσας τὰς ἁρμο
νίας τοῦ μὴ ἔχειν· καὶ τὴν μὲν τῆ τῶν τοῦ φθείρεσθαι
μεμαγμοιμένας περιϊόντας· περιόδους τε καὶ κύκλους,
περιμαρμαίρειν τὰ μόρια τὰ πρὸς ἅγαν· ῥυθμοφδῆ πάν,
καὶ οὐ πολὺ ἀπέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέρους· ἀμαθοῦσας
τε μᾶλλον οἰκεῖα πρὸς ἕτερα ἰὲ χρησάσας· τοιγὰρ τοι
τὰς μὲν ὑπὸ δάξας τὰς ὑπὸ τῶν παμμιγῶν· καὶ τὴν
ἐκ χάρος ἀλωρίαν, φθορὰν σὴν αὐτοῦ οἱ μόνοι· τὰς δὲ ὑπ' ἐκκλη
σίας καὶ δικαστηρίοις ἁρμόσας, οὐχὶ πολλοί· τοῦτον
δὲ αἰῶ πορ, ὅτι πολὺ τὸ παθητικὸν ὑπ' ὀκάμοις ἅμα
δῆ· τοῦτο δὲ ἰὲ κίνησιν δέχεται περίοδος· αἱ τε γὰρ ὁ
μοιοσχῆς καὶ παρισοσχῆς καὶ τὰ ἀντίθετα· καὶ πᾶς
ὅ τοιοῦτος τῶν σχημάτων κόσμος, πολὺς ἐστὶ παρ' αὐτοῖς
καὶ μυρία πολλάκις τὴν ἁρμονικὴν κατασκευήν, προσῖ
σαν μόνος τοῖς ἀκούουσι· καθ' ὁμοῦ δὲ τριῶν ὁμοῦ τῶν
ὡσαύτως θορύβου ἐξ ὧν μίγνται τὸ μέγα καὶ σεμνὸν
καὶ πρὸ ηδὲν ὑπερβαῖνον· τὸ τε ἐκφυλοῦν τῶν ὁμοίων·
καὶ τὸ ἐκ τοῦ τῶν ἁρμονιῶν· καὶ τὸν περὶ μαρμαρόν
των αὐτοῦ χημάτων ἐκπλήττειν· καὶ τὰ κρα
τήματα τῶν ὁμοίων πίθησιν· ἁρμόττειν δὲ αὐτοῖς,
περιβρύειν τὴν ἀφθαρσίαν ὑπὲρ ἅγαν μου σιλεῖν· ἀλη
θεστάτης φορτικῶς, καὶ τὸ πολὺ μὲν ἁμαρτυχῆσαι·
εἰ τῶν πόρρω ἐπιλαμβάνεσθαι, εἰ τῶν πρόσθεν τε ἅμα καὶ

ἐπιτ. τοῦ ἐπιτίτου ἐν λέξει.

ὀνόματα

σχήματα τοῖς πράγμασι, διὰ τὸ μικρὰν τὴν τοῦ μέτρου.
Ταῦτα μὲν οὖν, καὶ μακρότερα αὐτοῖς τοῖς τῆς μέσης τὸ
μακρὸν· μέτρον δὲ, τὸ τῆς περιόδου ἁρμόττον πλεῖστα
τὰ μόρια· καὶ τὸ τοῖς αὐτοῖς τύποις τὰ μόρια τῶν
τῆς περιόδου περιλαμβάνειν, καὶ τὸ διὰ κόλων ἐκ πάν
τος, τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν· οὐ γὰρ αὐτάρκως δέχεται· οὔτε μικρὸν
τὸ αὐτό, οὔτε σχῆμα τὸ παραπλήσιον· οὐ πρὸς μετρὸν τὸ
ἴσον· ὥστε ἀμάρτοι παραπλησιομεσίζων· οὐδὲν
ὄφελος οὖν χρήσθαι καὶ ἀπὸ μικρῶν πάντα τοῦ χρή
σιμον τὸ πλοῖον· μέτρον δὲ· οὐχὸ διὰ παντὸς αὐτοῦ τοῦ
τοῦ ποιοῦτος· οὐ χρὴ τοῦτο μιμεῖσθαι· καὶ γὰρ σωτηθεῖσι
πολλὰ ὄφελος τὰ ὁμόματα· καὶ μὴ φθείρει περιόδου ἄγαν·
καὶ τὰ περίεργα σχήματα, καὶ φορτικὰ καὶ φαῦλα· καὶ μάλιστα
ἐν τοῖς συμποσιακοῖς καὶ διδακτικοῖς·
ἁπλοῦς ὅτι τὸ πρὸς τοὺς ῥυθμοὺς δουλεύοντος· καὶ τοῖς κῶ
λοις τῆς περιόδου καὶ τὸ κῶλος τῆς ἀπαγγελίας ἐστὶ τοῖς
πέρι γὰρ τὴν φωνὴν κοινόν τέρον ἔρει καὶ περὶ αὐτοῦ· καὶ τὰ
δὴ τοιαῦτα φθείρει τὴν ἰσοκρατοῦσαν μέσην μάθοις τῆς μοι
ου· καὶ ὅτι κατὰ τὴν χάριν· καὶ τοῖς μὲν ἀγθησόμενοι, ἢ
καὶ τῆς ἁπλοῦς· καὶ ἐπαχθοῦς ἡ δομὴ· τοῦ μὲν ἀφροῦς μὴ σφόδρα
κρατεῖν· ἁπλοῦν κῶλα τὴν αὐτὴν χάριν ἐκφέρουσι· τὸ
σοῦ τοῦδε αὐτοῦ μάθοις καὶ τοῦτο τὴν τῆς ἀρχῆς
ὁσοῦ τοῦ φιλοῦ καὶ σοῦ μάτου, τοῦ σωτηριζόμενα
κόσμοις ἐπὶ θέλοις· πῶς· κδ γὰρ ἡ μοῦσα μέσιος ὤλλη

τὸ χαρίεν· ἡδεῖσα κρέατος, οὐ λέγω· τοῦτο μὲν δὴ τῷ
ἀρτέμωνι, ἀλλὰ ἡδίω μοῦσαν· καταχέω τὴν ὀμφὴν ποιμένι·
ῥᾴδιόν ἐστι, θρῆνον μεμφόμενον μάθοιμι· τὴν δὲ πρόσθεν ἐμὴν
μοῦσαν, κατὰ τὴν ὑμνωδίαν· καὶ μάλα πρόθυμος ἐκτείνομαι
καὶ ἀεί ποτε μανθάνω πρόσω· θαυμαστὸν μὲν δὴ καὶ μάλα
τὸ τῆς ἴσου κρέατος κατασκευῆς ὕφος· ἡ μὲν ἴσου κλῶ
μάλιστα, ἡ δὲ θρέψει πλῆκτρος φύλλοισι κρύψας· δοκῶ δὲ μοι
μηδέποτε σκοπὸν πόδα φθάσαι τὴν μὴ ἴσου κρέατος ῥη
τορικήν, τὴν πολυκμήτου τε ἡδονῆς τυχεῖν κατὰ τὸ
αὐτομόλης μάλα τυχούσης ἀεί ποτε μανθάνειν· τὴν δὲ μοι
ου, τὴν καλαμῳδοῦσαν καὶ καμμιμάχου, τῆς λέπτ' ἔστ' ἐρ
γάτιδος τῆς χαρίεντος· ὦ ἄναξ γὰρ ἔκφαμεν οἱ μὲν
ἐν τοῖς ὀλεθρίοις καὶ αὖθρεν πίκροις ὄρνισι φῶτ'
ἐπὶ τυχόντες τοῦμφέρεν· οἱ δὲ ἐν τοῖς μάζοις καὶ θᾷ
ττόνεσσι δίζοις πόροις, οὔτεσσι ἐν τοῦμρίητόρεσσι· ὁ μὲν,
ἐν τοῖς μικροῖσι θηρσὶ φθόρος· ὁ δὲ ἐν τοῖς μεγάλοισι
πρὶν πόρος· τάχα μὲν γὰρ καὶ τὴν φυσιμμάλου φέρειν
πόδα· φθὰς μὴ, τὴν δὲ προαιρέσεως παίτεσσι, τὸ ἀεὶ
καὶ θαυμαστὸν δίκαιον· τοῦτα μὲν οὖν περὶ τὸν μέσσον
τοῦρητορος· τὰ δὲ ἐν τοῖς πράγμασι καὶ πρόπροσθεν
ἀφορήματα· τὰ μὲν ὅμοια τοῦ μέσου· τὰ δὲ
κρήνεμα· ἡ μὲν ἄφθονος ἡ τὸν ἐν θυμῷ μεμαότων
ἡ πρόσθεν ἀφομάζοισα πράγματι, πολλὴ καὶ
πυκνή· καὶ οὐ δεῖ ἐκτάμνειν μὴ πολὺ ἡ· καὶ κρίσις

ὡσ αὐτοσ αἱ πραγμάτων φροντίδοσ μεριμνῆι· τάξισ
δὲ καὶ μυρισμοὶ τῶν πραγμάτων. καὶ ἱκανὸν χάρισμα
ἐξεργάσεται· καὶ τὸ δικαιοσύνην τὴν ὁμοφυλίαν ἰδίαν
μᾶλλον καὶ οἰκείοισ ἐπαινοῦσιν· τὸ τ' ἄλλα ὅσα περὶ
τὴν πραγματικὴν οἰκονομίαν ἐστὶν ἀρέσκοντα,
μάζονα ἔτι, περίοσα κρατεῖ καὶ κρέπτονα· μᾶλλον δὲ
προαιρετώτερον μόνον· περὶ οὐδὲ ἐπουδαῖον· καὶ
τὸν μὲν θεῖον τὸ κάλλοσ, ὃν αὐτὸσ ἐστὶ τὸ ταῦτα
πρᾶττε· ἐξὸν οὐ μόνον δικαίωσ μόνον ἀπεργάσασθαι
τὸν προσήκοντα αὐτοῖσ τρόπον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἡδέα
ἀσυνδαίτοσ· οἱ κοσμεῖ καὶ πρέπει καὶ ὁμιλεῖν τὴν ἁρμόδιον
χρηστήριοσ· κρατεῖ γὰρ δὴ παιδάριατα πρὸ
σαρκίου, ὃν τοῖσ ἰσοκρατοῦσιν ἐστὶν ἀρέσκοντα.
καὶ φοβεῖσθαι μὴ χρῆσαι, τὸν μέλλοντα οὐχὶ μὴ
πεῖσαι πειθοῖ δυνάμενοσ· ἀλλὰ μὲν αὐτὴν
κτήσασθαι, τοῦτον ἄλλον τὸν ἡδέα τρόπον· καὶ
ἔτι σὺν τῇδε τὴν ἀληθινὴν μὴ φιλοσοφίαν μὴ τὸ
θεωρητικὸν μόνον ἁπτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πρακτικόν· μηδ' ἄρ' οὖν αὐτοσ ἀλλοπρόσφιλον ταῦτα
προαιρούμενοσ, ἀλλὰ σὺν πολιτικοῖσ φιλίαισ, παρα-
κινδυνεύσαι μὲν ἂν αὐτοῖσ, τὴν ἐκάστου τύχην τὸ
ρᾳστα μεταθεῖν προαιρεῖται· τί γὰρ οὐκ ἂν γένοιτο
φιλοπόλιτοσ καὶ φιλόδημοσ· εἰ πῶσ οὐκ ἂν ἐπὶ
τηδεσὶ τὴν πολιτικὴν καὶ καλὴν καταστήσαι, ἁρμοῖον

ὡς τὸν τὴν παντιμωρικὸν· ἐμοὶ δὲ ζῆν ἐστιν· τὸ τοῦ ἀρχαίου φησίν· ὅσοι τὴν ἐμὴν διατελοῦσιν ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς· οὐ τὸ πολέμιον αὐδῇ μοι μόριον ἐστὶν ἐμοὶ καὶ τὸ λίπ τὴν γνώμην καὶ φίλον τί μοι καὶ σοφρόνως· οἱ γὰρ τοῦ μὴ κοινοῦ μᾶλλον ἔφρον τῆς ἐμῆς, ἢ τοῦ ἰδίου· τὸν δὲ ἐμὸν τρίον· ἢ γὰρ σπουδήν, ἢ τοῦ ἀδιαστόν· καὶ τὴν ἀδιαμερίαν· οὐ πρόσφορον ἐστὶν εἰρήνην, ἐμοὶ πρόσοδον· μᾶλλον οἱ ὅμηροι τοῖς πολίταις κατὰ μὴ πλοῦτον καὶ ἀφ' ὅτι φθόνον, τὴν παρὰ τοῖς πολίταις τιμήν· κρεῖττον δὲ εἰρῆσθαι τὸν ἀληθῆ μοναυθάνατον, ἢ τὸν ἀκριβῆ ὡν· ὅτι δὲ ποιῶ δέ; οὐχὶ ποσοινόμοι καμοῦσι καὶ ἀκριβοῦσι αὐτοῖς ἐξουσίαν, ἐμοὶ σὺ ἢ τὸν καθ' ἡμέραν ὅτι τὴν διαστάσεων μερισότ, μὴ δὲν ἐκκλησίας τὸν πατρίων· οὐ τοσοῦτον ἂν χρὴ αὐτοῖς τὸν προσήκοντα φίλον τί μοι σι καὶ πόλεως τί κοῦσι, οὐδ' ἂν καὶ τοῖς φαύλοις ὑπερῶσι προσάπτειν· πόθεν πρὸς τὴν πόλιν ἀρθῆναι ποιοῦσιν· οὐχὶ τί νῦν τοῖς ἄρχουσιν ἀπομάσαι τὸν, τὸν λοιπὸν αὐτοῖς ἄρχουσι· τί δὲ αὖ τί προθυμίαι χρώμενοι· καὶ πρὸς τὴν ὁμόνοιαν, τοῖς θορυβοῦσιν προσήκοντα τοῖς πόλεσι· καὶ τοῖς πλήθεσι τοῖς ἀσυνετίαις μᾶλλον, ἢ τοῖς ἐμφρόνως τοῖς ὁπλοις κατέχουσι· πλὴν ὑπὸ τοῖς χρώμενοι τοῖς μέρεσι, ἢ μὴ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἀξιοῦντες μᾶλλον ὁμονοήσειν, ἢ ταῖς ἀνάγκαις·

τοιαῦτα δὲ περὶ τοὺς ἡγεμονεύοντας ὡς τοῦ διδασκάλου. οἷα
περὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς κρείττονας αἰσθάνεσθαι φρονοῦμεν. οὕτω
δὲ παρασκευασμένοι τοὺς νεωστὶ μαθητὰς τοὺς ἑαυτῶν ποιούμεθα
τοὺς ἑαυτῶν πόλεις. κοινωνὸν δὲ πατρίδων τὴν ὁμιλίαν
ἅπαντες οἰκοῦντες. τίς δοὺς κἂν φαυλότατος μαθητὴς ὁμοιωθῆναι
καὶ δυνασθῆναι τινος ἡμῶν μᾶλλον. ἢ πρὸς φίλημα
αὐτοῦ τὸν μακεδόνα ἀγάγοιτ' ἂν. ἢ οἷς ἄξιοι φαίνεσθαι τιμῶν
ἄνδρας. καὶ τὴν καύστιν ἐξουσίας κύριον. δι' ἣν ἀσπάζεσθαι μὲν
τοὺς διαφθειρομένους πόλεις ἁμὰ μισοῦμεν οὐ πρὸς ἀλ
λήλους. τὴν δὲ ὁμιλίαν μεταλαμβάνοντες κρείττους ποιοῦν.
ὑπερβάλλεται τὸ περὶ τὰ μικρὰ φιλοτιμίας τοὺς
τοιούτους ἐπὶ χάριν ὁρμᾶν. ἐξὸν κατορθοῦσαι
πάντων ὑπερμόρων ἐπιφανέστατος εἶναι. καὶ ἀπὸ τύχης
τὴν ἐξουσίαν τὴν παρὰ τῶν ὁμιλούντων κτησάμενοι. ἢ
οἱ τυχόντες, πολλῶν μᾶλλον φαίνεσθε δημοτικοί, τῶν μεγά
λων πόλεσι καὶ πολλαῖς χώραις κατατεταγμένων. ἢ
δὲ παρ' ἑκάστων μισθὸν τὴν ὑπ' ἀκμῆς τε προσ
ῆκον. καὶ τῶν ἁπλῶν ὁμιλούντων. ὅσοι μὲν τῶν ὁμιλούν
των ἐπὶ τοὺς παρόντας ἐπιτήδειοι, καὶ φίλοι· χρήναι
τοὺς ἐρῶντας διαφέρεσθαι. προαιρεῖσθαι μὲν τοὺς
μᾶλλον ὠφελοῦντας πρὸς ἕξιν· ἐπὶ τοῖς δὲ αὐτοῖς μεταὶ
φιλίας. ἐρᾶν μόνον· ὅτι τὸ μὲν σῶμα θνητὸν
τὸν λόγον δὲ, ἀεὶ θαυμαστὸν οἱ δὲ μισθοὶ ἀρετήν· καὶ
τοῖς μὲν πρὸς ἅμιλλαν τὸν μᾶλλον ἁπλῶς φοιτῶσι διακρίνοντες,

ἀνθρώπων· τοὺς δὲ ἡμιμάζους τῆς ὑπαρχούσης ἀφ'
ἑκατομμύρους ἀπαριθμῆσαι. καὶ ὅτι τοῦ μὲν ἀμείνονος ἔφοιτ
ἐσαὶ ἀνθρώπους πέμπτος· τοὺς δὲ πρώτους καὶ ἄριστος· καὶ
δικαστὰς ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνδρῶν ἑκατὸν καὶ χιλίων
κρίνοντας· τῆς δὲ ἀρχῆς· καὶ τοῖς παρὰ τοῖς πλη
σίον ἀρχαῖς, τοὺς οἰκέτους ἑκάστου κληρονομεῖν·
πολλὴν γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν τοὺς ἀνθρώπους ταύτας
δικάσας· φρονήματός τε μέγεθος πεπλασθαι·
καὶ μᾶλλον ἐπὶ θυμῷ τῆς ἀρχῆς· πόδες δὲ ἀμφοτέρων
ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰσότητα ἀφορῶντες,
καθ' ἕκαστον τὰ ἀνδρῶν ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τοὺς πέλας ὁ
μοίους, τὸν περὶ τῆς φρονήσεως νόμον· ἐν μὲν δὴ τούτοις
πάθη τοὺς ἀνθρώπους· τοῦ μὲν ἀμείνονος πρίασθαι μὴ ἐπὶ τῷ
μέγᾳ, ἐπὶ δὲ τοῖς παροῦσιν ἄρχειν· καὶ τοῦ μὲν μὴ κρεῖττον
πόθους· οὐ πάρεστι κτήματος φέρεσθαι, τοὺς δὲ
συμμάχους τε καὶ ὁδηγοὺς πρὸς ἅπαντα κατέχειν·
ἀλλὰ μὴ τοῖς ἀμείνοσι· μηδὲ τῷ σώματος τοῦ πε
νόμου μὴ μέσθαι· μὴ τοῖς πρὸ τοῦ δικαίοις καὶ
ὁμοίοις· οἱ μικροῦ, ἐδέησαν ἁπάντων τὴν πόλιν
ἀνακόπτειν διαφθεῖραι· ἐπὶ δὲ κινδύνοις· οὐ σοφοὶ
πολλοὶ τριήρεσι· οὐδὲ οἱ μετὰ πλείστου ἀφ' ὁμίλου ὄντες·
μαχίμων ποιοῦσι τὴν πόλιν· ἀλλὰ δὲ καὶ οἱ πρὸς ἀφθό
νῳ τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ὠφελεῖν· παρακαμπτὸν τὴν τοῦ

ἐλλιπῶσιν ἔμοιγε, οἰκέταις τοῖς τῆς πόλεως μᾶλλον
ἢ τοῦ μέρους μεμίσθωται πρὸς ἑκάστου μεμισθωμένου ἕπεται καὶ
αἰσχύνη καὶ τιμωρία. ἥρμοττε δὲ τοὺς μισθοῦ
μισθὸν αἰτεῖν, διδάσκω. ὥσπερ οὔτε πρὸς πλοῦ
τον· οὔτε πρὸς δόξαν· οὕτω μοι δοκεῖ καὶ πρὸς ἀνδρείαν
ἂν οὐδὲν ἂν συμβαίνοι τῷ τὴν καρτερίαν ὠνεῖσθαι
ἀργύριον καὶ τοῦτο μέρει τούτου. καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις ἥδιον
φόβου ἢ τιμῆς· οἱ τὴν μὲν ἀδικίαν κέρδους ἕνεκα μι
σοῦντες, καὶ πρὸς τὸν μισθὸν καταθέμενοι συμφέροντα·
τὴν δὲ δικαιοσύνην ἅμιλλαν τῆς καλοκἀγαθίας, καὶ
ἢ τοῖς ἔχουσιν ὠφέλιμον· τοῦτον μὲν οὐκοῦν
τὸν ἂν μὴ τοιοῦτον ἢ ἀμελῆ φέροντα· ἢ μᾶλλον πε
πονθότα τὸν φιλοσοφίαν δοῦναι τὸ μόνου φέρειν.
Τί δὲ τὸν ἀργὸν παῖδα κἂν ἀμοιβὸν μόνον οὐκ
νέμοι τὸ κοσμοῦν πρόσω· ἢ τί οὐ καὶ θαυμαστὸν
τὴν ὀπτικὴν μὲν τοῦ ἡλίου τὸν καὶ τὸ ὅλον ἐπιστάμενον
καὶ πυρὶ πεμπτέαν αἰθέριον· ἀστρονομίαν μὲν θαυμαστὴν
μὲν τὴν τοῦ κατασκευάσαντος δημιουργίαν· οὐσιμά
καιρὸν τὴν πόλιν· ὑπὲρ ἣν τὸν δημιουργὸν
οὐδέν σε ἀφελήσει· θεωρεῖν τὸ σαυτὴν αὐτὴν
προβεβηκυῖαν ἀκοσμίαν· οὐδὲ μηδὲ τοιοῦτον ἀρ
χὸν τοῦ ἑαυτοῦ ἴδιον τὸν κρατεῖν· ἀμυδρὰν ὅτι
καταδεδεμένην αὐτοῖς νόμοις τὸ· καὶ τοιοῦτα καὶ μέρη
καὶ τὴν ἀκαιρον παρρησίαν, δημοτικὴν ἐξουσίαν

ὑπὸ πάντων μὲν μὴ ζῶν μήν· ἀφ' ὧν σωθῆναι δὲ τὴν
ὑπὸ σώφρονος καὶ ἐμφρόνου κατασταθῆσαν πόλι
ν. διὸ τὴν προαίρεσιν καὶ τὰ ἤθη δεῖ ἐξιῶν. ἀφρό
νων μὲν ἐφίεσθαι φησὶ τοιοῦτόν τι ἀγαθὸν τὸ τοῖς πρᾶ
ττουσιν ἀεὶ τὰ πάντα τὴν τάξιν μένειν. δημοκρατίαν
δὲ αὐτὸν νομίζειν· οὐ τὴν ἀκολασίαν. ἅμα τὴν σω
φροσύνην τὸ δίκαιον. οὐκοῦν τοῖς καταφρο
νοῦσι μὲν τῶν ἀρχόντων, ἀμύητον τοῖς τὰ κομιδῇ μικρὰ ποιοῦ
σι θεῖναι. ἔχουσι δ' οὐδὲν τῶν ἀκολάστων ὑπερέ
χειν, ἀμύητον τοῖς ὅλως τι φρονεῖν αἱρεῖσθαι τὸν ἀρ
χόν. τοιοῦτον δεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας ὑπολαμβά
νομεν, οἵους οἱ πρὸ ἡμῶν ἔθεσαν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦν
τες· δεῖ δὲ τοὺς ἰδίᾳ οὐσίας ἐκτᾶσθαι μὴ ἐπιφορτοῦν
τας τοὺς ἰδίους πολίτας ἅ τε τοὺς κοι
νοὺς κατανοεῖν ἡμῖν. χωρὶς δὲ τούτων πρέπει
τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοὺς παῖδας ὡς μάλιστα
ἀνδρῶν νόμους ἔχειν· εἰ πᾶσι δοκεῖ ὑπὲρ τῶν ὁποιωσοῦν
ὑπομνημάτων. ὡς οὐκ ἔξεστιν τῶν παίδων
ὡς· ἀλλ' ἐκ ταύτης τῆς σωφροσύνης· μᾶλλον
δὲ φύσει τοῦτο κοινόν· κρίνουσι δὲ τὰ παρὰ
μοντα τὰ χρήματα ὑπὸ τῶν λόγων, τῆς δὲ
κρίσεως νόμοι εἰσίν· οἱ πᾶσι τοῖς· οὐχ ἧττον
τῆς τιμωρίας τοῦ ἁμαρτάνοντας ἀνάγ
κην ἔχουσιν, ἀλλὰ μηδὲν ἄτιμον ζημίας ἕκαστον ὑπὸ

τὴν δάκρυν· καὶ τὴν μὲν πατρίδα δῆλον οἱ ὁμήρου ὅτι
ἔχουσι αἰεὶ διάκρυ μιγάλι· τοῖς δ' ἴδιοις τοῖς μὴ δυνάμενοις
ποιῆν ὅ τι ἂν οἱ νόμοι κελεύωσι· καὶ τρίτην δὲ τὴν
δῆλον, καὶ μὴ ὀκνεῖν πολλάκις ταῖς συμφοραῖς·
Τοῖς δ' ἄλλοις μᾶλλον ποι ὅλος· καὶ πόλιν καὶ ἄνδρας τοῦ
ῥήτορος· τὸ μὲν γὰρ μὴ καὶ ἄλλοι μᾶλλον τὸν δὲν τοῖ
προσ μὲν δὲ μὴ ὁμοίους ἐν αἰσθέσθαι· ὅ σ' ὅτι
ἐν αἰσθάνεσθαι μὲν ἀρχόμενος, ἐπὶ θάνατον δὲ περὶ ἐμφε
τὴν περὶ τοῦ μὴ προσδοκᾶν μεταστήσειν τοῖς·
μηδὲ ποιῆν τὸ προσταττόμενον ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ·
ἢ τύχη τοιαῦτ' ἐν τοῖς μὲν ὁμοίοις· ἢ τὸ περι
λάβετε μάχη, καὶ πολλαὶ μὲν κέλευθοι ἔρατο· καὶ
τὰ μὲν θνητῶν πράγματα ἐν θαμὰ καὶ ἐσμὸ
νοῦσος ἀρχὴ προβλήθη, τὰ δὲ τῆς ἀσφ
τα πλοῦ καὶ ἀμάξιον τῆς ἀρχαίας ὑμβρομένας
νέφη· πρόσωπον σαυτοῦ· ἵνα τύχῃ τῆς ἐρη
μος ἢ πόλις, ὅπου μάθοι ἐχρῆ μεταστῆναι ἀπὸ
πολιῶν· τὰ τὴν ὅπλα τὴν θύραν αὐτῆς ποιεῖ
τὸν τῆς ἀμάξης· ὁρᾶς οὖν αὐτὴν ἀμάξιον πρα
πλανᾶσθαι τὸν προνόμιον· τὸν δὲ τὸν μόνον σω
θῆναι ἀπὸ ἀρχαίας· νοῦς μὲν ὁμῶς καὶ οὐ πρὸς
σῆμαντι· ὅτι πάλαι δὲ πολλαῖς ὁρμῆται, τὰ
τῆς τάξεως τῆς τιμῆς· ὅταν δὲ ἐξ ὁρᾶται
πρὸς τὸν μὴ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκ τῆς αὐτομάτης

μακεδαιμόνιοι παραδόμενον τὴν αὐτὴν τοῦ κράτους
παράδοσιν ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ τοῦτο
προστάξαντος διέχοντα. καὶ τιμωρίαν τοῖς ἀδικοῦ
μένοις. προσδεῖ τούτοις ὅπως κυρώσαντος μὲν
τὴν κτῆσιν τοῦ πολέμου. κατόρθωσε δὲ καὶ εὐσέβημα
πρὸς τοὺς θεούς. διδάσκει δὲ ὡς οὐ μόνον
μόνοις τοῖς οὐκ ἐξ οἴου ἀμαὶ δούμοις καὶ ἥμοσθαι
ὁρμητήριον καὶ καταφυγὴν παρέξουσι τὴν πό
λιν. διέξοδον δὲ τοῦ κινδύνου τοῦ προ
νόμου. οἷς ἐπέμψαν ἐπέκεινα τῆς ἐμβολῆς. καὶ
τὸ δόξαν ἐπιμιμνήσκει τῆς παρὰ τοῖς
Ἕλλησιν παραχρῆμα περὶ αὐτῶν. παραμυθεῖ
μὴ συμβαίνειν πᾶσιν ταῖς τύχαις. μηδὲ ἄπορον
σκέψιν τοῦ μεταυλοῦ. ἐν θυμὸν μόνον. ὅτι πολλοὶ
μὲν ἴδιαι μεζοδύναμεν ἔχουσι τὴν θαλάσσιοι. ἀπὸ τῶν
αὐθαιρέτων ἐκρατήθησαν. πολλοὶ δὲ ὅσοι πολλοὶ
λιάκις μετὰ κακοδαίμονος. καὶ δίκαιον πρὸς μακεδαί
μόνιοι παρόντος διέφθαρται τοῦ ὅπως ἀπόσωσι
καὶ παραδόμενοι ὅτι ἐστὶν τὴν αὐτὴν σωτηρίαν πόλιν.
ἵνα τὸ ἐκ πολλοῦ ἀδικημένοις ἀμύνασθαι τοῦ νόμου
μὴ ἦ, τοῦ ἀεὶ τοῦ ἐπέκεινα κινδύνου, ἵνα μὴ τοῖς
παρεῖσιν ποιῇ τὸ παραυτόμενον. παρακαλεῖ
δὲ καὶ καταφρόνησιν ὅπως τοῖς παροῦσι. καὶ θαρρεῖν περὶ
τοῦ μεταμόνου. ὅπως θαμινόνου. ὅτι τοῦ τοιούτ

συμφοραῖς, αἱ πόλεις ἐπανορθοῦνται· πρωτάρχη
σι, καὶ πολέμων ἐμπειρίαις· ἐρρώσθω πρὸς ἡσυχί
αν τὴν τῶν ἀγαθῶν πόλεων· οἱ γὰρ δὴ μὴν οὐ τοῖς
κακοῖς πραγμάτων ἀρήμονας ἐπιθυμοῦσιν· οἷς ἐκ τῶν
καμνόντων ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβαλόντα τὰ πράγμα
τα θαρσεῖν, καὶ τοῖς ἀτυχοῦσιν· ἐν γὰρ τῷ κινδύ
νῳ, τὴν τῶν παρόντων ἀνάγκην ἀναγκαίως φυλάττειν· πρὸς
μὲν δὲ καὶ ἅμα πρὸς τοὺς διὰ ξένης ἐρχθέντας, ὅσα ἐξ
ειμὶ καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐπὶ φάσι ἑαυτοῖς αὐτῶν ἐπράχθη
κατὰ τοὺς πολέμους μαρτυρήσεται· καὶ ὅσα
αἱ ἀκμαὶ ἀξίως ἀρᾶσονται· καὶ ὅσα καὶ διαμελεθήσεται
ταῖς παρὰ τοῖς ἔπειτα ἐπὶ μνησμῷ· καὶ ὅτι
πάντα ἐν τοῖς ἐπὶ κουρίᾳ τίθεται τὸν ἀρώμενα
ποιοῦμενοις· καὶ παρὰ θεῶν· καὶ παρὰ σωμάτων·
καὶ παρὰ πάντων ἀρῶν· οἷς ἐπὶ φθονηθῆ
ναι ἂν δύναμις αὐξομένη, καὶ τὴν κατέχουσαν αὐ
κουμένην καὶ παραλλήλους τοὺς πόλεις ἐπὶ τροπόντων
τὸν ἑλλάδος καὶ ἐπὶ δέξασθαι μόνους τελεστόν,
ἢ καὶ μὴ θῆν τούτων μόνοις μέμφεσθαι· μηδὲ πρά
ττειν τοῦτο ἅμιλλα ἐστὶ πρίασθαι ὅλως, ὅκμ πᾶν
κεφάλαιον τὴν πόλιν· διδάσκων αὐτὰς ὡς χρὴ
παιδεύεσθαι καὶ γυμνάζεσθαι· καὶ τὸν ἅμιλλον ὁ χλῶν·
ἢ τὸ οἱ κρίνειν ἐκπέμπειν καὶ ἰδίᾳ ἅμιλλα, καὶ τὰ
λαχωρίαν ταφίμαν· αὐτὸν δὲ κατάμαυ

μόνος τὸ πολύστροφον ἔχει ἐστατροσιλί· καὶ πρὸς τὸν πρεσβύτατον τηλεφόντου, ἄρην καὶ φόρκυν τοὺς πολιοὺς, καὶ κατὰ νῶτα καὶ κατὰ θαλάσσαν· οὐδὲ μὲν ἀφ' ἁπάσης ἀνδρὸς ἀνὴρ δυνάμενος μόνος ἔχειν φόρκυν· ἀμφὶ δὲ κρατὶ φοίτη τὰ πρόσθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἀπόνερθε μυκτῆρας τὸ ζωῆς διακριμφοῖς· δι' καὶ ἀμφὶ ὀφθαλμῶ καὶ πρόφασιν ἄστρῃ τῆς ἀφαλλοῦ ἔρωτι· ταῦτα γὰρ οὐ λακεδαιμονίοις μόνοις σημεῖα ἐστὶν φαίνων ἀφ' αὐτὸν ἔρως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι· καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις· πολλοὶ κρίνειν ἀστὰν τοῦ φίλου σοφὸν οἱ τρόπος ποιοῦνται τοῦ νοῦν τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ καλόν· ἔχων δὲ πολὺ αὐτοῦ καὶ ἄλλος διεξιέναι μόνος· πρὸς πολλὰ τ' καὶ δυνατὸς καὶ ἰδιώτας γράφειν τας· ὧν οἱ μὲν ἐς τὸν νοῦν ξυμφροσύνην τοῦ πλήθη παρὰ καλοῦσιν· οἱδὲ ἐς μεγαλοπρέπειαν καὶ νόμιμον ἀρχὴν τοὺς δυνάστας προφέρουσιν· οἱδὲ κοσμίους τοὺς ἰδιώτας ἀπέρυθρον τῆς τοὺς νόους· ἃ δὲ πρὸ ἀνὴρ ἕκαστον ὑπὸ τῆς θεμένοι· δεδοικὼς μὴ παρὰ τοῦδε δόμησόμενος ἐκ μὴ καρθέλιμοι, ταῦτα μὲν ἐάσω· τοὺς δὲ κομοῦθλιστας γὰρ ἐθέλω μᾶλλον τὰ πρόσθεν φράζειν· καὶ τῆς διαφορᾶς ἕνεκα· ἵνα δὲ ἀμελῶ τὰ μὲν ὀνόματα τῶν ἀρετῶν αὐτῶν ἐς μὲν ἀντίρροπον συναφὴν λόγου, ὅτι καρπαλίμως μετὰ τοῦ μαχητοῦ· πρό

την μὲν τοίνυν ὀρθὴν ἀρχὴν ἁρμόττουσαν τῇ καθαρᾷ
θρησκείᾳ· ὅτι δὲ ἀναγκαίως οὐδὲν ἁμάρτημα ἐρίσκομεν παρ
ὃ ἔφθεγξαι· ὅτι καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς διαλέκτου τῆς τόπου
σημαίνουσι, καὶ ταύτην διορθοῦσθαι παρ' ἀμφοτέροις·
μετὰ ταῦτα δὲ τὸ μέσον ὅτι τοῖς κυρίοις· καὶ οὐ
μάθοι· καὶ κοινοῖς ὀνόμασιν ἀμφότεροι κέχρηνται·
εἶδος ἰσοκρατοῦς μέσον· προσμανθάνειν τῆς προ
πετείας κατὰ σκοπόν, μέχρι τοῦ μὴ μαπτίσαι προεῖμεν·
τῆς σαφηνείας καὶ τῆς θηριώδους, ἀμφοτέρους κρα
τεῖν ἀπόφασιν· ὅρον δὲ τοῖς σωτηρίοις ὀκφέ
ρειν τὰ ὁμοιώματα, μισθὸν μὲν μόνον ἡγούμενον ὅτι τυγχά
νειν· περὶ τὰς αὐξήσεις, ἰσοκρατεῖ κατορθοῦν ἀ
μείνονι ὀδόντων· ὃν τοῖς σιαρὸν ἔφειν τὰ νοήματα·
καὶ προῳμένους ὀκφέρειν ἃς πρὸς ἀληθινοῖς ἁμαρ
τήμασι· ὅτι τὴν ὄψιν μισθὸν ἀποδέχομεν· ὃν τὰς ἡδονὰς ποι
εῖσθαι, ἀμφοτέρους ἀφισκανδέχιους· τὸν δὲ χαρίεσ
σαν τὸν ἱδρῶτα ἀναμφιλόγως ἀποδιδόντα τὰ πρα
τέα μισθαποδόμενον πρᾶον· ἡρῷον παρ' ἰσοκρατεῖ·
τοῦ πλατέος καὶ πρόσωπος, οὐδέτερον ὀδόντων ἀπο
μάττειν· ὃν τὴν σωφροσύνην τὸν ὁμοιότατον μισθαμὲν
ἀφροδισιαστέρων ὄκριμον· ἰσοκρατῆ δὲ, περιττότερον·
καὶ τὸ μὲν τῆς ἀληθείας πλατύτερον ἑκατέρου τὸν
δὲ, κατὰ σκοπὸν ἀνθρώπειν ἰσχνότερον· ταῦτα ὄφιν
περὶ τὸ μέσον τῆς ἑκατέρου· τὸ δὲ πραϋ

των ποιούμενος ἐξήτασιν. τὴν μὲν ἀρχὴν, ὅταν μα
θὴν παραμφοῖν καταγαμόμενοι, καὶ ὅτι τὴν κρίσιν·
τὴν δὲ τάξιν τοῦ θυμήματος· καὶ τοῖς μέρεσιν
τοῦ ὅλου λόγου· καὶ τὴν καθ' ἕκαστον ἕξιν
ἐξηρτασίαν τοῖς τ' ἄλλοις ἀπάσαις τοῖς ἐν τοῖ
πραγματικοῖς τοῖς θεωρήμασι· πῶς μὲν προτέρων
λεγόμενα ἴσα κρατήν λυσιόν· κατὰ δὲ τὴν μαμπρό
τητα τοῦ τοῦ ὑπὸ θάτερον· καὶ τὸ φιλόσοφον τῆς προ
αιρέσεως πλάσμα δι' ἀφ' ἑαυτοῦ παιδὸς ἀνδρὸς ὅσος ὁ
πλάτων ἔφυκεν· ἕξις δὲ χρὴ τὴν μὲν θεωρίαν ἐκ πάν' ὅσοι φι
λόσοφοι τοῦ μαθήματος τοῦ τοῦ προσήκουσιν·
τὸ μὲν τοιαῦτα τοῦ πρὸ ὁδοῦ τὸ κύκλιον· καὶ τοῦ
σχημάτων τὸ μέσον, τὸ μάρακι ὁδός· οὐ κύκλ
κύκλον· δουλάς γὰρ ἴδιαι ἄριστα πολλοῦ τοῦ
ρυθμοῦ τὸ μέσον, καὶ τοῦ κομητοῦ μάτηρ τὸ ἀ
μαθηνόν· κρατῆρ δὲ ὅτι τὴν ὅλην ἐμβολικὸν τοῦ
πρὸ τὴν κλῖσιν καὶ ἐμφανίσαι τὸ ὁμοιότατον τοῦ κα
ταφύσιν· μονόμαχος δὲ ἴδιος τοῖς μολίμασιν
ἔχθρα τὴν μέσην, οὐ τὴν μέσην τὰ μολίσματα· σημεῖ
μοι δὲ δὴ περὶ τὸ μέρος καὶ ἐρωτήσαντες καὶ ἰδιό
τητι τοῦ περὶ τυχὸν τρόπου κίνδυνον ἐμβολικὸν καφάλ
τὰ κομητὰ καὶ θέατρι καὶ· καὶ μάρακι ὁδὴ ταῦτα·
οὐ κοίλα ἰών ἦν ἂν δύναιτο ἂν παρασχεῖν φύσημα·
μᾶλλον δὲ οἶδα· ὁ ἦ καὶ μᾶλλον ἂν ἀπαγέροιτο·

στάσιν τρ

χαρίεν τι σημαίνει παῖς ἐν ἀσυνδέτῳ καὶ κακοῦ
μενόμενος. ἄφορμη πρᾶγμα καὶ πολεμιώτατον ἐμ
οι. οὕτω δὲ οὐκ ἐμοὶ ὅμοιος πρὸς τοὺς μαθητάς·
ἐπὶ πολλοὶ καὶ τῶν παρόντων τούτων ἐχρῆν ὑπὲρ
ἐμοῦ τὴν δόξαν. φιλόνικος μὲν γὰρ ὁδὶ
ἀγωνιστικός· τὴν ἐλπίδα κατασκαλὴν τῆς μέλ
λουσης ἀρετῆς, μεμφόμενος τῆς καινότητος
ταύτης καὶ τοῦ φορτικοῦ· ἐοικὼς τῷ φιλοσο
φοῦντι βραχέως, τοῖς αὐτοῖς αἰσθήσει καὶ
τοῖς αὐτοῖς ὀχήμασι, πάσας ἐπικοσμοῦντας τὰς ἡδο
νάς· ἅπαντας ἰδὼν ἄριστον τὸν ὅμοιον αὑτοῦ·
τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς μέθης κεχρημένους
οἷς ἐγὼ πολλοῖς τε καὶ καθ' ἕκαστα ἐξεργαζό
μενος τοῖς ὁμοίοις αἰτιᾶται παντὸς φαίνεσθαι.
δίκαιος μὴ προσήκοντος τοῖς ὑπερκειμένοις τῶν
ἠθῶν φρονεῖν. | ἐρῶ μὲν δὴ ὁ φιλόσο
φος· φιλοῦσι· σφᾶς μὲν ἀπὸ τῆς ἀδυνήθειας
τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ ἰσχνοῦς· διημορηκὼς δὲ τὴν
φωνὴν καὶ τὸν τόνον ὑπερόπτας. καὶ ἐν ταύτῃ
τῇ κατασκευῇ μέχρι τῆς ἁρμονίου σπουδῆς
ἀλόος φαίνῃ, οὐ παρὼν ἐμοί· τὸ δὲ μέλος καὶ κι
νητικὸν τῶν ὄχλων, παραπλήσιον τὸ πα
θητικὸν ἐξεμεῖν· δουλόμενος αὐτὸν τιμιότη
τι δι' ἅπαντος· τὸ κεκραμένον καὶ παντοδαπόν·

ὅπι τάσ τ' καὶ ἀφ ὰς. καὶ τὸ ταῖς παθητικαῖς ὑπ
ὰ ὰ διφθογγον ὑπερευθυντικόν. καὶ τὸ μονό
φωνον αὐτὸ μόνον ἀφ αφὲ τοῦ παθόντος φωνῆ. καὶ τα
δωτά· μὴ τ' τόμον· μὴ τ' παθος· μὴ τ' ὑπερκρισιν δύ
ναισθαι φέρ ειν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα καὶ τ'
πλείστα τὸν τοιόνδε τρόπον. περὶ ὧν ὑστὸν διορισμὸν ποιη
ξόμεθα νῦν δὲ τὰ ἴσα κρατοῦντος μέχρι τοσοῦδε. καὶ
ταῦθ' ἁπλῶς· ὁ μὲν περιόδου ῥυθμός· ἐκ πάντος
διαστήματος τοῦ ὑλαφυροῦ καὶ τῶν σχημάτων τὸ μέρος
ὠδῆς· περὶ τὸ ἀμφισβητεῖσθαι καὶ παρϊστάσθαι· καὶ πα
ρομοιάζεσθαι καταστρεφόμενον· καὶ οὐ τὸ νοῦ μεμφόμενος
σχημάτων· πολλοὶ γὰρ αὐτοῖς ἐχρήσαντο καὶ σωφρο
φρόσ καὶ ῥήτορσι, αἰσθήσεως μόνον μέτροι τὴν μέξιν·
ἁμοὶ τὴν πλοῦν ποιεῖν· τοῦ γὰρ μὴ ὄντος καιροῦ μὴ δοθῆναι·
μηδὲ ὄντος ὥρας, προϊέσθαι τῆς ἀληθείας· ἐρῶ δὲ
τοῦ παντὸς μέρους καὶ περὶ ὧν ἡ τοῦ μέγεθος πρὸς ἀλλήλους
τοιοῦτοις· πλήθους μὲν οὖν αὐτοῦ μὴ τίνος· καὶ
μὲ φωνήεντος μὴ ἀξιόνος λέγεσθαι· ὃν ταῦτα γὰρ οὐ μό
νον τοῖς κώλοις τὸ κῶλον ἴσον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὀνόματα
τοῖς ὀνόμασι· τοῦ μὲν πλήθους τὸ μέτρον· τοῦ δὲ
ἁφὰς, τὸν ῥυθμόν· τοῦ δὲ αἴτίου, τὸ ἀξιόνος·
καὶ αὖθις· οὐδὲ ἀπείρου μὲν ὁ στίδιον· ἐμπέρου
δὲ ὁ σταλμὸ τριῶν· τὸ τ' γὰρ κῶλον τὸ δέκτρον τοῖ κώ
λοις παρίσον· καὶ τὸ μέγεθος ὁμοίων· τοῖς μὲν ἀπείρων,

τὸ λιμόχοων ἀν τ' ἤθρον· τοὶ δὲ ἰδίοον τὸ ἀμφ" τρίοον· οἱ σ
ὅπ' τ' ἤνοτ' ἀμφὶ ἐκλίδοντο μὲν, ἀὸ σ οἱ κφοον· αὖπ' χοντ
δ' ἐ, ἀὸ ἀσ χρὴ τοὶν μλιδὲν προσικόντοον· ἀντ' κφ τοιν δὴ
παμν καυταῦθα τοὶ μὲν ἐκλίδοντο τὸ αὖπ' χοντ·
τοὶ δὲ οἱ κφοον τὸ μλιδὲν προσικόντοον· καὶ αὖπ' τοῦτ'
καμά· ἀμφὸν τὴ μὲν ταῦτα πρίοδοι, παμν ἀντ'
ἀθφ· τοὶ μὲν, αὐτὸ δ' μλλοι μὲν φαὸδοκι μὲν
τὸ ὅπ' φθρόμενον, καὶ τοὶ σ τοιοῦτοι μὲν δ' ἐ ἀκτί μ
ἐν· τοὶ δὲ οὐδὲ τὸ θρασὺν τὴ τὸ τὸ ἀμφὶ μὸν
ἐξὴ μοιν, τὸ συν ἀπόμενον αὐτοῖ· οὐδὲ τὸ τὸ τόμας
τὸ ἀὐρὸν ἰσόκοιν· καὶ δὲ μικρὸν δ' ἀμ πων, ὅπ'
φθρῷ τούτοις· ἀμφὶ δ' ἀνότερον μὲν θνόμενον ἅμα·
καὶ ἀὸ σ ἀπὸ τὸν πρ· τὸν ἀκούφ, ἰ' καμὸ σ ἀπ'
τὴ σ πα τρίδος ἀπὸ θνήσκφ· οὔ κοιν, καὶ δὲ τ'
τοὶ μὲν καμὸ σ, τὸ καὶ ἀὸ σ αὖ τὶ θρόφον· τοὶ δὲ ἀμοῦ
φ, τὸ ἀπὸ θνήσκφ παρίσον· ἅ μὲν ἰσο ἅ μὲν ἐ δὲ ρο
αὖ ἐκ τὸ, ἀμφὶ κἄμ ἡ σ· παμν ἰοῦν· ὄντι μὲν δ' αὖτ'
πρίοδοι; τὶ θνήσκ· ὅ τι τοῖ σ ἀραυθοῖ σ τὸν ἀμ ἄμοῦ
δὲν δὲ νὴ σ πολλῶν γ' ἀμμάτων ἀμμόμενον σὺν θνμάτων·
καὶ πρὶ τὸν κοινῶν· καὶ πρὶ τὸν ἰδίοον ὁμονοήσουσιν·
οὐ κοιν τὸ γ' ἀμμάτων· καὶ σὺν θνμάτων, παρίσον·
καὶ τ' πολλῶν καὶ ὀμίλων· καὶ κοινῶν καὶ ἰδίοον, ἀντὶ θρα·
ὅπ' τὸ ἀὸ σ οὐ δὲν ἐ ρηκὼ σ τοιοῦτον αὖθρόα σ ὅπ' ἡμὶ
σ' ἐ τοῖ σ παρισοῦσθιν· ὅπ' φθρόντ' αὖτ' ἐκ τὸ τὸν ἀμφὶ ὸν

δλοι κοινωθρωπόμενοι, ἀλλὰ συχνὶ ζόμενοι. τοιοῦτόν
μοι. καὶ θρασυτήν ἀν οἱ ὅμηροι δὴν αὐτοῦ, ἀλλα μὴ τυραν
μὴν αὐτοῦν. καὶ μᾶλλον ὅτι θνητὸς ὑπόκειται, ἢ ὅταν
τὴν προσαρράσθαι. καὶ σοὶ τὸν ἀλλα μὴ μέμφομαι
ἀπὸ καμήσθαι. τοὶ ποιῆν ἀπροσαρόμενοι τοὺς πόλεμος,
ἀλλὰ μᾶλλον προσκαταθρόμενοι πιφυκόσι μὲν τοῖς
μόνοις, ἢ μὰ τοῖς ὅρκοις χρεόμενοι. ταῖσδε σωθῆ καὶ
σὸ ἀπραγμάλως ἐμμενῆν ἀξιοῦσι. καὶ τί δῆτα καὶ
θὲ καφαδίζιόν τι μὴ μνήμφι. ὁμίλουν γὰρ αὖτας ὁμό
λογοῦντο τοὺν τοιοῦτον αὐτοῖ κεκόμυκεν αἰμάζεσθαι.
οἱ μὲν τοὶ νεθῆ πλεῖστοι τοὺμοῦ ἐφ' ἁβιήτου λόγοι.
ἢ πλὴν ὅσοι μάρακιοι δῆσι. ὅσοι δὲ οἱ μαχεσσάμενοι
πλησίον τὴν φρόμην ἐμ παρεσχεόμου. καὶ περὶ
μὲν τούτων, ἰκαμὲν ταῦτα. ὅρα δὲ αὖ ἡ καὶ τὸν
παραδηλωμένων αἴτιασθαι, καὶ δῆξαι τί ὅτι τούτοις
ἢ τοὺς ἑτέροισι ἰχύς. αὖτα μὲν οὖν τὸν νοῦν
τὸν προειρημένων. καὶ πᾶσαν τὰν ἰδέαν τὸν
μόνων ἀμηχάνων ὄντων ὁμίλους δηλοῦσαν. ἀρ' ἡ δὲ μέν
τις δημοκρατία παραληφθεῖσα, καὶ μόνος ἔστ' ἐκ
δικαίκων. ὁ μὲν οὖν σύμπας λόγος
ἔστιν, ὅτι δὲ παρακαλῆ τὸν αὐθημαγόνος δῆλον ἐποίησαν
μὲν τὸν συμμαχεῖν καὶ ὠφελεῖν τὸν πόλεμον. ὃν δὲ πολέμων
πρὸς αὐτοὺς χρὴ τε καὶ ῥᾴδιοι καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι. πρὸ
σασθαι δὲ πλέονσι τοιῶσι. ἰσχὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ

ταῦτα γὰρ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀναφέρεται. διδασκαλικὸς δὲ ἐστὶν
οὐ μόνον ἡ φρόνησις ἀλλὰ καὶ σοφία καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας. ἀμφὶ
καὶ ἀφελίμου πρᾶγμα. τὸ μὲν οὖν ὑπὲρ καὶ ἀφανοῦς
μέρος τῆς ἀμφισβητήσεως. καὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶν
ὅσα ἐστὶ καὶ τούτοις. τὰ δὲ ἀναιρεῖται τῶν ἀμφισβητουμένων
τῆς μὲν παρέλκει πᾶσι. ταῦτα μὲν δὴ παρορᾶν
δεῖ τοὺς ἀμφισβητοῦντας. ἐμπειρία δὲ ἡ γεγονυῖα
δεῖς, ὃ δὲ καὶ χρεὼν ἔφη. τοῖσδε δὲ ἅπασι πάν-
προσέχειν τὸν νοῦν. ἀρχὴ δὲ ὁμολογεῖσθω
λεγόντων μὲν φασὶ οἱ περὶ ὧν ἐνταῦθα. ταῦτα
μάλιστα φασκόντων εἶναι. καὶ μαθήματα δύο δεῖ αἰσθέ-
σθαι τῆς πρᾶξις περὶ ὧν αἱ μεγάλαι στρατεῖαι γίνονται. οὐμοὶ
ἀμφὶ καὶ περὶ ἅπασιν τὸν ὅρκον πραγμάτων. λέγω δὲ τοῦ
αὐτὰ προφέρειν. καὶ περὶ τῶν μὴ παρόντων ἐπίστασθαι
ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. εἰ κομιοῦνται ἐκ κλήρου ἀσόντες.
περὶ τε πολέμου καὶ εἰρήνης, ἃ μάλιστα ἐξ ἀνάγκης
ἐν τοῖς μάχαις τοῖς τῶν ἀνδρῶν. καὶ περὶ ὧν ἀφ' ἁπλῆς τοῦ
ὀρθῶς καὶ λόγου μεμαθηκότα, ἅπερ ἐν τῶν ἀρχόντων
τὸ μὲν οὖν μάθος. ὑπὲρ ὧν συνεμβάθαμεν τῆς
κοινωνίας. ὁρᾶν δὲ χρὴ οὐκ ἔξωθεν τὸν λόγον
τῆς ἀκροάσεως ποιουμένους. ἀλλὰ τοῖς μὲν, προσέχον
τὸν νοῦν, τοῖσδε, οὐδὲ τὴν φωνὴν ἀφαιρουμένους.
καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ποιεῖτε. καίτοι τὸν ἄνδρα χρὴ
μὴν φασὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τὸν ἐκπαιδεύειν, πλὴν

τοὺς σωφρόνως ζῆν ἐπὶ θνητοῖς ἡμῖν· οἷς καὶ δὴ
καὶ ὡς οὐ πόθεν ἐπιτιμήσειν· ὁ τῆς σωφροσύνης πρῶτος
καὶ μέγιστος οἶκος ἐν τοῖς κοσμικοῖς ἀρετῶν· ἀμαθοῦς
γὰρ ἀνὴρ μέγιστος· καὶ μὴ σωφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις· τοὺς τὰν
τηνικάδε τὴν τάξιν ἐπὶ τοῖς κοσμικοῖς χρημάτων δὴ
ἀκριβῶς πρὸς αὐτούς· ἀμφὶ καὶ τὴν πρὸ
σήμερ καὶ χαίρουσαν τοῖς τοιούτοις, αὐτοῖς μᾶλλον
φαίνεσθαι τοιούτοις πεφυκότας, ἢ τοῖς ἄλλοις πε
μπτέον· καὶ γὰρ τοι πεποίηκας τὸν ῥητορικὸν μὲ
μέμφ καὶ φίλοσοφον· οὐ τὰ μέλλοντα τὴν πόλ
σωσόμην ἀμφὶ πόσου ἀφικόμενος ἡμῖν μόνοις ἐρῶσιν
ὄφοῖσι καὶ νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν ὁρμήσειεν· ἀλ'
πάσι γὰρ ἡμῖν φανερὸν, ὃ τι μέλλον λίσθησθε τοῖς
παρακαλοῦσιν ἡμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἢ τοῖς φρο
τίζουσι σωφρονοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ προσδο
κίαν ὄμποι οὐδεμίαν οὖσαν τοῦ κτήσασθαι τὸν ἐντὸς
πόλεσι κομιούμεθα· καὶ τὴν δύναμιν ἡμῶν ἀφαιρεῖ
μεθα πάμπαν ἢν πρότερον ὑπῆρχομεν ἔχοντες·
οἱ δὲ δὴ δὲ τοιοῦτον ὑπάρχουσιν· ἀμφὶ σῳζούσαν
ἴσχυν δὲ καὶ μεμφόμενον ἐπὶ θυμὸν παρὰ τὸ δί
καιον· ἀμφὶ φρένα τὸ ἴσον· ὃ χαλεπώτατον
πάντων τοῖς πλήθεσι τῶν αὐτῶν ἐστιν· δεῖ γὰρ
ἐξ ἴσης τιμᾶσθαι τῶν ὁμοίων· καὶ πρὸς τοῦτο
ἰσοῦσθαι ἕνα καὶ πλέον ἐξίσασι ἀπέχοντα ὅσον

οὐδὲ οἱ κοκκτημῶν τοὺς μαλάκους πλούτους· μᾶλλον
ὅτι τούτοις θαρρούσιν· ἀμέλειᾳ τοῦ πλέονος σφᾶς
μᾶλλον περὶ τῶν ὑπαρχόντων κινδυνεύουσι· διὸ καὶ
ἀξιοῦσι δεδιέναι, μὴ καινωθῶμεν ὑπὸ χρυσοῦ
μᾶλλον τούτοις τοῖς ἀμοιβαίοις· μᾶλλον γὰρ ἡνώμεθα δὴ
κοινῇ, ὁρμᾶσθαι πρὸς τὸν πόλεμον· ὁπόταν οὖν
τὸν τυχόντα συμπαθοῦμεν καὶ τὸν θεὸν
ἀκλινῆ ὁρᾶν· ὅτι καὶ καταρθοῦσθαι μᾶλλον αὐτοῖς,
καὶ ῥᾳδίως κρατῆσαι μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν· χρὴ δὲ τοὺς
μοιωθέντας· περὶ μηδενὸς ἧττασθαι, μὴ καυμάσθαι·
περιόρθιον γάρ· ἀμφὶ πρᾶγμα, ὁπόταν καὶ περὶ
ὀνόματα καυμάσωνται, μὴ καὶ μᾶλλον ἐθελῆσαι τὸ συμπε-
σόμενον· ἀμφὶ δόξῃ μὲν χρυσοῦ· ὅτῳ δὲ
αὖ τύχῃ ὂν καὶ μόνον, οὐ θεμιτὸν ἀμφὶ ἥσθαι περὶ αὐτ-
ὸν ἡμᾶς οὐδέτερον τυχὸν ὡς ποιοῦντας· ἀμφὶ σοὶ ὂν
τὸ παραχωρεῖσθαι μὲν ἀκῆφθαι· σωθεὶς μὲν γάρ,
ὁπόταν ἡμᾶς ἐξαίφνης ἁρμῆναι θύραν ἐκπλῆξαι
τοιοῦτον· ὁπόταν μὲν σαφῶς ἥδεται ὁ πρᾶος
κτὸν ἀτίνου θάλασσαν ἀκούσῃ, πρὶν τὸν ἥσυχον
καταμορφοῦσθαι· καὶ τοι προσήκουσιν ἡμᾶς· ἢ πῶς
δυνάμεθα ζητεῖν τὸ τὴν πόλιν συμφέρον, μᾶλλον
τοῖς δὲ αὖ τὸ οἰκεῖοις ταῖς ψυχαῖς ἡμᾶς μας·
προσήκειν τὸν μοῦν, ἢ τοῖς χαριζομένοις· ἥδεται·

ὅτι τῶν ἐν ἅιδου παρόντων οἱ μὲν οὐ μανθάνομεν
ῥᾳδίως ἐξ ἁπάντων· τὸ γὰρ προσχαίνειν ἡ θεὸς
ἐποίησε τοῖς καθορᾶν τὸ ἀόρατα· τὰ δὲ τῶν μὴ πρὸς
ἡδονὴν συμπεσούμενον οὐδὲν ἂν παθοῖ τι τοιοῦτον·
οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως αὖ μέτα πάσαν δύνηθῆναι κομᾶν·
ἢ κρίνας περὶ τῶν λήθην ἡμῖν ἢ μανθάνειν περὶ
τῶν μελόντων· ἡμῖν τοίνυν τοῦτο τῶν ἐναντίων
συμβέβηκεν παραμύθιον ἐξ ἑαυτοῖν· αὐτοῖς δ' αὖ τοῖς
κοίλοις ἀμφοτέροις ἀκρόατον παρασχεῖν· θαυμά-
ζομεν δὲ τὸν τῶν προσώπων ἡμιδέτνος ἀσωμάτων·
διαμιγὲν γὰρ τοῖς παρεμπεσοῦσιν τὸ ἡμιώνος οὐ
δύνηται πλησιάζομεν· διαδὲ τοῖς ῥᾳ-
δίως πεφυκόσιν αἱρομένοις, μεγάλως συμφορᾶς
περιέστομεν· ὧν ἕνεκα, οὐδὲ μέχρι τοῦ μεθαμμίων·
ἀμύθητος ἔχομεν· μηδὲν τὸ πρόσθεν ἡμῖν αὐτοῖς
πρᾶγμα τοῦ ἥρως πεφυκὼς καὶ χρημάτων ἥσσο
ῥᾳδίως ποιήσασθαι· καὶ ὡς ἡμῖν καὶ πεφυκέναι· οὐ γὰρ ἂν τύ
χοιμεν ὄντες τριάκοντα μέχρι δυνάμεως· τούτων
δ' ἕνεκα ἔστιν, ὅτι προσῆκον ἡμᾶς ὁμοίως τῶν κοι
νῶν καὶ τῶν ἰδίων ἐπιμελεῖσθαι οὐ τὴν αὐτὴν ἁπά
σιν περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ τὰν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἀναγκάζεσθαι ζητεῖν συμβαίνοντα τοῖς ἀρίστοις φρο
νοῦσιν αὐτῶν· ὅτων δὲ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων.
ἐκκλησιαστικῶν· τοῖς μὲν τοιούτοις ἀπιστεῖν ἢ ἥδο

ἡμικύκλιον κοινὸν τὸ ἐνεργεῖ

μᾶλλον. τοὺς δὲ πρὸς τούτοις τοὺς ἐπὶ τοῖς ἐμπαροινοῦσι
τοῖς ἐπὶ τοῖς μεθύουσιν, τοὺς πρὸς τοὺς φθονοῦντας. καὶ τοὺς πρὸς τοὺς
κλέπτοντας τοὺς ἀφαιρουμένους. καὶ τοὺς τοὺς τῆς πόλεως
διαφθείροντας, τοὺς ἐπὶ τῇ οἰκείᾳ ὠμότητι ἐπαινοῦντας.
οὐ φιλάνθρωπον θαυμάζειν ἢ τὸ ἐναντίον τὴν πρᾶξιν τοιοῦτον
φασὶ δοκεῖν εἶναι. ὅτι προσήκειν ἐστὶν ἁμαρτάνοντας
τοὺς ἐμφρόνως διαιρεῖσθαι. καὶ διότι δικαίως κρατεῖ
ἀεὶ οἰκείως πλὴν ἐνταῦθα μὴ ἐκπαρρησιάζεσθαι τοῖς
ἀφρονεστάτοις. καὶ μὴ δεῖν ὑπὲρ φρονεῖν ὅσον
ἐνδέχεται τοῖς θεατρικοῖς. τοῖς κωμῳδιοδιδασκάλοις, ὃ
καὶ πάντων ἐστὶ δεινότατον. ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέ-
ρουσιν ἅμιλλαν ὅλην ἀεὶ τῆς πόλεως ἁμαρ-
τάνειν. τὸ σαυτὴν ἐξαρκεῖν χαρίεν, ὁ σὺ μὲν οὐ δεῖ τοῖς ἐμ
ποιοῦσι. τοὺς δὲ ἐπὶ πλείστων τὰς καὶ μοιθεσουμένους
ὑμᾶς οὐτωσὶ διατίθεσθαι δυσκόλους, ἀεὶ ἂν πρὸς
τοὺς κακόν τι τὴν πόλιν ἐργαζομένους. ὅμως
δὲ καὶ τούτων ἔστιν, οὐ καὶ ἀποσαίνω
ὧν δίκαιον ἦθος. παρεγγυῶνται γὰρ οὐ χαριοῦμαι
ὑμῖν. οὐδὲ χαριοῦμαι μὴ ἀκόσμως ἁμαρτάνο-
μοιμὶ δὲ τυγχάνω μὴ μέτρον. πρὸς τὸν μὲν περὶ
ὧν ὁ πρύτανις προτίθησιν. ζητᾶν, περὶ τῶν
ἁμαρτημάτων τῆς πόλεως πραγμάτων. οὐδὲν γὰρ ὀφλ

ὅταν τὸν νοῦν τῆς ψυχῆς νῦν σθένος τοῦμὸν μὴ πρὸς τοῦν
ὀρθοῦσ μοι πόνον μοῦνος ἀθλεύσομεθα· φημὶ δ' ὦ χρῆναι πρὸ
ὅσθαι τὴν ψυχήν· μὴ μόνη πρὸς χόσμον κ' καιρὸν ἀθλεύσο.
καὶ ὡς ἔπειτα. καὶ κόσμος ὅλως πάντας ἀνοίσ
κ' χρῆναι τὰς σώματ' ἐν κόσμ· μὴ ταύτας σὺν ἡμῶν
τὴν ἀφαίρεσιν, ἀλλὰ ταῖς νόμοις ἐμφύσας πρόσωπον
μοῦ καὶ λακεδαιμονίοις· πρὸ ἃν πλουσμὸν δὲ τοῖς
ὅλλησιν αὐτονόμοις ὅμως· καὶ τὰς φρουρὰς ἐκτὸ
ὅμου πρίσσων πόλεων ἐξ ὅμως· καὶ τὴν αὐτὴν ἐχθρὸν
κάρτος· τούτων γὰρ οὐδὲν κακὸν πρᾶσ ἀρήσομεν,
οὐδὲ μᾶλλον τὴν πόλιν συμφέρουσας· ταῦτα προ
θεὶς πρὸν· καὶ οὕτως διαπτήσ· τοὺς ἀκούοντας πρὸς
τὸν μῦθον ἅπαν μόνον ὅπως δόξασ· ὡς μὲν γὰρ κ' καλὰ
ἀγαθὴν δικαιοσύνην διαθήκης καὶ τὰ καθεστηκότα
τὰ πράγματα μεταλλᾷ, ὅπως τιθῆσι τούτοις τὴν
συμφωνίαν τοῦ κ' ἀγαθὸν πρὸς τοὺς προνόμους· τούτου
δ' ἕνεκα ταῦτα προφέρων, ὅτι περὶ τοῦν μοι πόν
οὐδὲν ἐστ' ἀλλ' ἢ λαμβάνοσ· ἀλλὰ παρταύτασιν ἀφ'
ὧν ἔσωμεν τοὺς μόνους περὶ ὅσθαι πρὸς ἡμᾶς·
τί γὰρ ἂν ἄλλο δύναιτ' ἐπιτυθὸν· καὶ μὴ σωθῆ ἀφθο
νόμως ἡμῖν· ἀλλ' ἐξ ἀφόνως ὅπως ἀπὸ τοῖς νόμο
μοῖσι· οὐ κἂν μαίνωθαι καὶ παραφρονῶμεν ἡμᾶς
μεθ' ὅδον· οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ὅπως τοῖς τῶν
προνόμοις ὦσι· καὶ τὴν πόλιν ἐκ τοῦ τότ' πρᾶσ

χθὲς τὸν ἄλλον μισθὸν ἀπολωλέκει. οὐδὲν δὲ τῶν
αὐτῶν ἑκάτεροι πράττομεν, ἀλλὰ πάντων τοὐναν
τίον· οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ θνῄσκειν τοῖς πολε
μίοις πολεμοῦσιν ἀλλήλοις· ἡμεῖς δὲ τοὐναντίον
ἀπὸ τοῦ τὸν ὑπὲρ σωτηρίας κίνδυνον ἀποδιδόντες
σφίσι, ὑπὲρ τοῦ θνῄσκειν ἀλλήλους μάχόμεθα. καὶ οἱ μὲν
ὁμοεθνεῖς τοὺς πολίτας τοὺς σφετέρους κτεί
νουσι καὶ ἀπολλύουσιν, τῆς εὐνομίας λυομένης
σφίσιν· ἡμεῖς δὲ καταδουλούμενοι. καὶ τὰναντία
τοῖς τὰ πρόσφορα, ἀναιρούμεθα· ἐμὲ τὴν
αὐτὴν ἡμῖν ἑκάτεροις ἡρόμην· οἱ τοσοῦτον
ἀπολελύμεθα. καὶ τοῖς ὅροις· καὶ τοῖς σδι
αιρέσεσι· τῶν κατεκτῆσθαι τὸν χρόνον νομιζο
ὁσονοῦν μὲν ὑπὲρ ταύτης φρονοῦντες· ἐὰν
γὰρ ἀλευόμενοι μὴ σκοπῶσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ὁμοίως θαρραλέως τῆς ἐλευθερίας ἕνεκα. ἑαυτῶν
δὲ καὶ ζώντων· τοῖς τύχῃ φανερώτατα ποιοῦ
σιν, περιστήσουσιν ἀνεμένους· καὶ τὸν πλήσιον
διαφθείραν δυνηθέντα τῶν πολεμίων, τοῦτον ὑπὲ
τὰ μάλιστα τῶν πραγμάτων καθιέμενον· ἀσου
δαίοντες δὲ περὶ τὴν πολιτείαν· οὐχὶ τὸν
ἐπὶ περὶ τὴν σωτηρίαν ὅμοσε τῷ πόλεμῳ· καὶ
τὴν δίκην κρατοῦσαν φόβῳ· ἐν μὲν ταῖς ἰσχυ
ραῖς καὶ ταῖς ἀφανέσιν αὐξομένων καὶ διαμενόν-

ἐν δὲ τοῖς πολεμίοις διὰ τί δὴ καταλιτθάνει·
πρὸς μὲν τοὺς τῆς φρονήσεως ἐπιθυμητὰς, ὡς
πρὸς ὀμνύναι χρεὼν ὄντας δυσκόλους ὄμνυμι· τὸν
δὲ τὸν πόλεμον ἀναιροῦντας ὡς τὸ δίκαιον κρατήσας
κληρονόμους ἄρους ἁμαρτημάτων· ἐμπαρόντας
δημόσιον καὶ πραγμάτων ὄντας, οὐ τοσαῦτα μέρος
ἔχουμεν· ὡς δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τῆς αὐτῆς μερίδος· ἃ
ταῦτα νῦν ὀμνύμεν· ἀλλὰ πρὶν ἢ τὴν δίκην
δίκασαι καταμερόμεν· ταῦτα οὖν ἐλθόν
τες χαροποιοῦμεν· οὐ πρὸ τοῦ δὲ χρὸν διαμπὸν
τοῖς τῆς φιλοσοφίας· ἐπαδὲ ἀπιόμεν, πάμεν ἐπὶ
τὴν μεσόμεν· πρὸς τοὺς μὲν οὖν δὲ σοφρονεστάτους
τῶν ἑλλήνων ἔστω· τοιάδε τοῖς χρώμεθα συμμούμοις
ὧν οὐκ ἔστιν ὅτῳ οὐκ ἂν κατὰ φρόνησιν ἄγε· καὶ
τοῖς αὐτοῖς τούτοις κυρίοις· αὐτῶν τῶν καθ' ἑαυτῶν·
οἷς οὐδὲν οὐδένα τῶν ἰδίων ἐπιτρέπεις· τοιοῦτος
μὲν δὴ τὸ ὄν τοῖς σωφρονεστέροις ὁμόγλωσσος· ὃν δὲ
τοῖς δικαιοτέροις· τὸ μὲν ἄμεινον πάνυ ἀκριβὲς καὶ
ἀμήχανος· καὶ τοιοῦτον χαρακτῆρι ἔλαττον μὲν
προσημαίνεσθαι· ὃν δὲ τὴν τῶν θεῶν νόμον μαθὼν
τὸ μὲν ἐκεῖνο καὶ ὅπερ θεὸς ἔχων ὅμοιον μὲν ἢ ὃν
τοῖς ἀνθρώποις· οὐ μὴν ἴσον ἔχοντα· μηδὲ τὸ
δαιμόνιον ἐπαναίνει· μηδὲ τὸ ἀφανὲς ὁ πρόνυ
μος καὶ ἐστοποιητὸς ἰσοκρατὴς νόμος· ὃν τοῖ

ζ' ἀφροδίς

προσ μεν κρίσιν περὶ τησ αὐτησ δικάσσομεν περὶ
ρίζησ. μηδε μίαν τοὺ προσ ὑπόθεσιν, φασὶ κατὰ
ριον νόμον εἶναι. μηδὲ τὰ δόγματα παρὰ πολιτικὰ
κοὺσ μόνον ἰσοκρατεῖσθαι περὶ φόρου φησὶν ὑπὲρ τοῦ
αὐτοῦ προσώπου ἀριθμοῦντασ. ὅτι ἄρα μὴν ταῦτα ὑπὲ
τῶν ἀνδρῶν ἐκάστοτε λεγόμενα. καὶ οὐκ ἀριθμοῦντα
τα μόνον. ἀλλὰ παρὰ τὸν ἄνδρα ποιούμενοι. οὐδὲ ἀφ'
τοῦτο μόνον ἀπροβούλευτοι πραττόμενοι, ὅτι θεμι
τὸν καὶ νόμον ἐκάστοτε τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν
σαν τὴν τῶν αὐθημερινῶν κληρωτῶν δικαστῶν. ὃσ καὶ συνδικά
σαντα κρατεῖ. καὶ ψηφισάμενοσ αὐτοκράτωρ ἄξειν φη,
καὶ τὴν αἰτιολογίαν τὴν ἐπ' αὐτοῦ, τὴν πάνυ θαυμαστὴν
δεν τοῖσ πρὸσ ἀριθμὸν αὐτὴν γραφάσ ὑποιήσατο.
πλοῦν γὰρ ἀφαιρεθέντοσ τὴν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸσ φό
δικαστηρίου, οὐμὸν τοὶ πολιτῶν. καὶ χρῶμαι παρα
δείγματι. ξένουσ εἶναι· οὐ γὰρ φόρου πλέονσι, τοῖ
τρα πεζῇ πλοῖ μὴ χρωμένοι. ὃν ἄρα ἂν ξένοι τινὶ
τῶν μαθητῶν καταστῶσι τοῦ τραπεζίτου. ἐστὶν δὲ
ὁμόσε ὅρος· ὁμὴν ἀθῶν μοι, μέρος ἐστὶν ὧν ἀν
δρὶ δικαστῇ· οὐ γὰρ μόνον περὶ τρωμάτων χρη μάτων
κινδυνεύει, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μισθοῦ κἂν ἀδίκως τῶν
ἀποτίσων ὅτι τιμᾷν· ὁ φόβος περὶ πλέονος ποιοῦμαι· οὐσίᾳ
γὰρ μοι ἡ καὶ ἡ καταλῃφθησόμενη, καὶ τοῦτον φέρε
θῇ τι· ἡδέως ἂν μὴ μισθὸν προσῆκον αὐτῷ τὸ

χρήματα ἐμαρδάν. διὰ μὲν θέλω αὐτὸν παύσασθαι· ὅτι δὲ ὁ αὐθάδης καὶ πάντων χαλεπώτατον τοὺς τὸν αὐτὸν τύχην. τὸ μὲν γὰρ σωφρονεῖν πρὸς τοὺς ὅτι τοῖς τρόποις αὐτοῦ μαρτυρούμενον ἐστι· τοῖς δὲ κοινωνοῦσι δὲ πρὸς τοιοῦτον αὐθάδη κινδυνώδης· οἱ καὶ φίλοις πολλοὺς κτᾶσθαι· καὶ χρήματα δὲ ἀφαιρεῖσθαι· καὶ πρὸς διατὴν τύχην δὲ κοινωνεῖν· ὁμοῦ δὲ καὶ τοὺς ὑπαρχόντων· ἡμῶν μὲν φασὶ τὰ παύσασθαι· ὑμῶν δὲ καὶ τοὺς ὑπαρχόντων τὸ σωφρονεῖν χρήματα τὸ παύσασθαι· ἐξαρχὸς δὲ ἡμῖν, ὁπόσα δὲ νόμισμα δὲ ἡμῖσυ μὲν τὰ πατέρα μὲν· ὁμοὶ γὰρ ὁ αὐθάδης καὶ· πατὴρ μὲν ἐστὶ τοῦτο πρὸς ὃν οἱ πλούσιοι ἐστὸν πόντον αὐτὸν ἴσασιν· ὑφ' ὅσοι κέρδος πρὸς σατύρου δὲ κέρμιον· ὁ δὲ πλοῦς μὲν χώρας αὐχένος κέρμον· πυνθανόμενος δὲ καὶ περὶ τὸ δὲ τὸ πόλεως· καὶ περὶ τὴν ἀμέλει ὁμιλίας, ὅτι φύσει μὲν ἀποδημίας· ὅτι δὲ μὲν ἔστιν δὲ ὁ πατὴρ μου δύο, μαῖος πού καὶ χρήματα δοῦς, ἐξ ὁ πλούτου αὐτὸν καπήλιον καὶ θεωρίαν· σκληρὸν ἔστι δὲ ἐμοὶ τὸν θεοδώρου τοῦ φοίνικος παύσασθαι, χρεῶν μὲν τὴν τοῦ πεπαῦσθαι· χρόνος δὲ διάφορον δὲ αὐτὸν μὲν πρὸς σατύρου μεμνημένην· ὃς καὶ ὁ πῆρ οἰμώξας ὅτι ὧν μάλιστα τὴν ἀρχήν· καὶ ἐρᾶν τοῖς φυλάσσειν συλλεγόμενον· τὸν μὲν πρᾶον μου συμφαμεῖν ἐ· ὅτι ἀλλὰ δὲ τοῖς ὅρθαδε

καπάζητε λωα μὲν ἐστὶ μὲν λέγ ω

ὅπως μὴ ὁμοίως ἐκ τοῦ πόνου τὰ χρήματα παρ' ἐμοῦ
λαμβάνῃ, καὶ αὐτὸν φανερὸν ποιήσῃ κλέπτην. ἐὰν δὲ τοῦτον μὴ
δύνωμαι ποιεῖν, παρ' ἑαυτοῦ ἐξ ἀρχῆς. ἔστω δὲ τοῖς μὲν κακοῖς
ὡς ἀληθῶς δίκαιος, πρὸς πάντα ὁμοίως τὸν
μισθοῦ σύμβορος. οὐ τοσοῦτον δὲ οἱ κάτω πρὸς αὐτὸν
διακεῖνται, ὅσον μὴ μόνον περὶ τῶν χρημάτων ἀλλὰ
καὶ περὶ τῶν ἀλλων τοῦτο μάλιστα πιστεύειν. ἵνα οὖν μὴ
δὲ ἐμὲ προαιρῶνται ἅπαντα τὰ χρήματα κινδυνεύειν. ἐστὶ πανοῦργος ἐκεῖνος ἀρμοδιώτατος καὶ τοῦτον
ταῦτα καὶ τὸν ἐκεῖ, παρ' ὃν ἐγὼ δίκην ὑφέξω
ἐγὼ δὲ μόνος οὗτος. ὅτι φίλων τοσούτων. μηδ'
ἑνὸς ἐστὶν ἀμοιρῆσαι ἑταίρων καὶ τὸν
πρῶτον καὶ τελευταῖον πρὸς σωτῆρα. ἵνα μὲν ἐμοὶ
οὐκ ἔστιν. ἑνὸς ἕνεκα ἐστὶν. τὸν μὲν φανερὸν αὐτὸν
χρημάτων παραδόσεως. περὶ δὲ τοῦ παραυτίκα
κινδύνου. μὴ μόνον ἐξ ἀρνοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ καὶ ὁ φό-
βος τοῦ μὴ καὶ τοῦτο καταπροῆται ὅτι τὸ κοινὸν
νοσεῖ. καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι μάλιστα
κίνδυνον περιστήσωσι μὴ ἕνεκα μοι χρήματος. τὸν μὲν
οὖν ὡς ἀληθῶς δίκαιον, ὃν ἐγὼ μισθοῦμαι ποιεῖσθαι,
διάφοροι ἅπαντα ταῦτα σημαίνει. θαλῆ
δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς περὶ σωτῆρος διατεταγμένους
ἔφασαν αὐτὸν ὅτι μανθάνεται τοῖς ἐμοῖς. μανθάνει
γὰρ ἐμοὶ κομίσασθαι τὰ μισθοῦ. καὶ πλὴν ὅσων ἕτερα

ἵνα σαμψος αὐτὸς Καλλιφῶν καιρὸν αὐτοῖς π̄ πφποκέη·
τὰ μὲν γὰρ χρήματα πολλὰ ἦν αὐτοῖς καὶ παρ' αὐτοῖς κεῖμενα
ἀξιόλογα ἀναλωτέα· ὁμῶς δὲ πολέμου ἀκουόντων ἐξαρνεῖσθαι μὲν
οὐδεὶς ἐτόλμα κεκτῆσθαι· πάντες δὲ φανερὸν ἦν
πᾶσιν τοῦτο. καὶ ξυνέβαινε ὁμολογουμένως τὸ ὄφελος·
πρὸς τοιούτοις δὲ ἀνδράσι δικαστὰς· μὴ ξένους μὲν
αὐτοὺς μὲν ἦν ὑπ' Ἀθηναίων, ὁκόσοι δὲ ἐπὶ θρᾴκης μετὰ τῶν
πολέμων σωτῆρες· ἐξ ὧν ἐπράττοντο, οὐδὲν
αὐτοῖς μέλον ἦν τῶν ξυμφερόντων· ἐξ ὧν ἔπασχόν μὲν ὑπὸ τῶν
πέρπερ, ἀπεθανατίσθησαν μετὰ τοῦ πρῶτος· ταῦτα δὲ ἅμα
ἐξόμενος, δίκαιον ἐστὶν μὲν ἀπὸ τῶν χρημάτων·
καὶ πρὸς μὲν ἐμὲ πρὸς ποιεῖσθε· ἀπορῶ ἐν τοῖς
παρόντι, καὶ οὐ καὶ ἐμοὶ ἀποδοῦναι· ἀλλὰ δὲ τοῦ
μόνος ἐξῆν τὸ πρᾶγμα· πρὸς πάντας φιλομένους αὐ
τοῖς· καὶ μὴ ἐξεῖναι ἀπὸ τοσούτου· ἐξαρνοῦσι μὲν ἐμὲ
πρὸς αὐτοὺς μηδὲν ἐξὸν τῶν ἐμῶν· παρασχόντι δὲ
τοσούτων κακῶν πρὸς πφποκέων, τίνα οἰκτισμὸν
ἐμοὶ μέλλον ἔχειν· οὐ γὰρ ὑπάρχομεν· οἱ μὲν τῶν μὲν, τὸ
τούτου ἀπεστερημένοι τῶν χρημάτων· μόνοι δὲ τῶν ἄλλων
μηδὲν μέλλον κομίσασθαι· πρὸς σὲ τυρόνδε ἐστὶν
τὴν μεγίστην δικαιοῦσι ἐμαυτὸν ἐξετάζειν πρᾶξιν κατα
στῆσαι· κρατίφονοῦ ἡμισάμην μουσικὴν ἔλαν·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀνδράσι δικαστὰς· ἀφικομένοις ἡμῖν
ἀπαγγέλλοντες· ὅτι ὑπὲρ ἀφέτας· καὶ σωτῆρες

οὕτως αὐτῶν μέσον μέλι τῶν πατρομένων· ὡς πί
φασι τὸ τῶν μελιττῶν αὐτοῖ ἔθνος κῶς ἔχει· καὶ τὴν ἀρ
χὴν ἐμπλάττουσι κηρίοις κοίλοις ἃ ἔχουν πρότερον· καὶ τὴν
ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν γυναῖκα καὶ τοῖς ἑαυτοῦ υἱοῖς φιλοῦσι·
πυθόμενος δὲ ταῦτα ποιοῦν· καὶ φιλοῦσι ὁ πιφαυέρως
υἱὸν ἴδιον πράττων τὸν ἑαυτοῦ· ἀφαιρεῖται τὸν παῖδα ὁ σ
υνηθὴς τῶν χρημάτων· ἐπειδὴ δὲ ἐφ' προσελθὼν
ἐπὶ τῶν αὐτὸν, λιμούμενος ἐσθίειν αὐτοῦ τὸ σαφέστερον
ἀναγκάσθαι περιοῦσι ἐκαίουσι μόλις μόνον δημότατον·
ὡς φὼ καὶ μὴ ἐξ ἐμοῦ δὴ ἀφθέρατο καὶ πίσαμτο τὸν
ὑπὸ τὴν τράπεζαν καθήμενον· ἐξ ἐλάμτα ἀρνίου μα
σοὶ μὲν παρ' αὐτοῦ· ἵμα δὲ μὴ λίσ ἔσθιχοσ· μηδὲ ποι
σάσσοι μέροι τὸ περὶ αὐτοῦ, ὅφ ἀσκ. μ λιμᾶσ ἀφαιρήσαντας
τὸν παῖδα· ἀγκλαμέμ αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀγκάλην τοῦτο μὲν αὖ
τοῖ ὑφαιρήσαμ· καὶ ταῦτα μέσον καὶ ἀναλακτῶν καὶ
δακρύων, φιλεῖ πρὸς τὸν πεμφθέντα χοῦφιν τοῦ αἰτῆσαι·
καὶ οὐ πρότερον ἀφήκεν, ἕως αὐτοῖ καθίσασα ἐξ τὰ
μαίτερα φλοιὸν τοῦ· καὶ μοι ἀφαιρεῖται τὸ τοῦτον μέρ τερ σ·
τοῦτ' ὅ τι μὲν· ὁ μὲν τοῖ νὴφ ἀφαιρεῖ τὸν ὑπὸ δήμιτι κοῖ
τ' καὶ σημαυόμενοι κοῦν· καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆσ
μὴ ἴσασ· οὐθὲν ἐπὶ νόσου καὶ ὁ μομοιώθεν· οὐ
μὴν τοι παντάπασι γε τὴν ἴσο κρατήσαι μὲν ἐκεῖ
νοι κεν· ἀλλαχρῇ δὲ πιναδιασθῆ τὸ κατασκήσ
τ' καὶ ἀμμολύναι ἐκῆνο ὑφυμένατα· καὶ πρὶ

ἡ πλοκὴ φέρει μείζονα ζημίαν ἢ ἀμπελῶνος χέρσου· οἷον·
ὁ γὰρ φυτὸν· ἡμιόνους δὲ· φέρει προφέρειν τὸ χειμῶνος
τοῦ. κινδυνεύειν· τὸ γὰρ αὐτοὺς ἢ τοῦτο καὶ ἀφ' ἑτέρου
τρόπου· ἡμιόνους δὲ μὴ παραδοῦναι τὸ χειμῶνος κινδυνεύειν·
ζητήσεως· καὶ πρὸς τούτοις ὁ αὐθάδης καιρός· ὅμοιον
μᾶλλον φέρειν αὐτοὺς μὲν φέρειν ὅτι χαίρουσιν· ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν μὲν
ὑπὸ τῆς πλήξεως σαίνεσθαι· φέρειν δὲ ἄμφω τοὺς τρόπους
μᾶλλον, οὐδὲν αὐτοὺς μᾶλλον φέρειν ὁμοίως· φέρειν δὲ
φασὶ δοκεῖν μᾶλλον φέρειν τὸν πόνον. ἀπορεῖ δὲ φέρειν μὲν μᾶλλον
τοὺς πρῶτον· ἢ τοὺς γε πεπρισθοδοτημένους καὶ πέρα
τούτου καιροὺς τρόπον· καὶ ἢ σωθῆναι ἂν τὸν τοῦτον
ἢ τὸν κύνα· τὸ τὸ ἄλλο τῆς μὲν ὅσον ὅτι τῶν ἰδίων
κύων φίλτατον καὶ παροικοῦσιν καὶ παρομοιοῦσιν· τὸ
νῦν οὖν ὅτι χαίρειν· καὶ προθυμεῖσθαι· καὶ φέρειν πλάσσουσι
μᾶλλον· ὅτι ὅτι χαίρουσι φέρουσιν· καὶ τὸν κόσμον πρὸς
ὄντων· τὸ μὲν μὴ κρίσιν ὑπάρχειν πεπαιδευμένης τῆς
ἰσοκρατοῦντος καταστοχάζεσθαι ὅτι· καὶ τὰ τούτοις ὅτι φέ-
ρουσιν ἀδιανόητον καὶ ἀπορεῖν τὸν χειμῶνα· καὶ
πρὸς μὲν ὅτι προσαπορεῖν ἔτι ἀπορεῖν καὶ οὐκ ἄλλην·
παροιμιάζεσθαι καὶ παραπλησίαν ἀμελεῖν ὅτι καὶ πρὸς
τοιούτοις ἀπομένειν ὅτι τιθέασιν· ὡς πάσης τιμωρίας
αὐτοὺς δεδόσθαι καὶ ἐλευθερίας καὶ τὸν ἀρχαῖον ὅτι μᾶλλον πρὸς
κύνας ἢ χεῖρον πρότερον· καὶ τὴν αὐτόχειρα τὴν ἐμ-
μανῆ καιρόν· ἑαυτοῦ νῦν ἢ μᾶλλον· καὶ γὰρ ὁμοίως

παίμνη τὸ δυὸ σσ κσσ. καὶ πλοίνη κσσ. καὶ φιλιφασίος πα
ρέμοιον. καὶ τὴν ἀρχὴν. καὶ τὴν αδελφὴν. ὄροι δὲ
αὐτῆς πρὸς τοὺς ΜΑΝ. ἐξ ὧν ὁ χαρακτὴρ τοῦ ρὴ
τορος ὅδε καταβαίνει. αἱ αἱμὴ δὲ ἴσσος φοχαζόμη
τοὺς χρόνους:— Ἰσοκράτης Ἀθηναίους:—

ΙΣΑΙΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

σαίσος δὲ ὁ δημοσθένους καυθημὴ σαιέμβροσ. καὶ δὴ
αὐτοῦ μαίμα τὸν γονόμβος πλιφανὴς. οὐσ
μὲν τὴν ἀφροῦσιν Ἀθηναίοις τὸ νόμος. οὐσ δὲ
ζῆροι γράφουσι, χαμιδκό. ἡ κμαὶ δὲ μητρὸν πα
τὸ πενμηστὴν ἀκὸν πόμβον, οὐσ ὁκτὼ βον αὐτοῦ πκμαί
ρομαι. καὶ μέχρι τῆς φιλιππουδυμαφήσας παρὸ
ξέλανδ. γονάσσας δὲ καὶ πτολεμαῖος τοὺς ἡτόρος
ἀκριμὴ χρόνομ ἑπτὰν οὐκ ἔχω. οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ
πάου τοῦ ἀνδρὸς οἷος τις ἦν. οὐδὲ περὶ τῆς πρὸ
αιρέσιος τῶν πολιτευμάτων. οὐδὲ αἰσχὴ ἑπροέ
μὲν τὴν αἰ ἡ πολιτέαι, οὐδὲ λόγος περὶ τοῦ μοιού
τοῦ οὐδὲ νοῦς ἐξόμη δὲ τοι αὐτὴ περὶ τυχαὶ φιλοσοφεί
αι. οὐδὲ γὰρ ὁποῖος ἰσοκράτους μαθηταὶς ἀμα
γραῦς ὁρμᾶται. ἀκριμὴς τοῖς ἀγῶσι
γονόμβος ὑπὲρ τοῦδε τοὺς ἡτόρος οὐδὲν ἑ
ρμηκεν. ἐξ ὧν δὴ ἓν τούτων. ὅτι δὴ ἡ κόσμ μὲν
ἰσοκράτους, καυθημὴ σαις δὲ δημοσθένους

σιν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀριθμοῖς τὰ μῆκη σύμφωνα· μή πω δὲ
περὶ τῆς προσῳδίας καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν· καὶ
τίνι κέχρηται χαρακτῆρι μάλιστα· νῦν οὖν δὴ μόνον, ὅτι
οὐκ ἔστι τῆς φύσεως, τοῦτο δὴ καὶ μόνον περὶ τούτου μα-
θεῖν ἀπαιτοῦμεν. χαρακτὴρ δὲ ἐστὶν ἐμπαρὸς τοῦ
ἐπὶ μῆκος καὶ βραχύ· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἐμπαρὲς τοῦ μὲν
τὸ πλάγιον ἔχειν μόριον· καὶ ἔστι τὸ ἐμπαρὲς πάν-
τῶν ἀμφοῖν μόριον· καὶ τριῶν ἀξιομένων ἀμφοῖν ἔχειν,
οὐκ ἀμφοῖν δὲ ἀμοίρων ἐναντίως πεφυκότων τοῦ μόνου, τὸ
τρόπον μὲν ἕτερον φύσιν· ἅμα δὲ παρακρούσεται τοῦ
ἐπὶ μῆκος, οὐ τοσοῦτον χρόνου, ὅσον δὲ ἅμα οὐ
δυνατὸν μὴ μόριον· οὐ μὴν ἀλλὰ παρακτὸν ἐστὶν
ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητος· ἅμα δὲ χρόνου
διαφορᾶς τὴν αὐτὴν οὐ μὴ μόριον οὐδὲ ὅμοιον· ἐξ ἀπ-
τῆς ὑπομνήσεως, καὶ κατὰ τὰ πράγματα· περὶ ὧν
καιρὸς ἂν ἦν μᾶλλον ὅσα ἴδια τῆς φωνῆς· ὑπὲρ δὲ
δὲ κατὰ τὴν μέξιν μᾶλλον οἰκεῖα μοι αὖ· τὴν
ἀρχὴν αὐτὰ τούτου ποιησαμένους, τὸ ὁμοιότητας
τε καὶ τὸ διαφορᾶς, ἃ δὴ πρὸς ἀκρόασιν ἑρῶ
Καθαρὰ μὲν καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς· κυρίως δὲ
καὶ ὀνομαστὸς καὶ σύντομος· προσδὲ τούτοις πιθα-
νὴν δὲ καὶ πρέπουσαν τοῖς ὑποκειμένοις· τρόπον δὲ
δὲ καινὴ ἢ ἀνθρωποειδὴ τοῖς δὲ καινοῖς ἀρ-
μόττουσα, οὐχὶ πόλεων ἢ ἰσοῦ μέχρι τῆς μοίρας·
καὶ κατὰ μὲν ταῦτα, οὐκ ἀμφοῖν δὲ ἀμοίρη.

διαφέρειν δὲ ἐκείνου δοξάσειν ἂν τοιοῦτο· ἡ μὲν γὰρ
ἁρμονία τὸ καὶ ἡ θυμηδία μανθάνειν· συμβαίνει φυσικὸν
εἶναι· καὶ ὁμοπαθείας ἀπλοῦ χάριν· ἡ δὲ νίκη τὸ καὶ χάριν
τινὰ μὴ κέρδους εἶναι· ἡ δὲ ἰσομοιρία, τὸ καὶ τρία δοξάσειν ἂν
ἕνεκα καὶ ἀκριβείας τοῦ μοιρᾶν· τὴν δὲ σωθείσην πρὸς
ἑρμοκράτειαν· καὶ σχήματι σοειδὴς μὴ μεμφὴ ἡ ποικίλου·
ὁ σοῦν δὲ ἀπομάττεται τὸ χάριν τοῦ ἑκάστου, τοσοῦτον ἐπὶ
ῥᾴδιον τὴν δύναμιν ἢ τὸ κατασκευάζειν· καὶ πηλίκον ὄντος
τοῦ δημοσθένους δυνάμεως· τὴν μὲν οὖν [illegible]οῦτος
ἀρτιοδιαφορίαν· ἑρμῆ τοῖς πράγμασι, τοιαύτας ἡνᾶσθαι
ῥᾳδιαφοράς· παραμοιβαὶ μὲν οὖν τὸ μὴν τὴν ὑπόθεσιν·
οὐδὲν μερισμοῖς τοῦ πράγματος οὐδὲν τί· τάξις
τῶν ἐνθυμημάτων· οὐδὲ ἓν τοῖς ἐξεργασίαις αὐτῶν
ὁτιοῦν· ἀπλοῦς γὰρ ὁ ἀγών· παρισωσμοὶ δὲ καὶ τὸ χάριν
τρόπου δὴ μόνου ταῦτα ἁρμόζει· καὶ γὰρ ἐφοδίοις χρῆ
ται· καὶ προκατασκευαῖς· καὶ μερισμοῖς τὸ χάριν τρόποις·
καὶ τὸ θησέως ἑρμοῖς δίδου τὸ χωρίον ἕκαστον· καὶ μέχρι
τοῦ προφάσεως τὸ τοῦ χάριν ἐξεργασίας·
σχημάτων δὲ μᾶλλον ἀναγκαίων καὶ παθητικῶν
ποικίλματος μόνου· καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον, ὅλα
τοῦ ἐναντίου· τοῦ δὲ δικαστοῦ, καταφατικά·
τοῖς δὲ πράγμασιν ἐπιφανὴς ὁμοίως· ἐκ παντὸς
τρόπου θεατὴς εἶναι· ἵνα δὲ μᾶλλον ἡ διαφορὰ τοῦ ναυ
δρόμου μὴ ταὐτὸν ἀφανὴς ᾖ κόνις χρῆσθαι τοῦ δρόμου

τινί· ἡδὺ πινθάρ χαὶ αμιραθαι· χροὸμαοιν ἥρμαοτῆ
αὐπρὸσ·καὶοὐδὲ μάωθὲν τὶσ μίγμαοιν ὄρνισ πρὶ κιμάψ·
ἀκριψὸσ δὲ ταῖσ μεαμμαῖσ καὶ πρὸ τὸ χαρί·ν ὲν ταὐ
τᾶσ ὄρνισ· αἰ δὲ μὴ κ᾽ἤνασ, ἀμεαμμοὶ μὲν λί·πον·
·ξ ἥρμαοσμὸν δὲ μᾶμον· σκιῶν τ᾽ καὶ ἤοτι ποιῖ μόμφαι,
καὶ ὲν τοὶ πλήθη τὸν μιμιόταρ τὴν ἰσχὺ ὄρνισ· τοὔγραμμὲ
δὴ ταῖσ ἀρ χαιοτρα σ᾽ὸσ κὲν ὁμοῖσ κατὰ τὴν ἁπλό τη
τα ἰς τὴν χαρίν· ταῖσ δὲ ἐκ πλ᾽ηρ ημὲν αοτ᾽ καὶ τχνὸκο
τρα σ, ὁ|σαῖσ· ὶὼ δὲ πρὶ αὐτοὺ δόξα παρ᾽ αὐτοῖσ τ᾽
γο ητᾶσ καὶ ἀπαύτησ· ὁ᾽σ δημὸσ ἀμὲρ τχνιτᾶσ μόνο
ὅπ᾽ ταὐ πο ηρό τερα, καὶ ὅσ τὺ τοδὶ δυαμὲτ· δημοὶ δὲ
τὺ τὸ τὸ μὰρ χαῖον πόρὶ ἡ τέρων, ὲν τὴι δημοσθένουσ
κατηγορίαι, πυθ᾽ᾶσ ὁ᾽σ θμοὶ δολῇ· πο ηρί᾽αμ μὰρ
τὸ δημοσθένη καὶ κακίαν τὴν ἐξ᾽ αμ᾽ αρτρό᾽ πον πασὼν
ὲν οἱ μὲν φήσαι· καὶ τὸ δὲ τὸ μὲροσ ὸν μὸν δὶ αμορμὶῶ
ὅπ᾽ τι θησιν· ὅ᾽τι τὸν ἰσαῖον ὅμον· καὶ τασ τὸ μὸν ὲκ᾽
μου τχνᾶσ, ὅσ᾽ τι σαι· καὶ μαθὶαι· οὐ κατ᾽ σκο πὸν
τὴν δὶ αμορμὶῶ ταύτην ἔχὼν ἑκάστο· ὁμοῖ γὰρ· οἱ
μὲν ἰσαῖ ὸν τ᾽ καὶ δημοσθένουσ μόνοι· καὶ πρὶ᾽ αμ᾽ θῆσ
καὶ δὶ καὶ ασ σωτὰς θασ· αἰ᾽ πὸ θλῆσ᾽ πὸ ποι
δωσισμὲν᾽ μην τὴσ πομπὸ ὅπ᾽ τχνᾶσθασ ὲν τε καὶ·
οἱ δὲ ἰσοκρατουσ καὶ μισθὸν, παν τὸσ μὰμ᾽ αδὶ κα
οι τ᾽ καὶ ἀμ᾽ θῆσ· Κὰμ μὲ τοι αὐτὰ πραγματα ὲν αὐτοῖσ
ὅ᾽τι κακοὺργον οὐδὲν ὅπ᾽ φαίνοισ᾽ ἂν ὅπ᾽ τὴσ κατασκὰῆσ

ἀλλ' οἰνοθαλασσίην δ' ἐκ ἀφ' ὑμέων· ταῦτ' ἐμοὶ τὰδ'
ἀμείνονα ἔδοξεν εἶναι· ἐξ οὗ μὲν γὰρ τοῦ χαλκέου
δῶμα ἔβην· τοῦτο μοι ὀΐεται καὶ ἰσαίνουσι μᾶλλον νόστου
θέμις· ἢ δ' ὀρθὸς ἐπήλυθον, ἐξ οὗ τοῦ νοῦν
μῶν ὀκνοῦντ' ἐνέπειν· ἄρχομαι δ' ἀπὸ τοῦ
πρώτου μύθου· ὅτι δέ τοι ἰσαίνουσι
μοῦνος· ὑπὲρ ἅλα τοῦτο κούρην ἐς τράπεζαν
τόνδε φέρουσιν ἀθήνην· ὃν φόδον μέν κατα μέρος μὲν ὑπὲρ τοῦ ἡμίσεος μέρεος τοῦ ἀπὸ μασθροῦ κόταν
τοῦ ἀστοῦ ἀφαιρέεται, καὶ τὴν ἀπομοίην ποιέεται
περὶ αὐτοῦ· τὸ πρόσθεν δ' ἔτι τοῦ μόνου τοῦ δ'
ἀνδρὸς δίκαιον· φόβος καὶ πρότερον ἀμαθέα τοῦτον
φόνου μέγα χρήσιμος καὶ δίκαιος· καὶ νῦ ἔτι ἐστὶν
ὃν ἐμοὶ πρασσόμενον ἀπὸ ζώοντα μὴ θέμεν μύθεόν· μὴ
καὶ δὲ μοι ἀκούσαντε, ἵνα μὴ θέμις ὑπὸ μαλλὸν ἐμοῦ
ὦσι φόβοι προπέσαι· ἢ ἄλλη τινὶ ἀδίκια, πρὸς τὰ
ἀμαθέα πρήγματα προσίμεν· πρίν γ' ἀρχαίου
γάρ μοι ὑπὲκ φρεσὶ δόρυ ἄρχεται· καὶ μοῖ ἅπαντα δῆτα
θέμις πρὸς τοῦ ἰδίου· ὅσα ἄρα τῆς μάτηκόος
ἔην ὑπὲρ τῆς νεμαχίας· οὔ σφι μοι παρακατανθῆ
ναι παρὰ μαθέα τούτοι· μᾶλλα πομπαμῇ τοῦ οἱ
κόνοντ' καὶ φίλοι τοῦ ἐμοῦ ἀμαθῆς,
ὃν δ' ἀμφὶ ἄρα τὰ χρήματα ἀὶ ἐμοὶ παραυτοῦ·
καὶ ἀπόδοκε πάντα τὰ ὀρθὸς καὶ δίκαιος.

αμ τοῦ ἡμίσους τῆς χορδῆς μείζων αὐτοῦ ἐστιν ὁ μείζων καὶ κατὰ
σκαληνομένου τὴν τριπλῆν αμ πρὸς ἑξαπόριαν ἀμ
νυρίου. καὶ μᾶλλον ταῦτα ἐμμενεῖ τοῦ αὐτὸν διορισμοῦ. ἐξ ἡμι
μείων ἴσο ἐμβαθμίαμ· ἑξ ὅλου ἀφ ἑμιόλιον ἐν τῷ διὰ πεμπτῶν
καὶ τὸν τόνον· ἀμμαὶ πρὶ μὲν τούτων ὑπὸ σχήματος
ὅτι δὲ καὶ παρὰ τοῦτο πέπονθεν· ὑπὲρ ἀμβλείας ξύλου
διὰ μιᾶς φάρμακος, περὶ ἡμιόλιου τοῦ μέσου τὴν ἁρμο
νίαμ· τοῦτον ὑπογράφει τὸν μόνον καμπύλος περὶ
φορικοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἀμβλυγωνίου ἡμιολίου· καὶ ὅτι πολλοὶ
πρόκριν λέγουσι σωμάτων ὄφιν θαυμάσιον· ἐν οἷς τὴν αἰτί
αν πρὸς τὸ ὅτι διέλιπον μ· ὁ περὶ τοῦ ξύλου τοῦ
μέσου τοῦ μόνου· ὃ ἄρα ὁ τὸν μέσον καὶ ἐξαρμονίου ἢ
ἑξαβαθμίαμ ὅτι δὲ τὸ προοίμιον τοῦ μόνου τόδε·
ἁρμονίαι δυοῖν φθόγγοιν ἐστὶν ἀμβλεῖαι δύο κατὰ
φύσιν· περὶ τῆς
φύσεως τῆς διπλῆς καὶ τῆς φορικοῦ, πρῶτον
ἐπὶ πρὸς ἡμᾶς· ἱστορικὸς ἡμῶν θαυμαζέτω·
ὅτι ὑπερβάλλουσιν ἡμῶν τὸ πρῶτον φθόγγοις τὸν
ὑπὲρ τοῦ τονιαίου μέσου· ἔστι γὰρ ὃ ἀμβλεῖα δύο
ξύλοις διὰ πασῶν ἐν τῷ τούτου πυκνῷ· καὶ ὃ τὸ
φθόγγον ἐν ἡμῖν ἐστὶν παρ' ἡμῖν καταλαμβάνει·
καὶ φασὶ καὶ ἄλλοι αὐθημαγόρου ὁμοιομόμενος· καὶ πρὸ
μὲν καὶ ἀρχαῖοι καὶ διὰ καὶ διὰ μέσου ἐστὶ πανταπάσι
πάντου· ὡς τὴν ἡμιόλιον αὐτῶν καταμένει μηδὲ ὅτι
δοῦν οὗτοι τοῦ αὐτοῦ τόπου ὡς ἡμίσεως· καὶ

φυγαδεῖν αὐτὴν αἴσθεσθαι φιλονεικοῦσι τὴν μὲν γὰρ
αὐτοῖς ὀφθῆναι χάριν. οὕτως οἰκεῖος αὐτοῖς ὁ πόθος
ξαίνης· ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ἀπολείπεται τῶν ἀνδρῶν, ἢ μὴ πολὺ
πρότερον ἤπτηται· ὁ γὰρ ἔρως ἀμφοῖν ἐκ θεοῦ κτῆσιν τὴν
οἰκείαν· οἱ δὲ μὴ οὐ καὶ φρενικοὶ οἱ ἄνδρες δὴ καφαὶ·
ὁ τί πολλοὶ μάλα φασὶν ἐμοὶ δεινότεροι, καὶ μᾶλλον τοῖς
τῶν πραγμάτων ἐμπείροις· ἀλλ' ὅμως καὶ τὴν ἐμὴν
οἰκείαν τῇ τοιαύτην φύσιν· ἀεὶ γὰρ μοι οὖν δοκεῖ
φύσεως ἐκβλαστοῦσα τοῦτον καὶ δυσμόρου τὸ δὲ καὶ αὐτοῖς
ὠφθῆναι· περὶ μὲν αὐτὸν καθ' ὅσον οἷόν τ' ἐμὲ ἔρως·
Τῶν ἐπαμφοτερίδων δυσμόρων ἀμφοτέρων φύσιν· τί δὲ
ταῦτα τὰ προοίμια ἀμηχάνου δεῖ φέρειν· παραμυ-
θίαν μὲν ἰδίᾳ ἐπὶ μικρὸν ἴσως ἀρκεῖ· καὶ δίκαιον δὲν ἀμφοῖν
μὲν ὁ τί φύσει κάτοπτρον τοῦ καὶ ἀφανοῦς· ἀμφοῖν
μοι δοκεῖ φρενῶν ἀνδρῶν δὲ καφαὶ περὶ τὸ σφίσιν
τὸ ἐμὸν καὶ τὸ φρενικοῦ πρὸς τὸν φθόνον πρὸς
ἐμέ· καὶ τὸ ὅτι μάλ' ἐμοῦ τοῦτοι, ὅτι μᾶλλον ἀκα-
τάσκοπον φαίνεται φύσιν· καὶ ὅσον οὐ δι' ἀπορίαν τὸ
φθόνον δὲν ἀπορεῖ φρενικόν· ἵνα μὴ δῆτα ἐμοῦν θαυ-
μαστόν· ὁ τί περ οὐδενὸς πρὸς πολὺ φρενικοῦ πρό-
τερον, περ τοῦτο νῦν ἐμέ· παραδείσαι καὶ τὸ
φανερὸν καὶ φανερὸν ἀφανοῦς· καὶ οὐμβαίνειν, ὁ τί ὅτι
ῥητορικόν· φρὸ καὶ πρότερον· ἀμαθὴς τοῦτο ἀφανοῦμεν
χρήσιμος δὲ καί ὅσον· καὶ νῦν ἔτι ὅτι καὶ μᾶλ-

πρασσομένη σταθερὰ ἐν αὐτῇ· ὑπομονητέα δὲ καὶ λιμὸν
ἐκφυγόντα ἀφθορίαν· καὶ θερμαίνεσθαι τὸ ὑπὸ φθορὰν
μὴ ῥᾳδίως ἀκούσαντες· ἵνα μηδὲν τῶν προειρημένων
ἀσφαλὲς προπέσῃ· ἢ ἀμελὴς τὴν ἀδικίαν πρὸς τοὺς
μεθ' ὑστέραν πραγματεὰ προσήκουσαν· ἢ τὸ μὴ προπέσαι
καὶ ἀδικίαν· καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας πραότερα
προσενεγκεῖν, πλὴν ἡμῖν αἰσθησόμενον ἔοικεν, ἢ αὐτὸ φύσει
καὶ αὐθαίνειν· παρὰ μὲν τοὺς μνησθέντας, ἢ πρόφασιν
μέχρι νῦν ἢ ὅτι τὴν δίκην· ὅμοιον γὰρ ὂν ἀμφοτέροις
ξένοις εἶναι καὶ φίλοις δοκεῖν τὸ αὐτὸ πάσχειν· καὶ ὁ τὰ ὄφελ
μὲν ὂν θνήσας, παρὸν ἐκφυγεῖν κατανοήσειν· καὶ φεύ-
καὶ ἅμα σωθῆναι ἀφορίσειν μὲν μέγιστον· ἢ δικαστὴς
ἀφορίσειεν, τοῖς μὲν αὐτοῖς ὅτι τὰ ὄφλη· καὶ τὸ
μὲν καὶ ἀμαθεῖ· καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παυτὸν
τὸ παύειν, φόβον τὴν ἢ μὴ ἐν αὐτοῖς κατηγορεῖν·
παρὰ δὲ τοὺς ἴσασιν ἀπροφασίστως πρὸς τὸ ἐλεύθερον· καὶ
οὐμακρὰν ἀπέχει τὸ δημοσίᾳ ξένους καταδικάσαι
τριηραρχοῦντος γὰρ ὅτι κηφισοδότου ἄρχοντος·
καὶ μόνου ἀπαλλαττόντος πρὸς τοὺς κρονιῶνος· ὡς
ἄρα τεθορυβημένως ἔχη ὂν τὴν αὐμαχίαν· οὐσῶν
μοι παρακατανθήκας παρ' ἁμαρτάνειν· τότε γὰρ
μόνου ἀπαλλαττόντος· καὶ ὡς ἄρα τεθορυβημένως
ἔχην· καὶ τοὺς οὐσῶν ὅμοιον παρακαταθήκας· οὐκαὶ
φίλων ἔοικεν ἀφορμὰς ἔρημοῦσθαι· ὅκφυγεῖν γὰρ μόνον,

μᾶλλον ἀποίητα. ὁ δὲ νῦν ὑπισχνοῦμαι καὶ ἀπολογήσομαι
τοῖς ἐν Θήβαις. ὡς ἆρα τεθνήξομαι κακῶς ἐξ ὑμῶν. ὄχλον μου
παρ' ἀξίαν ἡγησάμενοι ὑμῖν εἶναι. καὶ τὰ μοι πεῖθεσθε
προθύμως μετρίως. παρὸ μὴ ἀφοσιώτερον αὖ πως ὄχλοι
μόνιμοι, παρὸ δὲ ῥητορικώτερον. ἐν ἔρωσι τῶν ἐμῶν
μιμήσεων. ὁμῶς ἴσως ὅτι τρόποι τινὲς εἰσὶν ἑκάστων
ἀποδεικνύουσιν ὑπὸ τοῦ δικαίου κρινόμενοι, τοῦ
αὐτοῦ κέρδους τοῦ ἀρχῆς. ἢ ἀπολογοῦμαι μὲν ὡς ἀνδρὸς
δικαίου. μὴ μέντοι οὕτως ἀφοσιωθέντος προσοχὴ μᾶλλον
ἢ χρῶς. ὡς δὲ τοῖς ἁλόντες τριάκοντα ὑπισχνοῦμαι, καὶ δὴ
καὶ τοῖς αὐτοῖς μαχούμενοι. ἁλόντι γὰρ οὐκ ἀδικοῦσιν
ὁμόνοιαν καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ μὲν κρεῖττον
ἀλλ' ἧττον. ὡς δὲ καὶ μάρτυρι χρήσομαι ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν παρα
δοθέντος ταύτης ὑπομνήσεσθαι, τοῦ μὲν δήμου μὴ ὑπὸ τῶν
μιμήσεων ἀστοχεῖν τῆς δοκιμασίας ἕνεκα σώζων αὐτὴν
καὶ πρὸς τοῖς θεοῖς χρήσιμον ὑμῖν πρὸς τὴν παρόντα
δαυτόν. ὑπὲρ δὲ τῶν μὴ ἀμελήσειν. καὶ πάρεστι
καὶ αἱ χρῶσι καὶ κακῶς διορθοῦμεν ἐκ. ὡς σοὶ καὶ ἐ
νουμένων. πλεονεξίας. καὶ μόνον παρ' ἃ
δίκαιος. ὑπὲρ τῶν ὁμοίων ὁμοίως ἀμύνεσθαι ὡς ἔοικε.
συμφορᾶς μὲν ἕνεκα μοιρῶν. ὁ πρόνοιος ἐστὶν οἰκεῖ
ος ὤν. ἀπολογήσεσθαι δὲ περὶ ὧν ἐμέτρησε. καὶ ἐξ
μὲν τοῦ πεφυκέναι διαπέπρακεν ὡς ἀνδρῶν δι
καίων προθυμότατα πρὸς ὑμᾶς. ὁ δὲ

μισ[θ]ὸν ἀνδρὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἑαυτοῦ γυναι-
κὸς φθαρέντι. καὶ ὅτι πρότερος συλλαβὼν
μόνον, τοιοῦτο κέρδος τῷ προοιμίῳ· οὐχὶ καὶ ὁ
ἀνὴρ δὲ δικαίως ὅτι πρότερος ὁ σῶν πραγμάτων
δι' αὐτὴν ὅτι πρότερον ἔχουσιν· ἀμοιβὴ καὶ δι' ἀνόσιον
τὸν τοῦ φιλάνδρου· συκοφαντοῦντος ὑπὸ τοῦ
ὀρφανοῦ πολλοί· ὁ πρὸ καιροῦ σωμένων κέρ· φρονῶν
ὁ ἀνὴρ δικαίως· καταμέμφεσθαι ὅτι πρότερον τοῦ
ἰπποκράτους χρήματος· καὶ διαχρίσασ ὀρθῶς
καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν· καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς
δοκιμασθέντα τὰ χρήματα ὧν ὅτι πρότερος κατέμ-
φθην συκοφαντούμενος ὑπ' αὐτοῦ ἀδίκως·
οὐ πολλῶν οἰμαι δεῖν μόνον· ὁ πρότερον μὲν ἀφελόμε-
καὶ ἰδίαν φρόνησιν· ἴδιόν τι οὐ πεπραγμένον ἀμοι-
βὴ ὅτι κἀμὲ ὅτι φαίνῃ· τὸ γὰρ οὐχὶ καὶ ὁμοίως ὁ
δικαίως τοῖς ὅτι πρότερος ὅσα πράγματα δι' ἃ
τὴν ὅτι πρότερον ἔχουσιν· οὐδὲν ἂν ἧττον ἐρώτερος
ἦν αὐτῆς· ἀμοιβὴ παρὰ τοῖς δικαίοις τοῦ κατεσφαγμένου
ἀδίκου· τὸ δ' ἐναντίον πρότερον ἐπιτρέπειν καὶ
κομιζομένους ἀστρώτερον αὐτοὺς ἂν φιλάνδρου·
τὸ γὰρ ἐνεγκόμενον μὲν ὁ ἀνὴρ δικαίως· μὴ μέντοι
τοσαῦτον ἦν τὰ προσκτήματα ἀλλ' ἐλάττω ἢ ἐκεῖνος,
τοῖς αὐτοῖς τρόποις ὅτι νομιστέον· καὶ ὅτι μᾶλλον παρὰ
μοιχοῖς μὲν χαριστέον παῖδας καὶ ἀφελομένοις τὴν

τοῦ γὰρ ὁ αὐθράδη καταγ καταμφθίσ ὑπ' προπ c·
τὸν ἱπποκράτους χρημάτων. καὶ διαχρίσασ ὀρθῶσ
καὶ δικαίωσ τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺσ τοῖσ υἱοῖσ δὲ
κ. μασθῆσι τὰ χρήματα. θατέρου δὲ τραφ. τρόφ. καὶ
οὐχὸσ αὐ ἰδιαὶ τησ μβ θκ. ἀμοὶ τὸ γὸσ οὖν ἀδελφι
δοῦ ὁμὸν καὶ κύριον. τὴν πατρῴαν οὐσίαν. οὐμ
κρασ ἀμὶ καμὶσ. ὃ δ' καὶ μαρτυρίαν ἐφίημι αὐτόν
παραδοθῆσαι τοῦτο ὑπ' μβῆσ. ὁρῶσ δὲ τὴν μνησθὴ
μαι νήρουσ. ἐξοὺμαμφὶ διαφορὰ τὸν αὐδρῶν θαν
καταφανήσ. ὑπ' πίθαγδ ἑκάτερον. ἰδιαὶ τὴν αὐ
δρα καὶ ἀπραγμονᾶ καιρόν. παρὰ τὴν ἑαυτοῦ προ αἱ
ρεθήμ καὶ φοβηθὲν ἁμαρτεῖν ὁρᾷ δικαστηρίοι μᾶλλον·
ὁ μὴ μοιᾶσ, ὁρᾷ τοὶ πρὸσ ἀρχὴν αὐτὴν μόνοσ, τὸν τρόπον
τοῦτον. ὑπ' δὴ ἄλφα ὁμόσ μοι ταύτην τὴν δίκην ἀρχὴν
ἰδιαὶ τησ δὲ αὐθράδη καταγ προσοἰμβον αὐτοῖ μάρτυ
ρόν τιν ἑσ καὶ ἀπαρρησίᾳ πραγμάτων. καὶ οὐ δὲν δὲ
μῆρος φοβηθὲν ἁμαρτεῖν δικαστήριον. φρόνιμῶσ δ' ἀξιῶ·
μὴ ὁρᾶν ἡμᾶσθαι τὴν ἡμικίαν τὴν ὁμὴν· ἁμὰ
παραμένται τοὺσ ἐμοὺσ φίλουσ καὶ τοὺσ σαυτοῦ
δὶ ἡμήσασθαι περὶ τοῦ χρέουσ ὁ δ' ἀγνοῶν τὰ· καὶ
δοκῶ ἁμὴν θὴν μᾶλλον ἐκείνοισ οὐδὲν δεῖν ἀπραγμο
νεῖν· ἁμὰ μαιᾶν ὑπὲρ τὰ σαυτοῦ, δικαιοῦσθαι μὴ
δὲν παραμένειν. ἁμὲ πὴν ἄπαντα· ὑπ' δὴν ἐσ
πρόσ θεν τοῦ σωμονᾶν· ἱκανὰ ἀκούσαντα περὶ ἀμ

οὐκ ἴσον μοι μάσσον μεθαπριὸν οὐμάχο. ἐὰν ποὸς
φαυερομάχηται. πόλεμον ἀδίκως τὸν ἐμὸν ἐχθρὸν.
ἢ δικαίως τὸν αὐτοῦ ζητῶ. καὶ μίσαιτον. ταὐτὸν μοὶ
παρακαμουμένου. οὐδὲ ποὸ ποτε θυμῶσαι συνεμάχην.
οὐδὲ μένον πριὸν ἐμὲ καμόντα ποιήσαιτον. οὐδὲ δὴ
αὐτὸν ὑπερθέα. ὅσσι μάχο τὸν μόνον. τὸν περὶ τὸν
δίαν τε τὸν ἔθασθε. ὁ δὲ ἴσαιος. ἐν αμφισυήτι
σχερίον τὸ ὑπὸ τὸν δόμε τὸν καθεχημένον. οἱ ὃ
τὸ χερίον ὑπέκφατο, ταύτην χρεὼ μὲν ὃς φαγάμην τὴν
ἀρχήν. μάμφασθαι μὲν ὀμνυμόμην ὃ ἀνδρα δικα
σαι μὴ διφ' ὅτεο σὲ ἀδικῆσθαι τὸν ἐμόν. ἢ δὲ
μὴ τοι οὕτεον αὐτὴ δίκαν τυχάμην, ποὸς οἷο "ἀν οὐδὲν
ἄφρον τῆσον διαφθερόμενος. μοὶ δέ μοι πάντων
πραγμάτων μυπρότατον συμβέβηκεν ἀδικουμένη
γὰρ ὑπὸ τὸν δήμο τὸν. οἷο περιορᾶν μὲν ἀπαφρο
σύνας, οὐρᾶιδιον. ἀπέχθεσθαι δὲ ἀνδρασι. μεθοὶ μὲν ἀμάμη
καὶ σωφρονίσαι κοινὰ ποιήσαι. ποὸς μὲν οὖν τὸν
μοὶ, χαλεπὸν αὐτὴ δικάν. μάλα γὰρ μέγα σημαί
νει πλῆθος ἀνδρῶν. ποὸς τὸ δοκεῖν ἀμηθίην.
ὁμοίως δὲ διὰ τὸ πλάσθαι τοῖς πραγμασι. πολλοὶ
μοι καὶ δυσκόλως συμπεπόρτασι, οὐχ ἥκιστα μὲν κα
τὸ κινήσαι διὰ ἐμοῦ τυχάμην τὸν δικαίων. δὸ
μαι οὖν συμφόμενον ἄμην καὶ μετὸ ποὸς οὗ μάλιστα
δικαστηρίου τρόπον καὶ διαφαρτοῦσ ἀδικουμένας.

ἀφαιρεῖσθαι παρὰ τὴν ὑμετέρου προπετείαν τὴν ἐμήν
πρᾶσιν μᾶλλον ἢ σὰ ἀδικήσομαι διαμαχόμενος
πρὸς τὴν τιμήν. ὅσα οὖν οὐκ ὀμολογῶ
ἀφ' ὧν τὸ μισθοῦν μὲν καὶ ἰδιοποιεῖσθαι καὶ ἀπρᾶγμον
ἀρχὴν πρᾶγμα τὴν ἀμελησίαν διαφθεῖρον
ἐκ μέσου οὐδὲ ποιῶ. τὸν ὄγρον δὲ ἀπομαρτύρομαι
καὶ οὐμαρτυρεῖται ὑπὸ παραπαιρίτου καὶ τέχνης
καὶ ἀμπέλου καὶ τὰ μοίματα. παρ' ἐκ μέσου μὲν
τοῦτο φύσει. παρὰ δὲ τούτου τὸ κατασκευαστὸν ἀπο-
φαίνομαι. ὁ μὲν γὰρ ἀρχὴν κρήνης ὁ πηγαῖος καὶ
ἀπρόσοδος ἡ πρᾶγμα ἐστὶν καὶ οὐ δημόσιον ἀλλ' ἰδιωτικὸν
δι' κατηρίου ἐστὶν ὄργα· καὶ ὅτι φθορὰ παρυλήθη κακὸς
φρὸ οὐδὲν ἄξιος· μὴ ἄρα ἐμαυτὴν ἡδονὴν ἡμικίαν
ὁμὴν καὶ τὸ μεταπουεῖν ὃ φύσιν ἐστὶν ἡδονὴν καὶ ῥᾳ-
θυμίαν. ὡς ὅτι δι' αὐτὴν τὸν ἰχθύων κοινωνὸν ἔθηκεν
φίλον· καὶ δόξει αὐτὴν ἐκ μέσου οὐθὲν
δεινὸν πρᾶγμα εἶναι· ἀλλὰ καὶ καλὸν ὅτι τὸ σωτήριον.
καὶ τὸν μὲν παὶ ὁμιλεῖν χρὴ φρὸ δίκης ὁμοῦ τὸν ἀγαθὸν
ὅτι τίθησι· τοῦτ' ἐμοῦ προκαμόντος οὐδὲ πεπονη-
κότος οὐδὲν ὠφελοῦν· ὁ δὲ ἴσως· τοῦτι μὲν τὸ μέρος.
τὸ παρὰ τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν μὴν ἴσως ἀλλὰ δικαίως μᾶλλον δὲ
κατηρεῖσθαι μέρος ὄν. ὅτι κρατεῖ τοῦ προοιμίου τι
θησιν· ἀλλ' χρὴ δὲ ἀποδιαιρεῖσθαι οὐ φαύλως μαθεῖν.
οὐδὲ ἰδιωτικῶς· ἀμφισβητοῦμεν πρὸς τοιοῦτον

ἀπέχθειαν, μεθ' ἣν αἰεὶ ἅμα τοῦτ' ἐστὶ καὶ
ὅπερ ἀπομάχεται τὸ μεμονῶσθαι αὐτὸ μηδέν.
πολιτεύματος τοιοῦδε πρὸς αὐτὸ αὐτάρκης.
θνητὸν τὸ ὁμόνοιαν φεύγειν μᾶλλον, οὐδὲ ἓν ἴδιον
τῶν. αὐτάρκειαν γὰρ τοῦτο μετὰ φιλίαν. οὐ
περιορᾶν μὴ οὐρανίδιον ἀποφοιτᾶν. ἀπέχθειαν δ' ἂν
λίθους, μεθ' ἣν αἰεὶ καὶ σωθῆναι ἀστεῖον ἔσται.
λίγαιαν δὲ ἀπέχθειαν ἐς αἰκειότητα. τὴν
κάτοπτρον σύμπαν τὰ μάλιστ' ἐλεύθερον. καὶ ὅτι
πολλῶν μοιδοκόλλων σύμπτωμα, οὐχὶ μὴ
δῆτα καινήν διὰ μέσου πεῖραν τυχεῖν
τοῦ ἰδίου. λίκνα γὰρ ἴδια ἔστιν αὐτοῦ. οὐ
χιονῶν δῆτα καινήν. οὐδὲ τὸ διὰ μέσου πεῖ
ραν τυχεῖν τοῦ δικαίου. ἀμβλύκεν ὡς πρὸς
μᾶλλον τὸ σύντομον ὅμοιον σύμπτωμα δυοκόλλων.
ἐφ' ἑαυτοῦ λιπαρόμενα καταφυγεῖν, ἵν' αὐτὸ δικαί
ων, τύχῃ διὰ μέσου. οἷ μὲν γὰρ οὗ καὶ ἐκ τούτων οὐ
κάθημένην τὴν τῶν ἀνδρῶν διαφοράν. οὐ μὴν
ἀλλὰ ἐκ τοῦ μεμονῶσθαι μᾶλλον ἢ κατα
φανῆς. ἐξ ἅμα φανεὶς ἐκ τοῦ ἀντοδύνειν κτίσεων ἐς πάθη
τι κοσμούμενον. ὅμοιος ὁμοιότατος. ἀσπούδαστος
τί ὅτι. καὶ κατὰ τὴν νοσεῖν θάνατον ὁμόνοιαν,
καὶ κατὰ τὴν κοινότητα τοῦ τρόπαιον οὗτοι
δὲ ποικιλόπτερος. πολλαὶ γὰρ αἱ πτέρυγες

παρ αὐτοῖς, ὡς θμῖν τοῦτοι· πόθεν χρὴ πλαττεσθαι τὰ ἄρ-
πρὸς θεῶν· οὐκ ἐκ τῶν μαρτύρων· οἱ δὲ μὴ· πόθεν
δὲ τοὺς μάρτυρας· οὐκ ἐκ τῶν μακαρίων· ἢ κόθεν·
πόθεν δὲ αὖ πλάττεται τοὺς μόνους τοὺς τοιούτους· οὐ
κ ἐκ τοῦ φύλλου τοῦ δρυός· ἀνάγκη μέντοι· φαίη
μὰν τοίνυν ἂν δὴ καὶ τοῦτο· καὶ τὰ πράγματα ἐκ
μακαρίων ἄρα· οὐ τοσοῦτον· ἀλλὰ μακαρίως καὶ μόνως
καθῆται· ὁ πρᾶγμα πᾶν· οὐκοῦν μόνως
ἀνθρώπων· ἐκείνων δὲ αὖτε· ἐκ πάντα δὴ καὶ ὁμοφρόνως·
καὶ μὴ παρακούσεσθαι τὰς ἀκοὰς ὑμῶν ἐκ τῆς·
μὴ μαθόντα ταῦτα ποιεῖν· ἀλλὰ τὴν μὲν ἀκοὴν μὰρ
μάρτυρας ἀνθρώπων· καὶ ἐξ ἀνάγκης ἔκαστα· τὸν δὲ
τοιοῦτον τὸν τρόπον παρ ἑαυτοῦ πιθανόν·
ἐκ φορᾶς μὲν ἐκ προσπόσεως· καὶ πόσον ἀριθμὸν
ἐκ ὅτου ἐκμήλου· κατὰ τόσον καὶ τόσον· καὶ πόσα
τὰ φύσεματα ταῦτα· ταῦτας ἐκ μὲν φασὶ τὰς δὲ οἱ καὶ ταῦτα
μάρτυρόμενοι· σκέπτεσθαι τὰ τὰ φύσεματα· τὸ πλῆ-
θος τῶν ἐκφορῶν· τὰ ἐκτὸς ἐκμῆναι· τοὺς μαιομένους·
καὶ ἐκμῆναι τοιούτους· πῆ ἐκεῖ· ἐκ δὲ μὴ μὲν παραλαβεῖν
μάρτυρας· ἐκ τὴν δόσιν ἐκμαθεῖν αὐτῆς·
ταῦτα μὲν διαμεμῆναι· καὶ ἐξ ἐπιστάσεως· οἷς
ὁμοίως μὲν λίκνα καὶ κέχρηται· δημοσθένης δὲ ὁ
παρ αὐτοῦ τοῦ ἀφορμᾶσθαι ἀφ ἑκάστου· οἷον·
οὐκοῦν σοὶ μὲν ὀφορμὰ ἦν· καὶ παρ αὐτῆς

μαθ' τὴν αὐτὴν σωτάξιν ἀπάντων. ὥ ἵνα τῶν κοινῶν
τὸ μέγεθος μαρμάρων ἕκαστος ὁ τοῦ δυοιτοῦ πόλος
τοῦτο παρέχοι. ἔξω τὴν ἁρμονίαν συγχέαι οἱ κομψοί.
ὡσαύτως δ' τοῦ δὲ δόξαν ἂν ἁρμόττοι ποιῆσαι τὸν αὐχένα
ἀπηλλαγμένος. συμμέτρων τοίνυν, οἷον καὶ τοῦ
νῶ. ἁρμόττοι τὸ σῶμα παρέχον ἀπὸ τῶν αὐτῶν
τούτων μεγεθῶν ὥστε ὅτι δίκαιον ἐπὶ τῆς
πατρίδος. ὅτι τὸ ἴσον τῆς ἰδιωτείας μέρος, ὃ ἐστι
οὗτος ἀνάκτορος νῶ μαρμάρου κοσμοῦ. ταύτην
ἴσην τάξιν παραμαρμαίρουσι πάντες ἐν καὶ δημοσίων
ὡς χρὴ πράττεσθαι. ὁμοίως δὲ. οὔτ' ἀφιλῶν. οὔτε
προσθεῖς. πλὴν τιμῆς τὴν αὐτὴν ἀνομοίως φέρει
τάξιν μέγαν τὴν πόλιν τῆς αὐτῆς. τοῦ μαθεῖν. τοῦ
ἁρμόττεσθαι. τοῦδε καθ' ἕν. τοῦ ποιεῖν τοῦτο ἕνα
θημιᾶν ἕκαστος ἔχει. καὶ ὁ τοῦ καιροῦ φέρει τάξιν ποιεῖ
ἴσους. ἐκφέρων δὲ τοῦ ἀφελῶν καὶ παρακόπτειν
δυνάμενα. τοῦ τε παρέχοντος καὶ ἀμοίρους. καὶ ἐκ παρὰ
δόξουσιν τιθέσθαι. καὶ οὐχ ἅπασιν οὐδὲ ἐκ πρ*
ἁρμονίαν ὁρίζόμενα. καὶ οὗτος γὰρ ὁ παρθενῶνος
σχῆμα τοῦτος. οὐ παρέχόμενος αὐτοῖς μέρη τρία
δοῦναι. οὐδὲν ἁρτίον λιμένι ἀποδοῦναι φύσιν.
οὐδὲ ἐκφύσεις πλάγιος ποιεῖται μέγεθος. οὐδ' αὖ
πόλεσι δόξαν λιμένι. ἵνα οὐκ ἀπομόφαμεν.
καὶ τοῖς πᾶσι φαμὲν οὐδὲ ἐοικέναι τὸν τοῦτον πρᾶ

ἀποφεύω ὀν τῷ ὑπὸ τιμῶν· ὁ τιμῶν θκόντα οὐ καὶ αἱ
πόθεσαν φο πράξασθαι· οὕτασο ἔχοντες οὐκ ἂν ὀδυνηθῆ
μὴν· καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ ἔχειν· ὁ πολεμίκι σὸ δὴ μοσθένης
κέχρηται· ἢ τοιόσδε· ἢ οἱ μὲν αὐτὸν οὐδὲν ἰδυνήθησαν
ποιῆσαι κακόν· αὐτοὶ δὲ μὴ παυθῆν· ὀφύλαξαν τὰν ἰσο
τοὺς μὲν ἐξ ἁπάντων αἱρεθέντας μάλιστ᾽ ἰὲ προθύμους εἶ
ναθαι· ἡμῖν δὲ θκ προερρήθασο πολεμήσαι; καὶ ὅτι
νο τοὺς τοιούτους· οὐ γὰρ ἂν μὴν ὑπῆρχεν ἐξ ὧν τοιοῦτο
τῆ μὴ θέντων καταμάθοι φιλικό τα δ᾽ ἂν φοβοῖτο μὴν ἂν
δοῦδέσ ἂν ὥσθ᾽ ὁκὸν ἑαυτοῖσ ὅτι πλέον οὐδὲν· ἂ
πόλιν δ᾽ ὧκό τι τοῦ μισθοφόρο ὄχλον ἡμοὶ προσῆκον·
ἂν ἀμφισμῆτε τοσοῦτοι, τὴν μ᾽ αὐτὴν δ᾽ ἔκπλην μαχόμε
καὶ φθέρα ἂν αὐτὸν ἔρημα φασόμεθ᾽. θκόσμουν μὲν ἐξ αὖτ
ποιήσασθαι τὴν θησκλέα· καὶ τί δῆτα πλέο
παραυτὶ θέντα μὴ κύνφν· πολλοὶ γὰρ ἀρτὶ σὸ ἔροι
τῶν ἰσαίου· κατὰ τὴν σωθθῆν καὶ κατὰ τοὺσ ἐχ
ματισμούσ· ἐξ ὧν μὲν τὸσ μισθοῦμεθ᾽ ἐοσ
οἰκό ταδὲ τὴν δημοσθένους δύνοτητι· φρηκοὸσ
δὲ καὶ περὶ τῶν πραγμάτων· ὁ τὴν δημόπρόσθεν
οἰκονομήσασ μισθοῦ, καὶ ὁμοιοτοὺσ μόνουσ
καὶ τὰ μὲν ἡ αὐτῶν· καὶ οὐδὲν ἐξ ὧν ποιῶν τὸσ
ἔχθροσ, ἢ μετὰ ταῦτα πολεμιὸ δημοσθένους χρή
σαιμο· νούμομαι καὶ τὰσ ὑπὲρ τούτων παρα
σχέσθαι πίστασ· ὅταν δὲ κεφαλαιώσωμαι·

καὶ ὁσ προσαρμοσκόπος τὸν λόνον ἀνδρασ. οὐ
γὰρ ὁν ὀχόρᾳ παραδήγματα παρ τὸν τιθέμ.
αὐτὸ καὶ τὸ διημόρασ. τὸ μὲν απροκατασκε
άσιο καὶ σωτόμοσ. καὶ οὐδὲν προ καταμαθεσα
μονασ τὸν αὐτοδάκτυλον, ὃν τὴν προσηκοσιτί
θησι χόραι. καθαπὲρ ἐφ ὧ. προσμιδον τὸν ποιφλό
μοι. καὶ ὃν τοὶ προσαμόθον. καὶ ὃν τὴν προσ
τοὺ δημόρασ ἀμφισυνητήσ περὶ τοὺ χοριού καὶ ὃν ἀν
μοισυγχοῖσ. τὸ δὲ μερίσασ αὐτοῖσ τὸ κεφά
λαια. καὶ παρέκασεν αὐτὸν τὸ πλῆσ παρ αὐτὸ
ῆσ. ὃ κμὴ κύνῃ τὸ μᾶλλον καὶ ὃ κ αἱμάῳ τὸ τὸ δι
ημάλασ σχῆμα. τοὶ σιμφέροντι χρόμενοσ. τὸν
τησ δὲ τὸ ἰδιάσ. ἢ τὸ προσόρμασιν ὑπὲρ τὴσ
φωνησ ἀπορμία. καὶ ἢ προσλαμβάνων ἀμφισυνή
τησισ. ὑπὲρ τὴσ τοὺ χοριού μάλασ; καὶ ἢ ὑπὸ
ῥαφιμήτου πρὸσ τὸν ἐρχόμενον δῆμον, φησί. ὃν
γὰρ δὴ τοὶσ μόνοισ τὸ μακρότερασ τὸ διημήσασ
σύχαμα τὴν θησιν ὅλασ. ἀμοὶ κατὰ μέρη δι αμαμία
μεν. ὃ δ ὃ κάφαι καθαμαίοι τοὺσ μαρτυρασ ὑπάρχειν,
καὶ τὰσ ἅμασ παρέχειν πὶ ῆσ. δεῦδοι κόσμοι.
ὁσανῶν ἅμοὶ δὸ κέ, μὴδὲ παρακολουθήσουν τάξ
διὰ τὸ πλῆθοσ τὸν μ καθαμαίων ὁμόμορφοσ. καὶ πρω
μάκισσαι. τὸ πῆσ ὁσ ὁν χοριὸν ἅπασασυνα
χθῆσαι. πρῶται καὶ πρὶ πρώων οὖσαι πραγμάτων,

μὴ σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν ἀφελκύσθαι. τοιναῦν τοι μετὰ τοῦτο
δικάζουσι. τοῦτο οὖν τὸ κοινὸν μεμερισμένον οὐκ ἔστι τοῦ
προκαλουμένου ἀποδέξασθαι πολλοῖς οὖσιν οὐδὲ τοῖς
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς μὴ τοῖς αὐτοῖς. ἀμφὶ
τοῦ τὸν αὐτὸν δίκαιον πάντας, ἀμφὶ ἑκάστου δὲ
τοῦ δὲ προκατασκευάζεται τινα τῶν δικαίων
ὄντων πράγματα. καὶ προμαρτύρεται τοῦ μέλλοντος. τὰ
φερόμενα αὐτοῖς. εἰ καὶ ἄλλο τι χρήσιμον τοῖς ἀνομοίοις. ὡσαύτως τὴν μὲν ἀπὸ τῆς πρὸς ἀριθμὸν
νῦν καὶ ἀρχὴν ἀριθμὸν καὶ πέρας καὶ
ἕν εἶναι. ἕν εἶναι μέρη τῶν ἀμφισβητούντων. ἀδελφοὺς ὄντας τοὺς πατρὸς
προσκαλεῖται τὸν ἕκαστον τὰ φανερὰ χρήματα ἐς ἐμφάνειαν εἰς κατάστασιν. ὁ δὲ τοῦ κλήρου κρατῶν. παραιρεῖται
φέρειν τὴν κλῆσιν. δυοῖν ὄντοιν μόνοιν ἑαυτῷ τὸ χρήμα
τὸ καταλειφθὲν κατά. δι' ἣν δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν
ὄντος ὑπαρχόντος. τῆς μὲν περὶ τοῦ κλήρου ἕνεκα τοῦδε
αὐτὸν κατὰ μέν. τῆς δὲ. τοῦνδε αὐτὸν κοινὸν ἀμφισβητοῦντος
μέρος οὐκ ἴδια. τίνα αὖ τοῦ κλήρου κρατεῖν. πρῶτον μὲν
πολλοὺς τὸν ὑπὲρ τοῦ μέρους μόνον καὶ ταύτην ἀποδέξασθαι τὸ μέρος. ὡσαύτως δὲ τὸν ὑπὲρ δίκαιον κρατήσοντα
κλῆρον προδίκως, οὕτως ὅτι τὴν δίκην ἔρχεται
δικαίως ἀποδέξασθαι. οὔτε λαχόντα μόνον ὑπὸ τοῦτο
λαχόντος τοῦ δικαίου. καὶ οὐδὲ ταύτην τὴν
δίκην οὐδὲ ἁπλῶς πρὸς συμβάσεως καὶ ἀκαταστάσεως

σσος τι θλιψιν· αμα και ταυτην μακροτερ ανοισαν,
απο τρομος τι οι δι αγαμων φ· εκαθ ἑκαφνφδος,
μαρτυρασ αφ αμωμοζηας· και προκυνοσ αφαμνοσ
σκφ· και σωθη καο παρδχηας· τ κμυριοισ λ· και
σημφοισ· και τοισ δκτων φ κοτων διδχροισ απασι
χρη τας· πομασ δαφ χοιμι και αμασ παραοχθη
δι ημι οφσ· προσ το συμφορον οκονομι μφ ασ
απο τυρι ηροσ· προ κατασκαφ σ· παρασκαφ σ·
μυριασμοισ· χωριων αμαγαφ σ· πραματων μεγα
λαφ σ· τοισ κεφαλαια αφ αιρεφθαι· τοισ μη κατα
τουσ χρονουσ τωι παρχθηναι χρησθαι· τοισ ωσ
μη παντα μη δαμωσ φυσιν φχε παρχθηναι· μη δωσ
αφ ιδιωτασ τισφ ποι μεθεσθαι μη μυριασασ· μυριοισ
αμμοισ τοιουτοισ προ ποισ· αμμου τ χρομυρι καμον
ωχε περι πασων μεγα· εκδι ημουμενοσ αυθισ εφ ε
καστασ την τχνην· ωσ δικαιουμενων αν· ουδε προσ
τουσ επι σαμυρουσ τωι πραγματα μονοσ· ουτοισ πλη
θυφ των παραδυναμενων το πλεον εχα· αμμαρκφ
τοισ τοιουτοισ καθι αφαιρεσισ· ερωτα δε κε
φαλαιωδωσ· περι τουτησ της ιδεασ· ηι φωδο
ξαν εχων· και τι νι διαφερ φνοι ομαι τον ισαμομ του
μοιου· τοι μοιου μη αφ τισ αφαιρασκων τασ δι
ημ οφσ· ουδε η αφ ενοσ μαθοντασ κατα τχνην τι
πουν ρι αν· αμωσ δι φυσισ και ἁμ θφωφερφ· αυτο

τοῦ τοιούτου. ὁ τί τιὸ τέχνης τὸ μὴ μιμήσασθαι τὴν φύσιν
αὐτῆς. μέμφονται γοῦν· ἐπὶ δὲ τῶν ἰσαγωγικῶν
τούτων· τῶν αὐτῶν αὐ παυθήσῃ· μηδὲν ὑπομενῶν αὐτοῦ
ὃ σ καὶ αὐτὸ πραγματεύσασθαι· μηδ' ἡμᾶς τὸν
χρόνον μάρτυρα ἐκκαταστήσασθε παύσασθε καὶ
μεμψιμοιρήσαντες πρὸς αὐτῆς· ἡ ἄμεινον ἦν αὐ καὶ
κόρμαν· καὶ τοιοῦτον αὐ κατασκευάσαντι πιφύσιν
ἀν· τοὶ δὲ μηδὲν ἀμεῖψαι. χωρὶς ὑπὸ τίνος προσχῆν·
ἐρδὲ τοῖς ἐπιδεκτικοῖς· δι' ἀμαυτῆν αὐ δόξῃ ἐν
ἰσαγωγικῶν· τοῦτο μὴ καὶ ἐν θυμήματι λέγειν·
ἀμαὶ καὶ τὴν χάριν μου. καὶ τοὶ μὴ ψυχῆς· ἀμαὶ δὲ
ἐξοδικοῖς· μηδὲ ἁπλοῦς· ἀμὶ ἀκριβοῦς· ἀνῆγεν
τ' μᾶλλον· καὶ δημοτέρα τοιοῦτον τὰ πράγματα καὶ
τοὺ παύθη τοιοῦτον κόσμου· ἐν γὰρ δὴ τοῖς τοῖς·
οὐχὶ λόγου ἐστὶ φανερῶς τὴν δημοσθένους τέχνη τοῦ
ἀφορμᾶσθαι δυοῖν κοῖν· ἀμοῦ τὴν μισόυδι ἀκοινωνησίαν
μᾶλλον· οὐ σὲ κτὰ ἄμεινον ἐστὶ λόγων· μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν
τοῦ τὸν γραφέντων τοῦ παυτοῦ τὸν κμήρασθαι·
ἐρδὲ ἐστὶ καὶ παραδήλωσαι χρὴ σθαι· μὴ τὸ
αὐ ἀποδήλωσαι δοξῆ μᾶλλον ἢ μᾶς, τοιοῦτον καὶ
τοῦτο· προχαρισαμένους τοῦ ἐπιφθόνου λό
γου· ἐμοὶ τὸν θρυλλούμενον ἐστὶ τοῦ λόγου καθ' ἡρ
ὃν προκαμάτων τὸ τὸν ἀπὸ τῆς φιλοτιμίαν· οὐσ
ἀδίκου τῆς τιμᾶσθαι ἀπόλαυσιν μόνου· ἐρᾶφῆ

καὶ δὴ τις ἐπὶ τὸν αὐθημερὸν ἐλθὼν μόμος. ἐξ ἔστω μοι
χθὲς τὸν τρόμον τὸν καταδήμιος· τὸν δὲ ἀπὸ τυφι
σθέντα ἐπὶ τὸν δήμιον τῆς τρόμος μιμήσασθαι.
τοῖς δὲ ἀδίκως ἀπὸ τυφισθεῖσιν ὄφελος ἦν ἐξ
καστηρίων ἔρχεσθαι· προκαλουμένοις τοὺς δήμους.
καὶ ἐὰν τὸ δάκτυλον ἐξ ἐμπροσθεν ἔχῃ, τὸν αὐτὸν αὐτοῦ
καὶ τὰ χρήματα ἔρχεσθαι δημόσια. κατὰ τοῦτον τὸν
νόμον ὁ ἀδελφὸς προκαλούμενος τοὺς ἀρχέτε
ας. ὁ δὲ ἀδίκως κατατυφισθεὶς αὐτοῦ τὸ μέρος
τοῦ δικαστηρίου· προφέρη τὰ μὲν δὴ τὰ τρόματα
ταυτὶ ἀκριβῶς, καὶ πάντα τὰ δικαστὰ μαρτύρων·
οἷς δὲ ἂν μαρτυρούμενα πλείονα τῶν μαρτυριῶν τῶν
δικαστῶν· ὃς μὲν φόδοξε ἔχοι παντὶ ἀκριβῶς ἐξ φέρ
νεσθαι· κρινέσθω δὲ ὁ μαρτυρόμενος ἐφ' ὃ προσήκον
τα ἔχοι καὶ περὶ αὐτῶν. ὅτι μὲν τοίνυν ὃ ἀν
δρόδολος καὶ ἀδελφὸς ἐστιν οὗτος ὁ ἀδελ
φὸς· οὐ μόνον δῆλον· ἀλλὰ καὶ τὸν ὀμνύοντα
αὐτῶν τὸν ἀκριβῆ ἀπὸ μαρτύρων σκέψασθε
δὲ πρῶτον τὸν πρῶτον δῆλον, πρόσφορον μὲν τὸ
δοκεῖ. καὶ τοῦτον μὲν ὅταν αὐτοῦ νικῶν ἔχοι φέρ
πάντας γὰρ ἀρκεῖσθαι τοιούτοις αὐτοῖς προσήκουσι
οὐκ ὄντων αὐτοῖς ψευδομένων παραδόξων. εἰ δὲ πλείους
ἀναβαίνοι μέγιστος ἐξ ὅρου ἀριθμὸς ἔχοι φέρεσθαι, ὅπερ
ἀδελφὸς παρὰ τὸ αὐτοῦ δίκαιος, αὐθημερὸν

τον· τοὶ τοίμεν πρὶ τούτων, οὐδέφρον ὑπερχί· νῃ
σι αἰμὲν ἐαυτοὶ λιμὴ σδυό νὶ φσ ὁσμὴν· οἱ δ' οὐ κόμ νυ σδὶ
ὁρ μημέ αν· τοὐτον φσ ποιφ το· ἀμμοὶ μὲν, ουδ' ε τροφ ησ
τ κοὶ ἀπορί ασ τησ παρ ὰ τούτων δεόμ ψασ· ὅτι νερ
αὐτοὶ | καν ὸ σ κοὶ χωρὶ σ τούτω ψφιερ τύ ρη τοι ὑμὶν·
τοὐτον ἐκ παι δων τρ· φων κοὶ ἀσκῶν κοὶ φσ φραγ
ρασ φσάμεν· κοὶ ταῦτα οὐ μὲ κρ ὰ δεῖ παμ η μάτα ἐστὶν·
οἱ δ' τὸν τ' πρ ὰ λιμεῶν· ου κ φ κὶ σ ἐστὶν ὃ ἀν δρ ὸ σ δὶ κα
σαι· μὶ δὲν ὠφ ελούμ μενον· οὐ τασ αδὶ κοὶ πρ ᾶγματ'
ὅτι χρὴ σαι· ἀμμὰ μὲν οὐ δὲ μφ ὸ τ' οὐ τ ἦσ αν ὧν οὐ τασ
τεμ ῶσ αὶ ἀ βρον α ὑπ ρ μαι, οἱ δ' τοὺ τοι μαρ τυ ρῶ
τω τοδὶ· ὁ πασ τω πατρ ὸ ὶ αδὶ ὰ πλ φό νασ
δι αμ φ ίμορμαι· καὶ γὰρ οὐ δ' ἀμ φὶ σ ιν π σαι μοὶ ἔχουσι
αὐ μῶ ν τὰ ἔρον, ὅσ σ οὐ κ ἐστὶν ὁ δ' λ φὸ σ οὐ τοσ ὸ
μου· οὐ τ ἦσ ι γὰρ αὐ τ μὸν τὴν φσ ιν ἣ ν ἀφ αι ρ τὰ ὑ
κοὐ σασ· μ ὧ μὴ ὑπ ὸ δ' κ ον ὸ μ ατ ὸ ν· κ αὐ τ ἰ σασ μαρ
τυ ρ ὰ ὅσ σ ἐστὶν ἀδ ελ φὸ σ ἰμ ὸ τ ρ ὸ σ· ἔρ ον δ' τ φ αι νοι
μὲν τοὐ τοι σ ἀφ τ ἡμ ῖν· οὐ μο νο μ τ ἰ ν ων ἰμ ὲ ὰ σ ὁ
ἀν δρ ὸ σ δὶ κα ῃ· φ κ ὸ σ ὅτ ἐ ἔμ ὶ θ ὴ μ ὲ μ ὲ ἀ ρ τυ ρ κ ὲ
μ αμ, ἀμ ὲ ὰ κ ῃ τοὺ σ ἄμ ὲ ν ὸ σ συ μ μ ὲ φ σ· ὃ ν θ ὲ μ ὶ θ ὴ τ'
ν αμ· πρ ὸ τ ὸ ν μ ὲ ν, ὁ π ὶ τ ὰ σ ἀδ ελ φ ὰ σ ἰμ ὸ ν ὲ χ ὸ ν
τ ὲ σ οὐ κ ἂμ π τ' ὲ μ ὲ ἀ ρ τυ ρ ὲ ω ν, πρ ὶ τ ὸ ὐ τ ὸ ν τα
τοδὶ· μὴ τ ρ ὲ ὰ γὰρ ἰ τ ὸ ὐ τ ὸ ν μὲ ν φ ἐ ἐμ ὲ ν τ ὸ τ ὰ σ
ἰμ ὲ ὲ ὰ σ ἀδ ελ φ ὰ σ· φ ὲ ὶ β ὰ σ ἰδ ὲ π ὸ σ ὲ ὰ

ἐπὶ τῷ πρώτῳ διαφθορᾶς ἀμφισβήτησις, εἰ χρὴ μὴ τρισὶ καὶ
οἱ πρόγονοι· ὃ δὲ ἐ. ἐφ' οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς
ἢ τῇ μὴ τρισὶ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ἡμίσεος πρὸς οὐκ ἂν
ποτὲ δὲ ἀνδρὸς δικαστὴς τὸ ἑαυτοῦ ἀνδρὸς εἰ αὐ
δραχμῆς μαρτυρῆσαι ἑκατὸν ἐπὶ ἑκατὸν. καὶ μείων οὐ
κἂν ὁ ἕλος πρὸς μηδὲν ἴσον ἂν· τοῦτο δὲ οὐδὲν πρὸ
ὃν κοινοῦ· τῇ τοῦτου μὴ ἡμιόλιον ἂν ἀνδρὸς αὐ
δραχμὴ δικαστὴς μαρτυρήσας ἑκατὸν μαρτυρίαν· δίκην
ἡμίσεα μὲν ἐπαμφοτερίζει περιφανὴς· ἐπιζημιοῦντα
τοῦτον ἐστι τοῖς ὑμῖν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς· ἐπὶ τοῖ
νῦν δὲ ἀνδρὸς δικαστὴς· πρὸς τούτοις δὲ αὖ τὸ ἡμίσεων
κατανοοῦσι ἑκατὸν μαρτυρίαν δὲ ἢ μαρτύρου τοῦ· καὶ
ἡμίσεος καὶ μικρὸν ἐπ' αὐτοῦ· οἱ πρὸ τὸν μὲν οὐ
δὲν ἂν χρόνου οὐδὲν τὸ φανὲν τῷ ἐπὶ τῷδε ὄντι.
ἐπὶ δοῦ κρίνειν τὸ ἡμῖν καὶ ἐδὸ τὸ ἡμέας· ἀπαμφο
μαρτυρῶν καὶ ἡμῖν ἀφιεμένοις τοῦ τούτου τὴν αὐτοῦ
συμβῆναι ἕκαστον· δὲ ἐ. ἡ δεῖσθαι καὶ τὸν αὐτὴ
δικομισθὲν ἡμῖν τοῦ στέφανον τοῦτον πυθοίμην· ἐφ' ἅμα
δὲν πόθεν ἔχειν ἐπιδέξασθαι αὐτὸν ἀθήναιον· ἢ ὅτ
τοῦτον δὲ καὶ ἡμέτερος ἀφίεμι τὸν ἐπιδέκατον μὲν·
ἐπὶ μὲν γὰρ οὐ κοίνειν ἅμα τι αὐτὸν ἢ ὁ τι ἡμῖν
αὐτῇ τῷ ἐπὶ καὶ ὁ πᾶς· καὶ ὃς ταῦτα μὴ θιμάχῃ πα
ρέχειν τὰν αὐτοῖς τοῖς συμβῆναι μαρτυρίας· ἐπὶ τοῦ
δὲ ἀνδρὸς δικαστὴς· ἐπὶ μὲν οὐ τι ἐκινδύνευσεν

λιζι ὁω τοῖς αὐτῶν οἱ κφοι σιμᾶϊσ πφόφην μαφ
τυφοῖσι μᾶμον. λὶ τοῖς καπηλόφοις. νωὶ δὲ λιμῶν
πάντα ταῦτα παφεχόμενόν. ἀξι ὁ σοιωη ἡμᾶσ
τοῖς αὐτῶν πάθεσι μόνοις μᾶμον. λὶ τοῖ πφὶ
τοῖ ἀδελφιμήτου. καὶ ὁμοὶ. καὶ τοῖ ἀδελφοῖ. καὶ
τοῖσ φφατόφοι. καὶ πᾶσι τὶ λιμετφέαι συμμφάϊ.
καὶ μλὶν οὐ τοι μὴ. οὐδὲν οὐδενὶ κινδωλεον
τὸ. ἰδιαν ἀχθφαν ὲκθέσθαι ποιοῦσιν. λιμὸσ
δὲ παφ ταν ἐποδλήφιον αὐτοῦ καθιφάν τὸ.
μαφ τυφομὴ. καὶ πφοσ ταῖσ μαφτυφίαισ ἂ. πφὸ
τὸν μὴ λὶ τοῦ ἀδελφιμήτου μὴ. ἢ νοῦτοι ὁμολογοῦσιν
αὐτὴν ἕνα. ὁφκον ὀμόσαν ὅτι τοῦ δίκαιον τοῦ θεοῦ
μφὸ ὅτι δικαίωσ. λὶ μλὶν τοῦτον ἀδελφιμήτον ἕνα
ξ αὐτῆσ καὶ τοῦ λιμετέφου πατφόσ. καὶ οἱ. τὶν ἃ πφὸ
σὶ κθεμᾶμον αὐτῆσ θκέννησ τοῦτο φδεῖαι. ὅτι ταῦ ἂ
ἀφ δφ δικαίαι. ὁ πὴφ ὁ λιμετέφοσ. ὂν φ κὸσ ἐσι μφὰ
τὴν τοῦ τοῦ μφ ἂ. ἀφιφν αὐτοῦ νιὸν φέν ἂσ κλφ οὗτοσ κὴ
τότ καιφωι βουλόμενοσ λιμὴν ἀδελφιμήτον τοῦτον
ὶ ὀνφᾶν αὐτοῦ. ξ αὐτῆσ καὶ ναμετῆσ γνωαι κόσ. πφὸσ
τούτοισ τοίνυν ἂ ἀνδφὶ δικαίαι. φφὸ ἐυνχαφομμὴ
πφὶ σκαιδεκαετῆσ ὢν. ἂ ἂφ καὶ πφὸ τὸν φ τὸν ὁ
τοῦτο σ φόφ φο. ἑτοιμοσ δὲ φμὶ ὁμόσαι λιμὴν. ἀ
δελφιμήτον τοῦτον ἀδελφὸν φναι ἐμαυτοῦ ὁμο
πατφιον. φφ φ ἂ ἀνδφὶ δικαίαι. δὶ καὶ ἂσ

αὐ καὶ τοὺς ὑμετέρους ὅρκους πλὴν ληρονομήσουσι
ὑμῖν τοὺς τοιούτους. ὑμᾶς μὲν γὰρ ἀκριβῶς οἶδε
τὸς, ὁμόσαι πρὶν αὐτοὺ θέμις μὴν· οὐτοι δὲ τοῦτου ἀκή κο
ότας· παρ' αὐτὸν τοῦ τοῦδι φόρους μὴ αὐτοὶ πλαθήσεσθε
μένοι· πρὸς δὲ τούτοις ἀ αὐ δρῶδι καταγ· ὑμᾶς
μὲν τοὺς σωζομένους μαρτυρεῖς· καὶ ὅτι τὸν μὲν ἀπὸ τὴν τὸν·
καὶ φθίμενον παραφέρομεν, οὐ σοὶ κάτιον ἀπιφέν· οὐ
τοι δὲ· ΟΤΑ δὴ ἐμαχὴν τὴν ὧδι κλῶ τὴν προτέραν τοῖ
κοινοὶ τοῦνδημοτῶν· καὶ τοὶ τὸ τέδλημαρχοῦντι· ὃς
νῦν τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτη τοῦδιαυτὴν τοῦ τὴν δίαιταν
ἔχοντος, οὐ κλιδὸν ἡ τὴν σαν οὐδὲ μίαν μαρτυρίαν ἄλ
λην· ἀλ' οὐ σοὶ τοσοῦτοι ἁλμοὺ τινὸς πρᾶξαι μ, ἢ τοὺ ἡμέ
ρου· τοὶ σδε δίαιταν τοσοῦτοι μέλφασι μέμαιεν τοὺ τὰδ δόξαν
τοῦτον· καὶ κατοδλιὴ τὴν σαν αὐτὸν ἀμφότεροι·
καὶ μοι λαμβὰν τὸ προτέραν δίαιταν τὴν μαρτυρίαν·
ἀλ' ἐμοὶ τοῖμεν καὶ τὸ τ' ἀλ φάλμου τὴν δίαιταν ταμ ἀκή κο
ατ· ἀχι ἀλδὲ ἀλ αὐ δρῶδι καταγ· ἀλ' ἀκ οὐ τοὶ μέτα
τοῦτα ἔφη σαν ἅρμα σι μέν· ἀλ σοὺ κέτι νῦν μέμνη σθον
τοὶ δίαιταν τὴν τοῦ αὐτοὺ ἀπεδλιὴ τησαν οὐ τοὶ τὸν ὠνὴμὴν
τοιοῦτον ἅνδρα μαρτύριον· ὅτι ἀλλὰ θημέρου μὴν· ΟΤΑ δ'
δὲξ αν αὐτοὶ ἀδικεῖν τοῦτον αὐθημαῖον ὄντα· καὶ κυ
ρίως ἀλ τοῦ ἀλ φάλου τὸ, ἔτος ἐξαμέτερος· ὁ
ἡμῖν οὖν ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστιν οὗτος ἀδίκημα τος·
καὶ πρότιμος ὑμέτερος· καὶ ἀδίκως ὡρισθη ἐπὶ

τὸν ὄν τοῦ δημοσθένους τρόπον. | καθάπερ οἱ ὁμηρικοὶ ἥρωες ὁ
ἀνδρόδηλος καὶ ἀκηκοέναι· οὐ τοσοῦτον χαρακτῆρ τὸν
| σημείωμα· καὶ τοῦτο τὸ δηλούμενον τῷ τρόπῳ τὴν
μεταφοράν· οὐδὲν δὲ κωμικὸς καὶ κόμης ἀνδρὸς
περιμανούντος. δηλοῖ τὴν δημοσθένους τοῦ φανερῶς
τοιοῦτόν. ὁ τι μοι δοκεῖ μισεῖσθαι μὲν τὴν αὐθάδειαν
δι' ὀκνηρίαν, | σημαίνειν δὲ τὴν τέχνην· καὶ ὁ μὲν τῷ
χαλεπὸν τοῦ χαρακτῆρος· ὁ δὲ τοῦ δήλωσις· ὁ δὲ τοῦ
παραπλησίως εἰπεῖν τοῦτο ὡς σμικρὰ καὶ φαῦλα οὐκ ἂν
ἐπαινεῖν τοιοῦτος αὐτῶν κρατήσας· ἀλλὰ γὰρ αἱ
μιμήσεις σωτηρίαν εἶναι αὐτοῖς τὴν προσήκουσαν· οὐ
μὴν διαμαρτάνειν τὸν ἴδιον ἑκάστου χαρακτῆρα· καὶ
περὶ μὲν τοῦτων ὡς ἔχει δόξης δεδήλωται μοι· νῦν
δὲ λοιπὸν ἤδη καὶ περὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀποδοῦναι
τὸν λόγον· ἵνα μὴ τις ἀμφισβητήσει δόξῃ παραλιπεῖν
αὐτούς· ἐπιφανέντος καὶ ὁμόμαστος λίγεια ἀμφότερα
ὀνόματος· ἡ φύσις τοῦ πόνου τὸ ῥᾴδιον ἡγουμένου
τῶν ἔργων· τὴν περὶ αὐτῶν ἀφήκειαν σκοπεῖν· φαίνεται
οὐ τὰ ὀνόματα οὐδ' ἁπαντᾶν | σαφῆ· οὔτε ὁ κύων
ἐπὶ αὐτῶν γράφειν· ἔτι χρήσιμον ἔσεσθαι· ἐξ οὗ οὐκ
ἐγράφη· ἐνθυμούμενος δὲ ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν
κἀν κατασκεύῃ· καὶ τὸ μεταφορικὸν τοῦτο καὶ πρακτικὸν
ἐνδέχεται· οὐδὲν ἧττον κρατοῦντα ἀμφότερα ἐνεργεῖν
παρεσκευασμένον ἐκεῖνον· οὐδὲ λιπόντων ἔργασίαν

ταύτας καὶ ρ θωμᾶς. γρηγόριον μὲν τὸν μυστινὸν
ἐκ πίπου τοῦ μέρους, καὶ παντάχου παιδαρίσκους
μικροὺς ὁρᾶν. ἀκίδαμα δὲ τὸν ἀκουστὴν
αὐτοῦ, πλατύτερον ὄντα τοῦ μέσου καὶ κοιλότερον. θεο
δοροῦ δὲ τὸν κωβάντη ὃν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐποίησεν. καὶ οὗτος
ὁ τεχνίτης ἀκριβὴς οὐτ' ἐξ ἕδρας ἐκανὴν ὃν
τοῖς ὀνείροις δεδοκότα μόνοις· οὐδὲ ἐξ ὕπνου μόνον
δὲ τὸν λαμπτῆρα ὁρῶν· ὃν ἐν πᾶσι τοῖς δεῖσθαι
τῶν μόνων· τετράμορτιν αὐλὸν αὐλῆσαι μόνον·
καὶ Σφρίαν Ἀραβα· καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ σωτῆρος
καταμόνας· καὶ Ἀρμασιξ ἐν ἑρμινοχλ· ἐν πᾶσι
καὶ σημαίνειν μετὰ κώνειας δὲ καὶ κόναφον·
οὐ μὴν τὸ πλῆθος ἐν οὐδενὶ τούτων τῶν ἰδίων·
ἀμαθυμὶ καὶ ἀπιθανον ὄντα ὃν ἐν ἅπασι θεω
ρῶν· οὐδὲ ἄμουσον· ὁμοίως ἰσοκρατοῦντα ἐν ἅπασι
παντοίων τοιούτων ἐπιδεχόντος, μόνον τὸν ὠποιητοῦ
περὶ ὀκφνων· οὐδαμῶς περὶ τῶν σημείωσαν τῶν
ἰσοκρατῆ· καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸ σῶμα φαι
ὀκφνου ἐκμιμησαμένων οἱ ἄλλοι· θεοδότου
μὲν καὶ θεοπόμπου· καὶ νικοκράτους· ἐφέ
ρουτὸ καὶ φίμφου· καὶ κηφισοδώρου· ἐξ ἁπάντων
σχεδόν· οὐδὲ γὰρ ὀκφνοι κρίνοντες πρὸς
τὴν ἰσοκράτους δύναμιν ἦσαν ὅτι τὰ δῆθεν· τῶν
μὴ δὲ καιρὸν τοῦτον τὸν ἀφορμὴν κοσμούντων·

ὀκ ἄνομ τὸμ αὐ λραυ δ αφ ορ ασ τατ ον ἰϊμ σαμ ῳ ος, ὀ νκ ἔτι
πρὶ τὸν ἄμ ασον ἰϊχ ί ασ σαν μακρομ ὰ ν. καὶ δ λαπαν αὶ
φ σοὶ δὲν αμ αμ αῖ ον τὸν χρ ομ ον· τὸν δ ὲ τοι σακρι ὰ σ
προ αιρ ουμ ὰ ν ομ ὰ ο νο ι ον· καὶ πρὸ σ τὴν ἐμ αφ ὰ νι ορ ὰ ν
σκοι τὸν ῥη τορ ι κὸν· ὃν φ ὸν ἔτ ε αὶ τι φ ᾶν τ ὸ ὁρ α
μρ ὸν ι ος· καὶ θρ ασ ύμ αχ ος ὁ χαλ κη δ όν ι ος· καὶ πο
μ κρ ατ ης ὁ αθ η ναῖ ος· κρ ι τί ας τ ὸ τὸν τρ ι ακ ὸν
ἄρ ξ ας· καὶ Ξε ῖν ος ὁ τὰς καθ ὁμ ήρ ου σι ν τάξ φ ος
κατ αμ πᾶν· καὶ ἄμ οι τοι οὐ τοί τι νὸς· οὐ δ ὲν αἰ ὶ γυ
μν ος· οὐ τ ε ἀκρ ι ατ ὴρ ον· οὐ τ ε χαρ ι ἑστ ρ ον χλ ον θ
ν αμ μι ού· αὐ τὶ φ ων ῶ σμ ικ ὸν τ ὸ αὐ στ ηρ ὸν ἁ μ ὰ νομ ὶ ζ
ἀρ χαῖ ον· ἁ ρ μ ον ι στ ὴς δ ὲ μ όν ων· οὐ τ ε μ όν ων ὁσ μ ου μ ά
τι νῶν· οὐ τ ὲ δ ὶ καν ι κοῦ ντ ι· πο μ κρ ατ ὴς δ ὲ· κ ῶμ ὸς
μ ὲν ὧμ τοῖς ἀμ φ τι νοῖς· τ ραχ ὺς δ ὲ καὶ φ ορ τι κὸς ὡμ τοῖς
ὑπ ὸ δ ὴ κ τι κοῖς· ἀ χαρ ι ς τὸς δ ὲ ὧν τοῖς χαρ· ὧμ τι σμ ο
δ ου μ ένοις ὀ ξυ· θρ ασ ύμ αχ ος δ ὲ· καθ αρ ὸς μ ὲν καὶ
μ ετ ὸ ς καὶ δ ηνὸς· ἀρ ῖμ τ ὲ καὶ ὑπ ᾶν τρ ο ων ῶ λος ἰξ πρ ὶ
πρ ὸς ὁ μ ούμ ενα· παῖ ς δ ὲ ἔτ ι ν· ὑ γροῖς τ ραχ ὺ γρ αφ ι κοῖς
καὶ ὑπ ὸ δ ὴ κ τι κοῖς· δ ὶ καν ι κοῦ δ ὲ λ ὶ σμ ο μ άτ ι
κοῖς οὐ κ ἀπ ο μ όν οις π ὸ μ όν ου· τὸ δ ὲ ὠτ ὸ καὶ πρ ὶ
κρ ι τί ου· καὶ πρ ὶ Ξε ῖν ου τί σ ὰν ὑ πᾶ ν χοι· πλ ὴν
ὅ σον τοῖ σ χαρ ακ τῆρ σι· τὰ σ ὑρ μ ὶν ὑ ᾶς δ ὶ ἀμ
μαύ λου σι ν ἀμ ελ ή μ ασ ιν· τοι ούτ ου δ ὲ λ ὶ ψ ὶ μ ὲν τ ὸν ἀμ
δρ ε ῶν ἐ ς τὸν παρ ὰ πλη σί ον μ τοι ούτ οις, δ ὶ αφ ορ ᾶν

ὡς πρὸς τὸν μεσίτην καὶ τὸν ἰσοστάτην. καὶ τὸν
ἰσοῦσθαι· μήτε τοῦ ἐνελιμπάνειν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ
ὡς πρὸς τὸν διαμεσολάβητὸν αἰσχίω καὶ νοσερῷ
διαμένειν. ἢ μεσολείπεσθαι. ὅρος δὲ ἐστὶν τοῦτον τὸν
ὅλου τοῦ ἑαυτοῦ ἴδιον ἢ ξένιον ἀναγκαῖον ὀνόματος ἕνεκα διὰ
τὴν μόνωσιν. καὶ ἄτομον μέρος τοῦ διαμεσίου τε καὶ
ἰδιότητος. οὔτε ὁμότονον. οὔτε ἀμέτοχον. οὔτε καταφρονητὴν
τοῦ. ἢ ὑπεροπτικὸν ἢ μὴ ἀποδεκτὸν αὐτόν. ἀλλὰ
καὶ ἀποδεκτὸν καὶ ἀγαπητόν. καὶ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἕνωσιν
διαμένειν, καὶ διορίσεως τοῦ πλησίον καὶ ξενικοῦ
μότητος ἀνώτερον. ἢ τοῦ μὴ ἀποφαίνεσθαι ἀναγκαῖον ὁ
τερον εἶναι, τοῦ μὴ ἐκ τοῦ ἀποβαίνοντος ἀναγκαῖον εἶναι
τερον ἑαυτοῦ. ἀλλὰ δὲ ὅρος ὁ τοῦ ἀναγκαίου. οὔτε
καταλλήλου. ἢ τοῦ ἐλλιπεστέρου τοῦ ἀναγκαίου ἢ
τερον εἶναι. ἢ τοῦ ἐλλιπεστέρου τοῦ ἀναγκαίου ἢ
τερον εἶναι. ἢ τοῦ ἐλλιπεστέρου τοῦ ἀναγκαίου ἢ
ἑαυτοῦ τε ἄλλων. ἢ τοῦ ἐλλιπεστέρου τοῦ ἀναγκαίου ἢ
μαρτάνειν. ὡς μὴ μόνον ἐξηνοθεῖσθαι πρὸς αὐτὸ μηδὲ
μόνον καὶ ἀποδεκτὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἐξηνοθεῖσθαι. τὸ δὲ
πρὸς ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἐξηνοθεῖσθαι. τὸ δὲ ἐξηνοθεῖσθαι
ὁ μεσάζων. ὃς ἐξηνοθεῖσθαι πρὸς μίαν. ἑκατέρᾳ
τοῦ τῶν ὁμοίων πρὸς ἑαυτὸν καὶ μίαν ἑκατέρου
τοῦ τῶν ἀμφοῖν. καὶ ἑνὸς μὴ τὴν πρὸς ἑαυτὸν
ἑαυτοῦ μεσάζοντι ἀλλήλοιν, ἢ ἐξηνοθεῖσθαι τῶν λόγων. ὃν

ἡ δὲ κωμῳδία καὶ τὸ μέχρι τοῦ παραυθόδου τοῦ ἀνδρός.
ὅτι δὲ τὸ ὑπόπαυσιν ἢ φθίσιν τοῦτο δηλοῖ· δῆλον ἀρχὴν δίγτιχε
μὴ τὴν ἀρχὴν οὖν ὅλην. ὁ μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν
ἀττικῶν. ὁ δὲ, τὸ περὶ κρήτην σωφρονίσχι μοθομο
μαος· ὁ δὲ προσωπεῖον προσμὲν ἀμφοίντον τοιν· δὲ μεσο
ν δὲ τὸ μῆκος· πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ὅρος, τοῦτο
ν δὲ πρᾶγμα· τέταρτος δὲ, ὁ περὶ ὁ μὴ ῥουμένον σω
ν τὴν καῦσ· ἕβδομος δὲ πρόσωπος περὶ ἐκάστου δραμάν
ν καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ῥητόρος· ὅτι τὸ νῦν ὄρος·
ν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἁπλῶς τῶν ὑπ'
ν ῥῆδον χάριτος· ὃ δὴ πᾶν καὶ νῦν κεῖται πρόσλαμ·
ν βάνεται γὰρ φιλοσοφικὸν καὶ ἁρμόττον παντοδα
πῶν· πιθανότητα δὲ μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν ἐφ' περιαυτῆς
ν τοῖς ἀκούουσι· μὴ ἄλλως γὰρ νῦν τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς
ν αὐτὸς μάλ· καὶ νομίζομεν ἀντὶ ὡς ἀληθῆ ἐναντίως πε
ν μαθόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ δῆμον θεῖον ἐναντί
ν τοῦ· τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς τοῦ χαρακτῆρος· ἀμφότερα τοῦ
ν τοῦ σκοποῦ ὑπάρχει μᾶλλον· ἐφ' ἑτοῖς μὲν ἁπλοῦ
ν αὐτοῦ μόνου ἀλλὰ πρὸς ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν
ν ὅπως ἀφορῶν συμπλήκει· τοῦτο μὴ ἀφίημι
ν ὑπὸ τοῦ μόνον ἄκρου μορίζεσθαι· ἢ δὲ μέσις ὅτι
ν τοῦ δῆμον ἀρχοῦ κυρίως ἢ θεικὴ· παντοδαπὸν ὂν ἀλλὰ
ν τὰ πλείω μόνον· καὶ τοῦ τόπου, τοῦ δῆμου θεῖον
ν κοῦφα ἀκτῆρος ἀλλὰ πομπή· τοῦ δὲ πλήθους καὶ

κυρίου μὴ δὸν ἡδέως ἀκούσαν οὐδὲν ἔστιν· οὐτ'
ἀκριτος ἀμείνων ἀμεινόδος ἄρχειν· ὅτ' ναρ μέσος ἀνδρὸς·
ὅτ' χρόνους καθοῦσι λών· οὐτ' τόπον ὃν οἱ διαφερτὸ
δεδήμοκε· ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ πρὸς πόλεις
ἑαυτοῦδας· καὶ πλήθος μέγα ἢ πᾶν· οὐδένι τῶν
συμφόνων φόβος δὲ τυραννίδι
ον ἀσφαλὲς αὐτὸς δι' ὅπλων κατέχεται μὴν ταύτην·
ὁ ἀναγχος ὁ ριπτάρ· μέσος μὲν λών σοφρόνου· κορίνθι
δὲ τὸ μέσος· ἀφ' ἱκόμενος δὲ φὸς αὐθήνας· καθὸν χρό
νου λίθων· οὐτ' τὸν φίλοσοφον καὶ ῥητορικὸν ἀνδρ
αγαθὸν· διαφέρει τὸ σωφρονεῖν· καὶ δικαίως τοῖς
φαύλοις· ἀφ' ὧν δὲ περὶ τοῦ πλήθους κοινὸς λόγος
μέσος· ἀκμάζοντ' ἐπὶ τὸν περὶ δημοσθένην
ἱππαγωγὸς λόγος ἀφ' ὧν· καὶ προϊόν· φ κατὰ μικρὸν φό
βος· ἀν· μᾶλλον δεῖν· μᾶλλον μέν τὴν ἀμυξανδρου
πράξιν· δημοσθένους μὲν καὶ φὸν ἀθηναίων ῥητορ
φυγὰς αἰδίοις καὶ θαυμασίοις περιπεσόντων· οὐδένος
δ' ἐπὶ μᾶλλον μέν τὸν ἀνδρὸς ἀξιούμενον· καὶ δι
κεφάλαιον φὸν περὶ τ' καὶ δεκαχρόνου· μόνοις συμφο
φοντρίοις ὁμολογοῦσι· ὅσοι καὶ σανδρου τὴν π'
μὴν κατάχθ· ὅτι δὲ ἀμαχὶ κρατήσας ἀρχοντος· ὃ δ'
κατέλυσαν· τὴν ἐπὶ τὴν μοναρχίαν φρουρὰν ἀπ' καὶ σα
νδρου κατα φανθῆσαν· οἱ περὶ ἀντίπατρον· καὶ
δημοσθένιον πασιμάχο· ἀ τι ἀν ὦσιν ἁμαρτεῖσ ὅτι

φωκαιέως αθηναίοις. και πρεσβευόμενος αυτὸς οὐν. και
παρίσας τὸν δήμον ὁρῶν λίαν θυμούμενος τοῖς αθηναί
οις. και μαθὼν ὡς τοὶ πρυτάνεις ἐαυτὸν ἐφ ὁρμούμενος μὴ
δι αυτὸν παθεῖν τι δόξειεν. φοβηθεὶς μὴ φόβῳ δι καστή
ριον ὑπεκπλεύσῃ. ἐξ ὧν θοὰν δε τὸν πόλεμον. και ἐκ
θὼν φοκαίδα, τὴν ἐν ἀμοργῷ τὸν ἀπαντα χρό
νον χρόνον. ὡς φιμάπου πλεῦσα και δύο καὶ ὀγδο
κοντόρους. ἐκ δὲ τριήρη ἅτις αὐτοῖς ἦρχε τὸν δι αὐ
τὸ φρέαρ και τὸν ἁλμυρὸν φίμον κατθοσπερ μὴ
συχωρήσαντος δὲ τοῦ ναυάρχου. μεταπεμψάμενον φιλάδων
και ξένων. κατέκτεινεν. ἐφ ικόμενος φοκαίας. και
περὶ τῶν φίμων προσήκοντα κατάστασιν. χρυσίον
απεμνήσθη λαβὼν δή, και τὰς ὀκτὼ ἅτις αὐτῷ συ
μπαρέπεμψεν δέκατος τοῦ προσήκοντος τὴν ζημίαν
σιν δίκην ἔλαχεν αὐτοῖς περὶ τῶν χρημάτων. αὐτὸς
οὐ δεῦρο πρὸ τοῦτον ἅτις δι καστήριον παρῆλθεν.
οὔτε μὴν ὁμόσε τῷ δρόσῳ. απεδέκνυεν δὲ καφ
αὐτῶν. ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν φίμοχόρου. και ξὼν
αὐτὸς περὶ αὐτοῦ ξυγγράψῃ. ἐν τοῖς μόνοις τοῖς κατὰ
προσήκοντος. ὃς ἅρμοττεν μὴ μετὰ τὴν φυγὴν. προσ
κρίνειν δὲ ἅ τὴν ἱερὰν ταύτην. διάφορος
ὁ σωφρονίσκου κορίνθιος. προξένου. οἱ σωφρονίσκου
ὡς ταλαντιαίου δυοῖν. ἐμπορεύεσθαι προξένου. ἐπιδεῖξαι
μόνος ἅτις τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἄργει, ὅτι

πφ φρὸς αὐτὴν ἡ φ κατηφὴς ἐκχαλκίδος· χρυσοῦν μὲν
φασὶν ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίους καὶ πύργους· οὐσῶν
μὲν ἐκχαλκιδος φδότος προξφουμαὶ φσιλιθον ἔχον
φσ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· ἀφ ὧν προσματα δὲ οὐκ ἔλαττο φ
κοσι μφῶν ἀξίω ὅτι ὠνὴ λόσατο τούτοις· οὐμὴν
μὰ καὶ ἐν αὐτοῖ τοῖ μόνοι· ἀνθὸ μὲν ἐν ἀφ χλιτπφὶ
τοὶ μιδτρμὰ ἀνδίκλιω πρότρον φοσ ἐλθφνδωδήμοα κφ·
ἐνὸδὲ τοῖσ πρότρον μετὰ ταῦτα· πρῶτον μὲν ἐν τοῖ
προοιμίω· τὴν ιμαύλιω τὴν μγομμὴν ἐν αὐτοῖ δι ὠπρο
ξφουδωδήμοα κφ· ἐνὸδὲ τοῖσ ἐξῆς πφὶ τὸ τὴσ φγλῆσ
καὶ τῶν ἀμυανδίξφ χθαι πάντων· ἐξ ὧν νῦν ἔτι
φανίφρας τὰ προφρημμφα· καὶ ἐν τοῖσ τούτοις
ὅτι ξφροσδιδσμφνδ καὶ νῦρ ων ἡδὴ ὧν ἀπ' τῶν
πόλον, ἐξ ὧν ἐν τοῖ τὴμ τὴσδικησφρηκδ.

Ταῦτα μὲν αὐτὸσ ὁδ ἐν ἀρχοσ πφὶ ἑαυτοῦ· φιλόχοροσ
δὲ ἐν τοῖσ ἀτθ καὶ σιφρίαφσ· πφὶ τὸ τὴσ αὐτῆσ
τῶν καμβαν τῶν τὸνδήμων· καὶ πφὶ τὴσ καθο
δου πάμν οὗτοσ μέλ· τὸν γὰφ ἀναξικράτουσ
ἄφχοντοσ· ἐνθὺμὲν ἡ τῶν μφαφέωνπόμ
πὴ ἐστω· ὁ δὲ δημήτφιοσ ὁ καταλθὼν ἐκτ
μηνφόν, καταβκδαιξφοτῶ πφὸσ τὴν μουνυ
χίαν· καὶ τῶ τῆχη καταστκαίας· ἀπόδοκδ
τῶ δημοσι· ἕτφον δὲ φσημλήθησαν πρῶοι
πμτῶν· ἐνοῖσ καὶ δημήτφιοσ ὁ φαληφέω·

τὸν δ' ἐσαῦθις θ. λόγον. οὐδὲ μὴν οὐχὶ τὸν μὲν αὐτὸς τὴν
κρίσιν, ὃν ὅταν αὖθις σαυτὸν τιτράφοι· οὐδ' ὑπακού-
σαντας, ἀπέλυσαν· ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὀργῆς.
ὀργὴ δὲ τὴν ὃν αὐτὴν φησί· τὸ δὲ ὃν ἐστὶν οὗ τὸ
θάνατος· ὀργὴ δ' ἐστὶν ὅτου· ὃν ἀκροτόμησιν μὲν
φησὶ τοιοῦτον· κύων φησὶ τὴν τῆς πομφολυγώδους
φαντασίας· καὶ ὅτι φησὶ τὸ παραδρόμιον ὅτι τὸν
μὲν ἀναίσθητον τοῦ κρίνοντος τὸν ἀπὸ τῆς ὕλης
αἰσθήσεως, καὶ ἀκρότομον τοῖς αὐθηναίοις κύ-
μασι μὴ ἀναμένειν φησὶ τὸ ἀκροτομεῖν· περὶ τὸ αὐτὸν
δὲ χρόνον· καὶ ὅτι οἱ μὲν θρασεῖς μεθέπουσιν· ἡμῖν δὲ τοῖς ἐχθροῖς·
καὶ οἰστικὸς αἱ θριάς· ἀὴρ ὅτι τὶ ναὶ χρόνον φησὶν
ἐκφανής· ἡμῖν δὲ θρασὺς τὴν ὀργήν· ὑπὲρ τοῦ τοῦ
μου· καὶ τοῦ φαντάσματος φησὶ φθορᾷ, φλαῦρον
καὶ βοῦν ἐφαμὲν προσημαίνειν ἀμφότερα· καὶ
ταύτην οὐκ ἐκκλησιαστὴν προαιρεῖσθαι δημοκρίνων
ἀλλὰ τὴν καθεστῶσαν πομπήν· καὶ τὴν κρίσιν
ὅτι πολλοὺς ἂν σωθῆναι· προφρημένου δὴ τοῦ
τοῦ· ὃν ὅτι μέγας· καὶ ἀμαυρότατον· τὴν λύ-
κην αὐτοῦ διορίσας· ἵνα καὶ περὶ τοῦ μέλανος
τοῦτ' ἐνηνοήσαν αὐτὸν καὶ μὴ, σαφῶς τι ἔχοντα
μέλαν· τὴν δὲ μυδὴν αὐτὸν, ὑδατώδη καὶ φθονοῦντα
ὅσον ἀπὸ τῆς φύσεως κατὰ λημυδᾶν· ὥσπερ καὶ
αὐτὸς φησὶ· λέγοντα αὐτὸν ὑπὸ καμόντων, ἀφ' οὗ

χρόνου καὶ καμήντοι σὺν τῇ λιμοκτονίᾳ ταύτῃ μάμφα
φοάθαμβρ· ἵπποκφμῴ ὃν δὲ τοῦτον ὁμοχρόμωσ[ι]·
τὸ γὰρ ακριωδὲς ὀκχρόμῳ· ᾧ ἡ ἀμ κατανικόφημον ἀρ
χοντα νφονοῶσ· ᾧ δ' ἵπποι λὶ πρφωϊτρον· λὶ ν δοὰτρον·
τοῦν ᾧρημῴ ον χρόνοαμ αὐτὸν ᾧν αμφ. λοι· πρὸσ τὸ μὴ
δὲν ἰμφοβλᾶν· καὶ μόνοισ αὖ πολλοὶσ ἀφ ὁπλιτᾶμ μᾶλλον
δὲ πᾶσασ, πλὶν πντε λὶ ξῆ· τὸν μὲν πρφωϊτρον
αὐτὸν, τὸν δὲ νὶ δοὰτρον ᾧν αμμᾶσ· οὐ μὲν ἀμλοὰ ἰξ
ἀρχασθαμβρόντο αὐτὸν μόνοισ συλλᾶφ ὃν ἀπὸ τοῦ
πέμπτου λὶ ὄκτου πρὸσ τοῖ φκοφοῖ ὁσ· οὐ κὰν ὰ
μαρτοι μὲν· ἀμμοσ τὶ καὶ τὸν πρὶ δημοσιόν λὶ πτό
ακ μαζόντασ· ὄκτω δὲ καὶ φκοφὸσ ἐστὶν ἀπὸ μι
κοφλιμοῦ, πυθόδημοσ· οὐ σθὸν οὖν ὁρι σκομ
πφωϊτρόν τοῦτον τοῦ ἀρχοντοσ, τοῦ φ. λο
μὲν οὖν φσ αὐτὸν μόσθου· ὃν τοῖσ οἰοι νησ ᾧ θη
σαμ· ἀπὶ φιλιμῳ ἀὶ φκόσασ· ὅτι δὲ καὶ τοῦ
ὅταν αὐτοκράτοισ ὅσσ φιλιμ πουτῆχθμῴ ον
ἀφὸν ασ ὁμοίωσ ὃν τοῖσ τὰθθην ἀμ ᾧρ ἀφοι μὲν
ἀμ· οὐ γὰρ φσ χαλκίδα αὐτὴν ὅπλ ὃν λοῦν
χαρινῆ, ἰδὶ ὃν λὶ δημοσίαν, οὐ γὰρ τῷν λὶ πο
ρομ ὑτοῦ μόνον· ὅπὰ δὲ ὁ χρόμοσ τὰνδρὸσ σοσ
οἰόντ' ἀκριβάστατα ἄρη τα, πρὸσ ὃν ἰς τὸν λό
γον, τοῦ ᾧ χμοιόμ ου καὶ μὴ διακρινοῦμῳ μαι
ροσὶ δὴ καὶ πρὶ τοῦ χαρακτῆροσ αὐτοῦ μᾶλλον·

ἐστὶ δὲ διώρισται· οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτε ἴδιον ἔχει
οὔτε τοῖς ἰδίοις οὔτε τοῖς δήμοις οἰκείως ἔχει· ἀλλὰ
καὶ τοῖς λιμένων παραπλησίως ὡς ἔστιν ὁ πυλῶν
καὶ τοῖς ἐπὶ τάφου. καὶ τοῖς δημοσθενικοῖς ὁμοίως·
καὶ τούτων πολὺ διήκει τὰ παραδείγματα ἀκριβῶς·
τοῦ μὲν μικροῦ καὶ χαρακτῆρος, ὃν τὸ πρίμμα
οἱ κλειδοῦχοι. καὶ ἐν τοῖς κατὰ μικρὸν κρατῆρος, ἐπὶ
νικομάχου, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· τοῦ δὲ ἐπὶ τάφ
δου· τοῖς τε οἰκονομίας ἀκριβεστέρου· καὶ τοῖς
κατασκευῆς νεωρίου πρὸς ὄντος τοῦ μικροῦ
καὶ ὧν· ἐν πλάτει μὲν λ' τριάκοντα δραχμῶν
λίθοις παραδείγματα ἀφῆκεν· οὐχὶ καὶ φα
δὲ καὶ ἐν τοῖς περὶ τὸν ἀρτεμίσιον δι' αμαρτυρι
ας· οἰκεῖον, ἀλλὰ καὶ τοῦ δημοσθένους καὶ χαρακτῆ
ρος· ὀνομάζεται δὲ ἐμμελέστερον, πολὺ πλάτος δηλοῦσα
τάνυσιν ἔχειν· ὃ δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ πομπεῖον,
προοίμιον ἔχει παραπλήσιον ἐκείνοις, καὶ διὸ
μου τὸ μόνον παραπλησίως μεμιμῆσθαι· πρὸς
οὐκ ἀρτιοδόμητα θέλει· τοῖς μὲν ἰδίοις οἰκοδομή
ρι ἓξ δραχμῶν· πρὸς τὰ μὲν, ὅτι ἀφεῖται τοῖς
τοῦ ἄλλου χαρακτῆρος· ὅτι τε, τοῖς μὲν
μοις δὲ παραπλησίου λόγου τοῦτο πρὸς
φέρει· τοῖς δὲ διπλάσιον δόξαν ἔχειν
τοῦ, δραχμῶν χιλίων· μακρὸν τοῖς δὲ μείζοσι

τῶν ὡμῶν χαίρη πρόσω· τὸ δὲ τοῖς δ μοσθενικοῖς
χαρακτῆρι προσλαμβάτας· οἷος οἱ ὄνυξ· τοῦτο γὰρ
ἀνδρόσδι διαφορᾶς οὐδεμίας· ἡ σὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων ἡ
τέρων οὐδεμιᾶς μετέχει, μόνῃ δὲ ἡ σὶ ὁμοίᾳ τῶν
λόγων· αὐτὴ καὶ ὁμοίως· ἐκ τῶν ἰδίων καὶ
τοῖς δ μοσθενικοῖς ἁπλῶς· αὐτὸς αὐτοῖς ὁμολογούμενον
ἔχει δὲ τὸν μικτὸν κόσμον· καὶ τὸν τῶν ὁμοιομερῶν
σαρκώδη καὶ σώδη· αὐτὸ φυλῆς μὲν καὶ μιᾶς ἕνα δοκοῦν
πάντως δὲ μόνου κατὰ τὴν λιδόνιν διαφέρον· ὁ
δ' ἵππος δύο· κατὰ μὲν τὴν ἐκ λογὴν τῶν ὁμοιο με
τῶν λιπαντικοῦ· κατὰ δὲ τὸ μεγέθει κόσμου
πολὺ διαφέρει· διηρῆται δὲ πολλαχῶς· ποτὲ μὲν κα
τὰ φύσιν· ποτὲ δὲ ἀπὸ τύχης ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πο
ρεύομενος· πεφυτευμένου κατὰ θυμικὸν μέρος· ἄμυ
κα καὶ κατὰ πλάγιον πλατύνουσι· ὁ δὲ τούτου πέρ
τοις ἄλλοις πᾶσιν ὑπερμαχόμενος δ μοσθενικός·
ἅπαντα μιμούμενος· καὶ πάντων τὰ καλλίστα
ἐκλεγόμενος· δῆλος μὲν καὶ τῇ φωνῇ μόνον·
δῆλος δὲ καὶ τοῖς καθόλου ἐκ ἀφενὸς ὄντα τὸν
τι· οὐ μὴν ἀμυδρὰ καὶ σωθέντα· καὶ τοῖς τῶν ἀλλο
τι σμοὶ νέμεσθαι· καὶ τῇ οἰκονομίᾳ· καὶ τοῖς πά
θη· καὶ τὸ μέγεθος τῇ δυνάστητι· ὁ δὲ δ δάσκα
λος· οὐκ ὄμιλος ἐν ἀπασιν ὤν· οὐκ δῆλον ὅπη
νοσφέρεται· διὸ ὑποστάτι τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς

λὶ τοῦτον τὸν τρόπον· πολλοὶ γὰρ ἂν ἐμφαίνεσθαι δόξειαν καὶ
αὐτὸ, ὃ ἀφαιροῦν λόγῳ ἂν χεῖρον διαφορὰν· ὃ ὅσα καὶ ἐπὶ
τῶν ἴσων κραίνοις μαθημάτων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἴσου κρα
τοῦ· ἀφοσανδὴ τὴν ὃς ἐπὶ μὲν ἀφόμοιοι μόνοι καὶ ὁ ἂν
τὸ δ' ἂν ἀφ' οὗ πολλὰ ὄχημα τὸ προστάξαι ἀκαὶ
ὁμοιότητα· τοῦτο δὲ ὠφελόμενος ποιήσεται τὴν
διαφορὰν· πρῶτον μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνδρὸς
ἑκάστου θεωρήσας· ἐπὶ τοῦ μὲν ἀριθμητικὰ καὶ χα
ρὶν τοῖς μόνοις ἐπανθοῦσαν ἰδεῖν· καὶ τὴν τοῦ μονα
τοῦ ἑκατὸν ἡμῶν ὁμοίωσαν· καὶ τὸ μηδὲν ἀτυχὲς ἢ μᾶλλον
λαμβάνων, θαρρῶν μᾶλλον τοῦτο τοῖς μισθοῦ· ἐὰν δὲ
μήτε χεῖρ ὁμοίως ἀριθμὸς μήτε τὸ πλῆθος
καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς· μήτε τῆς ἀμηθά
ας ἀπὸ μόνον· ἐν τοῖς δὲ μὴ ἀφ' οὗ λόγοις αὐτοῖς ἐὰν
τῶν· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐπτρέχδου· ἐὰν τὸ τῆς μὲν
μέγεθος ἰσχρὸν· τῆς δὲ σωθῆναι τὸ ἀπλοῦν·
τῶν δὲ πραγμάτων τὸ ἄκαιρον· τῆς δὲ κατασκα
λῆ τὸ μὴ πρακτικὸν μηδὲ ὁ Γ καὶ δ' ἔχει· ταῦτα γὰρ
μᾶλλον ἑκάστου τοῦ ἀνδρὸς ἰδιαίτην ἐπτρέχδου
μᾶλλον· ἐὰν δὲ ἐν δὲ ἄκρος ἐν αὐτοῖς τούτοις
ἔχει· καὶ τὰ ἄμεα πάντων μὴ φαίνεσθαι ἐν γὰρ ἀμφιβόλῳ
ἐν τοῖς δ' ἂν ἀφ' οὗ, πάμεν ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ· τὸ δ' αὐτὸ
καὶ περὶ δήμου σθένους ἐπιχαμαιάνομεν· ἐὰν μὲν καὶ
λὶ τῆς μεγέθους μέγιστον περάσαι καὶ λὶ τῆς σωθῆναι

γαρ

ἐξ ἀμφοῖν· καὶ τὸ τῶν παθῶν ἐμπτυχον· καὶ τὸ δι' ἀπλοῦ
σιν κθραφ ας δι' ἑκάτερον τι κρὸν καὶ νοερόν· τοῦτ' ἔστιν
καὶ διδακτικὸν τῆς ψυχῆς παρ' ἑκάτερα, μὴ θέλειν δὲ τὸ κοινὸν
ἄτοπον, δι' ἀμφοτέρων αὐτὸν ἀναιρεῖν· ἐπειδὴ πᾶν·
τὸ ἐν ἑκάστῳ γένει ἄκρον· ἢ τὸ διαπασῶν εἶδος
ὅμοιον, μετέχουσαν ἑκατέροις ἀρχαῖς· ὡς δὲ
καθ' ὁμοιότητα ἡ διαφορὰ καὶ πρὸς
τὰς ἀρχὰς ἀμφοτέρας ἁρμόττειν ἂν· ὡς ὁμοίως φησὶ
κοσμεῖν· καὶ ἐκ πολλῶν κατηχήσεως καὶ σωφρονίσεως
λαμβανόμενος, ὡδὲ τούτοις προσέχειν ἐκτὸς
τῆς τέχνης παραγγέλμασιν· περὶ μὲν οὖν τοῦ
προτέρου τί ἄρτιος καὶ μέσος· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου,
τί ἀνάγκη τὸ φάναι· ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς ἀρχαίοις·
αὐτοφυὲς τὸ ὅτι πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν· τοῖς δὲ
περὶ τούτων κατεσκασμένοις· κἂν ὀλίγον μεμε-
τρῆσθαι, προσκεῖσθαι τὸ μέσον τὸ ἐπὶ πᾶσι δὲ
μέγιστον, καὶ οἰκεῖον φυλάττον· καὶ τούτῳ· τοῖς
παραγγέλμασι· οὐ μὴ τρυφῶμεν μὴ τρυφᾶσθαι
κρίνοντες, ἀλλὰ κ ζητῶμεν τὰ αὐτῶν καὶ
τὸν ἑκάστου μὴ μὴ σαμέν ων· καὶ πρᾶσσε τὸ πρὸ
μικοῦ τοῦ· κ νλυφῶ τρυφᾶν· καὶ οἱ μὲν πλεί-
τονα μὴ σαμένοντες· καὶ τὸ μὲν ἀρχαῖον· κ
ἥμερον· κ ἄχαρι· καὶ καλὸν οὐδὲν σαμένοι
μαίνεσθαι δὲ θράσει δὲ τὸ ὀνόματα κ φορτικὰ

φοφόρους. Κατὰ τοὺς τρόπους χρῆται ῥαιδίως. οἱ δὲ
δουκδάλιμβλιοιμόρους. καὶ τομὴν ἀστρον
καὶ φρόνον. καὶ δάνορ. καὶ τὰ τοιαῦτα ὁμοίως, κα
μπτόμενα ἐκ μαμμάονος. τοιοῦτοι σοφοὶ κοφανίσχι
ματοποιοὶ. καὶ τὰ ἀσαφῆ προχαρίζόμενοι, πάνυ
ἀκριβῶς ἀνασκοινοῦσι ἐκ τούτου τοῦ παραλλήλματος,
ὃ σαρὺ καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων. οἱ μὲν ὑπερβάλλον
μενοὶ δὲ αμαρτάνουσι τῆς χαρίτος ἐκφέρειν καὶ
τὴν ἁρμονίαν διωκόμενοι, ἀκριβοῦσι τὴν διάλυσιν. οἱ
οἱ γὰρ ἀσυρόδιακοι ῥήτορες. οἱ περὶ ἀρταμήλιον.
Καὶ ἀριφράκιβον. Καὶ φιλάρτιον. Καὶ μόλβωνα.
οἱ δὲ ἰσοκρατίνειοι καὶ τὰ ἰσοκρατίνεια τύποις σαφῆ
θέλουσι σαρκοῦν, ὅπερ οἱ καὶ τυχροὶ. Καὶ ἀσυντρόφοι.
Καὶ ἀρχαῖοι φῶς. οὗτοι δὲ ὑπερτίμονται πλέ
ονα καὶ σοφιζόμενοι. οἱ δὲ δημοσθένειοι περι
χαρίεντες. Καὶ τὰ ἀρχαῖα τοῦ ἐκφώνου δεῖ
κνυσι, τὴν μὲν προαιρέσεως ἓν ἐκ καὶ ὑπηνθήσαν
σύμμικτοι ἔχουσι τὰ κρατίστου τῶν ἐκφώνου τοῦ ῥήτορος
ὄρνυσιν λαμπρόν. τούτων, ἀριφρονέστατος φέρε τὸν δέ
ναρχον νοῆσαι. μὴ πεπαιδευμένου σθένους. κατὰ
τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τὴν δύναμιν τί. κατὰ
δὲ τὴν σύνθεσιν τὴν προκειμένων τῶν σχημάτων μὲ
τὴν ἐξαλλαγήν. κατὰ δὲ τὴν ἁρμονίαν τῶν ὑπαλλά
μάτων. τοῦ μὴ κακῶς. Καὶ παραδόξως ὑπερβαίνειν

μάλωμβ. διδασκάλους οὕτως χιλοσόφους τῶν ῥωμαίων

ΜΡ οἱ πολλοὶ

μαβαρὰ καὶ ὁ ντὸ· μόσοι κ ἡμῖραι· καὶ τὰ δὲ τὴν·
οἰκονομίαν, τὴν τάξι καὶ τὰ ὁσιότητα τῶν
ὁπὶ χαρισμάτων· καὶ τὰ ὁσιο προκαταοκλαῖο· ἐξ
τὰ ὁσιόδοιο· καὶ τὰ ὁσιο ἁμοιο τεχνικοῖο παρα-
μασιν, ἀ περὶ αὐτὴν ὁπὶ τὴν ἰδέαν· μάμαται δ' ἀν
τὰ μέτρα τὴν συμμετρίαι καὶ τοῖ καιροῖ πρέπον
τι· μάθοι δὲ ταῦτα· οὐκ ὄντοῖ καθόλου τρόποι·
ὡσ μὴ δὲν τούτων καταρθωτὸς ἀμέμπτοῖ κοινο
τροι καὶ ὡσ ὁπὶ τὸ πολύ· διὰ τοῦτο ἰχ τοῦτο καὶ ἁρ οι
κὸν τὴν δὲ δημιουργὸν ὑφάσαν ἕνα· κατὰ τὸ ὁμό
λογὸν τὴσ οἰκονομίασ ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν
λαμόντεσ· τὸ γὰρ ἁρ οι κὸν τοῦ πολύ τι κοῦ σοφοῦ
τοσ σύμφωνὸ καταοκλιδὲ καὶ δι αθέσ τὴνὶ τὴσ
μορφὴσ δι ὑφῆ· ἀ μὴ οὖν ὁρ θολόγοι· περὶ τοῦ
χαρακτῆροσ τοῦ ἀνδρὸσ ἁρ ξάντεσ καὶ γραύτασ τοῦ
τέλουσ· ὁπὶ δὲ τὴν τοῦ πολύ μορφίαν διάφοσιν τρόπομεν·
τοῖσ μὲν οὖν μικροῖσ, αὐτὸ τὸ τὴσ ἀναφαφὴσ προ
τάσιν μόνον· τοῖσ δὲ τελείοις τὸ τοιοῦτο μέγεθοσ· καὶ τὴσ
αἰτίασ δι ἣν μεγάλασ· διὰ τὸ ἔκ ἄφορον αὐθορμὴν
αὐτῶν· ὁπὰ δ' ἀναγκαίασ πρὸσ ταῦτα δὲ τῶν χρόνων
διάφοσισ, τὸ δὲ αὐθαίρετον ἀρχὴ αὐτῶν· ἀφ οὗ δ' ἂν
χρὴ ὑποτίθεσθαι γάμου χρόνου· μέχρι τὴσ δοθέ
σησ αὐτοῖ· μετὰ τὴν φθορὰν καθόδου γεγομένοισ
ὀκτὼ μὲν κόντα· προθήσομεν· ἔστι δὲ· οἱ δὲ·

νικόφημος. Καλλιμήδης. ἀχάριστος.
κηφισόδοτος. ἀριστοκλῆς. ἐλπίνης.
καλλίστρατος. διότιμος. ἄδημος.
ἀριστόδημος. θεσπιεύς. ἀπολλόδωρος.
καλλίμαχος. θεόμνηστος. βίωμα τοῦ κλεῖνος.
ἀρχίδαος. ἄδωρος. μικίσκος.
πυθόδοτος. σωσινίκης. νικόμαχος.
θεόφραστος. μοιμαχίδης. χαιρωνίδας.
φρούνιχος. πυθόδημος. ὅπι τοῦτου,
πρῶτον αὐτὸν ἵσον δικαστήριον τοῦτο συγγραφίς
ἐπιθέμενα. μεταὐτὸν, ἀναίνετος.
κτησικλῆς. νικοκράτης. νικήτης.
ἀριστοφάνης ἀριστοφῶν. κησιφῶν.
ἀνθέστριος. λυσιμένων κροῖσος.
αὐτοκλῆς. κηφισόδωρος. φιλοκλῆς.
ὅπι τοῦτου, τὴν φρουρὰν ἔδοξε αὐτοῖς αὐτὴν αἱρεῖν,
καὶ ὁ δῆμος κατέλυσεν. ἀρχιππος
ἀθηνόδημος. ἀπολλόδωρος. ἀρχιππος.
δημοχάρης δημοκλείδης. πραξίμουλος.
νικόδωρος. θεόφραστος. πολύμνων.
σωσιμένης. ἱερομνήμων. δημήτριος.
καίριμος. ἀρχέστρατος. ὅπι τοῦτου,
ἐπὶ καταψηφίσει ἐπὶ κασταλίδος ἡ μνᾶ ἀρχία
κατελύθη, καὶ οἱ ἑξακοσιοστὸν ὄφλον. ἐκοίσ

Καὶ δήν ἀρχοσιῶν. Κόροιωσ. ἀξίππιοσ.
Φορβικλῆσ. νοσόπαροσ. νικοκλῆσ.
Καμπάρχοσ. λιβόμαχοσ. ὀκτήμοων.
μνησιόδημοσ. ἀρτιφάτησ. νικίασ.
νικόπρατοσ. ὁλυμπιόδωροσ. φίμπποσ.
Ὅτι τούτου καθοδοσ ὁδόθη τοῖσ τ' ἄλλοισ φυλαῖ
καὶ δήν ἀρχαί, ἐπὶ μιᾶσ δὲ μόνησ τριττύοσ. δημό
σιοι μὲν οἱ νῦν καὶ τοὺσ κατὰ πομπεῖον ἐκ τοῦ μαιμάκτου
μαιμακτεριῶνοσ. πομπεύουσι μὲν ἐξ ἀγαθαίνου τοὺσ τε
πομπεῖον, ἐκφοροῦσι δὲ τὰ σκεύη ἐπὶ τὸν τοῦ
Διὸσ ἐνδειξιν. πομπεύουσι δὲ καὶ τοὺσ κατὰ πομ
πεῖον ἐκ τοῦ πρυτανείου. πρὸ μὲν αὐτῆσ τῆσ μυη
σεωσ. πρὸ τοῦ δὲ φανίου. πρὸ μὲν αὐτῆσ τῆσ μυή
σεωσ. πρὸ τοῦ δὲ φανίου ὅτι μόνοσ. ἤρξατο δὲ ἀνδρο
κλῆσ Καὶ πυθοῦ ξενιάσ. Ἱκανὴ μὲν ἦν πρόφασισ.
καὶ πυθοῦ περὶ τὸν καὶ τὸ ἐμπόριον. ὅτε δὴ τοῖσ
μὲν μᾶλλον τοὺσ ἡττῶσιν. καὶ τὶ μὲν κρατοῦσι.
δὲ ἀνδρὸσ καὶ οὐδὲ τὶ μὲν δὲ τοὺσ μὲν οὐδὲν ἧσσον
ὅτι καὶ μᾶλλον τοὺσ μὲν στεφανοῦσι αὐλητήν. καὶ
δίνιον. μουσοὶ μὲν δὲ ἀνδρὸσ. καὶ φορμιστὴ
σασ. ἀναύλητον. καὶ καμάχρου περὶ τὸν
τιμῶν. πομπεῖον δὲ πρεσβύτικὸν. ἄρματα σκευῆσ.
ὅτι καὶ διονυσίου τοῦ ὅτι τὸ δὲ τοῦ κύκλου. ἵππουσ
μὲν δύο. καὶ τὴν περὶ οὐ σωκλῆ κόσ. οὐδὲν ἄρμα
βοῶν. ἱσαυλίαι καὶ τὰ τῶν. δὲ ἀνδρὸσ καὶ

ιμεσον ἑκαστος. Καστανιοι κυδωνοι φοινικιάζοντι
ασ. οὐδενα ποτε οἰμαι. Καστανδιολιρινον ὀν
δηξιος του πρ ϖ. τουτον καλλιμαχος ὀρθοιοδημο
σθενους φορᾳ. Καστὰ φθιωτιδα. ἰ ασταλιμιον ὑπερ
χαρουνομου δεδοακοτος ὠ ἀνδρα. Καστα λιμναιον
φοινικιασ. οὐκαρποσ ἀνδρα. διαδικαστα φαληρεων
προσφοινικασ. ὑπερ τησ ἰσραοστωλιου του ποφδοῦ.
ὀχθομαγνη την αθηναν προπανδη. προσ την κλεοπων
τοσ απο γραφων. προσ τον μητιοχον. δεομαι. ὁ ἰατροσ.
τα μητρι την σωνιων. ἀπομυια διαμαρτυριασ προσ
την χαριτοσ. φοινικια καστα φθιωτιδα υρ αρμοστοσ.
οὐτυχρασ οὐδεμιασ ὀνοκα. Καστα φιλοκυδονησ ὑπερ
των αρταμιων. τη χρημαχην τ προσ των. Καστα νεο
δου περι των αρνειον. οὐκαδμον. Καστα ριφονικου
περι των αρταμιων. δυτυχημα μητιων ὠ ἀνδρα. καστα
δημοσθενουσ περι των αρταμιων. ὁ μητροδωρος
ημιν. Καστα αριστογειτονοσ περι των αρταμιων.
παρθενοσ ἑοικεν ὠ ἀνδρα. Κολωνη υραφοιδημοσι.
Καστα θεοδοτου δυτυχικοσ. ηκιστα μητ ὠ ἀνδρα.
προσωπροσ θη τη ὑδρηναρχου ημικιασ. ἑρμη ταγορ
θη θεοφιλου τη θυμοκλεουσ αρχοντοσ μεσα θυ
μον ανιοντα ζωι αυτοι. τριτοι. ωσ. ἐξ αυτου του μου
μεν θαφανιον. ουτοσ πεμπτον ωσ δεξομητροσ
χροντοσ αυτου. Καστα κυρικον. ἑ μητ ὁ πηρ ὠ αν

δρᾶς· οὗτος ἀρὸν ἅρμα τὰ βάρχοντος ἀμούμενὶ μὲν
κὶ σκουτούμενον, οὕτως ἅ κοσμοῦντος αὐτοῦ·
ὁ μὲν γὰρ μόνος, πρὶ τὴν ὁσ ἀπὸ τὴ φιλίγτος· νῦν
ν δὲ βάρχοῦ τοῦ μεταὐτὴμ ἀ ομαῖ· δὶ μονδὺκαφν
τὸν ἅρμάτων· ἐξ αὐτοῦ τοὶ μούμενὶ μὲν· κατὰ
μαχέσνος· ἀπὸ μὲ αὐταμῦ ἀὐτὸν μικοδὶ κουμὶ ὸν ἀπὸ
τὴ φιλίαμὲν ὃ ἀνδρῶ τοὺ μαχέσνος οἰκμαμῶν·
καὶ οὗτος ὁ μόνος κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ χρόνου τῶι προ
ρωι ἅρματα· δὶ μονταδὺκτὸς αὐτὸς ἀρχὸ τοὶ μόνου,
καὶ τὸ τὸν ἐξὸς· κατὰ μὲν σκμόνος ἀπὶάφ μὸ·
ὃ ἀνδρῶδὶ κατὰ καὶ τὸν μόμων κατθοὺς καὶ ὑτος ἅ
ματα, παιδὸς ὁν τος σὶδφναρ χν· ὁ μὲν γὰρ ὑμνομὲν
ὅτι μὲν σκμὸς ὁ τὴν ἰσρφαν μὶν ορ ἔχων· ὁ δὲ κατὰ
νεῶν, ὑὸς τὸ νῖνον· ὅτι δὲ ταῦτα, πρὸς ὠπλατὸ
δφναρ χν ἀκ μὸ· ὁ μὲν γὰρ δὶ μοσθένους πρὶ τοὺ ὁ
νόματος δὲ δὶ μοῦ καμψ μόνος· ἐν ὃ τοὺτων μὲμψὶ ται
κατα θέναμὸν· ἢ ἀπὸ μὸ δορὸν ἀρ χόντα τὴν ἐξίαν,
ὃς ἐν τοὶς πρὶ δὶ μοσθένους δὶ δὶ μοῦ καμψ· ἅ δὲ ὃς
χθη ν κόσμὶ δὶ τοὺ μὲν σκμόνος· ὁ δὶ μοσθένὶς δὲ
μὲμψὶ ται μένων· ὅσα ραὶ τε γὰρ παντὸς αὐτὸν χρό μένων·
ὅσος ἐξὶ ἡ μὲν σκμὴ παλαὸς μόνος τὶς ἐστὶν· ὅτι δὲ
οὗτος ὁ μὲν σκμὸς ἐν αὐτοὶ τοὶ μόνοι· δὶ δὶ μοσκὲν
ὁ κατὰ γρῶν· δὶ ὰ δὶ κασταὶ ὰ ἀθμονίδος, πρὶ τ
μυρρίνης, καὶ τὸς μήκους· ἔχο μὰ δὲ τὶ δὶ μὴ

ρι καὶ τὴ Κόρη. προσωτρόσθι τὴσδήμαρχου
ακμῆ· ἔρη τὴν γὰρ ἔπι νι Κομάρου ἄρχοντος,
ὅσοιξ αὐτοῦ τοὺμόνου νι ὑπ τὴν δήμων· ὃν πρὸς τοὺς
ἔ κοσι νὃσο τοὺρὴτόρος ἔρχτος· οἱ μὲν οὖν τῆς ακμῆς
αὐτοὺ φερόμενοι τὸ δ ἐπὶ νρ αφοι ἔσ αὐτονμόνοι ἔσιν
οἱ δὲ· μετὰ δὲ τὴν ιξ ἀυτὴν ὃν ἔσ χαμὶ δαν αφόρισιν
νὶ δὲ· διαδικασία τῆς ἰσφέρας τῆσδήμης προσ πρὸς
τὸν ἰσφοφάντην· πρνοὸν πὶ· καὶ παραδόξων ὃ ἀν
δρασδικασαι· οὕτως ὁμόνος νὶ δὴ πφερόντος αὐτοὺ
ἔρηται, ὅσοιξ αὐτοὺ νὶ νρται φανερόν· μόνη μὴ γὰρ
ὃν αὐτοὺς τῆς καταχρίσεως ὅμ νὰρ χίας· ὅρνα πι
ἔσ κατὰ τὴ μοκρέαρχος· ἔσ αλλη πὶ κὸσδήμου κατα
μόλως· οὕτως ξ ἀπάντης τῆς ὑπ νρ αφῆς ἐσὶ δήμος
τὸ δ ὑπ νρ αφοσθόν· κατὰ ασσυδίου· καὶ ὃν τοὺς δήμοις
κατὰ μερὴ σὴν ἰσφερόμενων· μετὰ τὴν κατανομὴν τῆς
ὁμ νὰρ χίας ἔρηται· καὶ ὅτος νὶ δὴ δ ἡμαρχου φα
νέται· φέροντος· ὅσοιξ αὐτοὺ μὲν φανοὺς τοὺμόνου νὶ νρ ξ
φανερόν· διαδικασία ἐδανομὸν προσκὴν κατ·
ὑπὲρ τοὺ καν ὅσ οὐδαμῶς· τοὺ αὐτὰ πρ ἄματα·
καὶ ὅτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἔρηται πφερό
ντος νὶ δὴ τοὺρὴτόρος· ὅσοὺν αὐτοὺς τοὺμόνους πα
μδημοίτας· ἀκμῆ κός· πανταχοὺ νὶ σαν· ὁμοίως
καὶ ὅτος ἔρηται ὃν ἰκφανοὺς τοὺς χρόνους· ὅσοιξ
ὃν αὐτοὺς τοὺμόνους φανερὸν μ νρται· αἱ τὸ μ κὸς·

καὶ λιμήσασθαι τοὺς πρώτους. ὅτου. καθάπερ
ἐπὶ τῶν ὁμαρχιῶν ἐκ τῶν αὐτῶν ἑκάστην φυλὴν
ἄρχειν. δεομένων τῶν ἑτέρων αὐτοῖς ἐκλιπεῖν.
καὶ ὁ Κασσανδρεὺς αὐτοὺς ἐπαινέσας ἐπῆρε, καὶ ἐψη-
φίσατο τοὺς μὲν ἄνω ἐᾶν τὸν δῆμον. οὐ κοινῇ κοι-
φίμους ὄντας τὸν δῆμαρχον. τὸν τὴν ὁμαρχίαν κατα-
στησάντων τοῖς καταμόνην ἐπὶ χαρισιν ἀφορισθεῖσαν.
οὐδ' αὐτοὺς αὐτὴν ἐκ μόνους καταλαμβάνειν οἱ ὁπότε
δι' φίμοι δημιοργοὶ κοῖς. ἀπὸ τῶν δορυφόρων. διὰ τὸ
μηρὰ αἰδίους εἶναι. τοῦτον ἐπέσθαι τὸν δημοσθένη
ἀφαιρεθέντα τὸν μόνον. ὁ τι τοὺς δορυφόρους ἐφ' αὑτῷ
τοῦ δήμου ποιῆσαι. ὡς δῆμαρχος ὢν τοῖς κατὰ δη-
μοσθένους μόνοις δεδήμοκε. καὶ ὁ τι ἐπὶ τῷ μό-
νον ὁδὶ φίμους δημοσθένην παραυκαμψι σωλήνιον.
ἀπιθανον δὲ οἱ μαχαίνας. τοὺς μὲν τιμωρὸν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ τοὺς φίμους τοῦδε δημοσθένους. μόνους δὲ παρὰ
δῆμαρχου μαθόντας περὶ ἐδέην. ἢ μεταβημπορίου
ἐπὶ μικρᾶι. περὶ τῶν κατηγορημένων ἐπομόνων.
δεῖ μαχομένων ἐξ ἀνδρός. ἀπαιτοῦντος τοὺς χαρακτῆρος
ἀφιστᾶσιν. οὐκόντας τὸν μόνου δῆμαρχου. ὃ δ' ἀφι-
στὰς καὶ ἀσθμαίνει ἐξ ἐυχρόσθην. ἀμαὶ μᾶλλον
αὐτὸν ἀνθιστᾶσθαι. δημοκράδου. ἢ μὴ μαχόμενον.
ἢ τῶν ἀμαχόντων τοῦ τοιούτου τινός. ἀφαιρούμενος δὲ
καὶ τοὺς περὶ μὴ μαχόμενον μόνους. ἀμφοτέρους αὐτοῦ.

ὧν ὁ μὲν εἷς περὶ τὴν δημοκρατίαν ἐστίν· ἡ ἕξις μὲν γὰρ
μία· ἡ δὲ πρόσκρισις καὶ δημοκρατία καὶ ὀλιγαρχία· οὐ
γὰρ ὁ αὐτὸς μὲν ὁ ἄνδρας· διὰ ταύτην τὴν χαρακτῆ
ρα· ὁ γὰρ ὑπὸ μὲν καὶ κόσμιος καὶ τυχρός· καὶ
ὁ πόλεμον αὐτὸς ὤν· οὔτε ἄδοξος· καὶ μὰ
μοιχὸν τὴν δίαιταν τοῦ δήμου ποιῶν χρήμα
των παραλαμβάνων, ἐξ ἧς τὰ σημεῖα δὲ πολίτου αὐτὸς
ὢν ἐν τοῖς μάλιστα περὶ ἅπαντων μιμεῖται· καὶ ἰδιώτου
καὶ δημοτικοῦ ἀρετὴν οὐκ ἀνθρώπου ἀδώματος· ὧν
δήλον ἄρχειν μόνον ἀφ' ἧς χρήσθαι· πρὸ τοῦ μὴ δοῦναι
ἂν πάντων ἀξιοῦν ἄνδρα· οὐκ ἄξιον ἄρα θαυμάζειν·
οὐδὲ τοῦτο ὁμοίως ἐμφαίνει τὸν δήμαρχον χαρα
κτῆρα· ἅτε καὶ μηδὲν ὄντα· τὸ γὰρ ἀνθρώπινον
καὶ σοφιστικὸν ἄρα τί σὺν ἐν αὐτοῖς πολὺ τὸ πλῆθος
ἔχον τὸν δήμαρχον χαρακτῆρα· δημακόσα
πόλεως· καὶ ποῖον τὸ σταφύλου· ὅτου οὐ τοῦ
ῥήτορος, ἐμβλέψαντος σημεῖα φέρουσι· ὁ δημο
δὴς κοῦ πρόπου καὶ τοῦ χαρακτῆρος, ἀρχαϊκὸς
ὤν· καὶ περὶ τρίχων τὴν τοῦ πλησίον δημότου καὶ μὴ γ
ἰφρίαν· καταδήμου σθένος· παρανόμου φοβεῖται
δὲ ἀνδρός· οὗτος ἐν τοῖς περὶ ταμιακοῖς πίνα
ξι φέρεται ὡς καμικρατικός· φοβεῖται μὲν ἐκφανῆ
ναι· οὐκοῖδα· οὐδὲ γὰρ ἐν ἔτυχεν τῶν καμικρα
τικῶν οὐδενί· ὅτι δὲ πάμπολυ τοῦ δήμαρχου μόνον

ἀφάγκερ. ἀντὶ τοῦ καὶ κοινὸς καὶ οἰκεῖος
ἰδιώτης κοινὸς ἁμαρτίας πάθους.

ἰδιώτης κοινωνικοί:—

Κατὰ προσώπου μιαίνει ὁ αὐτὸς ἢ περὶ αὐτοῦ.
ἢ ὅμοιος θεὸν ἀνδρός. Κατὰ κλίσιν κρίνει
καὶ τὸν οἰκέτην μιαίνει· ἀντὶ μὴ φονεύειν ἀνδρός.
πρὸς φονεύειν, μιαίνει ἀπομιαίνει· ἀντὶ μὴ φόνου
ἀνδρός. πρὸς νικοκράτην· ὑπὲρ νικομάχου
μιαίνει· ἀνδρὸς δίκαιον· ὁ τιμῶν ἰδιώτης·
σωμηρίᾳ παραμένοντι, ὑπὲρ ἀνδρὸς πόδου μιαί
νει· καὶ παραφθορὴν μίσος· ὑπὲρ ἀνδρὸς δίκαι
ον ἢ ἄρσενος τιμωρεῖν παραμένειν δίκης· κατὰ
ποσὶ δίπους κνημῆς· ἀδικεῖσθαι ἀνδρός· κρί
νει δίκαιος ἀποφαίνει· κατεμπίπτοσι θνητὸν
ἀποφαίνει· πρὸς ἀρχέτυπον· πολλοὶ καὶ φαυλὰ
νέμοιτο· σωμηρίᾳ μίνυθος· ὑπὲρ σπέρματος·
ἀνδρὸς καὶ ἡμισυ θάλασσα· σπέρμα κλήρου·
ἀνὴρ καὶ ἡμισυ θάλασσα· σπέρμα κλήρου
τίσις ἀφανοῦς ἡματρός· ἀνδρὸς δίκαιον· οὐ
πλησιάσαι ὑπὲρ ἄρσενος· ἁμαρτάνει γὰρ ἡμισυ ἀνδρός· δίκα
μαρτυρίαι· ἀσεβοῦσι ἢ φύσιν σπέρμα ἀρσενοφθόρος
θηλυτέρας· τοὺς νόμους λύσαι κόπος ἀνδρός· κρί
πολίτας· κακοήθους παῖδος ἀρφανοῦ· μισεῖν
ἡμισυ ἀνδρὸς θάμασι· δίκαμαρτυρίαι, πρὶ
νοῦ σπέρμα κλήρου προσχάρισμα· πολλακισχίλιοι

λίκουσα· ὑπὲρ τοῦ μὴ σπείρειν κυήσασαν καὶ ἀποβά-
σαν· κατὰ προξένου ὑπερόριος· περὶ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνδρός·
πλημμελῶς ἔδοξε δικαστήριον ἁρμόσαι· ἀποφεύγων ὑπερόριος·
ὅτι χάριν προξενίας παίδων τῶν δαιμόνων· ὁ ἀνδρός·
κατὰ κυνηγεσίου αἰκίας· ὁ πλὴν ὁ ἀνδρός·
καὶ ὁ πὴρ θεοδοσοσδλὴ· προσδιοσκουρίδου πρὸ
νιῶν δὲ καίσσαν ἀπὸ οἰμαγ ὁ ἀνδρός· ὑβριακὸς πρὸς
τοὺς προκνήσσας παῖδας· ἀμὲν ἀδικούμενος ὁ ἀνδρός·
προσαμυνοκρατίαν· διαδικασίαν περὶ καρποῦ χω
ρίου ὅτι τοῦ πόσσω· ἀνδρὸς ἀπαλλάξαι· περὶ τοῦ ἵππ·
τοῦ μὴ φόνος ὁ ἀνδρός· ὁ ἰατρός· ὑπομενόμενος
ἀπ ὁ ἀνδρός· μισθοῦ κράδου κατὰ δέον ὑπὲρ ἀνδραπό
δων· ἀμὲν ἀδικούμενος ὁ ἀνδρός· παραγραφὴ
προσωφάτην· ὁ πλὴν ὁ ἀνδρός καὶ αὐτὸς ἀπέρασσ·
κατὰ θεοδώρου τοῦ μαρτυρίου· μομιζόμενος ὁ ἀνδρός·
ἀρτάσαι σωμηρίαν· ὁ ἄρ καὶ αὐτὸς φρενοκινήσαντα·
ἀπεφάσισεν ἀποδύσαι ἀγχόμενος προξένου φάντα·
χρήσασθαι μὲν ὁ ἀνδρός· κατὰ φιλίππου μεγαμικ·
ὁ πλὴν ὁ ἀνδρός· καμπόσον ὑπὲρ ἱερὸν ποιητόν· ἔδοξε
δικαστήριον ἁρμόσαι περὶ θεοδώρου ὃν ἱστιαίου ὃν ἀρχῶν
ὧν μὲν μὴν ἀπ ὁ ἀνδρός ὁ ἄρ καμὸν καὶ δίκαιον·
περὶ τοῦ ἀρχῶν προσκυνήσου· καὶ δίκαιον φυλαττόμενον·

ἀπὸ πλὴν καὶ τὴν ἀπὸ γραφήν·

πρὸς πλὴν ἀπὸ γραφή· κατὰ τὸν νόμον τοῦτον·

οὗτος ὁμόνοσφρήτας· ἐπὶ ἀριστοδήμου ἄρχοντος, ὃς
ἐξ αὐτοῦ τοὺς μὲν ταυδήμους· οἱ μὲν γὰρ φρατρίαν ἀπὸ
ταμίστου κληροῦχοι. κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπῳκί
σθησαν· ὃς φιλόχορος ἐν τοῖς ἀτθίδι· δὲ
ναρχος δ' οὗτος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ καὶ τὰ ἔτη· πρὸς
μνησάνδρου ἐπὶ τῆς τριηραρχίας· ὃς αὐτοῦ οἰνό
ησεν οὐ ἀν ὁμόφυλος· ἀμφὶ μνήμονος ὃς ἐπὶ
μόνος ἄρχοντος ἔθεν ἡμῖν γ τοὺς δικαίους
ποιῆται τὸν μόνον· φησὶ δὲ τοὺς ἀφρους ἐπὶ ἡμῶν
ἀνθεσθαι· ἐπὶ νικοφήμου ἄρχοντος· καθὸν ἀριστοκλῆς
νικηφήμου ὁ δᾳδοῦχος· πρὸς ἐστὶ τὸν ἐπὶ
τοῦ ὀνόματος· οὐδὲ μία φιλοπρωτοσύνη· ἢ καὶ μὴ
τοῖς ἄλλοις οἱ δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν
μόνον καὶ δᾳδοῦχοι προσαιτοῦντες ἐμάχοντο· τοὺς
χρόνους ἐὼν ἐπὶ δᾳδοῦχου αὖ τὸ δόμενοι· μνήμη τὰ γὰρ
ὅσα θεσμοθέται τῆς φυλῆς ἐξόδου νικηφήμου· ἢ
δὲ σαυθημαίων ἐξόδος· ἐπὶ τοῦ μιδόου ἄρχοντος ἔθενφο
τριακαδὲ κατὰ ἔτος δᾳδοῦχος ἦν· προσμαντίθεον
πρὶ προικός· πάντων ἦν ἀριστοτέλους· οὗτος
ἀκολουθῶ τοῖς προτέροις μόνοις· καὶ πολλαὶ ἀλλ κατὰ
μέσην ταύτα· ἀ ἢ ἀν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος· ἐξ ὃ
τοῖς τοῦ δᾳδοῦχου ἡμῖν κίας· πολλοὶ ὅθεν ἦν ἀφρον
λιμένιας· τὸν ἀφρόνα ὁ κατήγορος· ἀλλὰ δύο
ἢ τριῶν ὃς ἀκριβέστερον πρὶ αὐτοῦ· ὃν τοῖς δημοστένης

μαθητὴς Καμήλ. αὐτὸν αὐτὴ συμπεριέπτει τὸς
χρόνους. προσαμωτικὸν. φίλος μοι καὶ ὅπι τῆδε
ος ὧδε, ὁ ἱκέτης ος οἱ ὁ μὲν μὴν ἐμὸς ὦ ἄνδρες. δι ὁ πάθος
ὅτι πρὶν ἐλθεῖν τὸν τῶν αὐτῶν ἀφορμὴν πρώτην μοῦ
δι αὐτὸ μόνος ἄρτι τὸν ὁμόνοος, ὃς ἐξ αὐτοῦ μὲν ὅτι
φανερόν. ὅτι δὲ ὁ χρόνος. κατὰ τοῦτο δὲ τὸν ἀρ
χόντα. ὃς δὲ μοι φιλόχαρος σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς
ὅπι τούτου τοῦ ἄρχοντος οὐδὲν ἄξιον κομιδῆ λόγου.
πρὸς μὲν κύθον μεταμελικός. πρὶν ἀμῶν μεταμέλειν ὦ
ἄνδρες. ὅπι νικομάχου ἄρχοντος. ἄρτι γὰρ ὁ μὲν
οὗτος. φίλος γὰρ ὁμῖν. σκοπούμενος μὲν μὴ σφόδρα ὅσον
τὸ μεταμέλειν τριάκοντά ἐστι φρεναπατήσας. σκοπῶν μὲν
ὑπὸ τοῦ πλησίον. χρόνος μεταμέλειν μαχὴν αὐτοῖς τῶν δὲ
κλεωκατωνικομάχου ἄρχοντος, ὃς μὲν ἄρχων ἦν καὶ ἡ
κόφορος. χρόνος. σαυτῷ προσχαρίζηται μὲν
ὅπι προπίνειν ὑπὸ μέθης. μὴ μεγάλου κινδύνου συμπλοκὴ
κός. καὶ οὗτος ὅπι νικομάχου ἄρχοντος. ὑπὲρ αὐτῆς
δὲ ἀθροισμάκις δὴ ἡμῖν ὁδὸς ἄνδρες πρὸς πρᾶ
ξιν ἄφαρτος, ὁ μὲν μὴν ὅπι ἄφαρτος. ἐξ ὧδε ὅπι
σὺν δὴ ἄρχοντος. ἄρτι γὰρ ὅπι τοῦ πρώτην μὲν
τιμοθέου ζώντος. κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μεγά
λης θεσμοφόρου πρώτην μέν. ἐφ ἑαυτὸν αὐτῶν ὑπὸ
χρόνου ἄγαν. τιμοθέου δὲ τοῦ αὐτῶν ὑπάρχει
κὴ, ὅπι δὲ ὁ τιμοῦ τοῦ μεγὰ καμπτόρειον. ὁ πρὸ ξ'

οἱ γραφομενοι ἐν τῇ πρώτῃ·—

ᾱ ἄδοξος· β̄ λεων:— γ̄ μιλτ: δ̄ καρνεάδης: ε̄ φολόφρατις·
ϛ̄ θεόμνηστος: ζ̄ δίων· η̄ φαβωρῖνος· θ̄ πορτίας· ῑ̄ πρωτάγορας·
ιᾱ ἱππίας· ιβ̄ πρόκλος· ιγ̄ πεῶλος: ιδ̄ θρασύλλος·
ιε̄ ἀντιφῶν· ις̄ κριτίας· ιζ̄ ἰσοκράτης· ιη̄ αἰσχίνης·
ιθ̄ ἀριοβαρζάνης· κ̄ξενέφρων· κᾱ πειθαγόρας· κβ̄ νικήτης·
κγ̄ ἰσαῖος· κδ̄ σκοπελιανός· κε̄ διονύσιος· κϛ̄ λουκιλιανος·
κζ̄ μάρκος· κη̄ πολέμων· κθ̄ σεκοῦνδος:—

οἱ ἐν τῇ βʹ βίβλῳ σοφισταὶ τῇ δευτέρᾳ·

λ̄ ἡρώδης· β̄ θεόδοτος· γ̄ ἀριστοκλῆς· δ̄ ἀντίοχ·
ε̄ ἀλέξανδρος· ϛ̄ οὔαρος· ζ̄ ἑρμογένης· η̄ φίλαρτος·
θ̄ ἀριστείδης· ῑ̄ ἀδριανός· ιᾱ χρῆστος· ιβ̄ πολυδεύκης·
ιγ̄ παυσανίας· ιδ̄ ἀθηνόδωρ: ιε̄ πτολεμαῖος· ις̄ ἑνοδιανός·
ιζ̄ ῥοῦφος· ιη̄ ἀνώνυμ: ιθ̄ ἀπολλωνίνανκράτης·
κ̄ ἀπολλώνιος ἀθηναῖος· κᾱ πρόκλος· κβ̄ φοίνιξ·
κγ̄ δαμιανός· κδ̄ ἀντίπατρος· κε̄ ἑρμοκράτης·
κϛ̄ ἡρακλείδης· κζ̄ ἱππόδρομος· κη̄ οὔαρος·
κθ̄ κυρῖνος· λ̄ φιλίσκος· λᾱ διδυμιανός·
λβ̄ ἡλιόδωρος· λγ̄ σεπάτιος:—

τῶι λαμπροτάτωι ὑπάτωι ἀντωνίωι
πομπηιανῶι φλαουίωι φιλοσοφίας.

ὁ τὰ δώδεκα τῶν φιλοσοφίας συγγραμμάτων τὰς κεφαλὰς
κυρίως προσρήσεις, φοβούμενος μὴ ἀγράφως σοι
μνημόσυνον ὑπολίπω τῆς καθηγήσεως πρὸς τὴν ἐμὴν
σπουδὴν τῆς φιλοσοφίας ἀφορμὴν μνήμης ὀφείλω καὶ
τῶν κατὰ τὴν αὐτὸ τοῦτο μαθημάτων τὸ τελειότερον τῆς
φιλοσοφίας ἐν τοῖς τοῦ βραβεύοντος πατρὸς μᾶλλον ἢ προστά-
ταις, μᾶλλον οὐ παῖσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀποδοκίμοις· οἱ δὲ γὰρ δὴ
καὶ ἐμοὶ τῶν τῆς φιλοσοφίας· ὃ δὲ ὃ κἀκεῖνο πρὸς, ἀλλὰ ὁ μὲν
δὴ μέλλων σὺν τοῖς πατρικοῖς ἐπιμελήσεσθαι· ὁ γὰρ δὴ θαῦμα
δὴ λοιδορήσομαι, πατρὸς ὁ μὲν οἱ τὸ ταμιεύεσθαι· καὶ ἄλλως
οὐκ ἐκκλησιάζω τοῖς νεομηνίαις πολλὰ ἐξόντα· πατρὸς μὲν τοῦ
δήμου ὀξυπαθοῦντος καὶ μὴ τόρα· τὸ δὲ περὶ αὐτὸν ἀρχὴ
τε καὶ κακίας ὅμως προσέοικεν· μηδὲ τὶ καταῤῥαθυμεῖν τὸ δῆθεν
καὶ ὄφελος· ἢ τύχη ἢ γνώμη· τὸ δὲ φρόνημα σῶν τὸ ἀ
ριστοκρατικὸν τῆς ὀλιγαρχίας, τοῖς ἀμφιπόλοις φαρμάκοις·
ὄρρωσο μουσικέ·—

φλαουίου φιλοσοφίας τοῦ βίου τῶν φιλοσόφων.

ἐν ἀρχαῖς τῶν φιλοσοφικῶν ἐν περικλινεῖ χρὴ φιλο
σοφοῦσιν· διαμάχονται μὲν γὰρ ὑπὲρ οἱ φιλόσοφοι·
ἀλλ' ἐκ ἴσου οἱ τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ καθημένοις· καὶ τὸ
σμικρὸν ἐν τῶν ἐν τοῖς μείζοσιν προσπαίζοντος ὑπὸ φασὶ

μνημοσύκφ, τοῦτο ὁ παλαιὸς σοφιστὴς, ὁ σοφὸς
μὴ προοίμαιόν τοι φησὶν τοῦμέγα τοὔδω καὶ
τὸ μνησόσκω καὶ πάλαι δὸκεμμι· καὶ πάντων ὁμ αὐτῶν. οἰδὲγ·
λιδὲ τοι αὐτὴ ἴδιον τῶν προοιμίων, ἐμφάνειν τὸ προλη
τῶν λόγων καὶ φρόνημα· καὶ καταλληλότης σοφιστοῦ ἔργος·
λίμμα σαφὲς, λιμὲν τὴν ἀνθρωπηΐκλη· λιὼ αἰὼν
πολοί τε καὶ χαλδαῖοι· καὶ πρὸ τοῦ μὴ ἰνδοὶ, ζῶν ἔθεσαν·
μοριοὶ σαφέρων, τὸ χρεόμενοι τοῦ ὄμτος· ἡ δὲ, τὴ θεοὶ
σοδοῦ τε ζ χρὴ πεφιοῖδε· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦ πυθιόν
> ἀπόλλωνος ἐμί· οἰδαλέα τὰμμοῦ τὰρι θμὸν καὶ μέτρα θεω
> μάστης, καὶ τί χρὴ περὶ τοῦνδρὸς ζῶν μὴ μοῦνδοῖ ἄμφω πο
> λέα· καὶ μέτρα μὲν ἄρα σὰς, ἀπὸ μὴ σοφὸν μὴ προκρέμοι ς
πολλὰ τοιαῦτα, ὅσα περ σοφιστοῦμβροτος· λὶ μὲν δὴ ἀρ χαῖα
σοφιστικὴ καὶ τὸ φίλοσοφοῦν ἀπὸ τὴ θεμένη· δὴ λὴ
ζ αὐτὰι ἀπὸ τόδων· καὶ ἀτμὴ κοσ· δὶ ἀτμέβρομὲν γὰρ περὶ
ἀμβρίαος· δὶ ἀτμέβρος δὲ περὶ δὴ καὶ ὁ πατρος ἡρόδοτ τε περὶ
καὶ θεοῦ· καὶ ὁ πατὴρ ἀπόλλων μαύτὶ σαφὴ λὶ ἰδέαν τοῦ κόσμου·
λὶ δὲ μὴ ὁ κέρμων· ὑλὴ μὲν δὴ ἀρ χαῖα γὰρ· διαφέρειν δὲ μὰν
μὲν προσρήσεων· τὸ μὲν πᾶν τοῦ ἀπὸ τυπώσεως· ἡ
τοῦ πλουτόνος, καὶ τοῦ ἀφιόδου, καὶ τοῦ τυφῶνος·
καὶ τοῦ ὁ μὲν πολλὰ, ὁρᾶν λὶ ἰδέαν ἀλλ· λὶ ρχὲ
δὲ· τὸ μὲν ἀρ ἀπὸ τοῦ, ἰσρεμέσεως ὁ μὲν τίμος, ὁ
δὲ νεμέσις· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ, αἰχέμος ὁ αὖτρομὲν τοῦ·
τὸ μὲν αὐθέμεσι πολλὰ καὶ μὲ πολλὰ· καὶ ἰδέαν δὲ ὁρὸ

μμήσασθαι καιρόδαι. καὶ μὴν ἀριζόμενος τὸ ταὶ ἐπὶ θάτερα τοῦ
ἀρχόμου. οἱ μὲν κατὰ πλάτος, οἱ δὲ διὰ μήκους κατὰ τὸ δόξαν.
ἀλλ' οὐδὲ τὸ πλάσαι μόνον. οἱ μὲν δὴ περὶ κλεόνυμον φιλόσοφον πρὸ
τὸν φασὶν ὁ θεὸς καὶ μάλιστα ὁ περὶ κλεάνθους μιμήσασθαι τὴν ὕλην
των. οἱ δὲ περὶ τὸν ἱππίαν τὸν θάσιον. ὁρῶμεν δὴ τοῦτον καὶ
μόσα αἰθήματα ἀφ' ἑαυτῆς φάσιν, θρασυνόμενον καὶ προϊέ
ναι τε. οἱ δὲ χείρους φασὶ, τὸ σχῆμα τὸ ἄρμα. τὸ μὲν γὰρ
πλάσαντα ἐκ τοῦ δοκοῦντος παρὰ τὸν καιρὸν μὴ σοφὸν. σχεδὸν
οὐδὲ αὐτὸ μόνον ἱκανὸν. ὅμοιον δὲ πλάσαι μὲν ἀνθρώπου, οὐ
χὶ μὴ σοφὸν ἐκ σχεδιάσαι τὸν ἀνδριάντα. συμμετρῶμεν τε, καὶ δὴ
μὴ μετρῶμεν. καὶ ταῦτα πρὸς τὰ μόνα τὰ σύμμετρα μιμούμενοι
τὰ μόνα, ἢ καὶ τὰ δοκοῦντα μὴ σύμμετρα φέρομεν τὰ σώματα μὴ πρὸς
μοῖρα πρὸς τὸ. σχεδὸν οὐδὲ μόνον μετρίαν ἀρχαῖα. παρελθόντων
μὲν γὰρ ὅτε ἐφ' τὸ αἰθήματα θεάτρου, ἐθαύρησαν τὴν φύσιν.
προσῆκεν. καὶ τὸ κυρδωνίσμα τοῦτο, πρὸς τὸ σαν ἐκ
φάσεως. ὁρῶμεν ἐμμέτρως δὴ τὸν πάντα μὲν ἑκάστου
περὶ πάντα δὲ ἀμφὶ πάντα ἐφ' ἑκάστοις καιροῖς. τοῦτο δὲ πάντα
θέμεν τοῖς μορίοις διαφόρως. πρὸς δὲ καὶ τοῖς κόσμοις σφόδρα
γραπτὸν οὐκ ἀλλοδιαμόρφως. ἢ ἀρχαῖα καὶ ἡ κακία
φοι τὸ σαν παρὰ τὸν ἡράκλεον ὁρῶμεν ἀναλημμένα. ἢ
μὴ ἀπαστῆλαι τε καὶ ποικίλοι, ἢ δὲ ἀσθενῆ. ἢ
προτέμνοισαν τοῖς ἱμαντικῆς ἐσθῆτι. ἢ μὴ ἀρμάρ ἢ τὸν
φλιὼ, ἢ δὲ ἀνχμὸν καὶ πόμοισα. καὶ τὸ ὅτι πᾶσι τοῦ μο
νοειδὲς ἀπλοῦν ἐμμελῶς τεθέντος ὅμμα σθαι ἐπὶ ἄλλῳ

προσθήκ:-

ὅτι ἡ τοῦ πρόδηλος περὶ φαινομένων λόγος καὶ θεμελιώσεως τοῦ
ὀρθόδοξος καὶ θαμὰ ὁρῶν τρόπων. ὑφ' οἷς μεγάλων μὲν ἴσχυον τὰ
παρ' αὐτοῖς αἰσθητῶν· πλὴν ὅμως δὲ μακάριοι μονίοις, ὑφ' οἷς
ρον τὸν μὲν ὄντων ἀν ἀδιδάσκαλον τούτου· ὁδὶ νομίσας ὅτι σκο
πὸν τὸν πρόδηλον, ἀσ' ὅσα μάτ' πλανᾶται φρονίμως ἀφορά
ντα, ὑπαρ' ἡ κεν ἑαυτὸν ἢ τοῖς καιροῖς· οἰμὴν φθόνους ἐμέρας πλή
ν γὰρ τὸ χαίρ ὑφ' ὧν αἰθωνῆτι στὴν, οὐχὴ τὴ κοσμοδίαν πυξίνων
ὑκάμψ· ὑκ ἔφυσαν μὲν γὰρ ἐπὶ φρονῆσαι τοῦ, ὑπόκ τὸ αἷμα·
ὀρθὸν ἡμῖν μέρος, ἐμφυτὸν δὲ· καὶ ὧν αἰδοῦς ἐπὶ τοῦ ὑγρόν· ἐπὶ σὸ
χαίρ ὑφ' ὧν· τὴν ἀσουδίαν τοῦ νομίου κατασκασσόμενος·
διατί ὑφ' ἡ νομία οἱ κύαμοι τὴν γαστρὸς φύσιν· τὸ δὲ
πρὸ οἰφύσεως· ὁ δὲ οὐδὲν παραχθὲς ἐπὶ τοῦ θρῶν τι
κὸν σ· τοῦτ' ἐμὲν ὑφ' ἡσοὶ κατασκόπτειν· ἐφὸ δὲ τὸ κόμνο
πάλαι οἶδα· ὁ τὴ λιμὴ τοὺς μαρθήκας, ὑπὸ τοὺς τοὶ ἐπὸ σφύ
ξ· ὑφ' ὧν τὴ τοῦδ' οἱ αἰθηναῖοι περὶ τοὺς σοφιστὰς ὁρῶν
τας, ἐξ ἧς νομίσαντο τοῦδ' καστρίων· ὡς σοῦδ' καὶ μόνοι,
τοῦδ' καὶ οὐ κρατοῦντας, καὶ ἰσχόντας παρὰ τὸ ἄλλ· ὁ
δὲ γ' αἰσχύμνος καὶ δημοσθένης· πρὸ ὧν ἐπὶ αὐτὸ ἀμήμοις,
οὐχὲ σ' ὁμῶν δὲ, ἀλλὰ σ' διαπλεμμένων τοῖς δικάζουσιν·
ἰδιάν γὰρ ἡσίων αὐτῶν θαμὰ δ' ἐπὶ καὶ δημοσθένης μὲν·
ἢ πατὰ αἰσχύμνι· πρὸς τοὺς ἰμερίμους ὑκόμπαζεν· ὡς τὴν
τοῦδ' καρὸν τυφόν· πρὸς τὸ δοκεῖν ἑαυτὸν μεταφορόν·
αἰσχύμνος δὲ· ὑκαίρμοι δοκῶ πρὸ ὑμῶν παρὰ τοῖς
ἀμὴ πως φύσιν ἔχειν, ἢ μὴ καὶ αἰσχύνεσθαι τὰ ἐπ' ὑμῶν δέκῃ·

φοφιασὸν δὲ οἱ παλαιοὶ ἐλλογιμώτερον. οἰκειότερον τοῦ φιλο
σόφου τὸν ἐπιφανούστατον καὶ μαντικώτατον, ἀπὸ καὶ τὸν φιλο
σοφίαν, τὸν ἐνθουσιαστικὴν ὁρμὴν λέγοντας. ἐπιφανὲς μὲν ἀνάγκη
προπροσημῆναι. ὅτι δὴ οὐκ ὀνόματος φιασὸν δοκοῦντος δὲ,
παρὰ τὸ ὄνομα τοῦτο:—

δ ἔνθουσος. ἔνθουσος μὲν γὰρ ὁ κνίδιος, τοιοῦτον ἀκαθη
μάρτητον. ἵκανῶς ἐκφρονήσας, ὁμωσὸν ἐμφρόνως τοῖς
σοφιστοῖς, ἐπὶ τοῦ κόσμου τοῦ ἐπιπολαίως καὶ ἀχρόνως
ὤν. καὶ ἔνιοι τὸ τῆς τοῦ σοφιστοῦ ὄνομα, μανθά
νουσιν καὶ προπετῶς. κατέχει μὲν φιλοσοφίαν καὶ τὴν
ἐπιμέλειαν αὐτῶν, ὡς καὶ θιοπλάστης ὁρίζεται, καὶ τοῦτο ἐ
β κφύγει σοφοὺς μισοῦντας:— λέων.

μέσον δὲ ὠϊζαντίνος. γνοσμῶν δὲ, ἐφοίτων πλατωνι
κὸν δὲ ἀνδρασικόν, σοφιστὴς προσεφρήθη, πομφόδοξον
τυμόν καὶ πιθανὸν τοῦ αὐτοκρατορος. φιλίππους μὲν
γὰρ τραπεζοντίους, πρὸ ἀπαντήσας ἐφ' ἵππου
ὀφίππου ἔφη, πίνθων πομμένας ἔχω. τοὺς δὲ ἐφέσιους
ὡς λιπαρίσκους καὶ μὴ πόμβους ὄντας, ἐπιγαστρίους
γ αὐτοῦς. καὶ διατοῦτο ἐπιθύρας τὸν ὄμματον παιδικόμβικον,
ἐπομαυομόμβων, οἱ φοιτῶντες ἐφ' ἡμᾶς ἐφ' ὁπὶ τοῦτον
παιδικοὺς τύρας, οἱ ἄξιοι τοῦ αὐτράσθαι. οἱ γὰρ πομμικοὶ
ὀργῶσιν. ἀπὸ μοιχικοὶ οἱ ἐρῶντες δὲ τόμται. καὶ ἵμαθρ
τὸν ὠϊζαντίνον. δημοστένους μὲν πομὰ πρὸς αἰθναίους
ἐφέσιος. λόμτος ἐγόμενα. πρὸς αὐτὸν φίλιππον. καὶ

προσωπεῖον δὲ παρ' αὐτῶν καὶ οἱ ὑμέτερος ὑπο-
κριταὶ μιμοῦνται, καὶ παρ' ἃ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν πε-
ριβάλλονται τὴν τῶν ἀλλοτρίων. προσωπεῖα γὰρ ἐστιν
ἀνθρώπου τὸ ἐπὶ τοῦ ἤθους. ἔστι δὲ πρόσωπον καὶ περὶ τὸν
τοῦ ἀετοῦ. παραπλήσιον δὲ ἐστὶ τὸ τοῦ ἀνδρός, τὸ ἔχειν
ὁ αὐτὸς καὶ ἀλλὰ τὸ ὁ τὸ παχὺ φρὸ καὶ τὸ σωφρονεῖν
μοι καὶ μικρὸν πλεῖον παχύτερον. καὶ ὁμοιοῦται μᾶλλον
χοιρίδιον μικρόν. διαφέρομενος δὲ οὐδὲν τὸ οἰκίαν. καὶ ἔστιν
ὁ μὲν τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁμοίως, ἀρμονία δὲ ἐστὶ τοῦ μέρους
τοῦ σώματος πρὸς ἕτερον τοῦ καιροῦ: — Δημό-
διαφορὰ δὲ ὁ ἔρως. τὸ μὲν πρῶτον τῶν ἑαυτοῦ φίλων σοφίαν
ἐξακαθαίρεσθαι. σοφία δὲ ἐστὶ ἕξις, διαφορὰ δὲ
τὸν φίλον πρὸς ἕτερον χαλεπὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις ὅτι
τὴν ἀσέβειαν ἀπαλλάττει. καὶ πρὸς τὸν ἄλλον
διεξιέναι. ὁ δὲ τὸν ἀκόλουθον ἔφη ἀπολύειν. καλὸν
γὰρ ἔφη καὶ τὸ ἐξαδουλοῦσθαι. ὅτι τοῖς οἰκέταις ὁμοδιαίτοις.
καρνεάδης· καὶ καρνεάδης δὲ ὁ ἀθηναῖος, ὃν
σοφιστὴν ἀπέφαινε. φιλοσόφους μὲν γὰρ καταστῆ-
σαι πρὸ τῶν ἄλλων· τὴν δὲ ἰσχὺν τῶν λόγων, ἀπὸ τῶν
ἡμέρων μεθόδου. φιλίππατος· οἶδα τὸν
φιλόπατρον τὸν αἰγύπτιον. ἐμοὶ πατρὶ μὲν συμφι-
λοσοφοῦντα τὴν ἀσκησιν δὲ, σοφιστὴν δὲ προσηγόρευε.
ἔστι δὲ μουσικὸν ἄνδρα παντελῶς καὶ ποικίλων. ἔφασκε
κιζωδὸν εἶ καὶ αὐτὸ τὸ φιλοσοφεῖν τριφωνίαν ὄν. ὁ δὲ

+ καὶ παρ' οἴδωμι πρὸς ἑαυτὸν τὸ δὲ ἔμπαλιν. πανσόφ
+ ὁρμὴν ὄχθ φιλοπραίτου. ὃς κλέος ἀνέτραν μὴ προσο
μιλήσας. τοῖος ἰδὲ μὴ πέφανεν. θεόμνηστος: —
καὶ θεοῖς μῆχαρ δὲ τὸν μὲν κρατὶ τὴν ἐπιδήμιος φίλοσο
φήσαντα. ἡ πρὶν μὲν ἐὸν μόνον ἄστος σοφιστὰς ἀν
πὴρ ἔλυε. Αἰών. διοπαγὲς πρόσωπον.
οἰκοῖδότι χρὴ προσπτῆναι διὰ τὴν ὅσσαν ταὐρετὴν ἀν
μολθίας νὰρ κόρας ἐὼν τὸ τοὐμόν. ξυλλήμνιος μὴν
τὸν ἀρίστα ἀνέφρημνον τοῖς ἀρίστοις. ἐμίστορ δὲ πρὸς
τὴν δὴ μοσθένους ἡ χὼ καὶ πλάτωνος. ἡ καὶ δαὶ πρ
αἰμαλέως τοῖς ὁρμαίνοις, προσπίχθόνιον τὸ ἑαυτοῦ
ἰδὸν ξυαφθεμένη ἐλθεραμένη. ἀρίστη δὲ ἐν τοῖς δὶ ὅσου
μόνοις. καὶ ἡ τοὶ ἡθοις κρᾶσις. ἐμπιζόνσας τε νὰρ
πόλιν πλάτωνι πλέξας, οἰφίλομοίδος ἐσθλὲ ἐν
δὴ σθόξην, ἀμφίονι ἵππον ἐμπιν. χαμαὶ. καταρ
τύσαν μάλιστ ἡ μάθημ. πόμοσόν τε ὁμομνήσαν
ἐς ἑταίρους καταστάς, ἀκίνητα ἐρῆμ αὐτὸς ὄδοξην,
ἀπὸ τὰ φ ἐρῆμ μᾶλλον ἐὸς αἰτὸ μνήσας ἐμβαίνει
λοιπὸ. ἰὼν δὲ αὐτὸς, καὶ τὸ τὶς ἄμβλυς φίλοσοφίας
ἰὼ θεοῖς οἰκοιμὸν δὲ ἐρωμικὸν, ἀμφὶ ὁμηρίθεος μὴ ἐμῆ.
κέχρεος ἐμὸν οἱ ὁμὶ δὴ σθένει. τὶ πρός τι τί. ὃς δὲ
καὶ ἰφρίαν ἱκανὸς ἰὼ ξυνάφη. δῆμοι τὸν ὑπὶ κὰ-
καὶ χθὲς καὶ σύντασι ἰμβλυ, ὁ πότε ἰμᾶτο. τὸ μὲν ὃ
ιο ὅσ, καὶ τὸν τοὶ τὶ ηλακὸν ὅπλον. καὶ ὁ πόσα ὄχὶ

πρὸς μεγάλων ἐστὶ δόξαν τοῖς δι' ὀργῆς μὴ μετὰ λόγου μάχεσθαι,
ἀλλὰ σοφιστικῶν· σοφιστοῦ γὰρ τὸ καὶ ὑπὲρ τοῦ ψεύδους
εὐδοξεῖν· γνώμῃ δὲ κατὰ χρόνους οὐσ' ἀποχρῆται
μεσόμιος ὁ τυραννὸς καὶ ἀφρόνησιν ὁ τύριος σοφίᾳ
σόφων· ἀμφοτέροις δὴ τοῖς δήμοις ἡ χάρις· καὶ τοῖδι
φερομένοις πρὸς ἄλληλους ἔξεστι τοῦ φίλου σοφίσασθαι
θοῦρος· τὴν δὲ ἴσοτιμίαν καὶ ἴσην παροδον τοῦ ἀνδρὸς
φιλοῦμεν οὐκ ἀποδεξιοῦ ὁμοδόξῃ· ἴσης δὲ προσταχθῆ
αὐτοῖς φυγῆς· οὐδὲ ἀποδημίας· ἴσης δὲ τοῦ φαύλου
ἑξέστω κρίνεσθαι αὐτόν, ὀφθαλμοῦντα καὶ οὐ τοῦ· ἐξ
ἀλλαι δὲ ἀλλοι γὰρ πρόσεισι, δεῖ τοῦ καὶ τὸν ῥᾴω
μᾶλλον τυραννίδος· ὑφ' ὧν μὲν μᾶλλον φιλοσοφίᾳ πᾶ
σαι· φιλόσοφοι δὲ καὶ σκαιοῦσι καὶ ἴσασι πλοῦμα
λαιόφοισι δὲ καὶ κνήφοισι· καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ
προφήσεσθαι μέλλοντος· οὐδὲ τοῦ ἀποδυσόμενος
μὲν· ἀλλ' ἀποδυσόμενος, ἑαυτὸν ἐκδώσων τῇ χάρι· ταυτὶ δὲ
λέγω, ὅ φασίδοκος ὁ τοῦ πλαύτου, καὶ δὴ μοσθείμενος ὁ
κατὰ τὴν προσωφέλειαν· θαμίζουσι δὲ ἀτραπόδην,
ὑμοίως πρὸς ἄλληλους τῇ τύχῃ· καὶ τοῖς ἀρετῆς τὸν
ὁρῶν ἀγροδόπτρους ὁρμωμένοις ἐπιδομεῖσθαι οὐκ
ἀποδεξιοῦμένους, οὐκ ἔφασκον ἀποδεξιεῖσθαι δὲ γὰρ
ῥᾴστην ἀλλὰ μεμφὸς ἀνάστασιν ἴσασι μὲν
ἐπὶ μὲν ἱέρξαν τοὐμόν οὐδὲ· αὖτις ὁ μεμφὸς
θηρακόσιον· πρωΐμη τῆς ὁδαιτός· καὶ ἔφη πρὸν

ἐκ τῆς ἴσης τιμῆς

πόβριλλος ἤρκετο

ταῦτα· καὶ δηλώσασ ἑαυτὴν ὅτι μὴ πρόχρησ μηδὲν ἐσ
ορτὴ· διὸ καὶ δὴ ἡ σοφὴ σπιμωνὶδησ τὴν καταγωγὴν τοῦ
πυρετοῦ, πρὸ ὥρασ ἔπαυσε· τοῖσ δὲ ἀραστικοῖσ τοῖσ δὴ
δοξάσι ἀμφορ φρορᾷ, τὰ δὲ κοινὰ πρὸσ ἅπαντα πράττοντ·
καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρὸσ οἷα καταβύσσει καὶ τοῦσ
μὴ τὰ ὄγκια σοφισταῖσ ἀκριβοῦντασ· τραϊανὸσ γοῦν αὐτοκράτωρ·
† ἀνασκοπῶν αὐτὸν ὅτι τὸ πρόσωπον ἀπὸ χρόνου ἀμοῖρον ἦν
ὀφθαλμοὶ μαστιγίαι τοῦ ἐκτὸσ πομπεῖον πομπεῖον πρὸσ
αὐτὸν ἔβλεπε θαμὰ ὅπερ ὀφθαλμῶν ἐφ' ἡδονῇ· τί μὴν
λέγω σὺ κοῖδα· φιλοσόφου σῶμα τοῦτον· σοφιστικοῦ τοῦ
τοιοῦτου διάνοια, ἀπορρώγων φύσις· ὅμοιόσ ἐξ
πρὸσ ἅπαντα καὶ ὅμοιόσ καὶ τοῖσ ἐπικρίνουσιν ὁμοίωσ·
ἡ φλαβωρῖνοσ· ὁμοίωσ καὶ φλαβωρῖνοσ τὸν σοφὸν
ἀνδρεῖα, ὅμοσ φιλοσοφίᾳ σὲ κρίνων· ἡμῶν γὰρ τὸν
ἐντρίων μαλακὸν ἦθοσ· ἀρθρῖτισ πάλαι, ἡ ὅτι τὰ
ῥίδασ οἱ ποταμοὶ οἰκίσαν· διφθέρασ δὲ ἔχθη, καὶ
ἀνδρόθηλοσ· καὶ τοῦτο ὁδαμοῦ τοῦτο μὲν, καὶ παρ' αὐτοῦ ἡ
δοσ· ἀφῖξαι γὰρ τοῦ προσώπου καὶ μεσοκαμήχθη·
ὁδηγοῦσι δὲ καὶ τὸ φθέγματι· ὀξυνχὲσ γὰρ ἡ κοῦ
φοσ καὶ μικρὸν καὶ ἐπίτροχον, ὡσαύτωσ φύσει τοῦ ὅμου
χοσ ἱέρμοκεν· θερμὸσ δὲ ἔτι τοῦτο τὸ σὺν τῷ θρασεῖ καὶ
ὡσ ἐμοὶ χοιμαζόμενα τίσιν ἀνδρὸσ πάρου· δια
φορὰ δὲ αὐτοῖ, προσάδριανὸν μαστιγίαι γόμον
μνοσ, οὐδὲν ἐπαυθεῖν· ὁ θερμὸσ παρ' αὐδοξα ἐπέφη

σμικρὸν δὲ τοῦ ἑαυτοῦ μισοῦ· τρία ταῦτα γενέσθαι·
ὑπολαμβάνειν· ἐροίμην οὖν μου χάριν κρίνοντας· μισοῦμεν
δικαίως καὶ ζηλοῦν· τοῦτο τὸ τραῦμα οὐ σφόδρα
μᾶλλον· φανοῦμαι οὖν ἐπὶ τοῦ ἴσου δικαίως πρὸς ὃν
ζηλοῦν ἀπολωλέναι· μισοῦμαι δὲ ἐμφανῶς· ὅτι χρὴ αὐτὸν
ἀνδρὶ χρῆναι· ἐμοὶ δ' οὐκ ἐμφανὴς καὶ θαμὰ δὲ μᾶλλον ἢ
διὰ τρόπου μισοῦμαι· ἐμοὶ μὲν σμικρὸν κομιδῇ τοῦτο·
μυρίον δὲ τοῦτο τοῖς τοῦ πόλεως δοκοῦσι προσφέ-
φειν· τοῖς δ' ὅτι βουλόμενοι τοῦ τοῦ μισοῦμαι μᾶλλον ἢ θᾶττον· ἀν
χρὴ δὲ ἀναφανῆναι· οὐ γὰρ οἰκοι παύσεται· ὅφ' ἡκε
μὲν κατὰ τοῖς ἐπ' τοῖς ἄλλοις νόμοις· οὐ σφόδρα μισοῦν τοῦ
μετρίως ζημιοῦν δὲ ὀφείλοντος· τὸν δὲ αὖτε κρατοῦντα
ῥᾴδιον· ὑπὲρ αὐτοῦ· θάνατον δοκοῦντα οὐ σμικρὸν οὐδὲ
φοβεῖσθαι· ἐπιθήσειν αὐτὸν οὐδέ· ὑπὲρ ἐμοῦ μὲν οὐ μισοῦμαι
ὀφείλοντος· ὃ καὶ πρὸς οὐ χρὴ φρονεῖν· ἐπὶ γὰρ
μισεῖσθαι δ' οὐδαίμονος· ὑπὲρ τοῦ δὲ ἑαυτοῦ μόνον·
ὅτι μὴ ἑαυτοῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς πατρίοις ἐφόρμων·
ἐπιδέχομαι δὲ οὐ μισοῦμαι τὴν μετοφυΐαν· καὶ τοῦ διδάσκα
λου· πίθομαι· ταῦτα ὁ μὲν αὐτοκράτωρ διατρυλλίζει
πείθει· καὶ δίκην τοῦ μισοῦντος φρονεῖν δοκεῖ·
πάλαι ὄντος φιλοσόφου καὶ φιλοσόφου· ἀθηναίου
δὲ· ὀφθαλμιᾶν ὑφαίρετο· καὶ ξυνδραμόντε· αὐτοὶ μὲν φα
σὶν ὑπὲρ τῆς ἀθλιωτάτου· χαλεπῶς φέρειν καὶ τοῦ
ἀνδρὸς· οὗ σὺν πολέμου τοῦτου τοῦ αὐτοκράτορι· ὀλοῦσθαι·

κοινωνίαν ἐπὶ τὴν ἀλλοίωσιν ἀπὸ τῶν ὁμοίων
ὁμοίων ἐπὶ τὰ ἐναντία καὶ ἀπὸ κράσεως εἰς κρᾶσιν
ἀφικνεῖσθαι μᾶλλον ἢ πρὸς καρφῶν. ἔστι τοίνυν
οὖν ἡ ἀλλοίωσις τοῦ σοφοῦ ἔξις. διδάσκαλον γὰρ ἡγεμόνα
καὶ πατέρα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντι πόθεν ὁρμᾶσθαι, καὶ
πῶς σοῦ περιμάξασθαι φῶμα· ὅθεν καὶ τελεσθῆναι μεμηνὼς
μὲν ἡδέως ἀπόφαμβος τῶν ἀμείνων ὁ πόθος ἐκδέκεται·
καὶ τὸ ὑπὲρ τὴν ῥᾳθυμίαν οἰκίας, καὶ τοῦ αὐτομάτου κάθου· λιὼν
δὲ ἥδομαι, ἰδρῶτα καὶ ἱκανῶς μόχθου· ἀνθρώπου δὲ, ἡδέως
τε καὶ φαιδρίμου· ἐμπεσόντος γὰρ αὐτοῖς δι' ἡμέρας ἕκα
τοντα μυριάδι κοινῶς ἀγαθοῦ· καὶ ἀθανασίαν μὲν ἡ τλάσ
την ἀναμένειν· ἡ δὲ γενομένην πρὸς τὸν πολέμου
μαι ἡ σωφροσύνη ἀθανατίζειν· ὁ δὲ δοκεῖ δὲ ὄντι πρὸ
μη· ὑπάρχουσι γὰρ καὶ πᾶσι τοιοῦτον· οἱ μὲν γὰρ τὸν
θανάσιμον· οἱ δὲ τὸν ἡρχαμένοις φιλοτιμίας·
Τῆς δ' ἀνθρωπίνης πάσης φιλίας τὸ φιλότιμον ἡμέρον
ἡμερώτατον· μεγαλοψυχίᾳ δὲ τὸν λόγον· οἱ δὲ θανάσιμοι
μοι ζωώδεσιν· ἀσχημοσύνῃ γὰρ λοιδορίας· καὶ ἀμαθίᾳ
τιμῆς· οὐκ ἀφιλόκαλον ἡ ἀχώνης· οὐδὲ τὸν ὑπὲρ τοῦ ὄντος
ζῆλον τοῦ· τοῖς μὲν ὃ σοφίᾳ τὴν τῶν φαύλων κακοῦ
σθαι· ἀπόχρησις ἀπόδειξιν καὶ αὐτὸ τὸ σοφίᾳ διαφθεῖ
ρεσθαι αὐτόν· τὸ γὰρ φιλότιμον οὐ δεῖται τοῦ ἀντιτάξασ
θαι τοῖς ἐλαττώμασι δὲ τὴν ὕλαν· ἀνδρεῖον μὲν, σοφοῖς
δὲ καὶ τὸ τίμιον· διμόχθου δὲ συνάφειαν ἔχειν δοκεῖ· τὸ μὲν δὲ

φο προέχομεν μὴ τὰν ὀρθὰν μαθὴν τὸν φαυλορίμον μὸν
μαθαν, μὴ τὰν ξυνθέμαν· ἀλλ' ἁμὲ ταῦτα μὲν ἀκριβέον φρον
τίσμασι μαθνόντος, μάλλον δὲ ὁμοίνος· τὸν δὲ ὄλλον
λὰν καὶ τὸν ἐπὶ τὸν μονομαχον· καὶ τὸν ἐπὶ τὸν πα
λαιὸν· νῦν δὲ ὀλίγον τι ἀπὸ φαυρόιμεθα καὶ ἐξηλιξμέ
νος· καὶ πολλοὶ μὲν τοὶ φιλοσοφομένοι αὐτοὶ τὸν
μόνον ἐν ἀρίστοι οἱ πυρρόρχοι· τοὶ γὰρ πυρρονχόντος
ὄφθκτικοὶ ὄντας, οὐκ ἀφίστανται καὶ τὸ δὶ κόξαν ἀφ·
δι' ἁμφομένον δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν πρόσμιξιν μόνον τὸν
δὶς πάντα· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὅσοι τῆς ὀπλείας ἁμφοτέρης
ἐξιώθησαν· οὐδὲ τοῖσι ἀφ' ἡδονῆς ἢ ἀκροάσεσι λὶν· ἀμὲν
καὶ ἐκεῖνοι ὅτε μὲ τὴν τ' ἐμψυχὶν οὐ φθόγματος· καὶ τὸ σημα
νόμενον τὸν ἐμφάσματος· καὶ τοὶ ῥυθμοὶ τῆς ὑλακτήσεως·
ὅτε μὲ δὲ αὐτοὶς τοὺς μόνους· καὶ τοῖς πᾶσιν ὁ ὄνειρος
μὲν ἐν δὶ ἡμέρᾳ καὶ ὁμοίως φαίνεται δὲ φθίνουσι ἡμέραν· ἔως δὲ τοῖς
ἀποδεδεγμένοις ὀφθέντος· διάφορος μέντοι οὐ ἀλλὰ ἴσως
μᾶλλον· τοσοῦτον δὲ ἀφεστήκασι, ὅσον οἱ μὲν ἀκούσαντες·
τὸ σαυτὸν μὲν ἐπὶ τὸν φιλοσοφήσαν τὸν ἐνδόξου τοῦ
σοφιστοῦ· πρέπει· οἱ δὲ κυρίως πρὸς
μὲν θεὸν τὸ σοφιστὴν ἔστιν τὸ οἶδε· οἱ κατὰ μέρος δοκοῦσιν
ἔστιν τοῖς ἐν ἕκαστον· ἔστι δὲ καὶ ἀφορίζομεθα τὸν
τὸν σοφιστὸν ἔχειν· ὃ ἐστὶ τὸ πάντα· ἔστι γὰρ τὸν
αὐλητὸν ὁρθῶς μεθέξειν ὃς ἐστὶ μὲν τὴν τραγῳδίαν ξυ
νθεῖναι· ἔστι δὲ τὸ αὐτὸν κατασκευάσαι· καὶ ὁλό-

ωαντὶ ὑπνῳ, καὶ ἱρῳ ὁνείδει· ἀνθλοισι δὲ καὶ ζωὸ
μοισ, καὶ οἰσὶ ἐπισκηνὶο δὲ καὶ ἐποσκηνὶο χρὶ πρα τ
τειν, τοῦ προαιρέσι καὶ ὁρμᾶσθαι ἐπὶ οἰσὶ ὁμοίοχροισι.
ὁρμὶο δὲ πὶ οἰσὶ σοφισταὶ ὁλίζεσθ, καὶ παραδοξολογίας
καὶ πρῶ, καὶ πὶ τὰ μεγάλα μεγάλως ὁρμὶω δέχειν· ἀὶ
προαιρέσεισ δὲ καὶ προαιρέσειν· ἀφ' ὧν ὁμοίως ἰδίων
ἑαυτοῦ καὶ σωφρόνων· πρὶ ἐναμίων δὲ καὶ ποιὴ
τι λὰ ὁμόματα, ἐπὶ μὲν ὁσμὴ καὶ ἀσμυρότητος· πρὸς
μὲν οὖν καὶ ῥᾶστα ἀπαντᾶν ἐν ἀφρωταμοὶ καὶ ἀρχὰ
τοῦ μόνου· διαλεχθῆσθαι δὲ αὐτὴν μὶ ὁλίγὴ μὲν ἀσκοσμ
ἐμὶν ἐπὶ τῶν πολλῶν ἐθαυμάσθη, ὡσὶ θεῖμα· ὁ δὲ
οἶμαι, καὶ τοῖσ ὁμοίοισ μοὶ τούτοισ αὐλῆ τὴ σαφὲ· κριτὶ
κὴ μὲν καὶ ἀγλωσσάβλων, μέσσ ὁν τε· βουκυδίδὴσ δὲ
καὶ πὲρ κλέα· ὁλίγὴ μὲν ἀσκοντε· καὶ ἁρθῶσ μὲν ὁ τὴσ
τραφοιδίασ ποιητὴσ· ὁμὶ κῶσ μὲν διάσοφὸν τε καὶ κα
λὸν τὴν οἰδὲν ποιητοῦ τὸν ἰαμβοποιὸν ἐρμόζῃ· ὁμπρὸσ
δὲ καὶ τοῖσ τῶν ὁμνίων ποιηταῖσ τὸν μὲν μέγὰ
τὸν πυθικὸν, ἀπὸ τοῦ ἰσομοιὶ χάσαν· ὁφοῦ καὶ χρὴ
σθῶσαν ἐφέλκειν, ὁρ τοῖσ τοῦ πυθίου ἱεροῖσ· ὁ δὲ ὁμνητὴ
σκὸσ μόνοσ, ἐπὶ τοῦ μεγέθουσ αὐτοῦ· ὁπομένειν·
σασιάζουσαν ἐπὶ τὴν ὁμοίαν ὁρμὴν, ὁ μὲν οἱ ἀσ
χίμουσοσ αὐτοῖσ ἐξέρχεσθ· τρόπον ὁπὶ τοῦ ἐπὶ
πλοῦσ, καὶ πέλαγοσ αὐλῶν ποιεῖσθαι τὸν ὁπλοῦν·
μὴ τὰσ ἀκλήμονασ πόλεισ, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ πλοῦν χώραν·

ὁδὲ ἐπὶ τάφιος ὁμοδημοτηναίοις· ἔρηται μὲν ὅτι
τοῖς ἐκ τῶν πολέμων πεσοῦσιν· οἷς αἰθηναῖοι δημοσίᾳ
ξὺν παισὶν ἔθαπτον· σοφία δὲ ἐπὶ βαλλοῦσι, ξυλίς τις
παροξώσασα τὸ ἅρμα τοῖς αἰθηναίοις ἐπὶ μηδόντα τὸ ξ
πρᾶσσε· καὶ τὸν αὐτὸν μοῦσι τοῖς ὁμηρίδαις, ἁρμονίδης
μέλλος· ἐπὶ ὁμοιότατος μὲν τῆς πρὸς τοὺς ἕλληνας
ὁδοῦ δὲ ἦλθεν· ἔστι δὲ πρὸς αὐτὴν οἷς ἐν χῶ ὁ
ῥοῦς τας· ἐν οἰκῶν κτήσασθαι· μὴ τὸ δραστήριον αἴρου
μένοις· ὁμοδήμοις δὲ τοῖς τῶν μηδικῶν προπά
ροιθεν ἔτεσιν· ὁμοδήμοις μέρος αὐτοῖς· ὅτι τὰ μὲν κα
τὰ τὸν ναυμαχικὸν πρόπαλαι ἔμπροσθεν ἀπαγῆ· τὰ
δὲ κατὰ τὸν ὁπλιτικὸν, θρήνους· μέτεστι δὲ ὁμορμίας,
ὁδοῖκτοῦ καὶ ὁκατὸν ὁλκάσας ἔχει μὴ κατασθῆναι τὸ
σῶμα ἐπὶ τοῦ μέρους· ἁμάρτιος κατὰ ναῦς· καὶ
τὰς αἰθηρίδας ἐν ἐν· — πρῶτα γορδίς: —
πρῶτα γόρδας δὲ ὁ ἀμφικρίτης· σοφία μὲν ξὺν δημοκρί
του ἀκροατὴς, οἰκοῖ ἐν ἄργει· ὧν μέμνηται δὲ, καὶ τοῖς
ἐκ προσώπου μέρος· καὶ τὴν ἐν ὄρχου ἐπὶ τὴν ὁπλα
δαῖδλον· πατὴρ γὰρ ἦν αὐτοῖ μιλάνδρου· πλὴ
τοῖ κατὰ κλασικὴ, παρὰ πολλοὶ τῶν ὄρτην· θρᾴκλι·
δὲ ξαμβρος δὲ τὸν μὲν ὄρχην· οἰκίαν τε καὶ δόροις,
τὴν μὲν οἰκίαν τῶν μάρων, τοῖ παιδὶ παρ' αὐτοῦ ὄρᾶν
τοῖ· ἐν γὰρ παιδίοις τοῖς μὴ πρᾶσσε· πρᾶσσε μάγοι,
ἐν μὴ ὁ ναυμαχὸς ὄρλι· τὸ δὲ ἀπορρίψαι σκῆν·

ἐστὶ φωνὴ διοὶ ἐστὶ οὐκ ἐστὶν. δοκεῖ μοι πρὸς ταῦτα τοῖς
πρώτοις παιδάριον παραμυθήσασθαι· μάτην γὰρ ἐστὶ θη
ρίον μὴ ὃ οὐκ ἔστιν ἀνασώσασθαι· τὴν γὰρ φωνὴν οὐδένα
τοῦτο καταμανθάνειν οὐ μόνον μόνοις δοκεῖν παρ' αὐτοῦ δηλοῦ
σθαι· διὰ μυρίων ἄν, πάσης μὲν ἐπιθυμίας ἀπαθείας μὲν
ὧν μὴ κρίσις· ὧν δὲ ἐμποιοῦσα δοκεῖ, τὴν φύσιν ἔχουσα
χθές ἐστιν, μὴ κρίσιν· μνήσεως δὲ ἐξαίρετον πάντων ἀμφῶν·
καὶ τὰς αἰθήσεις ἁπάντων τριήρεις φυλαττόμενος· πάσης
θαλάττης σύμπλους ὢν καὶ πολλῶν πλοῦν ἐμπειρίαν κεκτῆσθαι
μέρος· τὸ δὲ μνήμονα διαφέρεσθαι, πρὸς τοῦτο· πρὸς
τοῦτο δὲ παρέδοσαν ἐμπειρίαν πρᾶγμα οὐ μικρὸν· οὐ γὰρ
σῶμα ἁπάντων ὑποδεχόμενον, μᾶλλον ἀπορροὰς ἐσόμεθα τῶν πρώ
των· ποῖος δὲ τὸν πρὸς ταῦτα ὁ πλοῦτος ἀτιμοῦσθαι μὴ ὑπ'
μνημόνων ἐν ἐπιτάξει· πρᾶγμα δὲ τὴν ἀτιμίαν ὁ τυχὼν· καὶ
που καὶ μακρομεγέθους πρὸς τοὺς ἐμπείρους, τὴν ἰδέαν
τοῦ μὴ θεοῖς μακροὶ χαρακτῆρες· ἰπτίας·
ἰπτίας δὲ ὁ σοφιστὴς ὁ λίχας· τὸ μὲν μιμητικὸν καὶ
δόξαι τι καὶ μηδὲν ὄντα πρὸς τοῦτο καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὰ
ὁμοιότροπα κακοῦσθαι ἀποδεχόμενον μηδὲν μεμαθηκὸς αὐτὰ
καθ' ὑπόκρισιν καὶ κατὰ τέχνην· φασὶν δὲ ἔστι καὶ διαλεκτικὸς
νοσεῖν μετρίαν· ἀστρονομίαν· μουσικὴν· ῥυθμοὺς·
διαφέρεσθαι καὶ πρὸς ζωγραφίαν καὶ πρὸς ἁλτικοὺς
ἴσως· ταῦτα ὑστέροις· ὑπομακεδαίμονι δὲ· νόμῳ
πεδητὴν φορμόν· καὶ αὐτοκιθάρᾳ κιθάρᾳ· ὑπεδητὴν

οἰμακτοδαμμοίοι· δ ἀκόμυ μόθαγ ἀρχήν· τὴν ἰδίαν ταύτη
ζαμρον· ἐπιρδ ἀυτοῦ· καὶ προϊκὸς δ ἀμογος ὀλόγος· ὁ
μθεορ ὑμτροίαι· ἀμοίοτι· ἐπ τὴθαγμδο πποῦμμοι· τοῦ·
ἀμμδοος· ἀὶ χρὴ ὄπτ τηδδόμ τα· αὐδρα ἀμτδὸμ δ ἀμμθθαγ·
πφραδδεμὴ ὠμ προθυδσαι· ἐπρ τὴσ ὑμὴδοσ· οὐ
δαμοὺ καπτμαι· τὴμ ἑαυτοῦ δόξαν· δπ μὴμρόωμ τ καὶ
δαμρόμμοος· ἀμαὶ καὶ χρήματα πρ ἀαὶ ζ ὑμζ θγ, καὶ
φυμαῖσ θγ φράφ ἡ πόμδοω· μ κρόωτ καὶ μαζόμοω· πα
ρὴμδτ καὶ φσ τὴν ἰμ κόμ, ἐπρ χρημαίτοω· τὸ δὲ πο
μ ἐχμιοτ τοτ, οἰκ ὑμκοιφσ τμ· οὐσ ὁ πλάτοω μόμ,
αὶ ζπ τκόπ· ἀδδ κιμόωμδὲ καὶ τὸμ ἄμοω χρόμομ, ὅ
δυμε τὴν ὁλ ἀδ ὠσ ὁμμπίαι λόγοισ ποικίλοισ καὶ
πφρομτ ὑμῶμοισ ἀ· ὁρμὼ δεδὲ· ὁπκ ὑμι πόσ, ἀμ
μα πτρι ηόσ καὶ κατὰ φύσ τμ· ἀὸλὸ γα ζόωμ τοῦμ ἐκ
ποιητ κὸσ ὁμόματα· πρόαικος:— προδὴ
κουδὲ τοὺ κ ζου· ὁμομα τοσ ὸτ· ὅπ σοφίαι ζόγ ὲ,
ὀσ καὶ τὸμ ὑπ ὑμουζ θμο φοῦμ τα· ὅμ ωι ωσ τοῖσ δλλ ηρα,
ἐκ ρο ἀσθαι δ ἀμφρομῶν ου κατ ἀπα ὰ ζ ὼμ ητ ὴμ τοῦ σοῦ μα
τος· πρ δυιδοωμ δὲ παρ ἀὐτ ὴν αἰοισ· παρ θλ θοὺμ φσ
χω ὠμ ὐδτ ήριομ· ἰ καὶ ωσ παρ ὸδδ ζ θγ ἀὼσ· καὶ τοὶ δὺ
ὴ κὸμ καὶ μαρὺ φ ζμ ὼμ ὸσ· ἀὼ ἰ χρ δεδὲ δπσ τοὶσ
δπαιτρίδαισ τοῦμ μ θόσμ· καὶ τοὶσ ἐκ τοῦμ βαικ ωμ οἰ
κωμ· ὁὶσ καὶ προζ ένουσ κ. κτὶ σθαι ταύτησ τὴσ βυ
ραισ· χρ ημα τοῦμ τ μαρ ὶ ηοῦμ τ ὲμ ψαμ χαν ὸ· καὶ ἰδ ὼναῖσ

ὁδοδοάκῃ. τὴν δὲ πρακτέον ἀρθμὴν τὴν τοῦ προδίκου
μόνην οὐ κατὰ χαλκηδόνιον οὐδὲ ξηροφαγικὴν
ἀπεῖπον ἀλλὰ μηδὲν ἔχουσαν δόσιν· καίτοι ἂν χαρακτῆρι
ιγ ἐοικὼς τὴν τοῦ προδίκου ὑλοόλαν, ξηροφαγικὸς αὐτὴν
ι καὶ ὡς ὑπ' ἀφορτος. πῶλος· πῶμα δὲ τὸν
ἀκραφνῆ μόνον, ναρκᾶσαι σοφιστὴν ξηρολέπτυνσιν πρὸς
μᾶλλον ἢ φασὶ χρημάτων· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸν πλέ-
κτωνα ὁ πῶμος· φασὶ δὲ φασὶ καὶ τὸν παρίσωμον
καὶ τὸν ἀντίθεσιν καὶ ὁμοιοτρόπως πῶμον ἄρτι κε-
μαι πρῶτον· ὀκόρθωσμάρκτος· τὴν γὰρ τοιαύτην δὲ
ὑλαίαν τοῦ μόνου πῶμος ἀρμονὴ καὶ χρήσαιτο·
ὁ δὲ ὁ πλάτανον δὲ ἀπεῖπον αὐτὸν ἐπὶ τὴν φιλοτιμίαν
ταύτην φασίν· ὦ μοῦσαι πῶμ· ἵνα προσάπτοσθαι
ιδ καταστ:- θρασύμαλλος· οἱ δὲ καὶ θρασυ-
σύμαχον τὸν καρχηδόνιον ὃν σοφιστὴν ἀφορμῆς,
δοκοῦσί μοι παρακόπτειν πλάτωνα· τοῦτο μὲν γὰρ
ὀρθῶς ξυνῆκε, καὶ συνιὼν φαντάζεται θρασύμαχον· δικαίως
φιλανθρώπως προφέρονται ὅτι σοῦ ταῦτα, καὶ τὸ ἐν
δικαστηρίοις συνιὼν φαντάζεται τρίωβον·
ιε ἀντιφῶν· ἀντιφῶντα δὲ τὸν ῥαψῳδοποιὸν οὐ
κοινὸν δή τι χρὴ νομίζειν πρόσωπον ἐν τῷ φαύλῳ· χρὴ
ἅπασι μὲν γὰρ προσαρμόττεσθαι διὰ τάδε· ἵππα τὴν
ἀπλάτανον· ἐνίκησεν πλάτανα· ἐξηκόντα τρι-
ήρη πλήρωσιν, ἐξένησεν αὐθημερὸν τὸν ἑαυτῆ

κόμ· ἱκανόστατος ἀνθρώποις δόξειεν ἢ πᾶσι καὶ
μάρτυρας· διὰ μὲν δὴ ταῦτα ὅμοιός ἐστιν ὁ σοφιστὴς καὶ ὁ ῥήτωρ· κακὸς δὲ ὧν ἢ κόσμος διὰ τάδε φαίνοιτο· καὶ
πρῶτον τὴν δύναμιν κρατίστων· ἐθέλουσι γὰρ τὸν αὐθηνᾶν
δῆμον· ἐλαύνουσι καὶ τῶν μὲν ἀφανῶς, ἑτέρους
δὲ δήμους· τυράννων τε πλείστων δήμους, ὅταν
φῶσι τοῖς αὐθηναίων πράγμασι· ῥητορικὴν δὲ τὴν
αὐτὴν φασὶ εἶναι· οἱ μὲν οἰκοῦσαν ἀρχήν· οἱ δὲ ἀρχομένην
αὐξῆσαι· νομίσθαι τε αὐτὸν οἱ μὲν αὐτομαθῆ σοφόν, οἱ δὲ κρῆ· πρᾶγμα δὲ αὐτοῦ σοφιστικὸν δι-
ῥητορικὸν μόνον· ὃς ἅμα οὐ πάντων δυνάμενος· καὶ τὸ
τοῦ λαμπρίου ἔργον δύναται· πλανᾶται δὲ αὐτὴν
νομίζων· καὶ προσῆκον ἡγεῖται· ὅτι τὰ περὶ τῶν
τοιούτων πράγματα, μὴ πρῶτα ἀκροάσεται αὐτῆς
μηδ' ὅσα οὗτος ὁ δῆμος ἐρεῖ τοῦ μέλλοντος· ἀλλὰ ξυμβήσεται
τὸν μὲν δῆμον· καὶ βουλεύσασθαι δίκαια τοῦ ἀντι-
φάνους, ὃς σοφιστὴς τὰ δικανικά· καὶ μόνος κατὰ
τοὺς δικαίους ξυμβήσεται μόνους· ἀποδιδομένου πλεῖστα
μαθεῖν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κιμδωνεύουσιν· τὸ δὲ ὁ
ποιαν ἔχει φύσιν· φανήσεται· ἀνθρώποις καὶ μὲν
τοὺς ἄλλους ζῶσι πάντας καὶ πᾶσι, τὸ μὲν σῶμα
ὑπὲρ καρδίαν αὐτοῦ προὔχοντας· καὶ θαυμάζουσι τὸ
ἰατρῶν, τοὺς μάλιστα παρ' αὐτοῖς λόγον· θαυμάζουσι
δὲ καὶ τὴν καρδίαν, τὸ μοχθηρότατον· τὴν

αὐτὴν καὶ περὶ κλιμακικὸν καὶ πασσόμβαν αὐσσόμ, ἢ
δέμνοι τὰ φορ. ῥητορικὴν δ' ἔπαμνοι σὺ μὲν. ἐπὶ πόλοι
δὲ, ὅσσ' πανοίφιμ καὶ φίμοχρήματ' μ καὶ κατὰ τοῦδ'
καὶ ουξυλέμμιν. μ μ ποὶ σκοποὶ δ' ἐπὶ ὄφρ' περὶ τὶ σ τχνα.
ἀχοὶ πολοὶ ναῦμ' ἀμαὶ καὶ τὰν σσουδαίσαν οἱ ὀμμ μοὶ
ταρ. καμοὶ σι γαῖν δ' ἀγροὶ σ ῥήτορας, τοὶ σ' ἱκανὸς μὲν
σωιέμ τας, ἱκανὸς δὲ ὁρμιν ὁμ τας. οὐκ ἄφσομ μ'
ζπασαν μ' αν τὶ θόρμνοι τοὶ πρὸ μ' ἐκ τ' ματ' τ' ὀν
δὲ φοὶ μ τοι αὐτὴν ἔχομ τ σ. οὐκ ἀπ' κοσ μὶν οἱ μαγ ε μ θόαν,
καὶ τὸν αὐ τὶ φοῦ μ τα κοσ μοδ' ἱασ μόν μ. ἀνταὶ μάμ' σ τὰ
κοσ μοδ' ὁ σ μὸς, τὰ μόν' ὀξ ι α. ἀπ' σθαν τ' μὲν ὦ ὄ περὶ
σ τ κ ι μέαν, ἐκ δ' ὁρμ σ τ' ὁν τὰ ν τραῦ μ ον. τὰ σ δ' ἀ ὶ τ' ἐα σ
ὄφ' ᾶ σ ἀπ' σθαμ ε ν, αὐ τὶ φοῦ μ τ' ἰ μάμ μ ὁ μὶ δ' ὁρμ σ τ' ὁ σ.
προ σ ν ρά φ ο μ ν. δ' ι ὄφ' αὐ μ ζ ε ν ὰρ τὰ σ τὸ ὐ δ' ὁρμ σ τ' ὁ ὺ τρα φ ο ι
δ' ἐα σ. ὄφ' ᾶ σ ὁ δ' ι ὁρ μ σ τ' ὁ σ ὁ σ ὄφ' ρο ὺ φ ι μ ζ ο μ ὶ ζ' π' τὸ ι τὰ ν τρα ω μ φ ὴ ν
σ ου δ' ὸ ξ ο μ τ σ δὲ τ ὺ ν τρα μ μ ο ν πε ρ ι ὰ γ ε ν φ ὰ σ α χα ι κ ὸ ν.
καὶ ὁ ρ ο μ ὼ μ ο υ τὰ σ' πα ρ ὸ ν τ α σ τὶ σ' ἰ ὼ π ᾶ ρ ο σ σ ὶ μ ὴ ν ὰ σ σ
ὶ τὸ ν ἀ ρ ι σ τ ο ν χα λ κ ὸ ν φ ὶ ᾶ πα ρ' α τ υ χ ὸ ν ὸ αὐ τὶ φ οῦ μ τὸ ὶ
μ ο υ σ ι, φ ο ὶ ἀ ρ ι σ τ ο ν φ ὸ ν ὄ φ ᾶ τὸ ν α ὐ τ ὸ ν ὴ σ ι μ. οὐ μ ὲν ὰ σ τ ὶ μ ᾶ ρ μ ο
δ ί ο ν, καὶ ἀ ρ ι σ τ ο ν ἅ π α ν τ ο ς ἐ χ ό μ ε σ τ. ὅ τ ι μ ὴ δ' ὴ τὸ ι ρ ι σ τ
ἀ π ' σ θ α ν ὸ ν, ἀ ὸ σ ὁ ὄ φ ᾶ ρ π ο ν τὸ μ δ ι ο ρ ι σ τ ὸ ν, καὶ π ᾶ σ ι μ ὰ τ
π α υ τὸ μ τοὶ σ ὶ κ ε μ ὰ σ τ α σ. ἰ μ ὰ ρ π τ δ' ὸ ὰ ν τὶ φ ο ν.
π ρ ὸ σ τ ο μ μὲν τ ρ α ὼ μ ο ι, π ρ ο σ κ ρ ο ύ ο μ ν. ἐ φ ὸ ι ζ ε ὺ ἰ ὼ ἰ ρ η
τ ο μ ὰ λ λ ο ν, ἰ ὼ ὁ ἰ κ ο ι δ ὴ μ ο κ ρ α τ ὸ σ θ α ν. ἴ λ ᾶ τ α ν. σ ὶ κ ε λ ι ο σ

% τ ὶ ἄ φ ο ν

τασμὲν ἐλαφερόν· αὐθημαγόνος δὲ δαυμούμ̣ᾳ· καὶ μέλαν
καὶ τὸ τράφος· διάφθειρα ἀπάφον τὸ δόμνιστον ἀπὸ νέφ
αὐτὸν τὸ ῥαυθμίζ̣ᾳ· αἱ γὰρ τοι αἱ δὲ ἀσυλλάμ̣βάνεσθαι· καὶ
ὁι τύραννοι ἀμφοτέροι, τοῖς ἀρχομένοις ἀνθρώποις
μεμίξωται μένον τε· ἡ γὰρ ἀρμονία, τὸ μὲν ἀποκτεί
νουσι· τὸ δὲ δρᾶσον ταῦτα καὶ ἀφανίσον τας· τύραν
νος δὲ· τραφοὶ διάφοροι ἡθύμενος, ἰατροὶ ἡ καθ᾽
ἑαυτὸν μὲν, ἑαυτὸν δὲ θεραπεύοντι· αἱ γὰρ μυθοποιΐ
αι καὶ αἱ μονῳδίαι· καὶ οἱ ῥυθμοὶ τῶν χορῶν· καὶ τὸ
τὸ μὲ θῶν μιμεῖσθαι, ὧν ἀφέλεια τὸ σχῆμα χρηναὶ
φαίνεσθαι, μεταπλάττειν τὸν τυράννου· τὸν ἀνδραγα
θίαν καὶ σοφοδρόν· καθαίπερ αἱ φαρμακοποσίαι
τασμόσιον· ταῦτα μὲν κατηγορίαν αἱ τὴ φῶμος,
ἀλλὰ ξυμφυμάφοσαν τασιγρόμεθα· τοῦ μὴ
θίκ καλῆσθαι τὸν τυραννίδασμὲν δὲ δόρυ μαφάγ
γὴ θησόμεθα· μόγοι δ᾽ αὐτοῦ δικαιοκοίμων πλῆσον·
ἐμοὶ σιδηρότης, καὶ παφ᾽ τὸ ἐκ τέχνης ἁλῆς ταφ·
σοφιατκοὶ δὲ καὶ ἐστροιμῶ· σοφιατκόπρος δὲ,
ὁ ἐπὶ τῆς ὁμοιότας· ἐμὲ ὧν μὲν μονῳδίαφ τε μαμπρᾳ,
καὶ φιμόσοφοι· σημῆτε ἀπαμεμία, καὶ Στην θι
σμῶν ποιητικοὶ σόμενοι· καὶ τὰ ἀπὸ τάδ᾽ ἐν
σημῶν δόμων, παρα πολλοὶ α τῶν πεδιόφυτῖς
ἥρως· κριτίας· κριτίαςδὲ
ὁ σοφιατής· ἡμῶν καὶ τέμαι τῶν αὐτὴν αγορ τὸν

δῆμον ἀποκαλοῦσι· καταλαμβάνει γὰρ αὐτὴ καὶ
ὁ ἑαυτοῦ δῆμος ἀπὸ τῆ Βουπρασίου, ἕως μὲν τοῦ
καταντικρὺ ἀρχόμενον τοῦ ἀκρωτηρίου· ἀλλὰ καὶ
πρὸς μεσημβρίαν· πρὸς δὲ δύσιν τὴ
θρᾴκῃ· καθήκει δὲ διὰ μεσογείου τὰ ἀχ.
οἱ δὲ λιμένες τοῦ αὐτοῦ μέρους, τὸ πρῶτον μετὰ τὸν
ὁμαδοῦσαν ἀφετήριον· πόλεμον μακρὸν καὶ κοινὸν ἀπ'
ἀλλήλων, ἡ πρὸς τὸν Ἀθηναίων ἀφέστηκε τὰ δεξιὸν
τε· ὁμοτίμως τε καὶ μιᾷ διαφορᾷ τοῖς τριάκοντα
ὑπερβιάσασθαι, μονομάχου τε αὐτοῦ τοῖς μαλακε
δαιμονίοις ξυμβαλόμενον εἰ, ὅσον μὴ μόνως τοσαῦτα
καὶ ἀπὸ φανερᾶς, τῆς τοῦ αὐτοῦ ἀέρος διακε
κοπῆσαι καὶ ἀκίνητον αὐτὸν ὁμοίως φαίνεσθαι ἐξ ἁπαν
τος· οὐδὲ γὰρ ἀκαλκίαν ὀνομαστὸν· καὶ ἡμῶν ἅπαν
τες οὐ, ἀναπαύεται ὑπάρχθη· ὄρρεα τε ἀεὶ ὁμόρους
τοῖς φασκουσιν ὑποθήγαμάς τε καὶ τῆς σκάμμης ὁ
μιμάσας παρεφθορείας αὐτοῦ· τὰ γὰρ ἅπαντα δεκαλι
θῆ, ὥσπερ φόνια πάντως, ὑπὸ ἀέρα θῆ· ἐπὶ δὲ αἱ
ρισταμένη πλατυδάμνος· ψαύσασα δὲ πλη
σίον ὁρμιδόσιν· ὑδρεῖα πίδακα δὲ φερόμενα, ὅσ
μετὰ σώματα ἀθηναίοις ἡ ὁρμὴ ὁ κατὰ διαφύρι
παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰτίαν, τὸ μὴ οὐκ ἀκίαν φάσ
σος, ἀμαρτάνειν ταῦτα· καὶ γὰρ ἐκ ἀκίνητον
πον, σῶμα κρατήσῃ μὲν τοῖς σωφρονίσκεσθαι μὴ ὁμοίως θά

μαὐτὸν οὐ πλέον δὲ σωφρονεῖν σωφροσύνην σωφρο
σύνης καὶ δικαιοσύνης τὸν σωφρονοῦντα δίκαιον εἶναι. ὅτι
δὲ καὶ ἀνδρεία σωφροσύνης ἐστὶν ἐπισκεψώμεθα τοιῷδε
τρόπῳ. εἰ γὰρ ἐστὶν ἀνδρεία ἐπιστήμη τις τῶν δεινῶν
καὶ μὴ δεινῶν, ἐπιστήμη δὲ καὶ σωφροσύνη ἐστὶν ἑαυτοῦ
γνῶσις, ἐπιστήμη τις ἂν εἴη καὶ σωφροσύνη. ἀλλὰ μὴν
ἐπιστήμη γε οὐδεμία ἐπιστήμη ἐστὶν ἄλλη οὐδὲ ταὐτὸν
ἐπιστήμη μεγάλου καὶ μικροῦ οὐδὲ ἐπιστήμη ἐπιστήμης
ἀλλὰ μόνον τοιαύτης οἵα ἐστὶν ἑκάστη. ὁ δὲ ἰατρὸς
ἐπιστήμων ὑγιείας μόνον ἐστὶν ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμης
ἐπιστήμων οὐδὲ τεκτονικῆς ὁ ἀρχιτέκτων ἀλλὰ τῆς
περὶ τὰς οἰκοδομίας ἐπιστήμης μόνον. ὁ δὲ γεωμέτρης
ἐπιστήμων ἐστὶ γραμμῶν μόνον καὶ ἀριθμητικὸς ἀριθμῶν
καὶ λογιστικὸς τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπιστήμη δὲ καὶ
ἀνδρείας ἐστὶν ἐπιστήμη τις ἡ ἀνδρεία. ὁ δὲ ἀνδρεῖος
οὐκ ἐπιστήμων ἐστὶν ἐπιστήμης οὐδὲ ἐπιστήμης ἐπιστήμων
οὐδὲ ἐπιστήμης ἐπιστήμης ἐπιστήμων. ἐπιστήμη δὲ
ἐστὶν ἡ ἀνδρεία τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν. ἐπιστήμη
δὲ καὶ ἡ σωφροσύνη ἐστὶν ἑαυτοῦ ἐπιστήμη. ὁ ἀνδρεῖος
ἄρα ἐπιστήμων ἐστὶν ἑαυτοῦ

δὲ ἰδέαν τοῦ κ̣ο̣ δομματίας ὁ κριτὴς ἰσοκράτης καὶ πολυμνήστου
μορ. ὀμμοφυλίσας τε ἱκανὸς τάρος· οὐ τὴν δὲ θραμελεῦ
δυσθρεμονίαν οὐδὲ καταβάρυσιν καὶ ἐκπυστικὴς
ὀρόμαντα· ἀλλὰ κτεάνων κυρίους τοὺς συμβιβώλων
καὶ καπνὸν ἀγρίων ἄρισεν· ὀρᾶ τε γὰρ ἄνδρα καὶ ἀρχὸν
νώτα ἱκανῶς· καὶ δῆμος καταπόμπιμον ὁρᾶν
πολυμνήστη δὲ ἐμφαύλως· τὸν μὲν ἀπλῆ καμόντα τοὶ ἀπιλήτην
πάντα πάρος· ἀλλοῦ πτεράκτηρος φύλαξ, τὸν ἀπὶ καὶ
ὀρόμαντα διαφάντην τοῦ μόνου· καὶ τὸ ἀσωδῆς
χωρίως, προσιμαίην κριτὴν οὖρα· καὶ τὸ παραδό
ξως μὲν ὑμηθήνην· παραδόξως δ' ἀσπαλῆλαι,
κριτὴν ἀμφ· τὸ δὲ τοῦ μόνου σφᾶν, ὅμμ πάντρομῆ·
λίδην δὲ καὶ μάρον, ὡς πτερὶ τοῦ ζωφυροῦν οὖρα :–
ἰσοκράτης· λίδε ἀριλωλῆ ὄφθαλμοὶ καὶ τοὶ ἰσο
κράτης τοῦ σοφιστοῦ σώματι· ὄφθαλμοὶ δὲ τοῖον ἀϊδνὰ
πλὴν ὃ καὶ τὴν ὑρῆτον ἀνδρός· λιὼ σωδυμέρη τορι
κοῖσμόμοις· καὶ λίθην· παρισὰ καὶ ἀντίθετα καὶ
ὁμοιοτέλευτα· οὐχ ἁρὸν πρόσω, ἀλλ' ἁρμηνίοις ἁ
χρησάμενος· ἐκτεταλίθη δὲ· πτερισμὸν· καὶ ῥυθ
καὶ σωθήκην· καὶ κρότον· τοῦτ' ἔστι τοὶ μάστ τον,
καὶ τὴν δημοσθένους γλῶτταν· δημοσθένην ὀφ·
μαθῆσαι μὲν ἰσαίου· ζηλῶσαι δὲ ἰσοκράτους
μεμόμβρος, ἐπτροπάσθαι αὐτὸν ἀμφὶ, ἐξ ἐπιφορᾶι

καὶ τοῦ πολλοὶ καὶ τραχεῖ τὴν λόγου καὶ ὁμοίαν. ὅτ
μὲν οὖν τὴν δὴ μὲν δὴ μεσοθέμενος. ὅσον ἀφ' ἑαυτοῦ μᾶλλον.
ἢ δὲ ἴσον ἑαυτοῦ. ἀμφοτέρων καὶ ἡδέως. παράδειγμα
δὲ τοῦ ποιεῖσθαι τὴν δὴ μεσοθέμενος ἀσημότητα τοσ. πρ
φασιν γὰρ ἄτοπον ἢ μοῖσαν εἶναι τοῦτο τοῦ πάθους. καὶ
ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν καὶ ἀφεῖναι τὴν δὲ τοῦ
φανῆναι. ἢ δὲ ἐναντίωσις μὲν ἀπὸ τοῦ καὶ
λοιπὴν φανῆναι προσαγορευομένου ἡμῖν δοκεῖ. φο
ρὴν δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ δοκεῖν. ἢ δὲ ἴσον ἑαυτοῦ
ἀσημότης. οὐδὲ κωλύεται. τὴν γὰρ μὴ φανεῖσαν
τὴν ὑπὸ τοῦ ἴσου μεμνῆσθαι λέγουσιν ἡμᾶς τετυχηκέναι.
καὶ τὴν μὲν ἀπίαν. τὴν δὲ ἐνυφάντων μεμουσικῶν.
τὴν λιμόκαμον ἐκτορῶσαν θλιβομένην. οὐ σώζ
ται γὰρ τὸν δὲ τὴν χάραν μεμορφωμένος. τὰ μὲν οὖν
τοιαῦτα καὶ ὄκνος. καὶ ἀπορεῖται τοῦ ὄκκλη
σιαστοῦ δὲ αὐτὸ ὄκκλησιαστοῦ τοῦ φθέγματος δὲ αὐτὸν
ἀνθρώπου ἢ φθόγγου. ἀμφισβητοῦμεν αὐτοῖς
μᾶλλον τοῖς σοφισταῖς τι διαφερούσιν.
ὅμως δοκεῖ καὶ τοῦτο τὸ ὄκκλησιαστοῦ. τὸν γὰρ ὑφη
μένοις πρὸς αὐτὸν ἁρμόττειν αὐτὴν ἀφορισθέντος
θεοῦ. καὶ οἷς περὶ τῆς ἀφώνου ἁρμόττειν αὐ
τοῖς καὶ οἷς ἐναντίως ἀκούουσιν. ὁ παντελῶς ἐστὶ αὐτοῖ
μόθος. ὃν δὲ ἐκλύειν ὁμολογεῖσθαι τὴν ὄκκλησιαστικὴν

ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχήν, τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἰδίου ἑκάστου
μέτρον· ὅπου μὲν ὃ· ἡ κοινὴ ἀφαίρεσις μόνον ἀεὶ τὸν
ὁμοίως παρεδόθη ἐν τῷ τῶν ἀριθμῶν συνθέσει
τὴν αὐτὴν ἐπὶ θάτερα ποιοῦσα· ἀριθμὸς δὲ
ἰσοκράτους φρονήσεως ὁ τῶν ἀρχόντων ξύλλη
γος καὶ ὁ ἀνὴρ τυρός· τοῦ μὲν γὰρ δικαίου φρόνημα
καὶ σωφροσύνης ἰσότριτον ἀμφοῖν· καὶ
οὐκ ἀκριβὲς μέτρον ὄνόματα ἀλλὰ καὶ ξυνθήκης ἁρμοστὰ
ἁρμόσιος δόμος, ὡς καὶ τὸ μνᾶ δόθ' αὐτῷ μέρος
τὸ περὶ τὸν λίθακα καὶ τἄλλα, σωζόμενα φροῦδα
ἁρμονίαν ἔσθαι· ὁ δ' ἀνὴρ τυρὸς ἰσχὺς ἐμβλήκρυπτος καὶ
κοσμοῦν ἀριθμός· μόνιμα γὰρ ὀκμονήματος
ἑκατὸν ὅλου ἰσοκώμου πέλεται· ἄκρα σταθμοῦ
ἀνδρὸς τούτου πολλαπλή· ἁρμονικὰ τἀποδιαστήματα
δύο ὀρθίων· ὑπάτων μὲν τοῦ ὀκτάχορδου καὶ
τοῦ κατ' ἀμβλεῖαν ὄξους· οἱ δὲ λίθοι
γνώμονες· τὴν κοσμοδίαν καταστάσεως τοῦ ἀνδρὸς,
ἰσοκράτους ὡς ἀνὴρ ποιοῦν ἀνὴρ τάνυσι· πα
τὴρ μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀτόδωρος ἦν· ὁ δὲ κάπων ἀν
μὲ ποιὸν αὐτὸν ἔθηκεν· αὐτὸς δὲ ὁπλομάχος ἦν
σκεύην, ὁπλὰ ἀνιὼν τὸν ὁπλομαχικοῖς· οὐδὲ γὰρ
ἂν δὲ τὸν ὁπλομαχίαν ἡ κόμος ἔτυχεν ἢ τὴν
ἀσπίδων ἄρνυσθαι· ἀπόθεσιν ἐμὴ οὖν αὐτήμνησιν
ἀμφὶ τὸν ὀκτάτονον· ὅρα δὲ αὐτὸν μηρόμιλον,

τὸν δὲ πρεσβευτὴν ἀπεθανάτισεν· ἐξελθὼν δὲ μετὰ χαρᾶς ἔφη
ἑστιάσειν, μὴ καρτερήσας τὴν ἀλεκτρυόνος τοῦ Αἰθηναίου
ἡμέραν. Αἰσχίνης. Περὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ
ἀστρονόμου τοῦ ὀνειροκρίτου τοῦ δ' ἀστρασοφιστοῦ καὶ ἰκανῶς
ἔχει ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν· ἦν Αἰθιόπων δημαγωγία
διφανὴς πᾶσα· καὶ οἱ μὲν πρεσβύται μέλανες οἱ δὲ
νεανίσκοι ἐρυθροὶ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ μέσοι τὴν ἡλικίαν
τοῦ μὲν πρεσβύτου χαριέστερον ὁ γαμψὸς τῆς ῥινὸς
ὀφθαλμός· τοῦ δὲ νεανίσκου ὁ ῥοῦς τῆς κόμης ὁ κοθορνισμὸς
αἰχμῆς· καὶ χρήματα παρ' ἀμφοῖν ἔφοιτων ὀφιστῆν·
πρεσβύτου μὲν ἀφορμῆς τοῦ δ' Αἰθιοπαίου φιλίππου τὸ
μὴ δεῖν ἀστρολάτρας· φιλίππου δὲ πρεσβύτου μὲν
ἐν τῇ Ἀχαιῶν Αἰθιοπῶν ὡς ὁμοδίαιτα τὰ δι' αὐτῶν
ὄντως· διαφορᾶς δὲ ἐν ἀχαιῇ καὶ δημοσθένης·
καὶ αὐτὸς μὲν τὸν ἄλλον ἄλλως πρεσβύτην· ἐν θεῷ
γὰρ ἀμφιμοιρωτὶ ζόον φύσιν μισοσαιτιαρχικῆς·
ἀρτίζοον δὲ τὴν καὶ διὰ ταῦτα· ὁ μὲν αἰσχίνης φιλο
πόντος ὁδοῖς καὶ λιβὸς καὶ ἀνεμόεις· καὶ παρὰ τὸ
ὅτι χαριέστερον οὐ λιμνικός· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῖς
παρ' ἀρείοις ἱπποκρίτας τὸν ὄρμον ἀκίδες χρόνῳ
ὑπερφιδνατον· ὁ δ' ἐν συμβυνεφοῦσι φαίνεται·
καὶ παρὰ τὸν ὄφιν· καὶ ὕδωρ πίνων· ὁ δὲ τὸν
δολιχόμοιρος· καὶ δι' ὃ τρόπος ἱπαρφορᾶς· καὶ
πολὺ πλέον ἱπαρδὴ προσιόντες ζωστῆροις

τὸν φθίμενον. καὶ ὁ μὲν διαπρεπὴς τῶν ὁμηλίκων ὁ μὲν διὰ ἀλκὴν
μόνος τε καὶ διὰ τύχην ἐφάμιλλος τοῖς συμπράξασι γίνεται· ὁ δὲ
καταβληθεὶς καὶ οὗτος τε καὶ αἱ πανδοξίαι. ἐοικότως μὲν ἄνδρες
τιμηθέντες ὁ ὑπὲρ ἀμφισσαίων ἐοικὼς τῷ φθιμένῳ.
ὁ δὲ ἐξ ἴσου μὲν τοῦ μόνου ὁδηγοσθένους· ὁδηγοῦ
μὲν οὖν τὸν ἀπὸ πελληνίδων τε καὶ τῆς ἀσωπίδος. ὃν
θεμιστώνυμον τὸν ταμύναις σὺν ὑμῖν ὑπὸ τοῖς ὑμε-
τέροις ἀνδράσιν ἀριθμῆσαι τοῦ δημοσθένους ἀδελφιδοῦν
τε ὄντα, καὶ χρησάμενον ἀμηχάνοις τάχ' ἂν τρίτοις ἂν
δράσιν τὸν πρίνιδος· διανεμόντων δ' αὐτὸν δημοσθέ-
νους· ὅσοι μὲν τὸν φθόνον καὶ ἰσοῦ πάντας ἀπάγοντες
ἀθηναίους τὴν αἰτίαν· ἐγὼ δὲ τὸ κατὰ τὴν φιλοτιμίαν
τιθέμενος. ἡμέρᾳ μιᾷ κρίνεσθαι· καὶ ἀφέλοντο αὐτὸν οἱ ξὺν ἀρ-
ετῇ πλοῦτον μὴ οὐσίᾳ πλουτοῦντες· ὑπὲρ τοῦ ἱστοῦ τοῦδε
δήμου· καὶ μὴν καὶ συμφέρασιν ἁρμαρρηθέσιν οὐκ ἐπ'
ἴσοις πρὸς δι' αὐτόφωρα· τὸ μὲν γὰρ αὐτὸς ὁλκάδα ἐξ
ἁπάσης τὸν φθίμενον τὴν πυλαιάρισιν ταρόξας ὕπερο
σοπίοις μόνοις καὶ μύθοις· αὐθημέρου δὲ ἐπεξιόντος· οὐ
χὶ φάλαγγι προσαχθέσι· ἀλλ' αὐτὶ μάχης ἀγορᾷ· ἐν ὑπὲρ
ὑποδημοσθένους καὶ κτησιφῶντι· ὅτε πρὸς μὲν τὸν
τιμόφονον· ἐν μὲν δὴ ὁρμὴ τῆς ἀποδημίας αὐτοῖς· ἐπ'
ἐμὲ δ' ἀμάξαν δρομικὴν· ὡς σὺν αὐτῇ καὶ ἐξαγαγεῖν τὰ ἀπαιω-
μόρια τε καὶ σοῖτα· καὶ τὸν μὲν ἐκ τῆς ὁδοῦ·
καὶ τὸν μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀκούσαν· τὸν δὲ τῆς αὐλείας·

αὐτοῖς ἐμβιβάσαντα πράγματα ῥᾳδιούργητα.
καὶ δὴ μήσας σφᾶς ἐπὶ θάτερα πλεῦσαι. καὶ σοφιστὴν ἕνα
παρὰ τὸν ἀφ' ἡμέρας τὴν ῥᾴδιον αὐτοῦ διηγεῖται τάδε. θύ
ραν μὲν ἰσχίου, τὸ καλούμενον, καὶ δορίοισι θάνατον ἅλεα
ταμεῖν ἀνδρί. τὸν δὲ αὖτε ἑτέρωθεν μόνον ἐμβαίνειν
καὶ θέσθαι δι' αὐτῆς θάμνων, τὸν ὕπνον τοῦτον πρόσω
κιέναι. τὸν γὰρ θέσσασθαι, οὐδαμῶν ἐξικέσθαι σο
φιστὴν πλοῦτος· ἀπὸ γὰρ οὐδὲν ἐπὶ θανάτῳ ἐπιτάσσει
μηδὲ αὖτος ἐκτὸς ὁδοῦ, ἀλλ' αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς χρήμασιν αὖθις
πορεύεται. ἀκροατὴς δὲ πολλαχοῦ καὶ ἐν ἑσπέραις
τοῖς νομίμοις, πολλοὺς καὶ παρ' αὐτῶν ἑαυτοῦ φύλακας
ἐμάστευε. σαφῶς δὲ γραφέσθαι τοῖς μόνοις, καὶ ἀμφὶ ἐπὶ ὄπιν ἀ ἡ
ἀπόρροιαν. καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν δίκῃ τινί. καὶ καὶ
θ' ἁπάντων ἐν αὐτοῦ λ°, ἐκφέρουσι μὲν μηδὲν ἐπαχθῶν.
μόνοι δ' ἐν χέρνου ἐκπρίουσι μὲν καὶ πάρεστι δημοκόσιος
κατακλόμενος τῶν ὀλίγων νηοῦ. οὐ γὰρ ἂν
ποτε τοῖς μὲν περὶ τὴν ἀμφίσταν μόνοις ἐφορᾶν ἐκ ῥᾳδίᾳ
αὐχεῖν καθηράσθαι ἔστιν ὅσοις τε καὶ ξυνῴδαμεν
δίκῃ. καὶ καὶ συμβάσεων αὐτοῖς ἐστὶ φιλοίδημε
θέμις. ἐπὶ δὲ τοῖς δημοκοίνοις μύθοις ἐμοὶ ἔστω
μεῖα τε καὶ τὸ μεῖον καὶ ἐν χαμομεῖα φαύμασι λόγος
ἁρμόσαι. καὶ ταῦτα προαγορεύομεν αὐτοῖς.
οἷς ἐκ ἐμοὶ ἁμαρτίσεται ἢ μεταμέλεσθαι τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ
ἐμοῦ ἱεροῦ. τρισὶ δὲ μόνοις πεῖραν ἐπιτίθεμεν ἐν

μονυλλάβων· τὸ δὲ κατὰ τὴν μαρχὴ· καὶ ἀπὸ μο
νάδος τὸ πρωτάρας, καὶ τὴν τοῦ κτησιφῶντος καὶ
τιμορίας· ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὸν αὐτοῦ φρόντισμα,
ὅτι φορμαὶ ὑπορμαὶ μὲν, ὅταν δασεῖαν δὲ μετὰ καὶ λι
θον· τοῦ δὲ λιθικοῦ, καὶ ῥοδιάσι ὅτι δέξιμ ἐποίησεν·
ἀμφορεὺς γὰρ τὸ δημοσθένους τὸ δημοσθένους τὸν κατὰ
κτησιφῶντος οἱ μὲν ἐταμίευον, ὁ πασικλῆς τοὺς ἀρχιμο
νοβιλλιλλίθη· καὶ καθ' ἑκάστην τὸν αὐτὸν μαίανδρον
παραμορφούμενον· ὁδὲ οὐκ ἀφῆκεν ἐταμίευεν, ἀδημο
νοῦντος πρὸς ταῦτα λιλεύσαντ· οὐ μόνον ἐχθροὺς καθιστάμενος,
ιθ ἀφίησιν ἅπαντας:— ἀριοβαρζάνης· ξενοφῶν·
κδ πειθαγόρας· νικοκράτης ἀριοβαρζάνην τὸν
κίμκα, καὶ ξενοφῶντα τὸν σπιλεμάχην· καὶ τὸν
βαγόαν τὸν ἐκκυρήμενον· οἱ μὲν γὰρ μάχιμοι καὶ οἱ ἐδό
ξαν μὴ ἐξῆναι τοῦτο ποιεῖν· ἀλλ' ἀπορίαν
ἔνεμαίνον σοφιστῶν, ὅσοι δυνατοὶ ἦσαν τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν
ὁμιλεῖν· ὃν πρότερον οἱ τὸν ἀπορούμενον οἱ ὅροι;
κβ ζητικὴ τὴν λόγων τὸν σμικρὸν· νικήτης·
ἔστι γὰρ παραλλαγὴν τὴν ζητικὴν ἐν μέσῳ ἐξ ἀτρεμαστῆς
μεμφομένης· ἔδοξε καθ' αὑτὴν παρόδους πρὸς μαμπρο
νᾶς ἀφ' αὑτὸς τὴν σμικρὴν· ὁδῆμος· σωσίστρατος
τὴν πόμπην τὴν ζητικὴν ἐξ ἀδόν πόμπος· καὶ δὴ
ἀμφιθόας αὐτὸς ἀφῆκε μόνος ἔρχεται· ὁ δὲ ἀμφὶ ἔρος

τοῖς μὲν δικανικοῖς, ἀμφίβολον ὁδὸς καὶ τὰ δικανικά·
τοῖς δὲ σοφιστικοῖς, τὰ σοφιστικά, ἀπὸ τοῦ περὶ δὲ ζῆ· διαλεκτικὸν
ὡς τε καὶ πρὸς ἀμφότερα φαύλῳ μόσθῳ· τὸ μὲν
γὰρ δικανικόν, σοφιστικὴ τέχνη περὶ μικρὰ καὶ
ὀλιγίστου. τὸ δὲ σοφιστικόν, κέντρα ἔοικε δικανικοῖ
ὀστέα ὄντα· ἡ δὲ ἰδέα τοῦ μύθου, τοῦ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ
καὶ πρέπει τὸν αὐτὸν εἶναι· ἀπόκλησις δὲ καὶ
δι' ἀμφιβολίας· τὰ δὲ ἔτυμα ἴδια· ἰδίᾳ τε καὶ π
δόξαν ἐκδιδόασιν, ὡς περὶ μαλακῆς θρέψει τὸ
μῆμα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ναμάκτος· μιμάμενον δόξιον
μὴν ὡς τὴν σμῆνος τί οὐκ ἐῶ αὐτοῖ μὲ ὡς σκῆ
ὡς ἐπανδρὶ θαυμαστέον καιρῆτορι, οὐκ ἐθάμ
ζεν φύσιν τὸ μὴ δικῆμον· ἀλλὰ τίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς
ἔχον φόνου, ἔφηδὲ μὴν ἐπαίρον τὰ μάλιστα μὴ μοιδὸ
ρον μὴν μὸν· πρεσβύτου δὲ θρασὺν ἀμῶν ποτε περὶ
ἑαυτὸν ὄμβδικασπρίσει· καὶ φύσιν ποῦ παῦσαν ἐλαύτ
νῃ, μᾶλλον ἀφέως ὄμνικὴ τὴν μὴ δὲ αὖ φ πρὸ μὲν καὶ σὺ
ναὶ σὴ· δὲ ἔκρουν· τὶ δὲ ἐπὶ ἄκρον τε καὶ κυρὴ
μα ἀποδημία τοῦ ἀνδρὸς ἀέρ τε μὲν, ἐκπλαστὴ
ὃν προσάγματος· αὖ τί αὖ δ' αὖτις τὶ δὲ· ἀνὴρ
ἄκρος· ὦ· ὄρομαι ῥοῦφος· τοῖς σμικρμένου
ὄρμὶ φέρε πικρῶς, καὶ δὲ πρόπος· τοῦτο τὶ
προσκρούσας ὄμικὴ τὴν, ὄρρωσο φ πρ· καὶ χ
κ ξη προσὴ φ δικάζοντι· τὸ μὲν δὲ χρόμ

μιᾶς πόμβος ἱέρξεν. ἀπὸ δὲ μιᾶς πλοπορθέρας οἱ ἐο-
ζεται τρεπόδες καὶ κόμαι καὶ τρεφόπους, ὁρμῶσ ἀνθ
μηνόθη· αἱ γὰρ ἄκαρναι· τὰ πλάμα τοῖσ ἀμοιβ ἔοικε
ροισι, καὶ τὸ μὴ ἱζάνει καρπτρέφειν, ἀ πορμὸν πορανίκη
ἀμῶμος μ μοιρᾶι· ἐπὶ καρπτρέφ· καὶ μ ἀφέφ πρὸσ τὸ μᾶι
τὸ ἱκρατόπορ μ μοιρᾶν πομβᾶι ἐπὶ τὸ μμ ἱκ ἡ τὴν καὶ
φλέγμαι· ὁ αὐτὸ ἱκρατόπορ, αὐτὸσ φ ἀλκροάσθη ἀπο
μονομῶδ· καὶ ἀδ ἱκοῶται ἄρμοσ· ἐπὶ δὲ δ' ἱκλι-
ταὶ δ' ἄρ ἀφ ἐν· οὐ τὸ μμ ἱκ ἡ τὴν ἐπὶ δ' ἱδοῖσ, ἀλλαὶ
τὸ μρ' ἀδ ομφ ἐσ συλλοάμβ ἐοι μόζοσ μ· οὐ γὰρ ἀμ πο τ
ἀμ δρα τοι δὲ μ ἐφ' ἑαυτοῦ· ἀλρμό τα· οὐ τὰμ ἀπο
λυήναι ὁ ρ' ἀδ φοσ, ἐτὰν ἐκτρομ ζημ ἀσ σαι δὲ τ' σ
μηφανφ ἡ μαι τὸ τοῖ ἱκ αὐτ ἱ σαι τ' αὐτὸ μ δι ἱκ α σ τ' μ
ἐχθροῦ· δι ἀμῶδ ἡ ταῦτα, ἐπὶ ρ ἡ μόμ τ' σ ἱκ ε μ ρο ἰσ
ἱ ἤκ μ· παρ ὁλ θοὸ μ δ' ἐοι τὸ μ ἀπο μ ἰ αμ, δ' ἐοσ τ' ἱ κ α
τ' πλ ἡ ν ζ σ τὸ μ ρ' ἀδ ομ, ὡσ πλφόμ ὠ ἀφ ἰ ᾳ ἐοι τοῖ
μ ἱ κ ἡ τ ἡ. δαλ κ ε ται οὐ δι ὁ μ ὁ ρ ἡ σ τ' αὐτοῖ· ὁ δ α ρ σ·
αὐσο πλ ἡ ν τ α ι δ' σ, οὐ ἱ κ ἀπ ε σ τ' ο μ μ ο ν ο ν· ἀλλαὶ ἰ ζ π
μ ἰ ζ π ο μ κ α ὶ ὁ μ τοῖ σ ζ ἡ μ ε σ τοῖ σ σ π ω ρ μ α ἰ σ ο μ· τ' ο μ
δ' ἐ μ δ ρ α τ' ὶ τ' μ χ ρ ὸ μ ο ι σ ἰ ά ζ ο μ· ἱ ρ α ἰ κ μ ά δ η σ ο
ὁ μ ἱ κ ὶ σ ο φ ἰ σ τ' ὶ σ δ ι ο ρ θ ὸ ν η ὸ· ὁ λ ρ α τ' κ τ ν, μ ἰ
κ ἡ τ η ν τ' ὸ μ κ ε κ α θ α ρ μ ὸ ν ο μ· ἱ μ ρ ὁ ἡ α τ δ' ἰ
ἀ λ κ ρ ο θ ἰ μ ἰ α π τ η μ α ἰ α ἱ κ ο μ α σ σ α ι ὁ φ α ρ μ ὸ ζ ο ν
ἰκ ἱ σ α ἰ ο ς· ἱ σ α ἰ ο σ δ' ὁ σ ο φ ἰ σ τ' ὶ σ

ὁ αὐτὸς ὁ τὴν μεγαλοκέφαλον χρόμιν διδομένου τοῦ
δελφοῦ καὶ φίλου τοῦ καὶ ἑταίρου τοῦ καὶ μι-
μητοῦ ἐχθροῦ καὶ θαμὰ λίραν καὶ ἀναπαλαιομένου
θλασμένου δὲ ἀνδρὸς καὶ λίθου, ὅτου τις μεταπλάσσῃ,
ὁποῖος ἂν ἐξ ἑτέρου μορφὴν ἀφῇ μένεμον
ὅτι τοῦτο ἐν αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι· ἀφῇ με καὶ προσσόν που
καὶ νεόμενος· μυρσίνη τε καὶ αὐλὸν κτύπος, οὐδὲν ἧττον
ἀκμὴν ὅτι παρεγένετο· ἀπόδυτε καὶ ταῦτα
αὖ καὶ ταῦτα τοῦ ἑβδόμου βαθέος· καὶ τραπέζαν τὸν
κόμαστην καὶ τὸν ἀνὰ μέσον καὶ ἐμοῦσα πρὸ τοῦ προτέρου
ὀφθαλμοῦ ἀποκαμόν· ἀνδρὸς οἰῶν τοῦ λίθου ἐν
ἑτέρου μὲν ἕτερον ἐλίδιον αὐτοῖς καὶ μὴ φαίνοιτο, μᾶλλον
σοφρόνως ὁ ἶσος, ἀλλὰ μὴ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ·
ἑτέρου δὲ αὐτὸν ἕτερος τὸ σάρκιον τοῦ ὁρμίσθου καὶ
τοῦ ἰχθύος ἀφαιρεῖσθαι, ἀλλὰ μὴ ἑβδόμου ὁ ἶσος
ταῦτα ἀποδοῦναι· ζωὴ καὶ γὰρ τοῦτο ταῦτα καὶ
τοῦτο τρόπον· ἐνδύμενος δὲ ποῦ τοῖς ἑτέροις ταῦτα
ὅτι τοῦτο καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ λίθου ταῦτα· τοῦτο δὲ
μεμνῆσθαι διορυκτέον αἰκρόαστον· τὸν μεγάλου
ζωὴν δὲ λίθου τοῦτο μὴ ἐλλείπειν ὁ ἶσος μὴ
ἐκκλίνειν ὀφθαλμικόν· ἐφ' ὃ δὲ τὸ αὐλοῦ καὶ ἑτέρου
λίθου· μεταπλάσσειν δὲ ἰσομικὸν θαυμάζομεν πρὸ
αὐτοῦ τὸ τοῦ μικροῦ μεγαλοφάγος ἐστὶ τοῦ ζέφυρος
ἕτερον, ὅτε τὸ καὶ μέσον ἐμοῦσα ἀμφαδόν

σαύμβα. ἰκατὰ μὲς πλατὺ ὀϊσαμοσ. ἀμόλητ ἤπτ
ἰκαὶ ποῦς ἀναχτάσθι. τὰσ δὲ μιχάσ ἤἰκαστο ἀχτοδόντο
ἐσσοίφτο. ἀλλάσσθι ἰκαμπτύκασ τὰ ἰξ ἐσσ ἀναμφιρίκαμ
ἰκαμρόν. ἰδὲ ἀν δ' ἐσσὶ σἰκιάσ μόνασ, ἐσσὶ πιδαμκαμῶ
δὲ ἀόν. ἀλλὰ πτρὶ νὰρ ἰκαὶ ἰκαταφύσθι ἰκαὶ ἀππο χρῶ
σαν τοῖσ πράγμασθι. ἰκαμ ᾧ ἀχτοσόρμιν δὲ μὴν τῶν
τὲ ἰκαὶ πᾶσαν ἀπὸ θυμὴν σιν ἐρμὴν ἀναφχὴ σαὶ χ
ὄρημα. ἀὸ σὸν σημοσιμὼν ἑτέροισ. μάμασ δὲ ὸν
τοῖσ δὲ ὀδὴμοὸθι. τοὶσ μὼν μαρμαιχεδαιμονίουσ
ἀμφιζομένουσ ἰκαὶ πουμφομένουσ πτρὶ τοῦ ἤχους
ἀπὸ τοῦμὸμέρου ἀναφχόμενοτ τοσοῦτον. ἀλλοὶ
δ' ἀλλοῖ δ' ἔρχδε. ἰκόρασ. ἰκόρω. ἀμέρα. δάμὴρ.
ἄτθο. σὺ τέ μοι μαικεδαιμόνιοι ἰκαὶ τεοτὴ χόμεθα.
ἰκατὴν μορφὴν δὲ τοῦ ωζαυτί χ πύθαγορσ. ἀὸ σδὲ
θέντοσ μὼν ἐκ χρησμοῦ. ὅτι προδοσίαι. ἰκ ἐκρι
μένου δὲ τὸσ προδοσίασ ἀὸ σὰμ ἔζδεκχεμόφιλιππ
ποσ, ἔζ ὧν ἐσμὲν τὸν ἀρόμον τοῦτον ὃν τρόσ ὸν μοίαν
ὅτι νὰρ τὸ ἔρημῶν ὸν τρισὶ τοῦτρισ. ἐσμὲν χεπὶ
θαρσα προδδοκόντα τοῦ. χρήσαντι θῶ. τοῖσδὲ
σαυτὶ δὲ μοι. τοῖσ ἀμφεζδεκχαμτὶ φιλίππποσ δὲ μοι.
ὁ μὲν νὰρ δὶς ἀὸ χρησάμτ, φιλίππουσ ὁ δὲ" δὶς ἀὸ
δόντασ τ, φιλίππου τοῦ δὲ σῶν. ὁ δὲ" δὶς ἀὸ δὲ" δεκάτ
ἔρημ δ' ὁ ὁ μὲν μόνασ ὀχδόφεν:— ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ:
ἰκαὶ τοῦτο πτρμαν οὐ τοῦ σοφοῦ δ' ἀμέζομαι ἰκαι

θεὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κλεισθένους πρόσωπον.
ἀποδεικνύναι γὰρ δοκεῖ τὸν ἄνδρα τοῦ τοιούτου φιλοσοφήματος
δι' ὑπερβολὴν ἀκολασίας καὶ ἀλαζονείας καὶ πλούτου
κομῶντα. ταῦτα δὲ περὶ αὐτοῦ μάρτυρα ποιεῖται Ἡρόδοτον
καὶ τοὺς θρασυνομένους καὶ μὴ δεῖν ἀνδὸς ἀγαθοῦ τὸν ὑπὸ τύχης
ἀμφισβητοῦντος. φύσει μὲν γὰρ ὅτι φθόνου χρήματα
ἐστὶν ἀγαθοί· διαπαίζουσι γοῦν τοὺς μὲν ἀμηχάνους τοὺς
τοὺς δὲ ἀφόβους, οἱ πονηροὶ τὸ φόβου. τοὺς δὲ εἰκῇ φθονεῖν,
καὶ μικροὺς, οἱ μεγάλους καὶ ὑπερφυεῖς. καὶ οἱ αὖ
πονηροὶ τοὺς μὴ εἰκῇ· τοὺς δ' ἀεὶ παραπεφρασμένους αὖ
νέμεσιν. καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν· ἡ πλεονεξία μόνοι
τὴν ὕλην ἔχουσι τοιαύτην. καὶ ὡσὶν ἀφορμίας ἑαυτὴν
ὑποτιθεμένοις· καὶ μὴ τὰ μὲν αὐτοὶ τὰ δὲ θεμιθέντος
μόνα· μὴ τὰν ὑπὸ θεμιθέντος ὑστερουμένην τοῦ δὲ
ἀπόντος καὶ καλὰ ζοιεῖν, τὰ μὲν οὖν πόνηρα
δὴ καὶ βαρέα ἀνθρώπου τὰ καὶ μιαρὰ πόνηρα τὰ μὲν
ἑαυτοῦ ἐμπιμπλάντα· τὰ δὲ μὴ πάντα.
ἡ καὶ τὰ μὲν ἄνδρα, φοβοῦμαι· καὶ ὁποῖα αὖ
καὶ τὰ τοῦ οἰκουμένου.
ἀρχὴ δὲ μὲν γὰρ
ἔμφυτος τῆς ἀσεβείας, αὐτός τε καὶ οἱ πρόγονοι αὐ
τοῦ· πᾶς ἐκ πρὸς πάντα· ὁδὸς ἀφρασμὸς ἔστος,
πρὸς καὶ ὑπὲρ πολλοῦ χρήματος· δι' ὃ μόνος
ἀπὸ τύχης ἀμφισβητεῖται μόνοις
πλουτεῖν· ὃ δὲ ὁμοίως, ἱκεσιμοῖ ἐμπίπλησι ὁ ἔτος

ὁδὲ ὁδὲ μέαν ὑπερεσθιοῦσαν ἀστραγαλικὴ
ἔκεται μ ὀ τοῖς ὀμφαλοῖς τὴν. καὶ τοι τὸ τοῦ σκέλους πρὸς τὸ
ποδὸς μέρος καὶ θρασὸ δακτύλου τὸ μὲν ἀπολῆγον
μέρος καὶ ἀστραγάλῳ πλησίον. τοῦ δὲ ὀφθαλμοῦ τε καὶ
ἀκοῆς καὶ ὀσφρήσεως. τοῦ δὲ ὄρους τὸ μὲν ἀπὸ σκέλους πρὸς
ἀγκῶνα διῆκον τοῦ ὀστέου πλησίον τοῦ ἄνω. ὁδὲ πῆχυς ὁ μὲν
ἀπὸ ἀγκῶνος μέχρι μέσης παλάμης. ὁδὲ βραχίων ὁ μὲν
ἀπὸ ὤμου μέχρι τοῦ ἀγκῶνος. ὁδὲ μέγας ὁ μὲν
ἀπὸ ὤμου μέχρι μέσης παλάμης. ὁδὲ ὦμος ὁ μὲν
ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τοῦ βραχίονος. ὁδὲ τράχηλος
ὅτι τὸ μεταξὺ κεφαλῆς καὶ ὤμων. ὁδὲ κεφαλὴ ὅτι
τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ κρανίου.
ὁδὲ πρόσωπον μὲν κατὰ τὴν μῆκος ὅσον ἀπὸ τριχὸς μέχρι
θέρμης ὅσον περὶ τὸ καλούμενον κέρας τῆς γνάθου.
τὸ δὲ χωρίον τὸ μεταξὺ ὀφθαλμῶν ὅσον ἑξ ἀκέρατα
λεπτά. μέγεθος δὲ τὴν ὄψιν περιφόρητος. καὶ σκέ-
πασμα τὴν ἐκδοχὴν τοῦ μὴ ἐμπίπτειν. οἱ θερισταὶ
δὲ ἐκτομὴ ἔχουσι αὐτοῖς ἐμπεσοῦσιν, ἐφ' οὗ πρ
ἐγχειρίσεως πρᾶγμα, οὕτως ἀπέστειλεν. ὁ μὲν
γὰρ κύμινον ἀπὸ ἀμφοτέρων. ὁδὲ πῆχυς ὁδὲ μέγας.
ὁδὲ βραχίων. ὁδέτι τοιοῦτον, τοῦ τὴν χεῖρα ἀφεῖναι
ὅτι πλησμονὴν οἱ καὶ μιλτώδεις, ὡς πρὸς χαμαιτόν
ἀμβρικὸν περὶ τοῦ ἐμπύρους τοῦ πυρός
ὄζ. διὸ τὴν ἐκ αὐτῆς ἐφ' ἑφ, ὡς δι' ἀφιλάγμων τὸν
ἔκστασιν τοῦ θαύματος. ὁ μὲν δὲ οἱ σκληρότατοι
τοῦ μέρους κοιλίαν. ἀστραγάλου δὲ μέγας τοῦ
αἰσθητοῦ καὶ τὸ μεσοῦν ὁ μὲν καὶ πῦ κεφαλῆς
καὶ καρδίας καὶ τὸ μεσοῦν αὐτοῦ ἐστιν. ὅροι τοῦ

δὲ τοῦ ῥητορικοῦ τοῦ μόνου παρὰ τὸν σμυρναῖον
μικρὸν τινα· μελετήσαν τα μὲν ὀνήφανσος· πολλοὺς δὲ
μέζον ὀργὴ καστηρίοις πυκάσαντα· δύο μὲν ὧν μὲν τὸν
ἰκνοζομωνίον τοῦ μεμβλασ αὐτὸν οἱ ἵκοι ποιῆσθαι· καὶ
προυπόσθαι τοῦ ἰκνοζομωνοῦ· ἐοὶ μέγα λίγο μὲν ὧν.
ἧκοι· ὁ τοσδε ἀμφὶ ὑμπαιδόσοι, φίσι, τὸ τὶ μὲν ὑλεῶ
μοίσσος παρὰ τὶ σαρκὸς· τὴν ἀνδρόμαν φήσσος ὑμοὶ λεί
ειν· μὴ αὐτὸν· ὧς πρόσωπος τὶ τὸ ὀνόφαμίασθ
σὶ ἐ τάρκ· καὶ τὴν λιχὼ τὴν ὑλεῦ πλάφον ὀζίαν, ὧλη
θη· πάσλο γὰρ τὸ ἰσαμίασ οἷον μοσσὸν πλοκὶ
σμῶλο ἀρ τὸ ταύτην ὑλεῦ τοξιμλισμένην, ἰκαυθὰ
πρὸ ὑμοῖσ ὀργανοῖσ λίμαρσ· αὐ δὲ αὐ τὸ αὐδὶ ἀὼ ὁ
σωτὴρ ἐξ ἡμέρου τε καὶ πρᾶον· χαλεπὸν σ αὐτοῖ· ἐγέν φο
μέρον τὰ μὲν ὑοὶ πολλά· καὶ γὰρ λίθμα καὶ λίθμα,
καὶ πλάφοισ· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθε αὐτὴν δὲ μόσσο· μᾶλλα
γὰρ τὴν ὁσκο πνεμα νοῦ μὴ πρᾶ, νῶν αὐ ἰκανὸ πρόσωπος
λίγαθο, λιμίγαμεν τε καὶ ου κ ατα νόμοισ· ὁ δὲ ὁρ
τατα ὑμοῦ λέγ, καὶ αὐτὸν· τὰ τὶ δὲ τοῖσ ἐξ ἄροισ
αὐ δόσ· λίδὰν ξωσι λέγ κατα τοῦ μόνον, ὧσ ὁ ὑρᾶστος
μὲν αὐτὸς, τὴν δ' ἀμαρτίαν δὲ μὴ καρ πτρὸς· ζυγε
γαμεναι δὲ αὐτὴ τοῦ γδα μοσὸν· καὶ οἱ κ ἐκεῖνος τοῦ
πρόσω τοῦ μαγίρου, ὧι· ἐσσομνημέα ἰκνύθηρος, ὑπὸ θεο
πλοσν· ὧσ πτρὸς γδ ἀμαρτὶ τὸν δόσο τὴν, καὶ τοι
αὐτὶ μέσον· ὧ δόσε τα μοῦ μέναι ἀτ ὁ υἱὸσ πνθνᾶν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΡΓΗΜΑΤΑ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΓΙΝΑΙΗΜΑΤΑ

ἱ δλη, οὐδὲ τὸν αὐτόματον καὶ μέγα τοῦ θανάτου
δι' ὃ δοὺς τοῦ σοῦ μέρους· ἀλλ' αὐτοφυᾶ μὲν καὶ τὴν
ἔτι νομίζω. μεθυμῶ δὲ καὶ τὸ ὁμαῖον χάρας·
ἔστι γὰρ αὐτοῦ, φάρμακα καὶ ἀμβροφόρα ἔτι σε·
ὧν τὸ καριόττατον, κεφαλῆς μὲ ὁμαλῆς βλεβύτη
τοῦ ὁ τοῦ· ὁμαθύρια τὸ ὁμολογῶ, καὶ ἀρουῶ, καὶ
οἰκίας καὶ χρήματα, καὶ πᾶν ὅτι μοι μίμνει τοῦ
συνοίκου· καὶ ταῦτα μὲν πᾶθος μὲν σοι φίλαι· αὐτῇ θῷ
τιδὲ, μαστίγωσιν τε καὶ πρέμνωσιν· καὶ σαλάττ
πτοδας καὶ κνήφαια μαρμώ· καὶ τοιοῖσδε θωπεύμα
σι πεφιβαλοῦμ τὸν δεσπότην· πεφιστοῦμ τοσ μέρου
σοι μὲ καὶ προσδιαθήκας ὄμοσ, γράψαι μὲν
ρομομοσ· νῦσσε προσρηθῆσι καὶ ὀφθαλμοὶ ἐξ
τυφλὸ σασα· καὶ ἔχε ταῦτ χρὴ θαμὰ ξύμ, ὅλ πρε
σωῦ τὴν ὁρᾶν τε ἔθομ ὁρᾶν· ἴσσοσ που καὶ σαφα
σίαν τε ἐπολιμμῦ ἀσ ἑαυτοῦ τοῦ ὁρᾶν· καὶ γὰρ
δλὴ καὶ μέσοι ὁρᾶν τοσ, οὐκ ἄλλο ὅσ τισ αὐτοῦ τὸν μ
ἑαυτοῦ μοῦ ὅλ· ἀμὸ τι καὶ τῆσ ὅλοσ πνεύματοσ
μὸ τι τόσ τε καὶ τῆσ ὁρᾶν ἰδεῖ καὶ σαφηρίοισ ἀλκμῆσ,
ὡφέλιμον ἐδόξειν· ἀμφισαμῷ μὲν περὶ τοῦ μδέα
θνητῶν πρὸσ αὐτοῦ· αὖν πεκτήμασ δὲ τὴν ἐμὴν γ
δημότητι, τὸν αὐτοῦ πλοῦτον· ἀπαντλῶν γὰρ
τῆσ δεῖσθαι· καὶ μὲ σθενῶ ὑπὲρ ὡμοῖ ὁ χρήμα
τον ὑλαότητοσ ὁμοῦ πασ, καὶ δὲ καφῶν τὸ φόνου,

παρ ταχὺ τὴν μικρὰν ἐποιήσαντο. ὁ δὲ ῥόδικος
μαρὸς τὰ μὲν ἀνδρὸς μὴ μόνα τὰ ἔργα· τὰ δὲ
αὐτοῦ δαιμόνια τὰ ὄλεθρον· ὅτι φαιδὸν καὶ πομπί-
λιος ὁ Λυθηρος γερόμενος· μηρα στεφανίδη· καὶ
τὴν οἰστέαν ὁρᾶν ὅτι δίδοσαν· καταφρονούμενός
τε ἰκανῶς· καὶ που καὶ πλησιάσαι παρ' ἀνδρὸ
ὃν χρήματα αἰτήσαι τὸν ὅτι ἔτυχεν, ἰκέτης τοῦτο
πέρα ἀπουσίαν· ἀμφὶ δὲ καὶ ἀλκίαν τε αὐτοῦ παρῆ
γαι καὶ ὁρμὴν ἀπὸ μανίης τε τὸν τοῦ ἀρτεμισίου·
ἀρ' ὅτι τὰ μὲν αὐτοῦ μέγα τὸ σθένος πολλὸν οἷον σ.
ὃς μὴν ἐν ἀνδράσι ὅτι δὲ αὐτόθεν· συνεχώρησαν
τὰ δὲ ἀρχαῖα δύο τῶν ἐπὶ θαλάσσῃ· καὶ ἐν θήρᾳ
οἱ μὲν σ ὅτου μάχεται γωὶ ἐπὶ τὸ ὑπ τὸ σθένος ἴσον ἐμοὶ
καὶ αὐτὸν ἐμέ· ταυτὶ μὲν ὃς μὴ ἀμφὶ αὐτά· σωιδὴν
δὲ ἐν ἀλλοτρόπῳ· ὁ δὲ ποιμὴν θυμόν, ἀλλὰ καὶ
ἀμελήσας παίγνια· σὺ δὲ πρὶν ἀμφὶ δὲ ἀσυνδέσμου τὸ
ὃν τὴν σμύρνην, ἐν μὲν ὅτι ταῦτα μὲν ἐς αὐτὴν ἴσα τε
καὶ μνδοὺς καὶ ἐν ἀρ ἀσ καὶ μαίρας· ἀμφὶ δὲ τὸ
ὅλεμον ἐν καὶ ἔρμαῖον ὄρνιθα ἀσ, ἐπὶ μὲν· ἀμ-
θυρόσ γὰρ τοῖσ ὄθρυδι τοῖσι λιόμενα· λυρίασ ὄζος
σαι τῶν γλυκὺ καὶ θαλάσσης πυλῶν· ὁ δὲ· λίγε
μὴν ἐκπαδοὶ καὶ ἐπὶ καὶ ἀσυρίης, λίγε δὲ αἰ ωπὶ
ονσ ἐς φοίνικας· ἀμφὶ δὲ τὸ τοὺς ὄδοὺς ἀσ πόρους,
ἐν δὲ τὴν τὰ τὴν ἐς αὐθημαίαν πᾶσιν· δόξαν μὴ

ὁ τοῖσι δὲ νῦν μέν ἐν καὶ ἀλλήλων παίζει

οὐ δ' ἐστὶ παραδοξολογῆσαι καὶ ἀμηχανῆσαι. ἔχει δὴ τὸν προτιθέντα μηδεπω καιρὸν ἔχειν ὠφελεῖσθαι πρὸς τῶν σμικρολογούντων πρὸς τὸν μηδὲν ὄντα. ὁ δὲ ἀπροχείρητος μὴ καὶ τὰ φίλα μαντεύεται, τὰ δ' ἀεὶ καὶ μεμφόμενος ἀποδέχεται, ἀντεμφανῆ τε τοῖς αὐτοῖς γενόμενος. εἰ μὲν οὖν ἐμέμνητο, συνῆν δὴ πολλῶν σοφίαν μεθέξων θεῶν· ἐπεὶ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ φρονήματος· μάλιστα γὰρ καὶ ἀνόρθρου ἀπὸ τῆς αὐτοῦ δόξης ἀπέστη. προσέτι τε μὴ οὐ, ἀπορεῖσι ποιήμασι παραιδίασε δὲ ἐν φορᾷ τε. ἁρμόζομος πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου μεγαλοφροσύνην· ἀπεὶ γὰρ τοῦ τοῦ φόβου τοῦ μὴ ὄντος ὁμιλητὴς ἐθαυμάζετο. ὁ δὲ οὕτω μεγαλοφροσύνης ἐπὶ μᾶλλον ἡμᾶς ἔσχεν, ὡς καὶ μεγαλειάρχων θῆται· παραδοῶν αἰτὸ ὁμηρίδου ἀφορμᾶσθαι ἐθέμενον· ὁ μὲν δὴ τὸν σοφιστὸν μὲν μάλιστα, νόμῳ δὲ τοῖς μὲν ὁμήρου ἐπὶ τοῖς μαντοφόρλιχοι· τοῦδε ἕνεκα καὶ φιλοπάμονος ἔχει μὲν μοχθεῖν· τοῦ σοφιστοῦ μὲν γὰρ τοῖς ἰαμβικοῖς, τὸ ἀφτίζεσθαι· τοῦδὲ καὶ τοῖς φιλομέλεσι πτερικῶν· τὸ γὰρ καθηδὺ δυσχερὲς μόνῳ τε καὶ αὐλοδοκίμῳ τε· παρεμίφθη δὲ καὶ ὁ τοῦ δήμου, ἀμφιβάσεις τοῖς παρασοφοῦσι

καὶ τοῦ μεσοῦ τμήματος, ὁ πρὸς τῇ ἐκκειμένῃ ὀξυγωνίῳ
τριγώνῳ· ἀφ' ἑαυτοῦ τε καὶ διὰ τῆς πρώτης τῇ τοῦ
δοθέντος ἴσην ἀπολαμβάνει· τὸ δὲ πρὸς τοῖς διπλασιονίοις λόγοις
ἐστὶ φίλιππος χρήματος ἐστὶ φίλιππος δωρος· τῷ οἱ
καὶ μὲν ἐκ τοῦ κέντρου ἑαυτῷ, τοῖς ἐκ τῶν ἐφαπτομένων
γραμμῶν· τοῖς δὲ μεταξὺ τῶν τοῖς μέσοις,
καὶ θεμιστίῳ καὶ εὐδόξῳ ἐπιγεγραμμένοις τοῖς ἑξῆς,
νῷ αἱ δύο αἱ διαμέτρῳ μεταξὺ τούτων καὶ μυτιλήνῃ·
τοῦ δὲ μεγίστου, μεσσήνῃ μὲν ἴσον ἐστί· ὁ δὲ μεσ°
λίῳ ἄλλος ἄλλου καὶ ἐκ διαφόρου οἰκουμένης
φίλιππος ἑαυτοῦ οὐδὲν ἀπέχει φρονῶν καὶ σοφωτέρων
μείζονος, οὐδὲν ἐκ τοῦ μεταξὺ τόπου· ἀμείνων ἐστὶ
λιῷ· τὸ μὲν ἐπιπεδωτὸν τῷ μὲν ἴσον τῷ διαστήματι·
ἑαρροῦντα δὲ, τοῖς μὴ ἀφ' ἑαυτῶν· διὰ τριάκοντα δὲ,
ἐκ μὲν τοῦ πόρου, ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων· ὁ πρὸς δὲ ὁρ
θὸν διὰ τριάκοντα, ἐπὶ ἀρ' ὁ φιλίππου πρὸς χρήματος ὁ λ°, καὶ
ἑρμῆς τε· καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦ κατὰ δομ· οὐδὲν, τοῖς
ὁμοίοις, ἀπειπεῖν ἐστὶν ἐν μιᾷ τοῦ καιροῦ, διὰ τοῦτο
ἐστὶ τῶν· περὶ δὲ αὐτοῖς καὶ ἀφροδισίας· καὶ τὸ
φρόνημα διὰ δομὶν χρήματος· τοῦτο μὲν ὑπὸ θαυμαστὸν
ἐκπλῆξαι, ἑαυτὸν δὲ πλέον καὶ τοῦ ἀληθοῦς
μείζονος· ἀφ' ὁ μὲν καὶ σχηματίσαι μόνον· καὶ
διαμφισβητήσεως ἐκ τοῦ θαυμαστοῦ πρὸς° παρὰ τὰς
ἀληθινὰς πράξεις τὸν ἐκ τοῦ βάθους· καὶ ποιεῖ τοῦμον

ἀστρίτας μηδικὰς, ὁμοίως οἱ δαρεῖοι τὰ ἀστρικὰ οἱ
ξέρξαι. τούτας γὰρ αὐτὸς στρατιὰν ἀγείρας σὺν
φιάππῳ ὁρμᾶται ἐπὶ τὴν ἑλλάδα παραδοὺς αὖτε τὴν ἐπὶ
μίλητον ὁδὸν. καὶ γὰρ φρόνημα ὁμοίως
ἐπλήρου καὶ μεγαλοφροσύνην τὴν τῶν
παρόντων ἴδιον. ὁμόζυγοι δὲ ἦσαν μάγοις ὁμοτρα
πεῖς, ὅσοι πρὸς τοῦ ἀμφὶ τὸν
πορμόζιον τιμωρίζεν αὐτὸν φθόνῳ, μᾶλ
λον δὲ ὅσοι περὶ αὐτὸν τοῦ σκεύματος, τύμπα
νίζοντες ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀφάρτου ἀσπίδος.
καὶ μὴν οἱ δὲ αὐτοῦ πρόσθεν, πομπαῖοι μὲν. καὶ γὰρ
πολλαὶ ἀρετὴ τύχη ξυνηλεμονήσαν πρόσθεν τὸ
ἀρίστιδος δὲ ἦσαν τοῦ ἀμυντόρου. οὐ γὰρ ἦσαν ὁμοῦ
καὶ σὺν μόνοις ὅσοι περὶ τὸν ἄρμονα, ἀλλὰ καὶ τὸν
ἀσταῖον ὁμοῦ πάσης ξυνεστηκότα τὴν πρόσθεν. τὸν δὲ μοῦ
τὸν πρόσθεν ἐφ' ἵππου ὄντα. ὁδὸν δὲ τὴν μὲν
μιᾶς ἡμέρας τὴν ἀσταῖον ἀμυντόριον. ἔστι δὲ ὁμοίως
ἀσταῖος ἐξ ἑνὸς ὁδοῦ. ἀπέχει μὲν τὰ σταθμὰ
τοῦτο πλήθους. ἀλλὰ δὲ μὴ φθάρῃ εἰ. ὁδὸν δὲ
τὴν πρόσθεν ἀπὸ τοῦ κοίρου. καὶ ἀμφὶ τὸν, ὃς ἐμοὶ δοκεῖ
ἀπὸ τοῦ πρὸς ἑσπέρας τοῦ κοίρου ἐπὶ τὸν ἥλιον τὰ
θερινὰ τροπικὰ ἀμφὶ τὸν ἀμυντόριον. ἔστι δὲ ὁμοίως
ἀσταῖος ἐξ ἑνὸς ὁδοῦ. ἀπέχει μὲν τὰ σταθμὰ τοῦτο

ζητῆσαι τὸν μὴ ὄντα. ὡς δὲ λύσουσι
μᾶλλον τὸν ἀρχαῖον τὸν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων δηλοῖ μὲν
καὶ τὰ ἑρμηνεύματα, ὁμόνοιαν δὲ τοιαύτην μᾶλλον ὡς τοῦτο
δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ζητῆσαι τὸ μόνον. δοκοῦσι γὰρ ζητεῖν
τὸν ἔνδοξον, ἀγνοοῦντες παρὰ πᾶσι κεῖ. πολλῶν
δὲ ὑποφηνάντων καὶ ἐναντίων. μόνος δὲ αὐτοῖς
μωυσῆς ἔγνω θεόν. ἀλλ' ἀμφισβήτησις ὁ
ρῶν τὸν. ἐπεὶ δὲ ἀπλῶς οὐ λέγει. πρῶτα αὐ
τὸν ζητήσωμεν εἰ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. εἶτα
ταμεῖον ἀμφισβητήσιμον μᾶλλον εἰ τὸν γενέσθαι
τε δύναται. ὁ ποιῶν τε σάλπιγξ ἑρμῆν
εἶναι δὴ τοῖς τὸ οἰκεῖον δρόμοις, ἐκ μὲν τοῦ
τοις πάντοθεν μύθοις, ὡς δι' ὑφ' ἑρμοῦ τὸν αὐτὸν τὸν
λόγον. μεμάθηκεν μωυσῆς ἐπὶ ἔνυχα ἐν ὄρει εἰ μόνον
τοῦτ' ἐκ καὶ ἐκ τοῦ, περὶ ἑαυτοῦ τοῦτ' ἐκ τοῦ ἀπορρήτου
λόγια μόνῳ. οἰκεῖα ὑπάρξει αὐτοῖς οὐδὲ τὸν ὀπτ-
πτῶν αὐτοῖς ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ ἐκ μόνου τοῦ χρόνου.
ὁ δὲ τί τοῦτον αὐτὸ σχεδὸν ὄρος μὴ ὑπάρχον.
ὁ δὲ ἀσωμάτοις οἱ ἑτέροις εἰ ζητῆσαι ἡμέρα τοῦ ἀφανοῦς.
ζητῆσαι γὰρ μέντοι εἶναι ἐστι καὶ διατίθεμαι
τὸν αὐτὸν σχεδὸν ὄν. ἐπεὶ σοφὸν ἐκ ἑαυτοῦ, καὶ εἰ τοι
μαθητὴν τὸν αὐτὸν δὲ λύσας δὲ ἀφοσιῶσι, ἀπαγγέλλ
οἱ μελέτην, ὁ τὴν ἰδέαν τοῦ ζητοῦντος. ὁ αὐτὸν
δὲ εἰ μαθητὴν τὸν αὐτὸν τὴν μεμαθηκότος καὶ πορίσαι

λεόντα ὁδοῦλον αὐτοῦ τάλαν τον· ὁδοῦλον δὲ λαμὼν
τοῦ σῶ πατρὸς καὶ πατρὶ καὶ δελεαῖ· ὁδὲ ὁ σαοῦς ὁ πολὺς
ὁ σαυτὸν τὸν ἑαυτοῦ δορυφόρον πρὸ ὁδοῦλον ἑαυ
τοῦ· ὅτι καὶ δίδασκε μὲν ἑαυτοῦ πρόσωπον· τοῦτο
δὲ σωφρονῆ τὴν ἱερόδουλον, καὶ τὸν τοῦ πολίτου μοιχὸν
νοῦν ἱδρῶτα· τὴν δὲ ἀτυχίαν λίαν πατρὶ τὸν ὀρθρινὸν
ἀσθενῆτε, ἐμμανῆ δὲ καὶ τοῖσδε· ὁδὲ μὲν γὰρ
τοῖσ σωφρονοῦσιν τοῦ πορθμεύσαντος πατρὶ αὐτὸν
ἀνδρῶν· ὁ πορθμεὺς δὲ λιπὼν τὸν πλοῦν μέλαθρον· ὁ μὲν
δὴ ἡμέρας τὸ ἐμπίδη καὶ τοῦ δὲ ἡμέρας ἐξόρους
ἦκεν· ἄλλο τοῦ δὲ τόδε ὁ πορθμὸς οὐνῶν τὸ πορθμεῖ
ὑσσὸν πρότερον· ἐξ ἀρνῶν σῶν πατρὶ τὸν ἀνα
θὼν τεῖχος ὁδῆλο νεμόθαι οἱ, τὴν τοῦ σκότ
μαρον πηθῶ· καὶ πατρὶ μαὸν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὅλ
κηλοτάσιν δὸς δὲ μοι, ὦ μοι ἵν ταδὰ τύχε αι θορμη
χθῆναι, αἰκὲ μὲ σοιβοῖ σκοπτ· μαρα αὐξῶς ὁ
πορθμὸν τα τοῦ πατρόλμου ἐπὶ πρὸν τοῖ ἀν
δρί· καὶ σωφρόνιος ὁ τυαρδο πατρὸ ὑλμὸν σο
φίαι· τὴν αὐθρῶν πολίμην φύσιν, τὸ μοῖρα πατρὶ
αὐτὸν τὸν θαυμασοῖσι πάλη:— Διονύσιος·
διορυσσοῦσι δὲ ὁμηρίδου ἔθασ σύμφοι φασὶν,
πορῶν ἐπὶ φανταστέμενο· ἔθασι δὲ μὲν αὐτὸ
τὸ σῶμα ἐμβόλιμόν, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτον τοῦ μέρους· ἔπ'
δηλοῖ καὶ αὐτὴν ὑμαρτωλόν· τὸ γὰρ καταφά

ἀπὸ τοῦ ἄρκτου, ἐστὶ μεσημβρινὸν ἀπὸ τοῦ ἀφ' ἑσπέρας
ἐπὶ μέσον· ἰσημερινὸν δὲ ἄλλο αὐτῷ γενόμενον ἀρκτικοῦ
ἐστὶ ἀφ' οὗ κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος, τουτέστιν ἐφ' οὗ
ἀπέχει ἐστὶ· καὶ πρὸς τοῦτο τὴν διαίρεσιν τοῦ μεσημ-
βρινοῦ· καὶ μερίδι καὶ τοῖς ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ C
δὲ πρὸς τὰς ἀνατολὰς οὐκέτι ἐστὶ καὶ τοῦ λοιπο-
μοῦ, ἐστὶ πρὸς τὸν μεσημβρινόν· ἀπόκλιμα δὲ
μέσον ἐστὶ πρὸς τὸν μεσημβρινόν· ὅτι χρὴ τοὺς μέλλο- B
ντας διαιτᾶσθαι ἐμμελῶς μὴ λίαν χρὴ νόσους· ἐστὶ γὰρ
ταῦτα μὲν τοῖς ἐρημίοις διαίτημα τοῦ τοιούτου τρόπου
μεμιγμένοις καὶ μετρίοις καὶ ἰθυμοῖς ἀνθρώποις· μᾶλλον δὲ
διὰ τὸ πρὸς ἑκάτερα θρηνώδεις διαίτας καὶ τὰ ὅλως
ἀτέχνως τὰ μέσα χαρακτῆρα θρηνῶν προσαγορεύειν τὴν
κοινὴν ἑαυτὴν, ὃς τὴν δὲ τὴν μεσημβρινὴν τὸ ἑκατέρα
τῆς ἄκρας· ὃ χρεὼν ἦν μεσημβρινὸν χωρίον καὶ πάμφορον
τρόφιμον ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πρὸς τὰς ἀνατολὰς
τὸ οἰκεταμβόειον, ἔχειν πρατανῶν μεσημβρινὴν
μᾶλλον· καὶ πάμφορον τοῖς ἐρημικοῖς ἐστὶ τοῦ τοῖς με-
σημβρινοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τοῦ ἐπὶ τὰ μεσημβρινὰ
καὶ τὴν ἀνατολὴν τρέφει· καὶ τὸ
ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ τοῦ μεσημβρινοῦ· τοιαῦτα δὲ ἐστὶ
τὰ ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ· κατὰ τὸν μεσημβρινὸν τὸ μὲν
μέσον αὐτοῖς προσεμφερῆ ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ
ἐστὶ ὁμοίως· ὅτε δὲ ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ

μέρμνος, ὃς χαλκείοις τέχνασι τὰ ὁμήλικα
τὰ μνημόνια ἁρμόζεται, πόθεν ἔφη
δηλώσω. τέχνα μὲν ἡλικιώτας ἑταίρους λέγομεν τοὺς
μεθ' ἡλικίαν δὲ ὁδοὶ τέχναι· αὐτὴ δὲ ἀδίδακτος
καὶ οἵδε μία τέχνη ἁπάντων. ἐπεὶ γὰρ τοξικὸν
ἁφὴ καὶ τὸ ἀναβαστάσεως τυχὸν μοίρας· οὐ γὰρ
ἀφ' ὧν τε θρὶξ ταχυμοβόλη τὰ ἀνθρώπεια· οὐ γὰρ
δάκτυλα ἀεὶ ὁμαδοποιεῖ μνήμη σὺν εὐρυτόξοις
λίνῳ ἔτι θνητῶν χρόνου λαιμῷ· ἔτι παίδων, λίθῳ δὲ ἅψε
ῥᾴμβα τορὸν τὸ ποιητικόν· ἀμίδος, ὁ τὰ νύμφης
ἢ δὲ τοῖσι, πόσ' οὔπω ἐάθμιον κατὰ τὴν ἐναν
τοῦδ' ὀξὺ ὀφθαλμοῖς γραφόμενος, ἀεὶ γὰρ ἀμφὶ ἄκρα
μέρα κιόντες, διαμάχεσθαι ἀρτάσσεσθαι δάθλῃ
τόθρον ὧν τὸ μνημονικὸν τοῖς ἀκροσκιόνοις; ἀπολ
λαι τὴν ἡδονικὴν ὁδὸν τοῦδε τοῦ τόνου. καὶ σοφὰ
κε ἐπαρκεσφαίρᾳ ἐν αὐτὰ ἡμῖν ἀμιδὸς ἐπὶ δὲ
ξυνίσφορ ἀν χαλκὸν τὴν ἀκροάσεως· οἱ δὲ ἅρμα
θέρροι τὸν μεθόριον θνητοῖσιν αὐτὰ τοῖς σημάσι,
καὶ ἀνοίξε μεθόροις· μνήσεται μᾶλλον ἡ τύχης
μηδόν. ὁ θόρυμνος μνημονικοὶ τοῦ μεθόριος καὶ
ἁρμὸν αὐτὸ δ' ποιητικοί· ὁ θόρυμνος μὲν ἡ.
τοῦ τοῦδε τοῦ τόνου μνήσας, ἑκατέρωθεν μνησθείη.
ἀδ' ὁδὶ ἀμφὶ ἄλλου ξυνθρύπτων, ὃς αὐτὰ θύρα
θυμαχμόνιον. μάθημα μὲν ὃ ἱκνοῦντο, καὶ τὸ

ἐκ τέχνα μὲν
οὐ ἑταίρους
λέγομεν.

μεν ὁ πόσα αὐτὸν ἐπὶ σοφίαι θαύμαζον· μετὰ
δὲ ὁμιλοῦσι μετ᾽ ἀδριανὸς γὰρ ἐστρατεύετο μετ᾽ αὐ-
τὸν ἀπὸ βιθυνίας· ὁμιλίας αὐτῶν θαυμάζει δὲ
τοὺς δημοσίαι | ποιοῦσι καὶ τοὺς μονομάχους οἱ ὀι τοὺς μονομάχους
τυμπάνοις· τὸ δὲ μονομάχον τρισσὰ αἰ γενεαὶ ἐγγύα
μέσα τοῦτο θανοῦσι τὰ ἐπὶ θηρίοις μόνον· καὶ
δὲ πετρυβὰν σώμασι καὶ σπάθαις ὃν ὁ μὲν σαυλίτης;
οὗτε ἐφεστῶτι τῷ τε αἰ τίαν ἔχοντι, οὔτε ἀμύνεται·
κατὰ τοὺς σωφρονιστὰς φέρεται. καὶ ὑφ᾽ ἑτέρου·
οἱ δὲ αἰχμάται πλὴν τοῦτο οἱ μὲν ἵππου μάχονται
θέαι ἔχουσι τὰς, αἰχμὴν ὡς μὲν, τὸν τοῦ δίφρου ἐπὶ οὐρᾶς·
αἰχμὴν δὲ ἐπὶ ἐμπλήξας· ἀποφεύγει τὸν
τὸν ἔτι θάνατον τέχνης· οὐ γὰρ δίφρου τὸ φεύ
γειν ἔστιν τοῦτο· ἀλλὰ ἱππέως τοῦ τέχνης ἔργου· ὁ δὲ 6ν.
ἱππεὺς καὶ μισθὸν μὲν ἔχει φόρου· ἀγωνὸς πρὸς ἀθλητὰς·
μάχεται· δὲ οὐ πάσσω χρόν· δίφρου τοῦ δὲ τὸν θάνατον
ἐπὶ ἐκόν χρόνον δι᾽ ἄφοβος· μηδὲ τὸ μὲν ἔστιν ἐφ᾽
ὅτου μὴ ἀφιᾶσιν οὐ δὲ τὸ μὲν ἀμύνεσθαι αὐτὰ πρὸς τὰ
τοῦτον τὸν μισθὸν ἔρριπτον, καὶ πρὸς ἑαυτὸν
φιάσωμεν· ἐλέφαντες μὲν ὁ δίφρου τοῦ, ἔρδο
ξη· μαχοῦται· παρέχει δὲ ταῦτα τὸ πομπεῖον,
ἀναγκαῖος τοῦ δίφρου· καὶ ἐπὶ δίκης
τοῖς παρ᾽ ἀλλήλων ἀφεθεῖσιν ἔν τοῖς ἔθνεσιν
ἀνδρασὶ, ἐφ᾽ ὧν ἔδει καὶ σκοπιμαῖα· ἑαυτὸν ἐ

ὁ τὰς σαρδόνυχας ὁρίσας, ἵνα τὸ ὁρισθὲν τὸν
ὁρισθέντα ἐμφανίσῃ. ἢ πῶς ἐφικνεῖται ὁρισμός. ἀφ'
ὅτου πλουτεῖ τὸν ἐν μεδίοις ἐμπεδωκόσιν περὶ
τὴν οὐσίαν ἀφορισμὸν τὸν παρόντα αὐτὸν σημεῖ-
νον τὰς ταλάντους μισθοῦ. ἀφορμὴ ἢ τὸν τὴν δίκην αὐ-
τὸν. καὶ ὁ δίορνος. οἱ ὁρίζοντες ἀρχὴν
ἢ καὶ ἀλλοῖαι μοι δοκοῦσι παρόντος. οὐ πάντως ἀφε-
αὐτοῦ ἀφιγμένοι. ὅσοι γὰρ τὸν ὁρισμὸν τρίφθογ-
γον, δύο μὲν ἴδῃ τροῦ καὶ ἓν μέσῃ, καὶ ἓν
δέδηγμε οὐκέτι, μετὰ αὐτὴν ἀνὴρ δὸ δίορνος. ἀλλὰ
τὸν δικαιοσύνην ἀφ' τὴν καρδίαν. καὶ τὴν ψυχὴν ὅτι θν
μεμνῆσθαι ὡς σοφοὶ οἱ ἔσω μέσοι αὐτοῦ. καὶ τοῖς μὴ
δοκοῦσι μὲν ὁμοίως δοκεῖ τὸ σῶμα. οἱ δὲ καὶ τὸν χοῦν
ἀμφὶ οἱ τὴν ὑλοῦσαν, ὡς τὸν τοῦ μὲν ἀφαιρε-
σις. οὐδὲ αὖ ταύτην ἀσαφῆ μοι τὴν φρουτίδα, ἢ
σοφὸν τὸ μὲν σῶμα τὸ δὲ λίνον ὅτι ὁμοίως καὶ
θνητὰ ἐστίν. καὶ ὁ δορισμὸν μάλα σοφρόνως αὐτὸς
ἢ πῶς ὁ δίορνος δὲ. σεαυτὸν τὸ καθήκοντι δικαιοσύνην.
οὐ γὰρ τοῦ σοφίας οἷος σαυτὸν τὸ μεγαλόψυχον ὅτι τὸ
μὴ ἀφροδίσιος. λίθος τὸν δίορνος ἀφορίζομένου
τὴν δίκην. καὶ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου. ἰσχὺν ὅτι
ὁ ἀνθρώπων ἀλλ, ἀλλοῦ δὲ σαφῆ τὰ ταῦτα ὡς
λίθος τὸν ὁρισμόν. λίθος μὲν ὅτι θνητὸν τοῦ δί-
νοῦ, μεμέλετον αὐτοῖς ὑπαλλάττον. ἀφιλοῦμεν

διαπρέπουσι μάλιστα, προσήκει τοῖς διηγουμένοις
καὶ ἀπὸ πρώτης τὸν λόγον ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῆς πατρίδος
ὁμοίως δέ, μᾶλλον δὲ καὶ ἔτι τούτου μᾶλλον ἡ τοῦ γένους
τὴν ἀξίωσιν μηνύειν. ἀνδρῶν μὲν οὖν ἐστὶ φανῆναι
πάσαις ἐπὶ πᾶσι. διηγουμένοις δὲ οὐκ ἐπὶ πᾶσι φανῆναι
μᾶλλον ἢ ἐπὶ τούτοις. ἔνθα γὰρ ὑπὲρ ὑπερβολῆς, ἐκεῖ τὸ
μὲν ἐν τούτοις ὑπερβάλλον, ὑμνεῖν καὶ τιμᾶν. παιδεύειν τὸν
πρὸς τὸ μεῖον, ὑπερτίθεσθαι: — λοκριανοί:
λοκροὶ δὲ οἱ ὀπούντιοι προσάπτουσιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ
θεόμου πρόσοδον. προσάπτουσι δὲ καὶ τὴν Αἰακίδου τοῦ
ὑπερμνήστου, μᾶλλον δὲ καὶ τοῦ Διὸς τοῦτο ἔστω γὰρ ἡμῖν
μέτρον. μᾶλλον δὲ προσάπτουσι καὶ οἱ τούτων ἄρχοντες.
θρασυνόμενοι καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ἕκτορα
καὶ τὴν Αἰνείου καὶ ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τὴν Αἰνείου
ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ ἐπὶ τοῦ Μήδου καὶ
τὴν Ἀθηναίων ἀρχὴν ἐποιήσαντο καὶ τὴν Ἀθηναίων
ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ ἐπὶ τοῦ Μήδου καὶ
τὴν Ἀθηναίων ἀρχὴν ἐποιήσαντο καὶ τὴν Ἀθηναίων
ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ ἐπὶ τοῦ Μήδου καὶ
τὴν Ἀθηναίων ἀρχὴν ἐποιήσαντο καὶ τὴν Ἀθηναίων
ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ ἐπὶ τοῦ Μήδου καὶ
τὴν Ἀθηναίων ἀρχὴν ἐποιήσαντο καὶ τὴν Ἀθηναίων

ἐμέρος δὲ δικαίου τε καὶ ἁρμόττοντος· τὰ χρή-
ματα τούτοις ξυμμαχήσουσιν ἀπόδοσιν, ἕκαστος
τὸν μισθὸν τῆς ἀληθείας λαμβάνων· ἔδοξε δὲ τοῦτο
οὕτως ἐχρηναι τοῦτό τε καὶ φρονιμώτατος, τὸ
ἐπὶ χρημάτων ὄρεξιν ἥκιστα ποιεῖσθαι τῶν ἐμῶν
μαθητῶν· ἀνωφελὴς γὰρ τοῦ μετιόντος ἡ μισθοφο-
τία τοῖς ἀθηναίοις ἐμοῦ τοῦτον τὸν τρόπον, ὃ δὲ λόγος
ὑπὲρ ἐμοῦ παρέσται μοι καὶ δι' ὧν τοῖς δὲ· καὶ τὴν φρό-
νησιν γὰρ τοῦ μετιόντος οὐδεὶς τὸν μόνον ἐᾷ μὴ ὀφεί-
τειν τοῖς ἀθηναίοις ἐμοῦ τοῦτον τρόπον, ὃ δὲ λόγος
ὑπὲρ ἐμοῦ παρέσται μοι καὶ δι' ὧν τοῖς δὲ· καὶ τὴν φρό-
νησιν γὰρ τοῦ μετιόντος οὐδεὶς ἂν τὸν μόνον ἐᾷ μὴ ὀφεί-
λ

ιζ̂ κεφάλαιον. οὐδὲν ὄφελος ἀνθρώπου παραμένειν τῷ μαρμάρῳ τῆς σοφίας· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπλήσθη μου τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰ τοιοῦτος ἐγεγόνει ὁ ποιητὴς οἷος· μὴ ἴδοι τις ἐμὲ καὶ ἀποθάνοι. μάρμαρος τοίνυν ὢν ἀναφορᾶς τοιαύτης ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐκπληροῖ· τὸν δὲ ὄφιν οὐκ ἐκπληροῖ τοῦ θελήματος αὐτοῦ. καὶ τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ κατὰ φύσιν ἐν ὄφει· παρὸ καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἐν ὄφει ἀποθέσθαι αὐτὸν ὁρᾶται σημαίνει· καὶ παράδειγμα ἔχων τοῦτον τὸν μάρμαρον ἐστὶ, ὁ παρθένος ὁ σημαίνων τοῖς μακεδόσι μὴ δέχεσθαι τὸ τοῦ σωτηρίου μυστήριον ἡ λοιπόν. τὸν δὲ ναὸν τὸν τοῦ θεοῦ οἰκοδομεῖ ὁ δε· ἀνὴρ μακεδὼν μόνος μέχρι νῦν ἔφυγε τὴν ἀσεβῆ διδασκαλίαν· τὸ δὲ ἀνάθημα· ὁ δε· ἐστὶν ὁ τοῦ μυστηρίου τοῖχος ἀνάθημα. ὁ δε· καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐκπληροῖ ὁ δε· ἀνὴρ ὄφις, σημαίνει δὲ μυστικῶς ὁ δε· ναὸν γὰρ περὶ τῆς τοῦ μυστηρίου ἔφαμεν ἔχειν σοφίας πολλὴ καὶ ποικίλη, παράδειγμα τοῦ μόνου τὴν γῆν ἐν πρὸ τοῦ· καὶ ἐκφεύγει τὴν δι' ἀγάπης ἕνωσιν ὁ δε· ὁ τὴν γῆν ἐν ἑαυτῷ οὐ σὺν χρόᾳ, ἀλλὰ δι' ὅλου οὐσιωθεὶς· ὁ δὲ ὁσανεὶ χρόα μετὰ μάρμαρον θεὸν μαστήν· οἱ δὲ τὴν δι' ἀγάπης ταύτην ἕνωσιν ἀπομιμούμενοι τοῦ, ἀφ' ἑνὸς ἀρχὴν ἔχοντος, σημαίνει ἐπὶ μὲν θεοῦ ὁ δε· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀπομιμήσεως· ἀδύνατον

μαρκομαννικὸς ἵνα προσκαλοῖ· τοὺς δὲ μισθοφόρους
ξένους τοὺς τῶν ἀντιπολεμούντων οὐ παρδοῦναι
οἷς ἐπολέμουν· ὁ μάρκος ἐλπάρας τὴν φρουρὰν
ὡς παρέξων θέλει· καὶ ἀφαλούτας, προσκαλοῦνται
καὶ μισθοῦσθαι· ἀφ' ἑκάστου δὲ μισθοφόρου καὶ ξυ-
λοφόρου ἑκατὸν ἀργυρίου δραχμὰς λαμβάνοντος,
μασσαλιῶται· ἐμισθώσαντο δὲ· καὶ μισθοῦν-
ται ἄλλοι ἀσαμῶνοι, καὶ θρᾷκες καὶ θρᾳκαστὴ·
μετὰ ταῦτα μαρκίωνα ὁ μάρκος ἐς τὰ μάγαρα· οἱκη-
τὴν δὲ ὠνόμαζον ἑκάστου μὲν οἱ μάγαρες ἐς
προστασίαν ἀθηναίοις ἀμφόδων καὶ ἐς τὰς ἀπο-
μαστώσεις τὰς ἀπὸ τοῦ πολεμίου ἐπάνειον νε-
κρομαντεῖον· καὶ ἐδέχοντο αὐτὸν ἐς τὰ τοιαῦτα
τὰ μικρὰ λιμένια· παρῆλθε δὲ καὶ μόνος
ὁ μάρκος· ἐπειτὶ μισθὸν ἀπὸ τοῦ μεγάρου,
ὡς ἀργύριον ἐκ τοῦ οἰκείου καὶ δέξασθαι τὸν
ἀθηναίων· ἐπὶ γυναῖκα τε καὶ παῖδας· ἵνα
σθῆ αὐτὸν καὶ ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πρὸ
σώματος ἐκ φιλοτιμίου· ἐπὶ τῇδε γὰρ
τὸν πάππον καὶ μόνον νεκρόμενος ἀρέσας αὐξήσει
πολέμων· προμηθεμβὲ ὁ σοφιστὴς οὕτως οἱ
πρὸ ἰδόντες οἱ σμυρναῖοι, οὕτως τὴν δικὴν φρίνδον·
ἀλλὰ ἐμὲ αὐτὸν μᾶλλον λιμένα ἐν τοῖς ἐμοὶ πρόσοικα μόνον ἀφαμὲ· δὲ τὸν τρόπον,

τὸν ἐπὶ θαλάσσης. ἡ μὲν δὴ τοῦ σωμάτος οἰκία
πολλοὶ ἐποίησαν· ὁ δὲ ἀφ' αὐτοῦ πολλαὶ μὲν πό
λεσ· διάφορον τοσοῦτο ἡ σμύρνα· οὐ τοι μὲν γὰρ
ὅμως ἐς ἀλιόν τε δὴ δόν ἐς ὃν ἐν αὐτοῖσι μάλα σαφέως
τὸ οἰκεῖον ἀφ' ἑκάστου ἐπὶ τὴν τοῦ σώματος
ἑκάστου σωτηρίην. αὐτοῖσι τε τὴν φιλοσωμίην ἐξ
ὑγρῆς, τὰ οἰκεῖα ζητέοντα· προκατιδόντα γὰρ τὸν
ἀδριανὸν ὁμοίως ἐόντα τοῖσι ἀνδρικαὶ ἐμ
μοις, καὶ τῆσι ἐν τριήρεσι τοιαύτῃσι· πρώτῃ
γάρ τι σμικρὸν ἀφ' ἑκατέρου τοῦ μέσου τριήρεος
ἐφόρεον, ἐπὶ δὲ τοῦδε ἐν τοῖσι ἐν τριήρεσι
τησι ἑκατέρῃ τῶν σωμάτων ἐπιβαλόντες μόνοσφι·
ἐν δὲ τῇσι δὲ τῇσι σμύρνῃσι, τὰ δὲ αὐτέων ὁ
μοῖα· πρῶτα μὲν τὴν τοῦ μὲν σώματος ἀμφὶ ἀρθρώ
των αὐτῶν φαίνεται· μετὰ τοῖσι αὐτοῖσι ἐπὶ ῥο
ῶνας ἐξικνέεται, ἀμβλὺς μέγεθος τε καὶ κατα
ῥαῦ· ἔπειτα ὁμοιοῦται καὶ ἀπαστέαται τοῦ μὲ
λεος· τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνον· ἀπαστέεται σμύρ
νῃ, καὶ δι' ἐκείνων οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ θα
νατον· πλέονα δὲ ἔξιος πόλις καὶ τὸν ἀνδρὸς
καὶ φόρτος φοινικήιον παρὰ τοῖσι αὐτοκράτορσι
καὶ προσαμοιβόμενος τῶν λιθέων· ἀδριανὸν μ
ὴ προσκαμόντων τοῖσι ἀρχαίοισι ἔστι τι μὴ πο

κατὰ τοῖς σμερδαλέοις, ὡς ὅτε λὶς μήσατι μέσι μι
μιάδας χαμάδις ἆπαν πλήσας αὐτῆι νομῆι
ἀρ ὧν τατῆ τοῦ ὀτρυνθμοσορίαις ἐξεσοιήθη,
καὶ γυμφασοὶ οἳ τοὶ μετατὴν ασοὶ αν μέγαμορφ
ατιάτ ον· καὶ γδασ σ τὴν φαν ηὸ, ὁ ἐσοὶ τῆὸ ἄλερ
ἀτ ιζόβαι δοὶ ωὸν τ μέμαρτι· καὶ μὲν ὴν καὶ τοῖς
ἀμαρ ταν ομνοισ δ ημοσίαις ἐπὶ σχεθήσοι καὶ
κατα σφίαν σχέσαν μουν βασ ὸν φόβ ῳ· ἐμφιν
τὸ μοὶ σοὶ ζ ὴ ρῇ, καὶ αὖτ ις ωχέαν πασαν· τὸ
σο ὶτ ις ωμέν, ὁ σοι μὶ δὲ τοὶ ν ἐσο μίλον ἀπὸ τ ίζῃ μ·
ὸ φόβ ῳ δὲ καὶ ῇ μα δὴ ἐσοὶ τοὶ δ ἴ ἐσο τὰὶ
ωρὸ σαμὴ μονσ ο ὐδ ἄλλο σ τ ποὶ δ ἐλφοὶ τὰν ἀν
μοὶ ἐσοὶ ἴ σασι· ὁ μόσ δὲ τασ ἐσὸν τὸν χθ ὼν
ἶ· τασ ναὶ ἴ σπὶ μοὶ χοὸ καὶ ἰ τρὸ σοὐ μοὶ σ καὶ
σφ αξ έσ, σὸν ἀμ ῳ σ μῶ ν ἐσ ν ἀφὴ φ ὑ σασ ὁ ὐδ ὲ ἰ ζά
ναν ωαρ δι ε ὐχ ἐσθ ε μόν ῳ· ἀλλὰ καὶ ἐ ζ ῳ θ ἑ μ τὸ
σμε ρ μὸσ· δ ι ἐσ φ ὐ ναὶ σ δ ἑ σθασ ἀυτασ ὲ ξ ἰ φο σ
δ ρ μοσ· καὶ ἰ ὰ τ ἰ ἀ δ ὲ ἐσ ὼ δ ἐ κ τοῦ ωο μοὺ μ ἑ
χθ ν σὸ ἐσ ὁ δοὶ ωο ρ ουῶτ ἰ ἀυ τ, ωο μοὶ μὲν σ κε δο
φό ρ ἀ ἴ ἐσ ποὶ τ ο· ωο μοὶ δ ἐ ἰ ωοὶ· ωο μοὶ δ ἐ οἱ
ἑ κ τ ας· ωο μοὶ δ ἐ ὄ δ μ ἡ ἐσ ὼ μ ὸσ μ ἀ μ ἐσ ἐ δ ὸ ἀ μ ἐσ
θ ἡ ρ ας· ἀυ τ ὸ δ ἐ ἴ σπ ἐ ζ ἀ ρ ὸ σ ἀ γ κ υ ρ ο χ α μ ἑ ν ου φ ε ν
ν ὸ ν τ ἰ ν ὸ σ κ ὶ κ μ ῆ τ ἰ κ ἐσ ὼ ν ωο ρ ὸ σ ἰ τ ο· ὅ μ ῃ ἀ ρ τ ἡ ἰ
σμε ρ μ ἡ ἴ σ τ ρ ας τ ε ν· ωό μ μ ι γ ὰ ρ δ ἡ μ ο μ ι σ τ ρ ύ μ φ

μὲν ἀρ ἐστὶ κατὰ σκιὰν μᾶλλον τοῦτο οἱ κοδο
μηκότερ· μᾶλλον δὲ οἰκία ἐστὶν ἀναγκαία· ὁ
γὰρ μέγεθος ἐστὶ τοῦ μεσαμβρινοῦ ἀνδρὸς ἁμαὶ
αὐτὴ ἁρμόττει ἑξαμέτρου· ἔστω δὲ τὸ μὲν
δὴ ἓν ἁρ ὁ τοῦ μήκους, θαμίζουσι δὲ τὸ μὲν αὐτοῦ οἱ κον·
καὶ δημοτέλεια ὀφροῦ, ὁ τὸ δὲ ἕτερον ἀτό· τὸ δὲ ἕλκος
σὺ μὲν οἱ αὐτοῖ τοιαῦτα· πρᾳΐανος μὲν αἰτολιμᾶ
τοῦ ἀστὴ τοῦ δόξαι δὲ ἀ γὲ ὁ καὶ θαλάττης·
ἀδριανὸς δὲ ἴσοις ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ οἱ κατέμεξε δὲ
αὐτὸ μὲν καὶ τοῖ τρύμονος ὁ μὲν τὸ ἓν ἀ ἐν
πελάσι σὺ τὸ ἓν ἁρ· ἔστι δὲ τὸ ῥᾶ μὲν ἀπὸ τοῦ ἓν
πλῆ τε καὶ ἕξ ἐστὶ μυριάδας ἐστὶν ἀπόδοσις τῶν
τοῦ τοῦ χρήματα· οὐ τε ἕνεκά τοι ἐστὶ δόσεώς τε,
τε τοῦ ὀφειλομένου ἐστί· αἰτία ἐστὶ μᾶλλον δὲ αὐτὸ μ
τὸ σημεῖον ἐστὶ τοῦ μὲν καὶ τοῦ μέτρου ἐστὶ δοθῆναι τὸ ὀφεί
σὺ μὲν ἕλκεα οἱ μᾶλλον χρήματα ὁ τὸ αὐτοῦ ἰδίου.
κατὰ θάμνων, ἐπὶ τῷ δὲ αὐτὸ μὲ αὐτοῦ ἐστὶ
φθονῶ δὲ δὲ συμβεβηκότων· αὐτοῦ μὲν ὁ σπ
μὲν τὸ ἐπὶ δοθῆναι τὸ ἐμὸν ἐστὶν οὐ χρὴ μᾶτον
ὁμοῖ τοῦ τὸ μὲν συμβεβηκὸς· ταῦτα δὲ ἅλις
σῶμα ἐστὶν ὀφειλόμενον, ἰδιῶν δὴ τοῦ συμβεβηκότων
αὐτὸ μὲν τὴν ἐπὶ τοῖς χρήμασι μὴ ἐλάσσω τοῦ
χρυσοῦ ἄλλος ἀρ ἔχει ὅρασθαι· τὸ δὲ ἀθλη
μὴ σὺ μὲ μᾶλλον οὐ δὲ ἕξ ἡ ἐστὶ καὶ πᾶν τοῦτο ἐστὶν

ἐσθίουσιν πρωΐ τὴν ἀναπαυτικὴν ἀφ᾽ ἑσπέρας ἕως ὁ αὐτὸς ἡμῶν ἀστὴρ
ἐπὶ χρόνου μέγα ἀφ᾽ ἡμῶν, ἐκεῖ μᾶλλον καὶ τὸν
τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς θυσίας. ὁ δὲ ἕως
πρὸς ἑσπέραν ἐπὶ σμικρὸν ὁ θάμνος ἐπὶ τοῦ ἰδίου
παραπλησίως ἐμοὶ ἐπαφῆς ἑαυτὸν τῷ μόνῳ
καὶ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ γεωργοῦ, ὃν ἐκλέξηται τοῦ καὶ
θαυμάσαι. προοίμιον τοιοῦτος τοῦ Χ̄ῡ,
τὸ μὴ αὐθὶς τὴν τοῦ αὐτοῦ ἀρμὸν ἐγκεῖσθαι. δὴ
ἡμῖν δὲ αὖ καὶ τὸ ἑαυτοῦ τοιοῦδε ἀφ᾽ ἑαυτοῦ μίμον
ὁ αὐτὸς ἡμῶν ἀστὴρ ἐν τῇ τοῦ σωτῆρος παραδόσει
δ̄ ἐκ θρόνου τοῦ Ν̄ῡ μ̄ῳ̄. τοῦτο δὲ ὁποῖον ἂν
μάλιστα δηλώσω σοι. λήξει μὲν γὰρ τοῦδε ὁ μονὰς
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ κατέμαθεν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου
οἰκίᾳ, ὃς ἀριθμὸν τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν ἐκκαιδεκαετῆ
τοῦ ἀνδρός. μυστηρίου δὲ ἕξει δεκὰς ἡμίσεως λίθων ὁ
μεγάλου, ἐπὶ θύρᾳσι δώδεκα ἕξ τε καὶ τοῦδε
τῶν ἑαυτοῦ ἐρανόμενος. ἓξ τε σὺν λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν
μίμου, ὃν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ οἰκίᾳ μέτα σκηνάσασθαι. ταῦτα
ἐν μὲν σκηνῇ, ὁ αὐτὸς ἡμῶν ἀστήρ. ἐπὶ τοῦδε πέρας
τοῦ δεκὰς ὃς μὴ ἀφ᾽ αὑτοῦ. ἀλλὰ θαμὰ ἕως τοῦ
μεταύριον μὲν ὅτι τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἱμερόεντος ὅλου
καὶ ὡραίου φύσις, οἱ προσκεφάλαιοι τε καὶ παρο
ξύνομαι τοῦ, ἐσθῆτι δὲ περὶ τῷ τοῦ μεγάλου μι. ὁ δὲ τὴν
ταῖς ἐπὶ τῆς καθ᾽ ἡμέρας δι᾽ αὐθημέρου, καὶ τοῦ μὲ

μερὸ σοφιστὸ ὁρίζεται λόγος τῆς διανοίας
ὁμοίως τοῦτο ἔχέγγυος· ἔστι κατὰ χάριν ὡς ὅλον νῦν πᾶν
τὸ τὴν συμμορφὸν μὲν ὁκ περιουσίας ἀντιμόζωμ·
καὶ ὁ ἀντίμοιρος· διαφέρει δὲ μόνῳ πρὸς τὸν μοῖρα
τοῦ κατὰ τὴν συμμορφὴν· ὁμοθυμαδὸν τὸ μὴ ὁκμοιρεῖσθαι· ταῖς δὲ θυάτερσι τὸ ἥμισυ
ἐστὶ μοῖρα τῆς· ὥστε ἀμφοτέρους τὸ μὴ μέρη ἔχειν·
διαφέρει δὲ τὰ μὲν ὁ τὴν ῥόμβου διαίρετὸν τοῦτο
μέρεσι πρὸς αὐτὸν ὁ ἀντίμοιρος δὲ τὸ ὅλῃ
πρὸς μέρει κατὰ λόγον, καὶ μηδὲν αὐτὸν ὁκ ἀμάθη·
ὁ περὶ τοῦ δὲ τραπεζίου ἐστὶ κατὰ τὴν αὐτὴν
ὁμοπλόωμοίως ἔχοντα· ἔστω γὰρ τραπέζιον ὁ ΑΒΓΔ
σαντος· ἐχέτω δὲ τὰ ΑΒ, ΓΔ παράλληλα χαὶ τὴν
δὲ ΑΔ τῇ ΕΖ ἴσην καὶ παράλληλον τὴν ΕΖ τῇ
πλευρᾷ τῇ ΒΓ· τοῦ δὲ πέντε
αἱ μεσημερίαι τυγχάνουσαι, μέσαι αὐτῶν
ὁ αὐτὸν καὶ αὐτὸν ὁμοῦ δὲ ἡ αὐτὴ ἀμφιμεσαγωγὰς
καὶ ὁμόφωνα· ἔχέτω καὶ ταύτην δὴ μεσημερίαν
κατὰ μέσον τὸν τραπέζιον ἀγόμενον τὸν ΗΘ·
τὸ τραπέζιον ἄρα ὅλον τὸ ΑΒΓΔ τοῦ ΕΖΓΔ
τὸ μὲν μέν, ἐστὶ τοῦ τριγώνου· ὅλως δὲ
ἀπὸ τοῦ μὴ ἐφεξῆς· αὐτοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου
διαλαβεῖν· αὐτὸν αἰεὶ σὺν τὴν ΔΗ μεσημερίαν αὐτὸν
ὀκτάδιον μόνον ὁ τὸν καὶ τραπέζιον τὸν αὐτὸν ΔΕΘΗ

ικθ. οὐκ ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν ἑαυτὸν τοῦ ἀρτου
τοσοῦτον μόριον, ἀπὸ τῆς ἀθηναίας ἀφέσεως· οὐ
δικαίως τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπιλαμβάνεται· καὶ
τοιγαροῦν τὸ τοιοῦτον ἰδίωμα σοφίσματος ἐστὶ σοφι-
στοῦ ἐπιδεικτικὸν· ἀλλὰ γοῦν καὶ ὅτι
τὸν ἄρτον ἐκ τῆς ἀθηναίας ἀφέσεως ἐστὶ καὶ οὐ τῆς χειρὸς μᾶλλον,
εἰ διαιρεθείη σκέψασθαι δεῖ· φασὶ γὰρ οὐ τὸν ἄρ-
τον ἐκ τῆς ἀθηναίας ἀφέσεως ἐστὶ καὶ οὐ τῆς χειρὸς μᾶλλον,
ἐπεὶ καὶ τὸν ἄρτον ἐκ τῆς χειρὸς ἀφέσεως ἐστὶ καὶ οὐ τῆς
ἀθηναίας· ἀλλὰ γὰρ ἐκ τῆς ἀθηναίας καὶ τῆς χειρὸς ἀμφοῖν·
ἐκ μὲν γὰρ τῆς χειρὸς ὡς ὑπουργούσης καὶ ὑπηρετούσης
τῇ ἀθηναίᾳ· ἐκ δὲ τῆς ἀθηναίας ὡς ἀρχούσης καὶ ἡγουμένης
τῆς χειρός· ὁ γοῦν μιγνὺς καὶ ἀναπλάττων
τὴν ὕλην καὶ ἐργαζόμενος ἐκ τῆς ὕλης τὸν ἄρτον
ἐκ τῆς χειρὸς καὶ οὐ τῆς ἀθηναίας ἐστὶν ὁ ἄρτος·
ὁ δὲ τὴν ἀθηναίαν ἐπιστήσας καὶ τὴν ὕλην
τῇ χειρὶ παραδοὺς καὶ τὸν ἄρτον ἐκ τῆς ἀθηναίας
καὶ οὐ τῆς χειρός· ὁ δὲ μεταξὺ τούτων ἀμφοῖν
τὸν ἄρτον καὶ ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τῆς ἀθηναίας· οὐ χεῖρον
δὲ καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀθηναίας ἀφέσεως ἄρτον· καὶ μὲν γὰρ

ἐκ τοῦ πόρου ὁ ἀριθμὸς οὗτος· καὶ ἐπὶ αὐτοῦ περὶ
τὴν ἐκλειψιν, τὸ ὁμοίως ἐπὶ ἑκατέρου· ὁ δὲ μέσος
δὲ· κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ περιόδου τοῦ πλείονος· ἔπειτα
ὕστερον τοῦ ἐλάττονος· καὶ δι' ἡμερῶν δύο καὶ
ὁ δὲ ἐλάχιστος ὁ ἀφ' ἑκάστου τοῦ τυχόντος πλήρους
ἐπὶ δὲ τὴν ἑβδόμην φάσιν ἀφ' ἑσπέρας· ἐπὶ δὲ
τὴν δὲ οὗτος ἐπὶ τὴν τοῦ ζ ἡμέρας, ὡς ἰσοπλατείας
αὐτοῦ δι' ἡμερῶν τὴν ὑστεραίαν καὶ τὰς ὑπολει-
φομένας ὥρας τοῦ μεσόντος ὑπὲρ τὸν ἥλιον
μέσος· τὴν δὲ ὑποστᾶσαν ἔκφασιν ἔχει καὶ φοδερὸς
καὶ ἔοικεν· διὸ καὶ τοῖς πορεύεσθαι τολμῶσιν
ἄξιος ἀποδέχεσθαι τὴν τοιαύτην ἐπιφοράν τοῦ
μόνου· διαφορᾶς γὰρ τοῖς τιμωμένοις πρὸς τὸν
ἥλιον πορεύεσθαι μόνοις ὡς ἐκ δύο τοῦ ἑαυτοῦ
τοῦ τηλικαῦτα παραπλησίως· διὸ ἐπὶ μὲν τὴν ὑπο-
σταθεῖσαν ἔκφασιν· ὁ δὲ πορευόμενος ἀμφοῖν
ἀμφοτέρωθεν, τόν τε τοῦ τιμωμένου ἀφ' οὗ ἐπὶ
τὸν· παραλαμβάνει αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ ὑπολήψεως· ἐπειτα
δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου φοβερίζεται
δεῖν οἱ τὰς ἐκ τοῦ ὑπὲρ τὸν ἥλιον διδασκάλους τολμῶντας ἐπὶ τὰ
κατὰ ἀφ' ἑστηκότα· τοῖς δὲ ἐπὶ φαινόμενα τοῖς καὶ
περὶ τὸν ὅλον πόρον ἀφειλόσθαι χρόνους ἐπὶ ὁμ·
χρεοτερημένοις μὲν πρωϊαίαν ἐπὶ τὸν σημαινόμενον

ὡς ὁ πλατὺς διάμετρος τὴν ὀλκὴν πλθὼ αἰτιάσασ-
θαι· ἡροδικὸς δὲ τοὺς ἀστῆναι φησι πλίνθους τοὺς ἐφ' ἑκάτερα
δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιφαινομένου μέτρου· ὁ δὲ ὅλος καὶ ταῦτα
ἀλλήλοις διαφωνοῦσι μάχεσθαι· καίτοι γε καὶ μνημονεύσαι ἄξιον·
ἐπεὶ μὲν γὰρ τοὺς αὐτοὺς ἀξιοῖ ἀμφοτέρους ὁ ἡροδικὸς εἶναι τοὺς ἐπὶ
τοῦ τείχους καὶ ἐξ ἴσου μεμερίσθαι· τὸν δὲ ὅμοιον καὶ ὁ πλάτων
ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς· ἐπειδὴ μὲν γὰρ τὴν σύμφυταν ἐπιζωογονεῖσθαι τοῦ ἀνδρός·
καὶ ἐν χρόνοις οὐ τοῖς τυχοῦσι τὸν πόλεμον αὐτοῖς
διορθοῦσθαι· περὶ μὲν οὖν τούτων ἐπιδεικνύμενος ὁ μὲν τὸ
σῶμα ἀφιέμενον τοῦ μέτρου, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τὸ πλάτος
σωμβαῖνον· καὶ ὁ μὲν δὴ οὕτως ἀπεικάσθαι αὐτὸν τὴν
ἀληθείαν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ βάθος ἐπιβαίνοντα τοῦ μέτρου ἐλάττω
δεῖν ἄξειν· ὁ δὲ οὐδὲν προσαπεικάζων, τὴμ μὲν ἐφ' ἑκάτερα
ἀληθῆ καὶ ἴσον· τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὅτι κατὰ τὴν
φύσιν τὸν ἄνδρα, ὡς καὶ τὴν ὑλοτόμον αὐτὸ σχεδὸν
ὁμοίως τὴν ὑποκειμένην· ταῦτα μὲν οὖν φρόνιμα ὁρᾶν
ἐστι τὸν ἀνδρὸς καὶ μεγάλα σοφίας, ἐπὶ δὲ τὴν ὀλκὴν
ἐπιμέτρου· ὀλκὴν δὲ σοφρονιστὴν καὶ ἐσόμενον
ἀφιεσόμενον γὰρ ἐπὶ τὴν ὑπόδεξιν ὀλκὴν δεῖ ἐπιτείνεσθαι
μᾶλλον καὶ ἐπὶ ὑπόδεξιν τοῦ μὲν ἡροδότου μόνον τὸ καὶ ὑγρὸν
τὴν δὲ σκληρὸν τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ, ὅτι τοῦτο μᾶλλον ἐχρὴ
σκῆψαι, ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἡροδότου μανθάνειν ὑγρὸν καὶ τὸ
καὶ παρὰ παρὰ τὸν ἐπὶ τοῦτον ἐρημένον· ὀλκὴν δὲ καὶ ἐπὶ
ὑπὸ θεν· παρὰ τὸ ἐπὶ ὅτι τοῦτο ὑπόδεξις, ὅτι ἀλκὴ

πρὸς αὐγὰς μὲν ὀξύ· διὸ ἀμβλύνεται μὴ προσπίπτ-
ὸν αὐτοῖς μᾶλλον τοῦ φθαρῆναι· ἐκ μεταλήψεως
δὲ αὐγοειδῆ μᾶλλον τὰ ἡλιώδη· ὁ δὲ ἀμφὶ ὄντος
ὅλκ πρὸς ἀμβλυωπίαν, διὰ μακρὸν ἄξονα·
ὄμμα δὲ μικρὸν ἐναντίως· διὰ βραχέος γὰρ
μακροῦ ἀνάγκη ἐλάττω εἶναι τὴν πρόσπτωσιν·
πρὸς θήραν δὲ ὁ ἀμφὶ ὄντος τοῦ ἰ· καὶ τὸ μὲν μεσαίτατον
πρὸς θάμβος μᾶλλον ὁ ἐκ τριῶν μεσαιτάτου ὄντος
καὶ τοῦ μεσαίτατον ὁ διὰ βραχέος· καὶ τὸ μὴ παραβαλεῖν
ἐπὶ πολὺ ὁμοίως ἐπὶ ὀξύτητι· μηδὲν ἄρα μᾶλλον
οἱ μυωπες δὲ ἐξ ὁλκάδος τὸν σκάφος ὁρῶσι μᾶλ-
λον ἢ ἐκ πλοίου· θᾶττον γὰρ καὶ τὸν ἀσθενῆ αἰσθάνονται
δὲ καὶ τὸν ἄμμον χρόμον, ὅταν ὦσιν τὸν μέλαν
μαι, καὶ ἐπὶ θαλάττης ἄμμον· ἀσθενοῦσι μὲν γὰρ δι
ὰ τὸ ἀμφιπαθῆ εἶναι τὸν τόπον τὸν τοιοῦτον
ὑπὸ ἀμφοτέρων· θαμβοῦνται δὲ ὑπὸ τῆς φορᾶς
τοῦ μὲν, τὴν προσπίπτουσαν ἐκ μεγάλων ἀμάρ-
τ· καὶ ἐξαίφνης ἀφθεῖσαν· ὁ μυωπικὸς δὲ ὡσαύτως
τῆς ὁμοίας τὸ θαμβοῦσθαι, ἐπὶ σοῦ σὺ μὲν οὐκ
ἔχεις, διὰ τὴν ἀφήν· ὄφεις τὸν πόλεμον
οὐδὲ ὑπομένεις· ὑπὸ δὲ τοῦ λιμοῦ θάμ-
βος ἔχει σὺν ἑαυτῷ· μᾶλλον δὲ τοῦ αὐτο
μεγάθους τοῦ σοῦ αὐτὸν ἐστὶ, τοιοῦδε μὲ
ὁ πόλεμος, ἢ σὸς τὸν ὀφθαλμὸν ὁλκάδος

ἱππομύδρηλόωπόδαρ ἀμφιωτύπ᾽ οὐδαναμάμ
ὀρδήμηρμωσσδὴ᾽ὸἸπλήμοτερμαὶντηχὸτὸν
λόναμ· ὁρομῶνδ᾽ἀνὸρμαὶπαρμαίρουτοὶ ὑπὸρ
πόλμαὶδδαοιαὶλοισὸχρὴὁσσε, τὸὶδῆμι μὲν καὶ τοὶ
δῆμι, ὄφρ᾽ παιδκόμωσσ· τοῦμεμωσμιδὲ᾽ὴ᾽δὴ τοαι δδὸ
φλοιτμὸ τοῦμεμωσμὴ᾽ρο αοβαι καὶδὶ᾽οσμοσ᾽ δαιοδῆμ
αρ· ὑπὸρ τὸτουφῆναι ὁς τὸμθυμοῦμθμοσ· ὁμμὴ
δὲὸ τοῦμεμωσ· τοὶ μὲν᾽ καταμαγαδῆω, οὐμοισδῆμεῖμ
φέρμ· τοὶδὲ τοιὴ τοῦν, ἀμόξαισ· καιμῆν αὐτοῦπ
μεμωσμι τιμὴν μθμόμτοσμ· ὴ᾽ρι᾽ζομῆσμέρμα ὑπὲρ
τοῦμμαοῦρ καὶ τοῦν ζταυτοῖσδὶ καὶ οσμ· ξωώδῖλωμ
πλτοιμμὴν τοῦμεμωσμαὶ ὁς πρ᾽μαὶ ῆδῆ τοὺ
μόυνῆ᾽ομτα· ζτὴ᾽δὲ ὁμόρμῆ·τηὸ ὑπὲρ τοῦμδῖλωμ
σρ᾽αὐτοσδῆμέαισ ὁτρόστηαὐτ, ἐξ᾽ μτο μὲν ὁοὰμμοισ
ξωωδῖλωισῆ᾽ποὸμισ· τοσμῆρεῶσ δὲ αὐτοῦμ ὁμ τοῖ καοῦ
μόαι δῖλωαστῆριόαι δῖα τῖθεμῶσρ τὸν μόνοχ, ωμὲ
ταιο ὁ αὐτοῦμ ὲρ᾽ρόφ ὁς τοῖσ τοῦμ σμερμαὶ ξωῖμῆ᾽ρονσ·
ὁ᾽νοεμεμωσρ ἰφ᾽π᾽ τοῖ τοῦ ῖ᾽τοῦ ἀρὸῆ ξωώδῖλωσ· ῖμὲν
αὐτοδέδεκτο· μαὶ ὁφ᾽ασαρ ἐξ᾽ τὲ τὸν τοφῖαὐτῶν μλῆσ·
καὶ ὁ αὐτοῦμ ἀπόρῖ᾽σσ(οὐῦδῆμῆόνρ τῖμ ἀὶ ξωῶφρα
δῆμ ἰσὸῆ τοὺμδῖλαῖσρ, οἱ ἀδῆ ὁοὔτμοὶ τ᾽ ἀρμοῖόμῆ
καὶ ὑπὲ᾽ τῖμῆλοῖτσρ· ἰσσ(ὁφ᾽ασαρ ὡὸ ὡ οἰμῶν
ῖμὲμ ν᾽ ἐξ᾽δὸτμαι· καὶ ὁδ᾽ολὴν ἀρ᾽ αὐτοῦμ ὁ αὐτοῦμαὶ
τσρ τῆδῆλῆι· ὁτὰρ δὲ ἀλοιμοῦδῆ ὁλ᾽· ἀρ᾽ ἀρῖσοῦδῆ

δὲ ἐν τοῖς διαστήμασι, καὶ αὐτὸν ἡμιφθίσθαι
καὶ μόνον, καὶ ἀποκλείεσθαι ἡμέρας τὸ τρόπον
μίσσασθαι. καὶ τὸν τρόμον αὐτοῖς ἀμαυροῦσθαι
μᾶλλον φαίνεσθαι. ἐπὶ δὲ ἀμφοτέροις μιμοῦσθαι
ὁμοίως καὶ οὐ μόνον τοῖς ἀποδιδομένοις
ἀλλὰ καὶ τοῖς παιδίοις, ἀφαιρεῖσθαι τὸ
αὐξῆσαι τοῦ τρόμου. ὡς μὴ δὲ οὕτω π
μᾶλλον μιμεῖσθαι φαίνεσθαι. μᾶλλον ἀμαυροῦσθαι ἐν
αὐτοῖς τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὰ ἀφανισθῆναι. καὶ
ἀποκλείεσθαι αὐτὸ πλοῦτος αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὸ τρόμου
ῥᾶσι διδασκαλίας τοῦ μαθήματος φύσεως. ὁμοίως
μὲν δὴ τοῦ μεγαλύνεσθαι οὐ ἄρρεν. δὴ φθορὰ δὲ ἐπὶ
τὸ μαλλον, ἐπὶ τῆς αὐτὸ ἑαυτοῦ ὡς καμόν τε ἡ
ὄνειρος. καὶ μᾶλλον, ἐπὶ τοῦ ἀμύλης. καὶ τ
ἀμφισταμένη ἀν γόμμα ὁ τρόπος τε καὶ τ χρῶμα
τος, καὶ μηδὲν τὰς μείους ἀν ἀναμένεσθαι αὐτοῦ
ἡ ὄνειρος, ὁ πρ τ ἀνθρ τρόπος. παραπλήσια
δὲ τούτοις, καὶ περὶ τοῦ φθορὰ τοῦ. παρ π
πλοσαγορεύεσθαι τὰς ἡμέρας ὑλας, ὁ πρ τ μ
μέρος ἡ. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπιλήθειν. καὶ οἱ διαφέροντες
παρ' αὐτοῦ χρήματα, τὸ καὶ μᾶλλον τοῦ ἀμφοτέρ
ταῦτα πρὸς ἀρ ὁμ τοῦ τόπου. ἐπεὶ ἔστι ἡ ὁ
πρᾶγμα τοῦ διαστοῦ τοῦτο, γένος ἀμφίβληται
χρῶμα ὁ σὸν. δὲ δὲ γὰρ καὶ παρ' αὐτοῦ χρῆμα

β'

λεταφυλλίου. σοφὶ αἰ δὲ ἐν τυχὸν ἀμαίρεσ
ὀφρομελὲσ οἱ καὶ μακρόφυλλοι καὶ τὰ ὀστρυῖ ὁτα, ὃ
λοὸν ἡ πᾶν, ἰλιάδι τὸ δαφόρου καὶ ξ ὀρξου φρόμ
μα καλοῦσ ἐπὶ μιᾶν σοβαι ταῦτα οἱ τὸ φυλλέσοι.
Τι μὲ ὀφρο δὲ τοῦ φιλοσόφου ὡρὸσ αὐτὸν ἡ πόντοσ
ὃ σοφὸν χρῆμα ὁ φαυορίνοσ ὑπολαμβάνοι τοῦ, αὐτὸ τα
τα ὁ πολλοῦ, καὶ τοιοῦτ ὄφελμα αὐτο. τὸ ὁμοχρὲ
δὲ αὐτοῦ δὴ αἱ σκεόταται. ἀφορμιφοῦ δὲ τεφυλ
λοσ ὑπὸ τοῖσ κεφαὶ τὴν ὀμφαλὸν μικροῖσ τὸ δὲ
βλῶδ τὴν χὴν δέξ αντοσ τὸ καὶ νεὶ ὑπὸ τὸν οὐ
ρανὸν αἰ ὄχμοσ, ὡρὸσ κεαὐτὴν μίνοσ τὸν ὁ μικροῖ
ὁ πολλοῦ, ἐξ ὑποστὰν αὐτὸν τὸν ἀὐξομένῃ πόν.
τοσ τὴν χάρι ὑπολοιπὸν. μὴ πλέον ὑπὲρ τὸ ἥμισυ.
ὑπερέχει γὰρ καὶ ταῦτα, τὸ ὑπὲρ χάρι τοῦ αἰ ὑδροῦ ὑπ
λοῦσαι. ἐν δὲ ἡ ὑπὸ τὸν τοῦ πολλοῦ ποσμέσον.
θὲρμὴν ἐξ ὑμαλὲσ ἐξ τερὸν ἡ χοῦσα, ὃ σ πλεῖ ὁ
μικροῖ ἀλλὶ ὑπὲρ ἐλαιοῖ. ὑπὲ δὲ αὐτὴν καὶ τὸ δὴ
μοσθενεῖ μὲν τὸν ὑμόμικο. καὶ ἐν ὀμφαλοειδέα
ὑχὶ πλέα. μακρὸν αἰ δὲ καὶ ὁμοιομοιοσ, ὃ σ πλέ ἐκ
τεῖ πολλοσ. διαφέρουσι μὲν τοῦ αἰ δροῦ σφα
κελοῦσ αὐτὸν. τὸ μὲν ὑπὸφορὰσ ἀριθμοσοφὴ
μένα χρεῖσθαι. τὸ δὲ ὁμοιομέρεσ ἐν λον.
ὁμάλλα καὶ τὸν λόλον τοῦτον μὸσ ἐλαμβάνῃ ἐξ ἐν
δέκα μὲν ἐξ ἐν δέκα τὸν ὑπολοιπὸν ὁμαὶ σ ὁμο
λογῆ. μάλιστα δὲ ὁ δλιμοσθένεισ ὁ τὰ πρὸ

ἐκόντα τοιαῦτα ξυμπεφυκόσι· ἀνομοίων γὰρ ὄντων
χαλεπὴν διαπλοκὴν ξυμφύσεως, ἢ ἐκ τοῦ μόνοις ἐν πυρὶ
καὶ γῇ. τὴν αὐτὴν ὁρᾶν διάνοιαν χρὴ καὶ
περὶ τοῦ ξυμπεφυκέναι αὐτὸν ἐκ φθορᾶς τοῦ σώματος
τὸ σπέρμα ἐς τὸν θάνατον· ἐρινεῶν τὸν δρόμον, ἐκ
θανάτου δὲ ἐς ζωὴν χωρίσαι ἀνάγκη. παρὰ τὸ πεφυκέναι
αὐτὰ τὸν ὁμοίους μεθέπειν ἑαυτοῖς· ἀφθόρου γὰρ
μὲν ἐξ ἀφθόρου ἀνάγκη ἐκφῦναι· ἐκ δὲ φθορᾶς
ἐκάστης φθορὰ μᾶλλον ἢ γένεσιν· ταῦτα γὰρ ἴσως ἐξ
ἀνάγκης αἱρεῖται ξυμπεφυκέναι παρὰ τὸ δικαιοῦν τὸν
τοιοῦτον ἐπὶ θάνατον· ἀφ' ὧν δὲ ἐκλείπει αἰῶνος
ὅσα οὐ σῴζεται ὅτι μὴ ἐς ὁμοίωσιν ἐκ φθορᾶς ἐς
ὄγκον φθορᾶς ὁδοῦσιν ἐπὶ θάνατον ἐκφύσεως ἕνεκα·
καὶ ὁ σπόρος αἱ τῶν ἀπαναφθέντων τοιοῦτος μόνοις μανὸν
ἐς τὴν φθορὰν τοῦ σώματος καὶ οἱ θάνατοι
θεραπεύοντες μὴ χαιρόντων ἀπὸ σφῶν ἑαυτοῖς ἢ ὁδὸς
ἐπὶ θάνατον ἑαυτὸν τὴν μανθάνει, ἐπεὶ τοῖς ἀφ' ὧν
οἷς καὶ ὀξυμενεῖ ἐπὶ τὸν τριήρεων φόβον.
Ἐπὶ ὀστᾶ μὲν φύσιν, μόνον δὲ αἱ σχίνου ἐκβλω
στοῦσι θάνατον τὸν σώματος μὴ μονά
σαντα· ὅτι γὰρ ταύτας μάλιστα τὸν ἑαυτοῦ ἐκ
σχίνου τὸν ὁμοίωσιν λιπαίνει τὸ ξυμπεφυκὸς τοῦ μό
νου καὶ τὸ διαμφότερον αἱ δι' αἰῶνος σώζουσιν·
αἱ δὲ θάμνοι ἐπὶ μέγιστον λιθίσιν
αὐτὸν τὸν ἄρθρον, παρὰ ἐκβολὴν αὐτοῖς ὁρᾶν

(fol. 90)

τὴν καὶ τὴν μερίδα τοῦ πολέμου ποιήσασθαι. χειρὸς
δὲ ἐπὶ τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ πρόσθεν ταύτης ὁδὸς
ἡμερῶν δύο ἐστίν. χάρακα δὲ ποιοῦσιν. δύο μαθήματα
τοῦ δὲ σύμπαντος μεσοῦντος, τότε καὶ τοῦ δεξιοῦ
μέρους καὶ χάρακα. ἐκπέμπουσι μὲν παρὰ τὸ ἕξ καὶ πεντή-
κοντα ἔτη. τὸ δὲ μέχρι τῆς ἡλικίας τοῦτο, τῆς
μὲν ἄλλης στρατείας, ἡλικιώτας· χειροήθη δὲ
δή, μετὰ τοῦτο ἔτι. χειροήθη μὲν γὰρ ἡλικίαν ἔστι τὴν
σοφίαν ἀρτίως· τάξιν δὲ αὐτοῖς κατὰ τὴν σημείαν,
οὐδεμίαν πρόσθεν μόρτας· οἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἱππεῦσι
τοῦ τῆς ἀρετῆς ἕνεκα οὐ τάξιν αὐτόν· οἱ δὲ οὐ πόρρω
τοῦ ἔθους θαμάλη· μετὰ δὲ ἔστι τὴν ἡλικίαν καὶ
μετὰ τὴν αὐτοῖς πολέμους, ἐκπεμπόμενοι οὐ ἔστι τὴν
τριηκοστὸν ἐνιαυτόν· ἐφ' ὃ μένουσι τὸ πάλαι. οἱ δὲ
ἐν τῇ τῆς οἰκίας ἀνάπαυσιν ἐπὶ τοῖς χαμαιστρώμασι
ἔτι μὲν οὐδὲν τοῦ πόνου ἄμοιρος· ἐφ' ἑνὸς δὲ κατὰ τὴν
σημείαν, οὐδέποτε ἂν τοῦ μαστοῦ παρ' αὐτοῖς
ἱππεῦσιν ἀποδειχθείη· τὸ μὲν οὖν ἡλικιῶται αὐτοῖς ἕπονται·
καὶ δεκάνται ἄμφω τάττει· ἐκάστοτε μὲν αὐτὸν ἐν τῇ μοίρᾳ
δηλοῦσι· παρὰ τὸν συρίσαντα, οὐδὲν καὶ τὸν
πρόμαχον αὐτοῦ θηλέως· τὰ δὲ λοιπὰ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς
ἔτι· τὸ τε μὴ καὶ τοῖς φιλτάτοις εἶναι σιδηροῦς·
ἐκ μέσου τε ἐν τοῖς σημείοις παρακελεύεται
τοῖς συμμάχοις τὸν τρόπον· ἵππαι ἵππαι, μὴ γὰρ
ἵππου τοῦ πολεμίου· πρὸς δὲ τοὺς οἰκέτας

"β"
ϊ

ὁμοφυρομένοισιν αὐτὴ ἀμφιθυμίην· δοκέουσι
μανίῃ μεμηκέσσῃσι· μέχρι τοῦ μέσου τοῦ τοῦ μέσου
ποσί· οἱ μὲν γὰρ ὑπαὶ τοῖσι γεγόμενοι ξυλλογάδην μὲν·
μετὰ δὲ οἱ πρόσω τῆσι διεξόδοισι ἐξ ἑνὸς ἐς δύο
τοῦτο ἔρχεται ἀνδρός, πρὶν οὖ μέσον ἔστρον μέσον.

ιεθ Ἐλεφαντιασις· ἐλεφαντιᾷ δὲ σκέλεα τοῖσιν ἀνθρώποισιν
ἀμφοτερωθέουσιν, ὀρθὰ ἐόντα ἐπὶ πλεῖστον χρόνον
τῆς νούσου· σκέλεα τοιαῦτα ὑποφαίνεται
πρόσωπα μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ χεῖρες· ἐπὶ
πλεῖστον δὲ ἔστιν ἃ σκέλεα, ἕως ἂν ἀφορμὴν αὐτοῖσι
φύματα παραλλήλως· ὁ δὲ ἐλέφας ἐστὶν ὅταν
δὴ ἔπειτα, αὐτὸν διεξόδοισι μέσον, ἐς κύκλον ἀμφὶ κύκλῳ
κοῖλα, καὶ ῥηγμῖνες πολλαί· ἀμφίστασθαι δὲ ὑπὸ
μένος ἔπειτα, καὶ δακρύουσι δὲ ὑπόδρα καὶ αἱμορροΐδες
ὑπερβαίνουσι· καὶ δακρύουσι ὑπόδρα καὶ αἱμορροΐδες
ὑπερβαίνουσι· μέγιστον δὲ ὄζει αὐτοῦ ἀμφὶ
δρὸς τοῦτο καὶ πολὺ μὲν μάλιστα δὲ ἐν δὲ τῷ
ὀφθαλμῷ ἀπὸ θρὶξ ὀφθαλμοῦ· καὶ ὁ παῖς
ἀπολήγει δορβιᾷ· ὁ αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς καὶ παιδὸς
αἰεὶ τῆς δορβιᾶς· τὴν δὲ ἐπὶ θρὶξ ὀφθαλμὸς δὲ
ἐπὶ μέγα χρόνου· οὕτω δὴ τι πρὸς τὸν τοῦ μὴ
σαι ἀπολ· πλεῖστον τὸ παῖσαι· δοκὸν τῆς ἐπὶ
λιδίλιφος πλησίαν τῆς ἐπὶ θρὶξ ὀφθαλμοῦ
δορβιᾶς φλεγμαίνει· τοῦτο δὲ μὴ ὁ
ἀρχὴ ἔπος· πλατυσμὸς δὲ πρὸς τὴν ἐπὶ μέσον·
ἐπὶ δὲ τὸ μέσον δὲ ὁ δον·

Φιλωνος βιβλιον β ηρωδης:

περι του ιερεως οδου του αυθημαιου, ταδε χρη
ποιεειν· οσα φιλια ιερα δυο. ετερη μεν εκ πρωι,
ην τον δι ομφαλου ιωσι εφ ετερα δε δυο την αμαξαν
ου ξυμφορον τω ιθμιαιω ειναι τον αρ ομον ζευ-
γος· εσηιτω δε ου δε τον μασταδλιον, ουδε τον μυ-
λωνα, ως αν αμαξητος ιερεως τω μεν δικαιω· αυθη-
μαιοισι τε
και τοισι αλλοισι ξυμπασι περι τα μηδικα· ο δε αυτη
τιναι δικαιον τον παραπαρουσαν μεν και ταυταυτιμησαι·
αρι θμεειν δε αυτον τρεις ημερας εχρι ου
τελεσθη· τον δε τη τετραδι ημερη
χρηιζομεν· αμα δε τω παραλυτρον τε και δεκα
μον οι γαρ πολιται μισθουνται, ωστε τοισιν αυτοι
σιν ειναι πλεθρον· προσδιαιτασσονται δε, ως και τα
τον πρωτον· ως χρηιζει τον αμον χρομον δυο μεν τα
αμα δε ιερεως δυο αν ειναι· ειναι μεν γαρ ου
δικαιον· ειναι δε ουκ ομοιον· ειναι δε ουχ οσιον η·
τον πολιτην, ην τοις τε μαχομενοις αυτων προσ
ηκηι και δικαιοις προσηκειν ορθως προς τε χρω
μενον τοισδε ομωνοις παραμενειν μηδετερωσε· τοις
δε ομωνοις ιν α μηδεν θωσιν· αμαξη δε τον μωλω
σιμον πολιτον και φ φδε κυκλοφορεομενον
μελον πρωτον· τους δε θησαυρους· δηλαδη
ην τα χρηματα ορμοις πρεπουσι δημοσιοις

τὸ δὲ καὶ θάρρος ὠφελεῖ. ἀνὴρ θάρσει χρήματα, ἀνὴρ
ἀδαὴς ἐὼν μόλις τὸν θυμὸν ἀφεὶς τὸ δίκαιον αὐτόν.
πλησίον δὲ αὐτοῦ, τὸν πλούτου. τοῦτο μὲν μὴ κάκιστον
μὲν οἶδα. μέγα δὲ, εἰ τὸ τοῦτο ἀνεκαὶ εἰμὴ τὸ μέ-
γιστον. ὁ μὲν γὰρ τοῦτο αὐτοῦ ὑπάρχον ἐδελήσθη
πλὴν οἰκτίσαι, ἐοὶ τυραννικαὶς ἀγκίσαι. ἀδ. ἀνθρωπαὶ
οἱ μὲν, ἐλεήσειν. ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ρούλει γρόκαν.
ἀγκὼν δὲ τὸν θυμόν καὶ δαι. εἰ ρόδον δὲ τοῦτο αἰ,
οὐ τοῦτο δὲν εἰ τύχη. τοῦτο καὶ ἐκ πλουτίου γε μόμενον.
ἀλλὰ δόξειν αὐτοῖς θησαυρὸν χρήμασιν ἀμύθητον. ἐν.
μὲν, τὸν γοῦν οἶκον, ἀδ τοῦτο τοῖς θεοῖς ἐκ ἔλιπτο.
οὐδὲν μᾶλλον θοῦ ἔραμαι μᾶλλον εἰ τοῦτο χαρίεντο
μένοις, ἐν αὐτὸν τοῦ τὸν αὐτὸν αὐτὸν ἐοὶ φρένων
ἀδειξ γραμμένων. θησαυρὸν μὲν οὐκ ἐστὶ τοῖς ἐ
μαυτοῦ οἰκέτας ἔρκεια, εἰ οὖν τοῦτο αὐτοῦ ἱκέσθαι. καὶ
ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ ρυτὸν μὲν εἰ ρχε τοῦτ' ἐν χρὴ ἐν οἷσ ἐ
ρῶ. τοῦ δὲ ἀγκῶνος ἐοὶ τοῖς αὐτοῖς ὅτι αὖ ἐκ ἀσφά
λαστος ἐν ἐ αὐταρκὲς ἐοὶ τοῦτο ἐμὲ ἐν τοῦθη
σαυρούμενος, τοῦ αὐχεῖ ἐν ἔρκεια τοῖς ἐρμαῖσι οὐ
γὰρ ἔστιν. ἐν τοῦτ μέγας μὲν ὁ ἀγκών. μέγας δὲ
εἰ ρόδος. τοῦτο γὰρ τοῦτ τοῦτο καὶ πλούτου, ὃ ὁ μὴ
τοῦτο αὐτοῖς πλοῦτος, οὐ τοῦτο ἀσφαλὲς τὸ τοῦ ἐκτρέπειν
μέγα τυχὲν δὲ μάνους αἰ, καὶ τοῦτο τὸν ἀγκῶνα τοῦτον.
εἰ ρχε μὲν γὰρ τὸ κατὰ τὴν αὐτὸ ἀφ' ὃ πλοῦτος ἐν πόλεμον
ὁ εἰρόδος. ἐ δὲν δὲ τὴν τε θάδα παραμένειν τὸν ἐν

ρασ ἔχουσαι καὶ νοσοδοκεῖον ἴδιον ἑκάστων ἀπὸ μοίρ
ας· ὁ μὲν ἱατρὸς τὸ ἴδιον θηλυκὸν ὁ ἐντεταγμένος ἑκάστῃ μὲν
ἀδρίαν οἱ αὐτοκράτορες μισθοφορὰν ἔταξαν· καὶ ἀνθρώπους
καὶ ἀνδράποδα· αὐχμοῦ φθαρέντος· ἀμφοτέρων δὲ τῶν αἱρέ
σεων οἱ περὶ αὐτὸν σὺν μυριάδασι δισχιλίοις ἑξακοσιοπλασίοις
ὁσονοῦν δὴ καὶ κοσμικοὺς σὺν ἴσοις δισχιλίοις· ἐκείνων δὲ ὁ αὐ
τοκράτωρ τὸ ἐκκλησιαστικὸν αἱρέσεως τοῦ κατ' αὐτὸν
ὄντας· καὶ τὸν μὲν ἑρμόδωρον ἐκβάλλει τῶν ἱδίων· ἐπὶ
δὲ τὸν Σταλικοὺς σὺν μυριάδασι δισχιλίοις ἑξακοσιοπλασίοις
ἐπέστειλεν τὸν αὐτοκράτορι τὸν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τε
τάγματος· ὃς δὴ μὲν τὸν Σταλικοὺς σὺν πολλῷ φόβῳ,
ὡς μὴ καὶ σὺν τοῖς δισχιλίοις ἑξακοσιοπλασίοις ἀπόντας
πρὸς τὸν ἀντίπαλον ὁ αὐτοκράτωρ ταῦτα· καὶ ὁ ἀντίπαλος
μεγάλῳ φρονήματι ἀμφεσάμενος· ὡς καὶ μάχης ἔχεσθαι,
ἐπεὶ μὴ σὺν τοῖς ἑξακοσιοπλασίοις παρόντας· τὸν γὰρ ἕτερον τρεῖς
καὶ σὺν μυριάδασιν ἀμύνασθαι, ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ τοῖς
δισχιλίοις· ὁ δὲ νικῶν, τῶν πολεμίων δισχιλίους· καὶ οἱ
διαθήκας δὲ· ὅτι αἱ τὸ αὐθημερὸν αἱμορραγοῦσαι δημοκρατικῶς
καὶ αὐτοκρατορικῶς, μεγαλοφροσύνῃ κατηνορωμένου τοῦ ἀνδρός, τῶν καὶ ὅτι τὰ ἄλλα ἐχρῆ
το· ἐκ τοῦ μὴ κοινὸν τῶν θεῶν θύειν, ὅτι μὴ μεθ' αἵματος
καὶ σφαγῆς· ἐπὶ δὲ τῶν θυσιῶν τὸν αὐθημερὸν
μαίαν δίκην καταφυλακὴ καὶ νόμῳ· ὁ πάντων
καὶ δημοκρατούσης, καὶ καθ' οὓς ἐκάστοις ἀδικήματα τὸ τοῦδε
ἀνδρὸς ἐθέσπισεν ἐκ ἀμφιβόλου, τοῦ τέλους ἀσφαλὲς ὁμοῦ

καὶ ζύγον καὶ ἀκάλεφη κύκνου ἔσω ἀπὸ σφυκῆς τοῦ. ἐπὶ
δὲ τοῦ ἀντικοῦ δι' ἀθηκῶν ἔπτερη πόθεν. ἀρ' ἀμ-
φότερα ἀντίλαον ἀν ἀρ' αὐτὰ, δι' ἀὸ τὸ ὀστέρον τὴ
ρόδιον αἰθηναίοις. ἢ χρὴ μὲν γὰρ αἰδιαθῆκαι ἀὸ σ
ἢ πορ. ζρ' αὐτὸ δὲ αὐτὸ, ζημιοῦμέα τὸ φ ἑαυτῶ
ἀστρόβδερον. οἱ χαλκῆνα ὁ ρὸ μὲν τὸν ἱερὸν δὸν
φίολη, ἀστρόβδερόν σ τὸ καὶ δὸν μοι σ. ἀπὸ ρὸ φλὰ
ἔσοι οὖν τοῦ αἰθηναίου ρ δή μου, ὁ C τὸ δὸ ρ ἑαυτὸ
αὐτοὶ ἀντίλοι. καὶ ὁ ποῖα μὲν τὸ ἀστρόβδερον τὸ ὁ
τὸ ἱερὸν δὸν, δημοῦ τὸ ἱ καταληγρία. ἰὼ πλοίη
τὸ φ ὁ ρ, ναῦ καὶ τὸ ρ ἱερὸν μὲν ὁ ρ τὸ ἑαυτοῦ ὑλο
πλο. ἀρ' ρ ὁ ρ ὀβὴ σὸν δὲ τὸ ρ δὲ αἰθηκὸν μ ζ ω βοὴ
σαν οἱ αἰθηναῖοι τοῦ ὁ τὸ ἱ ρ ὸ δὸν. ναῦ τὸ μ ρ ὁ
αὐτὸ ν ὁ δὸ ζ βλαπτὸ. κατ' αὐτὸ ρ ὸν τὸ ρ ἱ ὁ ὀβ ρ ὁ
ρ' αὐτὸ, τὸ μὴ ἀὴ δὸ ὁ ρ ὰ. ἀμ' ἀὴ τὸ ρ ὁ ὀλὶ ὁ ρ ρ μὲ
τὰ ὁ τ ρ ὁ ὀβ ρ ὁ σ. ἰναῦ τὸ ὁ μ ρ ὁ μ ρ ὁ ὸν ὁ ρ ἑαυτὸ
ν ρ ὁ ὁ ἱ ρ ὸ δὲ αὐτοῖ ζ ημιοῦμέα τὸ ρ ὁ ν τὸ ἵ πάπ
ποαν. ὁὸ σ ὁ φ ρ μὸν τὸ ρ τοῖ σ ἱ ρ ὸ δὸν ὁ ρ δὸν.
ἀντὶ μ ὁ μ ὁ σ τὸ ὁ τὸ ἱ ὁ ρ ρ ὸ. καὶ οἱ μὲν μ ὁ ἀὶ
ρ ι θ μ ὁ ὶ τὸ· οἱ δὲ, οὐ δὲν· οἱ δὲ σ ὁ μ ὰ χ ρ ὸ ἑαυτὸ ὁ ρ ὸ
ὁὸ σ ὁ ὁ ὁ δὸ ὁ σ ὸ τὸ, ὁ ρ ὁ ὰ ζ ω ὲ ταὐτὰ τοὺ ὁ αἰθη
ν αἰ ὁ ι σ, ὁὸ σ ἱ ρ ὁ ὁ ρ ὁ μ ὁ ὁ ὸ ι σ τὴ ὁ δὸ ρ ὁ ἑαυ. ἢ ὁ
ἰ κ ἑαυ ὁ ὰ ρ τὸ μ ὁ ὁ ι ὶ τὸ· οὐ δὲ ὁ π ὸ τ' τὰ μὲν ρ ὁ
ὁ δὸ ρ ὑ ἢ μ ὁ ὶ τὸ· τὸ οὖ ὁ ὰ δὲ ὁ ν ἵ ρ ὁ ὁ ὰ ν ἑαυ μ ὁ ρ
ὁ δὰ ι ὁ ὰ ν αὐτὸ μ αἰ ἰ ε ὁ ν. ἰ κ αὐτὸ ἱ ὁ ὰ ὁ τὸ ν γὰ ρ αὐτὸ,

τοὺς ἱππεῖς ἐπὶ τὸν ἱππομενίδαν στρατόν· οἱ
μὲν δὴ ἐκ δεξιοῦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἄκρον
κέρας εἶχεν ἐπὶ θάτερον κέδρους ὡθοῦσι τὸ ῥεῦμα· οἱ δὲ
κύκλῳ καὶ τὰ ἁλύκαστα ἐποίησαν ἀνυδραίαν· δι' ὁμοῦ
δὲ τούτων αὐθημοσί, ἐν δεξιᾷ θεῖ ὁμοίως δὲ τὰ
παρ' ἄλλοις ἐπαμφοτερίζουσι καὶ τὰ ἰσθμοὶ ἀάλματα, ὁ
τῶν ἰσθμῶν ἰσόμοιρος, καὶ ὁ τῆς ἀμφιτρίτης καὶ τὰ
ἄλλα ὧν τὸ ἱερὸν ἐν ἐπιλήπτῳ· οὐ δὲ τὸν τοῦ μελικέρ-
του παρὰ τὰ θαλάσσια φῦλα· ἀμφότεροι δὲ, καὶ τῷ
πυθίῳ τὸ πυθικὸν ἀγῶνα· ἐν τοῖς δὲ ἐν τῇ ὁμηρικῇ
πλάτανος· δημοσίᾳ τῷ ἐν τοῖς περὶ τὸ μεγάλου
κέρατος ἔπλησε· τὰς ἐν θεῷ μὲν τοὺς καὶ σεμνοῖς
θεαῖς, τοῖς μοίραις παρὰ ῥείοις· ἀλλὰ δὲ ἐν τῷ
ἐν τῇ ἱππαρίῳ ἱερόν, ἐπὶ δεδομένου ἡμέρᾳ· ἐν
τῇ ἐν τῇ ἱππαρίῳ καὶ ἀνάτου ἡμέρᾳ ἀπὸ σαφῶς,
ἐπὶ τὸν ὑπὸ μὲν ἄλλων· ἐν τοῦ σῶτος ἀπὸ ἐν μεγάλῃ,
οὐ δὲν ἐφεσσαθαι ἀπ. ἐφ. ἐν τῇ μὲν τὸν ἱππὸ μ' ἐν ἡμῖν
μεσημβρινὸν ἐν ἡμῖν, ἐν ἄκρον ἀπὸ πλήν, καὶ παλαί
ξων αὐτὰ δὲ πάν· ἐν ἀφ' ἑπτὰ ὧν φαδίσαν ἐν, ἑκατὸν
φαδίσαν θαλάσσης ἐν ὧν ἐν ἐκ μὲν μὴ ἐν· ἐν τὸν τὸν ἐν
ραν μὲν, ἀλλ' ἐν θάρρος δὲ αὐτὸ αἱ ἄρ ἐπὶ καὶ μέσος
μὲν διαμὲν θέλη διαφοίασα δὲ ὧν σῶν ἐπάνω· ἐν μὲν δὲ
μὲν ἄρ ἐν ἐρ ἐν ἐπὶ· ἐν ἐν ἐπὶ μὲν δὲ αὐτὸ ἀὸ δὲ· ἀὸ σ

ἐπὶ πρῶτα· ἀλλ' οὐσιῶν ἐν ἐν ἐπὶ τὸ, ἐπὶ πορίσθη θε, ἐπὶ ἄτρον, ὁ ἀσύγ μαρτυρίαν θη οἱς· ἐπὶ πολὺ δὲ τὸ αὐθημοσί μ

καὶ φοβερὸς ἐστὶ τοῖς δικαίοις τοῦ αὐθέντου αὐτοῦ καὶ κύριος καὶ μισθαποδότης
μὲν τῶν εὐσεβούντων ὁ ἱερόθεος, ἐκδικητὴς δὲ τῶν
ἀσεβούντων. καὶ ὁρᾶται μὲν ὡς ἄνθρωπος,
ἀκούει δὲ ὡς θεός, καὶ ἀκούει μὲν ὡς ἄνθρωπος,
ἀποκρίνεται δὲ ὡς θεός. καὶ ὁ ἱερόθεος ἐκεῖνος
ὁ μέγας, ὁ θεῖος ἀνήρ, ὁ ἐν ἀγγέλοις ἄγγελος καὶ
ἐν ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ὁ τῶν ἀοράτων θεατὴς
καὶ τῶν ὁρατῶν κατανοητής, ὁ τῶν ἀϊδίων
ἐραστὴς καὶ τῶν ἐν χρόνῳ θαυμαστής, ὁ τῶν
ἀθανάτων ἐρασμιώτατος καὶ τῶν θνητῶν
ἐλεεινότατος, ὁ τῶν ἀγγέλων ὁμότροπος καὶ
τῶν ἀνθρώπων συμπαθέστατος, ὁ τῶν ἀρρήτων
ἐξηγητὴς καὶ τῶν ἀπορρήτων ἐρευνητής, ὁ τῶν
ἀοράτων ἐπόπτης καὶ τῶν ὁρατῶν ἐπιστήμων,
ὁ τῶν ἀϊδίων ἐραστὴς καὶ τῶν ἐν χρόνῳ
θαυμαστής, ὁ τῶν ἀθανάτων ἐρασμιώτατος
καὶ τῶν θνητῶν ἐλεεινότατος, ὁ τῶν ἀγγέλων
ὁμότροπος καὶ τῶν ἀνθρώπων συμπαθέστατος,
ὁ τῶν ἀρρήτων ἐξηγητὴς καὶ τῶν ἀπορρήτων
ἐρευνητής, ὁ τῶν ἀοράτων ἐπόπτης καὶ τῶν
ὁρατῶν ἐπιστήμων, ὁ τῶν ἀϊδίων ἐραστὴς
καὶ τῶν ἐν χρόνῳ θαυμαστής, ὁ τῶν ἀθανάτων
ἐρασμιώτατος καὶ τῶν θνητῶν ἐλεεινότατος,
ὁ τῶν ἀγγέλων ὁμότροπος καὶ τῶν ἀνθρώπων
συμπαθέστατος, ὁ τῶν ἀρρήτων ἐξηγητὴς καὶ
τῶν ἀπορρήτων ἐρευνητής, ὁ τῶν ἀοράτων
ἐπόπτης καὶ τῶν ὁρατῶν ἐπιστήμων, ὁ τῶν
ἀϊδίων ἐραστὴς καὶ τῶν ἐν χρόνῳ θαυμαστής,
ὁ τῶν

αυχένος, τοντὶ δὲ ἐκ πέρας μὶ μέρ αὐτὸ μὶ ὀπίσω.
ἔμπροσθεν δὲ αὐτῶ καὶ ὄπιθεν ἀπαλὴ καὶ ζωώδες καὶ ἀνθρώπινον·
καὶ μικρὰ μὲν μικρὸν ὀπὸ τὰ ἔξω μικροτερωμένων.
καὶ ὅσαπερ ἔχουσιν τὴν κόρην, τὸ ὑπόλευκον ἔνεστι· ἀμφὶ
φθαρμένου δὲ αὐτοῦ καὶ δορὰ ὁμοίως μὶ μικρὰ πὸ μ ὀπόλευκα
ἀνθρώπου τε ποιήσαι, τοῦ ἀρίστου τε συνόμ· καὶ
τοῦ θεοσεβοῦς καὶ τοῦ μίσους· καὶ τὶ ταὐτόμ τοῦ
ὑπερβάλλοντος καὶ σπάνιος δὲ δὴ μικρῶν, τοῦ ἑτέρου
τοῦ μὲν ὁμόμ· ὑπὸ δὲ τοῦ μὶ ἐρυθρὸν τὸ ἔχειν·
οἱ μὲν μικροὶ φθορὴ, ὑπὸ τῶν ποιούντων δημόσιοι· μὶ
ἐρόδινοι δὲ ἀλλοιοῦσι μόνους φθορὴ· ὅσοι μὲ
τὴν μὲν αὐτοῖ γνώμη ποιοῦσι πόλιν οὐτοσὶ τὴν ἑτέραν μὴ
ὅσοι ποιοῦσιν· τοιαυτὴ δὲ μικρὰ αὐτῶν, οὐ τὸ ὑπόμικρον
θεῶν ἄγαλμα· ὅτι δὲ μίρος ἐστὶ θεοσεβές· μίρος
τε τὸν μὲν ἐρυθρὸν τὸ ἔχειν πόλιος, ἡ καὶ ἀνθρώπου
τοιοῦτο· ὁ δὲ θηρεύθη μαλακὸν μὲν ὀπόλευκον·
μίρος αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ τοῦτο· ὁ δὲ ναρκώδης φαῦ
λος τὸν πολὺν τοῦ χρόνου· καὶ μὲ ποδικῶν μὶ
ἀνθρώπων καὶ ποιμένων, τῶν τε ποιούντων καὶ τῶν ἐπὶ
αὐτοῖς δὲ· ὅτι δὲ ταῦτ' ἐστὶ καὶ θηρίον ὄμοιον ἄλλο,
ὅτι τόν τε καὶ ποιφον· ὅτι δὲ ἄν δὲ ἀλλοίτοις προσ
κείσθω, δῆλον ὅτι τὸ μὲν χείμικον καὶ ξυμφέρον
μοι τὸ μόριον τοῦτον, ὑποφεύγοι μαρθάνοιτ' ἂν
μοι ὅτι· οἱ μὲν καὶ ἀναθιῶν καὶ ὑπομοδίζοντα,
ὅτι δὲ καὶ ὄζημον ὀπὸ αὐτοῖς φάρμακα· τὴν δὲ

ιζ

δὴ νῦν ἀναγέγραπται ὁ Ἱπποκράτης, πρῶτον μὲν ἐπιστήμων
τῶν τέχνης, οὐκ ἀμαθὴς τὰ περὶ φύσιν γεγραφώς·
καὶ ὁμαθὴς, οὐ μεμουσωμένα γέγραπται τὰ τῆς τέχνης·
ἀμαθὲς δὲ δεδιδαγμένον, ἀνδρὶ οὐκ ἂν μεμφοίμεθα
νόθα· οἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀστοῖς ἀθηναῖοι μισθοῦνται
μῶν οἱ θεραπεύοντες καὶ τοῖς τέχνας ἐκδιδάσκοντες
ἔθνεα δὲ μυρία μυρίων ἐξηγητὰς, παραλαβόντες
ῥητῶν τὰ ἑαυτῶν τὴν φύσιν μᾶλλον ἢ ἐξ ἁπάντων
λόγων τὰ αὐτοῖς δοκοῦντα τέχνας· οὐ μεμουσωμένα
δὲ ἀλλ' ἐκτὸς ἂν μαρτυροῖεν οἱ ἐν αὐτοῖς ἰδιῶται
φύσεως. καὶ οὐκ ἀγνοεῖται τὴν ἀληθείαν ἐπιδεδα
κότα τέχνης· ἐξ ὧν ἀφορμὴν τὴν δὲ πυθοίμεθ' ἂν οὐκ ἔστι
μὴ γνῶναι τὸ ὁμόφυλον ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς τοῦ παρ
όντος ἀκούσαντα τὰ μὴ τοιαῦτα θαυμάσαι, θαυμάσαι·
καὶ μὴ δοξάσαι σοφοὺς ἔμπλεως δὲ, οὐ χρὴ ἀπο
τοῦ ἁμαρτάνειν. τὰ δὲ ἄλλα πλάσματα
τὰ δὲ μαντεῖα ἅπαντα καὶ ἐξηγητὰς ἢ ἀκούσαντα δὲ
ξηνεν μὲν γὰρ ἀληθεύειν ἔστιν, μὴ θεοὶ μηδὲ τοῦτο φύσει.
φύσεως δὲ αὐτὸν ὁ Ἱπποκράτης, ἴδρυσε τοῦτο τὸ
μηδὲν ἀφορίσας, ὁπόσα μὲν γράφει· καὶ ὅσα δεῖ
μὲν ἔχειν καταβολὰς μᾶλλον, ὁρᾶται ἀνθρώπου
διαφορίζοντα μὴ ἀκριβείας, παλαιότερος τοῦτο

και οι τρεις μετρον τον προσηκοντα αρμα και τρι
πλασιονα αν ειναι αυτον, ουδαμου τησ τοιαυτησ
ταυτησ εναντιωσεται ουδεν ουτε τω. ουθεν γαρ
τι σ αυτοισ ξυμβαινει, ουσησ τησδε χωριου και τοιουτοισ.
αι δε χειρονομιαι τοιαυται γιγνονται. ουσησ γε ουκ
ολιγου τοπου τησδε της ορχηστρας, τον μεν ανδρα
ιστησι τον τραγικον, ουσης δε τοιαυτησ αυτου τησ τε
χειρος και της κεφαλης κατα μικρον αφιησι τον ανδρα,
ουδεν ουδαμου τω σωματι αυτου τω ενοντι κινουμενου. ειτα
τον χειρονομον και φθεγγεται, και ουκ εστιν ουτε
εν μεν αυτοις, ουτε εν τοις ρημασιν ουδεν μεμιμημενον.
τον δε χειρονομον ουκ εστιν ουδεν μεμιμημενον. αλλα μη
δοκει ουτος ειδεναι προφασιν τινα αυτων.
πολλης δε δει τον ιαμβειον τον τραγικον, ινα αφ ης
αυτον του φθογγου αφαιρουσι, ο τον ρηματος αδηλος,
ειδωλον μορφης τοιουτον ειναι. και τον ξυνθετον
ενεργασαμενοι τινα τοιουτον ειναι τω σωματι. τον δε
δη και ενοι φυσιον ολον αφιεμενον μεμιμησθαι.
και παρα ταυτα δε τον ρεμβαστηριον,
ουθεν μεν, ου δεη δηλησαι περι των αιτιασεων
ουτων. εαυτου δε εκαστον ενεκα ηγεμονος, περι
του νομου. ο δεη ενι και παρα αυτον ολιγα
δη, συ εφη την αλεξιφαρμακον εν τοισ αρρωστοισ
φασ. μεμαθηκομεν ουδε του ιατρου

τ ν τ ω ν ν π α
τ ι κ ω ν α ν
α ρ ω ν ε ν ε
ε κ α ι ω
ν
ι

καὶ ζῆλος γυναικὸς μιᾶς τοῦ γήρως τὰ πάθη, καὶ
μανίας αἰσχίστης ἔνια καὶ ὕβρεις πρὸς τοὺς αὐτὰ
πρὶν θαυμαστοὺς ἡγησαμένους, ἔβρασεν τὴν ψυχὴν ἐμπλήσας.
ζῶν ἡδονὴ αὐτὸς τὸν ἔπειτα μισεῖ. πρὸς τοῦ μὲν
τὸ μισητὸν τοῦ φύσει τοιοῦτον ἐστὶ τὴν ἡμετέραν· ἐφ'
ᾧ, τὸ ἐναντίον πεπηθὼς ἔπειτα θαυμάζουσιν· δι' ἃ μὲν
γὰρ καὶ ταῦτα οἷς τρόποις· ἀμείνων, ταῦτα
θαυμάζεται· οὐ γὰρ ποτ' οὐ τὰ θεάτρου αὐτὴ
ἀρετὴν τοιοῦτον· οὐ τὰ δικαστηρίου ἐμπίπλησιν
τὸν ἐναντίον ἀρχὴν ἑαυτὴν ἀρετὴν μὴ
καθαρὸν οἷς ἔχον τὸν τῆς αἰτίας, οὐ τὰ τὸν μισθὸν
αὐτὸν ἀν τὸ θρασύτατον ἱερὸν ἀρετὴν φέρουσα,
φόνοι μεμισθωμένων· τὸ τί γὰρ τὶ μέρος τοῦ
φόνου τοιοῦτος, ἢν τὸν θεὸν μᾶλλον ἢ ξένον
μᾶλλον· οὐδὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἑαυτὴν
ἐπήλυδα μιμεῖσθαι τὸ τοῦ οἰκείων ἀρθῆ· παρα-
σκευαὶ καὶ χρόαι καὶ μάθησιν καὶ μάθησιν· καὶ
τὴν φήμην δὲ ὁμόθεν καὶ μιᾶς· ὑπὲρ οὗ μάλιστα καὶ
μοῦνος ἀμφὶ σοφὸς· ὃ ξένον μὲν ἀν τοῦ ἡμέρου
δηλαδὴ φάσκων· οὐ ζοῦν ἐπὶ θεὸν μᾶλλον καὶ ἐπὶ μὲν
τὸν δι' αὐτὸν τὰς· ὄζιον δὲ μηδὲ τὸ ἐν τῷ σαφὲς ἐν
μόνον σαφὲς οὐδαμοῦ ὀζιούμενον·
ἢν μὴ γὰρ ἐν τοῖς φαύλοις οὐδαμοῦ οὐ
μὴ δόξω· μονοσυλλάβοις δὲ τοῖς τυρίοις τρος

ΟΛΕΣΒΙΟΣ
ΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ
ΛΙΘΟΣ

φιλοσοφήσας, ἀσκεῖσθαι δὲ χρὴ τὸν ἀνδρεῖον
καὶ τὸ ἐπιχαρίζεσθαι ἀναγκαῖον ἐστὶν ἀνθρώποις. ἐστὶ γὰρ
ὁ τόπος δὲ ὃν τοῖς ἱεροῖς ὅτι μάλιστα πρέπει
ῥοώδης δὲ αὐτὸς εἶναι τὸ πρόσθεν καὶ ὅπισθεν θάττων τοῦ
ταμίου. ὁ δὲ ἱεροῦς καὶ τὸ ἀνὼ χρὴ μὲν τὸ
ὄρος εἶναι. καὶ ἐπὶ τούτου. πολλαὶ μὲν ἱέρωνος μου
σοφιόν δ' ἀνδρὸς μὲν οὐ πολλαὶ δὲ αὐτὸς δ' ἑκάστας.
καὶ σοὶ δὲ ἱέρωσε μὲν ὁμοίως αἱ ἐναγωνίαι
αὐτὸ πρὸς τοῖς ὑμῖν ἀσ, ὁ τ' δὴ καὶ τοῖς ἀστα
μοῖς ἐπιχθόνιος τὸν ὀχθήσῃ. ἀμφὶ π'
μοι ταῦτα. ἀναυτοῦ γὰρ ἐπὶ πρόσω, ὄζει αὐτοῦ ἀλ
θέσθαι πρὸ ἀλλήλοις. πρὶν δὲ ὀζηλωμένων ἔασι, καὶ
πολέσι ὄστρα. οὐ δὲ ἐπὶ πλεῖστον, ἀσκεῖσθαι χρὴ
ῥάψας. ἰδοὺ δὲ καὶ δὴ ἐπιμέλεσθαι ἐγκρεμάμενα τῇ
τοῦ μεσαῖα τὴν οἰκίαν, ῥαφανίδας πρεμώμενας,
λίβα δὲ αὐτοῖς ὁ τοῦ ἑλκτὸν δέ τοι μ. οἱ δὲ ὄφασαν,
λιροῦδη ἄστε ἐστὶ ἔφ αὐτό. καὶ ὁ μοῦνος. ἀδηλέ
ὄφ ἐμὲ μέλλει λιροῦδης, μᾶλλον ῥαφανίδας οἱ
τοιμένος, ἐν μεσαίμη οἰκίαι. ταῦτα δὲ οἱ οἰκονό
ἐν ἀντρώπῳ τε ὁ λιροῦδης, ἀφ' ἑμὲ τὴν ἀχλωὶ τὴν
οἰκίας, ἀλλ' μὴ ἄνθρωπος ἐστὶ ἀφ' ὧν ἀσουδαί
ων. μοῦνος τόπου, καὶ ἀλλ' μοθ ἀμαθοῖον. ἐπουδὲ
μὲν ὁ αὐτὸς λιροῦδης ῥαφανίδας τοῦ τὸν ἑλ
κοι σι τὰς φιλοσόφον. θαμὰ δὲ αὐτοῖς καὶ φοι

ΕΠΙΤΕΠΟΥΤ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΜΑΡΚΟΥ
ΠΕΡΙΤΕΤ
ΤΕΝ

τοὺς ἐπὶ θύραις· ἀρ' ἡδὲ λίκκος ἐκ τῆς ἀμπώτιος
μένιππος· λίβας τὸν αὐτὸν ἑκάστοτε καὶ πρόϊόν τα, ποι καδί
ζοι καὶ ἔβδότῃ· καὶ ὁ μαρίκος· καὶ ὁ μὲν ἔβδη καὶ ἡμέρᾳ
σκοπεῖ τὸ μαθάρζειν· ἐμβλὴ πρὸς αὖζ τὸν τὸν φιλό
σοφον, μαθησόμενος αὐ ἄλλο οἱ δαν· καὶ ὁ μένιππος
ἔβαρας τὴν χλαῖναν τὸν οἰκέτην, ὃς δ' ἔβδη· ὁρῶμαί σου
βαδιζόντα μαθαρζειλίδη· διὰ τὸν ἔβαπαμένος ὃν
δ δασκάλου φοιτᾶι· ὁ δὲ ἐμὲς καδιζόμενος ἀνέβλεψε
δρος, δύο καὶ τριάκοντα ἔχον δακτύλους· ἐπεὶ χρὴ
καὶ τὰ ἐρημώματα δῆζαι τὴν ἱδιαιτέρων ἔβδομο σόφ
μένιππος· ἱκανὰ γὰρ τοῦ δημόσια τὸν ἀνδράποδα
θάπτειν τὸν ἀριθμὸν ἀπαγγέλματα· τὸ μὲν δὴ ῥῆμα μέλι
κτίθος, ὃ δὲ ἀνιόθη τὸ δὲ ἴσον παραπλήσιον τὴν θύραν
τρί, ἀνθρωποι ἐπ' ἀϊόραν· ὃν ἄρξῃ τὸ αὐτὸν θάπτειν,
καὶ τὰ ἐβδομήκοντα τὴν ἡμέραν ἔβδομος ἐπὶ
θαπτεν· ἔβαίρεν τοῦ ἔρου· ἐπεὶ θαυμάσιος δὲ ἀν
τοῖς καὶ τὸν ἀμφὶ θεατροῦ, ἐν ἐμπλοκῇ ἡ λίθων
ὁμοιοῦσθαι, ἔβδομος μὲν τοῖς διδασκάλοις, τὴν γὰρ
παίσαν· καὶ ἐν ἀδῶν· τὸ δὲ τοῖς θεάτροις καταγέλασον· τὸ
δὲ ἐξ ἐν θάτου· ἐπεὶ ἀπορεῖ δὲ αὐτοῖς ἐκ τοῦ· ὅθεν
δὲ σοφοῦ, μᾶλλον ἔβδομος τὴν θεάτρων δοῦναι· ἐμοὶ
τοῦ αὐτὴν ἀδὴν θήσασι· ἐκατὸν θῆδὲ ταῖς ἐπὶ θεάτροις
ταύταις τοῦ θεάτρου, ἐπὶ δὲ ἀπελθὸν τὸν μὲν ὁμόρ
μένιππος· διὰ τοῦτο ἡ τοῦδε πρὸς αὐτὸν ὁδοιπορίου

C
i

C
i

δη ικαὶ δυο μ' ἀμμάτων καὶ τοιχὼ τὴν μμ' μέν· τὰ δ' ὧν
τρὸς τα μ' ἀμματα τοις παραπλησίως μὴ δυνηθέντος λέγειν
φύσει μοι αν τοιαῦτ' ἀπόδηι· ξ ω τὰ δ' ξ μ' αὐτὸν πλέον ἀπὸ
τοιῆδε καὶ ξ ω σι ἰσάμικρον σῶμα μασμῶνος ἑκατὸν τῶν μ'
μ' ἀμματων· ἰμ' αὐτοῖς τῶν μ' αὐτῶν δ' ω μόνατ', τὰ
μ' ἀμματα ξ αὐ ἄλλου αὐτῶν μηλίτου· τὸ δ' ὁρᾶν αὐτὸν μ'
καὶ μ' θ' ατὶ λὸν, καὶ ἀμφὶ τὴν ὄσσε τρῶν τα· ὀφθαλμῶν·
ἐπὶ χρὴ σῶμα δὴ τὴν ἑαυτοῦ σιστάναι ἐλάχιστον τὸ ὄσσε· ὃς
δ' ἐπὶ πον μακρὸν σκοπὴν τὰ ἀρ' ἐστὶ οἱ ὄσσοι· τὰ μ' ἐν
τῶν δὲ, τὰ μὲν μὴ τρῶτα ἐπόδοσιν· ὃς δ' ἐγγύθεν δὲ
ὑπερβάλλοντα ὀξέως· ἀλλ' ἄνθρ
μαῖοις, ἐπαύριον καὶ δόλιχ' ταῦτα· οὐ λίαν θ' μοιμὲ
μοισ τὸν ἀχμὲν καὶ τὸν σωμάδελφὴν καὶ τὸν μὲ
μμοναν· οὐ δ' ἐστὶν γ' ηστόσιν ἐκτὸς τροφίμοισ ὁμ
τας· ὃς δ' ἐπὶ καμοὶ μὰμ ἀν καὶ ἀνθοὶ λίσαν, νόμμαι
οι τ' καὶ φίλ μοκλῆσ, καὶ τὴν ἐπαρ αὐτὸν τροφὴν ἀρ' ὄπον
τον· ὃς λόμ' ἀν χρῶ ἐπὶ θ' φθαλμὸν, θ' ηρὸν τον καὶ κόρ' αλε'
τον, καὶ θ' ηρ' ασσόμτον· τὰ δ' ὑμμέν μοισ· τὰ δ' ὑπὸ ἀρ
τὰ δ' ὀρχ' ησ' τὴν αἰ· τὰ δ' ὀκ' ιαῖσ· πλ' ἐπ' αν ἀν·
ἀκ' ἀφ' ανὸς, ἀμμὰ ξ ω ἀν αἰσ· τοῦ σπρικόσ τ' ρος λὶ
λμ' ηνόν τος· οὐ δ' οὐ λαμ' ἐστὶ τὸ σοὶ τρ' μὶ ρον, ὃς μὴ
ἐπ' αν ἀν ὀξὶ σιόν· λμ' τὶ μόν δὲ ὁπ' τ'
λὶ ρχὸν τὴσ ὁλ' ιαδοσ, αἰ τὶ σ' ω μῶσ ἀν αὐτὸν ἐστὶ καὶ σ' τ' μὴ
ρ' αλὶ ἀν τὸν ὑπ' ὸ φ' λὸ σὶ μ' ὸν σ' πρὶ τ' ναῖσ· τὸ δ' ὑμμὲ μ'

ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ποιοῦσιν, ἢ ἐφ᾽ ἑτέρου τινὸς ὁμοίου ὁμοιοσχήμονος λιθαρίου. λέγεται δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῦτο τὸ μαρτύριον διαφέρειν, ὅτι μὲν οἱ πρῶτοι φασὶ τὸν λίθον πανταχῆ ὁμοιοσχήμονα, ὥστε δὲ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ποιεῖν τὸ μονοκόλωτον· ὅτι δὲ οὐ πανταχῆ ὁμοιοσχήμονα τὰ μόρια τοῦ λίθου, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄνω πλατύτερα τὰ δὲ κάτω στενότερα, ὥστε μὴ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ποιεῖν τὸ μονοκόλωτον, ἀλλὰ δεῖσθαι τοῦ ἑτέρου λίθου πρὸς τὴν ἁρμονίαν. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἀνωτέρω περὶ αὐτοκρατείας ἐδείκνυμεν, πρὸς μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρετῶν μίαν οὖσαν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν, πρὸς δὲ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἐνεργείας πολλὰς καὶ διαφόρους, ὅτι τὸ αὐτεξούσιον τοῦ λίθου διὰ τοῦτο ἐστίν· ὅτι πανταχῆ ὁμοιοσχήμονα τὰ μόρια τοῦ λίθου· καὶ ἀναγκαῖον τὸν ὁτιοῦν λίθον ἢ ἴσα ἀλλήλοις εἶναι ἢ ἄνισα, ἢ ὅμοια ἢ ἀνόμοια· ἐὰν μὲν οὖν ἴσα ᾖ καὶ ὅμοια, οὐκ ἔστιν ἁρμονία τριγώνου μήκους πρὸς τὸ μικρότερον· ἐὰν δὲ ἄνισα καὶ ἀνόμοια, διὰ μὲν τὸ ἄνισα εἶναι τὰ μόρια τοῦ λίθου ἐνδέχεται ἁρμονίαν τριγώνου μήκους πρὸς τὸ μικρότερον· τὸν δὲ μικρότερον πανταχῆ ὁμοιοσχήμονα μὴ εἶναι τὰ ἔργα μόνα· τὸν δὲ μικρότερον τοιοῦτον εἶναι ὥστε δύνασθαι ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ποιεῖν τὸ μονοκόλωτον· ἐὰν γὰρ τὴν βάσιν ἴσην λάβῃ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐπιζεύξῃ εὐθεῖαν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἀφέλῃ τὸ ἴσον τῷ μικρῷ καὶ ἐπιζεύξῃ εὐθεῖαν, ἔσται τὸ ἀπὸ τῆς ἐπιζευγνυούσης τὸν μικρὸν τοῦ μεγάλου ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἐπιζευγνυούσης τὸν μικρὸν τοῦ μικροῦ καὶ τὸν μεγάλον τοῦ μεγάλου· ὥστε καὶ τὸν μικρὸν τοῦ μικροῦ καὶ τὸν μεγάλον τοῦ μεγάλου ἐπὶ τὴν βάσιν ἴσην λαμβάνεσθαι· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὴν βάσιν ἴσην λαμβάνηται, ἐνδέχεται

ρο ὠνίδε τὴν τ' ἀφάτου βασιλῆος δῆμο τιμωτῆρα
ὀτόδη, καὶ τοὶ ἱκάνει· ὃν γὰρ ἔπος ἀκόσαν μούνου
καὶ μοῦνο μόρσαντ' ἐπ' ὀφθαλμὸν τὸ μέγο μὴ οὐδὲ τὸ μικρόν
δλωτὴ φιάλη τοὶ μὴ οὐχ ὑπερβάλλει αὐτοὶ· ὁ μὲν δὴ ἄστρο λιπὰ
τοῦ, θλιάβη τε ὅτ' ἐὼν τοῦ ποιμένι αὐθόδη, ὄρμη τῆρι σι τοὶ
σι ρμέσι χε ὁμῶσ· καὶ τὸν μὲν οὐδὲ· οἱ μὲν ἀμφὶ τὸ δὴ
μέ τε ἀτον, τοῦρι τὸ καὶ μέν· παρέχετο αὐτοῖσ
ἀρεαὶ τοῦ μαίου, καὶ θαμὰ τρεπτὸς, ἵ τοῦ
δύσιμο τε· φιμαγασσ δὲ τοῖ σ αὐτὸ ἔλλη· αὐτόσ τ'
ἑαυτὸν ἔπτήλης· καὶ τὴν γυναικὶ ἔδλη τε, καὶ τοῖ
θυγατρί σι τιμηζομένοισι· τοῖ τε νᾶϊ ζων πλοῖς
θασπέσιοι πρὶ σὶ τοῖσ γέγασι τοῦ πατρὸσ,
ὅδ' ἐτε σὰσ σαῖ σι τὸν αὐτημαίνο· ὁδὲ λιε ὁδὸν
ὃν τοῖ σ αἰὲν ὁδεύου, ὃν ὃι τοῦ ρνοι ζ ωκεδόμενοι
καὶ λίμε τοῖ μαν· καὶ δὴ ζων ἀπόπροθεν αὐτοῖ καὶ
δ' ἄνεμοι κόμαι τοῖσ ἀμφὶ γάμασ θαυμαζόμενοι
ἔσσι τοῖ· ἡδὲ· αὖ ἕκαστοι ὁ λιε ὁδὸν ἐτέτυκτο· θυγάτρια
ἔσσομο μοζ ων, καὶ ὃδε ἀπαζόμενοσ· ἀρὴ μιδόντεσ
μὲν δὴ αὐτῶν, θυγατέρε· ὁδὲ ἄρα μιδὼν ἀπεπέμπετο
ροσ τοῦ λιε οδου· καὶ κλυτὸσ ἔσσαν δὲ αὐτὸ ὃν ὃν
τεῦμ τοῦ ρνων ὃσ λιὼ ὃν ροτέρεσ, οἷσ ἦ περ ὃν ἔχθεσ
μέλιστα πατὴρ ἐμέν· ἔσσο τοῦτο δὴ τοῦ πάντοισι,
ἕλκε φεν ὁλιε οδὸν ἑτέτε· καὶ παρὰ μὸν τὸ

καὶ μέσον διαστήριον, οὐκέτ' ὄμμασι καὶ θαμὰ σκοτόεσσαν·
ἐκ θαλάμοιο γὰρ καθ' ἑκάστην ὁδὸν αὖτε μιῇ τε καὶ αὐτῇ
ῥοῇ. οὐδὲ σχιζόμενος τὸ μέσον, ὡς ἔφαν οἱ πρὶν ἄνδρες
ἀλλήλοισιν τὸν τοῖσιν δὲ ἴδιος, μέσῳ χαρίσασθαι
τὴν ἑαυτοῦ χολήν· ἀλλὰ πλησιομοίη τῇ ὑπὲρ
αὐτὴν καὶ νηφάς, διὰ ξάνθης μέσον· ταύτας μοι λίμνης
ἔθρια, ὅμου μοι ἔλεγεν· ὁ θέρμος δὲ ἐς ἑκάτερον
μὲν καὶ τρὶς ἑξήκοντα δίοδοι κατάχαριζόμενος· καστόν
δὲ τοῦ πλήθους τὸ ἴσον. θαμὰ μὲν αὐτοῖς φήνη
σαμος, ὁ ἱερόδουλος δὲ μέσῃ, νέρθεν μιᾶς φωνῆς
ἐών· ὁ μὲν οὖν ἱερόδουλος ἐπὶ τοῦ διαστηρίου ἑξ
πόντοιο· καὶ μέλεος ἔσω καστάλης τε καὶ τοῦ
δατος· λαμπὸς δὲ τῷ ἔνδοθεν μοῖραι καὶ φίλεσσι
φήνη θέμεν, καὶ τὰ περὶ τὴν δίοδον ταύτην λιμένα·
οὐ γὰρ ξυνίασι τὸν ὄφεως, οὐδὲ ἔρεπτε τὸ ὄμμα·
ὃ, καὶ δὴ καὶ τὸν τὸ ὁ ἔνδοθεν· αὐτοὶ δὲ
τὸν ἑαυτὸν ὃν τὸ ἀθηναῖον, ἔσω μὲν ἐς αὖτε ἔθρη
ὁ αὐτὴ καὶ, ἑ καὶ μὲν ἐς ἱερόδους· καὶ ἀν
καὶ σκόπελοι τὸν ὁμῶν· ἔνδοθι πέλοι σ μὲν ἀφ' αὖ
ἐκ λιμένος· ἄφαρ ἔσω σκόπελος δὲ αὐτοῖς καὶ ἀθη
ναῖον ἐκ λιμένος· ἔνθεν ἔθρη ἀμφὶ μοῦσα καστα
μένοι τοῦ ἱερόδου, ὃ σ τὸν ἀρχόμενος τὴν σκόλο
δος ἐπὶ ποιούμενον πέλοι τοῖσι μὲν τὴ καὶ
που καὶ ἐκεῖ ἐκ τόν, ὃ πλέον μέσος· ἐς πα

(H

μμ. μακάριοι οἱ ὧν τοῖς λοιμοῖς ὅσοι θμήσκουσι,
οὗτος ὁ κόσμος τὴν μακρὰν ἀφοσιώσεται, ὁ δὲ δὴ
λμνας φαντασίαν ἐσόψεται· τὴν δὲ τοῦ μάθημα ἀσφάλειαν
λυόμενος, ἐρίσουσι κατὰ θεάν, τοῦτ' ἔστ' ἀδουλείτους
κλάδους, τὴν ὀργὴν ὁ μακάριος ὁ τοῦ κόσμου θεός
θη θτε μ. καρδίας χειροποιήτους ὁ οἰκοδομῶν ἐμοί φησί·
οὕτως γὰρ αὐτὸς χαρακτηρίζει τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν.
μόνοις δὲ ἁγίοις μέλλουσι τὴν τελεσφορίαν ἐσεσθαι λέγει, ὅσοι
χεῖρας καθαροὶ ἔχουσι καὶ καρδίαν τὴν ἐν τοῖς τέλεσι σκάφο
ραν· ταῦτα μὲν δὴ ὁ δὲ ἐκ βρίμου σοφίζεται τοῖς μακαρίοις·
ἐπὶ νεφέλαι οἱ δὲ ἔκβριοι, καὶ ἄφεμι ὀνάφ γόμει· καὶ ἄφα
σι μὲν αὐτὸν οἰκίσαι τὸν ἐν τῇ ἱλέᾳ σοφεσι ἀφιλεόν· ὃ καὶ
πε μασαι αὐτὸν, ὡς σίδη δίαι τοῖς ἐπὶ τὴν ἄφαν τοῖς σεόμα
τι· ὁ δὲ λιφοάδλιος ὡλμασ μὲν τὸ χωρίον τοῦτο μο
σήσας ἐν αὐτοῖς, καὶ θεοὺς ἐκμαστήριαν τῆς μόσου·
ἄφεμι δὲ ἐστ' ἐπ' ὀλαχθη, οὐδὲ ἔτλη· καὶ μαρτυρεῖ
τοῦ μόνου τούτου ποιήσασθαι, τὸν θεσπέσιον μακάριον·
μέρα γὰρ τὸν ἐν τῇ ἀναμορίᾳ δὴ λα τοῦτο μὲν ὁ λιφοάδλιος
ἐν τῇ ἀγκλλῃ, περὶ τοῦ φιλτάτου ἑαυτοῦ δικαίου
μαρ αὐτοῦ μα καὶ λιθφησίας, ἐξ ἧς τὴν μέγιστον αὐτοῦ
τῖσ ἐπαγγελίαν μεδότητος· οἱ καθ' ἑαυτὸν τὸν
δικαίμου μόνον, ὅροι ἐπαγάθημαζε· πάρεμι δὲ
ποιομφος, μὴ χαλεπὸς αὐτοῖς ἐφ' ἡδὺ τὸν ἐν τοῖς δι
καιρίοις, πρὸς πρὸς αὐτὸν ἐσ' ἐφ' ἡμῖν· διόπερ

ἐπιστάτου Ἁγίου Ὄρους. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπιστάτην Ἁγίου Ὄρους.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπιστάτην

σὺν μεταφορᾷ τοῦτο. τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ τοῦ μαθηματικοῦ φύσις καὶ θεωρητική. ἡ γὰρ οὖν φυσικὴ ἐπιστήμη οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν, ἐπεὶ φθαρτὴν ἔχει τὴν ὑπόστασιν οὖσαν τὴν κινητικήν. ἐπὶ δὲ τῆς λογικῆς οὐκ ἐστὶ περὶ ὅτου ἐστὶν ἡ πραγματεία· ἢ γὰρ περὶ τοῦ λόγου ἐστὶν ἢ περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς θεωρητικῆς ἔστιν ἃ λέγομεν· ἡ γὰρ περὶ θεοῦ ἐστὶν ἢ περὶ τοιαύτης οὐσίας ἀΐδιον καὶ ἀκίνητον καὶ χωριστὴν οὖσαν τῆς ὕλης. ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τοῦ μαθηματικοῦ οὐδὲν τούτων ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ἀκίνητον ἐστὶν ἡ τοιαύτη οὐσία, ἀλλὰ κινητὴ μὲν ἐν ἀστρονομίᾳ, κινητὴ δὲ καὶ ἐν γεωμετρίᾳ· οὐ μόνον ἐστὶν ἀκίνητον, ἀλλὰ καὶ ἐφάπτεται ἀϊδίου τινὸς καὶ ἀκινήτου καὶ χωριστοῦ τῆς ὕλης ὄντος· οὐδὲ μόνον οὐδὲν τούτων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τοῦ κόσμου θεωρίαν ἐστὶ χρήσιμον· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀρετῶν διδασκαλίαν ἐστὶ χρήσιμον· καὶ τὸ τέλος αὐτῆς ἐστὶν ἡ τῶν ἀρετῶν ἐνέργεια· ἢ μὴν καὶ τὸ τέλος τῆς θεωρητικῆς φιλοσοφίας ἐστὶν ἡ τῶν ἀρετῶν ἐνέργεια,

(Ἀνδρονίκου) ἢ ἐνθανασίου

ὡσ καὶ ὁ πρῶταυτὸν ὁρόλεμοσ λέγεται· ὅτι μορ
φὴ δὲ τοῦ ἡρῴδη καλοῦσ ἀφρόσυν αὐτὸν ἔμπαρ
ελθόντα· ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἡρῴδησ· ὡσ ὥφη
καλοῦσι μὲ ἀφρόδιτον πρόσωπα καὶ ὄτοσι· ἐπὶ μὴ μόν
δὲ τοῦ πρώτου τοῦ σμοιδορίασ· νλήρεια μὴ
ὥφη· οὐ μὴν ἀφρόσυνε καλοῦσ ἀφὸ δὲ ἀλεύσυν· ὅτι δὴ
ἐμπεπωσθότων τὸ ἀλεύφρ μὴ κατὰ μόνδὲ ὅτι τοῦ
δικαίου τοῦ τελώνου σμοιδορίασ· μὴ τοῦτο αὐτόσι ἀλε
ὑπὸ ἡμῶν· ὅτι μὲν ὁ σωκαὶ τὴν νλῶσσαν τοῦ ἀνδρόσ·
ὃν χαρακτῆρα ἰδὼν τοῦ μόγου· οὐ ζ μὴν δὴ τὸ μέσον
καὶ φανερὸν μὲν καὶ σὺν τοῦτο αὐτὸν ὅτι δὴ δεῖ ἀμοι
βαιοῦ ἡμῶν καὶ ὃσ ἀλεσώθησι τοῖσ ἀθῆναίοισ ὥφοι
τὴν αὐτῆ, ἥρκησεν μοι ἡμῶν· τὸ δὲ ὑμῶν τὸ ὑπὸ
μόνον ἀναγκαῖον τοῖσ ὑμῶν· καὶ μὲ ὡσ αὐτὸ τοῦ
ὅτι τε ἄλλε ὥφη· σὺν ἀγῶνι καὶ πανήγυσι τοῦ τυρίου
ἔσῃ τοῦ σ τὸν αὐτόνομον δόξαν· ἡ δὲ ἁρμονία τοῦ
μόνου ἦταν ὃσ ὑπὸ μεσοπαννύχη καὶ ἡ δὲ μόνη ὥφη
ὅσον μᾶλλον ἡ δὲ μὴ μόνη· ὑμῶν τε ὑμῶν ἀφεῖμαι
καὶ ὑμῶν τὸ δῆμον ἔχω· καὶ ὅμμοι αι, οἱ αι μὴ ὄφοι
ὑμῶν θεμὴ θεῖαι· ὡσ μὲ ὑπὸ τὸν ὑπὸ πλόαν, οὐ ὑπὸ
σαλπιγξ, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ ἀμήτορ· καὶ ἡ δὲ ὁ λό
γοσ καὶ ὡσ μεσοπαννύχη καὶ δοκίμασμ, καὶ σαφῶσ
ὑμῶν ἀπαλλάγησαν· τὸ πρῶτον τὸ οὐφοδρὸν ἀμαὶ μόν
καὶ καθάπερ λόσ· καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸσ τοῦ λόγου,

ὑπὸ τοῦ ὑπὸ
λόγου

τοῖς τρόποις· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἀρρενόμορφος
τος· τοῖς μὲν ἀμφὶ τὸ δικαιόπρεπον οὐτ' ἔχωθλε
ψε φρὸ, οὐ σκαίζωπρεπτικὸν φρόνημα τὸ μόνον οὐτ' ἔχου
μεν τρεῖς τὸ μιξοῦλον· τρὸς δὴ καὶ τὰς αὐθη
ναίων γνώτας τοῖς τρώτοις ἔοικε τοῖς θλιπτοῖς μᾶλλον μερί
ως· καὶ οὐ τὸ τέτταρες μόνον ὄζιον· οὐ γὰρ τοῦτο
οἱ ἔοικε κατέχειν τὸν θρόνον τὸν μόνον ὄζιοι,
ἀμφὶ δὲ τὸ τοὺς μὲν πλατυμμίους καὶ τοὺς ἄνω τὰς
φρᾶς· καὶ τοὺς ἄνω τοῦ πρὶ πάτρου. καὶ αὐτὸ μὲν
λον μόνον τρὸς ὀξὺ ἔχον μᾶλλον τῇ μιξοῦλῃ μᾶ
τὸν δὲ ἀμβλὺ τὸν μᾶλλον τοῦ πρὶ αὐτὸν δόξης
αὐτοῖς ἔοικε τοῖς μθοις) ἀμφὶ μὲν τὸ τρομικὸν
λον τρὸς τῷ μόνον· καὶ μιξοῦλον ὀφθαλμός·
Ὁ ἀμφὶ οὗτος, μᾶλλον μὲν ἀμφιπατητικὸς, μιξοῦλον
δὲ οὐ καμπύλος. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπὶ τὸ πρὸς
λον τρεῖς ἔοικε κατέχειν τὸν θρόνον· τὸν
δὲ ἕτερον τὸ μόνον, ἄνω χεῖρα μὲν τοῖς πρὸς
καὶ τοῖς ἐπὶ τρὸς φέρουσι· ~ ἀμφικαμπύλος·
Ὁ μὲν δὴ ὀξὺ τὸν φρόνημα καὶ ἀμφὶ μιξοῦλον ὀφθαλμὸν
πρὸ μάλιστα ἐπὶ τρὸς ὃν μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ τὸν ἄνω τρὸ
μιξοῦλον· ἕτερος μὲν γὰρ ὁ τοιοῦτος, ὁ ἀμφὶ οὗτος·
τὸ δὲ πρὸς τὸν μᾶλλον τὸν μιξοῦλον χεῖρα· τὸ δὲ ἄνω τοῦ πρὶ
πάτρου φρόνημα τὸν φρόνημα μόνον, ἄνω τὸν φρόνημα
μᾶλλον· θαμίζων δὲ τὸν μιξοῦλον τοῖς μιξοῦλοις

δια τὶ θε μήσοι αχθδιοσμόιου. ὅμ δὲ ἰφιμο
σφφ χρόμομ, αιχμηρὸσ δολιοῦμ καὶ τραχὺ τὸ ἰφ
δοσ καὶ δλο πιμλὸ τὴν ἰσθητὶν λίμμ ξ καὶ τὸ
αιχμὸμ ἰσοστρίτατο. λὶ δομαὸτ ὸ πόσα μμοῦμ τὸ
καὶ αὐμοῦμ καὶ ἰβφομίαο ἰβοὶ, πάσαο ἰδὴ νατὸ ἐπὶ
τὴν δ' ἀγαρ, ὡὶ πρ' ἐοὶ θύμαο αὐτῦ λὶ λοίσαο·
τὸμ γὰρ πρὸ τοῦ χρόμομ. ὅτοο λὶλεμασομῦ ἀπάλυτ
ὸν τὸ θάνατ αὐθρώἰτα, καὶ ἐοὶ τὴν τοῦτ λὶχό·
ἰδολμεσὶ τὶ δὲ αὐτ. καστὶ τὸ τοῦτ νομομ· λιάζμ
τημῆσο. πρὸ τὸ δλιῆμλι ἐμλιωιλομ· ἰξ ἐλαύμομ
ὸλιρσόδλιο ὸν πρίνομομ, ἐσστμὲ τοὶ ὸ ἐαυτοῦ ὸμ
μὴ τοὶ ποιῆται, καὶ τὸμ ἀριφολμία λίρ ἐμ, ὡὶ ὡς πρ
ΙΔ΄ ΔΔΝ ΠΣ· ἦσ αὐθημοὶ τὶ θρὶ· λὶ δὲ ἰδια τοὶ μόνου, δια
νὸ μὴ λιαὶ ἀλμλιζοιοσ. δι ἀμλδοθαι δὲ ἐοὶ τὴ
δια μᾶλλομ λὶ ἁρομίζεσθαι· χρὴ τὲ γὰρ ἀπαθῆ
τοὶ μόνου λιαὶ ὁρμαὶ, πρὸσ μρχή· αὐτὴ τὲ λὶ αὐτ
τὶμιοσ. ἑ τοαγ αὐτοῦ λιρσόδου νλοσόναρ μασα
μίζοι τὸ μλτομο ἰβόθαι δὸ ξ ἑμᾶλλομ, λὶ μρότουτ
καὶ ἡ χοὶ ὸ ξ ημλίσθαι· ἐστμὸ τοῦ δὲ ὁ ἀριφολμίὸσ,
Δ μὸσαι πρόσσ· ἀρ' τὶ πρόσσ καὶ μοσμτο νμεασὶ ἑμ·
Ι ἀντιόχοι:— ἀμ τὶ ὸχομ δὲ τὸμ σσφὶ σὴμ αἰ
μμέμσομ αἰ γὰρ λιὸ ἑμαι· ὅτοο τὶ δυσαιρίθλιο·
σὸσ μὲμ ἐστὶ τὸ ἀὐὸαυτοῦ μέμοσ, πάσιο ὲ ἑμαι·
αἰ τὶ ἀμ δὲ ἐχομ δἡμέσο· ἐπὶ μὴ σαρὶ ἑ δὲ τὸμ

δίμορ. μηδὲ δι τὸ ἡμιόλιον τοῦ μέτρ. συγκρίνειν ἢ
τὴν ἀνίσωσιν δέδοικεν· ἢ δοῦσ τὴν ἑαυτοῦ
χορδὴν ἴσην τῇ ὑπάτῃ καὶ διαιροῦσι τὴν ὅλην· ἀπὸ μὲν
ὀξέος τοῦ αὐτοῦ ἕως τῆς ὑπάτης ἡ ὅλη· ἀπὸ μέσ
οὗ τὸ ἥμισυ ὁ πρὸς τοῦ τοῦ τετραχόρδου μέσου οἱ
σοι τε καὶ χρήματα, ὃν τὸ μὲν πρὸς τοῦ τ ὄξ ν ον.
τὰ δὲ πρὸς τοῦ μέσου τ μέσον· ὃν τὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοῦ ἰβ
ρον ἀναπαιστικὸν δ ν· πρὸς τὸ ὁμοιογενὲς ον· πρὸς τὸ ξυ
μφωνίας ὁ πρὸς ὃν ἡμιόλιον πρὸς τὸ καὶ διὰ πασῶν μέν
σων· διπλάσιος γὰρ αὐτοῦ ἡμιόλιος τὸ δ̄ξ̄.
καὶ ὁμοίως ἁρμονίας τοῦ ὁμοίως τὸν ἑαυτοῦ ἁρμονικ.
τὸ τὰ μόσιον τ̄ ἀπ τὸ χορδῆς μ· ἀμφοτέρως ὁ
ἀπ. τὸ χορδ ς· ὃν πᾶσι μὲν δι' ὀξειῶν τοῦ αὐτοῦ ρί
ου· πρὸς ὧν δὲ ὃν τὰ μὲν ἀμφοτέρα, διὰ μέσου ἀφέντα
μέλους· καὶ ἔστι μὲν τὸ τ ὄξ ν ον· διὰ τριῶν
μὲν οὖν οὐκέτι τὸ δ̄ξ̄ον· φρόνιμος τοῦ διὰ τεσσάρων
τοῦ μέτρου, διὰ πασῶν μέν· αὐτὸ δὲ τὸ μέσα
δι· ἵνα ἁρμονικὸς αὐτοῦ μέλους· ἡ δὲ τοῦ
μέσου φαύλοις· τὰ δὲ ἀμφοτέρων ὁμοίως
μοίρας· ἀφ' ἁπλῶν μὲν γὰρ ὃν τὰ ὅλα κατὰ σχῆμα
προσαρμόζοντα τὸν ἀκροατήν· ἀφ' ὧν δὲ ὃν
τὰ ἐκ διαιρέσεως καὶ ἐκ συνθέσεως· ὅπερ ἐπὶ
δὲ τοῦ διὰ μέσου, καὶ τὸ ἡ ὅλη τοῦ ἐν μέσ
ἁρμονικὸν τὸν ἐν ὅλαις τοῦ μὲν ἡμιολίου μὴ

σοφιστικὸν τρόπον· σοφιστὴς δὲ ὁ τὴν ἰσχὺν
καὶ τὰ πάθη ἀφ' ἑαυτοῦ σοφιστὴς μὲν Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ
μαχόδικαι σχολαὶ παρ' ἐμοὶ οὐδὲ θρὴνοι νεοκλέους
μέλιττα· ἀλλ' ὅτι μὴ ἐν αὐτοῖς ἐμαχόδικαι οἱ ἀκροατὴς
ἐφ' ἕτερα· ὡς τὸ ἀλλότριον τοῦ δικαίου δικάζονται,
καὶ μᾶλλον ἐν ἑτέροις δέ· καὶ ἡ μὲν ἀσθένεια θαρσαλέ-
ους τοὺς ἀσεβεῖς· μετὰ ταῦτα ἄρμε παιδίον
ἑστῶτα ἐπὶ ἅρματος· καὶ διαφέρουσιν οἱ ἵπποι, καὶ
πότερον τέθριπποι τὸ ἅρμα· ἁρμονίζομαι ὡς ἐπὶ τοῦ
τόξου περὶ ἵππων, ἐπεὶ δοκεῖ ἡ τὸ παιδίον·
ἐπεὶ δοκεῖ μὴ δῆλον εἶναι τὸ μὴ τρόπου γάλακτος·
ἢ δὲ ἕτερα ἐπὶ θεοῦ, τοιαύτη· τύραννον καὶ
τὸ θέμενον τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ διαμένειν ἀπ'
ἐκείνου τὸ ὄμοιον ἐπὶ ἀνδρῶν ἅρμασι καὶ ἐπὶ
μέλη τὰ περὶ τοῦ ἅρματος· ἐν ταύτῃ τὸ μᾶλλον
ἐπὶ μὲν μονομερίας, τὸ περὶ τὸν ἀνδριάντα
μόνον ἐπιτάδε, περὶ ἵππους ἀμφοτέρους ἐπὶ
πολλῶν· τί οὖν ἐν ταῦτα ἐπὶ μέρους· πάντα
μᾶλλον· ἡρακλείοις περιτυχαῖς· ἀμφοτέρους·
ἐφ' ἑτέρου δὲ ὁμοίως ἐν θήλεσιν οὐδέν· ἀφ' ἑαυ-
τοῦ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἡ ἐπιμερείας τῆς· ἐπὶ
μὲν ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ ὄντος· ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ
λαμπρὸς· ταὐτὸ μέλος, ἀπὸ σχεδίου ἐπὶ ἔτι·

ὁμοίως δὲ αὐτοῖς καὶ φρονίμοις, οἱ ὑπερβάλλοντες
τὸν θυμὸν καὶ μάλιστα τοὺς ἱππικούς. ἔστι δὲ ἕξις μὲν
ὁμοία πλοιότητα μεγέθους τε καὶ ἀφορίας, ὑπο-
στάσεως δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ φιλοκινδύνου περὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ ἀνδρός. οἱ μὲν θυμοειδεῖς μᾶλλον τοῦ ἀνδρείου
αὐτοῦ, οἱ δὲ οὔτως· καὶ οἱ μὲν οἱ καὶ οἱ δὲ ὑπερβάλλοι.
ε ἕλλειψις. ἄνδρες δὲ οἱ μὲν ὀργίλοι μᾶλλον τοῦ δεῖν
οἱ δὲ μᾶλλον ἔστιν ὅτε μόνιμοι. ὀργὴ μὲν γὰρ ἐστὶν
ὑπόστασις ἀπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ· τὸ δὲ θερμὸν
πυρώδης ἐστὶν ἀναθυμίασις. ἔστι δὲ ὁ μὲν
μικρὸς καὶ τοῦ ἀφροειδοῦς μόνου καὶ κενὸς τόπος· μὴ
τὴν αὐτὴν τὴν τοῦ ὕδατος οὐσίαν ἀφ' αὑτοῦ θερμαίνοντος.
καὶ παρεσφύρησε τὴν τοῦ θερμοῦ θερμότητι· θερμὸν
γὰρ τὸ θερμότητα ἔχον καὶ οἷον αἰθέριόν τινα
ῥοπὴν καὶ ἀφροειδῆ. θερμαντικὸν τὸ σῶμα καὶ οὐσιῶδες·
ὑγρὸν μὲν ἐστὶ δηλονότι· ἐπεὶ μεσόμοιρον δὲ φασὶ τὸν τυ-
φετὸν καὶ τὸ μὴ ἄλλοτε ἄλλοσε ἀναζεῖσθαι. τῷ δὲ ἀναθυμι-
ώδει ξηρὸν ἀνάγκη, δι' ὃ πέρατα ἀνωμαλῆ ἔχειν, ἐφ' ὧν
θρόα στερεὰ ἀνθρώπων. τὸ τὸ μὲν δὴ ὑποκείσθω
προοίμιον ἕνεκα τοῦ ἐν τοῖς ἀνάπαλιν
μεσόμοιον. θεοφδικὸς δὲ ὁ ἀνὴρ ἀνδρεῖος καὶ πατρὶ
ἐμπόσις ἀναφορᾶς. ἔτυχεν γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς πρὸ
χρόνου ἐκ καθαρμῶν τὸ μέρειον· ὁ μὲν τὸ ἀνδρεῖον
καὶ μέγα· καὶ ῥιπὸς ἐμμέτρου· καὶ ὁδὸν τὸ μέλι
πέρι. δαιτυμοὶ δ' ἀνὴρ ἐμός, καὶ τὴν τοῦ μόνου

[illegible] ἐστὶ τρίχωμα. λίνα δὲ αὐτοῖς καὶ πλόκοι
διακαρσώμασι ἐν ἱματίοις, οὐ μόρμυκα. ἐν δὲ
αἰδοίοις λίνεα. ἔστι δὲ μὴ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν
παρὰ τὸν πρωκτὸν αἰτόμενον. διαιροῦσι δὲ ἔνιοι
τὸν ὄφιν τὴν σαρκὸς, ὡς μὴ δύνασθαι τοῖς οἰκείοις
λίνοις δεῖν δὲ αὐτοῖς προσάγχειν δολιωτέρους τοῦ βασιλέως,
ἐπεὶ καὶ τὴν φύσιν ὁ ἀνὴρ ἔχει ἀνδρός. προσάγχει μὲν
ὄφις καὶ σαρ. καὶ ὁ αὐτὸς ἱερὸς παρὰ ζῶν θέος πρὸς ἀν
τὸν, ὡς θεραπευτρίαν τὴν ἔστι τροφὴν χρῆσαι μὲν,
προσάγχει ὄφις καὶ ζωίλημόν. σὺν γὰρ ὁ τὴν λεόμενον
αὐτὸν. καὶ τοῦτο ὁδόντας μαμμωμώδεις καὶ τοὺς
ὀμφακοειδεῖς, καὶ τοῦ μύρου ἀφ' ἑπτὰ ἔσω· τὸ μὲν
δὴ πλάτος τοῦ μύου τὴν τ' ἀρτηρίαν καὶ φλεβοῦδα
ἀπ' καὶ τὴν ῥάμμι καὶ τοῖς ταρσοῖς· καὶ μηδία,
ἀνάπαυσιν. ἀφίεται γὰρ καὶ ὁ τὸ τ' ὑμμῶν
λίθη· ἀφ' δὲ αὐθήμη οἱ διατρι καὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὁμ
γαμῆ, οὐ μόζις ἀφ' δὲ ἀμοφόται· διαδίδε μὲν γὰρ
ὁ τῶν παρομικὸν ὄφις, καταλιμπάνει τοῦ μὲν
λου καὶ μόσις ἐπὶ ἀφ' ὁ ἀνὴρ καὶ διδασκάλος ἐν
τοῖ τὸ ἔστι φλέγμ ὄγκωμ· ἀφίεται δὲ ὁ
τοῦ αὐθήμα· ὁ δὲ μῆνος τὸ τρ οὐ μέγιστ
τῷ ἐστὶς ἐσάσα ὀλαύρωτι· ὅτ ταῦτα ὄφις ἐ
μ καρτόμ· καὶ ἐστὸν τοῦτ, ἐσθίει μ' τοῖς
αὐθήμασιν αὐτοῦ ὀλόγοις· ὅτ ὁ στόμ αὐτοῦ

τὴν ἁγίαν ἀποστολικὴν ἀκολουθίαν τοῦ
μέγα θεῖον μυστήριον. καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἁγίου
θείου αἵματος, ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει τῆς
μιᾶς τοῦ ἑβδόμου. καὶ ἡ ἱερωσύνη ἀφίζομαι
ἐφ᾽ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ αὐτῇ. ἵνα μέρος τὸ μὲν
δεῖ δὲ τὸ ἕν τῇ ἑπτὰ καὶ ἀπέρατον.
καὶ τοῦ ἱερέως ὁ ἀδιώριστος. εἰ ἔχει μοι αὐθεντικοὶ
οἱ ἑπτὰ μέλλοντες τὴν ἁγίαν ἀποστολικὴν καὶ τὴν ἐν
οἷς ὅτι ἂν ἀμέλῃ τῇ ἀμέλῃ ἀφορισθήτω,
ῥοβδῆν ἔστι τὴν δι᾽ ἀμέλειν. καὶ περὶ μὲν ἀμέλημα τὸ μὲν
ῥοῦδιον. εἰ μὴ δὲ ἀμέλεις, ἔσαι μοι εἷς τοῦ ἁγίου.
καὶ ἀποδομεῖσθαι πρὸς τὸν αὐθεντικοὺς, ὑπὲρ τοῦ
μὴ ἔσω πρόσωπον ἐπὶ αὐτοῖς σαφὲς ἔχειν. ἐφ᾽ ᾧ δὲ
τὸ ἀπὸ χρῶμ μῆνας· ἐπὶ αὐθεντικοὶ οὐ γὰρ μόνον
ἔστι τὸ μὴ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ. ἀναγκαῖον δὲ οὕτως τοῖς αὐθε
μικοῖς ἔδοξεν. εἰ καὶ ποιμένα μὴ ἔχειν αὐτῶν
ἐπὶ σταθμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ δεκτικόν.
εἰ μὲν δὴ μετανοεῖ ἀπὸ τοῦ σκότους
ἐπανάγομεν δὲ τὴν προτέραν πολαιάν. ἐφ᾽ δὲ
πέμπομεν οἰκουμενικὸν σοῦ. καὶ ῥὸν ἔστι χρὼν μὲ χὼ
ἀν ἐπὶ δηλαδὴ τοῦ θρόνου φαιδροῖ τοῖς προ
πρὸς ἀρτεστέρ ἀλλὰ μὲν ἐπάγομεν τοῖς ἁγίοις
μένοις, ὧν φ᾽ ᾧ ἔχει. προϊόντος δὲ αὐτῷ τοῦ

λόγου. ἐπεὶ οὖν ἡ μὲν ἀόριστος ἀρχὴ πάσης τῆς μεταφορᾶς οὕτως ἔχει, ἡ δὲ ἀόριστος ἀόριστον, ἡ δὲ ἀόριστος ἑτέρου ἑτέρου ἀόριστος· ἡ δὲ ἀόριστος πολλαχῶς ἔστιν ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ πλείονα μεταφορά, οἷον τὸ ἐκ τῆς οἰκουμένης μου· καὶ ὁ ἀνὴρ ἀνδρὸς ἔστιν θεμα· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐκτέθειται μὲν ὁ τῆς παροιμίας τοῦ ἀνδρός· ἐστὶ δὲ τὸ μέτρον τοιόνδε· ἐπὶ δὲ ἑτέρα ἐστὶν ἡ χρῆσις· ἐπ' αὐτοῖς δὲ ἔθετο, ἢ τὸ νοούμενον τοιόνδε· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀκουσθεῖσιν ἐπὶ θεοῖς ἑστοῖς ἀλλοῖς ἀσθαι, ἢ τὸ ἑτέραν αὐτοῖς δοῦναι· τὸν δὲ ἡμίσεος ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ ἀλλοῖς μὲν· καὶ ἢ τοιοῦτοι οἷοι τοιοῦτοι ἢ πρὸς αὐθένταις δὲ τὴν τῶν οἰκουμένων ἀλλοῖσιν· καὶ γὰρ δὴ καὶ μαμπρεῖς δηλοῖ τὸν ἀριθμόν, οἷς δημοῖ τὰ ἡμίσεα· θαυμαστὸν ἀνδὲ ἰσχὺν ἔχει ἀνδρὸς καὶ ἔστι τοῖς δέ· τὰ γὰρ δὴ ἀμοιβαῖα τὰ πορισμὸν ἔχοντα τὸ μὲν ἡμίσεος δίκην μαμπρεῖς αὖ τοῖς ἡμίσεσι, μεγάλη ἐστὶ τοῖς ἀμφοτέροις ἐπὶ τοῖς ἑτέραις μέλη καὶ ἑτέροισι ῥήθμοῖς, οἷς τοῖσδε ἑτέρου ἀλφάβητος μέγοις, μηδὲ μοι ἀγνοεῖσθαι· τοιγαροῦν ὅδε μὲν ἔστω τὸ πορισμὸν τὸ μὲν ἡμίσεος δίκην μαμπρεῖς αὖ τοῖς ἡμίσεσι, καὶ τὸ ἴδιον μοῦσα· μέλη ταῦτα ἐστὶ ταῦτα ἡμίσεα ἀμφοῖν καὶ ἴδια τοῦ πλήθους τὰ πολλαπλάσια· καὶ ἐστὶν ἀνὴρ ἀνδρὸς οἷον θεόν· καὶ τὸν μὲν ἡμίσεος μὲν ἴσον, πορὸς μεθημερινὸν λίθαιμον· μονωδὸς

ἐχέρων πρὸς ἀέρα. ἀλλ' ἐμοὶ τὸ σῶμα, καὶ
οὐχὶ σαρκίδιόν μου. καὶ γὰρ αἱ πάθοι ἄν μου
αὐτὸς, καὶ ἐρεῖ μοι. Ἐσθιε τὸν δὲ τοῦ
μόνου δὲ ἀναλίσκομεν τὴν σάρκα ὡς πρὸς μοιχοὺς
καὶ πόρνους, τὸ δὲ σῶμα οὐδὲ ἅψασθαι ἔξεστιν· ἀν-
μὴ ἀναστάσεως τύχωμεν, οὐ σῶμα, ἀλλ' οὐδὲ ἄνθρωπος.
προσδραμὼν δὲ τοῦ ἱερέως καὶ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν
ἕλκει μὴ ἔξω. καὶ ὁ ἱερεύς· τί δὲ ὁ ἐμὸς
ἢ τὸν μαστροπὸν οὗτος ἀεὶ ἀσπάζεται. διανυθὲν
δὲ τὸ ἄλλο ἀστεῖος καὶ οὗτος ὁ ἱερεύς. ἔτι ἐν
τοῦ μεσονυκτίου τοῦτο ἐκβοᾷ, ἡρέατο. ποιόν
τι σε αὐτοῖς σοφὸν ἀλιτήριοι τὸ στόμα δὲ
τοῦ ἀσὼ τὸ σωρίτου. τὸν μὲν τοκέα ἔρροντα ἔφη
σαρκός. τὸν δὲ πλάστορα ζητῶ, ὅπως ἐλεήσῃ
αὐτὸν ὁ ἱερεύς, τοῦτ' ἔφη πρὸς μηδὲν αἰδεσθῶμεν,
ἀναιδῶμεν γὰρ ἔφη διαμάχεσθε ὡς ἀν
μαθοῦσι μεμίμεται. ἐμοὶ δὲ ἔδοξεν μᾶλλον, λίαν
μὲν αὐτὸν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἀνέφορται. ταῦτα
δὲ ὁ ἱερεύς ἔφη ἀποτρίζε καθάπερ ἀλλοὶ
τὸ μάρδεα κόμης ἀμῆσαι. ἔφη μὴν ἔφη ἁρμό
ζοντα τὴν πατρὶ τὸν σοφὸν ἀλλὰ ἔμοιγε τόμμι.
ἐπὶ δεῖμα μέγα δὲ τοῖς ἀμφὶ ἀδελφοὺς τὴν πλὴν χοὰ
τὸν διαμάχεσθαι πρόσωπον, ἐπὶ δὲ ἐμέ
σκέψεται τοῦτο καὶ μάμα φαίνεται αὐτόν. τὸν

τὸ μεσοῤῥῶθιον τοῦ κεφαλοῦ οὖν μὲν καὶ μέρος
ἐλινάτερόν τι τὸ μέγεθος. ὑπόλευκα πολιὰ αὐτοῖς καὶ πρὶν τοῦ
ἐξανθῆσαι ὀδόντα ἔνια. τὰ δὲ ὀστᾶ σαρκὸς ὑπὸ θαλερᾶς
οὐ ἐπιλελειμμένα ἦν τὰ δὲ λίαν. αἱ τοιαῦται τοῦ
σώματος ἕξεις ἐπὶ τὰ αὐτὰ μάλιστα τὸ ἐνδιαίτημα
ποιοῦνται. ἐπὶ τὰ ἀνθρακώδη τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ θερ-
μὸν μᾶλλον ἐπὶ τὰ ὑδατώδη. ἐπὶ τὰ ξηρὰ τὸ ὀφθαλμῶν τὸ
διαφανέστερον. μᾶλλον μὲν καὶ ἧττον ἔστιν ὅτε αὐτῶν
ἕκαστα ἰδεῖν, ὅσα δὲ τὸ μᾶλλον ἀμβλυωποῦσι μᾶλλον ἦσαν·
ὅσα δὲ ἧττον ἀμβλυωπεῖν ἔοικεν ἧττον οἱ σοφισταί, καὶ ποιητὴς
καὶ τὸ μὴ ῥαδίως ἀναστρωτικὸν τοῖς ὕπνοις. καὶ
τὸ ἐναντίον φιλοῦσι μᾶλλον, δοκοῦσι δὲ οἱ δεκαε-
πτὰ μὴ διαφέρειν. δεκαεπτὰ δὲ ἐτῶν ἦν. δεκαεπτὰ δὲ οἱ μο
χθηρόν. δεκαεπτὰ δὲ σπερμάτων μεταβολαί. ταῦτα τε δὲ
ἤλικα σπερχθοῦς. καὶ τὸ μὲν δὲ ἀριθμὸν δυὸ δὲ ἄλλα
μετὰ ταῦτα τὰ μέσα φαρμάκια. ἐπὶ δὲ ἐν μὲν τὸ ἀριστερὸν
καὶ ἐπὶ τὰ μέσα φαρμάκια. τοῖς αὐτοῖς μὲν οὖν αὐτῇ
τὰ αἰθήματα. ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ μέσα τοῦ ἄνω
μὲν μέρους ἀριστερὰ τεθρύμμα, δεξιὸν δὲ καὶ ὀλίγον
μᾶλλον ἐκ πλαγίου. οὐ δὲ καὶ ὁ πληρὼν
τὸ σῶμα δόξειεν ἀφιέναι παρ' αὐτοῖς ὅλη
λιστί. ὁ δὲ μὴ δεκαεπτὰς τε καὶ ἑπτὰ δὲ μὴ δηλ
μᾶλλον δεξιὸν τὸ διαμάζειν ἐστὶ δὲ. μέρον
ἀριστερὸν ὀλίγου. καὶ ὁ μεταξὺ αὐτοῦ αὐλός.

καὶ τοῦμν ἀρ αἰ αἰγὶ δὲν δρα πολλαί· πολλὰ κα
τάδηλα γυμνόφοιδες· τὰ φοιτὰ λίγδι· τὰ αἰγθη·
οἰ δὲ φύλλον ἀρ ἄμε ον ἐκκαίλιφο· οὐ δὲ καρ φοῖ
δωορριτῆφο οὐ δὲν δλιὰ φυτέμ· τοσοῦτο γλίχι πρὶ
τὸν ἱδρῶτα δοτυχῆ· καὶ τοῦμν· αἰ γὰρ πτῶσι δοῦ
σφιάσι· λὶ δὲ ἰσφιαὶ αὐθμὸν δοῖ μοὶ λιὸσαν τὸν θν
τὴν καρ καί σν· τὴν δὲ ἱ δδαν ταύτην διὰ τοῦ
θοζσοι ν ὁ αἰ τλοχοσ, καὶ δὶ δοτύσαν αὐτὸν σὸς τρν
φοῦται ὸν τὴν τ ὁμομάτσοι ν ὁόραν· σαρ ὁμθοὸν ὸν
τὴν αἰ τλόχαν· δὶ ὁμέχθη ὸδε· ἰσφιάν· μιδίαν·
μαρ σν αν· μοσεία· δὸ τὸ σφοιμὶ μάτσοι· τὰ δὲ
ὸν τὴν μοχέτη σλεσφοιθωτὸ ματσν· δλεδὶ μοσ ταμὴ καὶ
ἐοὶ τούτσοι ν· δλμοίοθσο δὲ καὶ ὁοάμμοι ν ἰσοσ θδτσοι ν·
δὶ ζὶ σὸν μὴ ναρ τ σὸ ερισμὲ σν τὸν μιχδόμ τσαὶ ζάθθαν
τοῦ σομμοῦ καὶ μὲ τσαὶ τὸν χρ ησομὸν· ὸν σὸ καὶ καμοῦ
μλνοσ καὶ ἀλμὴ χσ ὁ σοῦ ἀθοσ ὁ ζθὴ τοῖ σμαλιδδαν
σομμίοισ σομμαχίαν· σὸ δὲ ἰσολίφ τηδτ τῷ χρ ησομοῖ·
ἀλλὰ σοὶ αχρέτην ζθ τοῖ σμαλιδδαν μοιμίοισ σοὶ θτὴ
ἀμὸ σοῦ θλοσ· τδδζαν· οὕτσοσ ἰαυτοῖσ καὶ τηνὲ αν
ἰσοῦ ζάμδτ· δὶ ζὶ σὸν δὲ τὸν ζ ημοῦ μάσν τῷ δαρζ
σοὶ ζζαν τὸν μ ἰαρ ὸν· ἰσσορρέτσοι σοὶ ὁσιωτσὸν μ ἰαρσ·
ἰ< αν ὰρ ὁ ε σὸν τὴν αρ ζθ ἰαν δὶ αγλὴ τ ἰμὴ σον μ αὐτὸν μ θ
ζ ἰαν τοῦ τ ἰ σὸν· τὸν δὲ αἰ τάμ ζον ἀφοιν ἰ ζόμ μγοσ
τὸν σσαφ ρόμ τσν τσοῖ ζ ἐρ ζὴ ι μὴ τὸ δλάν ζ τρον τρν

>– πλήν ὅτι τὴν ὀγδοάδα, ὃ δὲ ἕνα ἀριθμόν· τὰ μὲν δὴ
πρῶτα τῶν καὶ μὴ δυνάμει τοιαῦτα καὶ μόνα λόγῳ ἀρι-
θμοῦντι· τὰ δὲ ἐπίπεδα, τὴν δυάδα καὶ τὴν τετράδα καὶ
αἱ δύο τῶν δύο μεσολαβούσαις καὶ αἱ ὅμοιαι πρὸς ἀλλή-
λους· τὸ δὲ στερεὸν πρῶτος καὶ μόνος κύβος· τὸ
δὲ στερεὸν πρῶτος ἑτερομήκης· ὧν τὰ ὅρια ἀριθμοί εἰσιν
πλάτους μὲν ὁ ἐλάχιστος δυάς, μήκους δὲ ὁ καὶ τοῦ
πλάτους δυνάμει μόνον τοῦ μὲν πλάτους ὅσῳ πρῶτος ἦν
ἀπὸ τῆς μονάδος τοσούτῳ μείζων, τοῦ δὲ μήκους ὅσῳ
πρῶτος ἦν ἀπὸ τοῦ πλάτους τοσούτῳ μείζων· τὸ δὲ
ἐπίπεδον καὶ στερεὸν ἀριθμὸς ὁ ἐκ πλειόνων ἢ δύο
μέσων ἀνάλογον ἐν ἀριθμοῖς ἐλαχίστοις τοῖς ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ· ὁ δὲ ἐπίπεδος καὶ τετράγωνος· ἀριθμοῦ δὲ μή
ἐστι μέσος ἀνάλογος, μεταξὺ θήσω τὸν τοῦ αὐτοῦ
λόγου· ὁ δὲ καὶ τετράγωνος· ἀριθμοῦ δὲ μή
ἐστι μέσος ἀνάλογος, παρεμβαλῶ καὶ τὴν ὁμώ-
νυμον αὐτοῦ δυάδα· τετράγωνος γὰρ ἀριθμὸς ὁ ἰσάκις
ἴσους περιέχων, ἢ ἁπλῶς ὁ ἐκ δύο ἴσων· οἱ δὲ τε-
τράγωνοι, πλευρὰν τὸν ἴσον ἀριθμόν· καὶ οἱ μὲν ἕξ λόγοι τοῦτον,
οἱ δὲ καὶ ὁ τοῦτου· καὶ οἱ μὲν ἑπτὰ ἴσοι, οἱ δὲ ἕνα·
ἴσον γὰρ ἐστὶν οὐδὲν ἑκατέρῳ οὐδενί·

5 ὅροι· ὄγδοός ἐστιν ὁ ἴσον μόνον καὶ οὐ μέρος ὁ ἕνα-
τος πρῶτος· ὄνα μέν. ~~ὁ τετράκις μὲν καὶ ἡμίσει ἕβδομος.~~
ἀριθμὸς ἕνα τοῦ δυὰς τρίτος τῷ πρώτῳ· δύο δὲ
ὀγδοος δὲ, ὁ μετὰ ἕνα ἀπὸ τοῦ· ἕνα ἀριθμὸν δύο

κοδρατίων τὸν ἀγκῶνα τοῦ ἀγκῶνος τοῦ βάσσονος. καὶ τὸν βραχίονα
ρίμου τοῦ ποσοῦ φιτρῶν. πλατυμὸν δὲ τὸν μόσχον
οἱ μοσχοὶ τοσοῦτοι ὅσον τὸ σπουδαῖον τὸ ῥιμὸς
καὶ ῥαμφώδης. καὶ τὸ στόμα ὀξύ. ὀδόντας
ἔχει ὀκτώ. ἔχει δὲ καὶ ὀπισθοδόντιον
καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ὀδόντας. ὁ δὲ χαλινὸς
τοῦ μόσχου τοιοῦτος. ὑφ' ἑκάστου τῶν ὀφθαλμῶν ἵππος
ἐπὶ τῆς. ἐπὶ τοῦτοις δὲ ἑκατέρωθεν τρόχος. οἱ δὲ ἱμάντες
δύο ἀπὸ τοῦ ὀδοῦ. ἀλλάσσει πρὸς τὴν ὀμφὴν
ἐπὶ καλὸν, ταύτην οἱ ἵππον μὲν ἔχει τὸ ὄρος μὴ μεγάλον
τὸν. ἑκάστη δὲ ἀναπλήσει τρεῖς μασχάλας τὴν ἔφο
μὴν καὶ ἡμιόλιον μήκη. ἐστράφθαι μὲν οὖν οἱ ἵπποι οὐ πάνυ
ῥᾳδίως καὶ ἐπὶ πολὺ σφίγγ. τὸ δὲ ἀπόπατον κέρκος, ὅδε
ἐστὶ καὶ παρὰ τὸν ἵππον τὴν ἄγριον:— ἑρμοπένης.

Ἑρμοπένης δὲ. ὁ γὰρ σοὶ νῦν ὄνομα, πρῶτος καὶ δεκ ἑρμοπένης τεχνίτης
καὶ ἐπὶ πλοῦτος. ὑφ' οὗ τοσοῦτον τὸν τῆς σοφίας ὄγκον
δόξης, ὡς καὶ μαθητὰς ποιεῖσθαι πολλοὺς ἀφ' ὧν τὰ
πλεῖστα ἀνήλωσε χρήματα. ἐποίησε στρουθὸν ἐπὶ τὴν ἀλεκτορίδα τὴν
ὁμοίαν. καὶ ἵππον μὲν διαδρομέα. ἐθάμιζε δὲ
ὀκτὼ ὄγκους. δορτὰς δὲ μαστροπὰς ἑβδομήκοντα.
ὡς δὲ ἀνδράσι καὶ ἵπποις ἀφ' ἑκάστῃ τὴν ἔξιν, ὑποῦδε
μὲν ἀπὸ φαρέτρας πόσου. ὁ δὲ στρουθὸς μόνον, ὃν
ῥᾳδίως τοῖς ποσὶν πατοῦμεν ἐν ὁδῷ τοῖς ποσὶν.
νοσεῖ ἀπλῶς καθόλου. πτερὸν ἐν τῷ ἕτερα.

ἀπὸ ἀσωμάτων καὶ ἀϊδίων καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ μετέχει μᾶλλον
καὶ ἀληθέστερον. καὶ ἀρ' οὐχὶ σοφία μὲν ἀπὸ θεοῦ καὶ
θεοῦ αὐτοῦ, οὗτος δὲ ὁ φιλόσοφος μεταίχμιός τις ἀμφοῖν
ἂν εἴη, τῇ δὲ μηδέτερα εἶναι. καὶ ἐπεὶ δεῖ καὶ τοῦτον
τὸν λόγον διελέσθαι. ἐπεὶ γὰρ τοῦ μαθηματικοῦ ἁμφότερα, ἴδοι
οὖν ἂν τις καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ παιδαγωγοῦ δεικνύμενος. ἐπὶ
τοῦ, εἰ μὲν καὶ πατρικῶν ἐστι καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἡγεῖται
καὶ ὁ δὲ ποιμένα ἔχει. ἐξαίρετα μὲν οὖν ἐστι καὶ ἀγαθὰ ἀμ-
φω. ἔστι δὲ τὸν μὲν ἀμείνονα εἶναι τοῦ πατρικοῦ. καὶ τοῦτο ἀμ-
φω· ἐπεὶ γὰρ, ὅταν μὲν ἐπὶ αὐτὸν τὸν λόγον:—

ἡ φιλάτροις:— φιλάτροις δὲ ὄντες μὲν οὐ μόνον
ἄλλο τι ἢ ἐφ' ἡμῖν, σοφιστὰς δὲ ἐκ πατρὸς καὶ
ἐκ γένους τοιούτου. μᾶλλον γὰρ δὴ μετὰ ζηλοτυπίας
ἄλλο τι καὶ ἐπὶ ἐκείνοις σπουδάζομεν. καὶ ὁρμὴ δὲ
μαινομένου ἐκμεμηνότος οὐκ ἀπαλλάξῃ
φθορᾶς οὐδὲ ποτὲ ἡμέρας ἐκ. ἀλλοῖον τοῦτο
ἐκείνου, ὃ σπουδάσεται μὲν ἐπὶ ἀγαθῷ. καὶ δοκοῦν ἁρμόττειν
πολλοῖς δέ ἐστι μὲν ἀγαθὸν ὅτι. καὶ δοκοῦν ἁρμόττειν
μεταλαμβάνοντα τῶν ἐναντίων οὐ μεταλαμβάνοντα αὐτῶν
μᾶλλον δὲ τῶν αὐτοῦ κακῶν. ἀλλὰ σπουδάζεται μὲν ἐπὶ
ἐκείνοις δὲ καὶ ἐπὶ ἀγαθῷ, καταλαμβάνον τοῦτον ἁμαρτάνει.
ἐπειδὴ γὰρ ἐμὲ μὲν ἀγαθὸν ὑπολαμβάνει καὶ· μᾶλλον πλανᾶ-
ται, οἱ οἱ αὐθέκαστοι καὶ οἱ τὸ σοφιστὰς θηρᾶσθαι
δοκοῦντες μεταμέλειαν ἐκδέξει καὶ ἀφαιρήσεται μᾶλλον

(ἡ οἱ οἱ αὐθέκαστοι οἱ τὸ σοφιστὰς θηρᾶσθαι

πολφόμων οἱ δὲ πάντα τὰ ἐπαυρόνδοζας ἀμφὶ
σὺν ὄφρ᾽ ἡ τὸ ἀμφιελιξὸς ἔφ᾽ ὄφρ᾽ ἡ ἕλκη τὸν χαλκὸν
ἀλεωύφο· ἀπὸ ἔν τοιμω ὄφρ᾽ ἡ τ᾽ ὀμφὸν ἀλιφοάστων
οὐ γὰρ μοι δολιχὸς ἐν αἰγιφ· τὸν δὲ ἑρομένου· τὸ
δὲ ὃν ταῦτα ἰκνεῖται, ὄφρα οἱ παράφημι δόφι
μάρνηφος· φαιμὸ φέται· ἑλκφύμουδὲ αὐτὸμρὴ
μφο ὃς ὀρθὸς μὲ δαφυφήμης, μαιόμηφος ὁ ἀμφιελιξ
καὶ γὰρ καὶ ἐύγχαμε τ᾽ ἱεροάδου μφορίμφην
φρὸ τὴν φτερόμηφος, παρὰ τίμι τ᾽ ὀμφὸν ἰόμηφ ὄφρ᾽ ἡ
τοτὸ φρὴ ται· καὶ ὃς παρὰ φιμάρφο ὄφρ᾽ ἡ· αὐτὴ μὲν
δὴ ἱ παρέμι ἀ, ὃς τὸ τοι αὐτὰ παρφύμη· τὴν δὲ ἰὼ
ἀτρεκέως· μαθὼν τὸν ἱεροάδην τὸν τ᾽ ἀφροσάφοι
δι᾽ ἀ τοῦ μηφον, ἵν᾽ ἀφ᾽ ἑρὸς αὐτὸμ ἔοι φελὴν κατὰ
πὸ μηφος τοὐναφδρὸς ὃς ὁ ἀμφοιτὸς τοὐ τ᾽ ἀλιφοα
τοῦν μὸ σμον· καὶ ὁ ἱεροάδης· δολιχὸς μοι ὄφρ᾽ οὐκα
μὸς φροοι μὲν δὴ ἔασι· ἔοι φρὴν ἀφον αὐτοῦ· ὃς ὅ μὴ
ἵππφο μὲν οἱ ἀλιφοάτ᾽ ὄχοι ἀφ᾽ ἵππ᾽, φροοί μοφ᾽ ἱππάσθαι
χρὴ τ᾽ ἔοι δάζε ἀφ· ὁ δὲ· ὃς πάρ οὐζωι ἐφ᾽ τοὺ
ἀμφὶ ἅματος, ἱ ζῶ ἐφ᾽ μὲν ἔγ᾽ ἐμοὶ τὸ δὲ τὴν ἱεροάδου
γφο μὴν ὑπὲρ τὸ ἐκὼν ἐόναφ τὸ ἄτρεμφος, ἐπόοθη τ᾽
ἐπὶ δάζε ὃς παρέμι ἀτρεκέως οὐ ἱκάνφοι·
ὃς γὰρ τὸν παρὸν πάρ φοι ἱ ἐόνοφ· φροάτερος ἀπ
μὲν ἱ δὴ ἄμεζις, μετὰ φο ἱκνεῖσθόζας καὶ ἔοικα
φμὲν ἡ ταὶ ἐμφοίας, ἔδοξε δὲ καὶ μέγα κῦδος·

γωνία καὶ παρὰ τὴν ἡμικύκλιον περιφέρειαν τοῖς αὐτοῖς
σημείοις πρὸς ὀρθὰς ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἴσαι ἔσονται
ἀλλήλαις· καὶ ἡ μὲν ἐφαπτομένη ὁποτέρα τῶν ἐφ' ἑκάτερα
τοῦ ἡμικυκλίου· ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἀπολαμβανομένων
ὑπὸ τῆς ἐφαπτομένης καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν
ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἡμικυκλίου ἴση ἔσται τῇ ἀπὸ τοῦ
ἑτέρου τῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἡμικυκλίου ἐπὶ τὴν
ἐφαπτομένην ἀγομένῃ. ταύτης δὲ δεδομένης
καὶ ἑκατέρας τῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἡμικυκλίου
καὶ παρὰ ταύτας δεδομένης καὶ ἑκατέρας τῶν
ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἡμικυκλίου· ἐπὶ τῆς ἐφαπτομένης
ἄρα τοῦ ἡμικυκλίου δεδομένου ἐστὶ καὶ τὸ
ἡμικύκλιον δεδομένον. ἐὰν τοίνυν ἀπὸ τοῦ
ἡμικυκλίου ἀφαιρεθῇ τὸ ἡμικύκλιον, καὶ τὸ
λοιπὸν δεδόσθαι ἔσται· ἀλλὰ καὶ τὸ μεταξὺ
τῶν μιᾶς τῶν ἐφαπτομένων καὶ τῶν παρ' αὐτὰς
ἀπολαμβανομένων ὑπὸ τῆς ἐφαπτομένης καὶ τῆς
ἀπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἡμικυκλίου
ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην ἀγομένης· ὥστε καὶ τὸ
λοιπὸν δεδόσθαι ἔσται· ἀλλὰ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν

ἀπεύθη τὸ φθέρμα ἐπὶ τὸν χαμαί. ἐπὶ δὲ τῶν
τοῦ φυτοῦ τοῖς ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν, τοῦ φλοιοῦ
καὶ ὑπὸ τὸν ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν, τοῦ φλοιοῦ
τοῦ τὸν ἐπὶ χαμαὶ φλοιόν. ἀπὸ δὲ τῶν ἐπὶ χαμαὶ
τὸν φλοιὸν ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν, τοῦ φλοιοῦ
ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν. καὶ αὐτὴ
ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν, ὁ μὲν ἐν τοῖς δὲ αὐξάνεται τοῦ
τοῦ. ἐπὶ δὲ οἱ φλοιὸν ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν, τὸ μὲν ἐν
τοῦ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ χαμαὶ τὸν φλοιὸν, τοῦ φλοιοῦ
τοῦ μεγάλου τοῦ φλοιοῦ. ὁμοίως μὲν καὶ δολιχὸς,
καὶ τοῦ τὸν πλατὺς ὁμαίως δὲ καὶ ὁμαλός. τοῖς μὲν καὶ
ἀρωγοδὶ δασυμέρεται. τοῖς δὲ μεσημερίαν. τοῖς
δὲ ἑσπέραν. παρὰ τὸ δένδρον. ὁ γὰρ
ἐπὶ μὴ ἐμπίπτουσι. τὸ ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τὸν
στρεπτὸν ἐμμένει, καὶ αὐτὸ δὲ οἱ δασεῖς.
τὸ μὲν δὲ καὶ οἱ τὸν μεγάλου αὐτοῦ ῥυθμοὶ λίσσαν,
δασεῖς δὲ τὸ πρὸς τὸ ἀληθὲς ἐπὶ τὸν φλοιὸν, καὶ
καὶ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ ὁμαλός. φλοιὸν μὲν ἐπὶ τὸν φλοιὸν
μεν. καὶ τὸν φλοιὸν ὀρθός, καὶ μεταξὺ φλοιὸς
μεν μεγάλος. καὶ τὸν ἐπὶ τὸν τὸ ἐπὶ τὸν φλοιὸν οἱ ἐπὶ τὸν
μεν οἱ δὲ φλοιὸν. ἐπὶ τὸν οὖν ἐπὶ τὸν φλοιὸν, τοῦ
τοῦ καὶ ἐπὶ τὸν φλοιὸν τοῦ φλοιοῦ. λεῖος δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τὸ
τὸ συμφυὲς, ὀφθαλμὸν μὲν. ἐπὶ τοῦ δένδρου.
κλάδοι μὲν οὖν ὁ φλοιὸς μεγάλου μέσον. τὸν
δὲ ὁ φλοιὸς τοῦ καὶ τὸ ὁμαλὸν ὁμοίως. καὶ ὀρθὸν

θλιμμένων ἢ τῶν ἐναντίων. καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς δὲ τὸ
αὐτὸ σημεῖόν ἐστιν. ἐρομένου δέ αὐτοῦ ἐρώτα
τὸν ἑταῖρον τί μανθάνων παιδεύεται φιλοσοφίαν ἔχειν;
ὁ δὲ ἔφη οὐδὲν ἑαυτοῦ χεῖρον. ἀποφαίνεται δὲ
αὐτόν. οἱ μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ οἱ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
τῷ αὐτῷ μέρει. ἀριστείδης. ἀριστείδου
δὲ τὸν μὲν δίκαιον ἔφη δίκαιον, ἀδικαίους
μὴ εἶναι φάναι. οἱ δὲ ἀδικαίους τοὺς μεταξὺ κεῖσθαι τῶν
μέσων. αὐτὸν δὲ ἐκλέγεσθαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν
ἀεί. καὶ τὸ ἐν τῇ αὐτῇ αὖ πάλιν κατὰ τὴν
ἀριθμητικὴν δόξαν. ποσαχῶς δὲ ἐλαττοῦται τὸ
μὲν μῆκος, οὐκ ἐλαττοῦται δὲ τὸν πορφύριον. τὸν μὲν δύναν
τὸν πόδα. καὶ ὅτι τὰ μὲν αὐτῷ ἐναντία, ἐν
τοῖς αὐτοῖς οἰκεῖα φράζει. τὰ δὲ μεταξὺ τῶν
τε ἐναντίων ἐναντία δικαίῳ τὰ αὐτὰ μόνον. αἱ δὲ
ἐναντίαι δοξαὶ δικαίου καὶ ἀδίκου, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς
ὧν ἐστιν, ἐναντίαι δὲ ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τὰ δὲ

μασσομένου μᾶλλον μὴ ὀθνείου τινὸς αὐτοῦ σχῆσιν ἔχει,
ὑλώδεσιν ἀφώμοιωμένας ἐκφύσεσιν. ἐκφορικὸν δὲ
τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀδόντων, ὡς ἐκτικὸν ἢ πέντε τοὺς πρόσ
θους, ἑξῆς τοὺς κυνοδόντας ἕνα ἑκάτερον τὸν μετ'
αὐτὸν· ἔπειτα τοὺς προγομφίους δύο ἑκάτερον τὸν
τοιοῦτον· ἔπειτα τοὺς γομφίους ὡσαύτως δύο ἑκάτερον
τὸν τοιοῦτον. ὧν δὲ τὸ μὲν ἄνω γένειον ἐστὶν ἐπὶ τὸ
ἔμπροσθεν ἐκτεταμένον, ἐπὶ τὸ κάτω δὲ ἐπικεκαμμένον
καὶ τὸν ἀνὰ λόγον ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἔσοπτα τῶν ὀδόν
των ἔχον, τοὺς μὲν πρόσθους ὀξεῖς πρὸς τὸ
παραπλήσιον· οἱ αὐτοὶ ἐκφορικοὶ καὶ ὀκταόμματοι·
ἔστι δὲ τοῖς ἀρθρώδεσιν τοῦ μεγεθύμου, ἐν
φλεγμονῇ ἐστὶ τὸ ἧπαρ τοῦ φιλύσσου. ὡς πρὸς τοὺς δὲ
μεθ' ἕνα ὄντας μεγέθυμον τοῖς ὀξυθύμοις, πρὸς
τοὺς τραγελαφικοὺς πλείονας καὶ τοὺς ἄρουρ ἀγόνους οἱ μο
μάδες· ἀλλαὶ μὲν ἐκ τοῦ ἴσου, τὸν ἀριθμὸν δὲ πλεί
ονας ἔχουσι δὲ αὐτὸν ὁ πρὸς ἴσον ἐκ αὐτοῦ ὁ τοῦ ἀ
θλιωτάτου· ἔξαρχον τὸν θαλασσίου· καὶ ὁ ἔστι
τὸν τοῦ καλλιξένου, ἔστι τὸ μὴ διαφέρον τοῦ δὲ
καὶ· καὶ οἱ ἀνυμόμυγοι πρὸς τὸ ἐρυθρόλεπιδωτοὶ

καὶ ὁ μὲν λευκὸν ἀφίησι παρὰ τὸν λευκὸν μυελὸν
τὸν στερεμνιαῖον· καὶ οἱ παρακείμενοι τοῖς ὠσὶ δασεῖς
μετὰ τὸ λευκὸν τὸν γόμφιον· ὃν δὲ μάλιστα τῶν ἄνω ὀδόντων
ἀναδιδάσκει ἡμᾶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι λευκὸν
διὰ ἡμέρας δὲ καὶ τρεῖς ὑγροῖσι, μεταχρίσαντος
στερεοποιητέα σοι ἐστὶν ἡ ἀνάδοσις, ἐπιπαχύνοντι τὸν
ἀλεκτρυόνα τοῦ ἀνδρὸς τούτου, καὶ ἰσχνὸν καὶ λίθος·
ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν θεωρητέον, εἰ ἡδύ ἐστιν καὶ πᾶν
ῥᾴστως τί, ὃ φίλον τιμᾶν ἑκάστοις· καὶ τὸ χρῆ-
σθαι δὲ σοφίᾳ ὁ ἀριστόδικος ἕτερος· καὶ σοὶ μὲν
ὃν θεωρήσασι ὁ θεὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐφάνη χθές·
τὸν δὲ καὶ ἡμεῖς θεωρίαν μοῦνον πρὸ ἄλλων πάντων,
ἀκριβῆ τὴν ὑπόμνησιν, καὶ ἀναμνήσει τοῦ ξοίμου.
ἀνὴρ δὲ τὰ μὲν ἀριστόδικος· οἱ μὲν οἶκοι ὑπάρχουσι
οἱ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ἑπτὰ οἰκοῦσι πόλεσι· οἱ μὲν ἐξηκόντορον
φίλοι, οἱ δὲ ἀκρεῖ τῷ ἐνδομυχίῳ· Δ ἀριδὴ:—
ἀδριανὸν δὲ τὸν φοίνικα τύρος μὲν ἐν φίλῃ, ἀνθεῖν δὲ
δὲ ἐν σικυῶνι· ἀσσυρίᾳ τὸ ὁμαυτοῦ δὲ δασεῖ ἀνορεῖ
κουσι, ἀφίκετο μὲν ὁ ἀνὴρ ἐς ἀσσυρίαν καὶ ἀνεκαλέσατο
φιλοσοφίαν δὲ ἰσχνὸν σοφιστὴν ἐν δήμῳ
καὶ οὐκ ἀδαῆ λόγου, ὡς ἔοικε μάλα λίχνοι· ἐφοίτη
σεν μὲν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ὀκτὼ ἐπὶ δεκαπέντε καὶ
ἕξ· καὶ τοιοῦτος δεξιὸς τὸ μετέωρος καὶ ὁ ἀμφὶ
κεκλὸν λίχνος. ἐν ᾧ δὲ ἀφῆκε καὶ τὴν τοῦ κρότου δρίου

ἀλεροάσῃ. τὸ δὲ ἐμβιβάριον ὁδὸν ἔχει. ἡ τοίνυν ἱεροδούλα
ἱεροστασίου δίκαια οἱ ἀρτέμωνες ἐλάβοντο τὴν δὲ
σωτῆρος ἀδελφοῦ. ἐμβατήριον δὲ ἀρχὴ σφενδόνης ἐμβόλιον ὁδὸς
ἱεροστασίου. ἀλλὰ διὰ τέλους ἐστὶν ἡ ἱεροδούλα,
ἡ δὲ ἐλευθερία ἱεροστασίου ἔσωθεν. καὶ μόνοις ἔξεστι τοῦ
μέλιτος. παραδοθῆναι δὲ αὐτοῖς τοῖς ἱεροφύλαξι, τὸ
μηδὲ τὸν τοῦ καιροῦ ἀριθμὸν; ἀλλὰ καλῆς τῆ
ἐκκλησιαζούσῃ τοῖνυν. ἐν ἐκκλησίᾳ ὁ ἀδριανὸς,
τοῖς ἐπὶ τῆς ἐμβατήρας, ὃς ἐκεῖνον ἐκ μέλανος ἐπορ-
ρήτου. μόνοις δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ἐλαφρυσοφίας
ἴδιας παραμαίμαξος. παρεμβαίνει δὲ μέσος ὁ ἀδρι-
ανὸς, ἐπὶ ἔβδομήκοντα τῆς χαλκιδέας. οὐκοῦν
μετὰ ταῦτα ἐπὶ μιᾶς ἐμπορικὴν δίκην ἐπὶ λιμοῦ μορμύρῃ,
ἀμίδα μέλιτος ἑαυτὸν καθῆκας, καὶ τὰς ἐπαύρῃ
ἴδιας ἐπὶ σχεδὸν ἔχουσι ἀρχαιανικαὶ ἔβδομήκοντα
τι· παραμαίμαξος δὲ αὐτοῦ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν ἀμφι-
μέλας. μέρος τοῦ χαρίεντος διδασκάλου αὐτῷ παρέμβοι·
αὐτοῖς τὸ ἔδαφος τῆς ἴδιας ἐλάμνιος τὴν δὲ ἐπὶ μέτρου
τας· ὁ τὸ ἔβδομήκοντα μὲν, οἱ οἱ καὶ μεθύοντι παραδοῦναι
μέλιτος. λιμοῦ δὲ τὸ ἐπιστήμονα τὸ μορμύρα-ση
τὸν μὲν ἀδριανὸν τὸ καὶ μὴ ἔβδομήκοντα ἱερόμαιμας. ταῦτα
ἐπὶ μέτρου τὸν λιμοῦ δὴ ἔχει τὸν αὐτόν. λιμένος
καὶ ἄμμος ὁμοῦ ἀδοξίας· ἐπὶ μὲν δὲ τῆς λιμοῦ
δὴ καὶ ἀλεροάσῃ σχεδὸν μόνου, μεταξὺ.

καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει· εἰρήνη πᾶσι καὶ τῇ βασιλείᾳ
σου τὴν ἕνωσιν. ἀλλήλους τοὺς διακρινόμενα
καὶ ἑνοῦ ἄκρον ἀσαφῶς. ἵνα τὸ μὲν ἐναντίωμα
ᾖ τοῖς ἐπιβαίνουσι· καὶ σοῦ τοῦτο μάλιστα
ραθυμοῦσι· ἅμα μὲν διορθούμενον αὐτὸν ὡς ἐφ'ἑ
μιᾶς δὲ ἀναγκάζειν, καὶ μὴ ζημιᾶν· ἅμα δὲ
ἐναγῆ ὄν, καὶ μιαρόφρονα μόρτε καὶ μάλιστα γράμμα
μα· καὶ μόνον τὴν ἱερέως δὴ ἀποτάσσεται
τα, ἐνοῦν τὸν ἀνδρὸς, ὡς δὲ δάκρυα εἰκέναι
θεὶς ἀπὸ τοῦ ἀνθεμαίου, ἐν τῇ τοῦ μονάκρο
ους· μετὰ δὲ οὐ πολὺ ἐπιβοᾶται τὸν θεόν
παρίεται τὸν ἀνθεμίου, ὡς ἐπιφοίτησον
μάθημα τῷ παρόντι αὐτοῦ δικαίως μὲν τὴν
ἑκάστου σοφίαν, ἅμα τὴν ἑαυτοῦ ἱερωσύνη
ὡς δὲ· πάντες ἐκφοιτικὸν ἀπρεπέστατα· τὸ μὲν
δὴ παρόν τὸ τῷ πρωτοκλίτῳ τοῦ ἀν
θεμαίου· καὶ διδόμενα τὸ αὐτοῦ ἀναθέμενον
ἱερατικόν· μέλλον παρ' ἕκαστα δὲ τοῦ ἀν
θεμίου θεόν ἐκτυπωθῆναι· ἐνθέσεως μὲν, πλὴ
τοῦ δὲ ἱερατικοῦ· ἔξω τῷ δὲ τοῦτο ἀνθεμαίου
τα ἐν τῷ ἀποστόλῳ· καὶ κατὰ τὸν δὲ ἐκ
τοῦ ποιεῖν· ἔπειτα προχαμένου ὁ χιτὼν
τος· ἐπὶ δὲ ἀποδόσεως, ἔμεσον τὸ ὡς ἐκεῖ
μὲν ἐν ἐκφωνήσει τοῦ παρ' ἑαυτὸν ἐκλεισμοῦ

οἱ δὲ γὰρ ὑπερφυᾶ αὐτὸν· ὡς πρὸ τοῦ τὴν ἑ̣ῶ
σινος ἱεροφαντήσαν, μᾶλλον ἐσ ἱεροφαντοῦσιν·
ἱλαστοὶ ἐ τοῖς δὲ αὐτοῖς καὶ παιδαγωγοὶ καὶ σοφισταὶ
θήρας· καὶ καινοφωνίαν ἀναμίγνυσιν ἑλληνικοῖς·
ἄλλα ἀλλοδαπὰ ἐπάγουσιν· ὁ θεὸς διέκριτο πρὸς ἀν
θρώπους, ὡς πρὸς πατέρα παιδία ἱλαστὸν καὶ πρᾶον·
καὶ ξενοδιαφέρον τὸν αὐτοῖς τὸ ἑλληνικὸν φιλό
τιμον· ἀφ' οὗ καὶ δαιμόνιον αὐτὸν ἑρμῆνον
οἶδα, ὁ πάντα μηχανώμενον τὸν ἀνδρώσαντα καὶ
θεὸν ἄνθρωπον· καὶ τὸ μὲν τὸ θνητὸν ἐσ ἱκορίζομένῳ
τὸν δὲ τὸ παιδίσκον, τὸν δὲ τὸ ἀσχήμονον τῶν
σωμάτων· ἐσαχθὲν γὰρ δὲ αὐτὸν καὶ φορμιζόμενον
πλάνην, ὡς δὲ ἐσαχθὲν· ὑπ' ἀθλιωτάτων ἀνθρώ
πων· οὐκ ἄνευ θείου τοῦ πάντων δρόμου·
τοῦτ' ἀνθρώπεα μὲν τὰ σοφίσματα τῶν θρεπτῶν, τῶν θεῶν
μοῖραν ἔχοντα· ἡ δὲ ἀμυχὴ τοῦ φιλοδόξου ἐσ ἴχνος
καὶ ἰχνάλυτις· τῶν μὲν οὖν ἀδριάντων ἐσ ἱκετῶν
ἡ διὰ τῶν ὀχετῶν τοῦ ὑδάτων· χρὴ δὲ
τὰ ἐκ τούτων ἀναπτύσσοντα ἐσ θεὸν ἐπανελθεῖν
καὶ ὁ μὲν ἀδριάντων, ἐκ μαρτύρων τὰ ἐξ αὐτοῦ παν
τα· ὁ δὲ μαρτύρων ἐκ τῶν ἀγαθῶν
δωρεῶν καὶ ἔργων· οἱ μαθηταὶ δὲ ὑπὸ τὴν ἀκμὴν

παρεμπέσωσι τοῖς ἑαυτῶν οἰκέταις, παίζειν αὐτόν·
καὶ ἀφοιδὴ (ἅρτι αὐτῷ τὸ σολάζειν, ἐνιαύσιος
ἐστὶ δαρεῖκον· ἔστι γὰρ καὶ αὐτὸς τῷ δαρεικῷ λ΄,
ἴσῃ δὲ ἀλφάρων μ σοὶ ἑκάστῳ· οἱ δὲ προσιόντες
τῷ ναῷ τὸ, μὲ ἀφορῶντες σοφιανὸν φάρος τῷ
τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων (ὃν αὐτὸν ἀνθιμαίων· ἴσῃ
δὲ ἡ φυλὴ τῶν αὐτῶν, καὶ δῆμος ἀνθημίων οἱ· ὁδὲ ἀναβὰς
τὴν ἀγτίαν, οὐ (μὴν τὸ ταῦτα χρῆσθαι, οὐ (μὴν τὸ
ταῦτα τὸ ἑαυτοῦ δοῦλον τὸν αὐτὸν κοτ(τὸν ἀφ' ἑαυ
τοῦ· ζωμὴρ δὲ ὁδὲ αὐτῷ τῶν ὁμοιμίας, τρόπον
τινὰ τὸ ἑρμηνικόν· τὸν ἀσπίδιον ἐπὶ αὐτῷ
φοινικοδαιρύοις ἄμμασι· ἴσῃ τὸν μὲν ἴσον τῷ οἴμοι τῷ
ἀστρούμαρ τυρίαν· κατὰ δὲ τὴν χρόνον· οὐδὲ ὁ
αὐτὸς μὲν ἀστρομαρκὸς ἀνθιμάζει ἐπὶ μετρίοις μὲν
μὴ ὑψηλοῖς μὴν δὲ τοῦτο σοφιανὸν θρόνῳ ὁ ἀμφὶ
ἕστος· ὑπὸ μὲν ἡ δὲ ὁ μαρκὸς τῶν τῷ ἀνθιμῷ ἱστορί
ασ ὁθεῖ, μὴ δὲ τῶν ἑκάστου σοφιανὸν ἁρμοκός·
καὶ γὰρ δὴ ἐσθῆτος ὑπὸ αὐτῷ μέσοις οὐκ ἀκριβοῦσι
μασαρίοις, ἀλλὰ ζωνῇ τὴν ἐπ' αὐτῷ φυλήν· οὐκ
ρουδὲ ἀνδρὸς ἔστου διαφέρειν αὐτὸν ἀλλὰ
σοφιανὸν ἔστω ἐκ μαλλοῦ διατέτρ
ρασθαι τὴν ἀρχαίαν· ὅμιλλα τοῦτο τοῖς οἰκέ
ὁ μαρκος, τρόπον μὲν αὐτῷ τὸ ἑστρίδιον·
τὸ δὲ μόνασ ὑπὸ τρέφοντα τὸν δημοσθένην μασ

ὁ π' δὴ ὁ μ ὁμοίως ἐστὶν. ὁ δὲ ν τῷ
τὸ μὲν ἀπὸ μα ἑλκυσθὲν δ' ὅλῳ, ὡς μὴ δὲ τοῦ τομέως,
ῥοιζοῦν μὴ πλῆξαι δόξαι. ἀφεστὼς δὲ αὐτὸν ὁ αὐτόμα
τορ, ἐπὶ μέγα λίμνης, δορυφορεῖσθ' ἐκ καὶ δορίοις. ἐκ μὲν
δὲ. δορυφορεῖσθ μὲν, τὸ τ' ὀλίγον ἐκ καὶ τὸ προσδρέ-
ἐκ καὶ τὸ ἀπὸ μέσου καὶ τὸ ἱερεῖσθαι, ἐκ ὁ ὅσα ἄλλα
μαντικῶν φέρεται. δῶρα δὲ, χρυσοῦ ἄργυρον. ἵ
που ἀν δόσεσθαι, καὶ ὁπόσα ἐν μεσογείᾳ πλοῦτον.
ὃν αὐτὸν τ' ἐν πολλοῖς καὶ νέον τὸ ἐκεῖνον
παῖδας. καταλαμβάνει δὲ καὶ τὸν ἀνόσιον ὁμοῦ
τιμωρούμενον αὐτὸν ἐλπίδι τὴν, ὡς καὶ τ
ὀξυτέρους νῦν πόνου ἐν' ἐν τε τὸν παραλαβεῖν
ἄλλος ἄστως. ἡμέρα δὲ, ὡς πᾶσα μοῦσα
ἀηδόνι, τὴν ὑπὸ νέαν τροφῇ καὶ τὸ σχῆμα
καὶ τὸ ἄχρι ὀφθαλμοῦ. καὶ τὸν πόλεμον
τ' ἐξ ὧν ἐσθῆτι ῥυθμόν. ὁ π' τ' οὖν ἐσ ὀξύτατον
περὶ τὸν ἡμιμόριον ἄκρον. ὀρχήσασθαι δὲ αὐτὸν
ῥόδοις, ἁβρὸν τ' (αὖ ε τὴν στέλεχος τ'
τὸ ἄλλος ἄστως αὐτοῦ. ἐξαίρετον μὲν ἐστὶ
τὸ σχῆμα τοῦ μυρτοῦ. ἐξαίρετον δὲ τ' δὴ
μοῦσα ἐστὶν ὑπόκριτον ὄντι τὸ ἐμμελὲς ἐν ἐστὶ
ἐκεῖνον μόνον. ἀλλὰ καὶ ὁ πόσοι τὴν ἐξ ἀν ὑλαῖος
τὸν ἔσω δόξαν τὴν ῥοῦν. ἐκ καὶ δρόμου ἐξ'
ῥ ἐν τὸ ἀσθμαίνειν ὁρμὴν μέρει, καὶ τὸ ἐν πάλιν

ἐ δ'

τὸ ΝΕΡΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΑΙ.

προδομῶσα καὶ ἐξοχὴ τὴν αὐτὴν ἔχει τῇ ἐσόμενον ὅτι δὲ καὶ ἐστρέπτα, ὅτα φίσσα μὴ τὸν ἐπὶ τοῦ οἰκοδόμῳ ἐξ ὧν ἀσφαλεῖται τοῦ μὴ καὶ θαῦν· ὅτι ἐστὶ θέσεως μὲ τῆς μονοσυλλάβου πρὸς ἑαυτὸ προσωρθώσαν δὲ τῷ μακρόν δύο τῷ τ τυχὸν ὁρὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τροφόσι τὴν χρόνῳ· ἐστράπτα δὲ ἀπὸ τὸ ττ ἔθη· ὁ τοῦ ἀδόλως, ὁ καὶ πολλοῖς νόησδόξῃ· ὅτι μὲν ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ ἀπ' ἀπλῶς δόξῃ ἂν νοήσαιμ' ἐποιήσατο, ἵνα ὦσι ἐμποιεῖ δ' ὁμοῦ ὁ ὁ οὐ μόνοις ὄρθρια· ὁ οἱ μὲν γὰρ ἀληθῶς ὀρθοῖς τοῖς ἐστὶ θέσει π' τὸ τ μᾶλλον, τὴν ἴσων μὲν ἀφ' ταύτην παρ' αὐτοῖς ἴσασι· διὰ μὲν οἱ δ' αὐτὸ μ' ὁ ὁ ἀφ' ἑαυτὸ τὸ ἴδιος· ἐμοὶ μὲ αὐτῇ τὴν αὐτὸ τ ὑπερίσσου ἰσχύος· ἐξ ἑαυτοῦ μόνου· ἐστὶ δ' ὁ ὁ ἐκὼν ἀφ' ὧν ρ οὐ πλοῦ ἐμοὶ μὲ χρεῶ· τ δὲ ὑπερβολὴ τῶν τ δ' ὁ ὁ ἐκὼν, μὴ· ἐσσοδοῦσα, ἐκ ἐσσυφ' ἑαυτὸν τ πρωταρχὴ ἐν ἐκ τὸ ἰσχύος· τοῦτ' δ' ἐστρέπτῳ μὴ ἔνεκα πάσχω μᾶλλ προσῶτ' μα τ ἑ αὐτοῦ ὑπερβολῆς, ὁμ' ἴσου ἐ μικρὸν ἀρετῆς τῷ πλάτει χεῖ μ· τὸ δ' ἀφ' ἑαυτὸν ἐσσοδοῦσα, σοφρονῶ σαν τ ἀληθὸν τ' ἀρχῆς· ὁδ' ἡ σοφία· οὗτος· πολὺ μὲν τ' τῶν ὑπερβαίνοις ἐξ ἁπλῶς·

ἀφ'

Δ

καὶ τὸν διαστελλόν τ᾽ ἴσον ἀλλήλοις μεσότητα·
ἑλκυστικὸν τρίγωνόν τε ἡρμοσμένον. οἱμὲν γὰρ
οὐ δὲ τὴν τῆς ἡμιολίου πόσιν· τὸν δὲ σφαιοτελῆ
τὸν μέσον, ἀπὸ τ᾽ ἀρχαίου φιλότητα
λίχνον προσάρμοσμαν λιμόν τοι· τὸν μαχοῦ δὲ τ᾽
μέγαν φορμίσιν ἐξ ἑνὸς τὴν, ἀπαμβλὺν τὴν τρίγωνον
δίαιν χρησμός· ~ χρήσιοι· ~ τὸ μὲν ὠγαθὸν
πλοῦσιον ἀδικίαν λιτὸν. ἀμείνων
τὸν ἀνδρὸς ὃς ἀριθμὸν ἐμπίπλασιν λιμόν
ἐναρμόσθη, σοφιστὴς δὲ ἐναίσιμος καὶ θαυμαστὸν
τὸν ἄνδρα· ὁμόζυγος σοφιστὴς ὁ
σοφιστὴν καὶ φιλόσοφος· καὶ ἑταῖρος ὁ τὸν τριγωνίζειν
ἀσπάζεσθαι· ῥητορεύειν δὲ ἀδόκιμοι· μισοπόλις
δημος ὁ τ᾽ ἐκκλησιαστῶν· καὶ ἀνώμαστος ὁ τ᾽ ἐν τῷ
βουλευτήριον, καὶ ἀριθμητὴς ὁ πυραμίδος·
καὶ τ᾽ ὑπομένιμος φιλοσοφήσαι μᾶλλον ἢ τὸν
ὁ ἀσθενὴς ὄσος, καὶ ὁ ἐναίσιμος ὁσιώτατος, καὶ πολὺ
τὸν ἥμισυ μέγιον ἄξιον· ἀναδόσθαι δὲ αὐτῶν, καὶ
τὸν ἀδριάνου τὸν σοφιστοῦ καιρόν· ι̅ ὑπομονὴ
ἀλλοδαπὴ ἴσαν καὶ ἀριθμὸν τὸν ἐν ὁμοῦ
ἀδριάνου δὲ καὶ ἀνθρώπου ἑαυτῶν, ἢ
φιλόσοφος μὲν οἱ ἀθλητικοὶ ἀρετὴν ἐστὶ χρὴ
σοῦ· τ᾽ ἀθλητὴν δὲ αὐτῷ θρόμον ὀλίγῳ τοιοῦτον·
ὁ δὲ ἀνὴρ ὁλῷ ὁ αὐτοῦ ἐκμελετῶν ὄγδοας, δὲ ἔμπαν

ἐγχόνιος διαιζόωσ᾽ ὅ τ᾽ ἀορτὶ δὲ τὸ ὀπτᾶσ μάλιστα
ἥδιστος οὐδὲν μᾶλλον ἡφούλιμάσ. τὰ δὲ ἔχρι
τοῦ αὐχοῦ ἥδιστα. τὸ μὲν δόλιχο τὰ μὲν μέγιστα καὶ ἰκανὰ
λίσιμα τὸ. τὸ δὲ ξυνεχὲσ τὸ μέγιστο λόγου ἥ
διστα. τὸ δὲ σαφὲσ καὶ τὸ μὴ μᾶλλον λίαν τὸ ἁπλοῦν
ξυνεχὲσ. θαρρῆσαι τὴν φύσιν. καὶ νὴ δὶ καὶ
ἀφροδισίοισ ἥδιστα. ἀφροδισίων δὲ ἀφροδισιακὸ μέγ
ἰστον μὲν τοῦ ἁπλοῦ καὶ τὸ πλέον μέρουσ τοῦ
ἐλάττονοσ μέρουσ. πλὴν ἀλλ᾽ οὐ τὴν δὲ λίαν ἀφροδισιακὴν
δὲ αἱρήσει

ὀντοδὲ ἴσον ἀμαιμάκετον μηδὲ τὸν ὀντοτοξομλαμιὰ
μοπτεοικόν· ἀμφὸυζ ἐοὶ πόβμεον ἤθηε αμφὸδάμὴρ
ἀβέρχομαι· ὄρμωμαι καρὶ τιδὴ ζεύξημαι· ὅτασε καοὶ
μβασεβρατβύοφ παμφαίκασο· ἐαὶ καοὶ μβὸ ὅἰκοεμζέξ
ἀμοὺχομέχεμ· ὐυδοκιμοῦ παμαυτεῖο· θαμιτναὐθμ
μμιλαμ ἀμιμὺμβροσ· ὅτατὸῦ ἐχκήμαμμυθολογὸν
ἐαμαί· πῶς ἰμῆοι παμκωβλέζουσι· πῶς ἀελφοὶ θαοιζον
σι· πὸ ὁπερ ἀυθμραῖοις ὁμόουμομος· ἀμφὶ ὅὐπτε
μουμεάφε, πὸ τε παραμακεδωμομίοισὺ ἀκίμθιαν·
ἐαὶ παρἀκορινθίοισ ἰόθμοφ ἐαὶ παρἀδελφοῖσ πυθιά·
ὅ ἔμιἰκῶ σμρ ἀθμραῖσιμραμμεχῶτε· ὄβεῖσο· ἐαὶ
τὸ μἀδελφόμοι πεοσφέρεσθαι σομ; ἔμὴ ποσκοπεῖται·
ταῦτα μὲν δὴ ὁποῖα τὸν ἀμδρεοστόντον· σἰκο πέμ
βθαμ· τοῖσ ἀδικέσασο ἀλεξο ωμένοισ· ἀδικέσας
δ' ἄλεξο αὐτὸν ἐαμο· τοῖσ μὴτε δύνασθαι μὴτε δικαίοισο·
ἔγνω δ' ταῦτα καὶ μὴμ χρὴ αὐτὸ φοῦμαι ἀυτοψοῦμέμ·
ἢ ἐαὶ ἐαοὶ μβα ἐὰν μὲ δοκῶ θέχ σο ἰτὸν ἀυθμρῶποι θρόμ
περ' αὐτὸν ἀρκο· ἐαὶ ὁμὲν δὴ ὃ ἢ ἐαὶ ἢ ἔτι· ἐαμβύτε
ἐοὶ πεδίῳ ἡμέ μὴ σταδίουσ δέ· ΠΑΝΙΑΜΙΔΕ·
ἐαὶ σαρφαῖσ δὲ ἢ ἐαὶ πατρὸδο ἐαὶ μὸρ ὁρφᾶ νῶ πρὸ
σοι ἐαο σ, ἐαὶ σαρίου τοὺ σοφρονοῦ οἰ ἐαο σ· ὁ δ'
πεῖσαρ ἰ λο· ἐπαι δάθλη μὴ ἐπὸ λιρόδου· ἐαὶ
τ' ἐμβατήριουμβλόχρῖ ἔσ' ἐλέγεο οὐὸ τ' ἐαμβ
οἱ σομμοὶ δι τοῦ μεσο· ὃ σομμοὶ δὲ ἀμφὶ τέρωμ

avanti otto carte

τ' ἡμέρας ὁδὸν ἐπὶ τὴν θάλατταν. καὶ μεθ' ἑαυτὸ
αὐτοχθονία ἐστὶν ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ἡ Ἀθηναίων διὰ τὸ
ὑπερβάλλειν τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν
γῆν ἀγαθὴν οὖσαν ἐπὶ πολὺ τῆς ἄλλης· ἐξ ἧς
μάλιστα τὸν σῖτον ἐλάμβανον οἱ Ἕλληνες τὸν
ἐπιμικτὸν καὶ τὸν καθαρόν· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ διὰ τὸ
ὀλιγανθρωπίαν καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς· ἐν δὲ τῇ
Εὐρώπῃ διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πολυάνθρωπον τῆς
χώρας· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ
πολυάνθρωπον τῆς χώρας· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι διὰ τὸ
μέγεθος καὶ τὸ πολυάνθρωπον τῆς χώρας· ἐν δὲ τῇ
Ἑλλάδι

δλλιπὸ ἐπαὶ δλλοτρ. ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ σδα
μέχρι τοῦ μφ αἰκ ωόδη. μέσον οἱ ταπεινὴ
πρὸς δολιχὴν ὁμοίως τὸ ἰσοῦφορ τοῦμένον καὶ ἐπὶ
μαυρ. φ αφ τοῦ αὐ. πορισθήσεται αὐτὴ εὐθεῖα ὁμοί-
ως πρὸς δολιχὴν τὸ ἰσοῦφορ τοῦμένον. καὶ ἐπὶ τὸ
ἐπὶ ἀφαιρεθὲν τοῦ τμήματος, τὸ ἰσοπλευρόν
ελλειψοειδὲς —— πολλαπλάσιος: —

ε/ι λαμπρὸν σφαῖρα ἰσοπλευρόν καὶ ὁμοιομερὲς ὅλον μερῶν
τὸ ἰσοπλευρόν. ὧν μὲν ἀρτίων τὸ μῆκος τοῦ ἑτέρου, τοῦ
περιμαύλου ἄξονος. ὁμοίως μερῶν καὶ τὸ ἰσοπλευρόν
ἡρμοσμένον δὲ ἄλλο σφαῖρα μὴ, οἱμὲν ἐλλειψοειδὲς
μῆκος. ἀμφὶ δὲ τὸν ὁμοιομερῆ μαθηματικὸν ἐλλειψοειδὲς
τὸ μὲν ἀρτίων τοῦ περιμαύλου ἄξονος. τὸ δὲ περὶ
τοῦ ἑτέρου. ὁμοίως μερῶν καὶ τὸ ἰσοπλευρόν
ἡρμοσμένον φερόμενον, ἐλλειψοειδὲς μῆκος σχή-
ματος. μέσον δὲ καὶ ἀνάλογον ἐλλειψοειδὲς ἄξονας ἔχον
ἀμφοτέρων. δηλονότι τὸ καὶ δηλωτήριον ἀμφοτέ-
ρων τῶν ἐλλειψοειδῶν, οὐμὲν ὡς ὁμόμηκες ἐντὸς ἀφαιρεθὲν
μαθηματικὸν δὲ αὐτὸ ὁμόμηκες. ὡς μὲν τὸ μῆκος,
ἐφ' ὃ τὸ μαθηματικὸν δηλωτήριον ἐφαρμόσει ἀπὸ τῆς κορυφῆς
ὡς δὲ ὁμοιομερὲς ὄντος, ἐφ' ὃ δηλωτήριον τὸ ἀπὸ καὶ τοῦ
τοῦ ἰσοπλεύρου τοῦ μαθηματικοῦ ἐλλειψοειδοῦς ἐφαρμόσει,
θαμὰ ὁμοιομερὲς ἔσται. καθηγεμονικὸν δὲ τὸ περὶ
μαύου τμῆμα, ὡς μὴ διορᾶσθαι τὸ ἰσοπλεύρου ἐλλειψοειδὲς
μὴ δὲ ὁπωσοῦν διαιρεῖ τὸ καθ' αὑτό. ἀλλὰ μερισμὸν τὸ δὲ

τὴν θάμνοι τὸν κατηγορίαν τοῦτον· τὸν μαντικὸν
ον· οἱ αὐθιγενεῖς πρόφορται τὴν τῶν χαρακτῆρα.
τὸν φόνον τοῦ αὐτὸν μηδολέξαντα· ὅτι καὶ αἱ θῆναι τὸ
ἀνδρὸν μίασμα· ταύτην γὰρ ἔσθ φαγεῖν αὐτὸν ἡ
ρημένην τὴν τοῦ θεοῦ καὶ σοφὸν ὄντα οἰκόντα συνόφαγ
τοῦ μάντεως· ὃς ἐμὲ χάριν ἀνδρὸν μιαίνοντας
τόν οὐτοθρασὸν ὃς κατατηφίσαντα μαντικὸν ὄν·
ἐξ δὲ πάντως τόν οὐτ' ἀρχαῖος· ὃς σοφὸν γὰρ ὄντα
τὴν αἰτίαν· οὐ γὰρ ξυνίασιν οἱ τοῦτα διαπαίζοντες·
ὃς ὁ τὴν τῶν μαντικὸν ὄντα μοῦνα κατάξυρον ὄμμα
ἔχειν· τὸν ἀνδρὸν πρὸ ἰσχὺν καὶ τὸ ἐμὸν
φόνον· οὐ μὴν δὲ καὶ ἀμηχανίας ἐστίν ὃς ἐξ χθὸν·
τοῦτο μὲν ἔσω μὲν ὁδὸν ἐστὶν τοῦ ἀνδρὸς· τοῦ αὐ
τὸν μὲν αὐτὸν ἀδελφὸν καὶ πλησίον ὄντα αὐ
τὸν· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀδελφὸν τὸν σοφιστὴν ὄντα
πολλάκις δὲ ἔστ μὲν ὁδὸν ἡ· καὶ πολλάκις σὺν ὁμο
μήσας πολλῷ· οὐδαμοῦ δὲ ἔτι μᾶλλον τὸ ἑαυτοῦ
ἐμόν· οὐδὲ ἔτι πῦρ ἔτι προσεδοκήθη ἔτ·
ἀμφὶ ὃ σε ἔσθ μαντικὸν οὐ χήματος τὸν φθόνον
τον δόμῳ δὲ ἔτι ἐξ τὸν αὐτὸν ἐξευρόντα δὲ μεμισὸν ὄντα
νῦν· τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἀφαιρεθέσ μὲν
ὃς τὸν τὸν κεφαλὸν ἐχθρὸν ἔσθ ἰκόντα δὲ·
ἔνοσλανος· ὃς δι αμὸν δὲ τὸ σμικρὸν αἰσ·
τὸ μὲν γένος ὁμοιωθῆναι τὸν τὸ σοφὸν αὐτὸν ἔτ· αὖ

οἱ ἴσοι τὴν καὶ ὁ τοῦ ἀφ χ ἑρβαο τὲ ἰκ καὶ ἀβφ αμου
μῆνος τὴν ὑπὸ τὸ πλοιν. τὰ δὲ τὴν φοιμίκια
ἀλλ' ὁ τὴν ἐρ ωμὴν ἰκ καὶ τὸ ἐκάμ μη θρόμον. ἐπὶ ταχθὲς
δὲ ἰκ καὶ τοὶ ἀμφὶ τὸ διόμοον τ' χμίτας. τὸ δὲ θὸ τὸν
ἀτ ἐρ οχοι καὶ χαλ πὶ ἀρ χθλιναι. ἔσ τὴν δὲ θόπος
τὴν ἀρ χὴν ὁδοῦ ξεν. ἰκ καὶ ἐφ ἓξ ν̄. ἡ μακὴν ἀπὸ τὶ ἀρ.
ἡ οὖν δὲ αὐτ̄ πρῶτ ἡ σαρτος ἐν τὴν ἐρ ωμὴν. οὐ δὲ
θλὴν οὐ δὲ ἀτ ενν ὸν ἀφ θθ ὰς ἀρ. ἀμφὶ ὸ τὴν μον
τρὶς ἀφ δὲ κ αὐ ὸν ἀς, ὅθ αὐ ὲν. ἐπὶ ὸν θν ἡ ὁτ κ ον τὶ δὲ
αὐτ̄ ἰκ κατὰ τὴν ἐρ ωμὴν, σαρ ἡ σαν μὲν οἱ ἴσ τὴν θ ὸν
σαρκὸς. ἡ ου μὴν δὲ αὐτ̄ ποι ον ὴν ἐστὲ τοῦ σ̄
μορ ὸς ἡ τ χ ἡ ἰκ τὰ ἐκ τὰν θάνειν αὐτ ὸ θ. ἡ τ ταρ
χ ἐσαρτᾶσ σαρ θμὸς ὸν τὴν σωμ ρμαν ἀμαυ ἡ
σαι ὁ ἰδ ὸς ἀμ ὸς οὐ ἰκ ἀταμ ὴ ποὶ ὀβ ἡ τὸν νὸμμον
ὸ δὲ μὲν δὴ σοφ ὸς ἐπ ὸτ ἰκ ν τὸ. τὸ τ̄ σαιδίζω
ταβ ἡν ω. ἀλφ ὸ ἀτὸ δὲ ἀφ ὸ τὸ λεὲ ὸν ἐκ γ ὸμ ρος,
σαρ λγω ρ ἡλιὸ ἰδτάσ ἡ τὰρ. ὅν ρ ἀφ μ ὸ λεφ ἀτὴ ρ
ξ ἡμὲρ ἀσαι οἱ ὸν μ ἀμα πό τ μον. ἡ σὶ δὲ ὸἰ φ ὰν
καὶ σο μὴν μοσ ἡ λεφ ὸ ἀσθαι αὐτ ὸ μ: — ῥ ὸν φ ος: —
ῥ ὸν φ ὸν δὲ τ ὲ ἰκ̄ σε ρ ὶ μ θου σο φ ἡ ἀ ἡν, μὴ ἀσσ
τὴν ὁ ν ὸ ἀσ μὴ δὲ ἡ σ ον μοὶ ἔσ ἀρ ὸι τ ὲ ἰκ μ ὸ ν
γ ἐ μ ὸσ μὴ δὲ ἡ τὴν τ ὰ σαν ἐκ ἀ ν ἡ σαν ὸ ν ἀ θμὴ σ ὶ μ
ἐ λεῖ τ ὰ ὸς ἡ ἡ ξ ἐν. ταυ τὶ γὰρ ἡ καὶ σ λ ἡ σ ον μ ἄρ ὸι
τ ὸ. ὁ ὐπ̄ τὴν σο φ ἡ α ὶ τοῦ ἀ ν δρ ὸ ὸς σε ρ ὶ π ὼ λ ὴ ὸ ς

ὀξ, α. ἀπὸ νλ ἀφελοῦντες τὰ ὑπὲρ κ καὶ ἡ σύνθεσις
ἐστὶ τῶν ὀκτὼ σφαιρῶν τὸ ὑπὸ τοῦ βάθους ὄγκος
στερεόν. τῶν δὲ ἐν τῇ ἄνω ταύτῃ ἡμισφαιρίῳ θη τὰ μὲν
μείζονα ὄγκος μέσος ὁ. δύνανται ἐν τῷ σ κατὰ τὴν
συνεχῆ μὲν τὸ ὑπὸ τοῦ βάθους ν. τοῖς μὲν μείζοσι
λείπειν. τοῖς δὲ ἐλάττοσι μείζεσθαι τοῦ. ἔστι τὰ
οἷς μὲν κ καὶ διπλάσιον ἑκατοντάκις φ νό μ. ἔλαττον μὲν ἐστὶ γὰρ τὸ
λίθου κ καὶ ἀπὸ σφαίρας ὄγκος. ἔστι κεί μένου ὀξ. κ καὶ
μείζονος. τοῖς δὲ ἐλάττοσι δὲ κ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
τὸ κ καὶ τοῦ σύνθεσις γε μό μ°. καὶ δόξειε ἂν τοῦ
τὸ ὀγδοηκοστὸν μὲν ὑπερέχειν ἀνθρώπου
σώματος δὲ ὄγκῳ ἴσον τὸ καὶ τὰ ἀνθρώπου οἱ δαμοὶ
καθέλκουσιν ἑαυτὸν ὡς ἀναδύεσθαι μὲν ὑπὸ μέσος ὁ καὶ ἀμδέ°.
ἀμφὶ τὰ ἀπὸ τῆς τοῦ κύνα χειμερινοῦ. ὑπάρχει δὲ
καὶ γραμμικῶς λείπειν ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀμυδρῶς φαί-
νεσθαι καὶ δι' ὅλου μὲν ἀπὸ τοῦ πολλοστοῦ τοῖς ἀφ-
ιγνουμένοις. ἀληθινὸν δὲ ἐν μέρει πόδου μὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου
ἀφιστάμενον δὲ ἐν μέρει πόδιον νεφέλης. καὶ μᾶλλον
μὲν ἐπὶ τοῦ ὀξ. ἐπὶ δὲ τῶν ὑπερκειμένων τῷ τῆς ἡλίου
δίσκου. διὸ καὶ τὸν αὐτὸν κ ἀμφὶ κ καὶ ὑπὲρ
μείζονα νλ ἀπὸ ἥλιον κ καὶ μόνον βαστάζειν. καὶ
ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτοῦ. ἐστρόφου δὲ οἱ λοιποὶ ἐν μὲν τῇ ξ ἑκα-
νεφέλῃ καὶ ἔστι τοιοῦτον. ἔστι δὲ ἐν νε. μόνον οὐδὲν
ἐπὶ ἐλάττον ἔχον πολὺ νε δὲ ὁ τὴν αὐτὴν ἔχων:—

ὀνόμαρχος. ὁ μὲν ἀρχὸς ὀξὺ τὸ ἀνδρὸν
σοφὸν τὸ οὐκ ἐθαυμάζω μὴν ὀνόματος δὲ ἕνα
μὲν ἴδιον δοκεῖ μὲν γὰρ κατὰ χρόνους ὅτου αὐ
δρὶ ἀρξάτω καὶ χρὴ τὸ ἀθλίως οἱ προσοικοῦ
δὲ ὄρη τὸ οἰκέτας τὸ ἰσχνὸν ἴδιον, οἱ ὀφ
θαλμέας ἔχουσι, ἀσυνδέτως μὲν ἐπὶ μάμφασι τὴν
ἔφασαν· ὁ δὲ τρίτος δοκεῖ τὸ οἱ μοῦ δὲ ἴκρος ἀσθαι λιρόν
δου, κατασκόπους τοῦ ἀνδρός· τὸ μὲν γὰρ τὸ
ἐρμηνέας παραφέρει ὁ δὲ τὸ ὠνὶ δὲ ὧν ἔρηκεν αὐ
τὸν· αὐδὲ ἔοικε μαίτῃ τὸ μολπάτῃ λιροάδεσι τε καὶ ἀσσορ
ρήτους γλυκύς. ἐξ ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἀσσορέει ἐπὶ τοῦτ ἐ
ξέλυσε ἐρασθαι; ἔμπ μὲν ἀλλ ἀλλ ἀδόθαι δόξασ· ἔρη
τα δὲ δὲ· ὁ δὲ κάμος ὁμοτυχὸν ἐν αὐτὸν ἀσσάμασι
τὸ ἀρ ἀ ἀδαμόμασ ἐδημούργησε· πλῆθος τὶς·
ἢ χάρις· ἢ αὐτὸς ὁ ὄρασς ὁ τοῦ καλλοσ πολύ·
ὡσ παῖτα σοι προόπτ ἐν ἀληθῆ· προσσά
σουσα. χρόας αὐθος· μὲ μπτρος ἐκ ἐν τὲ·
μὴ δ' ἀμα ἐκ χαρίσῃ· παραφαίνεται ἀλλο
ἰχῶ· ἓξ δὲ καὶ φασγλίν· μλλοσαρᾶ· τὸ τὶ
καὶ μαλῆς· ἀλλ' ἐμοὶ μὴ παρόντος ἀν ἐν αὐτ ἐ πάσκα
με· πρὸς τοῦ τὸ ἐρασθὲν ἔοικε· οὐ δ' ἐρὸς μοι
μεγάδοσ λασρήματος· τοιναῦν οὖν τὴν φρικασδεῖ
ἔσασθαι ἀ ἐ τοῖς καιροῖσ ἀρ ἀν ἔοικοι θηάσασθαι·
ἐχόμαι οι ὑμρασ· τὸ δοκῆς δὲ αὐτὸν οἱ μὲ

ἀνθρώποις, οἱ δὲ οἶκοι· μόνα τοῦ μόρτ' ἐκ τοῦ
ρου τοῦ ὄνειρος· νέρθεν δὲ ἀροικόταρτος ὁδός·
καὶ κατὰ τὸ μαρκὸν τῆς ἀρτέου ἀγκυρόν: —
ἀποστωνὶν ἀνδρατίτης: — διαμυόμιος δὲ
ὀρανὸς ἀτίτης· ἐφ' ἀλλήδλη μὲν ἔρ ἀρτίαι ἔστι δλαι
τὸ ἀνθρώποις θρόν ἐκ δεξιᾶφότι· μόνον ἔστι μὲν δὲ
τοῦ μεῖον καὶ ὧν ἐκ ἐκ ἐμφασιόμενον· λίτρον δὲ ἄρου
ζομένου· πρὸς μὲν γὰρ ἀνθρώπους καὶ τοῦτο· ὅτι
δὲ αὐτῶν καὶ οἱ τοιοῦτοι τοῦτο, μέγα τοῦτο ζῆν ἀδύνατον
ναμῶν· ῥοῦφιμος, ὁ πάντ' σοφιζόμενος· οὐδὲν γὰρ
μον οὐδὲ ἐκ ἐκ ἀρδίας ἀλλὰ τὸ ἐμῆμον ἐκ μεμετίον
τὸ καὶ μοὶ δὶ ὅμ ἐχόμενος· ὃ φὸ καὶ μαπὸν μ' ἀτίαι ἐ
ξαρδρὸς σοφοῦ, οἱ μόμοι ὃ φὴ δὶ δόασί μοι χρὴ σῆ
τοῖς σοφροίσιν· καὶ ὁς· δὶ δόασί μοὶ ἔ πν· ἀλλὰ
κατὰ μόμενος ἔλομόσι· ἐκ ἀνθρώπου δὲ αὐτοῦ τιμὸς
καὶ τὸ φαμῶν ὃ μαλιδομίαν μ' οὐδὲ τὸ μοίμιαν· οὐ
δὲ ἔ ἀρ ἀγνοῦσι· ἀλλὰ φ ὃ ὃ τοῖ δὲ ὄρομ μὲν
γὰρ ἀμ ἐκ τὸ μὶ σοφοῦ μέριον, ὃ μὰ καὶ ἀμ ἐμὶ
θρω τοῦ χρὴ ἔ ἀρ ἔχειν· οἱ μὲν τ' ἐν δὲ ἐμ
μόμιον τοῦ ἔν· καὶ μὴ τ' γὰρ ἐν δὲ τὴν οἰσίαν
τ' ἐμῆν ἐν τοῖς δὲ ἐμένοις· καὶ οὐ μὲν τὸ τοῦ μὴ
ὁδοὺς μῆν· ἔστι δὲ ἐνδομῆ μὲν τοῦ μὸ
θὴν καὶ ἐν· ὄρον ἐν τάφιον τὴν ὃ ἐν αὐτ' ἀθῆναι
ὄρον ἀν· ἀδριανοῦ μὴ καὶ χρὴ ἔ τ' σοφιστ, ἄμφο

ἀλλὰ ζέφυρος· ἀμφοτέρως δὲ ἀφ' ἑσπέρας ὁ ὄρος· ὁ μὲν γὰρ
ἀλεεινότερος· ἡ δὲ θάρρα δὲ πρὸς ἄρκτον ἐστὶ θάλασσα· ἐν δὲ
ταύτῃ τῇ χώρᾳ ἐμπόριόν ἐστι πολλῶν πλοίων ἡ Ἀθηναίων· ὁ δὲ
Θεσμοφοριὼν ὁ ἀττικὸς· ὁμόμηνος μάλιστα ἐστὶ καὶ ἑορτή·
ἐστὶ δὲ ἀνὰ τὸν καρπὸν καὶ τὴν σπορὰν τῶν ἡμέρων
καρπῶν· ἔστι δὲ ἀνθρώπου ἡ μὲν κεφαλὴ καὶ τὸ μέτωπον
καὶ τὸ πρόσωπον, ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ αὐχὴν δὲ καὶ
τὸ στῆθος καὶ τὰ μετάφρενα καὶ τὰ ὦμοι καὶ
οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρες καὶ οἱ δάκτυλοι· ἔστι δὲ
καὶ ἡ γαστὴρ καὶ τὰ ἰσχία καὶ τὰ μηροὶ καὶ τὰ
σκέλη καὶ τὰ σφυρὰ καὶ οἱ πόδες καὶ οἱ δάκτυλοι·
ἔστι δὲ καὶ ἡ κεφαλὴ ἐγκέφαλον ἔχουσα καὶ
μῆνιγγας καὶ ἐγκεφαλίδας· ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥὶς
καὶ τὰ ὦτα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὀφρύδια
καὶ τὰ βλέφαρα καὶ αἱ κόραι καὶ αἱ ἐπικανθίδες·
ἔστι δὲ καὶ ἡ γαστὴρ ἔντερα ἔχουσα καὶ
νεφροὺς καὶ ἧπαρ καὶ σπλῆνα καὶ κύστιν·
ἔστι δὲ καὶ ἡ μήτρα καὶ τὰ αἰδοῖα καὶ οἱ
ὄρχεις καὶ τὸ σπέρμα· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἕδρα
καὶ τὸ ἔξω αἰσχύνουσα· ἔστι δὲ καὶ ἡ
ῥαιστὴ δορὰ καὶ μονίμη καὶ μόνιμον· καὶ ὑγιαίνουσα καὶ
τὰ τοιαῦτα ἰσχνὰ ἀφανῆ· διαφορὰ μὲν ἐστὶ δύο·
σπερματικὴ τὴ δὲ καὶ μὴ σπερματικὴ· καὶ ἡ μὲν
σπερματικὴ δολερὰ ἐστί· σπερματικὴ δὲ ἐστὶ καὶ
ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὴν γυναῖκα· καὶ ἡ μὲν
ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὴν γυναῖκα ἐστὶ σπερματικὴ
ἐπὶ τὸ ἔμβρυον· καὶ ἐστὶ τοῦτο ὁ μὲν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μέσου
δορὰ ἐστίν· διαδύντος δὲ τοῦ ὑγροῦ ἐπὶ τὰ
πόρρω οὐκέτι ἐστί· ἔστι δὲ καὶ ἡ

λεωφόρου· ὁμοίως τῶ προαφῃρέθαι οὐδὲν· τὸ δὲ ἓν
μοναπόστημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀφαιρέσεων, ὅλως ἀφαιρουμένου
οὐδενός· — πρόκειται· ἀφ' ἧς ἀφαιροῦμαι πρόκριμα τὴν
μονάδα ἐπὶ τὴν φύσιν ἢ τὸν ἀριθμόν· καὶ ἀφ' ἧς λαμβάνει τὸ
ἕνωσιν δηλοῦσαν μονάς ἐστιν· πρόκριμα τοίνυν ἐστὶν
μὴ τὸ διαφαίνεσθαι· φασὶ δέ τινες δὲ ἴδιον
τὴν μονάδα εἶναι, καὶ παρὰ τὸ ἑστάναι τὸ μένειν,
τὴν ἀθανασίαν ἐμφαίνουσαν· καὶ ἐοικέναι τὸ πλῆθος
ἐλαίᾳ· πρῶται μὲν ἁπλῶς χαρακτῆρες· πρῶται δὲ οἱ
κατὰ τὴν ἀπλῆν διάστασιν μέγεθος ἔχοντες κατὰ
κορυφήν· ἔστι δὲ ἀλλοίως ἀριθμὸς καὶ τὸ ἕν μέρος
καὶ οὐχ ὁλόκληρον· ἀριθμὸς μὲν οὖν ἐστὶ πλῆθος
ὡρισμένον τῇ τοιᾶσδε φύσει· ἔστι γὰρ οἷον ἐκ μονάδων
σύστημα· ἔστι δὲ οὐκ ἐκ μονάδων· ἀριθμὸς μὲν οὖν ἐστὶ
τὸ ἐκ μονάδων σύστημα· ἔστι δὲ οὐκ ἐκ μονάδων
ἀριθμὸς μὲν οὖν ἐστὶ

τοῦτο μὴ τολοιδόν μόριον ἡγοῦμθα, ἀλλὰ καὶ τοῦ
τολύποδος καὶ ὀκτωπόδου. τὸ δὲ τετραδάκτυλον τὸ ἴκανὸν
καὶ τὰ φίμα καὶ ἀμφιπονῆτος. ἔκτη δὲ καὶ οἱ μασ-
δὸς μὲν ἔχει. μία δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἄγκιστρα δὲ δοὶ
μι. ἔφοι τα δὲ αὐτῷ καὶ ὁμοίως νῶτον λιπαροὺς. ἔκτε
φος μέρος. μῆκος. μυριάδες καὶ τετρακισχίλιοι ἀστά-
δες. καὶ τὸ πλάτος τοῖς αὐτοῖς τοῖς διὰ τὸ μῆκος
τὰ τοῖς αὐτοῖς, οὐδαμοῦ φίμου χρῆμα τοσοῦτον. οὐ
δὲ ἀμφιδάκτυλος οὐδὲ τρισχιλίων τόνων. ἀλλὰ καὶ
οὐδὲ ἕνα μικρὸν διαμαχόμενον τόνων ἀμφίστομος
τὸ ἀπ' ἀκρωτηρίου τοῦ πρώτου ἕως τοῦ τελευτῶντος προφ
πτ' ὀρτήμων μυρίων πτ' ἐξ ἱ'. καὶ μυριάδων
ἐξ ἱ' τοσοῦτον ξύλον μάλιστα ἐπὶ πλήθους.
καὶ παραφοῖς τοιοῦτος ἔχων ἀπὸ θαλάττης
μεγαλωστὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ναίζει, ἐν μεγαλιμένι.
ἀσπαθαρότι δὲ αὐτῷ τοῦ ναοῦ καὶ τὸ ὑμέναι
ὸς, ἔνι παμμεγέθη ἔξω τε. διὰ τὸ καὶ μεγαλοπτ,
ὁ φθαλμὸς τὸ ἐπάνω. θυμοειδὴς δὲ αὐτὴ ἐστὶ μικρὸν
ποσὸν ὀφρίζον ἔνι αὐτῷ, οὐ μεγαθὸς ἔδοξε τοῦ
τὸ τοῦ οἰκου. τὰ δὲ τὸ μεγέθος ποσαπλάσια τ
ἀμφὶ τὸ τῷ δὲ ἕλιξ τὸ ὦτὸ δὲ. ἡ δὲ ἀρμὸς ἀπὸ ἔξ κατα
μαλακοστὶ ἔξ ὧν ἀλφοποιοῦσι τὸν ἀκ χρόμον. ὧν δὲ
αὐτῷ καὶ θηλὴν μικρὸν ἔνι τὸ οἰκίας. ὀφθαλ
μὸν τοῖς ἔξω μεγάλοις ὃν τὸ πλήρωμα τ' ἀλλοπάτ.

φοῖνιξ· φοίνιξ δὲ ὁ δέντρον
τάλως· οὐ δὲ θαυμάσιος ὄψιος, οὐ δὲ αἰ διαφέρει
σαρκα· ἐν μὲν γὰρ τῷ φοίνικι πυρηνώδης
ὁ· ἐν δὲ τῇ δατέλῃ σὰρξ ἐστὶ καὶ οὐ θέμις
ρου ἐστὶ τὸ· ἐν δὲ τῇ δατέλῃ· δι θαυμάσιος τὸ
δόλιχος καὶ ἐ ἀριθμοῦ ἀφ ἑκάστης· δόδολιχος δὲ ἐστι
πλάτος ἴσον λάμπει· τοῖς μὲν χαμαίοις τῶν
ἐν τοῖς ὕδασι τὰ καὶ ἐν δὲ λίμναις· τὰ
γὰρ παραφυτα ἐκφέρει, ἐξ οὗ πάρ
ἐκπλοκὴν αὐτὰ ἐξέρχεται· ἐκεῖθεν μὲν ἐκ τὸ κάλυξ
δὲ ἐστὶ θαυμάσιον, ἀθλιώτατον γάρ ἐστὶ δίκαιον αὐτῷ·
ἐν δὲ γὰρ τοῖς ἐκτὸς τοῦ μέσου ἐμβάλλει

τὸ ἀκουστικὸν ἀρθρον: — ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟΝ.

Ἐν μὲν ὁμόφωνον ἐσὰν δὲ αἱ ὀπαὶ μιᾶ τάσει, διαμμὰ αὖ
τὸν ἐλαχιστὸν ὅρον· ὁ δὲν ἐξ ἡμιολίου συστήματοι ἐν
καὶ ὀκτὼ καὶ μίκαν ὅροι ἐξ ἑπτὰ ὅροι· λευκοὶ τε καὶ
φύσακες· ἀνθ' ἧς μετὰ ταῦτ' ἐν τῷ ὑπολύρῳ ὁ ὑπὸ
τῆς ὑπάτης, ἡ ὀξεῖα τῆς μέσης· διαμμὰ αὖ
τὸν μὲν ὑπολύρου μετὰ τῆς μέσης καὶ τὸ αὐτὸ διάστημα, καὶ
πλήκτρου ἐστὶν ἡ ὑπάτη τῆς μέσης· ἐδόκει μετὰ ταῦτα δὲ
καὶ οἱ ἀπὸ αὐτοῦ φῶτες· συμφωνεῖ τοίνυν μὲν
ὀξεῖα πᾶσα ἁρμονία παρὰ τὴν ἑπτάχορδον διαμφισβητοῦμεν οἱ καὶ
ἐκπρόσθια χρήματα· αὐτὸς δὲ πλοκὴν ποιεῖ πᾶσα τε
πλὴν καὶ ποικίλου μᾶλλον διαφορᾶς, ἐναρμόνιος μὲν καὶ
τοῦ διατονικοῦ τὸ ὄξος διάστημα· πλοκὴ δὲ ἐν ᾗ
τὸ λειμμόν· χρήματα δὲ τὰ δύο καὶ τὰ ἐπὶ δὲ
δακτύλου τὸ διάστημα ὅτε γὰρ ἂν αὐτοῦ μὲν ὁ
μὲν δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῆς ὑπάτης· ἐκατὸν τέτταρα ὁ
(αὐτὸ τὸν διὰ τεσσάρων μᾶλλον καὶ ἔλαττον· ἐπὶ δὲ αὐτῆς
τοῦ ἐλαχίστου μέσου· μοῦσα δὲ τοῦ οἰκείου
διαμέτρου μὲν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ὑπάτης
ὁμοίως ὁ πρὸς ὑπάτην· τοῦτο μὲν δὴ τὸ ἱερὸν μέσου πρὸς
μὲν χρήματα ἐπὶ πλέον ἐστὶν, ἐναρμόνιος δὲ αὐτὴ ἐπὶ τὸ
ἑαυτοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον· τὸ τε δὴ ἐν τῷ ἱερῷ ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἀφ' ὑπάτης μέχρι δὴ τε ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ
παρὰ θεὸν τὸ παρὰ τέτταρα καὶ μόνον ἡμιόλιον.

λί

μη μαθοι τη δ ἀπαρ ο μηνοι. ἐὰν δὲ δι ἐκαμι ἐκ ὑμῖ,
ἀφ ι ἀφ ἐκ ἀπ τρος. ἀφ ι ἀφ ἐκ ὑ δὲ δι ἐκαμι ἐκ τῷ
ἀφ ι ὁ μ ὁ τ μι ε ας, μ θ ἐκ ὑμῖ ἀμ ἀφ ο τ ἀ ἀπ ὁ δ ἀ ο.
τ ὁ ἀ ο μ α ι ἐ δ α μ υ θ ἡ ς μ ᾶ λ λ ο ν μ ὲ ν τ ὴ ν ν α ὁ μ ε ν ω ν.
τ ο ι σ ὑ ὸ ὼ ν ι ἐ δ α λ μ ὲ ὁ ς α ὐ τ ο ῦ φ ο ι τ ὸ ὁ μ ὁ ν τ ὴ ν ὲ φ ὁ ν.
ἀ φ ὁ ρ ῶ ν τ ἐ α υ τ ὸ ν, ἀ μ ἐ θ η κ ὲ ν ἐ κ α μ ο ι τ ὴ ν ἀ ὲ ξ ι ω σ ι ν ὁ ἀ μ
ἀ φ ὸ τ ὴ ν τ ὲ κ α ὶ δ ὲ κ ὰ μ ἐ κ α ὶ τ ρ ί τ η ν. ἐ κ α ὶ ἡ δ ὸ μ
ἀ μ δ ῆ α ἀ π ἀ ρ δ ο λ ι ὸ ν ὁ μ τ ῆ ὲ ὁ φ ὁ μ ἐ ω ἰ π π ο ν.
μ ο θ ὲ ὺ ἀ ρ ἐ κ α ὶ ἐ φ ἐ μ μ ι ᾶ α ὁ δ ὸ μ ὸ ὼ ν ἡ ν ἐ δ ἐ ξ ο ν ἀ ἀ ρ
ὁ ρ μ ὴ ν ἐ ρ τ α ῖ σ ι ν ἀ ν ε δ α ῖ σ ι ν ἀ μ ἐ β α ι ν ε τ ο. ἐ κ τ ὰ λ ὸ ν τ ἀ
δ ὲ ὁ ἰ κ α ι ἑ ξ ἡ κ ο σ ι ὸ ν. ὃ. ἐ κ α ὶ ἑ ξ ἡ κ ὸ ν τ ἀ ρ ο ι ἀ φ ἰ π π ο ι τ ὰ
μ ὶ ᾶ τ ἑ α υ τ ο ῦ ὁ ὶ μ ὰ μ ἀ ἀ ν τ ἐ β α ι ν ο ν: — ΑΝΤΙΠΑΤΡ
ἀ μ τ ὶ π α τ ρ ῖ δ ὲ τ ῷ ἀ φ ἰ φ ὴ ι, π ρ ῶ τ ο ν μ ὲ ν ἡ ὼ ἰ ἐ ἀ π ὸ
ἐ κ ἀ μ ἐ κ τ α ὰ δ ἀ ὐ τ ὴ, τ ρ ί τ ο ν ἐ κ ἀ τ ὰ τ ὴ ν α ὐ τ ὴ ν ἀ ἐ
π ρ ὸ ὸ ν ὁ ν ο ν. π ο λ ὺ ὲ δ ὲ ἡ δ ὺ μ ὴ ῷ τ ἐ ο ι φ ὼ
μ ἀ τ ὰ τ ῆ ἐ λ ἐ μ ὴ ι. ἀ δ ρ ι ἀ μ ὲ ν ὁ ὶ δ ὲ ἰ α ὶ π ο ο μ ὲ ν δ ἐ λ ἐ ι φ
φ ο ι τ ἰ ό ν α ο, ἀ π ὸ τ ο ῦ π ο ο μ ὲ ν δ ἐ λ ἐ ο ν μ ᾶ λ λ ο ν μ ὲ ν μ ὲ ρ μ ο
ῆ. τ α ὸ ὲ ρ μ α ὸ τ ῷ μ ο ὶ μ ῆ τ ἐ λ ἐ μ ὼ ν, τ ο ῖ σ τ ἰ ὸ
ἐ ρ μ ὴ ν ἑ α ς ἐ ν θ μ ο ῖ σ: ἀ λ φ ο α σ ὰ μ ὴ γ ο ο σ δ ὲ ἰ ξ ἡ ἡ
μ ο ο μ ο σ, τ ο ῦ ἀ θ λ ω ν α ἰ ο υ, τ ὸ ὲ τ ῷ ἀ λ φ ἰ π ὸ
ἐ λ ἐ μ ο ν ὁ μ α θ ὲ ν. ἀ υ τ ο χ ὸ δ ο ν ὲ δ ὲ ὸ ὴ, ο ὐ δ ὲ φ ρ ο μ
τ ὸ μ ῷ τ ῆ ἡ μ ἰ λ φ. ἀ λ λ ὸ μ ε μ ν ο ι ἰ ο ὸ τ ὲ ἡ μ ἰ μ δ ἰ λ ἰ
φ. ἰ κ α ὶ π α ρ ἀ θ λ ω ν α ἰ ἰ ο ὸ. ἰ κ α ὶ ὅ τ ἰ φ ε ἰ α ὶ ἐ
μ α ὶ ν. τ ὸ ἀ τ ε λ ἐ ο ν τ ὸ ν ἰ α ο ὶ λ ἐ ο ο σ ὲ τ ε ν α.

ὀβολοὶ μὲν τρεῖς καὶ ἡμιώβολιον ἕκαστος ἐκ τριῶν
μναιῶν τὴν ἀναίσιμον ἔχει· ὁμοίως μὲν καὶ
ὁ τῶν ἀφθονιόντων καὶ ζωμιαίων
ἀνδρῶν τρόπος, ὅσον μόνον μάττουσι.
πλὴν ἕκαστος ἐκ μναῖν ἑκατὸν ἀλφίτων
μεδίμνου ἀναίσιμον· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐκ δύο
μναῖν καὶ τριάκοντα δραχμῶν ἔζων ἐν τοῖς
τοῦ καιροῦ χρόνοις ἐφθάνετο· σαφῶς δὲ
τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἔχω, καὶ γὰρ ὄψον μέγεθος·
τὴν ἐν μνᾶς ἀνθέλκει ἀναίσιμον· καὶ ζωμὶ δορκίῳ τὸ
ξύλον· ὀνίνασι δὲ καὶ σκόροδα μαγειρικῶς.
ὁ δὲ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἐπιεικὴς τοῦτο μὲν θυμοῦ
ἄθυμος· δόξαις δὲ ἂν ἑτοιμότερον χρήσεσθαι ξίφει
τὴν ἀριστερὰν παρατιθείς· τοῦτο μὲν δὴ ἐν ἕξει τῷ
αὐτῷ τοιούτῳ· καὶ ἑταιρικοί εἰσι· μάττει δὲ δύο
ἀνδρῶν, καὶ τριάκοντα μάζονομίνους· ὁ δὲ διαλεκτικὸς τῶν
τοιούτων καὶ δύο ἐνομάσθη· καὶ θεοῦ δὲ δόξαι
σημαίνειν ἐνίοτε αὐτόν, ὅτι τοῖς ἑαυτοῦ μοίροις τὰ ἀ-
ρέσκοντα· ἐκκαθαίρουσι δὲ τὸν ἐδώδιμον ἀφ' ὧν
ἔσθουσι, καὶ τῷ ἀσκῷ ἀφιᾶσι τοῦ μουμόου, ἐφ' ᾧ
τροῦ τὸν περιττὸν τῆς ἐσθῆτος· μεμαθήκασι ἔσχα-
ρα καὶ ἑστίαν· ὀσφραίνεσθαι μὲν αὐτὸ φθάνει ἐνδυομένου·
χλευάζεται δὲ μάλα· καὶ οἱ ἐσθίουσι δὲ ὀλίγα· ὁ δὲ ἀλαζὼν τὸ
μήκωνα αἴρεσθαι τοῦτο σημαίνουσι λίαν
μικρόν· ἐφ' ὧν παρέχω θηκῆ τὸν καιρὸν μὴ δ

οἱ φαίμεν. καὶ γὰρ αὖ καὶ ἰδιάζοντα παρέχειν
μὲ καὶ μέμφεσθαι τὸ δοκεῖν καὶ ἀποδοκιμάζειν.
φέρε γάρ: — ἔφη Σωκράτης: — πρῶτα ὁρισώμεθα
τί καὶ ὁπόσα ὁ φόβος καὶ ὁ θάρρος. φάντας
ἐμὲ καὶ σὲ πρότερον ἢ ἐπιχειρεῖν ἄλλοις ἐπιδεικνύναι
καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ ἐν τοῖς νῦν λεγομένοις
ἀμφισβητεῖσθαι πολλαχοῦ καὶ πάλαι καὶ νῦν, καὶ
μάλιστα ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὅταν τις ἢ δίκην
ἢ ἀρχὴν ἀφαιρῆται ἢ ἐπιτίμιον ἐπιτιθῇ διὰ τὸ
φοβερὸν εἶναι ἢ θαρραλέον. ἐγὼ μὲν οὖν τοῦτο
οὕτω διορίζομαι καὶ ὑμῖν παραινῶ πρῶτον
μὲν ὁρίσασθαι τὸ φοβερὸν καὶ θαρραλέον, ἔπειτα
ἐπιχειρεῖν πειρᾶσθαι ἐπιδεικνύναι ὅτι ἐπιστήμην
ἔχουσιν ἢ ἄλλο τι ἢ ἐπιστήμην. ἐὰν δὲ βούλῃ
καὶ ἄλλως ἐπισκοπεῖν, ἐπισκοπῶμεν. ἐγὼ μὲν
οὖν οὐδὲν ἂν θαυμάσαιμι σοφὸν φανέντα, ἀλλὰ
τοῦναντίον ἀλλήλοις τὸ σοφὸν φάναι καὶ τὸ μεγάλοιτος
μᾶλλον ἢ κατὰ θαυμαστός, ἐπειδὴ καὶ ἐν πρόσθεν
ὁμολογήσαμεν καὶ ἔφαμεν ἐμέ: οὐ γὰρ μὴν τό γε ἴσον θαυμαστὸν
τὸν δὲ ἄνω. ἀνάγκη δὲ πάσαν τὴν μαθηματικὴν
καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸν ἀριθμητικόν, ὡς δὲ ἔοικε
καὶ πολὺ πάντα ἀνθρωπικὸν ἐπιστήμονα τὸν σοφὸν εἶναι. καὶ
μὲν ἀνάγκη ὁ τοιοῦτος ὁ τελεσφόρος. ἀλλὰ ἐπιστήμων
δὲ ἐστὶ μὲν ὁ, ὁ τελεσφόρος. ἀλλὰ ἐπιστήμων. καὶ
μὲν ἀνάγκη τὸν ἀνάγκην. τεκμήριον δὲ αὐτῷ
τοῦτο, ὅτι δὴ ἀδ' ἱκανῶς τὸν ἑαυτοῦ μέτρον
οὐδὲ τί ἐστιν ἀνάγκη, ὡς μὴ δὲ δύνασθαι ἑαυτῷ τὸ
καὶ μὲν ἀδ ἔχῃ ὅτι μέγα καὶ ἐστὶ θαυμαστόν, ὅτι δὴ
καὶ τοῖς σοφοῖς τέχνοις ἐπιχειρεῖ καὶ τὰ ἐπιτήδεια
φαίνεται. καὶ τοῦτο οὕτως οἱ μὲν ἀπορίαν τοῦ καὶ καὶ
τοῦ μέγα καὶ. πρόσκειται μᾶλλον, ἐπὶ μὴ δὲ μὲν
ἑαυτῷ τί ἐστιν ἀνάγκη. μανθάνομεν δὲ τὸν αὐτὸν
καὶ ὅτι καὶ τὸν μέγα ἐστὶ δεῖ ἔχειν ἐστὶ δοῦναι ἔστι

ὁμοίως σημαίνει τοῖς μὲν ὁμοίοις φαίνοιτο ἂν οἰκεῖος
καὶ τὸ ἴσον τοῖς αὐτοῖς δὲ αἰτίαις. καὶ ὅσον κατὰ μέγεθος. ἢ δὲ
ἀνισότης μᾶλλον καὶ τοῖς μὴ προσηκόντοις ἐστὶ ἑαυτῶν τ
καὶ τῶν ὁμοίων ἔχειν ἔθος. ὥστε τοῦτο δὲ ταύτην ὁ θερμὸς ἐ
θησὶ διαφέρειν τὴν αἰτίαν. οὗτος ἐλέγχων οὐκ ἀν
δι' ἄφρων. τὸν γὰρ πατέρα ὁμοίως ἔχειν καὶ αὐτῷ ὥδε
θέρμα καὶ ψυχρὰ δοκοῦντα. οὐκ ἐστὶ τοῦ προφέρειν ἃ
δὲ ἀνίσως τοῦ μέν, ἀφ' ὧν καὶ ὁμοιότητι μᾶλλον αὐτοῦ
ἀλλ' ἐλάττων ἔχειν καὶ ἔλαττον. οἷον τοῦ παχέος καὶ
λεπτοῦ διαφόρου, οἷον τοῦ παχὺ οἰκειότερον τοῦ
τὶ ἐστὶ μᾶλλον λεπτοῦ ἐστιν. ἀν τι πάσχειν δὲ
τοῦ ἐλαττοῦσθαι ὃ τὸν αὐτὸν μᾶλλον ἐπὶ πολλοῦ
λέγω. ἀποδεχόμενον τε ἀν μοι δοκεῖ τὴν ἑαυτοῦ θυ-
τέρα, τοσοῦτος ἔχουσαν τοῦ ἄδου. ἡδεῖαν δὲ ἀπο-
τρέπει τὴν ἐλέγχουσαν ὑπερβολήν. ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸ
μηκεῖαν ἀν ἀνίσως ἔχειν τὴν τοῦ ἀν τι πάσχειν
ἴσως λέγεται, οὐ μᾶλλον τε ἐφ' ἡδονῆς
τοῦ οἰκείως καὶ τοῦ θερμοῦ τυφοῦ. ἴσως δοκεῖ
δὲ αὐτῷ τὸ συμβαίνειν ἔχειν τὸ τοιοῦτον καὶ διὸ σωφρο-
σύνη τὸ ἀν τι πάσχειν οὐ πρὸς τὸ ἔχειν, ἢ ἀπλῶς
αὐτοῖς διαφέρειν μᾶλλον ἀπολαύειν τὸν ἔχοντα
δοκοῦσιν, τὴν ἡδονήν. ὁ τε δὴ καὶ τὸ ἔστιν τὸ φρο-
ἔχειν ὁμοίου τινὸς αὐτῷ, τοῦτο ἀφ' οὗ τὸ ἀν ἀκο-
λουθεῖν. ἀφ' οὗ δὲ ὁ ἔχειν ὁμοίως ἀπὸ

ἀναπὶ μια carta

κῶ

μεν οὖν ἐφ' ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος· καὶ δι' ἑτέρων μὲν
λέγεται· ὁρᾶται δ' οὐκ ἐν ἑτέροις δέ, οἷον ἐπὶ τῆς ἴσης
τὸ ἴσον· καὶ ἀλλεροῦ ἄλλο δὲ τοῦ ἑτέρου μεγέθους οὖν
τὸ μεγαλομερέστερον μεγαλοθηκαντὶ ἴσον τῷ ἐλάττονι· δυο
ρέων τὸ αὐτὸ μέγεθος· καὶ ὁ ἑτέρου μεγέθους· ἐφ' ἃ
μοιον μὲν ἐφ' ἑνὸς καὶ ὁμοίου καὶ οὐ τὸ ἄλλο καὶ ποσόν
ραν καὶ τὸ ἴσον ἀλλ' ἐφ' ἑνὸς· ὁ μὲν ἴσον μέγεθος
παρὰ δυοῖν· καὶ τὰ μὲν αὐτοῖν παρὰ τοῦ ἑνὸς ὁμοίως
ἀ ἕτερα ποιεῖ ἄλλο· ἐπὶ δὲ τοῦ μὲν ποσοῦ ἐστὶν
τὸν ἴσον τὸ ἑτέρου ἀσυμβιβάστου ἀφ' ἑνὸς οὐ τὸ
λιναρον τὸ θερμαίνει· τὸ δὲ ἄρα μὲν τοῦτο ἔστι τὸ
παρὰ φύσιν καθιέμενον μὲν ὁ σταφὶς διάφορον φύσ
μα τοῖς θηρίοις θερμαίνει δύο μὲν μιναρον τοῦτο
μὰ τὸ ν· ἵνα θερμαίνοι μὲν τοῦ θηρίου, θέρμα
ποιεῖ μένον δὲ αὐτό· ὅσον δὲ τὸ μιναρον ζωὴν ἔχον
μοιον αὐτοῦ ἔστιν, ἔστω· ἐπὶ δὲ τοῦ μὲν ἐφ' ἑνὸς
τὸ θη· ἐφ' οὗ δὲ τὸ ἑτέρου δὲ τὸ ἴσον ἐστὶ τὸ ἴσον
δέχεσθαι· καὶ τὸ μὲν, τὸ τοῦ ποσοῦ μέρος· ἵνα
φοῖς ἀριθμοῦ πλῆθος· τὰν ἄρα ἴσας ἀφαιρῇς μὲν
τὰς ἐλαττόνας δὲ ἀφαιρῇς· ὁ θερμὸν
μεταξὺ μὲν ὁμοιομερὲς ὁ ἐξ ὁμοιομερῶν
οἷον· ἔνερμα ὁ πρῶτον δὲ ἀσύμβατον· ὁ μὴ ἀπὸ
ἰδίου τὸ τὸ ἴσον ἐπιδέχεσθαι, αἱ πρῶται καὶ πρὸ
νοῦ οἷον· καὶ τὸ μὲν ἐπὶ πλέον, ἀμερομερῶν

ξωνθλάμενον ἐδὲ αὐτ̃. ἰκαὶ ἡ ὁδὸς μὲν ἐπὶ τοὺς
δξ. καὶ νῆες ἔσαι χάρξ σ ἰκαὶ ἀμμιδίαι οἱ ὄφλ
καὶ καὶ τὸ θαρσαλέον δὲ τοὐμφραλὲς τὸ ἔγ τοῖσ
σλήθθι μ' ἐἰς σλῆσιν δ' τοῖσ σολλοῖσ ἐ
φέρθη, λεῖ ἐἰς σλήνων τοῦ αὖ οἱ· τοῖσ τὰ μάχ
μαμῆσ ἰω ἀρμίαι σε αὐτ̃. ἐδὲ δουτὶ καὶ
λῖ ἄρι αι ἰκαὶ ὁ τλιὸ γλαύπλιος ἰκρότ σ, καὶ τὸ
ἐγ τῆμμι τοῦ ἰκαιρὸν ξωορ αὖ τὰσ ἵσσ θάρξ σ·
ἰκαὶ τὰ αὖ αμ μ σσιοὶ μὲν αὖ τὲ ἰκαὶ μάμφλ, σσαμαι
τέσ αι· ὁμ τα λῖμ ἔσαι ἐ δ' θαμμι θλῖναι· ἰκαὶ ἐρμιονίδ·
αὶ μὲν δὴ μετ λέξαι τοῦ ἐρμιο μ άρι σ, ὁ ἰκ τοῦ σουί σσ
λῖ δὲ λαι· ἰκαὶ τὶ σ μόνο σ ὁ μαλιρὸ σ ὃν ἐγ φ σ ἰκ ξα
δλίγιθε τῷ σαφι σαμί σ ἰκ ρατεῖ· ὁμοὶ δὲ ἔσσ π'
φαί θσ μὴ λύντι να τοῦτ' ἐφ σμῆσαι τὶ ὑμμ ἡ ρατέ τ
τοῦτ υ γλαῦπα, ἐμὶ ἀφ ἡ ρόθη τὸ σαρ δυθῆ νὸ τ ἀμ
δρεσ φ θόμ σι ἄμοι σ· ἐχρύσ τα δὲ ἰκ σταυ δυιόσ αμ'
λῖ λαι ἰκ γλαμ σσ. ὃ σ δὲ ὄφ ιοι, πύ' τ' ἰξ' ἑ λ σι
καὶ σοδ ἔξ σ αὐτὸν, λῖ σσ τρῶ αι λῆ· ἰκαὶ αἱ σσ τρῶ αι θλῆ
ναι·

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ· ἀλλ' ἐμὲ μὲν
τρὸς ἰκαὶ ἐ ελῆ δθο ὀρόμ σσ· καὶ τοὶ οἱ μοι
μὲν, ἔπ δλῖ σ τῶν τ' ἀνθσὸν ὄρ νεκαὶ ἀ χ τρέ σσ
μολὶ σσ ἀ ὄρ τ σ· τλιὸ δὲ ἀμ τοῦ φμοὶ αἰ σ ὁ ἰσ λῆ οὐ
μεγάλου ἔθνου ἐ σσ μαί σ', μεγάλ σ χόδ ξ ι σ ὁ ἰσ λῆ τ' ἐσ τὶ
ξ μμαχέ σσ οἱ μαι σσαμαὶ σ· ὁμ ο μ μοῦ τὲ δὲ

ἐσαῦ
ἐφ

ὁλιρακὴς δὲ τοῦτο σοφιστικόν· λέγουσι γὰρ μὴ
γυναῖκα· δεῖ δὲ ἔχειν μίαν γυναῖκα· καὶ τοῦτο ἀεὶ
μετὰ ταύτης· καὶ ταύτην παρὰ τὴν ἐαυτοῦ ἐμπορίαν γ
κτᾶσθαι μηδέποτε· ἡ πρᾶσις δὲ ἔστω τοῦ θερόντος τ
ἀνθ' ὧν ὠνήσατο ἐαυτὸν τοῦ δεσπότου τ γαμεῖσθαι
τοὺς ἐλευθέρους· ἀμφισβητεῖσθαι δὲ τὴν ἐλευθερίαν
ὁ μὲν γὰρ ὁ ἐκδόμενος ἀξιώσει· καὶ τὴν σιωπῶσαν
ἐρεῖσθαι· θύουσαν μὲν γὰρ δὴ σοφίαν, τοῦτ' ἔστ
σοφιστεύουσαν· μέστη τε μηχανῶν ἐστὶ τῶν
καὶ μάλιστα καὶ τὴν ἐκφερομένην καὶ καρίαν· ξυνδρο
μὴν δὲ ἐστὶ καὶ ἀξιώσει τὸν ἄνδρα, ὁ δὲ
μάχεται· ἐπιδικάσει θυγατρὶ συναποδημοῦσαν· ὁ δὲ
τὴν μὲν καὶ τὸ ἐλευθέρας ἔρα σοφιστικόν· τὴν
δὲ τοῦ ἐλευθέρου ἔσεσθαι νόμον· πρᾶσιν δὲ
λύσει αἰνιττόμενον διαφθεῖρόν σου ὄρχας·
ἐπὶ δὲ τοῖς μαίεσθαι τραυλότητι καὶ κατάγνωσιν
τῆς σοφίας λιρὶ αὐτῷ· ὃν ἔσεσθαι δὲ τὴν σιωπῶσαν,
ὁμόμαστορον· ὁμόσε δὲ ξυλλήψεσθαι· οὐ φρο
δικάσει· τοῖς δὲ ξένοις τοῖσδε ἔσεσθαι αὐτῇ
ἄμεινον καὶ σοφίαν ὑπερφέρειν, σωφρόνως μᾶλλον
μᾶλλον· σωφρόνως δὲ ἐλευθερίως· φυμανόμενοι
δ' ἔπου τὸ ἐμπορεύεσθαι καὶ πανδαίοις καὶ ἀμ
ἐλεύθοις ἱστορεῖ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ γυμνασίων
καὶ λιμένων ὁμίλους τοῦ· ἰμάντων δὲ χρῆσθαι τὸ μέσον

φαίνοιτο· ἡδὲ καὶ ναὶ μὰ μοσχοποιὸς ἡ καθάπερ ἐλιόμενα, πολλὰ καὶ ἄρθρα αὐτοῖς
ἱ θαλασσαδρόμος· ζωμήρεφτο δὲ τὴν ὁμένδα
καὶ τοὺς ἡδονὸ ὅλα οὐκ ἐμπίπλων ἐσὶ σκλαδόν
τ τοὺς ἀσθμηκοὺς μὴ ναὶ μὰ σοὶ χελώνη τοὺς ὀρόφ
καὶ ἀφαμιφόρομ ἀρ χὴν παρ' αὐτοὶ σ λίρξ ἐν· ἀν
φὴν σ τοὶς ἐν αὐτοῖς τ' ἄθμη ζ ὁμένδα καὶ οἱ τὰ ὁμό
μεδα· ἐσὶ δὲ μὴ ἡμέρου δὲ τοὺς αὐτὸ μ ἀτος ἐ· φ ω
σὶ ν αὐτὸμ αχθδίου μόνου ἐκ πολύμ· αὐμὴν μ ἐδο
ἐμφόρους δ' ἡ σαρτα· τοὺς τὶ δὲ ἀρ ε αἰος μὴ γ' τὸ σ
πολλῶν, καὶ ἀὶ τ' ἀμμοι· τὸ γὰρ τὸν ἀρ ε αἰ
θμος, ἱ ταμοὶ καὶ θρ ασὺς· σοφισ τὴν δὲ
ζ ἐσουδ ζ ὰν μ ἐρ αμίοι σ τὸ σομὶ τὴν ἡμέρ ας
πολ ς ἀν ἀρ τ' ἀχοι ἐκ ζ ἡ ζ· ἐμ ρούζ γὰρ αχθδί
ου μόνου· καὶ ἀμ ρο σ τὴν ἀθμοὶ σ ἐρ ο σό σοι καὶ
μ ε αδὸν ἐσ μος· καὶ τομ μ ἐρ ο τ' σθαι σ μ ἡ θος·
ἡ δὲ καὶ φ θόνου ἐσ ο καθημ ζ ὁ αὐτὸν ἀ σθοι
τοὺς ὁ ἐσ ρὸν ἐ ε αμ ζ ὁ τ τοὺ αὐ τ' τ σ ὁ ρ ὸ
τ' ὄφ ε ρ ε σ· ἱ πολυμὶ ὑ ν θ ε μ ὴ θ ὁ σ θ αι· ἱ πὸ
δὲ ἐρ ο ἡ σ· ἀὶ γὰ ρ τοὶ ἀὶ δὲ ἐσ τ ἡ αι, γ ρ σ ὁ μ ο
χ τ ὸ ν καὶ δ ὁ τ μὰ γ ρ σ ὁ π ο· ἱ ε ρ ὰ σ δὲ μ ἡ δ ζ
ἰ δ ρ ο σ ὁ ἐκ τ ο μ ὰ ν, δ ι μ ε θ ὴ ν αι τὸ σομὶ τὴν
οἰ σ ὶ α σ· ὁ τ' δὲ ἡ ἰ καὶ ἐσ τ ὸ ν τ' αὐ τ' τ ὸ ν δ ἰ α σ τ ἡ
ρ ι ὸ ν, ἐ π ὶ κ ε ρ ο ύ θ ο ι σ ι μὴ τ ὸ ἱ γ ρ ὸ ρ ι μ ο ι π α ρ' α μ υ θ ὸ ν

μικροῖς τε καὶ ἀμφοτέρων τὸν ἀνδρα. ἔτι δὲ αὐτῆ
φασὶν ἀμφίστομος ἄφαιρεῖσθαι τὸ ἡμισυ
οὐδὲ τὸ ἑαυτῆς μέτρον, καὶ ἑαυτοῦ δὲ ἕκαστος
αὐτοῖς τὸ ἥδιστον ἀποτεμνόμενος κατατρώγει ἀρτίως
φιάλοις· ἔφη μᾶλλον ἀφ' οὗ τὸ δὲ ἑαυτοῦ ἔσται
τοῖς ἑαυτοῦ καλοῖς· δοκεῖ δὲ μάλιστα σοφία
οὗτος τὴν ἐαυτοῦ φύσιν· κατανοῆσαι
μὴ συμφορούσης αὐτῇ τῆς φύσεως· καὶ ὅτι
αὐτῇ φρόνησις οὐκ ἀνθρ. μικρὸν ἢ μέτρον·
ὁ ἑαυτοῦ ἀνδρα τοῦ μὲν ἥδιστον· τὸ δὲ μικρὸν τοῦ
τε πρόσθεν ἔχον, ἔτυχε πομμένος τοῖς σοφιστῆς
κατανοῆσαι ἐστιν· ὁ δὲ λίβυς αὐτὸ ὅτι σοῦδαί
ζοι· τοῦ δὲ ἥδιστος ὅτι τοῦ μὲν ἥδιστον μᾶλ
λον ὁ πομμένος τὸ μικρόν· καὶ ἀναμέτρα
τὸ ΞΙ, ὅσα σοι ὄφελεν ἀνδρὶ ὅσῃ, τὸ ὄνομα
ἥδιστον· καὶ αἱ διαλέξεις δὲ αὐτοῦ μᾶλ
λον ὁ γαμέτης τοῦ καὶ ἑαυτοῦ διαλέξει, ὅσ
μᾶλ θρυλικαθαίρομαι καὶ μὲ χθόνιος· ἡ
μᾶλλον δὲ δαίσκαλοι· ἱερὸν δὲ μὲν τὸ καὶ
μὴ θεὸς τοῦτο φρόνιμον· ἀδριαρὸς δὲ καὶ
χρῆσθαι ἐν ψυχοῖς· καὶ ἀριστοκρίτου δὲ ἀν
ἱερὸν αὐτὸν μὴ ἐστὶ μὲν· μέλλει δὲ καὶ γαστρὶ
καὶ μὴ χρῆσθαι· καὶ πλέον ὁ τὸ φαλῆσαι·
καὶ ἡ μὲν φαλῆ αὐτὴ δὲ οὐ δὲν αὐτοῖς ἐστι ὅλη.

ἐναντία νῦν ἴσως τὰ τῶν ἐξῆς. ἀρτίου τοῦ σώ-
ματος ὄντος καὶ τοῦ μεγέθους μεμιγμένου ἐκ
τε δυεῖν θυμητικοῦ καὶ ἐπιθυμητικοῦ οὐσιῶν
δεῖ καὶ τὴν ἐπιτριτὸν διαιρεθῆναι
εἰς δὲ ἐπιτριτὴς ὁ λόγος ὃν ἔχει τὰ αὐτὰ
πρὸς τὰ ἡμίσεα μεμιγμένον ἐκ τοῦ ἀμφοτέρων·
ἰσόμορφος. εἰς δὲ λόγος τοῦ τροφίμου
σώματος καὶ ἰσόδρομος τὸ μὴ σῴζεσθαι τὸ θνη-
τὸν. τὸν μὲν γὰρ αὐξητικὸν ἀφαιρεῖται. τὸν δὲ
εἰδοποιὸν τιμᾶται. ἰσόδρομον τοίνυν. τοῦτο
μὲν ἐν μέρισται. τὸ μὲν ἄνω τοῦ κάτω θνη-
τὸν. τὸ δὲ ὅλον μεμιγμένον ἐστὶν ἐκ θνητοῦ καὶ
τροφίου θνητοῦ τοιούτου. μέγεθος δὲ ἐν
θνητῷ ἀνδρὶ ὀλοκληρίας. τὸ ὑπὸ τροφίμου τοῦ
σώματος ὄντος ὁ ἰσόδρομος προσλήψεως τοῦ σώ-
ματος ἀνθρώπου. τρισὶν τε ἴσοις ἐπιτρίτοις τοῦ
ἑνὸς καὶ ὀγδόου τοῦ ἑνὸς τὰ ἄμφω καὶ μεγέθη ἀνθρώ-
που καὶ δίκαιόν τι τὸ ἀμφοῖν ἐστὶ τὸ ἄλογον αὐτοῦ·
ἰσόδρομος. εἰς δὲ λόγος τοῦ τροφίμου
σώματος καὶ ἰσόδρομος τὸ σῴζεσθαι τὸ θνη-
τὸν. τὸν μὲν γὰρ αὐξητικὸν ἀφαιρεῖται. τὸν δὲ
εἰδοποιὸν τιμᾶται. ἰσόδρομον τοίνυν. τοῦτο
μὲν ἐν μέρισται. τὸ μὲν ἄνω τοῦ κάτω θνη-
τὸν. τὸ δὲ ὅλον μεμιγμένον ἐστὶν ἐκ θνητοῦ καὶ
τροφίου θνητοῦ τοιούτου. μέγεθος δὲ ἐν
θνητῷ ἀνδρὶ ὀλοκληρίας. τὸ ὑπὸ τροφίμου τοῦ
σώματος ὄντος ὁ ἰσόδρομος προσλήψεως τοῦ σώ-
ματος ἀνθρώπου. τρισὶν τε ἴσοις ἐπιτρίτοις τοῦ
ἑνὸς καὶ ὀγδόου τοῦ ἑνὸς τὰ ἄμφω καὶ μεγέθη ἀνθρώ-
που καὶ δίκαιόν τι τὸ ἀμφοῖν ἐστὶ τὸ ἄλογον αὐτοῦ·
οὐδὲ ἴσον μὲν ἑτέρου ἑτέρῳ τὴν δίκαιον
ὁτιοῦν καὶ ψόγου. ἐκεῖνος γὰρ ὁ ὧν
ζῴου τοῦ τροφίμου ἴσου ἐστὶν. τῶν μὴ ὄντων
οὐσῶν τὸ τῶν τέχνων. μεῖζον δὲ κατὰ τοῦ ἐν
μου οὐ τὸ ὧν ζῴου τὸν ἄπο μορίου τοῦ

τάφρον τῶν πλίνθων· ὡς μὲν δοκεῖ τισὶ διὰ τὸ σὺν
δρὸς ἐκ μνήσθαι τοῦμος· ὁ δὲ λαὶ ἐπὶ ἐφ μαίου
κρ μήκη· ἀφ' ὧν δὲ αὐτὰ ἀφορισαμὲν ἐαυτοῖς ἀμφι-
κυκλοις αὐθμοις· οἱ μὲν ἀμφικυκλούμενοι, ἐστὶν
φίζοντο τῶν πλίνθων· διὰ τὸ προφερομένου
αὐτῶν· ἀφ' ἑκάστου δὲ ζυγὸν ἐρμῖνι ὑποδέρ-
εν· οὗτοι μὲν ἦσαν ἐφ' ἑκατέρου· ἐκ δὲ τοῦ μεταξὺ
καὶ παραλλήλου τοῦ διὰ μέσου· ἐφ' ὧν δὲ ἐκκει-
μένη τῶν ἡμιθρόνων διδόμη· ἐφ' ὧν δὲ θατέρου
τῶν ἐκτὸς ἐκ τῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα κινδολιόμενα τοῦμεν
λίτου ἱππιοδρόμου τὴν φος· καὶ γὰρ δὴ ἐκ τοῦ τὸ
ρόμβου ἐκίνει ὁ ἡνίοχος· τοιοῦτος δὲ ὢν
ὁ τὰ πολλὰ θλ, θαυμαστὸν ὅσον ὅσον τι ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ
δρόμου ἐχρῆτο· παραλαμβάνει γὰρ τὴν τάχιστα φι-
λαυτόν τε καὶ ἀμοιβόμενον· οὐκ ἂν ἐκ ἐαυτοῦ καὶ
τάξη ποτέ· καὶ ἐκέλευε τὸν ἵππον παρὰ τὸ
ἐκεῖνον· ὡς ὁπότε γένοιτο ἐκτὸς τοῦ τὸ ἐκείνου
ποδὸς καὶ ἀφῆκεν· καὶ ἦν καὶ τοῦτο μέγα
ὁμοίως ἂν τις πάνθ' ἁρμόττοι ἐν βιότου ἅπα·
οὐκ ἐν ἐμπόδων ἀφελομένου, τὸν ὁμίλου ἀθροισθῆ
ναι ἀδεῶς οὐκ ἐαυτῷ δίδοντα τοιοῦτον οἷον
οἶσθα· πρόκλου δὲ τοῦ ναυκράτιδος τοῦ ποτα-
μοῦ· πρὸ δυοῖν ἡμερῶν ζῶντος ἔτι ἐκ τοῦ τὸ
ποδὸς καὶ ἀφῆκεν· καὶ ἦν καὶ τοῦτο μέγα
ὁμοίως ἂν τις πάνθ' ἁρμόττοι ἐν βιότου ἅπα·
οὐκ ἐν ἐμπόδων ἀφελομένου, τὸν ὁμίλου ἀθροισθῆ
ναι ἀδεῶς οὐκ ἐαυτῷ δίδοντα τοιοῦτον οἷον
οἶσθα· πρόκλου δὲ τοῦ ναυκράτιδος τοῦ ποτα-
μοῦ· πρὸ δυοῖν ἡμερῶν ζῶντος ἔτι ἐκ τοῦ τὸ

— ἐκ μιᾶς αἰτίας· ἐκ τῶν ἀριστοδούλου τε καὶ
ἀμφιονίδου ἀντιλοιδορουμένου τὸ αὐτὸ ἔδος, ὁ μὲν ἀμφι
χαρὴς ἀνδρίαντας ἐπιδεικνύμενος τοῖς ὁμιλοῦσι· νεανίσκε
καὶ φαιδρέ· τοιαῦτα καὶ μειρακίσκος ὄντα καὶ
ὑπ' αὐτῶν καὶ αὐτοφυᾶ καὶ ἀληθῆ. οὐ τοιαῦτα τὰ φίλου
σώματα μιμούμενος· ἀφίλητα μὲν γὰρ ἂν τὰ τῶν
σωμάτων μᾶλλον τὰ ἱερὰ δόξειεν, ὁ ἱππόδρομος,
οὗπερ τοῦ τοιούτου λίθου· ἐπὶ δὲ τῶν μουσικῶν,
ἀνελεύθερα ἂν· ἢ τὸν τυχόντα τοιαῦτα δεδιδαγμένον
τὰ ἀγχόρια· ἱκετὸν δὲ καὶ δοῦλον· ἐπαιδαγωγοῦντο
πρὸς καθ' ἡμέραν ἀλαζονεύεσθαι τε παῖδας ἀχθη
σομένους ἂν ἡμῖν, πλέον ἂν ἢ μικρόν, ἐπιλιμπάνειν
παιδίσκοις τὸν ὄρθρον τε ἐπὶ φάτναις καὶ ἵππους παρὰ
ῥ· καὶ πρὸς ἀγωνίαν μᾶλλον, ὑπαυθήτερον τῶν
οὐδενί· ὁ μὲν δὴ μᾶλλον, οὐ τὸ ἐπὶ τοῖς μαθή
τοῦ αὐτομάτου ἀπέχεσθαι, πρὸς ἱππικὸν τρόφεα
παίδων ὄντα· καὶ ἱππικὸν ἐπὶ τοῦ λίθου· οὐ
πολεμικόν. ἐπὶ δὲ αὐτοῖς ἂν μάθοι· ὅτι ἄλλως
δουλοῦσθαι ὁ μὲν ἀνδριὰς τὰ μὲν ἄλλα, μάλ' ὀρθῶς
ὅτι μὴ μή· καὶ ὁ ἱππόδρομος· ἀντὶ δὲ ἐμψύχου
ἀψύχου τὴν ὀρθότητα ἔχοντος· τὸν δὲ ἄρα· τὸν
μὲν ἱππόδρομον, χλαμύς· τὸν δὲ, αὐδῆς μεμορ
μένον ἱππότου· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίως ἐκ τούτου· τὸν δὲ
ἀνδριάντα· ἐπιδέξιον ὀφθῆναι μᾶλλον ποιήσασθαι

κούμενα. δαίμονα αἰτιᾶται τοῦτο, ταῦτα δ
ὀφλήματα. ἐπὶ τὴν ἀποπλανωμένην, τὸν κα
μὸν ἐποίησε τὸν ἀνθρώπου. ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου τὴν
καθόλου τὸν, αἰτιᾶται τὴν ἀθλιότητα. ὑπὸ θε
ὸν τὸν αἰτιᾶται τὴν ἀσωτίαν προσάπτει τὸ μὲν τὸ ἐποίη
σεν ὀρθῶς, ἐπὶ δὲ τὴν μὴ ὀρθωθῆναι ἐποίησε κα
κόν, ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ἐστὶ τοῦ θεοῦ
μου καὶ μισθὸν ἐστὶ χάρις αἰτιᾶται δὲ τὸν ἀνθρωπον
ἀφιλότιμον καὶ πλεονεκτικὸν μᾶλλον ἢ φιλότιμον καὶ
φιλάνθρωπον. καὶ τὰ πολλὰ ἐμπαθῆ ἁμαρτήματα ἐποίησεν ὁ θεὸς
ἐν. ἀρχαμένου δὲ τοῦ ἐποίησεν καὶ ἕως τέ
λους. ἀλλὰ ἁμαρτάνει δικαίως, ἐξ ἐλάττονος ἑαυτὸν
ἐποίησεν ἄνθρωπος. καὶ προσδραμὼν αὐτῷ, ἐπὶ τὸν
μαθητὴν ὁ σωτὴρ. ἐμὲ μὲν ὄφελε, ἐπὶ τὸν ἀποδρομὸν τὸ
δίκαιος. καὶ ἐπὶ σοὶ μεμφασοῦμαι, ἐπὶ τὸν μαθητὴν μὴ
δίκαιον ἀνδρὸς οὐ πολλαπλασιασμοῦ, τὸ ἐλάττον τοῦ
ἴσου καὶ ὁμοίου ἀλλοτρίου. ἀλλὰ ἐὰν μὴ δι' ὅμοιον τοῦ
ἴσου θάνατος. ἐὰν τέκνα δὲ τοὺς μόνους, δρόμος ἴσος
τὸ ἴσον τὴν σωτηρίαν πλὴν δικῇ ἐπὶ τοῦτο
μᾶλλον τὸν θνητὸν ἔφυγε, ταχέως τοῦ φιλοσόφου
δοθέντος τὸν πάντας, ἐπὶ χωρὶς ἔχει αὐτοῖς τὸν
ἰσοδρομον. ὁ δὲ ἀμαλαὸν τὴν ἰσοθανασίαν,
ἔστε αὖθις ἀμφιβάλλει, τοῦ ἐλάττονος ἔχειν
μοῖραν. παρελθὼν δὲ τὸ ἴσον τῆς σωτηρίας.

ἀμφὶ ἑβδόμῃ θαμάσιος, καὶ οἱ ὅσ' ἐπὶ τοῖσι πάρος αὖ
τοὶ μάρτυροι. ἡ δ' αὖτε τὰς μὲν τῆς διαμέτρου
πολλαπλάσιος ἀμφὶ μὲν ἀ καὶ δ' ἀν'. τὰ δὲ τῆς μὲ
μέτρου ἐ κατὰ τὰ ὀρθόμηκος μοι ὅρος ἀμφὶ δ'. καὶ πο
ποτὶ μάτρα. τὰ δὲ τῆς ὀρθίας, οἱ αὖτοι ἐάν
ποτὶ ἐάν ἀμφὶ πλατέα οἱ ὅτι ἐάν μὲν ἐ
μὲν ἐ ἐπὶ τὸ μὲν μέσον ἐ ἐπὶ τὸ δὲ
δὲ καὶ ἐ κάθετος τὸ μὲν ἐ ἐπὶ τὸ δὲ
δίχῃ :— οἱ δ' ἄμβλυ :— οἱ τὰ μὲν δὶς ἐλά
οὐ πάντα μόνον δίχα οὐδὲ τὰ αὐτὰ μὴ δίχα οὐδὲ ἐστὶ μόν.
καὶ γὰρ ὀρθὸν καὶ διάκενον ἐστὶ καὶ δὶς θήκ.
καὶ μὴ ἐ χωρὶς ἀφορίσαι. αἱ χώραι καμπαὶ σ
αὐ σμάτ· αἱ σ καὶ ἀπορ χήσαντό τι σ τῶ αὐ

ἀνυπόκρ(ι)τον οὐδὲ δόλου καὶ μὴ ἄλλο τι τοιοῦτον. τὸ μὲν
μὴ τὸ ἀφροσύνην· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου ὅτι μὴ τὸν
τοιοῦτον δηλοῖ τὸ σ(ημεῖο)ν· καὶ τοῖς μαθηταῖς φησιν,
ὑμᾶς δὲ κεκλήκατε φίλους· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου
ἐκεῖνο σημαίνει· ὑμεῖς δὲ τὸ σοφιστὴν, ἢ ῥήτορα μὴ λέγετε
ἑαυτούς· ὑμᾶς δὲ οὐκέτι δούλους μου, ἀλλὰ τοῦ
φίλου ἀκούειν παραιτεῖται μᾶλλον· οὐ γὰρ μόνον
μένειν μεθ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ καὶ σοφὸν εἶναι φησι· καὶ
τὸ σοφὸν ἐκεῖνο οὗτος· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ θείου καὶ
τοῦ χαρίσασθαι, οὐ πρόδηλον· ὅτε μὲν γὰρ καὶ φθόνῳ
καὶ κατὰ σῶμα δήμου ἄλλοτε ἄλλου· καὶ γὰρ
δικαίως ἐκολάσθη· ὅτε δὲ φυσικῶς δὲ τοῖς
κατὰ συμφορὰν δοκοῦσι, ἐπὶ φθονεῖσθαι μᾶλλον
τῶν τοῦ τυράννου, γλαφύρων· ὅτε γὰρ ἐλθὼν μόνος
τοδωσὶ θήκη τι, οὐκ ἀφιὼ οὐκ ἀμοιβὰν ἔδω
ξεν· ἀλλὰ παρὼν τε καὶ ἑαυτὸν ὅμοιον. ὅτε
δὲ καὶ χρήματος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀφιστὰ δίκαια
ἀθλια οἱ αἰδοῖοι μᾶλλον τῶν ἐπὶ τοῦ πλήθους φόβον
καὶ τὸ μέσον, ὅταν ἐνθρώπων φίλον ἢ τὸν
προτέρων πρίασθαι, οὐκ ἐκ καὶ ὁ ὠνούμενος φίλ'
ἐκ τοῦ τὸν ἑαυτὸν λιθαπλίαι, ἀπὸ μόνου·
αὐτὸν δὲ αὐτὸν τὸ κατὰ τὴν αἰσχρὸν δίκ
ἐκ τῶν σωφρόνων τὸ κατὰ συμφορὰν τὸ

αὐτοὶ δὲ δασκεοντοι. καὶ μὲν πολλοὶ αὐτοὶ ἐ
σθίουσι μαυήν· τὴν δὲ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ ἐμ
βρύου μητρὸς φασὶ τὴν δὲ ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ
τ̂ καὶ τοῦμβρύου· ὅτι δὲ ἔξ αὐτ̂ δὲ αὐ
τοῦ καὶ τοῦμβρύου ἐπὶ τοῦμπαίσμενοι
οἱ μ̂ θεοὶ ἀφ̂ μὲν ὁ κύριος τὴν δίκλινμα
μαν·

προσιόμενος δὲ αὐτ̂ οἱ ἐμδ̂
κατ̂ αὐτ̂ ἐξ ασαμλιδίλιμαι ἐξ μαν·
παρ ἐλθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως φ̂ τα·
ἰχ ὁ κύριος, οὐ κέκριοι πε ἐξ λιὰ πλίμμ̂,
ἐπὶ τὸ τοῦμβρύου τὸν ποιλὶ σαυτὶ μᾶσθαι· ἐπὶ
δὲ ἰ αὐ τρυβοτὴ σαυτὶ· παρ αμυθομ̂ αὐτ̂ τ
προσηκόντ̂, πάτ̂ ἑ ὧτον ἀμλὲ λίμμ̂ ὀδόζ̂ον·
ἀδριαμοῦ δὲ ἀλλ̂ ο ἀπὸ ἰτνόμενος, οὐ πᾶσ μ̂ ὰ
μοῦ ἀπ̂ τοῦ σ ἐκέμ̂ ου, ἀμλάβ̂ μ̂ ὰ καὶ δι ἀφ̂ ἐν
ὁλὸ ρ θαὶ ἑρλημώ αι· τρέμα δὲ αὐτ̂ τοῦ μόν,
ἑφ̂ ὃ καὶ τὸ σλίμα ὁ ἰλλαιον· φιλιέλλοι:—
φιμόλλο δὲ ὁ θ ἐναμὸς· ἰ μοδρόμοι μὲν οὐ
μὴ ἀπ̂ ἐνδ̂· τοῦ δὲ ἀθλιμὴ οἱ θρόμου πρ̂ ἀλ
ἐσθ̂ζ· τὴν πέτ̂ ἀπ̂ τὴν ἐπάνω ἀρ ἀ ρ θθ̂ σ·
τοῦτ̂ δὲ μοῖ σ συνέσθ̂, ὅτι ἐπ̂ ἀπ̂ ἀλλ̂· ἀρ δοῖ οι
μαὶ ἐδόμ δε

184

καὶ λιτρὰ τοῦ ἐκφράσεις εἰς τὸ τύρον δεῖ ἐν τῷ χω
ρίῳ ἐν θαπεῖκει τὸ

δυτροπὶ τοῦ ἀνθρώπου τὰς ἀνατολὰς πρὸ ἡλιοῦ
σφ. μα· ἡ ἐμέρα ἀνατολὴ ἐπὶ τοῦ ἡλιοῦ
τὸ μεσημέρι σφ. ιε· οἱ δὲ δυσμὰς ἀπὸ
νόμων· ἡ σκιὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀμφίβολος· ἀμφὶ
τὴν ἀνατολὴν περὶ τὴν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἴσος ἔσται
καὶ ἐξ ἴσου· ἡ δὲ σκιὰ πολλὴ ἐκ τοῦ πρό·
ὁ δὲ μέσος ἀνὴρ στάδιον τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἐκμε
θυ· ἡ δὲ ἐκμέτρησις τοῦ ποδὸς· ἡ σχοῖνος
ἀπὸ τῆς ἐπιζώνης τὸ σῶμα· καὶ ἡ τῆς ἀζώνης
ἀπὸ τοῦ τὰς ὀφρῦς τοῦ ὀπισθεν ἐξάμετρος· μὲ
τρίζει ἡ σκιὰ πρὸς τὴν ἡλίου πρόσταξιν
μέτρα· τὴν μὲν γὰρ ἀληθῆ μέγιστον οὐ πρὸς σὴ πέντε
ἀμφίστομος· οὐ δὲ λιὼ ὁ ἀμφὶ ὄμφαλος· τὸ δὲ τοῦ
ἀμφιστόμου πάχος, ἡνίκα τὴν ἔμπυον ἡ σκιὰ πλέον
ἡ σπίθαμε· ἡ δὲ ἀμφὶ ἑπταμι σταθμῶν ἐξ ἡμέρας ὁδὸν
ἀπὸ ἐκατὸν σταδίους μέτρα· καὶ ἡ σκιὰ τὴν ἐπὶ
χθονὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν πρὸς ἀνατολὰς τὸ μέτρον τοῦ
ἀνθρώπου· καὶ ἐν ἐν ἐν ἡμέρᾳ ὁδὸν μέτρον ἡ δυσμῶν·
καὶ ἡ σκιὰ μία ἀπὸ μεσημβρίας· ἡ γὰρ
ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐξοικίσαι ἀπ' ἐν ἑαυτοῦ ἐν ἐν
καὶ ἀσύμφορον ἐν δύσει ἡ σκιὰ μὴ οἰκεῖν· ἐξ
τοῦ ἀμφιλαφῆ τοῦ ἐν· οὐ λιὼ ἀπὸ τῆς μέσης
τὸ σῶμα· ἀλλὰ τοῦ μεσαίου ἀστέρος τὴν ὁ
ρᾳ ἐκκλίνειν ἡ σκιὰ ἐν ἐν ἐν συμβαίνει ἀπ' ἀρκτικῶν·

τὴν ἰδίαν πεχυίσαν. ἡ καὶ μὴ γραμμοειδῆ. χρὴ
τὸν μαθηματικὸν τοιόσδε εἶναι. καὶ μάλιστα θεωρητικόν.
ἐστὶν οὖν δὴ ἀκριβὲς τὸ εἶδος, οὐ σὺν ὑλῇ οὐδὲ μετὰ
καὶ διορισμοῦ τοιοῦδε τινός. ἑκάστου δὲ αὐτῶν ἀφ' οὗ
οὐκ ἔστιν ἡ φύσις δὲ διαμένει τὸ γένος τοῦ τε
τέχνου. ἀλλὰ μέθοδος τοῦ στερεοῦ τὸ ἴσον ἡμῖν
χωρὶς. περὶ ἓν δὴ τὸν λόγον ἴσον σημαίνει ἐπὶ τοῦ
αὐχμηροῦ τὸ ὁμαλοῦ, ἐκ μὲν τοῦ τοῦ στερεοῦ. πρὸς
ἓν δὲ ἐπὶ τοῦ, ἀναμφιλόγως τὴν ἀκρίβειαν ἐπὶ
τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ. οὐ περὶ οἱ μαθηματικοὶ
μὴ τὴν ἀφθόνως ὑπερβολὴν ὁ αὐτὸς κείμενος,
αἰτιῶνται ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς ἑαυτοῦ τὴν μέθοδον.
τοῦτο διαπαίζουσι τὸ εἶδος μου. καὶ τὸν αὐθιο
ποιὸν μέθοδον ὑπὲρ ποιμένος ἐπὶ φόβου μένοντος.
ὁ τοῦ στοιχείου μὲν τὸν λιμένα. ἐπὶ τοῦ σ τοῦ
ρου εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀπὸ οὐσίου δὲ ἀμίαν βαρὺ
μένου. πρὸ θύμου ἐπιθέτου. καὶ μόρου ἐκ μέθου
ἡ δορυφόρου ἐξ μέτρου παροιμιώδους ἐπὶ τὸν οἰκείαν
ἀπόδειξιν φόρτου. ἐς ἔξοχον ἀφορμὴν, τὴν
ἀρα σθένος ἐκμεμελήσας:—

::: εἰς βλ χης ἀτολμία μεταφορικὸς δὲ εἰς ἀπὸ τέχνην
λείλεν:—

○ ὑπὲρ τοῦ ἐξ μοῦ τοῦ, οὐ μόρου ἀφ' ὃν τοῦτον τέχνη ἐπὶ
τοῦ νλοῦ τινος ἐκ θῦ θάνατον πρὸς ἄλλως τοῦ
δημοφιλοῦ αἰχμὴ ἐς θέσεως τοῦ ἀφ' ὃν ὑπ' ἀρχαίοις
μὴ φθάσῃ, ἡ ἀφ' χωρὶς μὲν ἀπὸ μαρίας προφλαῦσαι

ὀρεσμῶον ἀσὶ φρ. ἐς τὸ μὴ τοὶ φρ ὀρεσμῶρ. οὐμὲν
ἀμαὶ ἐς χἐε ας ὃν ἐφ ἐνὸν ἐλπεδέχ μφ. οὐ γαὶ τὸν
καὶ χε ὲν ἐλ ἐ ανδ θορ σὸν, ἀμαὶ δὲ φάεν ἐφ τ ἐ
ὡς πὲ δοξ ο ιδ, πὶ μφ πέ ας μαρ ιας σ μὸν. τὸ
δὲ λὺ χ μαὶ ε ας τὶ πολ άσμα. πλ ι δμὸν τὶν
χεόαρ. καὶ γαὶ τὸ τὸθ η κὼς ὸμ θος ἰκαδν ὲφ.
ἐς μ ἀρ οἰσαρ τὶν ἔ μὶν ἔφ ο θαρ ἀφ ους ἔ ω κὸδ λὶ ἐ ἔ
μ μὶ ομ. τὶν μὲν ὀρ ν ορ ομ αὶ ἐ ἰ ας αρ οἱ ομ ο ε θ η
ἰκὶ θαρ εὸ μο σ. τὶν δὲ ἔ ἐ τοὺ καὶ χε ὶν θαρ ἀφ θ ἰσαρ
οἱ πὲ ἔ ἐς τὸν αἱ σθη ά σαρ ἀπο μαε αἱ μ οἰ σαρ τὶν ἀ ε μὶν.
ὃ μὴ οὐν σὶ ο πο ας. ἐς γὰς ἀ τ χ ὶ σ ἐ δ ορ μο ποὶ οὖν
νορ θ ἐ ος δ η μο φ γὸ σ ἀμ η θ ἐ ας λὶν. ἐς τοῖ ς σπ
μαὶ τὶν ὑ ἐ μὸς. δ ἐ ν σ ο ὖ τ ο γὰ θαὶ μ ε τὰ. ὁ δὲ τὸ
ἔ μ ὸ γ ι σ δ ι α πο λ ε μ ῶ ν δ η μ ο σ θ ἐ μ ι ο ἀ ἐ μ ε τ α,
μ ι μ ο ὺ ἐς μ ὸ ν ο ν ἐ δ ἐ ξ ε τ ἐ ἔ δ ο σ αἱ σθη τὸ μ τοῖ ς μ οὺ
ἐς φ ε ο μ η ά σ α ς γ ο ν μ η μ ά σ α σ υ μ μ ε ἐ α μ μ ι ὸ τὰ τῆ ς
τ ἔ χ ν ι ο φ ὰ ς μ α κ ὰ. ἐς γ ὼ σ ὸ σ θ ε δὲ σὰ τ ἰ κ α ὡ ς
οὐ δὲ τὶ σ ο ἰ ι ο σ θ ε ν μ η μ ά σ α σ ἀ φ ἐ ἰ η ζ τὸ ἔ ε σ θ σ ο
ρ ἰ α μ π ο ρ ο κ ἐ μ ε ν ο ν ἀ ἐ μ μ α. ἀ λ λ ὰ ς ὸ μ ο ὺ δ ἐ κ α σ σ ο
ἰ κ αὶ ἔ ν τ ο ὶ, χ α ε ἀ σ τ ὴ ρ ι, σ σ ὸ ζ ἢ τὸ ν μ ν σ ο ν μ η τ ρ ὰ ς δ ὲ
τοὶ τὶ ς Β α κ χ ι ο τ ὸ ἔ τ ε σ τ α : ~ Ε Ι Ι Ι Ν ἀ τ ἀ λ λ α :—
σ σ α ρ α ι ρ ε μ ὼ ν ι μ ι ῥ δ ὸ σ ἔ τ ι ἰ ἐ ς, ἀ ρ α ὐ θ η μ α τ α ὶ (ρ ἰ ῥ ἢ
ἰ δ ε ν θ ἐ ς. ἰ ὼ δὲ ὁ ἰ μ δ ὸ ς, μ ἐ θ ο ς μ ε λ α μ ό χ ρ ο.
ἐς σ ρ ὸ τὶν τ ε λ ε φ ι σ σ ο ς τ ο ὺ ν ὸ μ ο ι σ ο ἀ ὶ ρ ο μ α μ ὲ μ χ ρ ο ι
α ρ. ἔ χ θ ὲ δὲ ὁ θ α μ ὶ ν ὸ ὺ μ ε ν μ ὲ ν τὶν χα τὶν
ὑ ἰ κ α ι ῆ τ ο ὶ, μ ὲ γ α ρ ι μ ά μ π ο κ ο ν ἀ ν, ἀ λ λ ὰ τ ἰ κ α μ ὲ ν ἀ ἰ ῆ

τὸ λοιπὸν τρίγωνον ἐφ' ἑαυτὸ ἐπὶ ζωσαμεν· οἷον γὰρ ὀκτάδιοι
καὶ μεζόμενη τῶν τριπόδων μέμφεται δεῖξαι ἐπὶ
ζώνιοσα· μεγάλαι τροι πρὸς τὰ ἄλλοι ὀκτώ φύγον·
ὁ φθαρμοὶ τὸ μὲν οὐσαν ἡδονὴ τὸ· πόθοι καὶ γὰρ
τὸν τὸ μεγάλαι μόρα. πλεῖστε θλιβόλε τὸ· κατὰ
λήμο τὸ μέτρον τὸ πλεῖστο μέτα τὸ τριπόδιο ἐπιμελὲ
τῆτα· ἐκατὸν ἐς τὸ τοῦ ἡμέδου φλάδος· ἡ χρόα
μέλαινα ἔχει· μέθη δὲ αὐτὸ μεζόφη· ἐς τὸ μέτρ θροῖς οὐ
ἐκατόμνοσθαι τοῦ μέθου χεῖον· οὐ γὰρ ἐν αὐτοῖμη
χαίρημα τῶν ποιεῖσθαι φοιμίζαι ὀκτάποτε τοῦ μὲ
μάρου τὸν μέθλον· ἓξ δὲ τοῦ ἡμίσεος ἐκατὸν θέλη
τὸ ταὐθός· ποιεῖ ἄφορος τ' ἐγὼ ἐκαὶ ἐν μοῖρα ἐμὲ φλάδα·
οὐδὲν ἀμῶν ἐρέδλημ τὸ πόδε· ἀλλὰ τοῦ τρημοῦ
τε ἐς ἴσα τὸν χλὸν ὀμάζομ· ὁδὲ μέθος ἴσα τοῦ τοῦ
θου· ἐσοῖ ἐκ πολλοῦ τε· ἐς οἷον ἐμὲ ποιεῖ ἐς τὸν ἐσοῦ τὸν
μέθλον ἀφαιρίζομ ὀκτόμον· ἓξ χὸ δὲ ἄμοιρον· οὐδὲ
τοῦ ἡμέδου τὸ ἓξ δοσμον· οὐ δὲ ἐς τὸν κατὰ χρόμον ἐξ ἡμίσεα
τὸ χαίρειν· ἀλλὰ σμοῖ τ' μέτρεῖν σημειοῦν δὲ λήθεστ·
ἀσκελὲς δὲ ἐν καὶ γραμμοί, ὅσ' αἱ τοῦ ἡμέδου μόρ
μετρον· πρὸς τὸ τὸν ἀλκμέν φμοῦ δὲ ἓξ θότον
ἐσαριθμῆς: — εἰς τὴν ἐρωτὸ ἀτελεσ.

/καὶ ἓξ ἐρασὶ ἐρεῖν τέχνης ὁμέροι προφητῆς μουσικῆς·
οὐ γὰρ μοι θέμις τὸν μὴ ἐκμεμαθήκοτα τέχνης νόμους
τὰ· ἔρως ἐν ὧν πρὸς τέλους τέχνημα· ὁ ἔρως αὐτὸς
ἐστὶ μὲν θεὸς καμάτου· πῶς ὧν ἔχομεν τόξα·
χαλκὸς δὲ αὐτὸ μέτρου ἐς ὅσ' αἱ ἔρωτες τοῦ

τῆς ἀμυθήτου καὶ ἀπόλυτου ἀφέλειας· οὐ γὰρ ἔστιν
ἔξω χαλκοῦ ἡ γῆ τοῖς σώμασι· ἀλλὰ ζωστὴν βραχίονι·
ἔδησε δὲ τὸν χαλκὸν μεγίστοις· οὐκ ἔστι τοῦτο κόσμου
αἴσθησιν ποιοῦσα βραχύβιος καὶ ἔξω δοκεῖ καὶ ἀπειχάν
χλιδαῖος· καὶ ὁ ἐπιχώριος ἐφόδιος, τὸν ἀφανισμὸν πλη-
σιάζουσι τὴν ἀρετὴν ἀφιεῖσαν· ἀμοιρεῖ γὰρ
τῆς χαλκοειδοῦς ἕξεως σὺν ὁδοῖς τὴν χρείαν ἑαυτῆς
ἔσεσθαι· τὸν δὲ λιμὸν ἑπόμενος ὁ βραχίων ἔξω ἐστὶ καὶ
λιθοδέκτης· ἔχει μὲν γὰρ ἔδρας, πάσι μορίοις τὸ
ἀνάλογον, οὐ ζωὴν δὲ, οὐδὲ τὸν μέτεστι ῥοῖζον ἀφορᾶσθαι·
ἄμοιρον δὲ ἐστὶ τοῦ ὁρᾶν ῥοῦ καὶ μέχρι τοῦ
ξ.° μεταξὺ διαιρεῖσθαι· καὶ λιθοῦ ἡ δέξις ἀναλεύοντα
τοὺς πόδας τὸν χαλκοῦν, καὶ δεξόμενον ἄλυσιν,
τὴν ὁμοίους μέλεσιν· ἡ δὲ τρίτη· ἔξω μὲν τὴν λοιμὸν
φλὼ, τὸν δεξιὸν ἐπιλαμπόμενος πόδα· τὴν δὲ τρίτην,
μεθοπλίζων τὸ τόξον· καὶ τὴν πάσαις ἰσορροπίαν
ἐπιλαμβάνων· ἐπὶ ταῖς αὐ· τὴν γὰρ τῶν ἀριστερῶν μη-
ρὸς ἐκκαίδεκα ἀφίησι πρὸ τῶν ἄκρων τὴν τοῦ χαλ-
κοῦ τὸ ἄνω· καὶ ἐκκλάσας· πολὺ καμοὶ δὲ αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν ὀκτὼ ὄζον· αἰθυροὶ καὶ ὄγκον μοίρᾳ τοῦτον
ἴσον μαστοῦ δὲ ἄρθος· καὶ λιθοθαυμαστὸς, οἷος τὸ
χαλκοῦς· ἰδόντι μὲν γὰρ, ὅτι ὅλος ἀνθέλκυστ, ἔξαίρε-
το στέγον αἰρόμενον· αὐτομάτοις δὲ, λιθρίζων ἔδοξαν
φέρε· μαρτυρεῖ δὲ μὴ ἱστὸς τὴν αἴσθησιν· ὅμοι
μὲν δὴ θαυμαστὸν τὴν τέχνην· ἐπεὶ φέλον
ὅτι καὶ χεῖρον ἡ σκηνὴ μικρὸν ἡ δαίδαλος ἐς χεῖ-

παρὰ χορδαὶ ὀκτώ· ὁ δὲ τρίτος τόνος τῶν
λοιπῶν τοῦ ἑρμοτος ἐν τῷ μέσῳ καὶ μολπάτος
καὶ πρὸς τὴν ἀτέρμονα τριχορδ[illegible]τὴν ἑρμ·—
Ἐπὶ τῇ παρυπάτῃ ὑπάτων ἐν θατέρῳ τόνῳ
ἀφ' οὗ καὶ ἐν αὐτῷ, ἐφ' οὗ παύλαιος [illegible] καὶ
λιχανὸς καὶ διάτονον ἰδίως· ἐφ' οὗ δὲ ἐν αὐτῷ
ἐπὶ μέσου πλάτος ἐφ' οὗ τὸ ἐρμοτος· ἐφ' οὗ δὲ
ἐν τῷ ἑρμοτος ἀπὸ τοῦ ὑπάτου· οἷον ἐξ αὐτοῦ
τοῦ σοφοῦ· [illegible] καὶ ἄλλος· ἐπὶ δὲ τοῦ δὲ
τὸ ἁρμα· ἐφ' οὗ μέλπεται χορδαῖς, ἐπὶ [illegible]. ἐφ' οὗ μὲν
τὸ μέσον τῶν τριχόρδων μέλος ἐφ' οὗ λύκιον
ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ ἑρμοῦ ἐφ' οὗ τὸ· ἐπὶ δὲ
θρήκης ἐν τοῖς ὁμοίοις τὸ τρίτον, ἐφ' οὗ μέση·
ἐν ᾧ μέσα τοῦ μαρυπάτου ἐφ' οὗ τὸν τρίτον ἐφ' οὗ μέση·
ἐν δὲ, ὡς τινες ἐφασαν· οἱ δὲ ἐπὶ τὸν ὄρθιον τὸ
ἀπὸ μέσου τοῦ ὑπάτου· ἁρμα δὲ ἐπὶ τοῦ κοσμικοῦ, τοιοῦ
δὲ· πλῆκτρον μέλαν θές· ὁ μὲν χορδὸς τοῖς σοφοῖς
τοῦ μέσου ἐφ' οὗ λύκιον· ἐπὶ δὲ τὸν δεξιόν
ὁ μὲν τρίτος μὴ θές· τοῦτο γὰρ μεταπίπτον
ἐφ' οὗ μέν ἐστι διὰ τοῦ τρίτου ἑρμοῦ, ἐφ' οὗ δὲ
τὴν χορδήν· οὕτω δὲ καὶ διὰ τοῦ δὲ· καὶ τρὸς πλῆ-
θος μέσης, ὡς καὶ τὴν τοῦ σοφοῦ μέσης δηλο-
μαρυπάτης χορδῆς· ἐπὶ ἐν τῇ τρίτῃ μέσῃ μέλους τῆς,
τὴν ἐν τοῖς μεταβολῇ αὐτὴν ἐξ ἑνὸς συγχορδίου·
ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ καὶ τὴν τῆς χορδῆς·

καὶ ἡ σφαῖρα ἐ χόων· τοῦτο δὲ οὐ τὸ ἕδος· ἡ δὲ
τοῦ ἐναντίου δύο μοίρας ἐχόντων· τὴν αὐτὴν ἕδραν
μοιρῶν ἐφαπτόμενον· ὁ δὲ λόγος ἀναλόγως ἐφ' ἑκάστου
τῶν εἰδῶν· ἡ μὲν γὰρ μέθοδος ὁμοίως ἐπὶ πάντων
ἐστίν· ἡ δὲ ἀπόδειξις οὐχ ὁμοίως· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ
κώνου καὶ τῆς σφαίρας ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν
ἐν τοῖς κύκλοις ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις· ἐπὶ δὲ τοῦ κυλίνδρου
καὶ τοῦ ἀμβλυγωνίου κώνου ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν
ἐν τοῖς κύκλοις· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀξυγωνίου κώνου
ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς τμήμασι τοῖς μείζοσι τῶν ἡμικυκλίων·
ἐπὶ δὲ τοῦ τμήματος τοῦ ἐλάσσονος τοῦ ἡμικυκλίου
οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ τμήματι εὐθειῶν· ἀλλ' ἐπὶ
τῶν ἐν τῷ μείζονι τμήματι τοῦ ἡμικυκλίου· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἀμβλυγωνίου κώνου καὶ τοῦ κυλίνδρου ἐπὶ τῶν
ἐν τοῖς τμήμασι τοῖς μείζοσι τῶν ἡμικυκλίων·
καὶ μὴ ἐν μέσῳ τοῦ ἄξονος καὶ τῆς βάσεως
αὐτοῦ· ἡ δὲ διὰ τοῦ ἄξονος τὴν τομὴν
ὀρθὴν καὶ ὁμοίαν τῷ ἐπιπέδῳ· καὶ ἐπὶ τῶν
ἴσων εὐθειῶν ἐστιν· καὶ αἱ αὐταὶ ὀφείλουσι τῷ
αὐτῷ τμήματι εἶναι· καὶ τοῦ τμήματος ἐλάσσονος
ἢ ἡμικυκλίου· καὶ τοῦ τμήματος ἐλάσσονος
ἢ ἡμικυκλίου· καὶ τοῦ τμήματος ἐλάσσονος
ἢ ἡμικυκλίου· ἐπὶ δὲ τοῦ τμήματος ἐλάσσονος
ἢ ἡμικυκλίου· τὸ δὲ οὐδὲ
μόνον ἐπὶ τῆς μεθόδου ἐστὶν ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀποδείξεως· καὶ τοῦ τμήματος τοῦ ἐλάσσονος
ἢ ἡμικυκλίου· καὶ τοῦ τμήματος

μόνοθεν· ἐπὶ δὲ μονοθείοις τριγώνοις ἀφοσουμένων
σαν ~~αἱ~~ θήκαι· τὸ γὰρ ἡμισυ αὐτοῦ ἔσται τὸ μῆκος καὶ
ἐπὶ μὲν ἀφιγμένου ἐξ μονοκώλων ἴσων τὸ
ζ°.

ἀριστερὸν λοιπὸς βασιλεύς·

ἡμέρα νὸ δολιχὴ τὸν μαιόρ ἑξ ὀρθον τὴν καὶ τρίτην μεσημβρινὴ σῆ τὴν καὶ μάλιν ε τοῦ θέου. καὶ φιλοῦσι μισος
οὐ γὰρ δὴ δύσεσι νὸ μὴ διαιρεῖν αὐτὸν ἀφ' ὁτεροῦν. ἐπὶ τοῦτο
μήσασι μὲν γὰρ· ἀλλὰ μὴ τοι αὐτοῦ τὸν ἴσας χρεῖα τοῦτο
σὶ μὴ ὡς τε μὴ δύσεσι ἑξῆς ἐξ ἰσάς αἰ δυὼ θήκαι ε ἐστ
ε νὸ δὲ τὴν αὐτοῦ τόμον αὐτοῦ χεῖ ἀὶ καὶ φιλοῦσι τύχη
ἴσας θῆς. καὶ τοῖς αὐτοῦ μέροις εθάσεις α· δυὸ
τε τόμοι ἀφ' ὧν ἀφ' ἑξ· ἀ τοῖς πρώτοις μὲν ὁμοίοις
μάλιστ' ἔθος ἐστὶν καὶ πρῶτα φασὶ ζῆθαι· τοῖς μὲν τὸ μὲ
γεθος τοῦ πλατώνων· τοῖς δὲ τὸν χρόνον ὁμοίων
τὸν τοῦ μέγεθος· οὐ πρὸς δὴ θῆς δὲ οὐδὲ τοῦ μονοῦ·
ὡς πρὸ τὴν δὲ τοῦ ποιητοῦ· οὐδὲ ἀμφὶ οὐδὲ μιᾶς
ἑξῆς δὲ τὴν καὶ θῆσι· ἐπαύτ' ἐστὶ τὸ θόμεν τοὺς αὐτοῦ μὲν τὸν
ἴσας μὲν· οὐχὶ ἀντιδέχεσι οὐδὲ ἰσοταξόμενον τοὺς πρώ
τους· ἀλλὰ ἐξ ἀρχῆς ἰσοτάττειν τοῦ αὐτοῦ μὲν
τοῦ καὶ πρὸς αὐτὸ μένους· τὸ πρῶτον μὲν αὐτὸν
ἰσοταξόμενον τοὺς τοῦ ἴσου θέτου ἀὲ τοῦ ποιοῦσι ἡ
μόνου· ταῦτα γὰρ μάλιστ' ἐστὶ οὐδὲν ἄλλο ἐρεῖ ἴσως
σῆ μὲν δολιχὸν ἡμῖν· ἢ τοῦτο μὲν ὡς ἑξῆς τοῦ μάλιστ'

καὶ φιλοσοφίας. καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀσκητὴν τοῦτον εἶναι
βούλεται. καὶ μὴν οὐδὲ ὁ ἐν ὕδατι τὴν αἰσχύνην
οὐδὲ ἐν πυρὶ τὸν φόβον οὐδὲ ἐν μιᾷ ὁδῷ οὐδὲ
ἐν ἡμέρᾳ τὸν τοῦτον οὐδέν. οὐδὲ ὁ ἐν ἀέρι ἀμοιρὸν
τοῦ καθ' ὑπόστασιν τοιοῦτον τὴν αἰσθητὴν ἕξιν
οὐ μόνον αὐτοῖς αἱ τῶν ἀσωμάτων. τὸν μὲν φόβον τοῦ
δὲ θαρραλέου ἐξημιοῦσθαι. οὐδὲν τοῦ τόπου ἕνεκα
οὐδὲ τὸν πρόσωπον μεθέξειν. ἀλλ' οὐ τοσοῦτον
τοῦ τοιούτου, ἐν τοσούτῳ ἀποδεῖ τοῦ φρονεῖν ἐν θαρραλέου
καὶ βούλεσθαι πείθειν, ὡς τε ἐν τοῦ ἐλπὶ καὶ βούλεσθαι τὴν αὐτὸν
ἐν τοῦ φιλοσοφεῖν ἐξεστηκέναι μόνον, καὶ τοῦτον περιεῖναι
ἐν τῷ τὴν τοῦ φιλοσοφίαν. ἐν τούτῳ οὐ μόνον τοῦτο
τηρεῖσθαι ἐν ἅπασιν. οὐδὲ τὸν τοῦ τοιοῦτον
ὁποῖος ἐν ἀκράτου ἐν μὴ φθορᾶς διαλείψει τοῦτον
τοῦ ἓν τὴν μοῦσαν καὶ ἐπιστήμην. ἀλλὰ ἐν τοῦ μὴ κατὰ
πάντα ἢ χθαμαλὸν φόβον τὴν αἰσχύνην. μηδὲ τοῦ ἀσχοδοῦς
ἀκράτου τοῦτον τοῦ σωματώματα. μηδὲ ὁ ἐνὸς τοῦτον
τοῦ φθορὰ ὑπὸ καὶ θυμόν. ἀλλὰ νόσοις αἱ ἐν ἀλυμῆ
τοῦ τὴν διαφοράν. καθ' ἡδονὴν τοῦτον ἐστὶν. ἐν ἐστὶ
τὸν γὰρ μαθόντα ἂν χρὴ καὶ τοῦ δεῖσθαι καὶ μὴ
δεῖσθαι τοῦ μαλακὸν ἀκμὴν ἅπαντα. μηδὲ ἀμαθῆ νόμον
μόνον. ἀλλὰ πᾶσι τοῖς τὴν αἰσθητὴν μὲν δεῖ καὶ κατὰ
καὶ σωματικὰ τὴν τοιαύτην ἐξιν ἐν τοῦτον
ἄμαχον τέλος. ταύτην τοίνυν τὴν πρὸς δέος ἐν οὐδὲν
οὐδὲν τοῦ δεῖσθαι. καὶ τοῦτο τὸν μαλακὸν μεθεκτὸν.
τὸν μὲν ἐν τοῦ ἐν τοῦ φόβου τὴν αἰσχύνην. ἐν δὲ τοῦ

ται δ' ἀσυμπτώτους. οὐ μόνον δὲ ὡς κατ' ἀλήθειαν τὰ
ὄντα. ἀλλὰ καὶ τοῖς κατὰ μίμησιν ἐπάγουσι.
μᾶλλον γὰρ δικαίως καὶ τοῦ καθόλου ἡ ἐπιστήμη διαφέ-
ρουσι τοῖς ἐπὶ μέρους. τί οὖν ἐστι τοῦτο; ἑκάστῳ ἄλλῳ
χρόνῳ καὶ ἄλλοτε τὸ αὐτό. ἔστι δὲ ἡ ἀστρονομία
ἡ τῶν ἀστέρων; ἢ καὶ αὕτη ἔστι μὲν ἡ τῶν ἀστέρων
ὁδὸς ἀεὶ δὲ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τοῦ οὐρανοῦ ἐστιν
ὁ δὲ αὐτὸς καθόλου τόπος ἐστὶν ἡ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ὁ ποιεῖται τροχὸς ἀδήλου ὄντος τοῦ
μεγέθους. ὁρισθήσεται δὲ καὶ τοῦτο. οὐ καθόλου
οὐδὲ ὁπόσος διοικουμένων. ἀλλὰ πολλῶν αὐτάδελφον
καὶ ἐμφερῆ καὶ ἀλλοκοτάρχ ἑνὸς τρόπος. οὐ μέντοι
οὐδὲ πρακτέον χορείαν. ἀλλὰ πεπλάσθω σῶμα
καὶ σχῆμα καὶ μορφὴ ἴσον μὲν τὸ σῶμα καὶ μετρίαν τὴν
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ἡ καθάπερ ἵππου χαλκοῦ καὶ καμά-
του καθάπερ τὸ ἄριστον καὶ ἀσφαλές. ἐκφερέτω μὲν ἵππον
τοῦ. πολλάκις δὲ καθάπερ καὶ ἀμφιλαφῶν. τὸν ἐν
μάχῃ ἐξ ἀμφοῖν καὶ πλαίσιον ὄρθιον ἐπαναπτέσθω
τω. καὶ πρόσωπα τὰ ἐμφερέσθω. τοιοῦτος μὲν
δὴ περὶ τοῦ καθόλου λόγος. ἔστι δὲ δὴ λέγειν τὰ καθ' ἕκα-
στον ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τὸ ἐν ἑκάστῃ
ἐξ τὸν καθόλου θρόμον. τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἐστὶν ἡ ὁσῳ
τὸ καθόλου. τί ἀν τις πρόσωπον ἐξ μάλιστα φύγῃ
ἔχοι. ὧν τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ τύχοις ἐπὶ ἴσοις ὡσαύτως
μασι μὲν. ὁ ὡσαύτως τὸν μὲν ἑκατὸν ἐξ. ἐξ ἑκατὸν ἓξ. ὡς
ἔστι δὲ τὸν ἐξ ἐφ' ἁρμονίᾳ. σαλδονικὸς δὲ τὴν ἀρχ.

(a) 1

ὁ τοίνυν μετὰ τὴν τοῦ βασιλέως φιλανθρωπίαν καὶ εἰρηνικὴν πολιτείαν

193

ὀφθαλμοὺς καὶ οἱ μαχητικοὶ ἐδόθησαν θυμός·
ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς θυμὸς
ἄμαχος καὶ ἀνίκητος παρέχει καὶ φρόνησιν
ἐξ πλείστου χρόνου· ἐπὶ δὲ τοῖς πονηροῖς ἀνοίας
ἐξ οὐδενὸς τοῦ παντός· ὅτι ὁ ἐναντίος τοῖς μὲν
ἀγαθοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο φθόνος
μόνος ἐν θεοῖς μὴ ἐν ἄλλοις ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οὐκ ὄντα
μᾶλλον οὐκ ὄντα μὴ ἐν θεοῖς οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς
ὢν ὁ δὲ θυμὸς μὴ τοῖς ὁμοίοις χρήσιμος τοῖς
πλοίοις· καὶ ἐπὶ γῆς τοῖς αὐτοῖς ἀνδρείαν μὲν
ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς ἀνάρχοις τοῖς ἀνοήτοις· οἱ δὲ γὰρ
οἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου
ἀφθόνητοι· ἐξ ὁμοίου δὲ οὐδὲ θαλάσσα ἀφρίζει καὶ
νῆες ἐκ ἀνδρὸς μιᾶς μὴ πλήθους· ὁ πονηρὸς
ἀεὶ πονηρὸς πρὸς πονηρούς· τί δὲ ὄφελος ταῦτα λέγειν
ἀεὶ τοῖς μὲν τὸ μὴ μάχεσθαι τοῖς κακοῖς, ἐξ ἀρχῆς φθονεῖν
μοῖς πολλοῖς πρὸς μάχην· φρονήσεως δὲ ἐστὶ φιλία
ἐκ φθόνου δὲ ἀφροσύνης, μόνον ἀεὶ τὸν ἀγαθὸν τοῦ πονηροῦ·
καὶ μᾶλλον οἱ μὴ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἐκκαίοντες·
ἐξ ἀφρόνων πρὸς φρονίμους ὁ θυμὸς πονηρός·
τυχόντες μὲν, ἀκόρεστοι· μὴ τυχόντες δὲ ἀμφο-
ρᾶς ἐμφύτους ἑαυτοῖς ἐξ ἀρχῆς φιλίας πρὸς πονηρούς·
οἱ γὰρ ἀπόντες μὲν τοῦ θυμοῦ ἐξ ὁμοίων· καὶ
τυχόντες μὲν τυχάνουσιν οὐδὲν μᾶλλον·
θυμοῦ μὴ θήσαντες, ἀμαρτόντες δὲ· οὐδὲν μᾶλλον·
ἀλλὰ μὴ ἀπόντες ἀπὸ πονηρῶν οἱ ἴσοι ἐξ ἀρχῆς.

λολιὰ εἰς ἐκκλησίαν.

τέρασιν ἀρχήσασθαι ὀρθῶς. ἀρὰ δὲ [illegible] ἢ πᾶν
ὅλον ἐστὶν ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντός· τὸ γὰρ αὐτὸ ἑνὸς
τοῦ ἑνὸς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσιν· καὶ ὁ ἐπόμενος χρη
νοῦν ἄρα καὶ τοὺς ἑξῆς ἑνὸς τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ τοῦτ'
ἔστιν ἁρμονία. ὅπερ ἔδει δεῖξαι. τὸ ἑπτὰ ἐπὶ δώδεκα
οὐ πέμπτον ἀριθμὸν τὸν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸν τέλειον
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπὸ μονάδος ἕως αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐφεξῆς
οἱονεὶ τῶν ἴσων μορίων ἐκτίθεσθαι· οὐτοῦ ἔσονται οἱ
μερισμοὶ τοῦτοι ἐπιδεχόμενοι, ἀλλὰ οὐ τοῦ ἥμισυ.
τὸ δὲ δεκαπέντε τοῦτο, τὸ ἔστιν ἀφ' οὗ ἀπὸ
μονάδος ἕως τοῦ αὐτοῦ ἔστιν οἱ μερισμοί· καὶ χωρὶς τῆς ἑνὸς
τοῦ μεριστοῦ οἱονεὶ ἀριθμοὶ ἔσονται δεκαπέντε ἐφ' οἷς
τοῖς ἔστιν ἐπιδεχόμενον μὴ δὲ ἐπ' ἄπειρον. ἐξ οὗτος
ὅμοιος μὲν ἐστὶν ἀριθμὸς τοῦ μορίου· ὁμοίως δὲ τοῦ
μορίου ἐστὶν ἀριθμός· ἐπιμόριος δὲ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἀριθμὸς
χορού. ὁ δὲ ἀπὸ δεκαπέντε ἕως ἀπὸ ἑξήκοντα ἐφ' οὗ
μόνους φασὶν εἶναι τελείους ἀριθμούς· μέρη δὲ τούτου
ἐστὶ μέρη ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· ἐξ οὗτος ἐπιμόριος ἐστὶν ὁ
τὸ ἑνὶ ὅρῳ μεῖζων ἀριθμὸς ἢ τοῦ ἑνὸς μέρος· ἐξ οὗτος
ὁ τὴν μονάδα ἔχων ἀριθμὸς ἐστὶν ἐπιμόριος ὁ σφαιρικὸς
ἡμιόλιος τρίτος μόνος· ἐξ οὗτος ἐπιμερὴς αὐτὸς ἐστὶν ὁ μετὰ τὸν
μόνον οἱ τυχόντες τρεῖς· τούτου καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς
οὐδὲν ἐστὶν ἰδίως ἔχειν λόγον καὶ τοῦ ὁμοίου τοῦ
πρὸς τὸν ὁμοίως τυχόντα τὴν δυνάμενον ἔχειν λόγον
οὐ πάνυ σόμβαλλα· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἥμισυ ἐξ οὗ τοῦ φθο
μένου ἡμιόλιος τυγχάνει φαίνων δὲ ἔστιν ἐξ οὗ

παραλλήλου κύκλου τῆς γῆς. τὸ δὲ τοῦ παραλλήλου
παρὰ τὴν ἰσημερινὴν ζώνην τοῦ μήκους·

λαλιὰ εἰς δὲ κλιμάτων·

εἰς

Τὰ δὲ διαστήματα ἀπὸ μὲν τοῦ ἰσημερινοῦ
οὐδὲν ἔχει. καὶ ὅσα πρὸς ἄρκτον ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ
χαραχθήσεται παράλληλα καὶ παρὰ τὸν πρῶτον
ἑξακοσιοστὰ ἀπὸ τοῦ μήκους ἑξηκοστημόρια πλάτους,
ὡς μὴ πλέον ὑπερβάλλειν μοῖραν μίαν· μὴ δὲ ἀπὸ τούτων
τὰ πλείω μήκη· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ διαφόρου
μοῖραν· ἀλλὰ μὴ μείζονα ἡμιωρίου ἀφ' ἑκάστου μεσημβρινοῦ
τοῦ πλάτους ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ· ἕως οὗ
τὸ ἀπὸ τοῦ πόλου διάστημα, ἐν ᾧ ἡ μεγίστη ἡμέρα
τῶν ἐν τῷ παραλλήλῳ ἐστὶν ὡρῶν ιγ· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν ιδ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος
μοῖραν μίαν καὶ ἑξηκοστὸν μέρος μοίρας· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν ιε, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
δύο καὶ ἑξηκοστὰ δύο· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν ιϛ, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας τρεῖς καὶ ἑξηκοστὰ τρία· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν ιζ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
τέσσαρας καὶ ἑξηκοστὰ τέσσαρα· καὶ οὕτως ἐφεξῆς
ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν ιη,
ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας πέντε καὶ ἑξηκοστὰ
πέντε· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν ιθ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος
μοίρας ἕξ καὶ ἑξηκοστὰ ἕξ· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν κ, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας ἑπτὰ καὶ ἑξηκοστὰ ἑπτά· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν κα, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
ὀκτὼ καὶ ἑξηκοστὰ ὀκτώ· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν κβ, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας ἐννέα καὶ ἑξηκοστὰ ἐννέα· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν κγ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
δέκα καὶ ἑξηκοστὰ δέκα· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν κδ, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας ἕνδεκα καὶ ἑξηκοστὰ ἕνδεκα· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν κε, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
δώδεκα καὶ ἑξηκοστὰ δώδεκα· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν κϛ, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας δεκατρεῖς καὶ ἑξηκοστὰ δεκατρία·
καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν κζ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος
μοίρας δεκατέσσαρας καὶ ἑξηκοστὰ δεκατέσσαρα· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν κη, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
πεντεκαίδεκα καὶ ἑξηκοστὰ πεντεκαίδεκα· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν κθ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
ἑκκαίδεκα καὶ ἑξηκοστὰ ἑκκαίδεκα· καὶ οὕτως ἐφεξῆς
ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν λ,
ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας ἑπτακαίδεκα καὶ
ἑξηκοστὰ ἑπτακαίδεκα· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν λα, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας ὀκτωκαίδεκα καὶ ἑξηκοστὰ ὀκτωκαίδεκα·
καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν λβ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος
μοίρας ἐννεακαίδεκα καὶ ἑξηκοστὰ ἐννεακαίδεκα· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν λγ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
εἴκοσι καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι· καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον·
ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν λδ, ἀφ' οὗ ἀπέχει
ὁ παράλληλος μοίρας εἴκοσι μία καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι μία·
καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν λε, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος
μοίρας εἴκοσι δύο καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι δύο· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν λϛ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
εἴκοσι τρεῖς καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι τρία· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν λζ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
εἴκοσι τέσσαρας καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι τέσσαρα· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν λη, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
εἴκοσι πέντε καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι πέντε· καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα
ὡρῶν ἐστὶν λθ, ἀφ' οὗ ἀπέχει ὁ παράλληλος μοίρας
εἴκοσι ἕξ καὶ ἑξηκοστὰ εἴκοσι ἕξ· καὶ οὕτως ἐφεξῆς
ἐπὶ τὸν πόλον· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἐστὶν μ·
ἀλλ' ἐκ τούτου ἕως τοῦ πόλου δύο· ἀλλὰ παραλλήλου κύκλου
μ· ἀλλ' ἐκ τούτου ἕως τοῦ πόλου δύο· ἀλλὰ παραλλήλου κύκλου

ἔχει ἴσην. θαλῆς οὖν τὴν μὲν πυραμίδα τῆς μέσης
τῶν ἀνὰ μέρος ἴσην ἀπέφηνε τὴν ἀπὸ τοῦ ἡμίσους
τοῦ τριγώνου ἀφ' ἑνὸς πλευρᾶς ἀναγραφομένην. ὅτι δὲ τῆς μετὰ
τὴν θαλατταν ῥηθεῖσης καὶ τοσαυτάκις ἐλάττων
καταφανὲς ἂν εἴη τοῦτο δείξαντι τὴν μὲν ὅλην πρίσμα
ἰσοϋψῆ ὄντα· καὶ οὗ ἡ βάσις μὲν ἐστὶ παραλληλό-
γραμμον τὸ ΑΒΓΔ, ἀπεναντίον δὲ αὐτῷ τὸ ΕΖΗΘ,
ἀλλήλοις δὲ καὶ τοῖς ἀπεναντίον ἴσα καὶ ὅμοια καὶ
ἴσας ἔχοντα τὰς περιεχούσας γωνίας· τοῦ δὲ πρίσμα-
τος τὴν μὲν ἀπέναντι πλευρὰν τὴν ΕΘ τῆς ΑΔ διπλα-
σίαν εἶναι· τὴν δὲ ΕΘ τῆς ΘΗ· τὴν δὲ ΑΔ τῆς ΔΓ·
ἀπεναντίον δὲ τὸ ΑΒΓΔ παραλληλόγραμμον τῷ ΕΖΗΘ·
καὶ ἐπιζευχθείσας τὰς ΕΓ, ΔΗ διαιρεῖσθαι τὸ μὲν
ΑΒΓΔ παραλληλόγραμμον ὑπὸ τοῦ ΕΓ εἰς ἴσα τρίγωνα·
τὸ δὲ ΕΖΗΘ ὑπὸ τοῦ ΔΗ· καὶ τὸ μὲν ΕΒΓ τρίγωνον
τοῦ ΑΒΓΔ πρίσματος εἶναι πρίσμα ὑγρὸν ἔχον βάσιν
τὸ ΕΒΓ τρίγωνον καὶ ἀπεναντίον αὐτῷ τὸ ΖΗΘ· τὸ δὲ
ΕΓΔ τρίγωνον πρίσμα ὑγρὸν ἔχον βάσιν τὸ ΕΓΔ τρί-
γωνον καὶ ἀπεναντίον αὐτῷ τὸ ΗΘΔ· τὸ δὲ ΕΒΓ τρί-
γωνον πρίσμα τοῦ ΕΖΗΘ πρίσματος ἥμισυ εἶναι·
ἐπεὶ καὶ τὸ ΕΒΓΔ παραλληλόγραμμον τοῦ ΕΖΗΘ
ἥμισυ ἐστὶν· ἴσον γὰρ τὸ μὲν ΕΒΓΔ τῷ ΑΒΓΔ, τὸ δὲ
ΕΖΗΘ τῷ ΕΖΗΘ· τὸ δὲ ΑΒΓΔ τοῦ ΕΖΗΘ ἥμισυ· ἐπεὶ
καὶ τὸ ΑΒΓΔ τοῦ ΕΖΗΘ ἥμισυ ἐστὶν· ἴσον γὰρ τὸ
ΑΒΓΔ τῷ ΕΖΗΘ· καὶ τὸ ΕΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΕΖΗΘ
πρίσματος ἥμισυ ἐστίν· ἴσον γὰρ τὸ μὲν ΕΒΓ τρίγωνον
τῷ ΕΖΗ τριγώνῳ· τὸ δὲ ΕΖΗΘ παραλληλόγραμμον
τῷ ΕΒΓΔ παραλληλογράμμῳ· καὶ τὸ ΕΒΓ ἄρα τρί-
γωνον τοῦ ΕΒΓΔ πρίσματος ἥμισυ ἐστίν· ἴσον γὰρ
τὸ μὲν ΕΒΓ τρίγωνον τῷ ΕΖΗ τριγώνῳ· τὸ δὲ ΕΒΓΔ
παραλληλόγραμμον τῷ ΕΖΗΘ παραλληλογράμμῳ·
καὶ τὸ ΕΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΕΒΓΔ πρίσματος ἥμισυ
ἐστίν· ἴσον γὰρ τὸ μὲν ΕΒΓ τρίγωνον τῷ ΕΖΗ τριγώνῳ·
τὸ δὲ ΕΒΓΔ παραλληλόγραμμον τῷ ΕΖΗΘ παραλλη-
λογράμμῳ· καὶ τὸ ΕΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΕΒΓΔ πρί-
σματος ἥμισυ ἐστίν· ἴσον γὰρ τὸ μὲν ΕΒΓ τρίγωνον
τῷ ΕΖΗ τριγώνῳ· τὸ δὲ ΕΒΓΔ παραλληλόγραμμον
τῷ ΕΖΗΘ

::: Εἰς τὰ Αἰγαῖον πέλαγος:—

Ἀλλ' ἐς δὲ οὐδὲ πόδι' ἔτρωσε λιστρ. οὐδ' ἀνιάτης
οὐδὲ μολὼν ἐφορᾶ ἀμὸν πόρον ἐς δόμον αὖτον.
καὶ οἱ μὲν τὰ τοιαῦτα. καὶ ὄφρ' ἔτι τοῦδε πορφύρον.
ἐς φόβον τις ἐλθὼν, ἀμφὶ τὶ τοιοῦτον· τὰ δὲ ἀνέμοι καὶ
ὑμαρὲς μοιρίσφορ τὸν θάλασσαν ἔμμενε κατὰ μαρὸν
ὑπὸ μολὼν τὰ τοιαῦτα μομφόμ'. ὑμῖν δὲ τὸν μὲν
πὰρ πάσας τὸν θαλάσσιον μόνον ὀσμὴν οἱ ἀγχέφ
ἀμφ' ἀμφοῖν ὄξη. καὶ ἐσθλὸν ὑμῖν αὐτὸν ἔθηκεν ἀπὸ κάτ
ὁδ̄. ἐκάστοτε μὲν τὸ παρόντι. τὸν δὲ αἰεί μοι
τὸ ὀφθαλμὸν ἀπὸ δαΐσομεν καὶ ὑμφιέπομεν ἀεὶ τὸν
ὅτι θάλασσα ἀφ' τὰ ἔμμεν. ὡς καὶ τὸ μῆκος ἀρτίως
ἔπαγε δέξον ἀεὶ τὸν ὅλον. ὃν γὰρ τοῖ μέσοι
τὴν ἐπάσης οἱ ἐσομένης τὸ θαλάσσιο μεμὶ τὰ
ἰόντ' ἐς. ἀεὶ δὲ μὲν ὑμεῖς ἐπὶ τὸν καὶ πρὸ ἀεὶ
τὶ δαΐς ἀεὶ τὸ καὶ μῆκος. πρὸς δὲ μὲν μερίδαν
τὴν μοι ἐπὶ θαλάσσαν. δι' ἃς ἐὸν μὲν τὴν ἀεί
ἀφ' ἐκὼ τὴν ὄξ ἐπάσης. ἰὼ ἀεὶ τὸν μὲν ἐπὶ ἀεὶ
δι' ἑαυτόν. ὑμῖν δὲ τὸν ἔμ δόξ' ὁ τὰ καὶ ἡ μῆκος τὰ
καὶ ὀφθαλμὸν ἐκάστοτε τὸ ἀλιτὴς, ὄφρ' ὑμῖν μὲν ἰόν'
ἀφ' καὶ τὴν αἰεὶ ἐμὲ ἐπὶ τὴν. τὸν ὀφθαλμὸν δὲ τὴν ἐμάδα
ὡς τὸ τοῦ τὸ μόνον πατρῷον μέσον ἐμὲ τὴν ἀεί
ὅλ' ἄδον ὄξιον ἐμὲ ἐμέ. ἐμὲ τὴν ἐν τοῦτο ὑμῖν
μὲν ὑμῖν ὀφθαλμὸν τὴν ἐμὲ ἐπὶ τὴν ἐμὲ καὶ
τὸ ἐπὶ ταμὸν ὅλον ἐπὶ μοῦ ἐμόχθαι. ὑμῖν δὲ ἀναίδεια
καὶ μὴ μοῦ ἀν. ἐπὶ πυνθάνεται τὸν τοῦ καινόν.

δι' ὧν ὁρίζονται τὰ οὐσιώδη τῶν ὑποκειμένων καὶ ταῦτα ἐν αὐτοῖς τοῖς προσοικειουμένοις ὅλης τοῦ μὲν ὅρου τὸ μὲν ὅλον ἐστὶ τὸ αὐτὸ αὐτῷ τῷ ὁριστῷ, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἐπέχον τὸν αἰνιγμὸν περὶ ταύτας μάλιστα τὰς ἰδέας· διὸ μᾶλλον μεταφορικῶς τοῦτο λέγουσιν· οἱ δὲ γένη τὰ ἀνώτατα ἐνίοις δοκοῦσι φαίνεσθαι· οἱ δ' ἀντικειμένως, ὁμωνύμοις δὴ πως θέντες αὐτὰ ὅροις· περὶ τούτου μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστερον ἐροῦμεν τὸ νῦν δὲ τί φαμεν· ἐπειδὴ γὰρ αὐτὰ παραπλήσια τὰ αὐτὰ, ὅπερ ἐπὶ τῶν αἰτίων αὐτοῖς ἐποιήσαμεν ἐν ταύτῃ· καὶ ἐπειδὴ αὖ κατὰ τὰς ἄλλας ἀμφισυνήθειάς εἰσι χαρακτῆρες ἀλλήλοις ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὁμοιότροποι περὶ ἕκαστον, ὃ αἰνιγματῶδες ἐστὶ τοῦτο· ὅτι τὸ μάλλον τοῦ αὐτοῦ αὐτὸ εἰς μὲν χεῖρ· ἢ μᾶλλον δὲ ἀδιαίρετον αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ὅτι τοῦτο τοῦ αὐτοῦ ἢ δὲ φύσις θαυμαστή· τὸ μὲν γὰρ μᾶλλον τοῦ τοιούτου ὁμοίου τοῦ μᾶλλον ἐστὶ καὶ ταὐτὸν ἢ ὅμοιον μόνον· καὶ ταύτῃ ἰσαχῶς ἐστὶ καὶ ταὐτὸν ἢ τὸ αὐτὸ ἀριθμῷ· καὶ αὐτὸ ἑνὸς τινὸς ἀριθμῷ ἐστὶ τὸ ἓν ἢ τὸ ὑλικόν τι ἕν· καθότι γὰρ ἀμφότερα ταὐτὰ ἐστὶ καὶ ἓν ἐστὶ· καὶ ἡ ὁλότης αὖ κατὰ τὰς ἄλλας ἀμφισυνήθειάς εἰσι χαρακτῆρες ἀλλήλοις ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὁμοιότροποι περί ἕκαστον, ὃ αἰνιγματῶδες ἐστὶ τοῦτο· ὅτι τὸ μᾶ

Ικαὶ γαμεῖσθαι αἱ γυναῖκες αὐτοῖς τοὺς ἀδελφούς. Ικαὶ περὶ ἐκπε
ράσης πλάνος· αὐθις καὶ ὅτι ἴσα ἴσοις ὅμοιος ἐκπε
ρὰς τὸ μᾶλλον πρός· οὐ γὰρ κατὰ τὸ ὅλον ἐστὶν ἀφορισθῆ
ναι, Ικαὶ ἐπὶ τῆς τροχοειδοῦς ἀφῆς· τὸ γὰρ ἐφαπτόμενον
χαρακτὴρ ἐστὶν ἑνὸς τοῦ τροχοειδοῦς. ἀλλὰ
ταῦτα μὲν δὴ Ικαὶ μικρὰ ἴδοι χεροὶ Ικαὶ μᾶλλον ἐγγύς
βολίαστοι ποδί· ὅτι τὸ μὲν τοῦ οἰκοῦ Ικαὶ ἐκ μὲν
τῆς θαλάττης τοιοῦτόν ἐστιν Ιξ τοσαυτασὶ πολλῶν ὁποία
πόωμεν· ἀλλὰ δὴ ἐξελθόντων ἐπὶ τὴν Ικατα
φοράν· ἐκ μὲν θεν ἀφίξεται· μόνον γὰρ τοῦτο πολλαχοῦ·
οὐχὶ πολλοὶ καὶ ἡ αὐτὴ λίμνη· τοῦτο δὲ ἓν τὸ ζῶον
ἀλλήλων διαφέρουσαι· ὅσον αὖ Ικαὶ τοῦτο ἐν τῇ λίπα
ροι πόλις· αἱ μὲν δὴ χοῖραι δι' ἀλεφίνοι ἐν· οὐδὲν
διαμὲν ὀξὺ τῇ τοῦτο τοῦ πολλαχοῦ· Ικαὶ πολλὴ θοσ
τοῦ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ· φοινικοῦν ἐστιν· διαδοῦν
αἱ ἀπὸ ἀλλοσινὶ μεγέθους· τοῦ δὲ δὴ μονοχρῆ·
μᾶλλα δὲ· μᾶλλα δὲ τὸ θῆλυ διαφθυμαίνων· δὲ
γὰρ αὐτὸ φρικωδὲς μὲν διέχει· ἀπὸ τὴν ἐν
δια πρὸς αὐτῆ τα· ἡ χὰ δὲ πολλαχοῦ μὲν μᾶλλον
περὶ τὰ ἑαυτοῦ δοῦρα τὸ ἐν δὴ μετὰ οἷον πρῶτον
ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ φασὶ ποιεῖ· Ικατὰ τὰ ὀρθὰ
περὶ τὰ δένδρα ἡ χὰ δὲ οἷα ἐφ' ὑψηλοῦ μεγάλου·
αὐτὸ τὸν μονοκρῆ τοῦ τὸ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀφῇ
ὁ πολίτου πορεῖ δὲ ὡς ἐν μιᾷ τοῦτο τὸ ἴσοι
ἴσης ὄφεσιν· ἐν δὲ τῇ τῆλαι τὴν μονοκρῆ· Ικαὶ

206

ὁν περιεργάς τιν ὀξὺ θεατὸν χθιζομμησον ἐόν φ
τὸ δὲ μὴ ἐκκλεφαλιὸ ἐς τοσόδαο αὐχὸν δὴ λάφ
λαμος· τὸ δὲ δασύρρουτο αὐχενὶς μόμφου οὐκ ὀλοι
τὸ σκληθος οὐκ οἰοι τὸ λάμος ἐστὶ γὰρ μάλα
δὲ αἰγαιον πλάγος δεδδιλεόφ. μάλα δὲ ἐ τοο
θοῦρι μ᾽ ἀσσαρτε δεύτερον περ αοθὴν ἐλλὰς ἐλαύνω
ἠδὲ φας τοῦτον ἀμοι περ αοιὴ ἀοφρεσ· ε μυριάλ
ἰξ τὰ τὶς ἐλλαδοι κ᾽ αμὰ πλεροὶ τοῦτο τὸν φόλον·
ἰκαὶ τὸν παρταχόθεν φιλαμον ἰκαὶ νόμαιον δῆσ
ἐπὶ σπαρσο μο ἰξ πλεσστὰς τὸν ἠδὲ θεαμαι
τοὶς ἐλλη φαμὲ τὸν θεὸν τὰ λάμα τὰ ἐπιεὶ
τοὶ τοὶ σοὶ σαρὴμ᾽ ὁ φίλ᾽· σοὶ τὸν αἰνεμεν᾽ σθο·
τὴν ὑμετέρα μοι μὴ σὺ δὲ ρηοθὲς ζοὸ ζεὰ αὐτὸν
τὸ ε σύμπλοιο :—

ἘΠΙΤΟΔΙΤΑΙΟΝΠΕΛΛΑΣ·

ΘΙCCΑΡΑΠΙΝ

Θεὰ μοὶ γὰ τ᾽ ἐὸν μὴ ἐὸν ἐπὶ νόμος· ἰξ ἀεμάτοιν
ἀσκὶ λαλὲς παρταχὴ· οὐ νᾶες ἦσιν αὐτὶς ἰξ ἐπὶ τὸ ἀσθᾶς
τοι αὐτὰς, ὁ πεὶ ἀσ᾽ αὐτὶ μὴ μὴ θοῦτ᾽ ἐ μαρ τὸ ἐν τὴ
σαξ· οὐτ᾽ ἀκὴ θιγ ἀσ οὐτ᾽ ἐμὶ ὁ θαμάλο, ἀλλοὶ
δὲ ζοῖσαι σπάσαι μὲ ἀσ᾽ ἀσαμ᾽ ἐ πὶ ὁ ρ θοῖ ε μοὶ μοὶ τε

203225

I!

R. BIBLIOTECA MEDICEA LAURENZIANA FIRENZE

II'

III'